

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

بين العَلسَعَة وَالعِيْدُ عَ وَالعَيْدُ العَسُران

الشيخ ندّيم المجير نسته طابعه

والمناخ يمال

له نیزان نه لسه نه و زانست وقورئاندا

پیشه کنی نوری قارس حدمدخات

يساجوونهوهو ليكولينهوه

دەستەي نووسىنگەي تەفسىر

۱۹۵ گیرانی بنوری عب انندصالح کاعجہ له ر

منتدي اقرأ الثقافي www.igra.ahlamontada.com

داستان ئىمان دېۋھادىسەنەرنۇنسىرے دۇريانى

زنجيردى هزرى هاوچەرخى ئيسلامى

- دەوللەمەندكردنى كتيبخانەى كورديە بە گرنگترين وكاريگەرترين دەقى
   ئەو كتيبانەى كە مەشخەلى سەرريى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامين.
- ئاشناكردنى خوينئەرو لاوى موسولمانى كوردە بە دەقى ئەو كتيبانەى كە
   ئىسىرچاوەن بۆرۈشىنبىرى ئىسلامىي سازىنئەرى بىيدارى قىيامەتى
   ئىسلامىي يېرۆزن.
- شارمزاکردنی راسته وخوّی لاوی کورد بهم سهرچاوانه، نازادکردنیانه له
   گشت کوّت و بهند و بوّچونی تهسکی حزبایه تی و تاکرموی و رموتگهرایی.
- بناغەيەك بى بۆ بنيادنانى كەسايەتيەكى ئيسلامى بەھيْز بۆ ھەر تاكيْكى موسولمانى كورد تا تواناى ئەنجامدانى ئەو گۆرانكاريانەى ھەبى كە خواى پەروەردگار پيى سپاردوه.
- دهگه ل رینز و تهقدیرمان بق بیروپای نوسهرانی نهم زنجیرهیه، مهرجیش نیه ئیمه یابهندی ههمو بیروبقچونه کانیان بین.
- با دەستورىشمان لە وەرگرتن فەرمايشتەكەي خواي پەروەردگار بىت.
   ﴿ اللَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَسَتَبِعُونَ أَحْسَنَهُ أَوْلَتُهِكَ اللَّذِينَ هَدَنْهُمُ اللَّهُ وَأُولَتِهَكَ
   هُمَ أُولُوا الْأَلْبَي ﴾ الزمر ١٨

فذكر يندى درسير

داستان يُمان

له بنظرها فدلسه فيه و زلانسسر ي وقور كانلا

نزومین ندَیت الجست

وه رکیرای 🛭 نوری عبدالله تا غجرله ری

پیشه که : نوری فار*س*س

پنڍا چوزوه ولنيکولينرومی

وكرية كافؤكر ينكمكى دفسير

ديدوكدوك وراريكى بالمنفسية/ دروز

مانی لمچاپدانمودی پاریزراوه بؤ نوسینگهی تمفسیر

ناوى كتيب به عارهبى: قصة الإيمان

نــــاوی نوســــهر: نهدیم کوری حسین الجسر

ناوی کتیّب به کوردی: داستانی لیمان

نـــاوي ومركـــيْر: نوري عبدالله صالح لاغجهلهري

چاپ و بلاوکردنهومی: نوسینگهی تهفسیر/ ههولیّر

كۆمپــــــيۆتەر: نوسىنگەى تەفسىر

ذ نەوزاد كۆيى

نـۆرە و سـالى چـاپ: يەكەم ١٤٢٣ك ٢٠٠٣ز

چـــــاپکردن: چاپخانهی پهرومرده

يراژ: ۱۵۰۰ دانه

ژمـــارهی ســـپاردن: ٤٤٢ سالی ۲۰۰۲

هەولىر – شەقلىي داد كا -

-: OPF177- A.P. 777

tafseeroffice@maktoob.com AlTafseer@hotmail.com

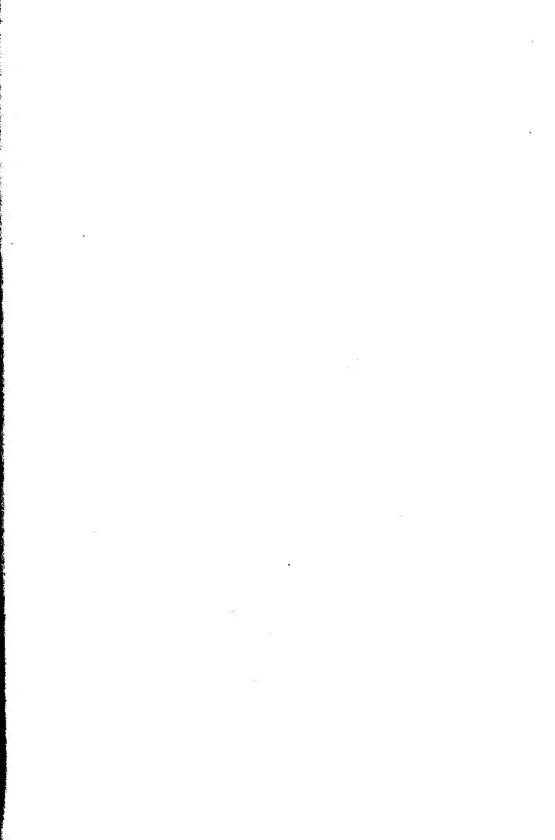
پیشکی مامؤستا نوری فارس مهمهخان

سوپاس بو خودا، سلاو له حدزرهت دروود له ياران، رهحمات له تومهات

ماموستای داناو زانا، کورد پهروهر و خواناس، جهنابی ماموستا نوری عبدالله، ههنساوه به وهرگیرانی نهم شاکاره نازداره، کهناو داره به (قصة الإیمان: داستانی نیمان) تا راده یه کی باش به کوردییه کی سهر کهوتوو، پاش نهوهی که ره شنوسه کهی تهواو کردبوو، داوای هاو کاری له بهده کرد، بو نووسینهوهی پاك نووسه کهی، گهرچی من مهشغه نمتی تری زور زورم هه بوو و، باش باش دهزانم که نهم کتیبه وه ك گهوهه ر و نهاماس وایه، کریارو خوازیاری خوی دهوی، به لام له خزمه ت ماموستا نوری دا، زور به بهوردی له سهره تاوه هه تا کوتا، له گهل عهره بیه کهیدا به راور دمان کردهوه و، پیادا چویوینه وه، به لام له به ر نهوهی ماموستا نوری خوی چاوی یارمه تی نه نه دا، که کتیبه که چسه ند جساری نووسسر اوه تهوه، لسه و بیرو ایه دام، لههسه ر شوینی کسه و کور تسیه که بد جساری نووسسر اوه تهوه، لسه و بیرو ایه دام، لههسه ر شهندی وه و گر تیبه که همرحال به کوردی کردندی کتیبینگی و ا شاکاری نایاب، له بابه ته یکی و ا قورس و گر اندا، له لایه نی تاقه که سینگه وه، له بارو د فرخینگی نواوادا، به تایبه ته یکی و ا قورس و پیشکه و تووی دیرینی وه که عهره بی همه ر زمانی کوردی، که تازه له دهوری گهشه کردنددایه، قهت که می باشتر ناین.

به راستی مامؤستا نوری حوسنی اختیاری به نسیب بووه، که ثهم شاکاره جوانهی هه نبر اردووه، که نهم شاکاره جوانهی هه نبر اردووه، که لهو ئهده به بالایانه یه، که ده بن به خوراکی گیان و روشنایی چاوان، له و جوزه کتیبه نهمرانه یه، که شایانی ثه وه ن به ثاوی زیر بنو سرینه وه، به ر منگقو مفهومی ثهم حیکمه ته ده که وی که ده فه رموی: (کلام الملوك ملوك الکلام).

یاخوا مامؤستا نوری دەستت ھەر خۇش بنى، قەلەمەكەت نەرزى

پیشرکی

سوپاس و ستایشی بن پایانم بز خودای میهرهبان، سلاو دروودی بن شومار، له سهر پینهمبهر خوشهویست و نازدار، پاش ثهمه عهرزم ثهمهیه له خزمهت ثازیزانی خوما:

له سهره تای حه فتاکانه وه ثاشاییم له گه ل ته م کتیبه بی وینه ، که م مان نده دا په یدا کردووه ، پاش نه وه ی که به باشی لینی حالی بووم ، نه شقی بووم ، خولیایی به کور دیکر دنی و کردنی به دیاری بی نامه خانه ی ثاوه دانی کوردی که و ته سهرم ، به لام به هیزی ثه وه وه که سهر په رشتیار بووم ، له پسپوری زمانی عهره بیدا ، له ناوه ند و دوا ناوه ندیی قوتا بخانه کانی په روه رده دا ، ثه م ثاواته م دواکه و ت ، پاش ثه وه ی راویوم به همندی مامزستای پسپور کرد له م بواره دا ، پاش ثه وه ی که خانه نشین بووم ، پشتم به خوا به ست و ده ستم کرد به وه رگیرانی ، به لام به هزی ثه وه وه که چاوم یار مه تی نه ده دام ، ناچار ها نام برد بو خزمینکی خوم ، که خوشکیکه ، یار مه تی دام له خویند نه وه ی ثه صله عمره بیه که و ن له نووسینه و ی وه رگه راوه که ی

جالهبه رئه وه نهم کتیبه کتیبینکی فره لایه نه، فره بابه ته، راویژم به فره مامؤستای پسپۆ ر له بابهت و مهودایانه دا کردووه، هه رکه سی له بابه تی خویدا – وه ن فه نه فه سهفه و منطق و به لاغه و عهقیده و پزیشکی و سروشتناسی ... تاد – به پنی تو انای خوی یارده ری پیشکه ش کردووم، جا پاش نه وه ی له ماوه یه کی قیاسی دا هه لسام به م نه رکه پیروزه، ته و اوی کتیبه که م وه رگیرایه سه ر زمانی شیرینی کوردی، بو دلنیایی ته و او، له گه ل به ریز: مامؤستا نوری فارس حمه خان دا، ده قی وه رگه راوه که مان دو و به دوو، له سه ره تاوه هه تا کوتایی، له گه ل ده قی نه صله عه ره بی یه که یدا به راورد کرده وه یه پینی بواری گونجا و تو انای سنوورداری خومان، له هه رشوینی پیویست به راستکردنه وه بین، یاهه له بویریه ك یا گۆرانكارییهك بوو بنى، به هاو كارى ههردووكمان كردوومانه، له ههندى جيڭگه رسته كاغان دا رشتۇتەوە.

واته: دووبه دوو پیکهوه پیادا چوونهوهیه کی تهواوی وردمان ئه نجام داوه، ئهوهمان چهسپاندووه که کوردییه کی ره سهنی ره وانی پهتی یه وه ده قاو ده ق ته رجه مهی ئه صله عهره بیه که یه الله به رئه وه وزور سوپاسی ئه و ماندوو بوونهی ماموستا نوری فارس ده که م، که له گه آما، بو خزمه تی ئه م کتیبه کیشاویه تی، خوا پاداشتی باشی خیری بداته وه، همروه ها سوپاسی ماموستا مه لا ئه بو به کر ده که م، که ئیمامی مزگه و تی شه هیدانه، له گه ره کی ماموستایان له سلیمانی، ههروه ها سوپاس و ریزم بو ههمو و ئه و به ریزانه ی که به هه مروه ی شهرویی یاریده یان داوم، به تایبه تی به ریز جه نابی حاجی مخلص که ئه رکی له چاپدانی ئه م کتیبه ی گرتو ته نه ستو.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العلمين

نورى عبدا للهئا غجهلرى

سەرپەرشتيارى پسپۆرى خانەنشين لە زمانى عەرەبيدا ۱۰/ رەجەب/ ۱٤۲۳ ك ۲۰۰۲/ ۹/۱۷

ينشك نووكرر

چۆن ئەم كىتىپەم بەدەست گەيىست

شاوهدان بنی یاریگای کاتی منالی و ، هموارگهی سهردهمی لاوی، چمونده شیرین و دلگیرو خمم ههژینه، بهتایبهتی لـه کاتی دیننی و سمرلیدانیدا، لـه پاش چهشتنی تالی و سویریی غهریبایهتی و پیریتی!

کاتنی پنی شاد ده بینه وه، پیری وه ك كاژه هه ور، په رده و تارای لاو ازی پی پۆشيوه... به راستی ئه م جوّره یادگاریبانه، گیژه آلوو كه ی بیره وه ری و یادگاری، له ناخی ده روو نماندا هه آلده كات، كه وه ك بوته نهم سوّزو هه ستانه ی تیادا ده تویّننه وه و ئاویّته ده بن: هاو ده می و هو گری و سوّزو هورویی و داخ و نامویی و خه م و خه فه ت و هات و هاوارو بی تومیدی و دلاانه وه و فه راموش هاتن.!

ئای له ناو گیژاوی ئهم ههموو خهم و په ژاره خهمو کاویه دا چهن خوشه گریان، کاتی به گریان کاتی به گریان خومان و ئهو ئازیز انهی لییان دابر اوین بلاوینینه وه، ههروه ها ئه و انه شی که هاکا لییان جیابووینه وه!

وهك ريبواريك له زيدو نيشتمان ههلكهنراو، كهلهتاو رووى دابراني له ئازيزان و خوشهويستاني، كولى گرياني به هيچ شتى دانامركى، مهگهر به ئوميدى شادبوون به كۆمەلى خوشهويستانى نوى، كهچاوه نواړى دهكهن له وولاتيكى دوور دوور!

لـهم ئاخرو ئۆخرى تەمەنەدا، ژيان لـهبەر چاومان زۆر بەنرخ و شيرين دەبئ، لـههمان كاتدا بـهره بـهره زۆر تفتو تـال دەبئ، بيردۆزەى مردن و نهمان تۆقيننى لـه همموو كاتنى پتر پئريستيمان بـه بـاوەرى تـەواوە، بەو خوادايەى كە نەمرى هەميشەيى يە، كە خۆى بەلىننى ژيانىڭكى ترى بنى برانەوەى بنى داوين، ئەگەر ئوميدى ئەو ژيانە نوغىيەى تر نەبئ، ئەم ژيانە كەم و كورتەى دنيا بنى هوودەو پروو پووچ دەبئ!

لـهو یادهوهرییانـهی کـه همرگـیزو همرگـیز لـه بـیرم ناچــێ، لـه شــاره کهی خـــۆم (مـزگـهوته کهی تهیـنالـه) کـه کموتۆتـه ثمو پهړی ثاوایییهوه، کموتۆته ناو باخ و میرگیکی دلرفینهوه، همهموو یادگاری زیرینی مندالیم وا لهوی چونکه بهیانییه کانی جیزنم دەھىنىتەوە ياد، كاتى باوكم لەگەل گۈنگى خۆرھەلات دەھات و، منيش لەدوايەوە دەرۆيشىتم بىز ريارەتى مردووەكانمان لــه گۆرسىتانەكەي تەنىشىت مەزگەوتەكەدا، پاشان نوینژی جهژنی لهمز گهو ته کهدا ده کرد، ههروهها لهیادهوهریه خوشه کانی تهو مزگهوتهیه، ئينواره فيننكه خوشه كاني هاوين، ياريم ده كرد لهبن داره گهوره كهي ناو حهوشهي مزگهوت، كەلــه نينوان حەوزەكــهو بيرەكــهدا بــوو، باوكيشــم لــه ژوورەكــهى خــزى دادهنیشت، کۆمەلنی لــه پـیاوماقولان و مامۇستایانی بەرپــز لــهدەورەي ئەلقــهیان دەدا، گویبیستی و ته کانی دهبوون، ههر که دهرفهتم دهست کهوتایه، ههستم بکردایه، کهباو کم بني ناگايـه لـهمر، رام ده كـرد بونـاو باحه كـه، لـه پهرژينه كهي قاميشيكي دريژم دهبړي و . دەمكرد به ئەسىپ و غارم پنى دەكىرد.... ھەر لەو يادەوەرىيانەمە منارە يىچاو يىپچەكەي مزگەوتەكە، كە بە پېپلىكە كانىدا سەردەكەوتىن، پاش كەمنى كە خۆمان دەبينىيەوە لەناو مالنی مزگهوت.... دینته یادم ثهو پیره میردهی که بانگدهربوو، که ورکم لیده گرت، له گهل ما سهر کهوی بو بانگدان، تا بانگ بدا، لـه پیش هاتنی کاتی بانگدا، ثهویش دادەمـا، كــه هــهـلام خەلەتئىنى ودام بمركنىنى، تاكاتى نويىژى شىپوان دى... ھەروا پەرۆشى دایکم دههینیّتهوه یادم که چوّن کاتنی باسی ثهو مناره سهیرهی مزگهوت و بیره کهم بوّ ده کرد، له گهل پهرژینه قهرهمه چره کهي، تهویش ههمیشه دهیتر ساندم لـه مارو میروو، جەختى خزمەتكارە دەكرد كەنەھىللى بەتەنھا سەركەومە سەر منارەكە، يابچمە قەراغ بيره که...

ئه مانه هه موو دینه وه یادم، که زور به یان مردن پیچاونیه ته وه، هه موو رویشتن و ، ئاه و ناسوریکی زوریان له ناخی ده روونمدا به جیهیشت، له که لاوه کانی روزگاری دووروو درینژدا، هه رکاتی که ده گه ریمه وه بو ته ینال نه میاده وه رییه خوش و ناخوشانه، وه ک سکلی سوورو شیشی سووره وه کراو، هیرش ده به نه سه ر نه م دله پر له خه م و جه خاره....

رِوْرْ گاری دوورودریْرْ دووری خستینهوه، دوور کهوتینهوه له گهره که کهمان، له مزگهوته کهمان، تهنانهت ئاخر شت دووری خستینهوه له شاره کهمان... ثهوهتا پاش غهریبیه کی روّر گهراینهوه بوّ لای... شهوق و ثارهزو پالیان پیّوه نام بهرهو (تهینال) لىمويئش رووم كىردە مىزگەوتەكەلىمكاتى گەرمىمى خىۆردا، كىم نويژكىمرانى لىىن نەبووكەوتمە ھاتوو چۆلەنئوان ياريگاكانى منداليما، ھەموو يادەوەرىيەكانم وروژاند... پاشان گريانىكى زۆرم بۆھات.

له کاتیکا که له دهریای بیده نگیدا نوقم بوو بووم، گویم له هیچ نه بوو، مه گهر له ده نگی گریانه کهی خوم نه بی که گومه زه به رزه کانی مزگه و ت دووباره یان ده کر ده وه الله م کاته دا له هو ده کهی لای راستمه وه گوی بیستی ده نگی بووم و اته: نه و ژووره ی که له مندالیم دا ده ترسام بچمه ناویه وه، له سام و بیمی نه و گورنه ی که له ناوی دا نیژرا بوون، کو تو پر له ده رگاوه پیره میر دیکی نوورانی، سه رپاك سپی، جل نامق سه ری کیشا، به ره و لای من هات، پاش سلاو کر دن دانیشت، به زمانیکی عهره بی ره و ان، به لام شیوه ی ناعه ره بین دیاده وه ربیه کی باده و هدیه له سه رده می باو کمه وه.

فهرمووی: (باو کت کی یه؟) ههرکه ناوی باو کم هینا، ئه و لهشی که و ته له رزین، به چاویکی فرمیسکاوی یه وه سه رنجی دام و و تی: (باو کی تو شیخ جسر بوو؟) و تم: به لی گهوره م! ئه ی جه نابت کی یت؟ و تی: من بنه چه ی دوورم میصره له (ئالی مائی)م، که له ویوه هه ندیکی تاریشیان په راگه نده ی حیجاز بوون، له وی تریشیان په راگه نده ی حیجاز بوون، له حیجازه وه چاره نووسی خوایی باپیره ی باو کمی را پیچ کرد بو هیندو له وی جیگیر بوو، ناوی خوم (حه یرانی کوری ئه زعه فی به نجابی)یه.

وتم: چی تنوی هینناوه له هیندهوه بنو تهم جینگایه؟ وتی: من له هیندهوه نههاتووم بنو تیره، بهلکو لهسهمهرقهندهوه هاتووم، وتم: چی تنوی هیننا لهو جینگا دوورهوه بنو تهم شارهی تیمه، هنری مانهوهت چییه لهم مزگهوتهدا؟

وتی: له ریگه ی سه فه ره که مدا لام دا بسؤ نسیره، بسؤ زیساره تی باوکست: منسیش مه سه رسامی یه وه ته ماشام کرد، له دلی خو مدا و تم باوکم ده مینکه کوچی دو ایی کردووه! هه ستی به خه یاله که م کردو گوتی: سه رت سورنه مینی من سه فه ری حیجازم له به ره لام داوه بو نیره که سه ردانی نارامگای باوکت بکه م/ هه روا زیاره تی نه م مز گه و ته تم که م، که له کاتی خوی دا شیخی ماموستام زور خوشه ویستی کردبوو له لام، پینی راگه یاندم که باوکت نالیره ته شریفی ده رسی و تو ته وه، نویژ که ران رینماییان کردم که

دەرسى تىادا و توەتەوە، دەبىنىم ئەم مزگەوتە زۆر لە مزگەوتە كەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەكەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەى كەوا خۆشترىن و بەنرخترىن ژيانى تىلىدا بردۆتە سەر، لەبەر ئەوە يىم خۆش بوو كە چەند رۆژىكى تىلىدا بىلىنىمەوە، تا كاتى حەج دى، خۆم تەرخان بكەم بۆ خواپەرستى، لەبارەگاى ئەو مامۆستايەى كە مامۆستاكەى منى رىنىمايى كرد بۆ رىنگەى خوا... وتى: مامۆستاكەى منى رىنىمايى كرد بۆ رىنگەى خوا... وتى: مامۆستاكەى مەوزوون بوو، كە يەكى بوو لەزانا ھەرە بەرزەكانى سەمەرقەند!!

وتم: هممو روّژه کانت همر به پهرستش و خوا پهرستی دهبهیته سمر؟ وتی: لیّستا به لّـی به لام لهمه و پیّش داستانی سهرلیّشیّواوی و باوه ری خومه ده نووسییهوه، مهوهی که شیّخی مهوزوون پیّی نوسیمهوه، لهو داستانهوه باوکتم ناسی.

وتم: داستاني باوەرو سەرلىشىواويت چىيە؟

ئینجا پیره میرده که چیووه ناو ژووری قهبره کانهوه، لمهپاش کهمی هاته دهرهوه، دهفتهریکی گهورهی پی بوو، لهبهرده ممدا داینا، فهرمووی: (ثهمه ثهمالی شیخ مهوزوونه)، خزم بهدهستی خزم ثهم نوسخهیم نووسیوه تهوه به شیرهیکی جوان بهیی کهم و کورتی.

وتم: ئەمـه كتيبيكى گەورەيـە، ريڭگەم دەدەي بيبەمەوە بۆ مالەو، ھەتا لەيەك دووشمودا بيخوينىمەو،، پاشان بۆت بھينىمەوە؟

وتى: ئايا توركىيەكى باش دەزانىت؟

وتم بەلسى زۆر باش دەيزانم.

وتی: کتیّبه کهت دهدهمیّ، کاتیّ باوه رم بوو که توّ بهراستی کورِی شیّخی جیسریت و شایانی خویّندنهوهی ثهم پهراوه مهزنهیت.

وتم: باشترین به لگه بز چه سپاندنی ره گهزی به نده، ئه وه یه که ته شریف بینی له گه لمان بز ماله وه، تا خه لکی به گشتی شایه تی ئه وه م بز بده ن که من کوری شیخی جیسرم، له همان کاتدا کتیبخانه که ی باوکمت پی نیشان ده دهم.

فهرمووی: پیویست بهم ههموو زه همه ته ناکات، به لام یه ك پرسیارت لمی ده کهم: مهزنترین کتیبی باوکت کامانه یه؟ کام سهرباسی لههموو سهرباسه کانی تر گرنگتره؟ وتم: به ناو بانگترین کتیبی باوکم (الرسالة الحمیدیة) یه، گرنگترین سه رباسی ثه و باسه یه ته باسه یه ته با به چه سپاندنی بوونی خودایه، له گه ل به رپه ر چدانه وه ی زانایی باوه ره سروشت په رسته کان، به لام ثه وه نده هه یه که ثه م باسه هه ره گرنگه، له نیو چه ند باسینکی تردا، که په یوه ندی یان به چه سپاندنی بوونی پینه مبه رایه تیه وه هه یه شار اوه ته وه که وان له سه تای کتیبه که وه، هه روا به هه ندی حیکمه ت و فه رمایشتی به رز که و اله دو ایم و اله به رنگه زیاده کانی لینی فری بده م او کورت و پوختی بکه م و سه ربه خو به چاپی بگه یه نم .

فهرمووی: باوه رم کرد که تو به راستی کوری ماموستا جیسریت، له هه مانکاتدا شایانی هه لگرتنی نه م سپارده یه یت، نه م کتیبه م به دیاری بو یادگاری پیشکه ش به تو کرد، نه م کتیبه پوخته ی کتیبه که ی باوکتی و اتیاداوه داستانی گومان و باوه ری منی به ته و او ی به و از تیادا، وه ری بگره و وه ری بگیره و چاپی بکه و په خشی بکه ره وه به ناو خه لکا، من له م باره یه و داوای کری و پاره ت لین ناکه م ته نها داوای پاداشتی باش له خوای به خشنده ده که م، که نه م کاره م ساخ بو ره زامه ندی نه و بس، مهردووم به گشتی سوودی لیوه ربگرن و ، خوشم له پاش مه رگم له پست و فه رو خیر و بیری به هرهمه ند بیم.

له پاش چهند روزي تهم پياوه باشه موباره كه بهرهو ولاتي حيجاز بهريكهوت، منيش لهماوهي چهند ساليكا تهم پهراوه كهم مانهندهم وهرگيرايه سهر زماني عهرهبي، پاشان روزگار مني ههلدا بوشاري (تهشقهند).

گهوره ترین ثاواتم ثهوه بوو بگهمه گوندی (خهرته نگ) هه تا سهردانی حهیرانی کوپی نهزعه ف بکهم... وه رگه پاوی کتیبه کهی پی نیشان بدهم، ههروه ها دیده نی وزیاره تی گوپی پیروزی پیروزی ئیمامی بوخاری بکهم پرهزاو په همه تی حودای گهوره ی لی بیت – جا بو ثهم مهبهسته، پیاوی مهردی خانه دان: شیخ ضایا والدین باباجانی کوپی عهبدی صالح، زاهیدی عابید وه لی خوا، باباخان، موفتی گهوره ی و لات په همه توای لی بیت – بو گهیشتنم بهم مهبهسته، ثهم زاته یارمه تی دام، که یه کی بوو له خوشه ویستانی باوکم، کاتی ههستی پی کردم ثاره زوی سهردانی گوندی خهرته نگم همیه و گهوره ی نواند، له گهانما هات بو شاری (سهمهرقه ند) له ویشه وه و گوندی (خهرته نگ) له وی نواند، له گهانما هات بو شاری (سهمهرقه ند) له ویشه و گوندی (خهرته نگ) له وی

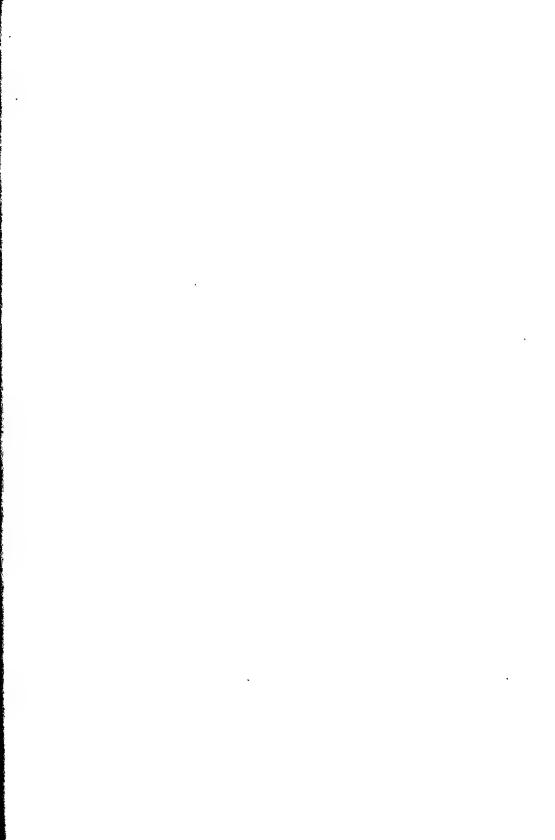
به هزی بحیوری مزگهو ته کهوه زانیم که حدیرانی کوری تهزعه ف رؤیشتووه بؤ حهج، لهمه ککهی پیروز وهفاتی کردووه.

لهوی سهردانی مزگهوتی پیشه و ابوخاریمان کرد، له سهر گوری راوه ستاین، که سهر نجم دا مزگه و ته که، وه کو حهیران باسی کردبوو ریک و ابوو، زور لهمزگه و ته که ته ینال ده چوو، که تاک که و تبوو له نیو باخ و ره زیکی زوردا، که ته ماشام کرد و ا مهر قه دی تمینال ده چوو، که تاک که و تبوو له نیو باخ و ره زیکی زوردا، که ته ماشام کرد و ا مهر قه دی تیمام و ابه ده روه، خانووی به سهره وه نی یه، و اله ناو با خچه یه کاری کراوه، نه لاوانه و سینه ر چری فینکدا، گوریکی تاسایی، نه هه لبه ستاروه، نه گه چکاری کراوه، نه لاوانه و چه تری بو کراوه، نه رازاوه ته وه، چوو مه ناو ته و ژووره به چوو که، که حهیران و شیخ مهزونی مامزستای ده رسیان تیادا ده خویند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بوو بوم و ابوو، مهزونی مامزستای ده رسیان تیادا ده خویند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بو گیانی حهیرانی ده ی پروانی به سهر گوری تیمامدا، له وی نویژم کردو، ره همه تم نارد بو گیانی حهیرانی کوری ته زعه فی و مامزستا که ی، کولی گریانم بوهات به شینوه یه کی وه ها هاورینکه م سوری سورما له م گریانه م.

ئابهم شیروهیه ثهم کتیبه گهیشتوته دهستم و کردوومه به عهره بی، که ئیستا و ا پیشکهشی ئه کهم بهخوینه رانی به ریز، ثهو سپاردهیهی کهله ثهستوّمدا بوو خوا یاربی، و ا جی به جیم کرد.

ههژاری بهردمرگای رِهحمهتی خوا عبدالله نهدیم کورِی حسین الجسر · موفتی تهرایلس

راکردن به ره و شیخ مه وزون

سوپاسی بنی هاوتا بز خودای بهخشنده و بهخیّوکه ری گشت گیانه و هریّك، سلاو و در درودی خوا لهینغهمبه ران و پهیامنیّران. درودی خوا لهینغهمبه ری سهروه رمان (محهممه د) کوّتایی هیّنه ری پیّغهمبه ران و پهیامنیّران. به نجابی) ده لیّت:

کاتین خوازیاری زانست بووم لهزانکوی (پیشاوهر)، خورسکی خودم، ههردهم پهروشمه ندو ناره زومه ندبووم بو زانیاری: که ههموو نادیارین رووناك ده کات، مل دریش ده کات بو ههموو نهزانر اوین بهمه له بنهمای ههموو شتین و ناوه رو کی و، هو کارو ده کات بو ههموو نهزانر اوین بهمه له بنهمای ههموو شتین و ناوه رو کی و، هو کارو ده ده ده ده ده کانی، نهینی و کارزانیه کانی ده کولیته وه؛ خبو و دایم و ابوو، کهرسیار بکهم لهمامزستایان و هاوه لانم، لهم گهردوونه، که چی یه، کهی دروست بووه، له چی بنیاد نراوه، کی دروستی کردووه، چون دروستی کردووه؛ له بهرامبه رئهم پرسیارانه سهر زه نشت ده کرام و، به گالته وه وه لامم ده درایه وه، مامزستایانم ده رباره ی من ده یان ووت: ئهمه خوازیاری زانست و تایین نی یه.. به لکو فه لسه فه چی و بینه پره، تاوای لیهات بوومه گالته چی ههموو هاو رئیانم، پشتگوییان خستم، پیشیر کییان ده کرد له فهرامؤشکردن بو ره زامه ندی مامزستایان، به جوزه ها ناو ناتوره ی دژوار ناویاننام، هه تا زانکوی فراوانیان نی ته نگ کردم،....

به لام ثهم جودایی و گالته پیکردنه یان سوربوون و دوو دلی زورتر کردم، تا له ناخمدا چه سپا که ثه و راستیانه ی، که به دو ایاندا ویلم، ده رکی پی ناکری و نازانری، ثه قل و تایینیش کو نابن، مه گه له به ری فه لسه فه وه نه پیت ؟ گه ر و انه بوایه ماموستاکانم دو و ره په ریز نه ده بوون له فه لسه که نم باسه کانم، دو و ره په ریز نه ده بوون له فه لسه که نم به به دو این نهینی بوون (سر الوجود)، که و تمه فه راموش کردنی و انه کانی دین، ویلیم به دو ای کتیبه کانی فه لسه فه دا گرته به ر، به لام

لهولاتی خوماندا هینجگار کهمم لینی دهستگیر بوو، تا وام لینهات بهبی تینگهیشتن دهم حویننده وه، روز بهروژ، سهر سورمانیی و دوو دلی و موناقه شه گیریم زورتر پهرهی دهسه ند، که تا تیستاش تهمه حالمه، هه تا ماموستاکان لهمن ناتومید بوون، تهوان ترسان لیم، که ده رده کهم سهربکیشی و تهشه نه بکا بو هاور پنگانم، له بهر شهوه بریاری ده رکز دنیان دا له زانکو.

ئه مهواله ههوره تریشقه یه بوو له ناخی باو کمی دا، ههولیدا بمخاته وه سهر ریگای راست، به ههموو ژیرو سوزیه وه، ئاموژگاری کردم که ده ست بهر دار ببم له فه لسه فه و ، رووبکه مهوه زانستی ئایین، ئه گهر روژانی خوینندنم تسهواو بیوو ئه و کاته بیزم ههیه به ئاره رووی خوم به دروستی بچمه قولایی خوینندنی فه لسه فه وه. له دوا و و ته یدا پینی راگه یاندم: ئه ی حهیران! منیش بهم گیژاوه ی تو دا تیپه ربووم، ناخم تامه زوری فه له سه فه بو ، که و تمه گروری فه له سه فه و سه رسامی یه وه ، به لام منیش کاتی خوی ماموستای بو ، که و تمه گروره و سه رسامی یه وه ، به لام منیش کاتی خوی ماموستای خواناسی گهوره و ، شیخ (ئه بونور مهوزونی سه رمه رقه ندی) ، که فه قیه یکی گهوره و ، زایایه کی به رزو ، فه یله سه و فیکی سه رکه و تو و به و و ، ناه به پیچه و انه ی ده ریا کانه و ، ناموژگاریه ی من بو تو ، ههروه ها پینی و تم : (فه لسه فه دو و چاری ترسناکی و ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ئاساییه و ه دو و چاری ترسناکی و ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ئاساییه و ده بینی و قیمان له بنی و قوو لایی دا ده ستگیر به پیچه و انه ی ده ریای ناساییه و ده بینی و قیمان له بنی و قوو لایی دا ده ستگیر ده بینی .

جا لهبهر شهوه تیستا شهم بابه ته دوور بخهرهوه لهخوّت، شهی کوره کهم، شهم بریاره ناتهواوه، شیّواوه، براوه، چونکه لهسهر عهقلّ و ثیمانت ترسناکه.

وتم : ئايا عەقلْ و ئيىمان جياواز و دژ بەيەكن؟

ووتى: خوا نهكا.

وتم: کهواته ئهم ماموّستا زانایانه بوّچی ههموو موناقهشه و گفتو گوّیه کی عهقلّی لهبابهت جیهان و دروست بوونیهوه، بهرهوای من نابینن؟

وتی : گهوره زانایانی ئاینی، لـهم موجادهلـه عهقلیانه لیّبوونهتهوه، بو وهلام دانهوهی بیّباوهران و کافران، چهندهها کتیّبی دووروو دریّژیان نووسییهوه، بـهلام ماموّستایان قینیان دهبینته وه له و قوتابیه ی، که له کاتی خوینندنا هاو ده ردی فهلسه فه بینت، چونکه بزچونیان و ایه که پیمانی ئاینیان ده تر ازینی.

وتم: به لام برایانی، خویدندنگاو زانکو کانی تر، فه لسه فه ده خویدن وه ك زانستیکی رهسه ن که خویدندنی پیویسته، که واته سوود چی یه، گهر قوتابیانی زانیاری یه ئاینی یه کان له فه لسه فه دوور بخریدنه وه، که ممانه که میکن له چاو قوتابیانی زانیاری یه کانی دونیادا، ئه مانه چون ده رده چن گهر روزیک له پلهی راویژکاری و فتوادا بوون، ئه گهر یه کیک مهسه له یه کی پیدان، که به کاریگهری فه لسه فه به ده رخرابیست، که فیری بووه به بی ئاره زومه ندی خوی ایا ده بیت ده سته و ستان به هه لویستیکی کرچ و و شکه وه به بین و ه ك چون ماموستاکانم ئیستا دوورم ده خه نه وه له خویان، باوکه گیان ده زانی ئه محاله به مشیوازه ده بیته هوی زیاد بوونی به رفر او انی بی باوه ری به خود اله ناو خه لکدا.

وتی : ئهمه راسته، به لام شیخی گهورهمان شیخ مهوزون ده تیت، خوینهری کهمی فه لسهفه، دادی تیگهیشتن نادات، ئایا له و باوه په دایت کهمهودای قوتابخانه کانی و انه فهلسهفه ییه کان به رفراوان بکریت، هه تا هه موو قوتابیه له و هه موو که سیک فه یله سوف ده ر چیت؟.

وتم: بهخیر. به لام نهم به رفر او انی یه، که هه رچه نده نابیت، سه باره ت به قو تابیان گرنگ نی به نور از انایانی تابینی گرنگه، به لکو پیویستی یه کی هه میشه یی رهسه نه له سه ریان، تا بتو انن هه ستن به و داو اکاریانه ی که له سه رشانیانه بو رینمیای هه ق و بانگه و ازی کردن بو خوا.

باوکم به کزییه کهوه سهری لهقاندو فهرمووی : ئهمه راسته، بهلام چارچییه.... ؟ وتم : ئایا، ماموّستا شیخ مهوزون، بهلیّنه کهی بردهسهر.... ؟

وتی : پمیمانی نه شکاندوه، بمه لام له ته مه نی پیریدا رووی کرده گزشه گیریی و حوداپه رستی، (بنجابی) به جینهی شست و رووی کرده (سهمه رقه ندی) نیشتمانی، نیستا له دینه کی نزیکینی، ناوی (خهرته نکه) له خه لکی دابر اوه بو خوداپه رستی، لهو مزگهوته یه که نارامگای بو خاری (ره زای خودای لی بینت) تیدایه.

باوکم ثهمهی پیّوتم : به لام نهیزانی کهرینمایی یه کهی دهبیّ به هوّی دهربازبوونم لهزانکوّ. که ههولی ئه دا بمگهریّنیّته وه بوّی، که بریاریّك بوو لهسه رخوّی، که تهمه نی به رهو پیری ده چوو بن هه رگیز نه بینینه وه م.. جا به ره و مه به ست رینگه م گرته به رپاش ریپرینیکی زور به پین گفت کرد، رینماییان کردم، به پی گه نشتمه (سهمه رقه ند)، پر سیاری گوندی (خه رته نك) م كرد، رینماییان كردم، كه دو و ریش نه بوو له شاره كه، به پی بنوی چووم، پیش خور شاو ابوون گهیشتم، منالان به سه رسامی یه كه وه به رهنگارم بوون، وه ك چون به رهنگاری هم موو نه ناسر او یك ده بن.

پیاوانی گونده که منیان بینی، سنی پیاویان بولام هاتن، به خیرهاتنیان کردم و، بانگیشیان کردم و، بانگیشیان کردم بو مالی گهورهی گونده که. کهرینزی هاتنمی گرت و پرسیاری مهبهستمی کرد.

به پیزانینی پیکهنی و و تی: زور دووره، ههروا به ناسانی به خته وه بیبت به دیداری شیخ مهوزون له به رئه وه وی زیاتر له پینج ساله له خه لکی دابراوه بو خودا په رستی، له و باخانه ی ده وری مر گهوتی نیمامه، ناگه رینته وه بو مزگهوت تا شهو بالی ره شی نه کیشی، هاوینان له مه زارگای نیمامدا ده خهویت، زستانانیش له ژووریکی بچوو کدا که ده روانیته نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی پیوه بکات، به لام نه یانتوانیوه پینی بگه ن، ته نانه تینمه ی دانیشتوانی نه مگونده ناتوانین پیوه ندی پیوه بکه ین. به هوی مینیوری مزگهوته که وه خواردنی بوده نیرین که له په رژینی به یوه که دا بوی داده نیت بی نه وه ی بیبینیت.

وتم: تکام وایه خودا شهرهفناکم بکات به بههرهی گهیشین پیّی، که خهانکانیتر بۆیان نه کراوه. ئیّوه یارمهتیم بدهن و پهیمانم بدهنی، کهمن خواردنه کهی پیّبگهیهنم.

پياوه خانه خۆيەكە وتى : ئەمە ئاسان ترين داواكاربىيە.

به یانی زوو خوانه که ی شیخم هه لگرت، گهوره ی گونده که فهرمانی به پیاویک کرد، رینمایی ته و باخه م بکات که جی پهرستشی شیخه، تبا مزگهوته که له گهامدا هات، باخه که ی پیشاندام له گهل ته و شوینه ی که خواردنه که یا داده نا، نزیك بوومه وه لینی و خواردنه که دا هه لواسی ته م چه ند پرسیاره م تیادا نووسی:

چى.... ؟ كێ.... ؟ له چى... ؟

چۆن.... ؟ لەكونى.... ؟ كەي.... ؟

بهپاشدا گهرامهوه تا درهختیکی گهورهی چراویی، له باوهشی گرتم و حهشاریدام،

خوم تبامه لاسدا به جوریك، كه شیخ ببینم پاش كاتؤمیریك، شیخ به روویه كی سامنا كه و لمناو دره خته كاندا به ده ركه وت، كه پیاویکی با لابه رزی پشت چهماوه ی گهنم ره نگی، سیما عه ره بی رؤ حسووك بوو، به ره و خوانه كه ی هات، له كاتی نان خوار دندا چاوی كه وت به نوو سر اوه كه و خویندیی یه وه، ثاوری دایه وه به لای راست و چهیدا، به لادا هات و بیه نوش كه وت، رام كرد بولای و ثه و می له توانامدا هه بوو بو به ثاگابو و نه وه ی كردم، به هوش خوی ها ته وه و، چاوه كانی كرده وه، به دریژی سه رنجی دام، چه ند و شعیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یارمه تی هه ستانم بده، منیش یارمه تیم دا هه تا بردمه و جیگه ی خوی، له قه راخ جوگایه ك دانیشت و ده م و چاوی ششت، به چاوی نوقاوه خاموشی گرتی، پاش بین ده نگیه كی زور، گوینم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و ده و و تی : خاموشی گرتی، پاش بین ده نگیه کی زور، گوینم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و ده و و تی : کوره که م، بیزارت کردم، چیزی به نده بی و تامی داماویم له به رخودای خوم دا شیوانت کردم، ناله کانی خودی مرؤ هی به ده ست دوو دلی و سه رسامی یه وه به بیر هینامه وه. خودا کنیم، ناله کانی خودی مرؤ هی به ده ست دوو دلی و سه رسامی یه وه به بیر هینامه وه. خودا

وتم : من، حمیرانی کوری عبداللہ ی ٹەزعەفم، کە قوتابیەکی (بنجابی) دیرینت بووه. وتی: بەخیر بی'ی. باوکت چۆنه؟ وتم:باشه.

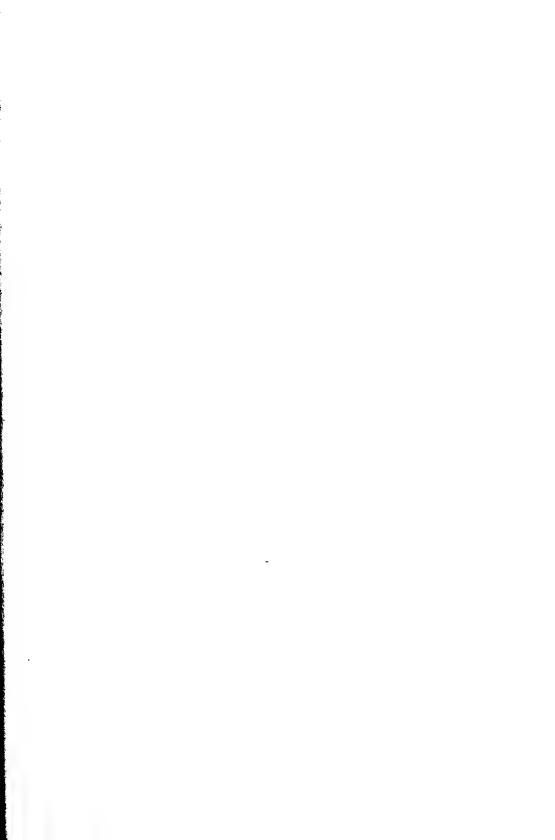
وتی: ئەببىنم، كەوتوويتە ئەو گیۆاوەي، كە پیشىز باوكت تیّی كەوتبوو. وتم : بەلىّى، ھەر ئەويش رینمایی كردم كەبیمە خزمەتى بەریزتان.

شیخ بهوردی سهیری کردم، رووی گۆری بهرهو الوی جو گاکهو سهر نجینکی قوولی داید، چاوه کانی پر بوو بوو لهفر میسك، وتی: خودا یار مه تیتان بدات، اینوه ی لاوانی تازه و نه وه ی دوار فرژ، له نیوان قوتا بخانه ی اینمان که لهرینگای ده ق و گیرانه وه کهوتو ته وه و تابخانه ی ایدراك که لهرینگای عمقل و هزشمه نده وه ده سته به رکراوه، له نگهرتان گرتووه. کهوتو و نه ته به و تالی توینکلی دین و فه لسه فه، تا چه سپاله میشکتاندا که اینمان و فه لسه فه پینکه وه کونابنه وه، عهقل و دینیش هاوده م نابن، لاتان وایه فه لسه فه رینگای بی برواییه .... به لام وانی یه کورم، به لکوری گایه که بو باوه پهینان به خودا، به هزی رینگای عمقله وه، که همه موو باوه رینگی له سهر چه سپاوه، به لام فه لسه فه ده ریایه که به هدا سه فه ده ریایه که

به پینچه و انهی ده ریاکانه وه، که شتیوانی، دوو چاری ترسناکی له که نارو رو خیدا ده بینه وه، دلنیایی و ئیمان له بن و قو لاییدا به ده ست ده هینینت، که ثهمه شم پیشتر به باوکت و تووه.

وتی: ئهم گونده خانووی به کرنی تیانییه، نابیت ههروا به بهردهوامی میوانی ئهویش بیت.... ئیستا ههسته و بچوره وه بو ناو دی، پیخه ف و راخه رو ده فته ریکی گهوره بکره، بو نووستن بگهریوه وه بو مزگه وت...، شهوان ته رخان ده کهین بو خویندن، که ساته کانی خاموش و فه راموش و بی ده نگه، به رو ژیش من و از له پهرستنی خوم ناهینم، چونکه، ته نها چیژی ژیانم له م خود اپهرستیه و گوشه گیری یه دا ده بینم. له مه مه زارگایه دام کازیوه ی به یانه وه تا خور ئاوا بوون. ته نها سه رماو سوله ئه م خوشیه م لیتیک ده دات و، به ندم ده کات له نیوه ند ئه م دیوارانه.. حهیران تا به یه کاگهیشتنیکی تر...

ونِلْ بودن به دوای دۆزىنە دەی خوادا

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىت:

پیش خور ناوا بوون شتوومه که کانم هه الگرت و گهیشتمه مزگهوت، ده پینم چواله، بیجگه له پیره میر دیك که چراکانی داده گیرسان، هه ر نمو بوو که سه ر له به یانیه که ی له گه المدا هات بو مزگهوت، به بینینم ده ستبه چی به ره و پیرم هات و سلاوی لیکردم و هموالی پرسیم، پیم راگهیاند نیازمه له مزگهوت بمینمه وه بو خود اپه رستی، نزیك به نیمامی بوخاری (ره زای خودای لیبیت)، به داخور شی یه که وه پیی و تم: به خیر بیبت، به الام تجا ده که م له هاو رید تیت بی به شمان نه که یت، وه ك به ریزمان شیخ مه و زون، که پیش پینج سال به در او سییه تی هات، دو ایی لیمان دابر ابو خود اپه رستی، به الام چون دابر انیک که به هیچ شدر او سییه تی بیش گهیشتنم بو مزگهوت، له گه ال گرنگی به یاندا ده چینه په رستگاکه ی تا دو ای خور ناو ابوون ناگه رینه وه، حه زیش ناکات هیچ که سینگ به بینیت.

وتم: تۇ بىيورى مۇگەوتەكەى؟

وتى : بەلنى، نزيكەي پەنجا سالە.

وتم: بزچی و اچز له له نویژ که ران؟ و تی: نویژ که ر له کویوه بیت؟! مزگه و ته که دووره له گونده که ، مه گهر ریبواران یان میوانانی ثار امگای ثیمام نویژی تیا بکه ن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثیا بکه ن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثینواره و حه و تنانمان کرد، جیگای ثاوی پیشاندام، داوای لینکردم، گهر پیویستیم به چراکان نه بو و بیانکوژینمه وه، خوا حافیزی لینکردم و گهرایه وه بو گونده کهی، شیخ مه و زون به ده نگی زه نگو له ی ده رگاکه که له کاتی داخستنیدا به هزی پیره میرده که و گوییستی بو و، ده رگای ژووره بچوو که که ی کرده و و بانگی کردم، بخ چوو مه لای، ده ستم ماچ کرد، به خیرها تنی کردم و پرسیاری ته ندروستی کردم، بخ ماوه ی کاتؤمیری باسی باوکمی بز کردم و تی: ده نه ده که تا ناماده کردووه؟

 ئاسانه بۆ تىڭگەيشتن و موناقەشەكردن، ئىستاش پرسيارەكانت بكە.

حهیران : پرسیاره کانم ئـهوه بـوو کـه لـهنوسـراوه بـچوو که کـهدا بوّم نووسیت، کـهسْلّ ده کـهم لـهدووباره کردنهوهي.

شیخ : ئهم پرسیارانهت، عهقلی فهیلهسوف و خهالکانی گیروده کردووه، ههر لهساته کانی بیر کردنهوهی مروقهوه. فهالسهفه ههول ئهدات وه لامیان بو بلوزیتهوه.... ئه گهر وه لامی راستی دهست نیشان کرد بو ههموو پرسیاره کان، یا نهیتوانی، ثهوا تو ثهمه ده زانیت کاتی لهمهرامی خوت تیدگهیشتیت لهفهالسهفه، ثهی حهیران! فهالسهفه دهیهویت، راستی ههموو شتیك و ناوه روك و بنه رهت و ثامانجه كانیت پی بناسینی، ته نها به روخسار به لگهسازی ناکات فهالسهفه، تا نه چیته ناو قو لایی یه كانه وه، دهسته وستان نابیت به دنیای به رجسه ته.

به لکو ده یه وینت بزانینت چی له دوایدا دینت و چی له پیشیه وه بووه، بزانینت کی دروستی کر دووه و، له چی دروستی کر دووه، که ی دروستی کر دووه، همروا بزانینت ئهم دروستکه ره کییه، حه قیقه تی زات و سیفاته کانی چیه ای مروّف چیه و، حه قیقه تی چیه و، عه قلی چیه، چون هو شمه ندار ده بینت، راده ی ده رککر دنی بو راستیه کان چه نده ای

چاکه جییه، نه ی جوانی چییه، بر چاکه په سنده، جوانیش جوانه، چه نده ها پر سیاری تر له م چه شنه که بی کوتایی به هه روا تیکوشانه به دوای زانستی پره نسیپه سه ره تایی به کان (المبادی و الاولیة)ی هه موو شتیک هم ربویه له پیناسه ی فه لسه فه دا و تویانه (و و ر د بو و نه و ه به له له له الاولیة)ی هه موو شتیک)، هه ندیکی تر و تویانه (زانستی بنه ما سه ره تاییه کانه) پیناسه ی تری زوره، به لام من و اپیناسه ی ده که م، که (هه و لدانی عه قله بو ده رک پیکر دنی ناخی هه موو پره نسیپه سه ره تایی به کان)، له دو ایبدا بوت به ده رده که ویت که تا چ راده یه کار راستم.

حەيىران : گەنورەم، زانسىتىش لـەدواي راستيەكاندا دەكۆلىيتەۋ،، ئايا زانسىت جودايە لەگەل فەلسەفەدا؟

شیخ : جیاوازی نیوان زانست و فهلسه فه، زانست توژینه وهی روو که شه کانی گهردوون و دانسان و یاسماکانی ده کسات، به لام فهلسه فه له بنه ماکانی گهردوون.و هزکاره کان و راستیه کانی ده کولیته وه. بۆ نموونه، زانای سروشتی، تۆژینهوه ده کات لهروو کهشه کانی سروشتی مادده، بهبی لیکو تربنهوه لهبنه پهت و هؤکارو بوونه کانی. ماتماتیك زان له بهندازه و ژمیریاریی ده کوتینهوه، بی خوماندو کردن لهبیر کردنهوهی مانای شوین و کات، هه دووولایان لیکوترینهوه کانیان به هوی عمقله و ه ده کهن، که چیزیکی خوشی لیوه رده گرن، به بی بیر کردنهوه یان له ناوه رو کی مهم عمقله و ، توانای بو به رجه سته کردنی راستیه کان، به لام فهیله سوف له هه مان کاتدا ده یه ویت تی بگات له پیکهینه ره کانی مادده و بنه ماو هو کاری بوونی، مانای شوین و کات و ، ناوه رو کی عمقل و راستیه کانی و ، توانای بو دهر ککردن، و اته له یه کاتدا باسی (مه عقول و عمقل) ده کات.

به هنری لینکولینه وه له گهردوون و هنرکاره کانی، (فهلسه فه ی بوون: فلسفة الوجود) هاته کایه وه. له تنوژینه وه ی عمقل و تواناو ناوه پن (فهلسه فه ی زانین: فلسفة المعرفة) پهیدابوو. له لینکولینه وه له ناوه پن کی چاکه و جوانی و دارواری، (فهلسه فه ی به ها: فلسفة القیم) پهیدابوو.

ئموهی مهبهستمه بوّت ساکارو رهوانی بکهم، تهنها تهم دوو توّژینهوهیه (توّژینهوهی بوون) و (توّژینهوهی زانباری).

حديراً ن : گمورهم تيناگهم، لمهوكاني ثمم گرنگيهت بهتوژينهوهيهك و، وازهينانت لهتوژينهوهيه كي تر.

شیخ: گهر بیربکه یته وه گرنگیدانه که م ناشکر ایه، توژینه وه ی بوون (الوجود) سروشتی بوون و، راستی و، بنه ما و هو کاره کانی باس ده کات. و اته (دروستگراو و دروستگرا) توژینه وه ی زانین نه و روانگانه باسده کات که فه یله سوفه کان و تویانه له سهر چونیتی به ده رخستنی زانیاریی یه کان و، شیواز و راده می راستیه کانی. نه و پرسیارانه ی که ناثارام و سهرگهردان و دوو دلی کردوویت؛ لهم دوو توژینه وه سهره تایی یه دا کوده به لام (توژینه وه ی به هاکان) که له راستیه کانی جوانی و ناشرینی و چاکه و دژواری ده دویت و، نه وانه ی له م چه شه ن زور په یوه ست نین به پرسیاره کانته وه.

ُ حُمیران : لهراستیداً ثـهو شـتانهی کـهبیرمی گیبرۆده کـردووهو پـهنگ دهخواتـهوه، لـه (تۆژینهوهی بوون)دا خوّی دهبینیّتهوه، نهوهك لـهشتی تردا.

بیویست بهدریژه باسی توژینهوهی زانین ناکات.

شیخ : ئەزانم، تەنھا مەسەلەي میتافیزیكي گیرۆدەي كردوویت ۱، بەلام تۆژینەوە و باسى لەسەر ناكرینت؛ بەيني تیشك خستنه سەر تۆژینەوەي زانین.

چونکه باسه کهمان بیرو کهی چهنده ها زانایانه، که ووتراوه بو شیکردنه وهی بابه ته میتافیزیکیه کان، ریّــك و دروســت نابیّــت بــه بی لیّکوتیـنه وه لــه ریّگاکــانی زانــین و شیّوازه کانی و بو زیاتر دلنیابوون لهو راستیانه ی که به دو ایدا ویّلین.

حدیران : کهواته، له مهسهلهی میتافیزیکیدا تؤژینهوهی زانین (مبحث المعرفة) له خرمه تی تؤژینهوهی بوون (مبحت الوجود) دایه و، ریگایه که بؤ بهر جهسته کردنی راستی یه کان.

شيخ: ثەمە راستە.

حەيران: كەواتە كرۆكى فەلسەفە، مەسەلەي ميتافيزيكيە.

شیخ: ئەمە راستە، ئاوەرۆكى فەلسەفە ھەمیشە بە بەردەوامى بریتى يە لە گەران بەدواى خوادا. باشان شیخ لەژیر بالیفه كەیدا كتیبینكى گەورەى دەرهیناو وتى : بادەست یبكهین.

حدير ان : ئەم كتيبە چىيە گەورەم؟

شیخ : ئەم كتیبه، باسى ئەو بیرمەندانە دەكات كە دەربارەى خودا دەكۆلنەوە.

حەيران: ناوى چىيە؟.

شيْخ : فەيلەسوفەكانى يۆنان.

حمیران: چۆن بهریز تان ده تین، کتیبی ئه و بیرمه ندانه یه، که به دو ای خودادا ده گهرین. شیخ: به تی پهیوه سته به خاوه نبریاره کانه وه، که ویلن به دو ای خوداوه ندی راسته قینه ندا، ئه ی پیم رانه گهیاندی، ناوه رؤکی فه لسه فه گهرانه به دوای خودادا.

حەيىران : لەوتەكانى پېشىينانى فەيلەسىوفە يۆنانىيەكان چەند شىتېكىم خويندۆتەوە ، كەبئ باوەريان بەخودا لەخۇ گرتووە.

شیخ : به لنی بی باوه رن به خوداکانی یونان، به لام ویلن به دوای خودای راسته قینه دا، هه ندیکیان خوای راسته قینه ده دوزینته وه، به لام هه ندیکی تریان عه قل و ثه ندیشه کانیان

۱ میتافیزیکا: واته ئهو شتهی که له سروشت به دوره (ما وراء الطبیعة) ئهمهش زاراوهیه که فهیلهسووفه کان و نووسهره رؤژئاواییه کان به کاریان هیّناوه له جیّگای زانستی بیر و باوه پردا. (سهرچاوه) عقیدة أهل السنة و الجماعة تألیف محمد بن إبراهیم الحمد.

مهزهندهی ناکات، کهوا لهههندیکیان ده کات که لهراستی به کان دوورین، بوت روون ده بینته وه که بیروراکانیان ژیری و دلسوزی له خو گر تووه، سه رنجه کانیان بو گهر دوون ساکارو سهرسامه، له گه ل نموه ی تروسکایی ریگای راستی تیا به دی ده کریت له ناو تاریکایی به کانی، نادیارو نهینی و هاو دژی و دوو دلی و سه فسه ته دا. (فطالیس)، به (بیرو کهی تالوزی دروینه)، (العقدد الکاذبه) ده ست پیده کات، که به رده و ام له گه ل عملی همه و فهیله سوف و مروقه کاندا به یوه سته.

جیهان وا بهدی ده کات، که ناشیت له نهبوونی رووتهوه (عدم المحض) دروست کرابیت.

له راستیدا هموو سه ره تایی یه گه بریستی یه له گوران، که واته پیویسته گریمان (افستراض)ی ثه و مادده سه ره تایی یه هم بر بوویی یه (ازلی) ا بکهین، که هموو بوونه کانی له سه ر دروست بووه، که ثه ویش ثاوه. ثه وه ی که وای لینکر دووه ثاو هه تبیزیت، توژینه وه کانی بوونه بو مادده یه گ تو انای گورانکاری و شیواز کاری همینت، ده یبینی ثاو ده توینه وه و ، ده بینته وه به سه هول له کاتی به ستنداو ، ده گوری بو هه لمینکی بینگه رد باریکی تر ده بینته وه به تاو ، بینی که (شین) مه رجینکه بو ژیان و ، بروای هینا که ثاو له به رئه و هموو بوونی هینا که ثاو

به آلام (ئینکسمینس) دهبینیت هه و اله تااو زیات به به انتازه به و گورانکاری، به سارد کردنه وه دهبیته ثاو، به گهرم کردن ده بیته هه لم، به زیاتر گورانکاری ده گهریته وه به به هه این به گهرم کردن ده بیته هه لم، به زیاتر گورانکاری ده گهریته و به به و هه و اله و گورانکاری ده گورته و مانگی لیده که و پنتی ده بیتی ده بیته هه و را و ئینجا ده بیته ثاو، گهر چریتی زیاتر بیت ده گوری بو گل و به رد، هه روا بینی که پنویستیه کی ژیانه، باوه ری هینا که بناغه ی هه مو و بوونه و هوه و به کام (ئینکسیمنده ر)، که بیرو که کانی قولتر ده به و هه و چه نده رووکه شانه زیاتر بینه و یوه دیاره، ده لیت : و ته کانمان بو تاو و هه و ا، یه ک ناگریت له گه ل سیفاتی هه مو و

۱ (أرلى) واته خواى گەورە ھەربووە لە رابردوودا و ھەر دەييش لە داھاتوودا و نەمانى بەسەردا ىايەت، ھەروەكو فەرموويەتى (كُلُ مَنْ عَلَيْها فان* وَ يَيْقى وَجْهُ رَبَّك ذُو الجَلالِ وَ الإكرامِ) الرحمن(۲۵–۲۷)

شتینکدا، ئاو سیفاتی خوی ههیه، ههروهها گشت بوونه کانی تر سیفاتی تایبه تمهندی خویان ههیه.

جینی بروا نی یه که هه موو بوونه کان له گه ل جیاوازی سیفاتیان له یه ک بنه ره ت دروست بووبن، که جودا بکرینه وه به هری سیفاتی تاییه تمه ندی خزیانه وه.. لیره دا عه قلی ساغ زوری لینکرد که بلینت بناغه ی هه موو بوونه کان (مادده یه که نه شیوه ی هه یه، نه کوتایی، نه سنور)

حهیران: به راستی تو ژینه وهی (ئهنکسیمندر)، له شینک ده کو لین ته وه که ده شین بگونجینت له گهل ثهم بوونه وه وه جو راو جو رانه دا. پیچه و انهی تینکرای ههمو و تو ژیسنه وه کانی تسره، له شینواز و راده یسی و ویننه و شینوه، که نیشانه ی قووالی بیر کردنه و هیه تی به لام مانای چی یه که به (ماده) ناوی ده بات، له هه مان کاتدا ده لینت: نه شینوازی هه یه نه کوتایی نه سنور؟

شیخ: لیره دا ثه و راستیانه به رجه سته ده که یت که پیم راگه یاندی، ثهم فه یله سوفه سه ره تایی یه بر و به هانه یان له بی باوه ریان به خوداکانی یونان قبوله، له توژینه وه یان بو عه قلی ره ها (طلبق) له سه ر راستین، بو سه رچاوه ی جیهان، عه قل و ژیریان باوه ری نه ده هینا که ثه م گهر دوونه له دروست کراوی ثه و خواوه ندانه بینت، که سیفاتی ره و شت و در و و ایل بازی و داوین پیسیان سیفات بینت. جا ده ستیان که دی بین به بی نه که ران و لین کولینه و ه به دوای خودای راسته قینه دا، که هیچ بینی نه کاولینی نه چینت (لیس که شله شیء) به بی هه ستکردنیان!

له گه ل لایه نگره کانیدا و تیان : ئاو و هه و او هه موو مادده کان ، هه رچونیک بن ، ناگو نحین بینه سه رچاوه یه ک بر نهم جیهانه که له گهلینگ شتی جیاو از له یه کتر پیکهینر اوه گه ر مادده بینت ، یان مادده نه بینت ، پیویسته له سه رمان له شتیک بکوتینه وه که سیفه تیکی گشتی هه بینت ، هه موو شتیکی له خوگر تبینت چ مادده یا خود جیاو از له و .... هیچ سیمه تیک نه یه که هه موو جیهانی له خوگر تبینت ، جا گه ر مادده بیت یا خود مادده نه بیت .

بینجگه لهسیفه تی ژماره (العدد) (Lenombre)، ئینمه ئه تو انین ئه ندینشه ی هه موو شتیك بکه بین به بین ره نگ و بون و چیژو قه باره، به لام نا تو انین ئه ندینشه ی شتیك بکه بین که سیفه تی ژماره ی نه بینست، که واته ژماره سیفه تینکی ته نهای هاو به شه که همه موو بوونه کانی گهر دوونی بی سیفه ت ده کرینت، ته نها هه رخوشی شیاوه که ببیته سه رچاوه ی جیهان، له به رئه وه ی هه موو شته کانی گهر دوون بریتی بوو له ژماره یه کی دووباره وه بوو، ژمار دنیش بریتی یه له دووباره بوونه وه ی (یه ك)، که واته (یه ك) بنه مای گهر دوون و ه و کار و راستیه کانیه تی.

ئهم بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردو تهوه و لهناو نهندیشه کانیاندا، ههموو نهو ههو ندن بیرورا تهجریدیانه که کراوه بن گهیشتن بهبیری خواوهندی راسته قینه کی رووتکراوه لهههموو سیفاتیکی ماددی، گهر ههستی بی بکهن یان ههستی بی نه کهن.

حەيىران : ئايا.. لـەلاي فەيلەسىوفە يۆنانيە كۆنەكان، بىرۆكەي بوونى خوداي تر ھەبووە جگە لەخوداكانى خۆيان؟

شیخ: له و روز ژه وه ی که مرؤ فی به عه قلی بیر که ره وه جیا کر اوه ته وه وه زه وی بین به ش نه بو وه له بیرو که ی بو نی خودای راسته قینه. ثه مه (ثه کزنو فنس) که یه کیکه له فه بله سوفه سه ره تایی یه کانی یو نان، هه روه ك ها و زه مانی خوّی، ثه فسانه یو نانیه کانی له خوّ دو و رخسته وه یه کینه که ده و رخسته وه یه که ده یان و تایی هه به خودا کانیان ده هات که ده خوات و ده خواته وه به دایك ده بینت و ده مریّت، ده یووت: (خه تکی خوّیان ثه م خواوه ندانه یان در و ستکردوه و له سه شیره و ثه ندازه ی خویان وینایان کردووه، گه رگا و شیر و ثه سپ، وینه کردنیان بزانیایه، حودایه کیال له سه رشیوه ی گا و شیر و ثه سپ بو در و ست ده کردین، نه خیر و نه خیر حودای تر نی یه جگه له یه ك خودا، که له هه مو و بوونه کان به رزتره، له سه رشیواز مان در و ست سه بوه ، بیرناکاته وه وه ك بیر کردنه وه کانی ثیمه به تلکو خودا، هه موی هه رسینایی یه ، هم وی هه ربیسه ربه هم وی هه رفیکره.

(ئەكزنوفنس) باوەرى وايە، كەحەقىقەتى ئەم خودا گەورە، تەنھايە، ھەرگىز عەقلىمان دەركى پىناكات، لەسەر ئەمە بىرۆكەي بەنىرخى دارشىت كە ھەزار سال لەمىنژووى مىتافىزىكىدا بەرەو يىش بازى پىدا.

داستانی ئیمان

که دهانیت: (هیچ ئادهمیزادیْك ناتوانیت پیناسهی خودا بهوردی بكات، ههتا ئه گفر ریکهوت خوازیار بوو، راستی ههموو راستیه کان لهوهسفی خودادا بهئادهمیزاد بلیّت، چونکه مرؤف خوّی پینازانیّت لهوته کانی کهتا چ رادهیهك راسته).

حهیران : گهورهم لهوته کانت تیده گهم، که (ثه گزنوفنس) بهم وتهیهی لهمیژووی میتافیزیکیدا بهرهو پیش بازی داوه.

فه لسه فه ش به باوه رهینان به بوونی خودا کو تایی پیهات، گهر کیشه که بهم جورهیه، تکا له شیخی به رینزم ده کهم، که من و خویشی ئاسوده بکات له ناماقولی بیروباوه ری فهیله سوفه سه ره تاییه کان، که له (پیشاوهر) هه ندینکم لینخوینندو تهوه، هه روا به رهو فه لسه فه ی نویم بات.

سینه: تکام لینکردیت به نارام بیت، نیستاش نهم ناموژگاریه ت بو دووپات ده که مهوه، همیچ سوو دیک ناسیست به سه که هه نگاو به تگهیه نمه ناکهامی نه و کو تایسیانه ی، کسه فه بله سسوفه کال پینی گهیشتن که توی سه رقال کردووه، بی نه وه ی ناگادار بیت له کوششی فهیله سوفه سه ره تایی و ناوه ندیی یه کان، له و انه یه بیرو پای فهیله سوفه کو تایی یه کانت یه دن به بیست، هه روایه کینک پیست رابگهیه نیست که هه موو راستی یه کان لای بیرو پای فهیله سوفه سه ره تایی یه کانه، نه و کاته دوو دلنی و سه رسامیه که ت بو ده گه پیشه و و تیگهیشتنی ته و ایسته کانی پیشوو. تیگهیشتنی تا نامینیت به بی تیگهیشتنی زانسته کانی پیشوو. تک ده که م به نارام بیت.

حەيىران : ئينسىتا.. تىڭگەيشىتىم دانىايى شىيخى گەورەمان لەپىيكەوە بەسىتنى رنجىيرە بىروراكان، تكا دەكەم لىنىم ببورىت.

شَیْخ: ئنجا (بارمنیدس) بروا ده هینیّت که ناو، هه وا، ژماره یان هه رچ شتیکی تر، ناگو نجیّت که بییّت که بیت که ناته و گوران و که بیت که نه ویش سیفه تی بوون (الوجود)ه (Fetre)، هه رئه میوو به همیشه یی یه، که ده شیّت بیکه ینه سه رچاوه بز هه موو بوونه کاد.

حەيران : ئەم بوونە (الوجود) چىيە؟ چى دەويىت؟ مەبەستى لەوجود چىيە؟

شیخ.. (بارمنیدس) بۆمان وەسىف دەكات كه بوونیکی هەمیشهیی (آزلی)یه نەدەگۆریت و نه لهناو دەچیت، نهرابوردوی ههیه و نهئایینده.

به لکو ههمیشهیی و ههتا ههتایی لهخو گرتووه ، که نه همولیّت و نه بهش بهش دهکریّت، چونکه جوله، ویّنهیه که بو گوران، که (تهواوه) هیچ بوونیّکی تر له دوایدا نایه ت.

حەيىران : چۆن بوون رووتە لەجووللەق گۆران، لەكاتىڭكدا ئىلمە دەبىنىن ئەم شتانە دەگۆرىل و دەجوللىل.

شیخ : ئمه تستانهی که ئیمه دهیبینین و ههستی پیده کهین (بارمنیدس) بهبوون (الوجود)ی دانانیس، به لکو به رووکه شیکی (apparences) خهیالاوی داده نیست، چو بکه لهناو ده چیک و نامینیس، به لام (بوون) نه مره، هه روا له به رئه وهی گورانی به سه را دیست، گورانیستی به کوبوونه و هی بوون و نه بوون هه یه. که ئه مه ش مه حاله.

حەيىراں : من تينناگەم، ئايـا (بارمنـيدس) دەيەويىت بليّىت كەيەكيّىتىيى بـوون (وحدة الوجود) ھەيە؟ كە بوونەكان يەكگرتوون.

شیخ: به نی. حه بران، ته جرید به م شیوه یه کار ده کاته سه رعه قل.

له پراستیدا شه فهیله سوفانه نایانه ویت ئینکاری بوونه کان بکه ن، به لام

له سه رچاوه یه کی ته واو ده کو نسنه وه، چه سیاو، نه گوپاو، رووت بیت

له سیفه ته بوونه وه ری یه کان، ده گونجیت دروستکه ربیت بر بوونه کانی

فه السه فه کانی بارمنیدس، که نه مه ش له خزیدا لیکو نینه و هه به دوای خوادا. بینه وه ی

فه به سوفه کان بیانه وی و هه ستی پیبکه ن...، له پاش (بارمنیدس)، (مه لیسوس)ی

قوتایی کی هات و پشنگیری بیرو پرای مامؤستاکه ی کردو و تی: نه م بوونه بی کو تاییه و،

(زیانیکی ژیره). نه گهر گوینیستی به نگه کانیان بیت که ده یه پنیته وه بؤ هه میشه یی و هه تا یه و بی کو تایی و نه حولاوی بوون که (ژیانیکی ژیره)، نه و کاته له گه نامدا ده تووت

۱ حوای گدوره فدرموویه تی: (هُوَ الاوَلُ وَ الاحِرُ وَ الظاهرُ وَ الباطِنُ وَهُوَ بِكُل شَيء عَليم) سوره حدید، هدرودها بیعه مدر ﷺ فدرموویه تی: (اللهم أنت الاول فلیس قبلك شيء و أنت الاخر فلیس بعدت شيء) ئیمامی موسلیم گیراویه تیدوه، واته: ئهی خوایه هدر تو هدروی هیچ كدس پیش تو بدووه، هدر نوش هدا هه تایی ده مبلی و كدس دوای تو بایث. لنكوله ر-

عمقلی ئمم فمیلمسوفانه، لینکولینموه و تؤژینموهیان کردوه بو دوزینموهی خودای تاك و تمنها، بیانموینت، یا، نمیانموینت.

هماروا ده لیّنت : هماموو پهیدا بوویه ك پیّویستى به سهره تایه ك ههیه. به لام بوون، پهیدا بوو نییه، چونکه گهر پهیدا بوو بوایه، له نهبوونه وه کهوتهوه، کهواته بوون بئ سهره تایه. ههر شتیك سهره تاى نهیّت کۆتسایى نابیّت، لهبهرتهوه ى بئ كۆتسايى و بئ جوولهیه، چونکه هیچ جیّگایه ك له دوایه وه نی یه هه تا بوّى بجولیّت.

هـ هـ و و ه ها نــه گؤره، چــ و نکه گــه ر بگؤريــت دهبيــته زياتــر لهيــه ك ، که و اتــه يه كــه ، هـ ميـشـهــي يه ، هـه تا هـه تايـي يه ، زيندو وه ، ژيره ، نه گؤره . . . كه و اته حهيران ، راميـنه .

(هرقلیت) هات، که را را بوو له بیرو را کانیدا، لهنیوان بیرو رای تهجریدی و بیرو رای سرو شتی دا له نگه ری گرت و، و تی: ئهم شتانهی، که به مشیّوه یه دهیبینین له گورانیّکی همیشه یی و به رده و امدایه.

به لام هرقلیت، له راقه کردنی بن گهردوون له سهر نهم خهیاله جینگیر نابیت، به لکو په نا ده باته بیرو باوه ره کلاسیکی په سروشتیه کان و، ده لیت : گهردوون له ثاگر دروست بووه و، گؤر راوه بنو هه وا، هه واش گؤر راوه بنو ثباو، ثباویش بنو و شکایی، دوو باره و شکایی ده بینته وه به ثاو، ده گزریته وه بنو هه و او دوو باره بنو ثاگر، باوه ری و ابوو که ژبانی ئاژه ل بنی گهرمایی نابی، له به رئه وه و تی گیان (روح) بریتی په له ثاگر.

(ئەمبدوقلىيس)، فەيلەسوفى چوار توخمەكان، لەيئشدا ويستى، رايەكانى نىزوان (بارميندس) و (هرقليت) يەك بخات، لەبەرئەوە وتى : بوون لە چەند گەردىلە يىكھاتوون، وتەكانى (بارمنديس) كە لەسەر وەسفى بوونە وتويەتى بەوەى، كەنەزياد دەبئت و نەكەم دەكرىت، بەسەر گەردىلە دەچەسپىت.

وته کانی (هرقلیت) له سهر (گۆرانكاری بهردهوام: الصیرورة)دا به سهر قهواره كاندا (الاجسام) ده سه پینت، له رووی گۆراندنی شینوازه كانی یه وه، له پاشدا ویستی رایه كی ساوهند وه رگرینت له نینوان نهم دوو بیرؤ كه یه دا، یه كهم بیرؤ كه: (گهردوون له یه ك مادده پینكها تووه كه گۆرانكاری له خؤ گر تووه، وهك ناو، ههوا، ناگر). دووه م بیرؤ كه مادده ي بوون (الوجود) سیفه تی گزرانی، نی یه). له تاکامی ثهم دوو و ته یه دا، بیرو کهی (توخمه چوارینه کان) دانا که په پره و کراوبوو هه تا سه ده ی هه ژده ی زاینی؛ پی ی و ابوو، که بوون له چوار توخم پیکهاتووه، که ثه مانه ن: (خاك، ثاو، ثاگر، هموا)، پیکهاته ی هه موو شتیکی شم گهردوونه شریتی یه له تیکه له ی شم چوار توخمه، بوونی جیاوازی له نیوانیاندا...

لیر ددا به در ده کهویست، که (ئه مبدوقلس) هاوبیری زانسته کانی سه رده می خوب بود، به لکو ده توانین بلین پیش سه رده می خوی که و تووه له دانانی بیر فرکه ی (المبدأ الله ذالف به بازی که نام کاتیک ده دویست ده رباره ی نام هیزه ی که نام گهر دیلانه ده جو لینیست، مهبیر کر دنه و دیه کی ساغ ده ست پیده کات و به نام ندیشه یه کی نه زوک کوتایی ده هینیست...

له کاتینکدا که ده لینت: مادده کانی گهردوون، مردن و ژیانیان تیانی یه و له خوودی خزیانا بی جووله هنرینکی ده ره کی پالیان پیوه خزیانا بی جووله هنرینکی ده ره کی پالیان پیوه ده نبت، ده بینین خزی ده دا به لای خهیال و ده لینت: جوله ی ماده بریتیه له به یه کگه یشتن و ده نبت، ده بینین خوی ده دا به لای خهیال و ده لینت: جوله ی ماده بریتیه له به یه کگه یشتن و لینکدابران، که همر دو و کیان پیچه و انه ی یه کن و له یه که هیزدا کوک نابن، به لکه پیویسته دو و هیزی کاریگه و همینت، یه کینکیان پالپیوه نه و و مهویتریشیان راکیشه و راکیشه دو و میزه شرون میزی خوار توخمه که میزی جوار توخمه که به میزی خوشه و بستی به یه که و هیوه ست بوون، هیزی رق و قین کردی به چوار لهت، بینجا خوشه و بستی هیزی خوی کو کرده وه و ، چوار توخمه که ی لینکدا و ، نه و شتانه ی لینکه تکه ده بینین.

حدیران : ئهی ئهم هیزی خوشهویستی و رق و قینه له کویوه هات؟

شیخ: ده ته ویست... له باسیک بکولیته وه که له ثه ندیشه وه که و توته وه... ؟ شهم هه یله سوفه به ما به شه وه نه وه ستا به لکو باوه ری و ابوو که خواکان و به نده کانیان له م چوار تو خمه که په یدا بوون، به لام تو خمی شاو و هه وا زیاتر په سه ند ده کات، خودای ئاگر (رفس)، خودای هه وا (هیرا)یه، خودای خاك (ثار کوس)ه، ثاویش خودای چوار هه مینه که به (نستیس) ناو ده برینت، کاتیک ده گری فرمیسکه کانی وه كشه و نه وه به خودا دائه نا، زهوی به چه شنیک... که و ته ناو گیژاوی و رینه کانیه وه که هم موو مانی به خودا دائه نا، که وا ده یووت: خودی ثاده میز اد له خویدا خود به کی هه له یه، وای له چاره نووسراوه که دو ور له جیگای به خته و هران نیشته جی بهی،

داستانى ئيمان

مه مه اره و سیوازیکی نهماندا خوی ده نوینین... جهسته ی زیندو و سه ربه بی مل ده رده هینن، باروه کانیان به بی شان به رز ده که نه وه چاویان به بی ته ویله ده روانیت هیزی خوشه ویستی له یه کتریان نزیك ده کاته وه و دهیانگاته ئاده میزاد...

حەيىران: باسىكردنى ئەم بىيرو باوەرە بىللەرانە، نزىكە بمگىرىنتەوە بۆ جارانى دوو دالىم، تكا لەشىنخم دەكەم ئەم لىلكۆالىنەوانەم لىل بەدوور بخات.

شیخ : (نمایشکردنی، ئهم وتانه بو خوت، تهنها لهبه رده رخستنی پلهکانی عهقله بو گهیشتن بهده رککردنی گهردوون و، توژینه وه لههیزیك که بیجولینیت و بیبات به ریوه ... ئهم توژینه وه مایه وه به دریژایی چه رخه کانی فه لسه فه ، که که لین یکی گهوره ی گرتبوو له مه سه له کانی میتافیزیکی دا... به نارام به ... من به ره و نامانجت ده به م.

لهپاشدا (دیمو کریتس) هات ریبازی ئهتومی (المذهب الذرات)ی دهدریته پال، روونی کرده وه کاتنی، کهووتی: ئهم گهردوونه له را ماره یه کی ئهتومی (atomes) بی کوتایی پیکهاتووه، کهلهیه کچوو هاوده من، هه میشه یی و بیکوتایین، به خویان ده جولایین لهبوشایی یه کدا، جاله جوله و تیکهل بوونیان، شته کان پهیدا بووه و، تیکرای گهردوونی نی دروستبووه، به لام جوودایی سیفاتی شته کانن له تاکامی به یه کگهیشتنی ئهم ئه تومانه و هاوده م بوونیان و حاله تیان له له شدا و، به جیاوازی ده رکه و تیان له چاوی بینه ردا پهیدا ده بینت، به هانه ی بو به رده و امینتی و هه میشه یی ئه وه یه، چونکه بوون له نه بوونه وه گه رده بوشاید از جینگیر نه بوانه و توانای جوله ی نه ده وی به بود، که ده رکه و تیان همه بود، که ده رکه و تیان به بود که وی که ده که رده وی ده رکه و تیان بوله به بود. که

(Les atomes, Levide, LeMovment)

حهیران: دروستبوونی جیهانی ماددی له گهردیله، شتیْك نیه كه له عمقلهوه بهدوور بی، بهلام كن ئهم گهردیلانهی دروست كردووه و كن ده يجوليّنيّت؟

شیخ: وه لامی پرسیاره کهت بنو (دیمو کرایتس) نهنوسراوه، به لکو بنو کهسانیکی تر، به لام بیرو که کانی ثهو دوور بووه لهبیر کردنهوهیه کی ساغ:

کاتیْك پیْ ی وابوو که، جوولهی گهردیله کان لهناکامی (پیویستیه کی کویْرانهوهیه)، کهپال دهنیّت بـو جوولـه و بهیه کگهیشـتن، و چوونه ناویهك و تیْکهالبوون، بو پهیدا بوونی ئه ه گهردووسه لـه گیانهوهر و رووهك و بـني گیانه كان، هـهتا رۆح و خواوهنده كانـیش پنکهاتهي ئهم گهرديلانهن كهئهم هيزه كۆيرانهيه بهرينوهيان دهبات.

لهدوای (دعو کریتس)، (ئهناکساگۆرس) هات، بیرۆ کهی پیویستی کویرانهی پوچهل کردهوه و گائتهی پیهات، وهك خاوهن باوه پیکی بهرز، ووتی: (مهحاله هیزیکی کویرانه بتوانیت، ئهم جوانکاری و یاسایه بخاته وه، که ههردووکیان لهم جیهانه دا رون و دیارن، چونکه هیزی کویرانه تهنها گیراو دهنیته وه" ئهوهی کهمادده ئههاویته جموجول، عهقلیکی کاملی، بینای دانایه).

حەيىران: ئەمـە زۇر گىرىگە، ئايـا دەكىرى (ئەناكسا گۆرس) بەم ووتانەي مەبەستى بىي كە بوونى خوا بسەلمىنىي؟

شیخ: سازایم نهی حهیران هیدایهتی خودا، بۆ بهنده کانی لهسهر زمانی پینغهمبهره کاسی، نهیو با بیه کان و فهلسهفه کانیان دیرین تره.

به نکو می به پهسه ندی ده رانم که زور به ی فه لسه فه دیرینه کانی (میسر و هیند و چین) پاشماوه ی پیغه مبه رانی پیشینه ن که میزو و له یادی کر دوون و ، خاوه نه کانیان له ریزی فه له سوو فه کان دانر اوه ، که له و انه یه پیغه مبه ر بووبن ، یا پهیره و انیان بووبن . له و و ته کانی (ئه ناکسیا گورس) و ا به ده ر ده که وینت ، که ده و ر و خولی باوه رهینانی راستی دابینت، کاتیك هه ستی کرد به ژیری و هزشمه ندی خوی ، که یاسای بی هه نه ی گهر دوونه ، کاتیك هه ستی کرد به ژیری و هزشمه ندی خوی ، که یاسای بی هه نه ی گهر دوونه ، ده بینت له لایه ن عمقلین کی دانیاوه دانر ابینت ، هم ر له به ر ئه م هو کاره یه ، که به یه که سده ده رفت بو کرد نه وی ده رفت ی اله دانانی بیرو که ی گه ران به دوای راستی دا ، هه رئه مه یش و ای له نه رستو کرد ، که بلینت: (ئه ناکسا گورس) ته نه به دوای راستی دا ، هه رئه مه یش و ای له نه رستو کرد ، که بلینت: (ئه ناکسا گورس) ته نه فه یله سوو فه کانی ،

حەيــر ان: ســوپاس بـــۆ خــودا، كەگەيشــتينە سەرەتايىيەكانىڧەلســەڧەي بــەرزى دوور لەوورينە.

سبخ: گومانی تیدا نییه، کهفهلسهفه بهههنگاوه سسته کانی بهرهو راستی دهروات، همدی جاریش کومه نه گومانباریک ده بنه کوسپ و ئاستهنگ نه ری دا، وهك

کۆمەللەي (سوفسىتائيەكان) كەنىزىك بىوو بىھۆي موناقەشىەگىرى، سەرسىورھينەر و بيغەريان بېركردنەوەيەكى ساغ لەناوبەرن.

حهیران: گویبیستی و شدی (سفسسطة) بنوم، که مهبهست لی و تنو وینری همانخه تینه ره.

شیخ: به این، سه فسه ته له و و شه ی سو فستائیه و ها تو وه، (سو فستائی) رینبازی کومه لیخه، که ده سته بالا بو و ن له فیر کر دنی خه الله له همالگیّرانه وه ی راستیه کان، به هوی مو ناقه شه گیری در وینه یا نه وه ناوه که ی له و و شه ی (سو فیسته وه) ها تو وه، که له و و شه ی ریانیدا، مانای و و شه ی (ماموستا) ده به خشیّت، له هم ربه شیّکی پیشه سازی و زانیاریدا، تاوای لینهات ته م و و شه یه به سه ر ثه و ماموستایانه دا سه پا، که ناویان ده رکر د به سه فستائی. عمره بیش له و و شه ی (سو فیست) و وه، (سفسطة) یان داتاشی، ئه مانه ریبازیکی فه لسه فه کاز از از اویان نی یه و ، هیچ بیر و باوه ریکیان نی یه، هه تاوه کو ، فه لسه فه ی روخی، پیکیانه و به به ستیّت، که ویله له دو و ی راستیدا، به لکو کومه لیک ماموستابوون له و لاتی یوناندا، له بار و دو خیکی نائاسایدا به ده رکه و تن، که شمه پولی شد و بسی باوه ری به خواکانی با روز و نائاله به بولی که دنی جه و اشه کردنی جه و امنی دم و با و بی باوه ری به و بایه به بولیه ی بو حدالک بو (هونه ره کردنی جه و اشه کردنی جه ماوه ره وه و ، مو جاده له و قسم ی به خشین)، شانازیان به و وه وه کرد که له تو انایاندایه ، پشتگیری بیرو را و دره که ی بکه ن به خشین)، شانازیان به و وه وه کرد که له تو انایاندایه ، پشتگیری بیرو را و دره که ی بکه ن به به به بیر ده و امار نانه دا، نزیك بو و ریبازه که یان هو که اریک بیست بو به روخاندنی بنچینه کانی زانین و عه قل و ، تیکدانی ره و شتی چاك.

به ناو بانگترینان (بروتاگوراس)ه که دانه ری شه و بنه مایه، که بینه ه پ پ چیی سوفستائیه کانی تیا ده بینری ته و و ته به ناو بانگه ی که ده آلیّت: (ئاده میزاد پیّره ری همه مو و شتیکه)؛ زانا و فهیله سوفه کان و ای ده بینن که راستیه کان به هوی عهقله و ه درك ده کریّن نه ك به هه ست؛ چونکه (هه ست) هه النجه آله تیّنه ره، له م ماوه یه دا (بروتاگوراس) پهیدا بو و ، ئینکاری زانستی ده کرد به هیّی ئهقله و ، باوه ری و ابو و که هه ست ته نها سه رچاوه یه که بو زانین.

مه کاتیکدا، به هنری جیاو ازی قه و اره و تهمه نیان خهالک جیاو ازن له هه ستا، له به رئه و ه محاله ده رککردایه، به راستیان ده ژمارد،

عهرهب، شهو بیر وباوه رهی کهده لیّت (ئاده میزاد پیّوه ری ههموو شتیّکه) ناونا (عنْدیة) واته باوه رِهیّنانی تاکه کهسیّك بهو رایانهی کهههیه تی.

پاشان (گورگیاس)ی سوفستائی بیرؤ که کانی بهدهر کهوت، سوفستائی گهیانده ئهو پهری بیفهری و وورینه و بهره لایی، کائیك بهیهك کهرهت ئینكاری بوونی ههمووشتیكی کرد، لای و ابوو مهحاله رانین و تیگهیشتن و یه کتر ناسین لهنیوان خهلکدا، ئهی حهیران، ئه بینیت شهم و وریسنانه رؤر لهوه نزمترو لاواز تره، که بکهونه تؤژینهوه و باسه کانی فهلسهفهوه، تهنها شهو چاکهیهی ههبوو که زهمینه خوشکهر بوو، بو پهیدابوونی (سوکرات: سوقرات)...

حەيران: چۆن، ئەم ورينانە سوكراتى داناي خستەوە؟

شیخ: سو کرات، خوی دامهزرینه و دانه ری بنه ماکانی (فه لسه فه ی زانین) (فلسفه المعرفة) بوه، که تا ئیستاش له گهل جیاو ازی رووه کانی موناقه شه گیری ده رباره ی له . . . ۲ سال له مه و پیش به سه ر هه موو عه قلینکی ساغ و راست زاله. هم و ئامانجینکی (سو کرات) له فه لسه فه دا ئه وه بوو، که رین وی زانین له سه ربناغه ی عه قل دا بریژیت و پایه کانی (ره و شت به رزی) بچه سپینیت له دل و ده روونی خه لکدا، له سه ربناغه ی ئه و راسته ی که بینگومانه.

ئه م فهیله سوفه پیروزه کاتیک ده پیین که په وشتی به رزی خه انکانی هاوزه مان و هاو ده مین به مرزی خه انکانی هاوزه مان و هاو ده می به مرده م فرووفیلی سوفستائیه کان، که ئینکاری عه قل و، حه ق و، پاستیه کان و، په وشت به رزیان ده کرد، به وه ی که و ا پیره وه کانی زانین بیره وه کانی زانین بیره وه کانی زانین بیره وه که پین به و به بی جیاو ازی له سه ر ته حکامه کانی عه قل به بدن.

تا بەمە بگاتە دانانى سنورىڭ و يېناسەيەكى چاك بۆ رەوشتى بەرز (الفضيلة).

دوای سوکرات، ئـمفلاتونی بـمناوبانگی قوتـابی (سـوکرات) پـمیدابوو، پشـتگیری (تـیزری رانین: نظریة المعرفة)ی کـرد، کـممامؤستاکهی دایر شتبوو، زیاتر چـمسپانی، بهلام

تَیْناگەین بۈچى ئەم رانینانەي لەسەر بنەماي (نموونەیى: الْمُثُل)، دانا؟ مەبەستى چىيە لە (نموونەيى: المثل)؟

ههروهها ووتی: خودی خومان پیش جینگیر بوونی لهناو جهسته دا، لهجیهانی محوونه یی (المثل) ده بیر المثل) ده بیاش جینگیر بوونی لهجهسته دا، جیهانی نموونه یی (المثل) له بیر کرد، له بیر چوونه وه یه که م به چه شنیك، که چاوی نه کهویت به مانا گشتیه کانی جوانی و باشیرینی محوونه یی دینه وه یاد، به هوی به راورد کردنه وه، جوانی و (ناشیرینی) شت ده رك ده کات، هه روه ها به هه مان شیوه بو هه موو مانا گشتیه کانی (ره ووشت به رزی) و یه کسانی و چاکه کردن.... و هند.

راىسىت يادكردنهوهى (نموونهيى: المسئل)ه، نهزانيش لهبيركردنينتى، ئهزموونهكانى ژياسى ئهم دوىيايه بريتىيه له رِيْگايهك بۆ بهئاگاهاتنهوهى عمقل بۆ ئهو زانينانهى كەلەوه و پيش لهجيهانى (نموونهيى) فير بووه.

حەيران: گەورەم ئەم نموونەيىيە چىن و راستيەكانيان چىيە؟

سیخ: ناحهقت نیه سهرسام بی، پیش تو تهرستوش سهرسورماو بوو؛ تهفلاتون تهم عوو بهیییهی به چهندهها و هسف پیناسه کردووه بهچهشنیک که نه تینی ده گهی، نه گونجاویشه، جگه لهو و هسفانهی که پهیوهسته بهوکارانهی کهلهزانستهکانی خودایه. ئهی حدیران، لهم و هسفانهو ه تیّناگهیت کهثهفلاتوّن ئهیهویّت ئهو باسانه بهدهربخات که پهیوهسته به زانیینهکانی خوداوه؟

حەيران: ئايا ئەفلاتۆن باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە؟

شیخ: (نه فلاتون) یه کهم فهیله سوفه که باوه ری به خود اهیناوه و، و ترویه تی: هه رخود ا دروستکه ری جیهانه سه رپه رشتیاری کاره کانیه تی، بیز نه مهش چه نده ها به لاگه ش ده هینینه وه گرنگزینیان به لاگه ی نیز امه که نه لینت: نهم جیهانه، نیشانه یه که بق نه و په ری جوانی و یاسایی دا، مه حاله له ناکامی هو کاری ریکه و تن بیت، به لکو عاقلی دروستیکردووه، ته واوه، خیر مه نده، هه مووشتیکی به مه به ست و دانایی ریک خستووه.

کاتینک نه ملاتو د نهیه و یت نه ندیشه و چؤنیتی و هسفی خود ا بکات له دروستکردنی نه م حیها به دا، گرییه که ده بینته کؤسب له عه قلیدا، و ه ک چؤن عه قلی هه موومان به گشتی بی به شی نی یه له م گرییه، نه و کات ناتوانیت تیروانینی دروستکراوه کان. له نه بوون بکات و ، ده لیّت هم موو شتینک پینکهاته ی (مادده) (matiere) و (وینه: صورة) forme هم رئه م وینه یه که و اله ماده ده کات ببیته شتینکی دیاریکراو، نه مش له کاریگه ری نموونه یی (المثل) که و تو ته و که سیفه ت و شیوازینکی تایبه تی نه داتی.

جا شت پیش نهوهی وینهی نموونهیی خوی وهر گریت، مادده بووه، که نهسیفهتی همهبوه و نهشینواز، لهپاشدا لهسمر نموونهی خوی دروست بووه، حمقیقهتی بوونی بهرجهسته کرد پاش نهوهی کهنهبوو بوو، نهوهی که سیفهتی نموونه کهی پیدهبهخشینت و نه به به بوونه و دهیهینیته کایموه، همر خودایه.

حەيران: من تيناگەم چۆن ماددە پيش ئەوەي وينە وەربگرينت نەبوو بووە؟.

سَیْخ: به تو تیده گهیت و نهمیش، ههروهها ئهفلاتون خوشی بهو عهقله ساغه و تهوا و بهررهوه، تیناگات کهچون (شت) لهیهك ساتدا مادده و نهبو و دهبیّت. موحاده لــه ي عــه قلمي (الجــدل العقلــي) رايــان ده كيْشـــيّ بـــوّ ئهنديْشــه كردىي (مادده کونه کان) بهبنی وینه، سهرسام دهبن له وهسف کردنی ماهیهتی ثهو ماددهیهی، که بنی موږمه و. دهلینن تهم ماددهیه بنی سیفات و شینواز و رهنگ و بنزن و چیز و قعوارهیه چــونكه هــهموو ثــهم و ٥ســفانه لــه ويــنهوه بهرجهسـته دهبيــت. كيشــه تۆژينهوه كانــيان دەيانگەيەنئىتە ئەوەي، كەبلىين ماددە لـە نەبوونەوەيـە، ئىنجا عەقلىيان لـەتوانايدا نىيـە و ئەندىشەي دروستكردنى جىھان بكات لەنەبوونەوە، دەلىين : خودا بىي سىفات و بىي شيّوازي دوّزيهوه، ههروهها بيني نموونهيي (المسئل) رووته، جا ماددهي لهسهر ويّنهي نموونه يي پيکهيننا، واته وينهي دا بهمادده و، بووه شتيکي دياريکراو، بهووته کانيان ئەتگەيەننە ئەو باوەرەي كە بلاين، خودا ئەم جيھانەي لەو ماددەيە دروستگردوه، كە لەنەبوونەوە پەيداى كردوە و، ئەو وينانەي يېبەخشىن كەلەزانستى ئەزەلى خۆيدا ھەيە، بینجگه لـهم بیرو کهیمه همهموو بیرورایمه کی تـر ناپهسمهند و نارهوایمه، ههر چـونیّك بیّـت (ئەفلاتۇن) باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە، دەركى كردوە كە ھەر خودا خۇي دروستكەر و مەرپۇرەبىمىرى كاروبىارى ئىم گەردوونەيىم، بىمتوانا و دانىايى خۆى، بەلام كاتىڭ ويىستى خوی بهاویژیته نهیننی دروست بوون توشی ساتمه و خلیسکان بوو، ههروهك چون (ئەرسىتۆ)ى قوتابيشىي دووچارى بىزوە، كە بەينشەواي ھەموو فەيلەسوفەكانى، كە لهبووني حودايان كۆليوەتەوە دەژميرري.

حهیران: من نهزانم که (نهرستق) پیشهوای ههموو فهیلهسوفه سهرهتایییه کانهوه ههرخوشی دانهری زانستی (لقرینکه: المنطق) بهجورینك که نازناوی ماموستای یه کهمیان پیهخشیوه، چون دو و چاری ههالهده بیتهوه؟ .

شیخ: بمانی راسته که نهرستو گهوره ترین فهیله سموفی سمره تایی یه کان بموه ه کهله دوزینه و هی بوونی خودا کوانیویته وه، یه کیک بووه له وانهی که باوه ریان به بوونی خودا ههبووه، به لام کاتیك ویستی بكۆلیتهوه لهنهینیه کانی دروستكردنی ثهم گهردوونه دوو چاری هه هه هاتن، گهر گویبیستی دوو چاری هه هاتن، گهر گویبیستی بیرو که کانی ببین سهباره ت به (زانست) (المعرفه)، سهرت سور تهمینی که چون ثهم عمقله بهرره، دانایه دوو چاری ثه و هه لانه بوته وه، کاتیک که ده لینت: ده رك کردنی ههستی (الادراك الحسی) یه کهم هه نگاوه که بیر کردنه وه ثهینیت به ره و زانین.

گهر كومه ليك له ده رك كردنه كه مايه تيه هه ستيه كان له ميشك كوببنه وه بيره وه ريه كان پاريز گاريان لي بكه ن ئه وه بير كردنه وه ده چيته قوناغي دو وه ميدا له ئه زومو و ندا (التجربه) كه پابه نده به به راوردكردني شته كان، وه زانيسني په يوه نديي يه كان و هو كسان و هو كاره كاني، پاشان بير كردنه وه ده چيته قوناغي سيهه مي كه بريتييه له (بير كردنه وه ميرو كه يي: الستأمل السنظري) بو گهيشتن به توژينه وه و وه رگرتن و وه رينگاى خورسكي كه عمه قوناغه دا له ده رك كردني هه ستى بو ئه زموون پاشان بنو به راورد كردن و بير كردنه وه و هو كار. پيوه رو توژينه وه ي وه رگرتن و فه رمان ده ركردن، كه ئه رستو داده نري، كه ئه رستو كه ئه ماموستو داده نري، كه ئه رستو نه ماموستو داده نري، كه ئه رستو فه لي نه ماموستو داده نري، كه ئه رستو فه لي نه ماموستو داده دو كردي به زانستيك، كه شايسته ي نه وه بو و له مي زوي كه لي فه لي ماموستو داده دو به را له بيرو كه ي ماده دا مه ماموستاي په كه م ناو برينت، به لام ئه م ماموستا په كه مه، خاوه ني ئه م لوژي كه كه ماده دا كه و ته به گه ردون له بيرو كه ي ماده دا كه و ته هم آمود به راه ته مي كوردن نه و نه به و تو كه كه تا كه و ته به كه و نه ي كه که که نه بي و ماده دا كه و ته به ته كه که که که که نه پي و می ماده دا كه و ته هم آمود و به رجه سته كرد، به به كاره پي و مرد نه که که کاني ژيان شته مادد يه كاني ژيان .

ره حمه ت بوو لأی ثه ندیشه کردنی پیکهاتنی مادده له نه بوو، باوه پی وای هینا که مادده دیرین ترین شته پاشان عهقلی ژیری پالپیوه نا که باوه پر بهینیت که وا همر گیز نابیت مادده له شتیکی تایبه تیه وه په پدا بووبیت، چونکه بنی وینه په له به رقعه و سه رسام بوو نهیناسه کردنی، تاگه پشته نه و نه نجامه ی که بلیت مادده بریتی په له نه بوون.

حمیران: عمقلم، نایبریت، ثمی گمورهم بؤمی روونبکهرهوه چۆن مادده بریتی یه له توانای پنکهوهلکان.

شیّخ: تـــــ ٔ لیّبوراویــت، ئیّســتا بیرو رای ئەوت بەوتەيە کی کورت و ساکار بۆ ئاشکرا دەكەم. (هنری برگسؤنی) فهیله سوفی هاو چهرخمان ئه لیّت: (به شیّك له عه قلّمان دروستبووه بو به كارهینانی ده رك كردن به جه سته ماددیه یه كان، له م چوار ده و ره ماددیه یدا زوربه ی به نادیشه كاری به ده ست هینا) ئه مه راسته هه ربویه ژیرترین عمقل ناتوانیت لیّی ده ربازییت، تاعه قلّی نه رستوش، كاتی ویستی تو ژینه وه له سه رین كهینانی گه ردون بكات، به وینه ی نه و لیک دانامه و می كه لینكدانامه و می نامرازیك ده یكات كه مروّف به ده ستی خوّی دروستی كردینت له مادده یه كی تایبه تی له سه ر شیّوازیكی تایبه تی و بو مه به ستینكی تایبه تی له سه ر شیّوازیكی تایبه تی و بو مه به ستینكی تایبه تی ....

هـ مروهها ئەلنىت: هەموو شتىنك پىكدىنت بە كارىگەرى چوار هۆ، هۆى ماددىي (العلة المادية) (La causemateriell)ئەو ماددەيە كەشتى لىنى دروست دەبنىت.

هزى وينه يى (العلة الصورية) (La caus for maned) شيّوازيْكى تايمه تى ئەدات مەمادە.

هنوی کاریگهر (العله الفاعله) (La cause eff icient) ثهو هزیهیه کهشت پنکده هنینت و شیواز و وینهی پیده به خشینت. هنوی مهبهستی (العلة الغائیة) (Lacaus) نهو مهبهستهیه کهبههنویه وه، هنوی کاریگهر ههلده سینت به دروستکردنی شت نهسه رئه و شینوازه.

سو نموونه (هنوی ماددیی) له جینوو ستنیکدا، داره کهیهتی و (هنوی وینهیی) تیایدا، نهو و بنههیه کهلهداره که تاشراوه، خستوتیه قالبی جینوو ستنیک نه که شیوه ی خوانیک. (هنوی کاریگهری)دار تاشه کهیه که حینوو ستنه کهی دروستکردووه و (هنوی مههست و سوستن و حموانه و هیه، نهرستو ههستا به تینکه لکردنی هوکانی (وینه و مههست و کاریگهری) کو کردنه و هیان لهیه که هؤدا که ناوی نا وینه (الصوره) و و و تی: هنوی وینه ی که ماهیه تی شته و جینگیر بووه له خودی (هنو مههستیدا) و لیشیه وه هه لقو لاوه، ست کاتیک نامانجه کانی به ده سلیت که وینه کهی له خوگر تینت، و اته به پینی همو مهبه ستیه که یه که باسکرا که هه ردو و کیان له هزکاریگه ره وه که و توونه ته و و نه در وست جونکه هزکاریگه ره وه که و توونه ته در وست جونکه هزکاریگه را ناهی که باش در وست کردنی و هم روه ها مه به ست ناشکرا نابیت، به بوانا (القوه) بو کار (الفعل) پاش در وستکردنی جینووسته که وه به حشیمی وینه یکی نابیت ی پیی و ، کاریگه ری که دار تاشه که یه به کاریگه ری کاره که نه بو و به بین در وست نابیت ی پیی و ، کاریگه ری که دار تاشه که یه به کاریگه ری کاره که نه بو و به بین در وست نابیت در وست کردنی جینووستنه که و به به ناریگه ری بایه خودی نابی خودی نابی بایه خودی که دار تاشه که کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی نابی خودی نابی خودی که کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی نابی خودی در تاشه که کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی نابی خودی که دانی بایه خودی دانی بایه خودی دنه به کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی دانی در و ست

بهو سی هؤیه، وینهی، مهبهستی کاریگهر له (وینهدا) تهنها (هـۆی مـاددیی) مایـهوه کهماددهیه، یا.... ههیبوولایه

شینخ: ئەرستۇ مەبەستى ئەو ماددە ھیولایە نى یە كە ئىنمە تىنگەيشتووین، چونكە ووشەى ماددە بەلايەنى كەمەوە لەلاى ئىنمە شىوازوو قەوارەو كىنشى ھەيە، بەلام لەلاى ئەرستۇ ھيولا رووتە لەھەموو سىفاتىك و، سىفات وەرناگرىت بەبى وەرگرتنى وينەكەى، پىنش وەرگرتنى سىفاتى شتىنك نەبوو كەبتوانرىت پىناسە بكرىت و سنورى بۇ دابنرىت، پىنش وەرگرتنى سىفاتى شتىنك بەبوە لەتوانادا (Enpuiss ahce) بەلام پاش وەرگرتنى وىنە دەبىتە ستىنكى تايبەتى لەكاردا (Enacte): كەواتىه ھيولا لەلاى ئەرستۇ بريتىه ئىتواناى يىنكەوەلكان و ھەر ئەمەش بوو واى لىنكردم كەبلىم ئەو ماددەيەى كەئەرستۇ باسى دەكات بريتى يە لەنەبوون.

حهیران: بهلام گهورهم ئهمه شتیکی روون و ناشکرا نییه؟

سیخ: مهری مهرونه و نه ناشکرایه، ته مانه ته نهرستوش ده رك به وه نه كات، ههر له به ر نه وه یه كه نه یبیس ، به به وه ی گهر دوون دابه ش نه كات بو (مادده و وینه)، و تی: بوونی وینه مادده نه مدیشه ما كریت و هه روه ها بوونی مادده به بن وینه نه نه ندیشه ناكریت. كه و اته وینه ناتوانیت مه بی ماده به ده ركه ویت و، ماده ش ناتوانیت بن وینه به ده ركه ویت و، نه م حود ایی یه ی كه باسی نه كه ین ته نها له میشكد اهه یه، نه مه ش كورته ی بنه ماكانی فه لسه فه

۱ (همبولا) به نوچونی شاره رایایی نه ه نواره شتیکه قابیلی گشت (ویدکان) و به ته نها تایبه ت به کراوه نو ویدیه کل و به ته نها تایبه ت به کراوه نو ویدی دیاریکراو نه کتیبی (کشف المعات)دا ها تووه که (همیبولا) له لایه سوفیه کان واته ویدی ناوه کانی خوا و ، له لایه ن و ته نیژ ه کان (متکلمون) و اتای شته پر استه قینه کان (حقائق الاشیاء) ده گهیه ی و له لایه ن حه کبمه کانیش نه مانای ماهیه تی شته کان (ماهیة الاشیاء) ها تووه. سهر چاوه: کشف اصطلاحات الهون، به رگی چواردم.

میتا فیزیکیه کهیهتی کهثهالیّت گهردون دیرینهوه لهمادده و ویّنه و جوله و بزویّنهره کهی پنکهاتووه.

حدیران: کهواته، ثهو بزوینه ره کنیه، کهوینه و جولهی بهم گهردوونه بهخشیوه؟ شیخ: ثهرستو ثهلینت، ثهوه، خودایه، ههر خوی هوی وینه و مهبهست و بزوینه ره.

شیخ: ئەرستۇ ئەيەويت خۆى دەربازبكات لەكىشەى ئەم(كۆنايەتيە) (قدم) و، ئەلىت ئەم جىھانە يەكەم نى يە لەچەر خدا (زمن) بەلكو خودا پىش گەردوونە، ھەر وەكو چۈن پىشەكى پىش ئاكامە و، پەيوەندى خودا بەگەردونەوە پەيوەندى ھۆنىيە بەھۆكارەوە، تا... بلىل چەرخ دەستى تايبەتى ھەيە تيايدا بەلكو پەيوەندى يەكى لۆژىكىيە (منطقية)، خودا بوونى بەخشىيووە بەم گەردوونە، ھەروەك چۆن پىشەكى بوونى ئاكام دەبەخشىت و پىشخستنى پىشەكى لە ئاكام، لەبىروباوەردايە نەڭ لەچەرخدا.

ئەوەى پالى پيوە نا كەباوەربھينيت بەكۈنتيتى گەردون لەباوەر بونيتى بەكۈنيتى جوولە و ئەليت: يەكەمىن ھۆى جوولە، خودايە، چەسپاوە و ھەمان تواناى ئەزەلى ھەيە، گەر، گىرىمان كاتىيكىمان كىرد جوولە، ئولەنەبىت واپيويسىت ئىمكات كەھەر گىيز جوولەنەبىت، گەر بلاين جوولە پەيدا بووە، پاش ئەوەى كەنەبوو بووە، واتە راستيەكى بەدى ھىناوە، كە جوولە پيويستە، كەواتە جولىندى يەكەم چەسپاوە، ھەمان تواناى ھەيد و ئەندىشەى پەسەند كراويك ناكرىت كەجوولەي پەسەند بكات.

ئهم هدانهیه لهبهانگه هینانهوه کهوتوتهوه، لهههالویستمان بق سیفاتی (توانایی) (القدره) و له یادکردنی سیفاتی (ویست) (الاراده)، ئهو ههالهیه کهزوّر خهالکی ههالخهامتان.

ئیمامی غهزالی به وه لامیکی بره نده یی ثهم بیر فرکه یه ی پوو چهل کر دو ته وه که ثه لیت: ئهم گهر دوونه پیکهاته ی ویستیکی کونه که بوونی پیویست بوو له و کاته ی که پهیدا بوو

۱ ئیمامی غهزالی ره حمه تی خوای لیبیت له کوتایی ژیانیدا کهوته گیژاوی سهر سورمان له باسه فهلسه فیه کان و زانستی (که لام)دا، له پاشان پشتی لهم ریباز و ریچکولانه کرد بهرهو سونهت و فهرمووده کاسی پیغهمبهر هی هات کاتیك کوچی دوایی کرد، سه حیحی ئیمامی بوخاری لهسهر سنگ دانابوو. سهرچاوه (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

و، نهبوون سهردهوام بسوو بسؤ شهو مهبه سسته ی کهبهردهوام بسوو بسنزی و، کونیستی هسنز ناکهوینته دوی کونیستی هن کار (المعلسول)، مه گهر هن کار له خوو دی خویدا له هن یه کهوه پهیدا بوویه کی پیویستی لین دروست ببینت.

پهیدا بووه که پئویست نابینت، تاهن و هنرکاری گونجا و نهبن، و لهنیوان خودا و گهردون (گؤررا و) یه بوون نی به تا گهردونیکی پئویستی لین بکهوییتهوه، کهواته و تنی کونینتی جووله پیویستی ناکات، وهك بیرو که کانی ثهرستنی چونکه عمقل بهینویستی نازانینت و، پینویست بهووتنی نوینکردنهوهی پهسهند ناکات، وهك بن چوونه کانی ثهرستن، چونکه ویسته کانی کون کاتی جوولهیان دهست نیشانکردووه....

حەيىران: ئىم شىپكردنەوانە لەوپىەرى روونىيدان، چىزن مامۇسىتاى يەكىم لىەيادى كردوون؟

شیخ: جاریکی تر دووپاتی ده کهمهوه نهم ههانه بیر وباوه پیه سهره تایی یانه ی که نهم هه مرو هه نه و مدرمانانه ی لیکه و توته وه ، نه تو انایه له عه قلماندا بر نه ندیشه کردنی پهیدا بوون له نه بوون ه فری دوودانی لهده رك کردنی مانای چه رخ و پراستیه کانی و ، نه دیار بوونی نهیسی یه کانی له (ماوه ی و از هینانی) پیش دروست بوون و ، له و ته کانی (نیمامی عه زالی و نیس طروفه یل و عهمانوئیل کانت) دا وه الامی پراست بو ههمووی گویبیست دهست.

گهر، بهردهوام بیت لهخویّندنهوهی ههموو وته کانی ثهرستوّدهبینیت ثهم پیاوه له گهلّ گهورهیی عـهقلّ و فـراوانی زانسـته کانی کهوتوّته گیّراو و تیککهلّ کردن و خهیالّی چرٍ و دوور لهراستیه کان، کاتیّ ههولّیدا بهعهقلّ دهرکی نهیّنی پیّکهاتووه کان بکات.

همروهها كهوته هعله زانستى يه جۆراو جۆره كانهوه لهبهر ئهوه لهپلهى پيرۆزه كان و بى ههله كانى مەزمىره، وهك ئىبن روشدى خۆشەويستى كەلمو پلهيهى دانابوو. ئەم نمونهيه گوئى بىسىت به كەئەلىت لەرستەيە كدا كەلىنى دەگىرنهوه: خودا جوللەي گەردوون بهجووللەي بالپيوهنەر ناكات، چونكه ئەمه واپنويسىت دەكات كەجوللەيەكى سنوردار لەخۆبگرىت.

به لام جیهان به رمو مه به سته کهی راده کیشیت، وه ک چون ئیمه به رمو چاکه و جوانی راده کیشرین به بی کاریک لههم ردوو کیانه وه و ، له لایه کی تردا ئه لیت، خودا گهردونی جو لان به جو له بازنه یه کهی، له پاشدا و ازی لیهینا به ده وری خویدا بسوریت و ، نازانم سه باره ته جو داوه نه و جیاو از یی یه چی یه له نیوان جوله ی پالینوه نه رو جوله ی بازنه یی

و، ئەلىنىت ئىم جولىه بازنەيىيىە ئىموە ھىزى سىوراندنەوەى خىزرە بىەدەورى زەويىدا... و ھۈي بەدەركەوتنى بوون و تىكدانە (الكون والفساد) لەگەردووندا.

له کاتی گۆرپنی تو همه کان و تیکه ل بوونیان، جهسته ی لئی ده کهوی ته وه، گه شه ده کا و له پاشان له ماو ده چئ، به لینك کار کردنی دوو هیزه کاریگه ره که، که گهرمی و سار دیی یه، دوو هیزه کارلینکر اوه که ته پی و ووشکی یه و، ئه تینت زهوی وهستاوه و، چه قی هه موو گهر دوونه، ده رباره ی خودا ئه تینت: خودا ته نها ثاگای له خویه تی، ئاگای له عه یری خوی نی یه ده ناسه ر بو ئه وه ده کیشی که ئاگای له شتیکه که گه لئی که متره له زاتی خوی و ، هه روه ها چه نده ها بریار و ووته ی پوو چه تی تر، که پیچه و انهی و و ته کانی پیشو و یه تی که ده تی خوی هوی کاریگه ری و بروینه ره و، پیچه و انهی زانست و عه قل و پیشو و یه ی که ده تا نه و یاسایانه ی که له و نه هم و و هه مووی راست نه یاسایانه ی که له و نه هی که ده و ی راست نه یاسایانه ی که ده و هم و وی راست نه ینت.

گىرنگ لەوەدايـه ئەرسـتۆ ئيـنكارى بوونـى خـوداى نەكىردوە، بـەلكو سـوور بـووه لەسەرى، بەلام كاتى ويستى باسى سيفاتى خوداو چۆنيتى دروست بوونى بكات، عەقلى تووشـى ماندىوون بوو، وەك چۆن ئەوانەى وتەكان و شيكردنەوەكانى ئەرستۇيان باسكرد دووچارى ئەو ماندوو بوونه بوون.

لهپاشدا لهبیرو کهی بوونی میتافیزیکی تووشی نوشوستی ماددی دهبیّت لهلایه ن رواقیه کان و ثهیبقوریییه کان، که بووه هنری پهیدا بوونی (گومانداران-الشکاك) تا هاتنی (فهلسهفهی ئهفلاتونی نوی) که تأکید لهسهر بوونی خودایه کی دروستکهر ئه کات.

۱ هدر شتیک که له ناو ثهو گهردونه ۱ هدیه به گشتی له مرؤ قف و ثاژه آن و گژ و گیا و دار و بهرد.. هدر چی بووه و ده بینت و روده دات تیایاندا ته نانه ت چریکه یمك یان جو ته یه گوه خوای پهروه ردگار پی کی عالمه و ده یزانیت هیچ شتیکی لی ون نابیت ههروه کو فهرموویه تی: (وَعَنْدُهُ مَفاتِح الْعَیْبُ لا یَعْلَمُها الا هُوَ وَ یَعْلَمُ مافی البر وَ البَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مَنْ وَرَقَة الا یَعْلَمُها ولا حَبة فی ظلمات الارص وَلا رَطْب وَلا یابس الا فی کتاب مُبین) الانعام: ۹ ه، واته خوا زانستی غهیب و په نهانی له لایه هیچ که سین نایز اسی ته بها ثهو نه بینت، ههر چی همیه له ناو ده شت و ده ریاکاندا ده یزانی ههر گه لای داریک بودری یوی کاگاداره و ههر دانهوی له میله که له ناو تاریکیه کانی زموی دا همیه و ههر ته بی و شکایه که همیت نه وه نه (اللوح المحموظ) و علمی خوادا همیه.. نهم ثایه ته پیروزه دا ثه و په ری گهوره بی و توانا و ده سته لات و پاکی و بی گهردی و زانایی و کار به حی بی خوا ده رده کهوی .. الیکو ته ر

که ثهمهش دووپاتی خولی یه کهم ثه کاتهوه که به مادده دهستی پینگرد، لهسهر زمانی فه بله سهره تایی بینگرد، لهسهر زمانی فه بله سوفه سهره تایی یه کان، پاشان سهفسه ته به گومانه پوو چه ته کانیهوه هاتنه ناوه ندهوه، باوه ده به بوونی خودای دروستکهری گهردون به زمان حاتی فه بله سوفه ناوه نده کان: (سو کرات، ئه فلاتون، ئه رستق) کوتایی هات.

حەيران : رەواقيەكان و ئەبىقورىيەكان چى ئەلين؟

سیخ : سهباره ت به ره و اقیه کان ، له بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیز بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیر و که ی راستی و چهوتی ، که نه لین زانست له شته هه ستداره کانه وه نه که و ینته وه و ، به هوی هه سته وه پیمان نه گات ، (ده رك کراوه گشتی یه کان) بریتین له و بیرو رایانه ی که عه قل پیکی هیناوه ، نه و شتانه ی که له ژبان و هریگر تو وه له هه سته که مایه تیه کان ، له به رئه وه دروست نی یه وه ك پیوه ریك و هریبگرین بو جیا کردنه وه ی راستی له چهوتی .

کورتهی تزژینهوه کانیان بهو و تهیه کزتایی دینت که ئهاییی: راستیه کان له رینگای (ههستهوه) پیدهزانرین شتی راست ههستیکی به یزمان لا دروست ده کات، هیچ ریگایهك نییه بز ئینكاری كردنی.

به لام له دروست بوونی گهردوندا، دهبینی په واقیه کان باوه پردارن به خودا و له ههمان کاتیسدا بی باوه پر نینی. کاتی که نه لین: مادده ته نها له بووندا ههیه و، ههموو بوونیك له دو و توخه پیکهاتووه: (کارلیکراو) (منفعل) (Passif) بی جوولهیه. و (کاریگهر) (فاعل) (actif) نه و هیزهیه که جووله و ههموو شیوازیک به مادده ده به خشیت و، نهم هیزه ش ته نها بریتی یه له ناگر و، نه لین : خودا ناگری یه کهمه، ته نها خوی له بنه په تذاه هیووه، له سمر شیوه ی ناگر له پاشدا نهم ناگره جو لاوه که به شیکی گو پر پا بو ههوا و، به شیکی نه و ههوایه بو ته ناو و به شیکی نه و ناوه شر بو ته خاك.

سهر چاوهی همموو شتیک تاگره و، همموو شتیکی بو ده گهرینتهوه، خودا خودی گهردونه و گهردونیش جهستهی خودایه..

حهیران: به راستی سهرسورهینهره باوه ری ئهم فهیله سوفانه، ئهی نابینت بیروباوه ریان له توژینه و هی بوونه کان (الوجود) پابه ندبینت به ریپچکه کانی (زانینه وه) (المعرفة)؟ ئهی کوا بیروباوه ریان سهباره ت به (هه ست)ی (الشعور) به هییز، که به بنه مای زانینی رِاستهقینهیان تهزانی؟ تهی چوّن توانرا تهم ههسته دهرك و تهندیشهی تهو خواوهنده تاگرینه سهرسورهینهره بكات؟

شیخ : رهوایه ئهم سهرسورهینهرهت و، له بهدهرخستنی بیرو که کانیان بوت، تهنها مهبهستم ئاماژه و رینمایی ئهو پهیوهندیییهت بکهم، که له نیوان پوچهالی بیروباوهری ئهمان و ورینهی ههندی له فهیلهسوفه کانی دوای ئهواندا ههیه.

مه لام ئهبیقوریییه کان، بیرو که کانیان له زانستدا (المعرفة)، دوورنییه له بیرو که کانی ئهر ستو، که ئه نیرو باوه رانهی که به دهستمان هیناوه، بریتین له زجیره یه له دهرك کر اوه ههستیه کان، که بیره و هریییه کانمان هه لیگر توون، له پاشدا به مهزه نده و بدر اور د هه لده سه نگینری بو گهیشتن به بریاره گشتی یه کان.

دەرك كردنى ھەستى پيوەريكى راستە و، ھەموو دەرك كراوو بريارەكانى بە ھەمان شيوە راستن.

رُته بیقور)ی پیشهوای رینبازه کهیان له بیروباوه ره بهرزه کانیدا ته لینت: ئیمه کاتی تووشی هه نه ده بین که ده رچین له ده رك پینگراوه کانی ههست، ههول ته ده ین گه لاله ی ئه و بیروباوه رانه بکهین که له هز کاره راسته قینه کاندا همیه و شارراونه ته وه له پشت رووکه شه کاندا (الظواهر).

به لام ئه م عدقله ژیره، دان دهنینت به نه تو انامان به ده رك كردنی شته كانی پشت سروشت (ما وراء الطبیعة)، لهم رینبازه دانیا و به ئاگایه ده ردچینت كه بو زانین نه خشه ی كیشاوه ده گاته ئهو راده یه یه و بیروباوه رانه ی كه به دهستی هیناوه سهباره ت به دروست بوونی گهردون هه مووی پیشبینی و خه ملاندن بینت.

اوه رسه بیرو که کانی (دیمو کریستس) دینیست، وا ده بینیست که سه رجاوه ی بوون (الوجود) گه ردیله بیست، که له خویدا بزوینه ره و ته تینیت: هوی جو ته کهی له خودی حویدایه، که قور سایه کهی له سه ره وه ته جوتیت بو خواره وه خویدایه، که قور سایه کهی له سه رهوه ته جوتیت بو خواره وه له گه ن لادانیکی کهم، له کاتی که و تنیدا پیکه وه لکانن روو ده دا، به مه شتیك پهیدا ده بینت .. و ژبان هه مووی له مهیدا بوونه وه دروست بووه جا به رینکه و تینت یا .. به رینکه و تنید یا .. به

که دیبران : تینناگهم، بزچی گریمانی جولهی گهردیله کراوه له سهرهوه بز خوارهوه به هزی قورسایی یه کهی، له کاتیکدا که قورسایی یه کهی ٹاکامی راکیشاندنه (حاذبیة).

شیخ: تهبیقور لیبوردراوه لهم تهندیشه یهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهردهمی شیخ: تهبیقور لیبوردراوه لهم تهندیشه یهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهردهمی تهودا نهزانراوه وهك خوت تهزانی، تهنها روو کهشی تهوهیان زانیوه که له ههسته وه پهیدابووه له کهوتنی جهسته کاندا به هوی هیزی قورسایی یهوه، له سهرهوه بو خوارهوه و مایه وه لهسهر مهرجه کهی که له ههسته وه مایه و دانیاریانه ی که له ههسته وه ده که وینته و اگومان ده بات کاتین له مهرجه کهی ده رده چینت و گومان ده بات که ژیان له رینکه و ته و رینکه و تنه و هیدابووه.

له پاشان ئهم دهرچوونهی له مهرجه کهی سهرسورهینتر نییه له وته کهی که باوه و به پونانی بوونی خواوهندینك ده کما که لهسهر شیوهی مروّق، ده خوّن و ده خوّنه و و به یوّنانی گفتوگو ده کمان، جهستهیان له تو همی روّشنایی دروست بووه، له به ختیارییه کی ههمیشه ییدان و، دووره پهریّزن له کیشه کانی جیهان، بیر کهرهوه؟ ئهی.. حهیران.

بهلام سهبارهت به بیروباوه ره کانی له دروست بوونی گهردون و ژیان به ریّکهوت و رِیْکهوتن، ئیّستا کاتی موناقهشه نییه و، له توژینهوهی فهیلهسوفه کانی سهردهمی نویّدا باسی ده کهین.

حەيــران: گومــانداره نويْكــان كــيْن؟ ئايىيا شــتيْكى نويْــيان خســتەوە، بــيْجگە لــه بيروباوەرەكانى سوفسەتائيەكان تا.. شيْخى گەورەمان بۆم بەدەربخات.

شیعے: گهر گومانداره نویکان شتیکی تازهیان نه خستایهوه، منیش باسیانم بـۆ نهده کردی و، وته کانم سـهبارهت بـه تۆژینهوه فهلسـهفهیه کان لـه بیرۆکـهی (زانسـت) تـا مههست، لهگهتدا بهردهوام نهبیت.

گومانداره نویکان خاوهنی چهند بیرو کهیه کن که ثهبینت زانیاری تهواوت ههبینت ده رباره نویکان خاوهنی بیانخوینیتهوه، دوو چاری گهلینگ گومان و شک ئهبیتهوه.

گومانی تیادا نییه، ئه و رینکه و تنهی که له نیوان سوفستائیه کونه کان و گومانداره نویکاندا همیه، بریتی یه له بیرو کهی گومان (شك)، به لام جیاوازی نیوانیان له ریبازو شیوازو ئاکامیاندا ئاشکرا ئهبیت وه ك بوم به ده رخستی سوفستائیه کان خاوه نی ریبازیکی فهلسه فیی نین، به لکو ماموستای پیشه یی به رههمی بوون، به لام گومانداران ئامانحیان ریبازیکی له خوگر تبوو که دوور بوو له پیشه یی و به رههمی و کومه شیکی خاوه دیرورا بوون.

ثهندیشهیان وابوو که گهیشتن به رِاستیه کان کاریکی مهحال و ثهستهمه، (گومانیان) (شك) کرده رِیّبازیّك و دروشمیان ثهوهبوو دهیانگوت: (نازانین). و (نازانم)یان کرده ریّبازیّکی فهلسهفهی سهربهخو له خودی خویدا.

کورتهی رینبازه کهیان ئه تینمه شته کان ته نها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شی جیز او جیز و جیزی به ده رده خات و ، هیچ رینگا چاره یه کمان نی به بی جیاکر دنه و می بیر و که راسته قینه کان له وانه ی که له خه و دا ئهیان بینین و یان ئه نه نیشه ی ئه که ین به هیزی هه سته هه تخه نه تیننه ره کانه و ، هه ندی جار هه ست ری و ن ئه کات . و ده رك که ره هه ستیه کان ئه گورین به گورانی بارو دوخ و حاله تی که سایه تیه ده رك که ره که که شینکاری یا سای که ره که و شته ده رك کر اوه که و زور شتی تریان و ت: به جورین که ئینکاری یا سای هو کاره کهی دیباری ده که ره و دو روو که شانه به جوره ها شینواز لین ده درینه و هو کاره کهی دیباری ده که نه به نوم روو که شانه به جوره ها شینواز لین ده درینه و هی مه و دا نامینی بی بو نه وه ی باوه ربه هیچ کامیکیان بکری و ، هه ندیکیان به دریزایی مه و را ستینه کانی پیوه رو هه نسه نگاندنیان (استقراء) کرد و ، ته نانه ت هه ندیکیان به دریزایی گومانیان مانه و به جوریک که باوه ریان و ابوو که بنه ما سه ره تاییه کانی فه لسه فه بریتی یه گومانیان بی به تی به تی که ریمانه و نو که بنه ما سه ره تاییه کانی فه لسه فه بریتی یه له گریمانی بی به تی گه ریمانه و نیت خومان گیل بکهین له بیرو کهی زنجیره ی به تی به یشه کی پیش (برهان الدوری) که پیشه کی پیش (برهان الدوری) که پیشه کی پیش که دخات و ، تاکامیش پیش پیشه کی پیش دخات و ، تاکامیش پیش هی دخولی به تی که نه مه یش پو و چه ته .

کهواته ئهم بهلگهیه رِێ پێ نهدراوه.

(مام ناوهندیییه گومانداره کان) ئهوانهن که پییان ئه نین (خاوه نه پیشیریاریی یه کان) الاحتمالیین) چونکه تهیان وت: پیویسته په سه ند کردنی هه ندی له و راستیانهی که ئاشکرا بووه بومان، ناکری نه په سه ند کردنی راستی یه کان لا بده ین بوهی به ندگه نه نمه ناکری نه به به نه نموو نه کان ره چاو بکه ین گهر روو که شی سروشتمان به دی کرد له گه ن پهیوهستی هو کاره کانی، چاوه روانی به ده رکه و تنی ناکام نه بین. به بی ئهوه ی باوه ربه پنین که نه م ناکامانه پابه نده به بنه ماکانی (یاسای هو کان: قانون العلیة).

حهیران: بمه راستی قولبونه وهی کومه له ی گومانداران له ئینکاری راستیه کان ترسنا کره له وریّنه ی سه فسه تائیه کان که ئینکاری راستیه کان ده که ن له هه مان کاتدا دان به وه دا ئه نیّن که ئینکار کردنه که یان په یوه سته به بنه ماکانی ژیریانه وه له (جه ده لدا)،

بهلام گومانداره کان (ئینکاریان لـه بنهماکانی عـهقلدا) بـه رِاست گرتووه که دووره لـه گالته.

شیخ: به لی، قولبونه وه که یان زؤر د ژوار و پوچه له ههروه کو باست کرد له ئینکاری بنه ما عهقلیه سهره تایی یه کان که باوه پیان و ابوو که نهم بنه مایانه بریتین له گریمانیکی بی به لاگه. به لام (خاوه نیشبریاره کان) (الاحتمالییون) که دور بین بوون له هه ندی تیروانینیانه وه بو پوو که شه کانی سروشت، وه له لایه ن هه لکه و ته نویکانی زانسته وه پشتگیری گونجاندنی و تنی (پیشبریار) (الاحتمال) کراوه له کاتیکدا که به لگه عهقلی یه بی گومانه کان نه یان سهلاندوه.

گهر بهراورد بکهیت لـه نیوان فهیلهسوفه کوّنهکان سهبارهت به زهویو خوّرو ئهستیرهکان و ماددهو راستیهکانی و نیّوان راستیه زانستیهکانی ثهم سهردهمهی که تیایدا نهژین.

حاو ازیییه کی زؤرت بو به دهرده کهوینت که ریننمایی کردنت به وتنی (پیشبریارو پهسهندی) (الاحتمالات و الترجیح) زور قولبونهوهی تیادا بهدی ناکریت.

قو لسوده ویان کاتیك به ده رده که ویت وه ختیك که باوه ریان وایه که هه موو بنه ما عه قلیه سه ره تایی یه کان پیویستیان به به لگیه. بز نموونه: نه گهر ثیمه داوای به لگه مان کرد له سه ره تایی یه کان پیویستیان به به لگهیه. بز نموونه: نه گهر ثیمه داوای به لگه مان کونابنه و ه سه ره نه و که گشت (کل) گهروه تره له به ش (جزء) و دوو شتی دژ به یه که وه کونابنه و و ، یه ك نیوه ی دووه، نه و کاته مه عنای وایه عمقلمان به ره لا کردوه و و ا رامان هیناوه و داوای پیوه ریکی بیرو که یمان کرد به عمقلی جیاواز له عمقلی مروق که نه مه یش داوای پیوه که له دور چونه له با به ته که مان، چونکه ثیمه به عمقلی خومان سه رنج نه ده ینه راستیه کان که له خودی خوید ا بنه ما زانستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه، که عمقل داوای به لگه ی بو خودی خوید ا بنه ما زانستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه، که عمقل داوای به لگه ی بو ناکات، سه رچاوه یه که بریاره ده رك کراوه عمقلی یه کان په یوه سته پیوه ی و ئیكار کردنی و هستانی کاره کانی عمقله.

له گهل نهوهیش کمه هاودژی تیادا بهدی نه کریّت و، نهوانهی باوه پیاه بی بیه بی دو و چاری گالته پیکردن ده بنه وه، گهر نهم پرسیارانهیان لی بکری: زانست (المعرفة) له لای نیوه مهحاله، چون زانیتان که مهحاله؟ و چون زانیتان که کیشه سهره تایی یه کان به لگهدار نین؟ و ههسته کان هه لخه له تینه رن؟ و عمقل هه له ده کات؟ و چون زانیتان که به لگهدار نین؟ و ههسته کان هه له و په به لگه ی خولی (البرهان الدوری) راست

نیه؟ ئموه تا ئمم جوّره و تانه تان به لگهن له سهر ئموه که ئیّوه دان به زانستدا دهنیّن گهر راست بنی (زانین) مه حاله لاتان به مه راستی ده رك ده کهن، ئهو كاته و ته تان بوّ زانین مه حاله و ته یه کی پوو چه له و ئه گهر و ته که شتان راست نه بوو ئه وا زانین مه حال نی یه و، ئه گهر بلیّین پوو چه لی خولی (الدور) و زنجیره یی (التسلسل) ئاسایی یه له عه قلدا.

گهر باوه رتان هینا به بوونی کیشه عهقانی به سهره تایی یه کان کهوا عهقل خوی دانی پیادهنی. و گهر ئینکاری ئهم سهره تایی یانه تان کرد به لگه کانتان له بنچینه وه ههرهس دینی..).

حمیران: چــزن، بیروکه تهفلاتونیه نویّیه کان لــه نیّوان درکـه ماددیییــه رهواقــی و تمبیقوریه کان و گومانه وهستیّنهره کانی ژیریدا دهرویّت؟

شیخ: نایا سهرت سورما، لهم گهشه خولی (السدوري) ههمیشهیی به بن کیشه ی باوه پهنان، هیچ که سینك هه تناسینه وه له دوای کهوتنی و یا به ناگا نابینه وه له بی هزشی به هنری ریبازی عهقل و نیگاوه نه بیت تیپه پیت به گیزاوه کانی گومان و بی باوه ری به خودا.

دوو فه رمان بو ئه فلاتونیه نوییه کان کوبووه: (عهقل و پهیام) که ئه مهیش تیکه له یه که له ریبازی ئه فلاتونی و نهسرانیه کان که له (فلیونی ئه سکه نده ره وه) ده ستی پیکردو و له پاش ئه و (ئه فلوتین) نویسی کرده وه. و (فیلون) پیش مه سیح به (۲۰) سمال لنه ئه سکه نده ری په په دابوو و ، له ۶ می زاینیدا کوچی دوایی کرد، واته له و سه رده مه وه که ئه سکه نده ریه بووه مه به ندینی زانسته کانی شاری (ئه ثینا) که بووه مه له ندیکی زانستی گه و ریبازی بالاده ستی ئه و سه رده مه ریبازی ئه فلاتون بوو.

تۆڑىنەو ە و لىنكۆلىنەو ەى زۆر پەيدابووك بارەئى سەرچاوەى گەردون و، ئايا كەوتۆتەو ە بە (حادثا) و يان بوونى كۆنە (قليم) (فيلونى ئەسكەندەرى) شيكردنەو ەيەكى چرى كردلەسەر بيرۆكەكانى ئەفلاتون و، كە پاش ئەو ئەفلوتىن پەيدابووك نىزان سالەكانى (٢٠٧- ٢٤٠) پ. زو ئەم رىنبازەى نوئى كردەوە كەلە دوايىدا ناوى دەركرد بە ئەفلاتونىتى نوئى سەبارەت بە بيرۆكەكانى بوون و دروست بوونى گەردون، ئەم گەردونە خاوەنى روكەشىنكى زۆرەكە ھەمىشەلە گۆراندايدى، مەحاللەل خودى خۆيدا پەيدابووبى، بەلكوپيويستى بە دروستكەرىكى ئىنباتوو پەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى ھەمىشەيى، لەلىنباتوو پەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى و ھەمىشەيى، لە

حزیدا پهیدابووه و له سهروی مادده و روحه وه به و اله به رئه و هی نه و نیه ی نه و نیه اله شته کانی گهردوندا، ده بیت هموو نیشانه و سیفه ته کانی سه لبی بن که واته نه و مادده نی یه و ، وه سف ناکریت به وه ی که جو لاوه یا . . وه ستاوه و پناو تریّت همیه له شوینی کدایا . کاتیکدا و ، ناتو انریّت هیه له شوینی کدایا ، په ونکه شهم زیاد کردنه له یه کچوونی که له گه ل شته دروست کراوه کانی خوی ، گه ریناسه ی خودا بکه ین کوتایی و تمواوه ، پنویستی به هیچ شتیک نی یه هموو زانینی کمان ده رباره ی خودا به و هنده یه دروست که ری هموو شتیکه ، که هیچ عمقلیک ده رکی حمقیقه ته که ی ناکات ، نه م و تانه هم و چه نده راستی یان له خو گر تووه ، به لام زیاده و پی زوریان تیادایه ، سه ماره ت به بی گهردی خوا که بوونی خودا ده چه سینییت به بی ماهیه ت .

پهنابردنمان به سیفاته کانی پیچه وانه (صیفات سهلبی) پاست نی به هم چه نده باوه پهناب و دان پیانانی تیابیت به سیفاته کانی بوون (وجود) و کونایه تی (القدم) و مانه وه (البقاء) و پیچه انهی پهیدابووه کان (مخالفة الحوادث) و به رده وامی (قیام) به نه فسی خوی، به لام ئه مانه هه مووی داد نادات بو چه سپاندنی بوونی سیفاتی زانست و توانایی (القدرة) و (ویست) (الارادة) بو خودا له گه ل ئه وه ی به گویره ی عمقل ئه مانه هه موویان پیویستن هه بن نهم پیبازه دان به بوونی خوداو دروستکه ریتی بو گهردون ده نیت، نامانه ویت په مختنده که عمقل به پیویستی داده نیت، به لام ئه مه ویت چه ند سیفاتیکی خودای به خشنده که عمقل به پیویستی داده نیت، به لام ئه مه ویت چه ند هده در بخه می کاتیک ویستی وه سفی چه نیتی دروستکردنی گهردون بکات، ئه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه چونیتی دروستکردنی گهردون بکات، ئه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه

۱ حوای گهوره له تاسمانه لهسهر عهرشی گهوره و پیروزی ههروه کو فهرموویه تی: (الرحمن علمی العرش استوی) طه د، به بی تهوه پونیه تیه که (کیفیة)ی بزانری و دهرکی پی نکری یاخود به دروستکراو(علوق)ه کابی بچیت و یان بچویسری، چونکه هیچ شتیك وه کو تهو نی به و بهو ناچیت، همروه کو فهرموویه تی: (لیس کمثله شیئ و هو السمیع البصیر) الشوری ۱۱. -لیکوله ر- ۲ پیشیه چاکه کانمان و ئیسامه پاشینه بهریزه کان ره زای خوایان لی بیت یه كله ده نگ و کوکن له سهر سملالدن و برواهینان به گشت ته و سیفه تانهی حوای گهوره که له قور ثاندا یان له سوننه تی پیغهمه ردا گه ها تروه و همر سیفه تیک که خوا بو خوی بریاری داوه یان پیغهمه ره کهی بوی داناوه ته وه پیویسته ئیسمش بریاری بو بده ین و باوه پی تهواومان پی کی هه بیت، سهر چاوه (لمعه الاعتقاد، الهادی الی سبیل الرشاد - لاس قدامه).

گیژاوهوه، کاتنی که ئەلیّت: ناگونجیّت خودا یه کسهر گهردونی دروست کردبیّت، چونکه گهر وا بوایه بی چار دهبوو به پهیوهندی پیوه بکا، چونکه خوّی تاك و تهنهایه، نابیّت جوّرهها گهردونی لی بکهویّتهوه.

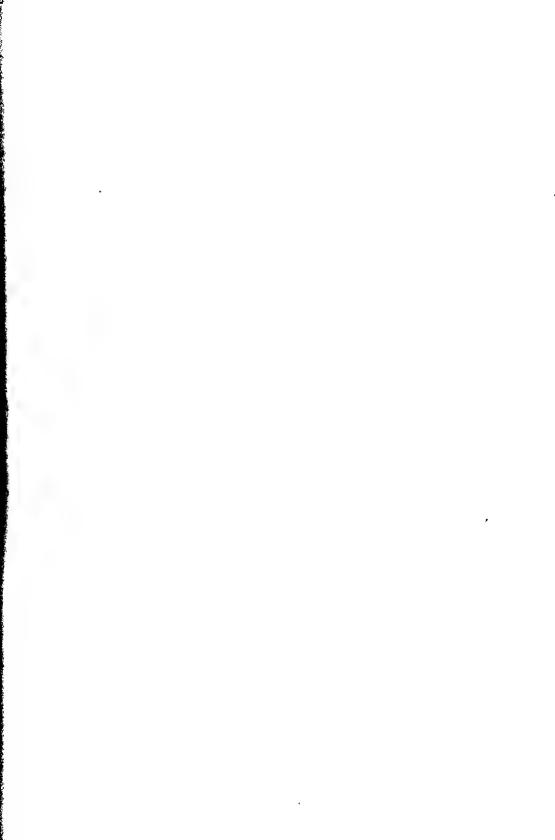
حەيران: كەواتە، دروستكردنى گەردون چۆن بوه؟

شیخ: ئەفلوتین پیمان ئەلیّت: بیر کردنهوهی خودا له نهفسی خوی دا به خشندهیی زوّر (فیض)ی لیککه و ته وه، که گهردون بوو و، یه کهم شت که له خوداوه پهیدابوو (عمقله) که ئه معمقله ش دوو کاری ههیه، بیر کردنه وه له خوداو، بیر کردنه وه له خودی خوی و، ئه عمقلیشه وه خودی گهردون پهیدابوو و، له خودی گهردونه وه خودی مروق که و ته وه و، له ویشه وه خودی دووهم پهیدابوو که سروشته و، خودی ئهم گهردونه بیریتی یه له گهردونی کی روحانی، به لام مه تبه نده کهی له رو خیایه تی و، نزیکه له جیهانی ههسته وه، که نیوه ندیکه له نیوان جیهانی ههست و عهقلدا.

به دهرخستنی تهم تهندیشانه بوت سهباره ت به چونیتی دروستکردن و بهخشنده بی رور (فسیض) و (دهرچوون) (انیستاق) و عهقل و خود، تهنها تهمهویت تاماژه ی ته پوو چهانیانه تن بکه مکه فهیله سوفه تیسلامیه کان تن ی کهو توون که پهیره وی رور به ی بیرو که کانی ته فلاتونیه نویکانیان ده کرد که به ریبازی (ته سکه نده ریه کانیان) ناوده برد و ، (ته تا و تیبیان) به شیخی یونان ناوده برد.

۱ یه کهم دروستکراو (مخلوق) که خودا دروستی کرد پینووس (قهلهم)، بوو ههروه کو پیغهمبهر گله فهرموویه تی: (ان أول شیئ حلقه الله تعالی القلم و أمره أن یکتب کل شیئ یکون) السلسنة الصحیحة واته له راستیدا یه کهم شت که خوای گهوره دروستی کرد قهلهم بوو فهرمانی پی کرد که ههر شتیك ده بیت بیتووسیت. سهرچاوه (تمدیب شرح العقیدة الطحاویة).

له فارا نه وه بوّبرّنیه روّشنایی له دوای روّسنایی

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت: له و ته کانی شیّخ بوّم ده رکه و ت که نهم شهو باسی، فه یله سوفه نیسلامیه کانم بو ده کات، کتیبیّکم لابوو ده رباره ی رازی و فارابی و نیبن سینا نهدوا، که له گهنجینه کهی باو کمدا دیتمه وه به روّر ده خوینده وه، کاتیک باسکر دنیان ها ته پیشه وه خستمه ژیر بالم و چوومه خزمه تشیخ، کاتیک بینیمی و تی: حهیران، نه و کتیبه چیه ؟

حەيىران: وام زانى باسى فەيلەسوفە ئىسىلاميەكانم بۆ ئەكەيىت، ئەم كتێبە وتەكانى رارىو ئىبن سىناو فارابى تيادايە.

سْيْخ: ئايا.. خويندووتەتەوە؟

حهیران: به لمی هه ندیکم لی خویند و ته وه، که میکی تیگه یشتم ثه وینزم له یاد کردوه، له خویند نه و می نه کردوه، له خویند نه و می نه کرچ و کاله کانی ته کان که شیخی گهوره، باسیان کردووه بوم، جا ثایا

حهیران: ئایـا.. ئهم سنی فهیلـهسوفه ثیـسلامییه باوهریان به خودا بی هیز بوه وهك لیّیان ده گیرنهوه؟

شیخ: خوا نه کا، ثهی حهیران، ثهمانه له گهوره باوه پداره کانن به خودا و، خاوهنی پراستترین به نگه ده به بوونی، چیون وا نیابن! کیه توانیویانه وهك فهیله سوفه ئیسلامی یه کانی تر، باوه پرهینانی نیگای پراسته قینه و باوه پهینانی عهقلی ساغ و بینگهرد کوك بکه، واته روناکی له گهل روناکی.

به لام لمه پلمه کانی دروستکردنی گمهردون و پهیوهسته کانی، پووچمه لیه کان و ئەندىشە كانى بېرۇ كەي ئەفلاتۇنە نوپيە كانيان بەسەردا سەپا.

وته كانى ئەفلاتۇنيان تىڭكەل بە وتەكانى ئەرسىتۇ كىرد بە چەشىنىڭ كە كارەكانى ئەفلاتۇن درايە پال ئەرسىتۇ بەمەش پىرۇزيان بەبنى لىكۆلىنەوە زيادى كرد بۇ مامۇستاي يەكەم كە (ئەرستۇيە). لهبهرئهوه پیویسته ئهوانهی تزژینهوه لهسهر ئهم فهیلهسوفانه ئه کهن، تیشك بخهنه سهر و تمو بیرؤ که کانیان بز جیا کردنهوهی راستی رووناك له چهوتی تاریك، چونکه ئهوانهی لینکو لینهوهیان لهسهر کردون، ئهم جیا کردنهوهیهیان به دهرنه خهستووه، لهبهر نهبوونی توانیان، یا.. پهیرهوی کردنی زوریان بز سهر کهوتنی باوه رهینان، یاخود به پینچهوانهوه، ئیمامی رازی به راستگوترین باوه ردار ده ژمیرریت گهر هیچ به لگهیه کمان نه بیت بز راستی باوه رهینانه کهی لهو و تهیهیدا ئهیسه لینیت که ئه لیت: (بوونی عهقل له ههندی له گیانه و هران و توانایان بو به به ریوه بردنی کیارو فهرمانیان، به لگهیه که بو بوونی دروستکه ریك که لهو پهری کارامه و لیهاتووانه جوانترین پهیدابووی خستوته وه).

که م وتانهی رازی به سهندترین بهاگهیه بۆ راستی باوهرهینان لهلای من له گشت ئهو بهالگه تیْروانینیه ئاویْتهییه کانی تر، چونکه پهنا ثهباته بهر بهالگه ساکاره روونه کان که هیچ گومانیکی لی ناکرینت نه له بیژهریییهوه نه له گویییستیهوه.

ئەرەي بەم چەشنە رِێ پشاندەر بینت، خاوەنى باوەرِي لاواز نابینت ئەي حەيران. حەيران: بيروراي شیخمان چىيە سەبارەت بە فارابى؟

. شیخ: ئهی حدیران، فارابی یه کیکه له گهوره فهیلهسوفه باوه پداره کان و خاوه نی راستترین لؤژیك و به لگهیه بو بوونی خودا، به بهر گری کردن له عمقل دهستی پیکردو بریاره سهره تایی یه ئاشکراکانی چهسپاند که همموو به لگه کان پهیوهستن پیوهی، لهمهوه پیبازی چهسپاندنی بوونی خودای گرته بهر، (تا ئیستاش، و ته کانی له زانین و بووندا همهوه عمقلی زاناو، فهیلهسوف و، و ته بیژه کانی پیوه به نده).

فارابی ته لیّت: زانست دوو به شه، (ته ندیشه ی ره ها) (تصور مطلق) و (ته ندیشه له گه ل باوه پ) (تصور مع تصدیق)، ته ندیشه ی شتیک ناکریّت به بی ته ندیشه کردنی پیش خوی و، ته ندیشه ی جه سته یه ک ناکریّت به بی ته ندیشه ی دریّری و پانی و قو لایی یه که ی و، تمه نه ندیشه یه که ناگریّت به بی ته ندیشه یه که ناگریّته وه، به لکو ده بیّت کوتایی به ته ندیشه یه که بهیّریّت که به مستی تب که ته ندیشه کردی، ته ندیشه ی پیش خوی، وه ک (بوون) الوجود) و (پیویستی بوون) (الوجوب) و (گریمان) (ممکن) که ته مه شه پیویست به ته ندیشه ی پیش خوی ناکات، به لکو چه ند مانایه کی پاست و ده رکه و توون و جینگه ی خویان گرتووه له میشکدا.

- بهلام (باوهر) بهبن دهرك كردني شته كاني پيش خوّى دهرك ناكريت.

(گهر بته وی بزانیت، گهردون لیکه و ته یه (مُحَدث)، ینویست نه کا، یه کهم شت باوه به پنیت که (گهردون پیکه وه لکاوه) (العالم مؤلف) و، ههموو پیکه وه کاویک لیکه و ته یه دو نه نه مؤلف که نهمه شر (بریاره سهره تایی یه کانه) (أحکام اولیه) و له عمقلدا دیاره ههروه که دو و سهری دژ به یه که به همیشه یی سهریکیان راسته و نه وی تریان هه نه یه یه دو و ههروه ها گشتی چه سپاون له هه نه مانایانه ههمووی به گشتی چه سپاون له میشکدا و، به ناگابو و نه وی یه که به ده رده که و ن و، هیچ شتیک له مانه تا شکر اتر نی یه پیویستی به نگه هینانه وه ناکات بزیان و خویان رون و تا شکران، بو به نگه هینانه وه شهره ههر کیشه یه کاشکراکانن).

حهیران: ئهم و تانه لهو پهري پلهي راستيدان.

شیخ: ئهمه به س نیه نه ی حه بران که بلییت نهم و تانه له و په پی پله ی پر استی دان. به نکو له دانی خوندا ده رخیان بکه و مه هیله که سانیکی مووناقه شه گیر له سهر بوونی خودا به بی زانست و رینمایی، بی ناگات بکه ن و سهرت لی بشیوینن. له وه و دوا ده بینیت، که چون نه مه به نگه ران بووه به سه به عقله کاندا، تاکو (لایبنز)ی گهوره هات و نوژه نی کرده وه و دوای حموت سه د سال پاك و پیروزی کرد، له سهر نه م پر استیانه فارابی به نگه کانی بو بوونی خودا دانی و نه نیست: همه مو و بوونه کان دوو جوزن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) بوونی خودا دانی و نه نیست به بوونی (واجب الوجود)، گهر گریمانی نه بوونی (بوونی شیاو) مان کرد، ئه وه ناگهیه نی که مه حاله و گهر هم کاتی په یدا بوو به بی هوی تیبه تی خودی دروست نابی. کاتی کیش په یدا بوو له ممکن الوجوده وه ده بی به واجب الوجود، به خودی خوی نیا به بی خودی خوی به نام (پیویسته بوون) هم کاتی گریمان کرا که نه بوونه کهی به هوی شیخی تره وه بینت. و شته شیاوه بوونه کهی به هوی شیخی تره وه بینت. و شته شیاوه بوونه کانیش (المک نة) نابی بی کوتایی بن، سه باره ت به هویان و به هوداریان (علة و معلولا) چونکه سه رده کیشی بو ریبازی خولی سه باکه هو کاریکه بو دروست به ونی سه ربونه سه بونی سه ربونی سه ربه تاکه هو کاریکه بو دروست بوونی شته کانی تر. نه مه بوونه پیویست و بی کوتاییه شی بین بینت. نه مه ش بو ونی سه ره تایه که تاکه هو کاریکه بو دروست بوونی شته کانی تر. نه مه بوونه پیویست و بی کوتایه شردیه.

حهیران: کهوات شینحی گهورهم! چنون دهفهرموینت (فیارابی) پووچهانی یه کانی تهفلاتونه نوییه کانی و در گرتووه؟ شینخ: من لـهوباوه ره دام کـه وه رگرتنی بیرو راکانی (تهفلاتونه نوییه کان) لهسه ر پهیدابوونی نهینی گهردون و گهشهو پله کانی، له لایهن فارابی یه وه تهنها به زوبانی بووه، نه ك له ناخیه وه، بو مهبهستی شانازی و خوبه ده رخستن له بواری دانایی و فه لسه فه دا.

(ئه و عمقله ی که بنه ماکانی زانینی به و چه سپاویی یه داناوه و به دلنیایی و باوه ره و مخوی ناها و یُته نه م جوّره ئه ندیشانه وه ، گهر گویبیستی ببیت که چوّن دان ئه نیّت به نه تو انایی عمقل بوّ ده رك کردنی خودی خودا و سیفات و نهیّنی یه کان ، ئه و کاته بوّت به ده رده که و یُت که چه ند به ره و شت و دانا و سه نگینه به رامبه رخودا ، ئه و کاته هه مو و و ریّنه کانی که خراونه ته پالی له پله کانی در وست بوون و گهشه کردنی ، به در ویان ده جه یه و در ویان

ئه وه تا ئه لینت: (کاتیک چه سپا که خودا کاملترین بوونه کانه پنویسته که به کاملترین رانیاری بی ناسین. هه روه ک چون زانیاریمان بو ماتماتیك ته واو تره له زانیاریمان بو زانستی سروشتی یه کام زانیاریی یه کامان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریمان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریمان سه باره تی دووه م و ، زانیاریمان به رام به را وونسی یه که م) (الموجود الاول) که خودایه ، وه که و و ایه که به رام به روشنترین روناکی بوه ستین.

له بهر نهتوانایی بینایی چاومان نهتوانین خومانی لهبهر رابگرین، چونکه راهاتنی چاومان به ماددهوه، زانستمانی کوّت و لاواز کردووه).

بهم شیو هیه نه ی حهیران، بوت به ده رده کهویات چهه ند به رزه نهم پیاوه له رووی ره و انبیزی و سه نگینی و دان پیانانی به نه تو انین (عهجز) که هه موو مرؤ فیکی ژیر دان به مه دا ده نی. که چی کاتی ویستی لاسایی نه فلاتو و نه نوی یه کان بکاته وه له باره ی چونیتی در وست بوونی گهر دوو نه وه، بونی خوبه ده رخستن و گهوره یی له زیره کی و فه لسه فه دالی ده کری و ، پوو چه لی نه فلاتونه نوی یه کانی به زیاده وه وه رگر تووه. نه وه تا به وه و نه وه ستاوه که نه و ان بریاریان داوه، سه باره ت به عه قله کان و گهر دوونه کان و خوده کان و عقول و افلاك و نفوس) به لكولی پر کر دبوون، ته نانه ت مرفی و اهه ست ده کات حاوه نی نه م بوچوونه پوو چه لانه، که سینکی تره غهیری فارایی.

حەيىران: ئايىا ئىيىن سىينا كە بىسىتوومە ئەو بەرزترە لە فارابىي وەك ئەو كەوتۆتە ھەمان گيْژاوەوە؟ شیخ: لیبن سینا که یه کیکه لـه بهرزترین فهیلهسوفه باوهږداره کان، لـه ههموو کهس ریاتر لـه فارابی مامۆستای دهچیّت، لـه کاتی تویّژینهوه سهبارهت به زانست و پهیدابوون، بهلام ده کهویته ههمان ههادوه، بگره به زیادهوه.

کاتی قسمه له لیکهوتنهوه (الصدور) و عمقله کان و گهردوونه کان ده کا گویبیست به نه تؤژینهوهی (زانست: المعرفة)دا که ثهلیت:

دەركردني زيندەوەرى (الادراك الحيواني) يا ئاشكرايه ياله ناخدايه.

ده رك كردنى ئاشكرا به پننج ههستياره كه وه رده گيرى به مهش هه ستكردنى روو كهشى دروست ده بنى، ده بنته تۆر و كهمه ند و داو بۆر او كردنى هينزاوه كانى ههست كه له وينه وه نه كه وينه وه، له مهشه وه هيزينكى (وينه گر) (المصورة) وينه ى ههستينكراوه كان ده جه سينينت، له پاش له ناو چوونى و، هيزينكى تر هه يه، پنى ده و ترى خه يال، ههستيك ئه كات كه له مه رينكدايه، گهر تارمايى گور گيكى ده دى كرد، ده ركى دو ژمنه كانى ده كات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ئه م دو ژمنايه ته نها ده ركى ئه مدور ثمنايه ته نها ده ركى دو رمنه كانى ده كات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ئه م دو ژمنايه ته نها ده ركى ياكه ده ركى دو رمنه كانى ده كات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ئه م دو رمنايه ته نها ده ركى ياكه ده ركى دو رمنه كانى ده كات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ئه دو رهنايه ته نها ده ركى دو رمنايه تاكات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ياكه دو رمنايه تاكات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ياكه دو رمنايه تاكه دو ركى دو

هیزیکی (چاودیر) (محافظیة) که بریتی به له گهنینه یه نه نموه ی به خهیال دهرکی ده کرات، له و ده پاریزری هه روه کوو چون، نه وه ی به هه ست ده رك ده کری، هیزی وینه گر، هه لی ده گری و ده پپاریزی. و هیزیکی (بیره وه ری: مفکسرة) که سه رپه رشتی دانر اوه کانی گهنینه ی وینه گر و پاریزر او نه کات، که نه مه شه ندینکیان پیکه وه تیکه لا نه کات و هه ندینکیان پیکه وه تیکه لا نه کات و هه ندینکیشیان لیك جیاده کاته وه، هه روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست نه کات و هه ندینکیشیان لیك جیاده کاته وه مه روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست و اتای ته و اوی مانا ده رك ناگلات و هه و پوحی مرو قایه تی به ته نها نه تو انیت نه ندینشه ی مانا له سنوور و حه قیقه تی خویدا بکا و جه سته نامو کنان له خوی دو و ربخاته وه که له نیوه نده ها و به شه رو ره کانه وه و هر گیر اوه، نه مه ش به هیزیک که پنی نه لین عه قلی تیوری (العقل

له کاری همست نییه، له و رووهوهی که همستینگراوه، به عمقل دهرك بكری و همروهها له کاری عمقل نییه، له و رووهوه که عمقلی پینگراوه همست بكری چونکه همست کاری نهبیت گهر له جیهانی دروستگراودا همبیت و، همروهها عمقلیش

4

کاتینگ کاری دهبیت گهر له جیهانی فهرماندا ههبیت و ، ههر شتیك له سهروی در وستکراوم و فهرمانه و ه بیت شارر اوهیه له ههست و عفقل. و زاتی خودای تهنها هیچ رینگایه ك نی یه بو دهرك كردنی حهقیقه تی ، به لكو تهنها به سیفاته كانی ثهناسریت. و عمقلمان با گونجی ببیته دادوه رینك هه تاوه كو كاره كانی خودا، له نهینی دروستكر اوه كان عمقلمان با گونجی ببیته دادوه رینگ هه تاوه كو كاره كانی خودا، له نهینی دروستكر اوه كان و (دیگا چاره و بریاره نوسر اوه و دینه می دریانی کانی) (تدبیره، وقضائه وقدره) بی داد بكهین.

حەيران: خودا، پاداشتت بداتەوە بۇ ئەم رەوانبيۇيىيە دارۇنينە، بەرزە!

شیخ: لـهوهش بهرزتر به لگه کانینتی بز بوونی خودا، ههمان ریباز ده گریت که فار ابی گرتبووی و ههمان به لگه ده هینینته وه بز چه سپاندنی بوونی خودا، کاتیک که ثه لینت: نابی شتی له دروستکر او انی خودا بکری به به لگه له سهر بوونی خودا.

به لکو پیویسته لـهوهی به گریمان هه بوونی هه بو لـهوهی که عـهقل به رهوای بزانی ده رکوای بزانی ده و که عدقل به رهوای بزانی ده که ده خودی یه کهم بکهین (که پیویسته بوون- و اجب الوجود)، ثهم گهردوونه که بوونی شیاوه- و اتبه ممکنه، پیویستی به (هن) (عله) ههیه، هه تا وه کو له نه بوونهوه بیهینیته ناو بوونی ده خودی خزیهوه نی یه.

به بیر کردنه وه ی ته نهامان لسه بوونه کانی گهردون ئه توانین بوونی (یه کهم) که (پیویستی بووسه) (واجب الوجود) بچه سپینین، به بی ئه وه ی پیویستمان به به لگهیه كه ههینت که به درو ستکراوه کانی خوی وه رگیر ابیت. له گهل ئه وه ی بوونه کان به لگه ن بووسی، به لام به لگهی (یه کهم) په و تر و چه سپاو تره و، ئهم دوو به لگهیه ش له فه رموده کانی خودای به خشنده ده بینری، وه كه نمه فه رمویست: ﴿سَنُویهِمْ آیاتنا فی الآفاق وَفی أَنْفُسِهِمْ خَتَی یَتَبَیَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ أُولَمْ یَکُفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَی کُلِّ شَیْءِ شَهِیدٌ ﴾ فصلت / ۵۳.

ئەمـە كەمـیْك لــه بەدەرخسىتــە دلْرُفَیْن و بەلگــه رِازاوەكانیْـتّـى لُـهسەر (عەقلْ و زانین و بوون)، دەرخیان بكـه ئەي حەیران.

همندی لمه فهیلهسوفه گهوره نوییانهت بز باسده کهم که چوّن بهلگه کانی خودایان لهستهر بوونی خودا لبه فهرمووده کانی خودا وهر گرتووه، بنه جوّریّـك نـزیکه ببیّـته وهر گرتنیّکی (دهق به دهق) یا (پیت به پیت).

حەيىران: لــه خوينندنەوەكانم ســەباەرت بــه ئىيبن سـينا دەبيــنـم زۆر پەيــرەوى بـيروراى ئەرستۇ ئەكات لـە رووى كۆنيتى گەردوونەوە؟ شیخ: روو که شی و ته کانی ئیبن سینا و ا به ده رده که ویت که په پره وی بو چوونه کانی ئه رستو بکات. به لام ناوه رو کی باسه کانی ده رده چیت له و ته کانی ئه رستو و ، مانای کونیتی به شیوه یه کی رو ر ژیر انه لیکده داته وه ، که دو و ربینی و بیگه ردی بیر کردنه وه و راستی باوه ری به ده رئه خات ، که ئه لیّت: کونیّتی (القدم) به چه ند روویه ك لیکده دریته وه : کونیّتی دو و شت له چاو یه کدا (قدم بالقیاس) و اته شتیکه ، چه رخه که ی لیکده دریته وه : که را بو و ردو دا زورتره و ، گه ر به راوردی بکه ین له گه ل شتیک که چه رخه که ی نوی تره نه و المه و کونیت به لام (کونیتی ره ها) (قدم المطلق) به دو و رو و لیکده دریته وه ، و اته به گویره ی چه رخ و اته به مایه کی چه رخی نی یه پیوه ی سه ره تایه کی چه رخی نی یه پیوه ی سه ره تایه کی چه رخی نی یه پیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی پیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی پیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی پیوه ست بیت .

که ثمویش حودای راست و تهنهاییه که بهرزتره لـهوهی بیباوهرهکان به لـووت بهرریه کهوه ثینکاری بوونی بکهن.

نه گهردون همهووه نه چهرخ، بهلام خودا همهووه، (خودا گهردونی دروستکرد، چهرحیشی لیکهوتهوه) گهر وهسفی گهردون بکهین به کوّن، ئهالیّین به گویّرهی چهرخ کوّنه نهك به گویّرهی خودیّتی.

۱ باوی (القدیم) واته کزن یهکیک نی یه لهناوه ههره جوانه کانی خوای گهوره چونکه وشهیه که و باویکه و شهیه که و باویکه و ته یه کید و بینه که و به یه کیک له ناوه کانی خوایان داباو گه ته گهر نا پیشینه چاکه کان (السلف الصالح) ثهم زاراوهیان به کار نه هیناوه. سهر چاوه تحدیب شرح العقیدة الطحاویة.

لیکو ته ر

حەيىران: مينشكم بـه ئەندينشـه كردنى ئـهم چـهرخه بهبنى بوونى لـه و هوپينش گرژو ئالۆز ئەبنت.

شینخ: ئه می حهیران نائومید مهیه، بنوت به دهرده کهویست که زوریه می گهوره فهیله سوفه کان له نموونه می غهزالی و ثبین توفهیل و عهمما و ثبیل کانست ئاماژه می شهم گرژیی یان کردووه که عمقل دوو چاری نه بیتموه.

حەيران: گەورەم بۆچى باسىكى غەزالىم بۆ ناكەيت، چونكە تۆ زۆر ناوى ئەبەيت. شىخ: بە گويىرەى ئەو بەرنامەيـەى كـە بۆم ھەلبۋاردويت باسيت بۆ ئەكەم، لـە پىشدا باسى ئىبى مەسكەودىد ئىبن خەلـدون و ئىبن توفەيل ئەكەين.

حهیران: من ناوبانگی ئیبن مەسكەوەيىم بەم جۆرە نەبيستوە كە فەيلەسووف بىخ. شیخ: توژینهوه فهلسهفهیه کانی سهبارهت (رِهوشت و زانست و بوون) کهمتر نی یه له بەررىتى و رەوانى تويىزىنەوەى گەورە فەيلەسوفەكانى تر بەشىڭ لە بىروراكانى سەبارەت به زانست و بوون بوّت باسده کهم، بهلام باسه کانی فهلسهفهی رهوشت که له ههموو بابهته کانی تر ریاتر تیایدا بهناوبانگ بوه بوت بهدهرناخهم تهنها ناموژ گاریت ثه کهم بیا خوینیتهوه، چونکه دهربارهی (فهلسهفهی بهها) (فلسفة القیم) به تامترین و بهچیژترین بابیهتی لهسیمر نووسیوه ثیبن مهسیکهوهی سیهبارهت (زانسیت) پیاش ثیهوهی لهسیمر (دەروون) ئەدوپىت بە دەرىدەخات كە دەروون نە جەستەپەو نە دەرخەرەكەي (دەرخەر : عـهرهض) دهسگای هـیّزه کانی جهسته به هوّی (پیّنج ههستهوه) دهرکی زانست ته کات و بەس، بەلام دەروون گەرچى گەلى لـە بنەماو رېساكانى زانستەكان لــە ھەستيارەكان و ەردە گريت، بەلام لـه حودى خزيدا كۆمەلى بنەماو ريساو كردارى ترى ھەيـە، كـه ههر گیز نه پیسج ههسته کان و دریان ناگری، که بریتین له بنهماو ریسا مهزنه کان، که یاساو ریسای پیوهره دروسته کانیان لهسهردا داده ریزری. چونکه دهروون گهر بریاربدات کهوا له نیوان دوو دژهدا نیوانی نییه، تموه لـه شتیکی ترموه وهری نه گرتووه. چونکه خود رانه، واته ثەوەلىيە. گەر لە شتىكى ترەوە وەربگىرايە، خود زان نەدەبوو. پىنج ھەستەكان تەنھا ھەسىت پىكراوەكان دەرك ئەكەن، بەلام دەرون ھەموو ھۆكارەكانى رىڭكەوتنەكان و همموو هو كاره كاني جياوازييه كان -كه له ههست پيكراوه كاندا همه د- دهرك ئه کات، بهمهیش ده گوتری به عمقل و هر گیراوه کانی، یا به هؤشز انراوه کانی، که دهروون لهم دەرك كردنەدا هيچ يارمەتىيەك وەرناگرى، نە لە جەستە خۆيو ئە لە ئاسەوارەكانى. هــهروهها کاتــني دەروون بــريار دەدا كــهوا هەســت لــه شــتيْكا رِاســتي كــردووه يــا بــه هەلەداچووه، ئەوەي لە ھەست وەرنەگرتووه چونكە ھەست دژايەتى خۆي ناكا.

تهوه تا ته و دهروونه هو شیاره ی که و اتیاماندا ده رکی هه ته ی زوری هه ستیاره کان ده کار و دهروون گهر زانی خوی ده رکی به عمقل ده رك کراوه کانی ته کات ته و ا تهم زانستیمی له زانستیکی تره و ه و ه رنه گرتووه. گهر و ابوایه ته و زانسته ش په نای ده بر د بو زانستیکی تر که ته مه ش به بی کوتایی به رده و ام ته بو و .

که واته زانستی بنز فیربوون له خود و کرزکی خزیایه تی که ته ویش عهقله. بنز ده ککردن به خودی پنویستی به هیچ شتیکی تر نابیت بینجگه له خودی خزی نهبیت، به م چهشنه ئیبن مهسکه وهی زؤر به وردی ته چیته قولایی تیؤری زانینی ههست و عهقله وه و یه یه شده ته بینت له گه ل گهوره فه یله سوفه نوییه کان له نمونه ی دیکارت و لوك و کانت مانکو پیش نه وایش نه که ویت.

ئهم لهیه کچوونهش لهوانهیه له ئاکامی له یه کچوونی بیروراو ئهندیشه کانیان بینت و، من وای بنو ئه چسم زوربه ی بنیرورای فهیله سنوفه نویسیه کان به بنیرورای فهیله سنوفه ئیسلامیه کان گزش کرابینت همرچه نده که دان بهوه شدا نانین.

سهباره ت به (بوون) ئیبن مه سکه وه ی باوه په به وه ده هیننی که گهر دوون دروست کراوه، خودای به خشنده له نهبوون دروستیکر دوه و، ئه لیّت: دروستکه ری ئهم گهر دونه ئاشکر او نادیباره، که ئه لیّین ئاشکر ایه و اتبه پر استیه کانی لیّوه همه لقو لاّوه و پر استیش پر شنگداره و، کاتی ئه لیّن: نادیباره له نه تو انایی عهقلمانه و هیه، به هوّی زوّری دا پوشه ره هیو لاکانی سه رناوه یو کی عهقل.

خودای تهنهاو تهزهلی همموو شتیکی له نهبوونهوه دروستکردوه و، هیچ مانایه کی دروستکردن نابیت گهر له بوونهوه پهیدابووبینت.

نیبر مهسکه وی له وه سفی زنجیره ی دروستکردنی گهردون و نماو گهشه کردنی دا بیرورایه کی ژیرانه ی حزی ههیه، که تیایدا ناماژه یه کی ناشکرای ریبازی (پهیدابوون و گهشه کردن) (مذهب النشوء والارتقاء) نه کات. که فهیله سوفه نوییه کان هیچ ریاده یه کیان نه خستوته سهری، ته نها له قو لایی باسه کانیاندا نه بیت. وه که نه تیت: بووسه کان مهمووی به گشتی زنجیره یه کی پیکه وه لکاوه.. ههموو جوره بووسک به ساکاری (بساطة) ده ست پینه کات و تا نیستاش له گهشه و ثالوزیدایه.

داستانی ثیمان

همه تا ده گاته ئمه ئاسو جورایه تیمی که به دوایدا دینت، رووه که ئاسوی بیگیانه کانه له پاشدا گهشه ده کات تا ئه گاته بهرزترین پله وه گهر زیاتربوو لمو پلمیمی خوی، وینه ی گیاندار نمه حو ئه گریست و همروهها گیانداریش بمه همان شیوه لمه ساکاریی یموه ده سینده کات و گهشه ده کات تا ئه گاته پلمیه کی نزیك به مروّق.

کورتهی باسه کانی ئیبن مهسکه وهی لهم و ته یه دا پهنگ ئه دا ته وه، که ئه لیّت: مروّف خوشی بهر ده و امه له گهشه کردندا، به زیاد بوونی ژیری و دانایی و پوخته یی فه رمان و بیروباوه پی، تا ئه گاته ئه و ئاسو به رزه ی که له یه کی لهم دو و شیّوازه داخوی ئه بینیته وه. یا.. به رده و امه له سه رنج دانی بوونه کان بو تینگه یشتنی پراستیه کان به مهش فه رمانه کانی خود ا به رجه سته ئه کات. و یا.. ئه م فه رمانانه ی له خود اوه بو دیّت به بی هیچ تیکوشانیک، خاوه نی پله ی دووه م (پینه مهم ره به امه که می پیامی له خود اوه و ه رگر تووه.

به یمك گهیشتنی فهیله سوفیك كه لـه زهویییمهوه فهلسهفه كانی سهری كیشاوه بـه پیغهمبهریك كه پهیامی لـه سهرهوه بو هاتبی، لـهسهر بیرو رایان یه كدهبن و باوهر به یه كتری ئههینن كه به یه كگهشتنیان پیویسته بو بهدهرخستنی راستیه كان).

حه یران: ئهبینم شیخی گهورهم و ته کانی (ئیبن مهسکهوهی) لهسهر (پهیدابوون و گهشه کردن) رؤرده هینیستهوه، به بی شهوهی همیچ قسمیه کی لهسمر بلیست و و تمه کانی سمهاره ت به یه کسان بوونی پیغهممهرو فهیله سوف باسده کات بی شهوهی ره خنهی لیبگیرینت، ئایا شیخی گهورهم باوه ربه و ته کانی ئه هینینت؟

شیخ: سهباره ت به بیرو کهی (پهیدابوون و گهشه) وهلامه کهی بو شیخ جسری) خوالینخوشبوو به جینه هیلاین. و گهر کاتی هات، باسی لهسهر نه کهین که چون و ته کانی ده رباره ی فهلسه فهی (پهیدابوون و گهشه) که به رز ترین نیشانهی بیر کردنهوه کانی مرو قه و میشکی کومه لیّکی وه ك ئیوه ی تازه پینگهیشتووی مهشغول کردووه.

بهلام وته کانی ئیبن مهسکهوهی که ئهلیّنت: یهك بوونی بیروراکانی فهیلهسوفان و پهیامی پیّغهمبهران له توژینهوه کانیان له دوی راستیدا.

چون شیحی گهورهم را بی که ئیبن مهسکهوهی ثهیهوینت مانای یه کسانی بهدهربخات به (نوو سراوه ریژهیی یه کان) (القدر) و نرخایهتی و مهردایهتی بی ههالهیی و زانستیه کان له فه نسهفهی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمیهراندا؟ شیخ: له یه کچوونیان بو راستیه کان ته نها له شتیکدا ره نگی ته دایه وه ته ویش باوه رهینان به بوونی خود ا بیجگه له فه رمانه کانی پیغه مبه ران و بریاره کانی شه ریعه ت که فه به ساغ ناماده یه بو باوه رپیهینانی، خودی خوی ناتوانیت ده رکی ته و راستیانه بکات به بی نیگا و په یامی خودا، گومانی تیانی یه باوه رهینان به حودای تاك و ته نهاو ته زهل و هه میشه یی و به تواناو در وستکه رو به رزی بی هاوتا و وینه گر. که همو و سیفاتیکی ته واوی تیانه بینری له وانه یه مرؤف به هوی عه قلی یه وه له ریگه ی بیر کردنه وه یه کورتی راست و در وست باوه ربه بوونی خودا بینیت، نه مباوه رهینانه به هوی عه قلیکی رووته وه یه که له شه رعدا له سه رهمو باوه رداران به باوه رهینانه به موو باوه رداران به بودنی حود او سیفاتی ته واوی له ریگای بیر کردنه وه وه ، همه ندیکی به لکو که میکن بودنی حود او سیفاتی ته واوی له ریگای بیر کردنه وه وه ، همه باوه رهینانه پاکه له نیوان به به به دلاک و که میکن که به به ردی که ای بیر کردنه وه ی نه مه باوه رهینانه پاکه له نیوان که به دلاک و که میکن که به دلاک دا .

من بهم چه شنه له و ته کانی ثیبن مه سکه وه ی ثه گهم و زور شادمان و شانازم پنی، چونکه پشتگیری بیرو رایه کی برنده و بی گومان ثه کات وه ك چون پنم ناسرا، پاش تهمه نیکی دریژو بیر کر دنه و هه کی قوول به رجه سته ی راستیه کانم کرد (ثه ویش ثه وه هه به رهمه می مه لسه فه یه کی راست، هه رگیز دژایه تی ثاینیکی راست ناکات، چه سپاندنی به رهمه می حود او ته نها په تیه کهی، به لکو پشتگیری ثه و چه سپاندنه ثه کات که نیگا تیور کر ده وه ی عمقلی رووتی خستو ته وه) ثه بینین، ئیبن تو فه یلیش پشتگیری ثه م بیرو رایه نه کات له داستانی، باوه رو عمقلی.

حەيران: ئيبن توفەيل چى ئەللىت و داستانى عەقل و باوەريش چىيە؟

سَیْخ: له راستیدا ئیبن توفهیل لیهاتوو بوه له بهده رخستنی ئهم له یه کچوونانه، له سیوان تیوری عمقلی رووت و نیگادا له داستانه به ناوبانگه کهی که (حی بن یقظان)ه. له شهوی ئاینده دا به کورتی بوت ئاماژه ئه کهم چونکه ئهمشهومان نزیکه مالفاوای بکات. نامهوینت به چاوپیا خشاننیك و تویژی له سهر بکهین.

حەيران: بۈچى شىنخى گەورەم باسى ئىبن خەلدون ئەكات كە مىزوونووسە نەك فەيلەسوف؟

شیخ: زانـای گـهوره تـیبن خهلدون شارهزاییه کی فراوان و بیرکردنهوهیه کی رهسهنی ههبووه، کوششی روّری داوه له مهیدانی فهلسهفهی کوّمهالناسی و میّژوودا. یاداشتای (مقدمه) که پیشه کی نوسراوه میژووه گهوره کهی خویه تی، دهشنی بز زاناکانی رِوْژ ثاوا بیکه نه بنه ماکانی فه لسه فهی شارستانیتی. ثه بینیت کاکلهی فه لسه فهی به رزی بن هاوتای له (میژوو، کومه لناسیدا) کورتم کر دو ته وه له نامیلکه که یدا که پیش ۲۰ سال نووسیومه ته وه.

بهلام گرنگی تایبه تیم نه داو به تؤژینه وه فه لسه فیه کانی تر. و به (پیشه کیه کهی) کومه لیک بیرورای به رزی له خو گر تووه له باسه کانی زانین و بووندا، دلشاد ثه یم گهر هه ردو کمان لینی بکولینه و هه تاوه کو بزانیت که گهوره زانایان و فهیله سوفه به نرخه کان سه باره ت به راستی یه بی گومانه کان یه ک ده گرن.

ليرهدا بيروراكاني تو پوو چەل دەكاتەوە بەوەي كەوا بە فەيلەسوفى دانانييت.

بالادهستی ههموو بوونهوهر و ورده کارییو هۆکاره کانی بیت.

دەرك كىردنى ھەموو بونىڭ پەنگى خواردۆتەوەك قەوارەي دەرك كىراوەكەيدا. و ھەچ شتىكىش پىچەوانەي ئەمانە بىت راستيەكانى لەدوايە.

ئەمانـە ئەلىّىت و لــە ھــەمان كــاتدا ئەترسىيت كــه عــەقلْ تاوانىبار بكريّىت بــە نەتوانىينى بەر دەوامى . هـ مروهك چـ فرن (گومـانداران) و (سهفسـه تائيه كان) ئه لـ يْن بۆيـه ئـيبن خهلدونـيش دهسپينشكهرى ئه كات و ئه ليّـت: (ئهمه له عهقل و دهرك كراوه كان كهم ناكاتهوه، به لكو عهقل پيوهريكى راسته و، برياره كانى راست و بن گومانه.

به لام نه و باوه ره شدا مه به که بتوانیت پیوانه ی کاروباری ته نهایی و دو ارز ژی مهردوم و راستیه کانی پیغه مبه رایه تی و راستی سیفاتی خواوه ندی و هه چ شتیکی تر که پیوه ی پیوه سته کانی. که تهمه شداو اکر دنیکی مه حاله، به نموونه ی نهو مرزقه وایه که نه یه ویت به ویت به ویت به ویت که نهمه شده محاله و نه وه ناگه یه نبت که نهم ته رازوه بریاره کانی هه له یه و عمقل له ناستیدا ده سته و هستان نه بیت و له مه و دای حوی تیه ر نابیت.

تا.. زانا بیت به خوداو سیفاته کانی و سیفاتی ههموو گهردیله کانی نهم گهردونه. به م چهشنه نیبن خهلدون له گهل غهزالی و زوربهی فهیلهسوفه ژیره کون و نوییه کاندا

بهم چهشنه تیبن حهددول له کهل عهزانی و زوربهی فهیله سوفه زیره خود و نوییه کاند. پهك دهبن.

بؤت بهدهرده كهوييت كه ثهمانه له تواناو نهتواناكاني عِمقل تينههريوون.

به لام بیرور اکانی سهبارهت به بوون پهنا ثهباته بهلگهیه کی بهناوبانگ که (بهلگهی لیکهوتهیه) (دلیل الحادث) و ثهلیّت: (ههموو لیکهوته کانی جیهان خودیی، بن.. یان کرداری، یپویستیان به هو کاریکی پیش خویان ههیه.

هـ موو یه کینك لـ ه ه و کارانه لینکهو تهن، که پیویستیان به هو کاری تره. و تا ئیستاش ئـ ه هو کارانـه لـ گهشه کردندان ههتا به هو کاری هو کاره کان و دروستکهری بوونه کان کوتایی دیت که خودای پاك و بینگهردو ته نهایه).

نیزان دووسروش

		•	,

حهیرانی کوری نهزعهف نه تیت: بو نیوارهی روزی دوایی بحیوره پیره کهی مزگهوت بامیلکهیه کی بچووکی پیدام و پینی وتم: نه باسیم نامیلکهیه بده به شیخ که دوو روزه به دوایدا ویله. نامیلکه کهم لیوه رگر توو چوومه خزمهت شیخ، ههر به بینینی نامیاکه که به ده ستمه وه خوشحال به دهرکه وت.

شیخ: ئزخهی، دیتیانهوه.. بزم! همرچهنده تاوانی ثهوانیشی تیادا نییه، ثهی حهیران باوه رده کهیت (ده) سال لهمهوبه ر ثهم کورتکراوه فهلسهفهییهم دانا و له پاش ثهوهی به رهزامهندی من بلاو کرایهوه، تهنها یهك دانهم بز مایهوه که تا ئیستا نهمدهزانی له کوییه؟ حهیران: هزی گرنگیی ثهم کورتکراوهیه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویل بوو؟

شیخ: هیچ گرنگیه کی تیادا نییه. ته نها ئه مهوییت داستانی (حی بن یقظان)ت بؤ باسبکه م که لـهم نامیاکهیه دا کورتکر اوه ته وه، به چاکم زانی له خوّمی به دوور بخه مهوه ماندوویی کورتکر دنه وه ی جاریکی تر بؤ تۆ.

حهیران: له شیخی گهورهم تیگهیشتم که داستانه کهی (ئیبن طوفهیل) خهیالییه، ئایا ئه شینت فه لسه فه که توژینه و هیه له دوی راستی له دوو توی داستانیکدا بینت که له ثه فسانه پنکها تبینت.

شیخ: داستانه که ثهندیشه ی تیادا نیه تهنها ناوی پالهوانی داستانه که و شانو گاکه ی ثهفسانه یه.

ته ی حدیر آن، گهرهاتوو و شه ی (حسی بن یقظان) مان گۆری بۆ و شه ی (عهقل) و دوورگه دووره که شمان به و زهوی یه دانا که تیایدا ته ژین ثه و کاته داستانه که میروویه کی براست له خونه گریست و هیچ شوینه و اریکی ثهندیشاوی تیادا نامینیست مهگه رعمقل که باله و انه که یعنی و از له رولی خوی به نینی.

حەيران: چۆن ئەمە ئەبىت؟

شینخ: بیرو پر اکنانی ئیبن طروفه یل له زانین و بوون و باوه پر به خودا و، پرهوشتی به رز ئاشکرایه له ناوه پر قری داستانه که یدا گهر په یپره وی و پینه کانی (ئیبن سینای) نه کردایه له (قزناغه کانی ده رچوون) (مراتب الصدور) ئه و کاته داستانینکی پر استه قینه ی فه لسه فه یی ده سوو سه نکو داستانی عه قل ده بوو، که چون پله به پله له پیبازی زانین گهشه ئه کات سو قوناغه کانی فه لسه فه و ناسینی خوداو، پر استی و چاکه و جوانی.. هند).

پیش ئەوەي كورتكراوەكەت بۆ بخوینىمەوە.

أ-ئـەو پلانــەى كە عەقلْ لە پليكانەى زانستدا : (سُلّـم المعرفة) : پيْيدا سەردەكەويْت لە (ھەستەكەمىيەكانەوە) دەست پيّـدەكات بۆ (بيروباوەرە گشتىيەكان) (الأفكار الكلية).

ب-له توانای عمقلی مرؤقدایه دەركى بوونى خودا بكات بهبى فیربوون و رینمایی كردنی كهسىن، بـهلكو بهنیشانه كانی خـودا لـه نـاو دروسـتكراوه كانیدا و، هیـنانهوهی چهندهها بهلگهی راستهقینه لهسهر ئهمه.

جــئه م عهقله کاتینك ثهیهوینت ثهندینشه ی ثه زهل و نه بوون و بی کوتایی و چه رخ (الرمن) و کونینتی (القدم) و لینکه و تنه وه (الحدث).. هند بكات، دو و چاری کولبون و مه تو انایی ثه بینه وه له ریبازی به لنگه کاندا.

د-گهر عمقل په سهندی کرد کهوا گهردون کونه پها.. لینکهوتهیه نهوا ههردوو بیروباوه ره که بو یهك شت سهرئه کیشن که نهویش بوونی خودایه.

ه-عـهقلی مـروَــڤ لــه توانایدایـه دەركــی بـنهماكانی سهرچــاو ه رِهســهنهكانی رِهو شــته پهیږهو كراوه كوّمهلایهتیهكان بكـات و خوّشی پێ برازێنیّتهوه.

ئارەرووەكانى جەستە مىل كەچ بكات بىز فەرمانەكانى عەقل بەبى پشتگويىخستنى مافەكانى و ريادەرەوى كردن تيايدا.

و-یاساکانی ئیسلام و دەرك كراوهكاني عەقلىي ساخ سەبارەت بە چاكەو راستى و جوانى لەيەك خالدا بەبى جياوازى يەك دەگرن. ر-داساییو ژیری بهرزی یاسای تیسلام له وهدایه که وتویّژ لهگهل خهلکدا ده کات به گویرهی عمقلیان به بی سهرهه لمالینی راستی و نهیّنی یه کانی و همموو چاکهیه کی مروّث له وهدایه که پهیرهوی سنوره کانی تیسلام بکهن بی چوونه ناو قولاییه کانی.

حەيران: ئاي.. چەند پەرۆشىم بۆ زانينى ئەم داستانە سەرسورينەرە.

شیخ: فهرموو کورتکراوهی داستانه که گویبیست به. (ثیبن طوفهیل) ئهندیشهی مناتیکی شیرهخوره ئهکات که نـاوی نـاوه (حي بن یقظان)، فړی دراوهته دورگهیهکی چوّل و دوور له خهالك. ئاسکیکی بهچکه مردووی جهرگ سووتاو، سوّزی بوّی بزواو، شیری دایهو بهخیوی کرد تا بووه لاویک و دهنگی ئاژهالهکان فیربوو.

بینی ئاژهانه کان پوشتهو خاوهن هیزن و، خوشی رووت و بنی چهك. ئهویش له گهلای درهحت حل و نهرگی بهدهست هینا و له داریش چهك.

به لام ئاسکه که مرد، به نهمان و خامو شی ئاسکه که (حی بن یقظان) زویرو دلتهنگ بوو، خوازیاری زانینی هنوی مردنه کهی بوو، له رواله تی لاشه ی ئاسکه که دا هیچ گزرانینکی نهبینی، وا بنوی به دهر که و ت که هنوکه ی له ئهندامینکیدایه که به چاو بایبیئت.

سنگی ئاسکه کهی به بهردی تیزو پارچه قامیشی وشك هه لدری تا گهیشته سهر دلی، لـه روالهتی دله که دا دووباره هیچ دهردیکی به دی نه کرد، که دله کهی لهت کرد بینی سکولهی چه بی بوشه، و تـی: کهواته بـه رویشتنی ئـمو شـتهی لـمم جـیکایه دا بـووو رویشتووه، ئاسکه که ژیانی له ده ست داوه.

بیری کردهوه له و شته، ده رکی کرد که نه م ناسکه له راستیدا نه و شته یه که رِ فیشتووه، دلنیابوو له وهی که لاشه کهی ته نها نامیریکه و کاتی جهسته ی ناسکه که بوگه ی کردووه گومانی له بوچوونه کهی خویدا نه ما نه وسا قه له ره شیکی چاوپیکه و ته نه ده مان شیوه ی قه له ره شه که ی ناسکه که ی ناشت.

نه پاشندا ناگری دوزیهوه و به کاری هیّناو تاقیکردهوه بهوهی کهوا نهو ثاژه لانهی که نه دهریاوه دهرئهچوون ده یخستنه ناو ثاگیره که بهمهش تام و چیژیّکی خوشی بهرجهسته ده کرد. باوهری به ثاگر هیّناو به شتیّکی سهرسورِهیّنهرو بهرز هاته بهرچاوی. وا به خمیاتیدا هات نه و شته ی که له دلی ناسکه که دا بووه و نه ماوه له وانه یه ناوه بر زخی ناگر بووه یفت بو نه مه مه مه سته ی ده ستیکر د به تویکاری ناژه له کان زور نه فه رمان و کاری نه ندامه کانی ناژه له کان فیربوو به چاکی زانی مالیک بو خوی دروست بکات و تیایا بژیی و چه کیش دروست بکات بو به رگری کردن له خوی و راو کردسی ناژه ل

له تهمه نی (۲۱) سالیدا بوو بیری نه کرده وه له گهردون و نهوانهی که تیایه تی له ناژه ل و رووه ك و کانزاكان، زور سیفات و كرداری جیاجیای بینی، که له هه ندی سیفاتدا یه ك ده گرنه وه و له هه ندیكی تردا جیاواز ده بوون، به مهش بیرو کهی (زوری) دالكثرة) لای دروست بوو.

پاشان سه رنجی رووه ك و ئاژه تى دا، تاكو بزانيت رووه كانی له يه كچوون و پيچهوانه چی به نیواندا، به مه مش بیر ق كهی (جور) (السنوع) و بیر ق كهی (ره گهز) (الجسس) لاپهیدا بوو، بینی ئاژه ل و رووه ك دوو ره گهزن له ههندی فهرماندا یه كده بن وه ك خوراك، باوه ری هیننا كه یه ك شتن، پاشان سه رنجی هه ردوو كیانی دا له گه ل بی گیانه كاندا، بینی كه هه رسینكیان له یه كه شتدا له یه كده چن كه ئه ویش (جهسته یه) به لام له ههندی تایبه تی تردا جیاوازن، دووباره باوه ری هینا كه هه رسینكیان یه ك شتن گه رچی زوری كردوونی به گشت.

پاشان به گشتی له همموویان بیری کردهوه و بینی له رووی (جهستهوه) به گشتی یه کده گرنهوه و له (وینهدا) (الصورة) جیاوازن، بزی بهدهر کهوت که روحی زیندهوه ر شتیکی جیاوازه له (جهسته کهی)، هه ر شه و روحه شه که شیاوه بو کردهوه ی سهرسورهینم و ، زانینی جزره کانی ده رك کردن، به مهش کاره کانی (روحی) لا گرنگ و گهوره بوو و ، بزی به ده رکهوت که زور گرنگ و به رزتره له جهسته ی له ناو چوو.

دهستیکرد به بیر کردنهوه له سهر چاوه ی شته کان و ا باوه پی هینا که بنه په ته که ی ساکاره کانی شاو، خاك، هه و او ناگره، خوازیار بوو وه سفیکی گشتی بن هه موو جه سته کان بدوزینه وه، ته نها مانای (کشاندنی) (امتدادی) دیته وه، به لام له پشت نهم (کشاندنه وه) مانایه کی تر هه یه که نه ویش وینه و فزرمی شته کانه، که هه میشه له گزراندا. به مه شیر و که ی (مادده و وینه)ی لا په یدا بوو که توانی سهر په رشتیاری سنوره کانی (جیهانی عمقل) بکات. دو و باره گه پایه و ه بو جه سته ساکاره کان؛ بینی

شَيُوازه كاني له گۆريْت، وەك ئاو كە دەبيْتە ھەلىم و پاشان ئەگەريْتەوە بۇ ئاو. (دەركى کرد که جیاوازی شیواز نهوه ناگهیهنیت که له جیاوازی شتی سهرچاوه کهیموه بیت) و بۆي بەدەر كەوت كە ھەموو لىڭكەوتەيەك (حسادث) پىۆيسىتى بە پەيداكەرنىك (محدث) هەيم، لەممەوە بىزى بەدەر كمەوت ئىمو كارانىمى كى ئەدرىتە پاڭ شتەكان لىم راستىدا لىم شته کانهوه نین، به لکو بکه ریك ههیه، ثهو كارانه به هنوي ثهو شتانهوه ثه نجام دهدا، ئارەروويەكى لا دروست بوو بۆ زانىنى ئەم بكەرە لە بەشە ھەستىيكراوەكاندا گەرا، بەلام هميچ شتيكي مەديتەوە كە رووت بني لە (ليككەوتە)و بني پيويست بن لە بكەر، بەمەش وازى کوتایی دریژبوونهتهوه؟ عهقلی کهوته گومان و سهرسامیهوه و، به بیرکردنهوهی قولنی ساوهری هیننا که تهمانه چونکه جهستهیه کی بن کوتایین پوچهل و بنیماناو نه گونجاون و ، بيري لـه گـهردون بـه گشـتي كـردهوه، ئايـا ئهمه شتيْكي ليْكهوتهيه، پاش ئهوهي كه نهبوو بـووه و هاتوتـه بوونـهوه یا.. بوون بوه و نهبوونی پیش نه کهوتووه، گومانی بۆ پهیدابوو و، هیچ بیرورایه کانی پهسهند نه ته کرد، روانی گهر باوهربیننی به بیرو کهی (کونینتی) گهلینك کۆسىپ بەرەنگارى دەبيّىت، وەك مەحالىي بوون بە بىنى كۆتىايى، وەك ئەم بوونە بىڧبەش نى يە لەلككەوتەكان، دووبارە ئەويش ليككەوتەيە، وگەر باوەر بەبىرۆكەي (ليكموتە) (الحدوث) بهینینت چهند کوسپی جیاواز دوو چاری ئهبیتهوه، سهیری کرد مانای ئهوهی که بلیین گهردوون لیککهوتهیه فههم ناکری مهگهر بهو مانایـه بـی کـه چـهرخ لیٰی پیُشکهوتووه، بهلام چهرخیش خوی بهشیکه له گهردون و لینی جیانابیّتهوه، ئهمه ئهوه ىاگەيەننىت كە گەردون دواكەوتووتربىت لە چەرخ، كىنشەيەكى تريشى بۇ دروست بوە: دەيگوت: بو ئيستا ليكەوتەكە لــه لايەن پەيداكەرەكەوە پەيدابووە و، لــه پيشتر دروست نه کر دووه، ئایـا دروسـتکهر تووشـی شـتیکـی تـازهی کوتوپـر بووه.. گۆارانیـك لـه ناخیـدا رووي داوه؟ دياره ئهم دوو بؤچوونه سهبارهت به پهيداکهر، ههردووکيان پووچهالن.

به بهردهوامی کیشه کان بهرهنگاری دهبوونهوه، سهرهنجام داماو و سهرسام دهبوو و سیری لـهوه کـردهوه چـی روودهدا، لـه ههریـه کێ لـهم دوو بیروبـاوهره، لـهوانهیـه هـهردوو بیروباوهره کـه سـهر بـۆ یـهك شـت بکیشـن، بـاوهری هیّنا گـهر بلـیّین بیرۆکهی لیّکهوتهی گـهردون هاتنی بـۆ بـوون پاش نهبوونی ئهمه راسته، ئهوه به ناچاری سـهرده کیّشیّت بۆ ئهم ئهنجامه: یه کهم: ناگونجینت له خوههوه پهیدابووبینت، کهواته: پهیداکه رئ پهیدای کردووه، دووه، دووه، دوه پهیداکه و جهسته نهبی، چونکه گهر جهسته بوایه پیویست به پهیداکه و دهبوو و، گهر پهیداکه رینکی سینههم دهبوو و، سینههم بوایه پیویستی به پهیداکه رینکی سینههم دهبوو و، سینههم بو چوارهم بو پیننجهم.. لهمهوه زنجیره ی بی کوتایی ده کهوینتهوه که مهمش پوو چهانه.

گهر باوه ری هینا به کونیتی گهر دوون، سهر ده کیشی بو تهمه: پیویسته جووله کهیشی کون بین وه ک خوی و، هه موو جووله په کیش ده بین جوولینه نهریکی هه بین، تهمه بیش بریاریکی ناچاری یه، که جووله به بین بزوینه ر نابی، ده ی جوولینه ریش لهم دوو حاله خالی به ده ر نیسه؛ یا هیزیکی په خشه له ناو جهسته یه کا، وه ک ته زوو تیادا بالاو ده بینه وه شتیکی تره جگه لهمه، دیاره هه موو هیزیکیش که له ناو جهسته دا بین، به قه د به شه کانی شه و جهسته یه، نه ویش به ش، سهره نجام هیزه کهیش وه ک جهسته که هه تا دی بچوو ک ده بینته وه و سهره بی هیز ده بین، وه کی تریش به ناچاری هه موو ده زانری که هه رچی ده بین کوتایی دی، سهره نجامی ناویشی وه ک خوی کوتایی دی، سهره نجامی نهمه یش نهوه یه که نه م بو چوونه هه ته یه، که واته ده بی بزوینه ر دووربی له مادده و له نمسیانه کانی جهسته کان. ناوا به م شیوه یه (حی بن یقظان) کوتایی به لیکولینه وه که نیش سه باره ته کونیتی گه ر دوون و په یدابوونی و، هیچ لایه کیان بو ساخ نه بووه، نیش له وه دوانه و گومانه ی که هه یبوو له م باره یه وه ، له پاش نه مه ه و آ و کوششه زیانی نه بوو

باوه ری هینا که عمقل به پیویستی ئه زانی که ئهم بکه ره گهوره یه همموو سیفاتینکی مهررو ته و اوی له خو گرتبینت، له زانست و تواناو ویست و همانبراردن و به زهیی و کتر به جی ی.. هند.

کاتی ناسینی ئه م پهیداکه ره گهوره په خوازیار بوو بزانینت چون دهرکی پیکردوه ؟ له ههسته وه ره کاندا هیچ رینگایه کی نه دیه وه بو ده رك کردنی، چونکه ثه وان ته نها جهسته ده رك ئه که ن، که پهیدا که ریش روو ته له سیفاتی جهسته بوی به ده رکهوت خودی حوی که ده رکی ئه م پهیداکه رهی کردووه روو ته له جهسته بوی روون بووه، خودی رووت به جهسته دو و چاری نه مان نابیته وه و نه مر ده بینت له ژیانیکی به رده و امدا، یا.. به خوشی یال مه نار ارو نه شکه نجه وه به گویره ی ئه و به خته ی که هاتو ته رینگای له ژیانی دو نیایدا به چاو در یری و ناگایی پهیداکه ری گهوره.

لـه هـهـســـاره ئهچــنِــت بــهـوهـى كــه بـنِـگهـردو پــاك و پــووناكـه و جوولـهـى بازنهيى هـهـيه و ، رووناكـىو گهـرمـى دەبهخشينته خوار خوّى.

لهبمر ئموهی که له (پیویسته بوون) دهچینت و به دانایی ثهو پهیداکهره ههالسو کهوت نه کات و بهبی ویستی ثهو ناجوالینهوه.

(حـــــي بن یقظان) پیویستی کرد له سهرخوی گهر ههر دهردو زهرهریکی له ئاژه ل و رووه کـدا بیــــی له توانایدا بوو لایببات و، چ کاتیْك رووه کیکی بینی که ریْگریْك خوری لی مهدوور کردبینت یاخود رووه کیکی تری پیاههالواسراوه و الزاری امدا، یا به هوی تونینیه وه سیس مووینت، به گشتی ههموویانی چاك اله کرد.

کاتیک چاوی بکهوتایه به ئاژه نیک، درنده یه ئازاری ئه دا، یه اله ارده ریک په لامارده ریک په لامارده ریک په لاماری ئه دا، یاخود در کیک پیوهی نووساوه و، یا دوو چاری برسیتی و تونیتی بوته وه، نه مموو ئه م شتانه ی به گشتی له ئه ستؤی خوّی ده گرت، خوّر اك و ئاوی ئه دانی گهر بینی ئاوه رویه كوسپیک ریره وه كهی گرتبیت له ئاودانی رووه كو ئاژه ل، لای ئه برد.

نه یه کجوونی نه گهل نهستیره کاندا له رووی بینگهردو پاکی لاشه و پوشاکی و، خودی خوی که جوره هاو جولاندن و خولانه وهی وهك نهوی ههیه، له دوور گه که دا نه سورایه وه و ده گهرا له که ناره کانیدا یا خود له ماله کهیدا ده خولایه وه به شیوهی رؤشتن و راکردد.

بهرده وام بوو له یه کچوونه کانیدا وه بیر کردنه وه له (بوون) و (پویستی بوون)، همونی ئه دا به دوور بینت له جیهانی هه سته کان و به قولتی بیربکاته وه به یارمه تی پشتگویخستنی هه سته کان و خولاندنه وه به چوارده وری خزیدا، تا. بی تاگا بینت له هسته کانی و رزگاری بینت له پیچ و په ناکانی وه به دیتنی هه بووی پویسته بوون شادمان بینت. به لام له یه کچوون له گه ل خودادا، (حی بن یقظان) لای و ایه ناگونجینت له گه ل سیفاته په سه نده کانیدا (صفات الایجاب) ته نها له (سیفاتی زانستدا) نه بینت، ته ویش ته و میه سیفاته په ساسینت و هاوه لی بو په یدا نه کات، به لام له (سیفاته دژواره کانیدا) (صفات السلیة)، نه و سیفاتانه یک م بینگه ردو دو و ره له جه سته یی.

(حسى سن يقظسان) هەولايدا رووت بينت له جەستەيىيەكەي و دابرراو بينت بۆ بير كردنەوە له حودا، رۆژانى له بئالگاي داواكردنى نەمانى خودى خۆي و پەرۆشى بۆ گەيشتن به راستيەكان دەبردەسەر.

بهم جنوهر مایهوه، تا.. مهبهسته کهی بهرجهسته کردو خودی خوّی له یادکرد له نیْوان کومهلیّك خودی تردا.

هیچ نه مایه وه ته نها خودای ته نهاو راست و ته زه لی نه بینت چیزو خوشیه کی به ده سه ته خهالی هیچ ده سه ته خهالی هیچ که ده سه ته نه نه نه نه نه خهالی هیچ که سینکدا ها تووه، (حسی بن یقظان) ته لینت ته محاله ته نه وه سف ده کریت و نه ده رده برریت و ، هه رکه سینک خوازیاری ته و تامانجه بینت و ه کو ته و که سه وایه که چیزی ره شکه کان بکات و داوای ترش و شیرینی ره نگی ره ش بکات.

شیخ: ئهی.. حهیران، ئیبن طرفه پسل به زمان حالی (حی بن یقظان) و هسفیکی نه بدیشه ی سه رسو رهینه ری ئه و گهردونه به رزه و فهله که کانی تر که بینیو و یه تی ده کات به و ته کانی خوی دان به و ه دا ئه نیت، که ناتو انیت لیّیان تیبگات و ئهلیّت: ماوه ی ده ربرین هماوه هیچ و شه و رسته یه ك نی یه و ه سفی راستیه کان بكات. پاشان ئیبن طموفه یمل له داستانه کهیدا ده چینه سهر وه سفی دور گهیه کی نزیك به دور گه که کی نزیك به دور گه که کی نزیك به دور گه که که میلله تینکی تیائه ژیا هه لگری ئاینی هه ندی له پیعه مبه دان مه به ستی (میلله تی محمه ده).

دوو لاو له کزمه تی موسلمانه کان، که یه کیکیان ناوی (نهبسال) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، ریبازی شاره زاییان له ثاینه تازه که گرتهبه ر، ههولیان نهدا ده رکی مهبهستی شار راوه ی نهو شهریعه ته له سیفاتی خودا و فریشته کان و هموالی دوارو ژی دیاریکر او بزانن، (نهبسال) زیاتر ده چووه ناخی باسه کان و شیکردنه وه و لیکدانه وهیان، به لام (سهلان) زیاتر پهیوه ست بوو به رواله ته کانه وه و، به دوور بوو له شیکردنه وه و لیکدانه وه کان.

(ئەبسال) رِیْگای دابرانی لـه خـه تك و تەنیایی گرتەبەر پەیرەوی و تەكانی شەرىعەتى كرد لـه ئارامگریی (تەنیایدا) بەلام سەلمان بە پېچەوانەی ئەوەوە، تېكەلاوى خەلكى دەبوو و پەيرەوى و تەكانى شەرىعەتى دەكرد لـه سۆزو خۆشەويستى كۆمەل، ئەم پېچەوانەييە ھۆكارنىك بوو بۆ جوداييان.

(ئەسسال) رووى كردە دورگەكەي (حسى بىن يقظسان) بىز دابران لىه خەلك و حوداپەرستى.

(حسى بن يقظان) چاوى پيكهوت، كاتيك گويبيستى خويندنهوه كهى بوو و، نويژ و ريكرو پارانهوه كانى دهبينى دەركى كردكه يهكيكه لـه زانايبان، لهگهل ئهوهى كه تينه ئهگهيشت له وتهكانى.

(ئەبسال) ناوى ھەموو شتىڭكى بە (حىي بن يقظان) ناساند، تا.. فىرى قىنەكردن بوو.

پاشـاں (حـــــي بن يقظان) بەسـەرھاتى ژيـانى بۆ ھاورىێ تازەكەى باسكرد و، چۆن بە ھزى بىر كردنەوەوە گەشەى كردووە و لە ئاكامدا گەيشتۆتە ناسينى خودا.

کاتیك (ئەبسال) گویبیستی وهسفه كانی (حي بن یقظان) بوو سهبارهت به خودای راست، بنوی بهدهر كهوت كه ههموو ثهو شتانهی به هنوی شهریعه تهوه فیری بووه ههمان شته كه (حسي بن یقظان) به هنوی عهقلیهوه دهر كی پینكر دوه، لیره دا (عهقلی و نهقلی) رمعقول و منقول) یه ك ده گرنهوه، بهمه ش نزیك بنوه له رید كه كانی لینكدانهوه و شبكر دنهوه، كاتیك (ئهبسال) زانیارییه كانی شهریعه تی بنو (حي بن یقظان) باسكرد.

(حسی بن یقظان) هیچ جیاو ازییه کی ره چاو نه کرد له گهل ثهو زانیاریانه ی که به خودی خوی ناسینی، ئینجا حه ی بغ دهر کهوت، ثهو که سه ی که ثهم شهریعه ته ی هیناوه و بهم شیره جوانه روونی کردو تهوه، له باسه کهیدا هه ق بیژه و له فهر مایشته کانیدا راست گزیه و ، که واته پیغه مبه رو فروستاده ی پهروه ردگاری خویه تی، ثیبتر ثه ویش باوه ری پی هیاو بوه به یه کی له پهیره و انی پهیامه کهی.

پاشان فیری پهیامی تهم پیغهمبهره بوو له فهرمانه کانی (کردن و نه کردن) (امر و لهی) و پهیر هویی همهووی کرد به گشتی ته نها دوو فهرمانیان نهبیت که رووه کانی (دانایی) تیادا به دی به ته کرد:

یه کهمیان: بزچی تهم پینغهمبهره لـه وهسفی جیهانی خواوهندیدا پهنا دهباته بهر پهندو نموونهیی بـز خـه للـك و، دووره لـه روو ههالمالیـنی نهیّنییه كان كـه ثهبیّته هزی ثهوهی كه جهسته بز خودا دابنیّن و باوهر به ههندی شت بهیّنین كه خودا بیّگهردو پاكه لیّی؟؟

دووهمیان: بزچی شهم پیغهمیهره پهیوهسته بهم دهقانهوه؟ و کو کردنهوهی سامانی حملال کردوه و دهستکهوته کانی فراوان کردووه بز پووچهالیو گهندهالی و بهدوورن له راستیه کان؟

(حسى بسن يقظان) له گهل خويدا دوواو بريارى دا، پهيوهندى بكات به خهلكهوه و گفتو گويان له گهلدا بكات و ئهو راستيانهى كه لاى ئاشكرابووه بويان باسبكات، له سهر ئهمه له گهل (ئهبسالى) هاوريدا ريكهوت، خودا بوى ريكخستن رؤيشتنى كهشتيه كه شتيه كه دا، گهياندنيه دور گه كه ي (ئهبسال).

(حي بن يقظان) دهستيكرد به فيركردنيان و روونكردنهوهى نهيني داناييه كان بزيان، تهنها ههنديكي كهميان له هؤگرى روالهت دهرچوون، تا وايبان ليده هات دالتهنگ ده بوون به و ته كابي (حي بن يقظان).

(حسى بسن يقظسان) ناثوميد بوو له دلسوزيان و تهى وت، تهمانه هه لبرير راوى ميلله ته كهن، تهبينت تيكراى ميللهت چون بن كه ههموو سه رقالي ساماني دونيان و نوقمن له نهزانيدا؟

(بنوی اشکر ابوو که له ریگای روو هه لمالینی نهینی هان سوو دمه ندابن و، مه حاله داو اکردنی کاریک که له سه روی تو انایانه وه بیت. و بوّی به ده رکه وت هه موو دانیایی و ریننمایی (هدایسة) و سه رکه و توی له په یامی پیغه مبه ران و ها تو وه کانی ناو شه ریعه تدان. و هم موو کاریک پیاوی خوّی هه یه، چونکه هه رکه سی له او دادا بو چی دروست کراوه، ریگه ی اموه ی بو اسان ده کری رووی کرده (سه لمان) و هاوه له کانی که همانگری بیرو که ی رواله تن (الظاهر)، داوای لینوردنی لینکردن سه باره ت به و و تانه ی که و تبووی و بینی راگه یاندن که گه راوه ته وه سه رینبازی اموان.

(ئامۆژگاری کردن که له سنوری شهرع دهرنه چن و باوه پر به و ئایه ته (مشتابها تانه) بهنن و دو وریکه و ننه و له قوو لبوو نه وه ی ئه و شتانه ی که مه به ست نی یه و ، خؤیان بیار یزن له (در و ستکراوه ئاره زوه کان) (بدع) و ، پهیوه ستی بوون به پیاو چاکانی پیشوو (السلف الصالح) ، هیچ پزگاریی یه نی نه به بینایی چاوه وه دو وره ، تیکده چینت لایان کار و باری ئاینیان دو و چاری نوشستی و زهره رمه ندی دو اروژیان ده بنه وه ، به لام گهر مانه وه له سهر پهیره ویی یه کهی نوشستی و زهره رمه ندی دو اروژیان ده بنه وه و ده بن ، له پاشدا له گه ل (ئه بسالی) هاو پیندا خواحافیزی له خه لکه که کرد و گه پرایه وه بی دو رگه که ی خوی ، تیایدا مانه وه بی خوابه رستی ، تاکو مردن .

ناكۆكىيكا نى بروا دارا ن

•		

ئەي حەيران.. ئىستا، كازيوەي بەيان بەدەركەوت.

حەيران : چ كازيوەيەك، شيخى گەورەم؟

شیخ : کازیوهی باوه رت بهوهی که (فهلسه فهو ثاین) پیچه و انهی یه ک نین له لای خاوه ن عمقلی ساغ، همر له بهر ثهمه شه ثهو ههموو شادیه تیا به دی ثه کهم.

حەيران : بەلنى، ئا. . ئەمەيە راستيەكان گەورەم.

شینخ : ئەمسرۆ باسسى غەزالىت بىۆ دەكسەم كەدەمسینكە چاوەروانىت گويبيسستى لینكۆلىنەوەكانى بىت.

حەيران : چەند تامەزرۆي باسەكانتىم سەبارەت بەغەزالى

شیخ : منیش وهك تق تامهزؤري باسكردني غهزاليم بؤت.

حەيران : ھۆكانى ئارەزومەندى تۆچىيە بۆ باسكردنى غەزالى.

شیخ : لهبهر شهوهی غهزالی لـهلاویدا، وینهیهك بووه وهك تؤو نموونهی تؤ لـهگومان و سهرسـامی و هؤگربوونی بؤ فهلسهفه و ثارهزووی زؤری بؤ زانینی راستیه کان. هیوادارم دلنیا بیت به گویبیستی بارودوخی غهزالی و، بزت بهدهرده کهوین، ئهم گومانهی کهتوی تیایدای دوو چاری گهورهترین عهقلی سهنگینی دل پر له باوه د بزتهوه. ئهمهیه هوی تامهزرویی من، ئهی هوکانی تامهزرویی توچییه؟

حمیران: ناوبانگی غهزالی ثاگادارم کهچون روزهه لات و روز ثاوای گرتوته وه، به جوریّك که به (حجة الاسلام) ناوبراوه. به لام ده بینم زور له زانایانی ئیسلام ریبازه که ی په سه ند ناکه ن.

شیع: تعوانه، زانایمانی ریبازی (سهلهفین) به راستی، حه زناکه ن بچمنه ناو قوو لایمه کانی فه لسهفه وه بز هینانه وهی به لگه له سه ر بوونی خود او لیکو لینه وه له سیفاتی ته و اوی له به ر ته و خوشحال نابن به موناقه شه گیری له گه ل فهیله سوفه کاندا هم چهنده بز ره تدانه وه شیان بینت نه له غه زالی و نه له زانایانی (کلام)، بیرو رایان چون ده بینت گه ر زانایه کی تاینی به هوی چوونه ناو قو لاییه کانی فه لسهفه وه کتیبیکی تایبه تی به تیرو چری له با بیرو رای فهیله سوفه کان و به لگه و گومان و به هانه کانیان دابنیت وه کیه کیل له با بد خویان.

حەيسران: ئايسا شسينخ راى وايسه كسه (سسەلەفيەكان) لەسسەر حسەقن كسه له گسەل فەيلەسسوفەكان رۇناچسن گسەر ھساتوو ئسەم رۆچسونەش وەلامىيىك بىست بسۇ گومانسەكانى فەيلەسوفەكان؟

شیخ: به لی پیش نه وه ی نه م به لایه سه ربکیشی ره وابو و، موسلمانه کانی سه ره تای نیسلام نمیانده زانی موناقه شه ی فهلسه فه گیری له سه ر بو و نی خود او سیفاته کانی. پاش نه وه ی فهلسه فه ی یونانی و ه رگید را بو سه ر زمانی عه ره بی زور له زانا نیسلامیه کان چوونه ناخیه و و نوسر او یان له سه ر نووسیوه بالا و بو وه له گه ل گومانی فهیله سوفه کاندا، مه مه به لاکه سه ری کیشا و په ره ی سه ند له ناو گشت ئیسلامدا و ، زور له زانایانی ئاینی به رامبه ریان وهستان بو وه الامدانه و می گومانه کانیان له چوونه ناو قو الایی یه کانی فهلسه فه رزگاریان نه ده بو و ، به چه شنین بوه کاریکی پیویستی به تایبه تی له نه ستوی زانایانی ئاینی تابتو انن به ناسانی بانگه و ازی باوه رهینان به خود ا بکه ن.

حديسران : بىله لام شىيخى گەورەم ئەلىنىت : غەزالى دانسەرى كتىبىينكى تايسەتمەندە بەبىرۆكەي فەيلەسسوفەكان ھەروەك يەكىپىك بىنىت لىدوان، بىنئەودى ھىيچ وەلامىكىيان بداتەوە.

سَيْخ : عهزالي چهند راستگويه كاتيك كه ئەليّت : (وه لامدانهوهي ريبازيك پيش تیگهیشتنی و چوونه نیاو ناخیموه، وهلامیکی کویرانهیه). همر لمهمرئهمه بیرورای وابوو بچیته ناخی بیرو کهی فهیلهسوفه خواوهندیییه کانهوه، تا زانیاریییه کی تهواوی ههبیت لهسهریان پیش وه لامدانه و هیان، لهبه رئه م مهبه سته ی کتیبی (مقاصد الفلاسفه) ی دانا کهتیایدا بیروراو گومان و بههانه کانیان بهتیروچری بهدهردهخات وهك خوی (یه کینك بی لهوان کهخاوهٔ د هیزیکی چهسپاوی سهقامگیری لهسهر بهردی راستی، نهك وهك یه کیکی لاوازی دوو دل کهترسه کهی زوری لینده کات هه ندی له گومانی بهرامه بهره کهی بشاریته وه و بهپهر دهیم کی نادیمار و تاریك چوار دهوري بتهني، تا.. بهده ریمخات کهناگاداریی په کې تهو اوي هه په لهو تهي فهيله سوفه کان و چوو نه ناخي گومانه کانيانهوه. ئنجا كتيّبه بهناو بانگه كهى دانيا بهناوى (تمافت الفلاسفة) كه تو انى و تهى ئهو فهيلهسوفه حواوهندی یانه پوو چهل بکاتهوه که ددانیان دهنا به بوونی خودادا و به پیچهوانهی عهقل و ئاينهوه دەيان وت: كۆنينتى خوداو گەردون پيكهوهيە. بەلام ريبازى ماددىيەكانى پشت گوی حست، بهتیکرایی ٹینکاری بوونی پهیداکهری ثهم دروستکراوه ده کهن. غهزالی لەسەر ریبازي مادییه كان ئەلیت (ئەوانەي باوەريان بەم ریبازە مادیىيە هیناوە، ھەندیككي کهمن و خاوهنی عمقلیکی نوشستی و باوهړیکی پیچهوانهیین کهپشتگویخراون و هیچ گرنکیه کیان پینهدرا بوو لهلایهن رووناکبیره کانهوه).

حمیىران: گەورەم چۆن ئەمـە ئەبيىت و، مـن دەبيـنـم ريـْبازى ماددىيىيـەكان لەھـەموو ريْبازيْكىتر، ترسناكترن بۇ باوەر؟

شیخ: تو له م سه رده مه دا و اده بینیت که ترسنا کترین رینبازبن، به لام له سه رده می غه زالیدا باوه په به به به و دا زور له وه گه و ره تر بوو که گومان بتو انی به لایدا بچیت. له راستیدا ئه مانه هه ندی نیمچه گومان بوون که خه لك تووشی ها تبوو پاش و ه رگیرانی به روسر اوه کانی فه یله سوفه خو اوه ندیی یه کان به تایبه تی ئه رستو و ئه فلا تونی یه کان نه چه و نیتی در وست کردن و چه رخ و کونیتی گه ردون و .. هتد. له ناو خه لکدا سه ری کیشا، غه زالی که پیاویکی ئاینی بو و ویستی خوی ته رخان بکات بو له ناو بردنی ئه م سه ری کیشا، غه زالی که پیاویکی ئاینی بو و ویستی خوی ته رخان بکات بو له ناو بردنی ئه م به کومانانه.

حهیران : شیخی گهورهم لهباسکردنی تهرستودا ههندیک له وهلامه کانی غهزالی بهدهر حسست له چـــونیتی درو ســـتکردنی گـــهردووندا، هـــیوادارم روونکـــراوهیه کی کورتکراوهم گویبیستبکات که لهنوو سراوی (تهافت الفلاسفة)دا هاتووه. شیخ: لیکهوتنهوه ی گهردون بهوه ی کهدروستکراوه ی خودایه و له کتیبی (تهافت)دا باسکراوه بوت باسده کهم له گهل وه لامدانه وه ی بو فهیله سوفه کان که لهم به شه دا هاتووه ، به لام وه لامه کانی له به شه کانی تر دا لیبان نادویم چونکه هممووی ده گهریته وه بو ئهم به شه گرنگه گه و ره یه . چ کاتیک که باوه پی ته و او به خودا هینرا به وه ی که خونی دروستکه ری ئه م گهردونه یه ، ئه و کات ه موناقه شه گیری با به ته کانی تر ئاسانه ، به لام له سه ره تادا باسی بیرو را کانی ده کهم سه باره ت به زانست ، تا ببینیت ، گومانی چون بوه سه باره ت به هه شه سه ره تایی یه ئاشکرا کان ئهم گومانانه ی نه هیشتوه وه وه ک چون به به لگه عه قلی یه سه ره تایی یه ئاشکرا کان ئهم گومانانه ی نه هیشت و مون خون دیکارت که شه شه سه ده پاش غه زالی هات ئه مگومانانه ی نه هیشت .

غهزالي له وهسفي گومانه كهيدا دهاليّت: تونيّتيم بۆ دەرك كردني راستيهكان بوه داب و نەربىتم و ھەولىم ئەدا راسىتى ئەو خۆرسىكىيە بىزانم كەمىرۆپى پېش كەوتىنەوەي باوه ره کان پایه ند بووه لهسه ري. . تا به هزیه وه بگهمه زانستي ته و اوي راستيه کان و هيچ گومانينك لـ مدلمدا نهمينينت. كاتينك زانياريي په كاني خومم تاقيكر دهوه بوم بهدهر كهوت كههيچ زانستيهك نامگهيهنينته پلهي باوهري تهواو تهنها ههسته كان و عهقله كان نهبين. بهلام بهبير كردنهوهم لهههسته كاندا دلنيايم بهدهست نههينا. چونكه چاو ههنديجار هەلىدەخەلەتىنىت (سىنبەر بە نەجوولاوى دەبىيىت لەگەل ئەوەى كە دەجولىنت) و (ئەستىرە بهبچوو کی دهبینیت که لـهزهوی گهورهتره) و بینیم ئهوهی همست بهدرو ئهخاتموه و بههه لخه له تینه ری دائه نیست، (عمقله) و ، کاتیک باوه رم به پوو چه لی ههسته کان هینا، ته نها عــهقلـم بـــز مايــهوه، هــهولــّم دا گومانيش لــهم بكــهم، پـاش دلنــيا بــوونم لـهههسته كان، عـهقلّ ىەدرۆي خستەوە و گەر عەقل نەبوايە بەردەوام دەبووم لەسەر باوەرھينانم بەھەستەكان، لەوانەيىـە لەپشىـت عەقلىشىـەوە برياردەرىڭكىتـر ھەبىـت، گىـەر بەدەركــەوت ئەوكاتــە برِياره كاني عـهقل بهدروْئهخاتـهوه. وهك چـۆن بهدهر كهوتني عهقل، برِياره كاني ههستيي مهدرو خستووه. ليرهدا عمقلم لـه وهلامدانموه وهستا، وگومان و دوو دليم تيادا چهسيا بهوهی که نووستوویهك خهوده بینیت وا دهزانیت راستی یه به لام کاتیك به خهبهر دیت بـۆي بەدەردەكەويْـت تـەنها خـەوبووە. و ئـەم گومانـەم دوو مـانگى خايـاند) و هـەروەها وەسىفى خىزى دەكات لەسەر رىنبازى سەفسىەتەكە پابەندە بەبريارەكانى بارودۆخى ئەو سەردەمەوە نەك بريارەكانى نوسراوو ليدوان.

به بهرده وامی بیری ده کرده وه تا.. له خودیدا جینگیر بوو که ته نها به لاگه رزگاری ده کات. و (عمانوئیل کانط) پاش شهش سه ده ده کی به وه ده رک کردنه ی غهزالی کرد (ئه ویش بوونی بیروب اوه په خورسکیه کانه که سه ره تاو پیویست و ئاشکران و به لاگه راسته قینه کان پابه ندن له سه ریان و به هویانه وه عمقل ده گاته تمو اوی باوه په کان هم روه ک چون فارابی پیش ئه م باوه پی هینا که ئه م سه ره تاییانه، ته نها ئه و و اتا ئاشکر ایانه ن که جینگیرن له میشکدا و هیچ شتیکی تر نی به له مانه ئاشکراتر بیت و، هیچ به لاگه یه کیان پیویست نی به چونکه له خودی خویانا ئاشکر او باوه پی تمو اویان پیده هینریت و له و په پیویست بی نه و او دان و ناتو انرینت و ازیان لینهینریت له دروست بونی به لاگه دا چونکه به ماه و بنچینه ی ئاشکران و هیچ گومانینگیان تیادا نی به له لای عاقل و ژیر.

پاشان غهزالی سه رنجی له و و و تانه دا که له ده رك کردنه هه سیمه کان و ده رك کردنه عه قلیمه کاندا و تراوه ، بینی هه ست، ده رك کراوه هه سیمه کان به کومه لی ده بینی و ، عمقلیش به تیرو چری و ه ریده گریت و به راور دی پیده کات به لام ده رکی کرد و ه ك چون ئیبن سینا پیش نه و ده رکی کرد که نه م عمقله به چه سپاندنی به ناماژه پیکردن و جیگا که ی شت و بوونی بریار ده دا، به بی ناماژه کردن بو جیگه و کاتی و به بی بریار دانی بارود و خ بوی بوی . که نه مه مه قولی رووته ، و اته : نه و زانیاریه به که ته نها هؤش ده رکی ده کا به بی یارمه تی و ه رگر تن له هه سته کان و مادده کان ، و اته ده رکی نه مه یک کرد و ه کید خود رای نه و ده رکی پیکرد که عمقل خورسکیه کی تاییه نه ندی و ه کید و شده کی تاییه نه ندی ده و ه مه روه ها له مادده شه و ه نی یه ، به م چه شنه باوه پی ته و اوی به عمقل و مه بیاره کانی عمقل هینا. و ه کی چون (دیکارت) به هه مان ریگا و به همان و ته گه ل مدریا و ه نویس بریاره کانی هؤش و عمقل .

گهر غهزالی پیشکهو توو تر نه بینت له ده رککر دنی شهم سه ره تایی یه ناشکر ایانه که و ا مه نه ندیان هه ست نی یه. له تو ژینه وه کانیدا به رز تر ده ژمیر رینت له و فهیله سوفانه ی که پیش حزی و دوای خزی ها توون، به وه الامدانه وه ی بز نه رستز له مانه ی (چه رخ و شوین) دا که وه سفی الاسه نگی عه قل له نه ندیشه کر دنی چه رخ ده کات به وه ی که هیچ چه رخیکی تر پیشی نه که و تووه و ، له شویندا که هیچ شوینیك نی یه له دو ایدا بینت. بزت ناشکرا ده بینت، نه ی حه یران، (کانط) که به چه ند نه وه پاش نه و ها توه ، له کیشه ی (چه رخ و شویندا) و الاسه نگی عه قل تبایدا به گشتی له و ته کانی غه زالی وه ریگر تووه. حهیران: چهند شانازم بهم پیشکهوتنهی و چهند پهرو شم بو گویبیستی ثهم بهشهی. شیخ: بهنرخترین بهلگهی غهزالی بو وه لامدانهوهی ثهوانهی باوه و به کونیتی گهردون ده هینن، لهوته کانیدا سهبارهت له (سیفاتی ویستدا) کوده بیتهوه که ثهرستو و هاوه له کانی بی ٹاگابوون لهده ستنیشانکردنی واتاکانی و، ههروه ها سهباره ت به و تنیان لهراستی ماناکانی چهرخ.

غەزالى بەئەرستۆو فەيلەسوفە خواوەندەكان ئەلىنت: ئىرە دان بەبوونى خودادا دەنىن و باسمی تهواوی سیفاتی ده کهن. به لام باوهر به کونیتی گهردون دههینن و دهالین لهسهرهتاوه تائیستا له گهل خودادا بووه، که خودا هو کاریهتی و ریرٍهویشیان پیکهوهیه و بهگویرهی چەرخ لەيەكىر دوانەكەوتوون. وەك (ھۆ)كە پاشكۆكەي ھۆكارەكەيەتى و بوونى خودا پیش بوونی گهردونه، وهك پیشكهوتنی پیشه كې وایه لهثاكام، واته پیشكهوتووه بهخودو پلـه ىـهك بەچـەرخ. و لىككەوتىنەوەي گـەردون لەلايمەن خوداوە، لىككەوتەيەكى پيويستە و. ئەوەي كەپانى پيوەنان بۇ ئەم باوەرە، وتەكانى ناشىن كەلىكەوتە (حادث) لەكۆن (قەدىم) يهيدا بين، چونکه حال بهيه کي لهم بؤچوونانه بهدهر ني په: چونکه ته گهر بلٽين: لهيٽش دا کۆن ھەبوە و گەردوون نەبووە، بەلام لەپاش دا پەيدابووە ليّى، دەبنى بۆ ئەم پەيدا بوونە نوێیه، مورهجیحنی همهنی، واته: هۆیمه کمی تایبهت کهلایهنی نهبوونی لموه پیش و بوونی لـهوه يـاش بخـو ازێ، دهي باشـه کـني پهيداکـهري ثـهو هۆيـه تايبهتهيه؟ بۆچـي لـهو هو پيش گەردوونى دروسىت نەكردووە. ناتوانىن نەتوانايى بخەينە پاڭ كۆن بۆ نەبوونى لىكەوتنەوە لینی.. و هـهروهها نـاتوانین بلّـیین بوونـی لیّکهوتنهوه مهحالـه و ناتوانریّت بووتریّت پیش (كۆن) هيچ مەبەستىڭ نەبووە و، لەپاشىدا مەبەسىت ھاتۆتە كايەوە و، بەھۇي ونبوونى دروستکهره کهیهوه نییه، ههروهها ناتوانرینت بوترینت ویستی لهخو گرتووه پاش ئهوهی که نهویستراوبووه، چونکه لیْکهوتنهوهی ویست لهخودی خوّیدا قهحاله. و گومانیان له (ماوهی وهستان) (مدة الترك) ئهو ماوهیهی لهنیوان خوداو بریاردانی لیکهوتنهوه کهیدا ههیه، ئیوه وتتان : خودا پیش بریاردانی دروستکردنی گهردون لهتوانایدا بووه دروستی بكات. وهك نارامي گرتبينت لـهم دروستكردنه و، پاشان دروستيكردبينت و، ماوهي نهو ئـارام و وەسـتاننە گـەربى كۆتـايى بووبيْـت، بوونىي خـوداي بەخشىندەر بى كۆتايى يەكەم دهبینت و به گویرهی عمقل رهوا نی یه کوتایی ههبینت.

دوای ئەوەی غەزالى لەوتەكانى فەيلەسوفەكان دەكۆتىتەوە و بەلگەكانيان ئەخاتەروو بەبنى زيادو كەم، وەك خاوەن ھىزىڭكى بىڭگومان لـەتواناي خىزى بىۆ پووچەلكردنەوەي وته کانیان بهساکارترین و ثاسانترین رینگا بو وهلامدانهوهیان به کورته وهلامیلك لهخودی و تمو بهلگهو بریاره لوّجیکه کانی خویان کهدایناوه و بهدان پیانانیان بهبوونی خوداو سیفاتی تمواوی لهم کورتکراوهیهدا رهنگ دهداتهوه:

ئیوه لیکهوتهی لیکهوتنهوه تان له کون به دوور خسته وه به لام کاتی ثه وه ها تووه باوه ری پیبهینن، چونکه گهر دون لیکهوتنه و هی کانیشی دیارن، گهر بلیین ثهم لیکهواتنه و انه ده گهرینه وه بو لیکهوتنه و هی کانیشی دیارن، گهر بلیین ثهم می دان پیانه هی گهر ده گهرینه وه بو لیکهوتنه وهی کوتایی، ثهمه مه حاله و باوه ری مروقی ژیر نی یه، گهر و ابوایه پیویسته به دان پیانانتان به بوونی دروستکه رو چه سپاندنی (پیویسته بوون)، گهر ئهم زنجیره بی کوتایی یه لیکهوتنه و انه لایه نیکی هه بوایه کوتایی تیادا بهاتایه نه و انه و لایه نه کوتایی تیادا بهاتایه به دان په به باوه و به پیویستی لیکهوتنه وه له کونی به پینون.

به لام و ته تان سه باره ت به لین که و ته ی گهردون له خود او ه که و الین که و ته یه کی پیویسته که و اله م لین که و ته پیویسته و پیمی ناو تریت (کردار). گهریه کینك بلیت چرا رؤشنایی دروست نه کات و نه و شته ی رووناکی یه که ی لیده دا، سیبه ره و ه پیمی لیه ه لیریوه نه بریار داندا. بکه ر پیمی ناو تریت بکه ر ته نها له به رئه و ه ی که هزیه به لاکو کاتیل پیمی ده و تریت بکه رکه دو تریت به ماریکی تایبه تمه ندا.. نه ویش پهیدا بوونی کرداره له رووی (ویست و هه لبرار دنه و ه) (الأرادة و الأختیار)، پهیدا بوونی ه کار له ه که که لین که و ته که یا به بین هاوسه نگی ه و ه کار و ، هه روه هاله نینوان خود او نهم گه ردونه گه ردونه گه ردونه گه ردونه گه ردونه گه ردونه به بین هاوسه نگیه که نیسه ، تا.... پهیدا بوونی نه م گه ردونه به لین که و ته که یویست بزانریت.

ئیوه باوه پهبوونی خودا ده هینن و به خاوه ن سیفاتیکی ته واو و به رز وه سفی ده که ن. یه که م سیفه تی ته واوی خودا (تو انایی و ویسته) (القدرة والأدارة)، (ویست) سیفه تیکه که دوو شتی پیچه و انه یه کتر ده ست نیشان ده کاو یه کیکیان ده خاته گه پر. گه روا نه بو ایه ته نها سیفه تی زنوانایی مان) ده خسته پال سیفه تی خودا به لام کاتیک ریزه ی تو انا بز دوو دژه پیچه و انه که که (بوون و نه بوونه) (الأیجاد و العدم) یه کسان بوو، و اپیویستی کرد سیفه تیکی تایبه تی هه بینت که نه و دوو دژه له یه کتر جیابکاته و و تایبه تمه ندیان بکات نه ویش سیفه تی رویسته).

لهبهرئموه وامان نو بهده رکموت کهویست له کومهامی سیفاته تهواوه کانه کهعمقل پیویستی ده کات بهسیفاتی خودا دابنریت و ، دروستکردنی لهدوای نهبوون، تهنها بههوی تواناوه نابیت بهالکو پیویست به (ویست) ده کات بو جیاکردنهوهی سهپاندنی بوون به سهر نه بووندا، که واته بزچی باوه په به که سانه ناهینن که ده لین: گهردون پهیدا بووی (ویستیکی کونه) و پیویستی بوونی له و کاته دا بوه که که و ته وه (نه بوون) به رده و ام بوو، تا.. ئه و تاکامه ی پینی گهیشت. و (بوون) له و کاته وه ده ستیپیکرد که که و ته وه. هم بوون پیش پهیدا بوونی، مه به ست نه بوو، له به رئه وه نه که و ته وه، که و اته کوسپ چی یه بز باو در به میروکه یه بروکه یا که بروکه یه بروکه یا که بروکه یه بروکه یه بروکه یه بروکه یه بروکه یا که بروکه یا که بروکه یا که به بروکه یا که بروکه یا که بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که به به بروکه یا که به به به بروکه یا که به به به بروکه یا که بروکه یا که با که به بروکه یا که بروکه یا که با که به بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که بروکه یا که به بروکه یا که با که به بروکه یا که به بروکه یا که به بروکه یا که بروکه یا که

حمیران: به راستی، نهم و تانه له و په ری ناشکر آییدان، فعیله سوفه خود اوه ندی یه کان و تویانه که گهردون همیشه له گور راندایه، همر نه و انیش و تویانه گهردون (لینکه و تعه) و هزکار و هوی همیه و ، همر خوشیان و تویانه (زنجیره ی ی کوتایی) مه حاله، همروه ها باوه ریان هیناوه به بوونی خود او گشت سیفاتی ته و اوی که عمقل به پیویستی ده زانیت و ، دیار ترین سیفاتی تمواو (ویسته) و اته ، خود ا (ویستخواز و هملبر ینه ره را مرید و مختار) یا . دروستی ده کات ، یا . دروستی ناکات . گهر بریاری دروستکر دنی دا ، کاتی بو دیاری ده کات ، به چه سپاندنی نه م (ویسته کونه) ، هه موو نیمچه گومانین که و تر اوه له سه رویکر دنه و ی هه لسه نگاندن و مه به ست ، دوور خرایه وه .

ئهمه رواله ته کانه، به لام غهزالی چون توانی وه لامی گومانه کانیان بداته وه سهباره ت به بیرو کهی (ماوه ی وهستان) (مدة السترك) که روویداوه پیش پهیدا بوونی گهردون؟ میشکم نه توانایه له نه ندیشه کردنی (ماوه ی وهستان) که کوتایی پیبیست، نهمه وا نه گهیه نیست که بوونی خودایه کهم (کوتایی بووبیست) له چه رخدا و، نه گهر بلیست بیکوتایی یه له چه رخدا، که واته چون نه م گهردونه ی خسته وه ؟.

شیخ: تالیر ه دا به رزی بیرو باوه ری غه زالی به ده رده که ویست که چه ند گوزار شتیکی راز او ه ده هینیی ته وه که به هویه و ه پیش فه یله سوفه پیشینه و پاشینان بکه ویست. و واتای چه رخ به ده رده خات که پیش دروستبوونی گهردون بوونی نه بووه.

حدیران : چەرخ، پیش دروستبوونی گەردون بوونی نەبووه؟!!

شیخ: به الی، به الی چه رخ پیش دروستبوونی گه ردون بوونی نه بووه و، ناتو انریت فه ندیشه ی بوونی پیش دروستبوونی گه ردون بکریت، که واته چه رخ چیبه فه ی حه بران؟ فایسا قسمه قسمه قسمه فی به نایسا قسمه فی نایسا نای

نه بووبیّت. همر تهمه بوو که غهزالی دهرکی پیکرد و دوای تهویش (عما نوثیل کانط) دهرکی پیکرد.

حەيران/غەزالى چى دەلىيت؟

شیخ غهزالی وه لامی نهوانه نهداته وه که له عهقلیاندا نیمچه گومان پهیدا بوو له (ماوه ی وهستان) به وه ی که کوتایی ههیه، یا.. کوتایی نی یه. و چهر خ لیکه و تنه و هه به و در و ستکراوه، پیش خوی هیچ چهر خیك نه بووه. و گهر و تتان : چهر خ بوونی هه بووه نه و اله نه توانایی و یللی نه ندیشه کانتانه و هیه (الوهم). چونکه و یللی نه ندیشه نه تواناینه له و نگه یشتنی بوونی سه ره تاید به بین بریار دانی (پیشبوونیک) بوی، بیرو که ی (پیشبوون) که این سه ره تاید نه و یلی نه نه ندیشه شتیکی به رجه سته کراوی راسته و له بووندا هه یه که (چهرخه)، نه مه نه توانایی یه له و یلی نه نه ندیشه وه که نه توانایی بریار دان و و تنی کوتایی که له بویه دا و اته وه که نه ندیشه کردنی روو ته ختیک و و از هینان له به شیک که له بویه دو از و ی هیچه و و رویه که ندیشه که دونی و ایه له پشت نه م گهردونه و جینگایه کی تر هه یه ، یا.. بوشایی یه ،یا.. بوونه ، گهر پینی و ترا له سه رو روو ته ختی گمردونه و به رزایی تر نه یه و ، هیچ دو و ریی یه که نه یه دروور تر بیت ، لیره دا و یلی گهردونه و به رزایی تر نه یه و ، هیچ دو و ریی یه که نه یه لینی دروور تر بیت ، لیره دا و یلی نه نه نه نه نه نه نه به دو و جاری کولبوون ده بینه و نه با و ه رییه یه نه نه با دو پیه یه نه به دو و جاری کولبوون ده بینه و نه با و ه پیه ینانی).

 به م چه شنه غه زالی هه ردوو بیر فر که ی (چه رخ و جینگا) ساده و ساکار ده کات، و ه و ا با با و ه رده هینیت که هه ردوو کیان لینگه و ته ی گه ردونی دروستگر او جوله کانیه تی و ه هه مه ردوه که ناگه له سه ر هه رو ها و ده بینیت که ناگونجیت کیشه ی چه رخ بنه مایه ك بیت بو به لگه له سه بیر فر که ی کونیت ی گه ردون و لینگه و تنه و هی د به ی حه بران، بوت به ده رده که ویت، بیر فر که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سه رئه ندیشه کردنی دووری جینگاو بیر فر که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سه رئه تو وری چه رخ و تو انسی به دوور بینی و دووری چه رخ و رئی به دوور بینی و رئیست که نزیکه هه ردوو کیان له گوزار شتدایه ك بگرنه و هی بیخه که له واتا و مانا کان ... گیشت که نزیکه هه ردوو کیان له گوزار شتدایه که مه موو عه قلینکی ساغ و بینگه رد پنی ده گات نهی حه بران ... (ئه م پاستیه هه موو عه قلینکی ساغ و بینگه رد پنی ده گات نه ی حه بران ... ؟)

 نىرخىتر و داماوه لەھەموو كەسىپكىتر كەھەم خىزى بناسىي و ھەم غەيرى خۆشى، ئەوەتا ئەوا سەرتان لەخۇتان شىپواندووە، ئەوەندە يىتتان لەمەزنى ھەتىبريوە، ئەوەى پىيى بلىپى مەرناھى لەمەزناھىدانەتان ھىشتۇتەوە، خواتان نىزىك كىردۆتەوە لـە مىردوو، دەى ئەمە سراى ئەو كەسانەيە لەلاى حوا كەلەرىڭگەى راست دەردەچىن.

حهیرایی کوری نهزعهف نهائیت: لیرهدا شیخ مهوزون خاموشی گرتی و چاوه کانی بووقاند و سمری دانمواند به چهشنیک چوه نامیزی خاموشیهوه، وا بهخهیالمدا هات کهدووچاری نازاریک بوو بیّت، بهالام ریّزی بیّدهنگیه کهم گرت و نارامم گرت، پاش ماوهیه کی کهم سهری بهرزکردهوه. لیّم پرسی:

ئايا..شنخي گەورەم ھىچ ئازارنكى ھەيە؟

شیخ: نه خیر . . حهیران، هیچ شتیکم نییه و، کوتایمان بهباسکردنی غهزالی هیّناوه و ده چینه سهرباسی (ئیبن روشد)، به لام به چاکی دهزانم لهشهوی داهاتوودا باسی لهسهر بکهین.

شيْخ: چ... ناكۆكيەك؟! ئەمە ناكۆكى باوەردارانە.

حەيران: شيخي گەورەم مەبەستى لەناكۆكى باوەرداران چىيە؟

شینخ: ئسیبن رو شد له هسه موو بیروراکانی سه بارهت به بوون و درو سستکه رو درو ستکر اوه کان، له گهل غهزالیدا ریده کهویت.

حهیران: چون و ادهبیت، له کاتینکدا دهبیستم که شیبن رو شد دو ژمنی غدزالی و پنجه و انهی بیرو را و ره خنه گریتی. به چه شنیک که له ره خنه کهیدا، کتیبی (قمافت التهافت) دان اوه و ، همروه ها بیستوومه (شیبن رو شد) یه کینکه له و انهی که باوه ریان به کونیتی گهردوون و ئینکاری روح و عه قل و که سیتی مرو قایه تی هه یه. له به رئه و هویانه به لاو ازی باوه رناوی ده رکرد و ، دو و چاری نو شوستیه کی گه و ره بروه له م ریبازه دا.

شینخ: ئیبن روشد، زانایسه کی گهورهی ئایسنی و فهیله سوفینکی خاوهن فکره، بهراستگوترین فهیله سوفی باوه رداران ده ژمیرینت، ئهی حهیران باوه ری ته واوت به مه هه بینت و به هیچ جورینك باوه ر به و تاوانانه نه هینینت که زانایانی (لاهوت) و زانایانی

۱ لاهوت یان (الالهیات) زاراوه یه که ته هلی کهلام و فهیله سوف و رؤژههلاتیه کان له جیاتی زانستی (عهقیده و یه کتابه رستی) نه کاریان هیناوه له زانکو کانی رؤژانوا چهند بهشیکی ههیه و ناسراوه به

(زانستی که لام) خستویانه ته پالی، یاخود به وو ته د ژوارانه ی که له ناو خه لکدا به گشتی بلاوه، چونکه هه مرویان به گشتی هه له ن له تینگه یشتنی قهم فه یله سوفه دانا و باوه پرداره دا. فهوه ی که وای له خه لك کرد، دو و چاری گومان بینته وه لینی، بی چه ند هی کاریك ده گه پینسته وه که ین بی بی چه ند هی کاریك ده گه پینسته وه که هه ندین کسیان (پروو که شسین) (عرض سسی) و هه ندین کی تسریان (ناوه رو کین) (جوه ری) سه باره ت به (پروو که شسی)، ثیبن پروشد هی گری فه لسه فه ی فه رستویه و، سی لینکولینه وه ی له سه ر نوسیوه ؟ یه که م لینکولینه وه ایم و شرح محتصر) ناو ده برین پروشد له سه ره تا تیبن پروشدی تیادایه. دو وه م لینکولینه وه از شرح متوسط) که ثیبن پروشد له سه ره تا ی که ثیبن پروشد که تیبن پروشد که دا، چه ند برگه یه که و و ته کانی فه رستو و هرده گریت و شیان ده کاته وه. سینه م لینکولینه وه و توژینه وه یه کی تیر و چری له سه رده کات. و لینت ناشاریته وه پیگای هه ردو و لینکولینه وه کورته، و اله خوینه رده کات

كهباوه رِ: بهينيَـت كهتـم نووسينانه تايبهته بهئيبن روشد خوّى بهلام لـهراستيـدا ٿيبن روشد

بهشه كاني (الدراسات اللاهوتيه). سهرچاوه عقيدة أهل السنة و الجماعة. له داناني محمد بن إبراهيم الحمد.

نزيك بهئه كويسناس كيشسراون و بهدهستي ههريه كهيانهوه كتيبييك ههيه كه تيشكيكي لنده کهوینته وه و ناراسته ی سهری نه کویناس کراوه، به واتای کاریگه ری فه لسه فه کانیان لەسەر فەلسەفەكانى ئەكويىناس و چ روناكىيەكى لىنى بەدەست ھيناوە، بەلام ئىبن روشد كەتەنھا فەلسەفە كانى ئەرستۆى شىكار كردوه، كەبەھۆى كتيبە تايبەنمەندە كانيەوە بۆمان بهدهرده کهوینت که چهند به او هردار به وه به به ونی خبودا و دواروژ. وینه کیش شه فهیله سسوفهی وهك رو خيسنر او يککي بسيز ار وينه کينشساوه. له حاله تسيکدا گهر ته کويسناس سەركەوتنى بەدەستەپنا بىت لەچەسپاندنى باوەر بەبوونى خودا و تەنھايى و لىكۆلىنەوەي گەردون لىپى ئەم سەركەوتنە بەسەر ئەفلاتۇن و ئەرستۇدادەبىت كەوپنەكىش ئامازەي ئەوە دەكات كە ئەكويناس روناكى لەم دوانەوە وەرگرتووە. بەلام راستيەكەي لەوەدايە کهبههزی بهنگه کانی ثیبن روشد و غهزالییهوه کههاوبیرن ، سهرکهوتنی بهدهستهیّناوه. يەكىنك لـەھۇكانى نوشوسـتى ئىيىن روشد زۆر ھۆگر بوونىتى بەئەرستۇ تا.. ئەو پەرى بيرو كه كاني. كاتيك غهزالي نوسراوي (هافست الفلاسفة)ي دانيا. كهتيايدا وهلامي ئەرستۇو كەسانى تىرى دايەوە، لەكىشەكانى كۆنىتى گەردوون و دروستكردنى. ئىبن روشد مهبهستی ولامدانهوهی غهزالی بوو بهنووسراویک ناوی نا (تهافت التهافت)، لهناو خەلكدا بلاوبووەوە (حجمة الاسمىلام) كەغەزالىيە بەرگىرى لەئاين دەكات و ئىبن روشىدىش بەدرۆى دەخاتەوە، بەلام لەراسىتىدا ئەم پىياوە نەغەزلى بەدرۆخسىتۆتەوەو نەپىشەوايانى رىنبازى ئەشىعەرى، لەبنەماسەرەكىيەكاندا بەلام خودا بىبەخشىپت زۇر دلسوز نهبوو لهداناني ثهم كتيبهو ناولينانه كهي وبيبهريش نهبوو لهخز بهدهر خستن و پیشه و این و گهورهیی له بو اری فه لسه فه دا، موناقه شه و موجاده له ی تیمامی ده کر د لەھمەوو وەلامىككدا بىز فەيلەسىوفەكان، موجادەلەيەكى ئەوتۇ كەمەبەستى نەبوو ئەو راستیانهی پوو چهل بکاتهوه کهئیمام بهرگری لیده کرد، بهلکو خوازیار بوو ثهو ههلانه بهدهربخات کهله ریبازی بهلگه کاندا کردبووی و بهدهرخستنی ههواتنهدانی بؤ تیگهیشتنی مەبەستى راستى قەيلەسوفەكان، چونكە خواليْخۆشبوو، پيۆيستى نەبوو بەدەرخستنى ئەم همموو زانست و زانینه له گهل کابرایه ك که بهر گرى له ثاین بكات و ، ته نها لیكدانه و هى کینت گهوره کان لهبوونی خودا و دروستکردنی گهردوندا بهس بوو بهشیّوازی زانایه کی دلســزى زمــان پــاك بــهدهر بخات كهفهيلهسموفه كان ثيــنكارى بير و كــه كاني غهز الــيان

ئيبن روشددا و، لههمووي سهرسورهينتر ثهوهيه لهم وينهيهدا وينهي تهرستو و تهفلاتون

سه کردوه و ، چ کاتیك و چ و و تعیه کیان بو ویستایه بنزی لینکده دانه و ه له و و ته ی پینچ و په نا... به بنی شه و می کتیبه که ی غه زالی ، که سته م و که م بینی تیابه دی ده کریت ، که نا گونجیت له گه ل راستیه کان و دانایی و دلسوزی و ریز به رامبه ر به خودا. غه زالی به ناو نانی کتیبه که ی (هافست الفلاسفة) با وه ری و ای هینا که ثه تو انی و ته ی کومه لیك پوچه ل بکاته وه که نزیك بو و ثینكاری بو و نی خودا بکه ن به وه ی که بلاویان ده کرده و له کونیتی گه ردون و بو و نی خودا و ویسته کانی ، جا... ثه گه رغه زالی راست بیت یا خود هه له بینت وه ك ثیبن رو شد گومانی لیده کات ، هه رچونیک بینت مروفینکی دلسوز بو وه و داوای با وه رینهینانی ده کات و هه روه ها ده رگای نیمچه به رگری له بو و نی خودا کردوه و داوای با وه رینهینانی ده کات و هه روه ها ده رگای نیمچه گومانه کان له خه لك داده خات ، چ پیویست ده کات ثه م کاره ی به و و رینه ناو به رینت به ی بیر کردنه وه له نازم کردنه وه ی نرخی بیرکردنه وه له ناکامی ناونانی ثه م کتیبه که چی لیده که ویته وه له نزم کردنه وه ی نرخی کتیبه که ی غه زالی. به دو و رخستنه وه ی خه لك لینی و در و ستبو ونی گومان لایان به ه نی شار دنه وه ی راستی و چاکیه کانی.

به لی حه یران، تالیر هوه نوشستیه کهی نه با وهلید هات و ، رینگا خوشبوو بو دو ژمنان و ماحه زایی تادوو چاری نه گبهتی و نازاری بکه نه و و ، له ناو خه لکدا و و ته ی د ژوار و به دی به نی لیکو لینه و ه نازاری بکه نه و ه دلسوزه کان که داب و نه ریتی زانست به ری کی نین لیکو لینه و ه نازاری که نیبن روشد راستگوترین باوه رداره و خاوه بی به رز ترین بیرو که یه و شاره زاترین که سه له هینانه و هی به لگه خوازی له سه بوونی خودا، به لام به داخه و شاره زاترین که میاوه (زانسته کهی گهوره تر بووه له عه قلمی).

حهیران: هۆی ئه و تاوانانه چی یه که شیخی گه و ره م ئه لیّت، ناوه رو کی یه؟

شیخ: هنوی ناوه رو کیه کان، مه به ستم له پهیوه سته کانی ناخی فه لسه فه کانی شه پیاوه یه، له پاستیدا ئیبن پوشد به لگه تیوره ئاویته یه کان (وه ك به لگهی لیّکه و تنه وه و به لگهی پیویستی) (کدلیل الحدوث و دلیل الوجوب) له خوی و خه لك ئالوز ده کات. ئه و به لگانه ی که فه یله سوفه کان و و توویانه و هه لگرانی پیبازی که لام په نایان بو بر دووه ریاتره له په نایان بو به لگه خوازیی یه کانی بوونی خودا. ئیبن پوشد (به لگه ی یاسا) (دلیل السفام) به چاکر ده زانی له دو به لگه ی تر که به (به لگه ی چاودیری و داهینان) (دلیل العسنایة و الاحتراع) ناویان ده بات. له و انه یه پاست بو و بیت له م به چاکر دانانه ی، به لام

حەيىران: ئايىا... ئىيىن روشىد لەو فەيلەسوفانەيە كەباوەرى بەكۆنيتى گەردون ھەبىي و لەھەمان كاتدا ئىنكارى سىفاتى ويستى خودايى پەروەردگار بكەن؟

شیخ: به خیر... باوه پی به کونیتی گه ردوون نه بووه و، هه رگیز ئینکاری سیفاتی ویستی خودای گه و رهی نه کردووه به لام ئه م پیاوه فه لسه فه چیتی ده کرد بو پرونکردنه و هی ما سای کونیتی و ویست، له پیناوی هیچ شتیکدا نه بوو ته نها ده یوویست ده ریبخات که ئه رستو و فه یله سوفه کانی تر... ئینکاری بوونی خودا و سیفاتی ویستیان نه کردووه، ئایا ئه گونیت ئه ی حمیران ئیبن پروشد باوه پی به کونیتی ماده بووبیت به واتای ئه وهی له لایمان خوداوه دروست نه کراوه به لاکو له خودی خویدا پیکها تووه و، پیویستی به هیچ دروستکه ریک نه بووه، ته نانه ته نه رستوش ئه م باوه په ی نه بوو، به لاکو باوه پی به کونیتی دروستکه ریک نه به وی که خودا له ئه زمله وه و تائیستاش دروستکه ریتی.

لهوته یه کیدا له کتیبی (فصل المقال) ثهم راستیانه تبو دهرده خات ثیبن روشد که ده ته تبه تبین روشد که ده تبین ده تبین به کیشه ی کونیتی گهردون و لیکه و تنه وه جیاوازی تیایاندا له نیوان خاوه ن فکره کانی ریبازی ته شعه ری و دانا پیشکه و تو خوازه کان (الحکماء المتقدمین) له باوه ری مندا ثه و جیاوازییه ته نها ده گه ریته وه بو جیاوازی ناو لینانه کانیان، به تایبه تی نه لای هه دی له فه یله سوفه کونه کان به وه ی که ریکه و توون که و اسی جور بوونه هه یه،

دوولايمان و نينوه ندينك لهنيوانياندا، لهناوليناني دوولايه نه كمدا ريكمو توون، بهلام لەناولىنىنانى نىپوەندەكەدا جىياوازن، لايمانى يەكمەم كەلەبوووندايمو لەشىتىكى تىر که و تؤته وه، و اتبه (له هو کاری کرداری مادده و چه رخیك که بوونيان پیش بووني كەوتبىلىت) ئەمە سىفاتى ھەموو جەستەيەكە كەبەھۆى ھەستەوە دەركى دروستبوونى ده کرینت، و هك بوونه كاني، شاو، هموا، زهوى، شاژهل، رووهك... همتد، شمم پۆله بوونه، كۆمەلىنك لەفەيلەسلوفە كانى كۆن و ئەشىعەرىيەكان رىكىموتن كەبمە (پەيداكىرا) و (محَدثُ) ناوبهرن، بهلام لایهنی بهرامبهره کهی تر، لهخودی خوّیدا بوونه و له هیچ شتیْکی تر به کهوتزتهوه و، هیچ چهرخیکیش پیشی نه کهوتووه به کون (قدیم) لهلایهن ههردوو كۆمەلەكمو، ناودەبريت. ئەم بوونە سەلمنراو، بەبەلگە كە خوداى بەخشىدەيە ھەرخۆى درو ستکهرو هیننا نهبوون و پاریزگاری ههموو شتیکه. یهلام بهجوری نیوهندی ههردوو لايهنه كمه، بوونه و لههيچ شتيك نه كهوتؤتهوه و چهرخيشي پيش نه كهوتؤتووه، واته له كرداريكهوه كهو تؤتموه كه تهمه ش بنهماى گهردون به گشتى ده گرينهوه. به لام ئهم بوونهی تر کهلهخودی خویدا ثاشکرایه بهوینهی ثهم بوونه درووستکراوه راسته قینانهی کهبه چاو دهبینریّت، که ههمووی به گشتی (جیهانی بینراو) ده گریّتهوه و، مهبهست لمه بوونی گون خودایه دووشیوهیه ناونراوه ثهو فهیلهسوفانهی بهبیری ثهوان و لهروانگهی ئەوانەوە لەبوونى يەكەم زياتر دەچتى، لەبەر ئەوە يتىي دەلينن : (قديم، كۆن) ئەوزانايانەي بهبيروباوهږي ئهوان لهلايهن دووهمهوه جي بهجي دهبينت و له (پهيداکهر) ده چينت ناويان ناوه پهيداکهر (مُحدثُ).

اسه م و و تانه یه و ه به و ته به ده رده که و یست اسه ی حمیسران، که چهون دان ده نیست به لینکه و تنه و ی گهر دو و نه به و ه ی که در و ستکر او ی خودایه به مادده بنه پره تیه که ی و ی نه هم و و ه که ی بیر و که ی . هم و و ه ی که در و ستکر او ی خودایه به مادده بنه پره ته که ی و و ی نه هم و و ه ی نین پره که کانی پیبازی که لام و بیر و که کانی ته رستو ته دات. له م و و تانه یه و ه به ده رده که ویست که بیر و که کانی دو و چاری هماندی بو ته و و و گ تیبن طوفه ی ل و هماندی له فه یله سوفه کانی تر، له ته نه ندی سوفه کانی تر، به رو تای چه رخ له به راه مه به نا ده باته به رو قور ای و اتای در و ستکر دن له نه بو و نه و اتای چه رخ له به راه و که م تو نایی له خودای زانا و دانا ته زانیت که عمقل کولوون و که م تو نایی له خودای تو نایی له خودای بو تا سانی باوه پهینان له لای مروف به به گویسره ی تو انسای عمقلیان گفتو گویان له گهادا ده کسات. و ته باوه اسه ده روستکر دنی ته م گوردون به بین راوه له مادده یه کی تری پیش خوی له لایه ناده به دوریده خودای ده بین اوه له مادده یه کی تری پیش خوی له لایه ده به دوریده خودای ده بین راوه له مادده یه کی تری پیش خوی له لایه که دی در یه بین خود که داده که دی تری پیش خوی له که دورنه بین راوه له مادده یه کی تری پیش خوی له کایه داده که دین به دوریده خودای دوریده خودای دورید ده که دورنه بین راوه که داده که در که بین خود که که که دوریده خودای دوریده خودای دوریده خودای دوریده که دوری بین به که دوری به خودای دوریده که دوریده که دوری به خودای دوریده خودای دوریده که دوری به خودای دوریده که دوری به که که دوری به خودای دوریده که دی تری به خودای دوریده که دوریده که دوری به خودای دوریده که دوری به که دوری به خودای دوریده که دوریده که دوری به دوریده که دوری به خودای دوریده که دوری به خودای دوریده که دوری به که دوری به دوریده که دورید که دوری به دوریده که دورید که دورید که دورید که دورید که دورید که دوری که خودای که دورید که دورید که دوری که دوری که دورید که دوری که دورید که

خوداوه کهوتؤتهوه، خوالیّخؤشبوو له کتیّبی (فصل المقال)دا ده لیّت: فهرمووده کوداوه کهوتؤتهوه، خوالیّخؤشبوو له کتیّبی (فصل المقال)دا ده لیّت فی ستّهٔ آیام خودای پهروه ردگار له قور ثاندا ﴿ وَهُلُو وَ هُلُو یَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِی ستّهٔ آیام و کَانَ عَرْشُهُ عَلَی الْمَاءِ: هه رخودا خوی ثاشمان و زهوی له شه ش روّژدا دروست کرد و عمر شه کهی له سه ر ثاو بوو ﴾ له رواله تی ثهم ثایه ته دا بر مان ده رده کهویّت که بوونی تر پیش شم بوونه بینراوه هه بووه، که ثه ویش، عه رش و ثاوو چه رخه و، فه رمووده ی خودای پهروه ردگار ﴿ ثُمَّ اسْتَوَی إِلَی السَّمَاء وَهِی دُخَانٌ: له تاسماندا وه ستایه وه که دو که ل بوو ﴾ له رواله تی نه م ثایه ته دا و اتیده گهین له شاسمان له شتیکه وه که و تو ته وه.

حوالیخوشبوو همروه که بترسیت لموه ی که نمتوانایی عمقل بو ته ندیشه کردنی شمه باسه ته ئالنورانه ببیته تاوانیک و بخریته پال خوی و فعیله سوفه کانی تر له به به نهوه بیانو و بو خوی و نموانی تر ده هینیته وه کاتیک که ده لیّت: (لموه ده چیّت جیاوازی بیروراکان سه باره ت به م بابه ته ئالنوزانه له لایه ن فعیله سوفه کان، یان راست و پاداشت دراون، یان همله و لیّبور دراون، به لام باوه رهینان به شت به هوی به لگه هم بوون له خوده وه، شتیکی دو و چاری یه نه که هم البری رداوی معبد بوه ستین و نموه ستین گهر ها توو مه رجی نماوه رپیکردن و هه بارو در بینت له لایه ن گومانیکی پهیدا بوه بووبیت، شه وا شه و باوه باوه بیکردنه هم ته یه که رله لایه ن زانایانه وه بیّت شه والیّبور دراون).

شهی حهیران شهم بیانووهی شیبن روشد و سه کانی (شیخ محمد عهبدهی میسر) م بیر ده خاته وه که له پهراویزی کتیبی (شرح العقائد العضدیة) دا، ئاماژهی بو کردوه پاش شهوهی به لگه بو لیکولینه وهی گهردون و چهرخ ده هینینه وه دهست ده کات به بیانوو هینانه وه بو نه توانایی عهقلیان له نه ندیشه کردنی مانای لیکه و تنه وه و چهر خدا کاتیك که نه نه نه برا نه، پاش شهوهی به لگهم هینه وه لهسه ر لیکه و تهی گهردون و لیکولینه وه له دوای راستیه کان به گویرهی بیرو را و بو چونه کانم له نگهر گرتنی بینایم لیکولینه وه مه دوای راستیه کان به گویرهی بیرو را و بو چونه کانم له نگهر گرتنی بینایم مهبوری و ، نالیم نه و انهی باوه ربیان به کونیتی گهردون همیه، به م ریبازه یان له باوه ر مهبوری حودا ده رجوون و ئینکاری پیویستی نایینیان نه کردووه. به لام ده لیم نیوره دا هماندن، چونکه به پوختی بیرو راکانیان ده رنه بریووه و روون و ناشکر ایه همر که سیک ریبازی لیکولینه وه به گریته به ربه به بی لاسایکردنه وه ی بیروباوه ره کان و ، پاریزر او نه بیت نه همانه وه که پیغه مهمه و اله لایه خوداوه نه م

ههلانهی لینگیراوه، چونکه مهبهست و ئامانجی لهم ریبازهدا تهنها گهرانهوه بهدوای راستی و تهواوی راستیه کان).

ئه مه هه ندینك له و و ته كانی شیخ عه بده یه و اده رده كه وینت ته نها بیانو و یه كه بینت، به تایم ته ندین رو شد، كه دو و چاری هه ژاندن ده بینته و هموی ئه ندین شه كانی مانای كونینتی و چه رخ و شوین و چه نده هاشتی تر كه غه زالی و ئیبن طوفه یل و فهیله سوفه كانی دو ای ئه و ان باسیان تیادا كردوه.

ئه ی حهیران لهوته کانی ئیبن روشدا، بیستووته بلیّت کهوا مادده بنه ره تیه کان گهردوونی لیککهوتو ته وه دروستکراوی خودا نییه!! و ئایا هیچ شتیکت بهرجهسته کردوه لهووته کانی که لاوازی بی باوه ری خوی ده ربخات.

حهیران: نهخیر گهورهم بهپنچهوانهوه شتی وای تیادایه که پیتهوی به اوه ری به ده ده که پیتهوی به اوه ری به ده ده خات و ئاره زوو مهنده بغ ئاسانکردنی باوه رو به ده رخستنی بغ گشت خه تك و، دوور خستنه و هیان له و ئالتوزیانه ی که عهقل تووشی ده بیت.

شینخ: ئەو ئینكارىيەي كەلەسىفەتى وويستدا دەخریتە پال ئیبن روشد ھەلەيە و راست نییه، بهلام کاتینك مووناقهشه گیری مانای وویست له گهل غهزالی و زانایانی رِیبازی كەلامدا دەكات، ھەروەك پېشەي ئاسايى خۇي كەدەيوويسىت فەلسەفەچىتى ويىان فهقني گيرينتي بكات، بهوهي ماناي وويست بهدوو شيوه ليكدراوه تهوه، (ويستي كردار) (ارادة بالفعل) و (ویستی توانا) (ارادة بالقوة). پاشان پووچهانی و ئینکاری ئهوهی کرد . كه فهيله سوفه كۆنه كان و وتبيّتيان، گهر دوون ليكهوتهي خودايه به هنري خوديّك تيايدا نەك بەھۈي وويستى خوداوە لىەئاكامدا گەيشتە چەسپاندنى وويستى خودا و بەلگە لەسلەرى، ھەروەك بەلگەكانى غەرالى. ئىبن روشىدلە وەملامدانەوەي فەيلەسوفەكاندا دهلیّت:(ووته کانی، بهرامبهر فهیلهسوفه کان که گوایه لایان وایه لیّکهوتنهوهی خودای پەروەردگار لىەرىڭگاي سروشىتىيەوە لەبوونەكىەدا ھەيـە، ووتەيـەكى پووچـەلە بەرامىبەر فەيلەسىوفەكان، لەراستىدا بىروراكانيان بەلىپكەوتەي بوونەكان لەلايەنىپكەوەيە كەزۆر بەرزترە لەسروشت و ويسته مروقايهتيه كان. چونكه ئەم دوولايەنـه دووچارى كەموو كورى دەبنەوە، گەربەلگە لەسەريان بهينريتەوە، بىەوەي كەنابيىت لىيكەوتەي كىردار لهلایه نا خوداوه لیکهوته یه کی سرووشتی بینت و لیکهوته یه کی ویستی نهبینت (شهو ویستهی کهلهناوخه لکدا بلاو بووه و تنگهیه نراوه)، لینکهوتهی لایهنیکه کهزور شکودار تره لـهم ويسته و، هيچ كهسيّك ئـهم لايهنـه پـێ نازانيّـت تـهنها خـودا نهبيّت، (بهڷگهمان

بهوهی کهخاوهن ویسته و، زانای دووشتی دژ بهیه که گهر تهنها بکهرو زانای لایهنیّك بوایه، دووشتی پینچهوانهی پینکهوه ده کرد، که تهمهش ههرگیز نابیّت واپیویستی کرد، شتیّك لهو دو دژ بهیه که دروست بکات به هه لبراردن).

لهمهوه، شهی حهیران، دهزانیت، کهشهم پیاوه بهمهبهستی بهدهرخستنی زیره کی خویه نه به به دهرخستنی زیره کی خویه به به گری لهفهبله سوفه کان ده کات به لام له تا کامیشدا ده گاته ثهو بیرو کهیهی غهزالی هاوری ی یا... ناکو کی، له چه سپاندنی مانای وویست و هینانه وهی به لگه نه سه ده رك کردنی پیویستی عهقل بو بوونی خودا کردبو و ههمان پیشهی هه بووله موناقه شه گیری غهزالی سه باره ت به پهیوه ندی هوکار به هوکانیه وه.

حهیران: ئایا... غهزالی ئینکاری هنو و هوکاری کسردوه... تا.. ئیبن روشد موجاده لهی له گهالدا بکات؟

شیخ: نه خیر ... غه زالی هه رگیز شهم ئینکارییه ی نه کردوه و ره و انی یه ئینکاری پەيوەندى ھۆ بەھۆي كارەكەيەوە بكات يا... ئىنكارى ئەو تايبەندمەنديە بكات كەخودا به شتیّکی بهخشیوه، بهلکو غهزالی خوازیار بوو بیرو باوهره کانی مروّف تهنها ثاراستهی دروستکهری بـوون و تایـبهندمهندیه کان و یاسـاکانی سروشـت بکـات. تـا بیرو کـهی بنى باوەرى ماددىيى پىەكان بەدور بخات. كەدەلىت: دروست بوونىي جۆراو جۆرەكانى بوون بەرىكەوت بەھۆي شىكارە توخمەكانى ماددە لەخودى خۆيىدا، بووە بەھۆي توانایه کی سروشتی تیایاندا، (ئینکاری ئەو بۆ چوونه عەقلیەی کرد، كەدەلیّت: پیویستە ئەم بوونانە لەخودى خۆياندا ئەم تايبەتمەنديانەيان تىيادا بىنت. دەگاتىه ئىمو باوەرەي کهده نینت: ئهم شتانه پیویستی به یه کیکه.. تا... بوون و تایبهمه ندی و سیفاتی بداتی، ههر له بهر ئهمه و تی: ئهو بهراووردییهی کهلهنیوان هۆ و هۆکاردا دهیبینیّت ناتوانین دانی پیادا بنيين مهوهي كههؤيه كي روالهتييه لهبهر ثهوهي لهپشت زانياريي يه كانمانهوه نهيني يه كي زۆرى نادىيار ھەيە،كەدەگونجينىڭ ھۆيىەكى راستەقىنە بينت بۆ بەدەركەوتنى ئەم روالەتانە. غهزالي بو راستي ووته كاني چهند نموونهيهك دههينيتهوه وهك بهردي ئازاد (حجر الطلق) هيچ شتينكي لـهخو نه گرتبينت بيهاويژينه ئاگرينكهوه، ئاگره كه ده كو ژينينهوه. ههروهها کویریّك تارمایی یه کهی سهر چاوهی لابچیّت چاوی دهبینیّت، واباوهر ده کات، لابردنی تارمایه که ته نها هویه که بو بینینی چاوه کانی و، کاتیک خور ثاوا دهبیت و تاریك دادیت. دەرك دەكات كەلەپشىت ئەم چاوە بىنەرەوە ھۆيەكى تىر ھەيە كەئەويش رووناكىيە، کهریده دات بهبینین و بهنهمانی چاو نابینایی دهبیّت. به لام ئیبن روشد ههر گیز دهرنه چووه له لؤژیکی ساغ و باوه ری تهواو، کاتینك که ئەليّىت: ئايىا... كردارە لىيكەوتەكان لەبوونىكى (پيويسىتى، كرداريكە) يا... (پيويستى زۆربوونمه) ياخود همەردوو پيويسىتيە كەي تىيايە، ئىم بىز چىوونانە داواي پشكنين و ليْكۆليىنەوە دەكەن. لەنپوان بوونەكان (كارو كارلىپكراو) وەك يەكەيا... بەھۆي زیاده یه ک که خراوه ته سهري له و زیاده بني کو تاییانه، له وانه یه زیاد کردنه که پهیوه ست بينت بەزيادكرنىكى ترەوە، بەلام گەر ئاگرىك نزىك جەستەيەكى ھەستدار بكرينت، ئاگره که کاری خوّی ده کات، دووریش نی یه بوونیّك همبیّت زیاده بیّت لهسمر جهستهی ههستداره که کهرِیْگربیّت بو زیاد کراوه کاریگهره کهی ٹاگره که وهك نموونهي بهرده ئازاده هيچ له خو نه گرته كه، بهلام ئهمه پيويستي پهك ني په بو لابردني سيفهتي سوتاندن له ناگر ، . . . تا ناوی ناگری له ناو دا ماینت. پاشان ده لینت و ، چه ند دانایه لهم و و ته یه ییدا: (عمقل تمنها بمهوّى هو كانيموه دەركىي بوونه كان دەكات و، بمهوّى ئەم سيفەتەيموْه لههموو نعو هیزانهی تر کهده رکیان پیده کریت جیاکراوه تعوه، همرکهسیک ثینکاری هؤكان بكات بهمه ئينكاري عمقل ده كات، زانسته كاني لۆزيىك ريسمانيك دادهنيت کهده الیّت: هه موو بوونیّك هو و هو كارى ههیه و ، زانیاریمان سهبارهت به هو كاره كان ناتموا و دهبیّت بهبیّ زانیاری هو کان، کهواته وازهیّنان لههؤ کان دهبیّته پووچه لکردنهوه و نەھىنشىتنى زانسىتى، لىەم ووتەپمەوە واپىويسىت دەكات كەھىچ شتىڭك زانراوى بنەرەتى راستهقینهی نییه و، ثه گهر همشبیّت تهنها (بۆچونه) نه پیّناسه ده کریّت و نهبهانگهی همیه، (هەركەسىنك، باوەرى وابىت كەھىچ زانستىيەكى پىويست نىيە، ئەمە دەبىتە ھۆي ئەوەى كەوتەكەي پەسەند نەبيت و، ھەركەسيىك بىسەلمىنىت كەلىرەدا چەندشتىك ھەيە ثـهم سیفهتانهی لـهخو گرتووه و ، چهند شتیکی تر کهپیویستی نییه و ، خودی خوّی بریاره بؤ چوونی له سهر بدات و ، یان لای و ابیت که پیویسته و له ههمان کاتدا پیویستیش نه یه، فەيلەسوفەكان ئىنكارى ئەمە ناكەن....).

له کوتاییدا ده الیّت که چه ند به پیزه ووته که ی و چه ند راستگویه نه و ریّکه و تبه ناکامی یه ی نیّوان ثیبن روشد و مهبهسته کانی غه زالی لهبه رده و امی ثار استه کردنی خودیان به ره و دروستکه ری بوونه کان که سروشتی و تاییه تمه ندیّکانی به به و و دروستکه ری بوونه کان که سروشتی و تاییه تمه ندیّکیان به به به و و دروست ناکات گومان هه بیّت له سه ر بوونه کان به و ه ددیّکیان کارده که نه سه ر هه ندیّکی تریان و ، ثه م بوونانه به ته نها ثه م کردارانه ناکه ن ، به لکو به ه نی

بكەرنكى دەرەكىيەوە مەرجە بۆكردارەكەيان، بەلكو بۆبوونى نىشانەيەك تەنھا ھەر بۆكردارەكەيان.

حهیران: بهرِاستی ثیبن رِشد له ٹاکامی بیرو که کانیدا هیچ جیاوازییه کی نی یه له گهل غـهزالیدا و، باوهریشسی لـهباوهرِی ثـهو کـهمتر نییـه، باسـی ثـهو ریٚـبازهم بــوّ بکــه کههدلیبژاردوه لهبهلگه هیٚنانهوه دا بوّ بوونی خودا؟

شیخ: ثیبن روشد هدروه کو بوم باسکردی باوه ری وایده، که رینبازی به لگه خوازیی یه کان به هری به لگه کو ایدی به لگه کی پیویست (دلیل الوجوب) ریبازیکی پر باوه رو شدرعی نیید، چونکه پیکهاته یه و پیشه کیه کانی زوّره و رینبازی پرباوه ره شدرعیه کان بریتی یه له رینبازه به لگه خوازییه کان که به هوی به لگهی سیسته مهوه به رجه سته ده کرینت و، به به لگهی (بایه خدان و داهینان) (العینایة والأختراع) ناوی ده بات نه مه شه فه و ریبازه یه که قور ان گر توتیه به ر، چونکه امم به لگه یه دو و سیفاتی له خو گر تووه . یه که میان: – پرباوه ریی یه ، دو وه میان: – ساده یه و پیکهاته نی یه ، وات بیشه کی یه کانی که مه ، به مه ش ، اکامه کانی ساکاره و پیکهاته نی یه .

حمیران: ثابًا، رِاسته گمورهم، رِیْبازه بهلّگه خوازییه کانی تر پر باوهرنین؟

ته نها گرنگی بدایه به به لگه خوازیی به ساکاره کان و ته نها وه سفی ئالوزی به لگه پیکهاته بیه کانی به ده ربخستایه تانه ی له راستیه کانی نه دایه. ثه و کاته هیچ له و و ته کانی نه ده گیر ۱، هه مو و ثه و به لگانه له لایه ن گه و ره فه یله سوفه کان و خاوه نی ریبازی که لام له کون و سوی، ریبره وی هه مویان به گشتی به ره و باوه ری ته و او ده چینت، به وینه ی ثه و به لگانه ی که له چه ند روویه که وه ده هینرینه وه بو کیشه یه کی ماتماتیکی راست، به لگانه ی که له خانی تبوره سنزین بو میشکی قوتابی هه لبریرینت، گه ردر و ستینت بو ماموستایه گئاسانترین و نزیکترینیان بو میشکی قوتابی هه لبریرینت، بوی و بود و چه لیان بکاته وه باگرانیش بن. چونکه ئه م پوو چه لکر دنه و میه زه ره رمه نده بو خودی عه قل به لکو بو باوه رهینانیش، که عه قل ته نها پایه یه که بوی.

ئه مه هه له کانی نه بو وه لیده، به لام گهر گوی پیستی بین که چون درینوه به به لگه خوازیی یه دروستکر اوه کان نه دات و لیکیان نه داته وه، نه و کاته نه بینین که چه ند به توانا و دلسوز و راستگویه له باوه و ریدا هه روه ك موسولمانیکی راستگویه و، گهوره ترین فه یله سوف و زیره کترین زانا و ناگادار ترین که س به ده رده که ویّت.

حهیران: باسمی همهندی لهووته کانی ئیبن روشدم بن بکه له پیبازی به لگه خوازیدا، کهبه ناسانترین و ساکارترین پیبازی داده نییت و که زیاتر باوه پی تهواوی تیایه بن بوونی حودا؟

 رهسه ن بنیاتنراوه: یه کهمیان بوونه کانه به گشتی شیاون له گهل بوونی مرؤقدا. دووهمیان ئهم شیاویییه، پیویستیه که له لایه ن بکهریکی ئاره زوومه نده (ویستخوازه وه) (مرید) و گونجاو نییه ئهم شیاویییه له پیگهی (پیکهوته وه بوو بیت) و، ئهم شیاویییه بوون له گهل بوونی مرؤقدا، باوه پی ته واومان بهم بیرؤ که یه ده چه سیت به وه ی که به هاتنی به دو ایه کی شه و و پر فرژ و خور و مانگ له پیناو بوونی مرؤقدایه و، هه روه ها شیاوی بوونی چوار و هرزه که له گهل مرؤقدا و، ئه و جیگایه ی که تیایدا ده ژی. و هه روه ها شیاوی زوربه ی ئاژه ل و رووه ك و بی گیانه کان و به شینکی زور له باران و پرووبار و ده ریا و، به شینوه یه گشتی زموی و ئاو ئاگر، هه روه ها (به لگه ی بایه خدان) له ثه ندامی له شی مرؤف و ئاژه لدا به ده رده که ویت. به مه به مستی شیاویش له گهل ژیانی و بوونی ی مرؤقدا به کورتی رانیار عان بو سوو دمه ندی بوونه کان له م په گهزه دا ئا شکرا ده بینت، هه رله به ته و اوی، پیویسته له سه رئه و که سانه ی که خوازیاری ناسینی خودای به خسشنده ن به ته و اوی، پیویسته له سه ریان سوو دمه ندی بوونه کان به شکنن.

سمبارهت بم (بهانگمی داهیسنان) بوونسی گشست ثماژه ل و رووه ك و تاسمانم كان ده گرینته وه... و لمه ره گهزه دا به لگه ی زور هه یه له سهر ژمیره ی داهینان. له به ر تموه پیریسته ثهو کهسمی خوازیاری ناسینی تهواوی خودای بهخشندهیه، (پیریسته ناوهرؤکی هـ مموو شـته کان بزانیّـت تابـه هۆیانـموه توانـای داهیّـنانی راستهقینهی ههییّـت له گشـت بوونـدا)، چـونکه گـهر راسـتی نـاوهروٚکی شـت نهزانیْت، راستی داهیْنان پیْنازانیْت. لـهم مەرموودەى خىودادا ئاماۋەيىە بۇ راستى ئەم بىرۆكەيە كەدەفەرموويىّت: ﴿أَوَلَمُ يَنظُرُوا في مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾... دهبينين ثيبن روشد ئاماژهُ ي چەند ئاَيەتىنكى قورَئانى دەكـات كە (بەلگەتى بايەخدَّان و داھيننان)يان لەخۆ گرتووە و، . دەنىنىت: ئىمم بەلگانىمى كەلىمم دوور، گەزەدا پەنگى خواردۆتموە (بەلگەي بايىەخ و داهیننان) تیایاندا بوونی دروستکهرینک بهدهرده کهوینت و ثهم دوو ریبازه یه کهم ریبازی تايبهندمهند ناسـه كانه كهپيّـيان دەوتريّـت (الخواص) كهبريتين لـهزانايان. دووهم ريّبازي جمماوهر (طــريقة الجمهــور) ده گرينتهوه و جياوازي زانياريييه کاني ثـهم دوو ريبازه لمقولـبوو نهوهیاندا بهدهرده کهویّـت. ریّـبازی جـهماوهر لهسـهر بهلّگـهی بایــهخدان و داهينانه كه زانياريييه سـهرهتايييه كان كهپهيوهسته بهزانستي ههسته كانهوه بـههزي ثهو دوو بهنگهیموه دهرك ده كريت، بهلام زاناكان لهپال زانستي ههسته كانهوه داواي زانستي بەلگەش دەكەن.

پاشان ئیبن روشد په ناده باته هینانه و می چه ند ئایه تیکی قور ئانی که به نگهی (بایه خدان و داهینانی) له خو گر تبیت و روونی ده کاته وه هه ندی له و زانستیانه ی که له سه رده می ئه و دا به ده ستها تو و هسوو دیان لیو و رقی راه های ناده گاته شه م و ته یه ی (گهر ده ستمانکرد به ژمیره ی ئه و ئایه تانه ی که لیکدانه و هی ئه و ئاگادارییانه ی که به نگه ی بایه خدانیان له خو گر تو و هک چون ئاماژه ی دروستکه رو دروستکر او ده کات، ئه وه نده زورن چه نده ها به رگی فراوانی نووسر او به شی ناکات و ، ئه مانه ش مه به ستمان نین له م کتیبه دا، گه رخودای په روه ردگار له چاره ماندا نووسیبیت و کاتیکی بو په خصاندین ... تا وه کو کتیبین بنووسین ده رباره ی به نگه کانی بایه خدان (العنایه) که قور ئانی پیروز ئاماژه ی بو کردووه).

حمیر ان: بهراستی ئهم پیاوه له گهورهترین باوهرداره کانه به خودا، ثایا شیّخی گهورهم ئاگاداره کهچهند شانازی بهدانانی کتیّبه کهیموه ده کات؟

شیخ: نه حیر، تاگادارنیم که کتیبیکی تایبه تی دانابیت له م بابه ته دا، به لام به هؤی به خشنده یی خوداوه ریگای راستی دوزیی سه وه و ، زوربه ی تایه ته کانی قور تسان که مه لگه کانی سیستم و مه به ست و دانایی و بایه خدانی له خوگر تووه. به گویره ی زانیاریی یه کانی خوم سه باره ت به و زانستی نوی و رووه کانی به راوردی نیوان ته م تایه تانه و زانستی نوی و دروستکردنی بوت تایه تانه و دروستکردنی بوت تاشکراده که م.

حهیران: ته بها پرسیاریکم ماوه، له و کتیبانه ی که خویندو و مه ته وه ئیبن روشد ئینکاری بوونی (که سایه تی تاکه که سی مرؤ قایه تی) (الشخصیة الفردیة الأنسانیة) ده کا و ، ده آیت: به نه مانی جه سته له ناو ده چینت . . . و هه ر ئه م بیرؤ که یه ی که وای له دژه کانی کر دو وه تاو انی بی باوه ری و ئینکاری زیندو و بو و نه وه ی بخه نه پال . ئه م و ته دژ به یه کانه که خراو نه ته پال پیاویک که بم چه شنه باوه رداره به خود او قور ثان تا چراده یه ک راسته ؟

شیخ: نه و که سه ی که تاوانی بی باوه پی و ثینکاری زیند و بو و نه و مین خسته پال، تو ماس نه کویناسی فه یله سوف بوو که خوی دوو دل بوو له کرداری پر قرح. و مین شهم تاوانه ی به پره وا نازانم، له ثاکامی سه بنجدانی کی قبو ول له و ته کانی ثیبن پروشد گهربیده نگی له نه که رستو کردبینت له و و تانه ی که ده لینت: نه فس بریتی یه له کاره کانی جه سته و ، هیچ بوو نیکی نابینت به بی جه سته عمقل تاکه که سی که سایه تیکه که بریتی یه له ناماده و توانایی مرزف بو نیر کردنه و و به نه مانی له ناو ده چینت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی تیادا نی یه که بی باوه پی بخرینه پال چونکه پر استیه کانی پروح و عمقل تاثیستا به شار اوه ی و به یست و به به نه نه نین به و به به نابه نه به نه نه نه نه ده مینینیته و و عمقل زه ره رمه ندیکی له سه ر باوه پی نی یه ، گهر باوه پر دار ثینکاری ثه و نه کات که پرق و و عمقل نام که ردووه و مرز قایه تی له ناو ده چینت) به مه ثیبن پروشد ثینکاری (زیند و بوونه و هی) نه کر دووه مرز قایه تی له ناو ده و دروستکر دنینکی نوی به به توانا و فه رمانی خودا، که هه رخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروستکر دووه و رؤحی پیه خشیون.

گهر سهرنجیکی بیرو که کانی توماس بده پست سه باره ت به (نه فس) دوو دلی و نه ناشکر ایی تیادا به دی ده که پست، له کاتیکدا پیناسه ی که سایه تی ده کات به وه ی که پیکها تمی تیکه لا جهسته و روحه له لایه کی تره وه ده لینت: نه فس و جهسته ته نهایه ك (بوون)ن. و له هه ندی شوینی تر دا ده لینت: نه فس راستیه که و جهسته یی نی یه و، شتیکی روحی یه و حودا پیمانی به خشیوه. له هه مان کاتدا ده لینت: ثه م توانایی روحه تیاماندایه و پاش نه مانی جهسته شهر ده مینیته و ، دریژه ی پینه دات و ده لینت: خود خاوه نی که سایه تی پاش نه مانی به ته نه توانای هه ست و خواست و بیر کردنه وه ی نی یه ، به لکو تارمایه کی بی هیزه ناتوانیت هیچ کاریک به بی جهسته بکات و ، به بی یه کگرتنی له گه ل جهسته دا نابیته که سایه تی یه کی تاکه که سی نه مر .

لهم و تهیه دا که ده نیست: خود پابه نده به جه سته وه و به جوداییان هه ست و خواست و بیر کردنه وه ده وه ده ده وه ستیت، قسم و و تهیه ی ... یسا... را سته ..یسا.. هه نهیه وه ف ییر اگه یاندنی سه باره ت به روّح رزانیار کمان ههیه که کاری خودایه. گهر بیرو که کانی توساس ده رباره ی (نه فس) به م چه شنه بینت، به چ ره و ایه ك ثهم هیزه بی ویژدانیانه ده کاته سه رئین روشد و، چون و و ته کانی لینکده داته وه به وهی که نینکاری زیند و بو و نه وه ده کات؟

گهر چاویک بخشینینه وه به نوو سراوه کانی ثیبن پوشد خویدا. که وان له بهر ده ستماندا بوت به ده رده که ویّت که همر گیز ئینکاری زیندو و بوونه وه ی نه کردوه به لکو باوه پی تمه وای پینیه تی ته نانه ت ناوی ثه وانه به بی باوه پر به خودا ناو ده بات که ئینکاری زیندو بوونه وه ده کسه ن. مووجاده لسه کانی ثه کویسناس له گهل غهز السیدا له سهر شیوه ی زیسندو و بوونه وه و چونیه تیه کانی بوون، ده لیّت: زیسندو و بوونه وه به دروو ستبوونی جه ستمیه کی نویّتر ده بیّت و، ثه مه هیچ پیچه و انهی (ثاین)نی یه. به لام سه باره ت به (نه نس بی بینچه و انهی زوّر له گه ل غهز السیدا له به به رنه نس و تی ئیبن پروشد پیاش بگره و به رده یه کی زوّر له گه ل غهز السیدا له به به رنه نس و تی (زانیار یمان سه باره ت به خود زوّر نادیاره و خود ثه و تیگی یشتنه ی به و که سانه به خشیوه که له رانستدا روّجوون) و ، ناز انین ثایا... ثم بو وه لید خوّی به یه کیک له و که سانه داه نیّت... له و انه یه کیک بیت له و ان ته نها له بیروّ که کانی پوّ و خودو ثه و انه ی له و انه ده چنی به یه کیک بیت له و ان ته نها له بیروّ که کانی پوّ و خودو ثه و انه ی له و انه که که که س زایاری نی یه ده رباره یان ته نها خودا نه بیّت.

به لام خاوهن باوه ره به هيزه كان ئه و كه سانه ن كه ته سليم بوون په سه ند ده كه ن له سه ر ئه و جوّره ئايه تانه و ده ليّن: ﴿ آمَنّا به كُلّ منْ عِنْد رَبّنا وَمَا يَذَّكُّرُ إِلاَّ أُولُوا الأَلْبَابِ﴾.

حهیران: ثـهوا بیروّکه کانی ثه کُویناس َسهباًرهَت بهنهفس زانی،َ... ثایا شیّخی گُهورهم بیروْکهکانیم بوّ باسدهکات سهبارهت بهبوونی خودا و گهردوون؟

شیخ: گهر، گویبیستی و ته کانی بیت سهباره ت به به بوونی خود او دروستکردنی گهردوون، همروه ك گویبیستی و و ته کانی غوز الی و ئیبن سینا و ئیبن پوشد ببیت و ایه. ده نیب سینا و ئیبن پوشد ببیت و ایه. ده نیب : (عهقلمان زانیاریه کان لهه مسته وه و هرده گریست به لام ثهم عهقله، که خود ا پنی به خشیوین.... بریتی یه له تو انایه کی رین کخر اوی ثه و تو که ثه تو انیت ثاگاد اریه هه ستیه کان رین کمخات و بیانگوریست بو بیرو که گشتی یه کان و بیرو که پروو ته کان. به لام، زانیاریی یه عمقلیه براسته و خوکان ته نها پابه ندن له سهر جیهانی هه ست و هله تو انایاندا نی یه به پیگای با سیم و خوه و جیهانه کانی سه رو عه قل و پشت سرو شیم و ده رك بکه دن. و گهر

له تو انایاندا بینت به هوی به راوردو پیوه ره وه زانیاریی یه ناپر استه و خو کان بو بوونی خود ا وه رده گریت و ده رکی ده کات که ته نها خود ا در وستکه ری هه موو گه ردوونه و یه که و ته نهایه و بی هاو اله و نباگوری و، به چه رخ ده ور نه گیر اوه. چونکه نهینی یه کانی شهم گه ردوونه یه گر تووه و، بو مان به ده رده خات که ته نها یه ك عمقل و یه ك یاسیا همیه و، هم رچیه ك له پشت نه مانه وه بینت به نهینی یه شار اوه کان ده ژمیرینت و عمقل نه توانایه له ده رو که کر دنیدا، هم روه ها زور زه همه ته نه ندیشه ی کاره رو حیه کان بکات بینجگه له مادده. چونکه نه زموونه ده ره کیه کان به گشتی پایه ندن له سه ربوونه ماددیه کان، عمقل رو رنه توانایه ك نیم تاثیستا پاستی رفر نه توانایه ك نیم تاثیستا پاستی بینکها ته ی میشك پیزانیت.

حەيران: بەخودائەمەزۆر گەورەيە؟

شَيْخ: لەئەمىش گەورەتر رِيْبازى بەلگەكانە، كەئەكويناس ئەم رِيْبازەي لەچەسپاندنى بوونی خودادا گرتۆتەبەر و پەنادەبات بىز ئىمو سىنى بەلگەيىەى كەغمازالى و ئىبىن روشد و ریبازانی کهلام پایهندی بوون... و له بهانگهی لیکهوتنهو ددا (دلیل الحدوث) دهانیت: . ئەتو انرینے بے مھزی بەلگے سرووشیتی یە کانەوە بوونسی خیودا بىچەسپینىترینت: ھے موو جوولهیهك به گشتي پهيدا دهبني لهجولهي پيش خوي و، ثهم جولهيهش دروست دهبني لەيەكىٰتىر پيش خۆي، ئيىتر ھەروا دەرواو بەبىن كۆتايى، ئەم دەورو تەسەسولە مەحالە وەيا ئــهم رنحــيره جوولانــه كۆتايىيــان دى وەدەگەنــه جوولىيــنەرى يەكــهم كەئــەويش خــودانى گەورەپە. و سەبارەت بە (بەلگەي پىويست) (دلىل الوجوب) دەلىت: ھەچ شتىك لەم گەردونىدا ھەيە بريتىپەلە (بوونە شياو) (ممكن الوجود) واتە ھەندى جار بوونى پيويستە بهلام بوونه کهی ههمیشهیی نییه و، ثهم (گریمانه) پابهنده به گرنگییه کهیهوه کهپیویسته بوونی ههبینت، واته لهلایـهن عمقلـهوه (بوونی پیویست) (واجب الوجود) کهخودایه و، هـهروهها دەربـارەي بەلگـەي (سيسـتم: النظام) دەليّت: لـهم گەردونەدا بەلگە بينراوەكان (الشواهد) زؤرن لهژماره نايهن و ههموويان وابهدهريدهخهن كهپابهندن بهسيستهميْكهوه، تەنانەت لەبنى گيانەكانىشىدا كەبە شيوازىكى رىكخراو دەجوللىن. چۆن بوونى ئەم سىستم ُو کردار آنه بـهبیٰ هیٰزیٰکی ژیر دروست دهبیّت؟ (ئیّمه لـهتو آناماندایه بههوٚی تیْگهیشتنیْکی سروشتی بوونی خودا و تەنھايىيەكەي بچەسپينين، چونكە بوونى خوداو تەنھاييەكەي لهشته سهرسورِهینهره کانی گهردون و جوانی رِیْکخراویاندا دهدرهوشینهوه).

له گهل نه وه ی نه کویناس له بیر و که کانیدا دوو دله کاتیک ده کولیته وه له دروستکردنی گهر دون له لایه ن خوداوه له چهر خیکی دیاریکر او دا و ، گومانی فهیله سوفه کان به (ماوه ی وهستان) (مسدة السترك) و اده بینیت که عه قل لاواز و نه توانایه له نه ندیشه کردنی نه م توژینه و هیده ا، پاشان ده گهرینته وه بیز کسه کانی غه زالی و یه ك ده گرینته وه به یه ك گهیشتنیکی نه و تو که وه خته بلیین ته نها یه ك ده قن هه روه ك ده لیت: (لیکولینه وه له م باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهر دون بوونی نه بووه و چه رخ به بی باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهر دون بوونی نه بووه و چه رخ به بی جووله و گوران نه ندیشه ناکریت). هه روه ها ها و به شی غه زالی ده کات له م و و ته یه یدا که ده لیت گوران نه ندیشه ناکریت)، هه روه که (ویستی کون)ی خودا بووه ، له به ره و ده در وستکر اوه که (ویستی کون)ی خودا بووه). (له نه و ده دیاریکر اوه ، که خودا گه رونی تیا در وستکر دووه).

حه بران: ئه مه زور گرنگه .... چاوه پروانی گویبیستی نه ده بووم چونکه من وام خویند نوده که تو نود که من وام خویند نوده کویند بینته وه خویند بینته وه و پندین سینای خویند بینته و و په خنه له بیروباوه پیک ده گریست که وابه ده رده که ویست ده قسی نوو سراوه کانی ثه وانی و ه رگر تبیت ؟

شیخ: تزماس نه کویناس ههندی جار مووناقه شهی فهیله سوفه نیسلامیه کان له ههندی لیکو لینه ویاندا ده کیات و به تمه وای دان ده نیست که و اله خه زالی و ثیبن سینا و ئیبن روشدی وهر گرتووه. و ئیمه لیره دا ثهی حهیران. نهم پیاوه وه که فهیله سوفیل و ته کانی باس نه کهین که له گه ل نهم سی فهیله سوفه دا چه سپاندنی بوونی خودا و ته نهایه کهیدا یه که ده گر به وه، به هه ممان به لگهی نه و انیش به لگه ده هینینه وه به پیگای عه قلیکی ساخه وه، که تزماس زور پابه ند بوو بی نه وه می تیشک بخهینه سهر رووه کانی دریژه ی نهم پابه ندیه گهر شتیک له کتیبه گهوره کهی بخوینیه ته وه ده بینیت چه ند بی پیچو په نایه له دیاریکردنی نه و شتانه ی به عه قل ده شین و نه و کر دارانه ی به عه قل ناشین نه م بیرؤ که ی وای لیکرد که له و شتانه ی به عه قل ده شین و نه و کر دارانه ی به عه قل ناشین نه م و و تانه ماندا به ره و یه نامانج ده روزین، نه ویش نه وه یه که نهمه و یت بوتی به ده ربخه م که هم و و و تانه ماندا به ره و یه نامانج ده روزین، نه ویش نه وه یه که نهمه و یت بوتی به ده ربخه م که هم و و عمقله ساغه کان لای گشت خاوه ناییه نه کان وه که یه کن له بواری سه ربخی عمقلی ساغی دوور له خواست و ناره زوه کان، له سه رداننان به بوونی خودا وه به ین پیچ و په نا دان بنیت به ته نه ایی خودا به وه ی که به وه که ین ده گرنه و به وه ی که نه م به وه ی که نه وی که نه و به ناده ده گرنه و به وه ی که نه م ربی زو هیچ گومانیکی تیادا نی یه دور نه دو از یدا یه که ده گرنه و به وه ی که نه ده ربی و یه نادان بید .

جیاوازی به خته کا ن

حەيىران: شىئخى گەورەم باسى ھەموو فەيلەسىوفە ئىسىلاميەكانى بۆكىردم، تەنھا (معررى) نەبئت، ئايا ئارەزووت نىيە باسى (ئەبوو عەلاء)م بۆ بكەيت؟

شیخ: چون باسی (ئهبو عهلاء)ت بوناکهم له کاتیکدا مهبهستی گهورهم، باسی و ته کانی (معهرری)یه به لام وه فه فهیله سوفیک لیکولینهوهی له سهرناکهم چونکه تا گادارنیم که خاوه نی بیرو کهیه کی فهلسه فهیی تا شکرای شیکراوه بیت لهبابهت کیشه فهلسه فهییه گهوره کانهوه،... هه تاکو بوتی تاسان و ساده بکهم. گهر لایه نه ده قی یه زمانه وانی یه کهی و دربگرین ، بومان هه یه به فهیله سوف ناوی به رین.

چونکه مانا زمانهوانی یه کهی فهیله سوف بریتی یه له (خوشه ویستی بو دانایی) (محب الحکمــــة) گومانی تیدا نی یه معه ری یه کیک بووه له خوشه ویستانی دانایی و هه رچه نده خزمه تیکی ئه و توی پیشکه شر به م خوشه ویسته ی نه کردوه، که هه قی ته و اوی له سه ریتی.

گهر به واتای زاراوهییه راسته قینه که شی و هریبگرین بوّمان نییه (عهلاء) بخهینه ناو کوّمهای فهیله سوفه کانه وه چونکه ناوی فهیله سوف به سهر یه کیّکدا ده بریّت گهر خاوه نی تیوّری عه قلی پوختی داریّر راو له سهر بنه مای زانیاری به کان بیّت... یا توّرینه وه یه ههیّت له سهر کیّشه ی فه لسه فی یه گهوره کان و ده ستکه و تیّکی بالای هه بیّت له داریّر راندنی بیرو که فه لسه فه یی ه شیکر اوه کان.

گهر ئارهزوو مهندانی فهلسهفه توانیان ههموو ئهم کارانه بهگشتی جیبهجی بکهن ئهو کاته لهپیاوانی فهلسهفه دهژمیرین و گهر تهنها خاوهنی بیروکهی پرش و بلاو و پچرپچر بوو لههندی لهکیشه فهلسهفییهکاندا باشتر وایه بهنیوه فهیلهسوف دابنریس.

معهرری بهلای منهوه بهیه کینك لهو نیوه فهیله سوفانه دادهنریست، خاوهنی تیوری عمقلی دارینژر اوه له سهر زانیارییه كی پتهو و ههروهها چهند تیوری پرش و بلاوی ههیه لـهزور لهکیشـه فهلسـهفییهکاندا، کهتـهمانش لـهناو هونـراوه و پهخشـانهکانیدا نـاریّك و پچر پچر و بن بهانگهو بن پیر بهدهردهکهویّت.

یه کیّك بو لهوانهی كهوازیان لهدونیا و خوّشی و چیّژه كانی هیّنابوو.

بنی به ختیه کهی له ژیاندا زوّر له دو دلی و سهرسامی و گومانی تیادا دروست کردبوو و، غهم و پهژاره کانی زوّریان لیده کرد به بهردهوامی گلهیی و نارهزای و گالتهی له ژیان بینهوه.

ئه م هه موو ترس و کوسپ و نه گیه تیانه له هونراوه کانیدا پرهنگ ئه داته وه و، هونراوه کانیدا پرهنگ ئه داته وه و، هونراوه کانی پرازندو ته وه به جوره ها هونه ری شاکار و جوانکار، ته نها بومه به ستی تیر کردنی ئاره رووی خنو به ده رخستن، که ثه مانه و اده گهیه نیزگهیشتنیکی زوری هه بووبیت له فه لسه فه دا و هاره زاییه کی که می هه بووبیت له فه لسه فه دا و دیوانه کی پرهنگدانه و هی پراسته قیه نهی ژیبانی تیادا به ده رده که ویست له نه گیه تی و غه م و هم ژاری و تاریك بینی و گالته پیکردنی به ژیبان.

وازهیننان لهدونیا نه ی دههیشت گهش بینیه که ی سهرده ربکا و، به پیچه وانه وه گه شبینیه که ی و ازهینانه که ی له دونیا ده شار ده وه.

باوه ره کنانی به گومان ناوخن کرابوو و، گومانه کهشی به ره و باوه ر ملی ده کیشا له مانه وه بزمان به ده رده که ویست که زانست و فهلسه فه و روز انه ی ژیبانی تیکه ل و همره مه کی بوون...

هدرگیز ردوا نی به هدر که سینك چه ند و و شهیه کی گومانی به زماندا هات بیخه بنه ریزی فه یله سوفه کانه وه و به زمانحالی هو نر اوه، ثه ندیشه و بیرو را کانی ده رببریت که به هیچ شیو هیه ک و ریک خراویی پابه ند له سه ر به لگه کان مامه له ی بکریت. چونکه نهم گومانانه له ناو جه رگه ی ژیان و ناز اره کانیدا هه ن که به ردو زور به ی خوده کانی مروف ده کشین و په رژین بو عمقل ده که ن.

نه که همر که سینک دو و چاری گومان بوو، یا.. تووشی کو ستینک بو... یا ههورینکی تاریک ناسمانی دلی گرت به زمان حالی هو نراوه خولیا کانی دلی ده ربخات، به بی تو ژینه وه و لینکو نینه وه و بیر کردنه وه و به بی به لگه و هو کاره کانی بیکاته بنه مایه کی بیرو پرا بو پراستیه کان گهر دو انی فراوان و گهر یه کینک به دلته نگی بینرا، غهم و گومانه کانی وه که هو نر اوه یه که به نینرای به نینیته وه و به نیوه گومان و نیوه باوه پر خه لکی بخوینیته وه، نایا شیاوی نموه یه بخریته ریزی نمو که سانه ی که ژیان و تهمه نیان به تیوری پوختی پینکخر او بردو ته

سه رو له ناکامدا فه لسه فه یه کی ناشکرای بنی پینچ و په نا و پته و ناکام گونجا و په نا نار استه یی بیت و، بنه ماکانی پابه ندی به نگه کان بیت. گهر ثیمه سه رنجینك له دیوانی (عه لاء) و کتینی (رسالة الغفران) و وه لامدانه وه کانی بن (داعی الدعاة) بده ین، له مانه و ده تو انین بیرو راکانی (عه لاء) به ده ربخه ین که هیچ تز ژینه وه یه کی ناشکراو ریخ خراو و گونجاوی تیا نابینین که پابه ندبیت به هن کار و به نگه کانه وه نه له تو ژینه وه زانیاریی یه کاندا و نه له تو ژینه وه کانی بووندا و نه له خود و ره و شت و کومه نیاسی دا، به لکو ره ش بینی و ناله ی ده روون و رق و کینه و سته مه کانی به ده رده که ویت، که ثه م پیاوه له نیوان گومان و پرباوه ریدا دو و چاری بو ته وه.

دریّـــژه نــادهم بــههو کانی بهدهر خســتنی ئــهم رهش بیــنانهی کــهخودی ئــهم پــیاوهی گهماروّداوه.

چونکه نمهی حمیران خوت دهزانیت کهزور له لمش ساغان و چاوساغان و دهولهمهندان و ژیبان ناسوو دهیییه کان دوو چاری نمه دهردی گومانیه بون و، بمهوی کوستیکی یاخود بههوی رمانی هیواکانیان.

نایا و و ته ت به رامبه ر پیاویک چی ده بیت که سنگی پر بیت له گهش بینیه کانی زانا و دانا کان و خودی گهر بینیه کانی زانا و دانا کان که له سه ره تایی ژیانی یه و ه خوی ده بینیه وه به کویسی و در و اردنی، در و اردنی، و به و به در و و ر له خه لکی و بی به ش له چالاکیه کانی جوله و به دخواردنی، و از هینان له دونیا و به دووری له به رزوو دارایی و ، نائومید به و و ناموه کی و به زه یی خودا؟

زور سروشتییه ثاکامی ئهم ههموو رووداو نه گبهتیانه گومانی لای ثهبی علاء دروست کردبینت.

ئهم گومانانهش له ژیاندا ته نها له (جیاو ازی به خته کاندا) سه رده کیشی ... و ته نها دوو جزر هاو پی ده ربازیان ده بینت، یه کیکیان ئه وه یه که به به رده و امی بیر له نهینی یه کانی قده در ده کاته وه یه چونکه همه مو و بوونه کانی گه ردوون ئاما ژه ی بوونی خودا ده که ن و، گومسان لسه ئاز اره کانی ژیانسه وه ده که ویسته وه و ، جسیاو ازی به خستمان له مانسه و همده رده که ویست و همه ژاری و ده و ته مسه ندی و ئاسسوده یی و به ده رده که ویست و ته مه ناری و ده و ته مسه ندی و ئاسسوده یی و شوستی و ته مه ناری و تا مه ناری کورتی ... هتد .....

ئهی حمیران ئهمانه همرگیز لهیاد مه که و جاریکی تر گهر توانیمان ده گهریینهوه سهری بو دهرخستنی دروستکردنی بوونه کان لهلایهن خوداوه به هوی به لگه کانهوه.

حديران: به لام... رادهي گومان چهند بوو له لاي (ئهبي علاء)؟.

شیخ: لیرهدا پاشماوهی نهینی ووته کانم سهبارهت به (عهلاء) بؤت بهدهر دهخهم.

هنرکاره کانی گومانه کانی معهرریم بن بهده رخستنی کهدووچاری ههموو کهسینکی نه گبهت و نائومید دهبیتهوه و باسی ثهو باوه پانهیت بن ده کهم که هنرگری ههموو عمقلینکی ساغه.

معهرری گومانی لهههموو شتیك ده كرد ته نها بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا به لای عه قلیدا نه ده چوو ... جگه لهم پراستی یه به هیچ و ته یه كی تر باوه پر مه كه ، ههر چه نده معهرری سه رسام و دوو دل بوو به رامه و به فه زا و قهده و ئازادی و یست و هیز دانایی یه كانی دروستكردن و خودی پوخ و چونیتی زیندو بوونه و به لام هم رگیز باوه پری به بوونی خودا نه تر از اوه ، به هوی عه قلی ساغی كه به به تگه رینمایی كرد بوو بو بو بوونی خودا.

همرگیز باوه پی پتمو نه ده تر از اهم چه نده عه قلی دوو چاری لاو ازی و کولبونی ببوایه امده رك کردنی خودی ته نهایی خودا، یا له ته ندیشه کردنی لینکه و تنهوه گهردون له نه نه به نوون و بیرو کهی کونیتی و چه رخ و جینگا و چه ند گومانه کهی زور بوایه که ته مه شرحیاو ازی به خته کان و نهینی نادیاری نووسر او ه پیژه یی یه کان (القدر) له لامانی دروست ده که ن.

ئهمه راستی نوسراو و بیروراکانی معهررییه، کهبه (فهلسهفهی معهرری) ناوی دهبهن، گهر حوازیاری بهخودی خوت بهرجهستهی بکهیت، ئهوا دیوانه کهی جاریکی تر بخوینهرهوه و ووته کانی کوبکهرهوه و پاشان پولینی بهراوردیان بکه و، بهووردی سهرنجی بده ئهم راستی یمت بو بهدهرده کهویت کههیچ گومانیکی تیادا نی یه.

حه نران: ئهمه سهیره ، شیخی گهورهم چه ند گویبیست بووم لهوانه ی که هو نراوه کانی ده خوینه نه و انهی که هو نراوه کانی ده خوینه نهو و ثهوانه ی که باس و لیکولیه نهوی که سهر ده که ن ، به هیچ شیّوه ك لاوازی باوه رهیّنانیان نه ده خسته پال معه رری.

شیخ: ئهم هو گری زوریییهی خهالک بههونراوه کانی (تهبیعهلاء)هوه بهتایبهتی نهو هونراوانهی گلهیی و سهرستورمانی تیادایه بـو قـهدهر، یـا... گومـان لــه کاربـهجیّی بوونه کانی خودا ده کات، ثهمانه به گشتی بههزی کاریگهری (جیاوازییه کانی بهختهوهیه لهژیاندا).

همه موو مرؤ قمینك له ژیانمیدا دوو چماری شهم نه گبه تسیانه ده بینمه وه، یما... لمه خودی خویدایه... یما.. بمهوی كه سانی دهوروو به ری له دو سمت و خزم و كمه س و كاری و به گلهیی له به دبه ختی خوشحال ده بینت. به و تنه و هی چه ند به یته هو نراوه یه ك له م رووه وه.

کاتینگ شاعیر بن لابردنی بیزاریتی دژواریییه کانی ژیان ثهم هوّنراوانه دههو نیتهوه، هیچ شیاو نییه ببیّته بنهمایه ک بن بریاردانی بن باوه ری و باوه ری ثهم شاعیره بن بوونی خودا.

سه رنجینکی وورد لهههندی لهووته کانی معهرری ثهدهین تابگهینه راستی بیروراکانی. گهر خواریاربین... ثهی حهیران معهرری بخهینه ریزی فهیلهسوفه کانهوه و تؤژینهوهی لهســهر راســتی بیروراکــانی بکــهین لهزانــیاریی و بوونــدا لــهدووتونیی هؤنــراوه و بابه تهلهخؤ گرتووه کانی، بؤمان بهده رده کهویّت ثهم پیاوه له گهل ثهوهی که.

رهش بیسیه کانی سهرسامی و دوو دلی لادروست کردوه، ههرگیز نهیتوانیوه دهر بچینت لهباوه پی به عمقله و در به خودا و تهنها لهریسازی شهم عمقله و به استیه کان گهیشت.

وليس يظلم القلب وفيه للب حذوة

واته: همر دلني تروّ سكمي ژيري لمناويدابني، همرگيزاو همرگيز تاريك تابني.

به لنی - راسته - ته ی حهیران - سویندین به خودا گهر پیاوینك خاوه نی عهقلینكی ساغ بیت همرگیز دلنی رهش بین نابینت. معری زور باوه ری به معمقله هه بووه و، هه میشه پابه ندی بووه، یاخی ده بوو له هه موو بیرو راو هه والسینك كه پینچه وانه ی به پیاره داریژر اوه كانی عهقل بووایه.

وهُك چۆن لەم ووتەيەدا بەدەردەكەويىت:

فلا تقبلن مايخبرونك ضلة إذا لم يؤيد، مأتوك به العقل

واته: باوهرِ بهبيرۇ كەيەك مەكە، گەر لەلايەن عەقلەو، پەسەند نەكرابيىت.

وماتريك مراثي العين صادقة فاجعل لنفسك مرأة من الفكر

واته: باوهر بهبيراوه كاني چاو مه كه، باخودت ئاوينهي فكره كانت بين.

و وتەي:

سأتبع من يدعو الى الخير حاهداً وارحل عنه، ما إمامي سوى عقلي و اته: لـهدوي ئهو کهسه ده کـهوم کهبانگهو ازي چاکه بکا و تېبکوشنې بوي، ههروهها جاري و اهديه لينشي دوور ده كهومهوه، چونكه من تهنها عهقل بهينشهواي خوم دادهنيم.

تەنھا بەم عەقلە، ئەم پياوە ژيرو دانايە كەبنى بەش بوو و ئارامگر بوو، باوەرى بەبوون.و تـهنهایی خودا هینا، ئەو خودا بیْگەردەی كەتەنھا و ئەزەلى و ھەمیشەیی وبەئاگاو بەتوانا و ویّنه گرو سهرهتا و زیندو کهرهوهیه و هیچ شتیّك ویّنهی ئهو نییه، ئایا گومانیّك لهباوهری معهرري بهدي ده كريت لهم و و تانهيدا؟

سهبارهت بهباوهره پتهوه بني هاوتاکهي دهالينت:

بوحدانية العلام دنا فدعني أقطع الأيام وحدي

واته: بەتەنھايى خوداى زانا باوەرِم پىھيننا بھىللن رۆژگارم بەتەنھا بەسەربەرم.

هــهروهها ئامــاژهي بــاوهرٍ بهبووني خودا و تهنهايييه كهي بكات وايه و چۆن هاوهلێتي لهتهنهایی و بیکهسی و رهش بینیه کانیدا.

> ويثبت الأول العزيز يموت قوم وراء قوم

واته: كۆمەل لەدواي كۆمەل دەمرن بەس خوداي بەتوانا دەمينني.

يجوز أن تبطى المنايا والخلد في الدهر لايجوز

و اته: - لهوانهیه ههندی تهمهنی دریژبن بهلام نهمری بو هیچ کهس نییه.

سمبارهت بمتوانايي خودا لمدرو ستكردني زيندوو لممردودا و بهييجهوانهوه مردوو لەرپىندودا و لەشىتە مىردووەكانەوە نىاوەرۆكى ژيبان دروسىت دەكيات و دەيرازينيىتەوە، هـهركاتني ويستى بـهتواناي خـۆي لـيني دادهمالني و دهيكاتـهوه بهرووكهشـه (عرض) بـي گيانه کهي.

و مك دمليت:

وزايلتها فصارت مثل إعراض جواهر ألفتها قدرة عجب

واته: ناوهرۆکه بنهماييه كان پيكهاتهي توانايه كي سهرسورهينهرن و بهجووداييان بوونه کهی گهردوون وهك روو کهشي ليندينت.

حمیران: - بهلام گهورهم من ئهم ووتهیهی معرریم لهیاده کهدهالیّت:-

قلنا صدقتم كذا نقول قلتم لنا خالق عليم و اته: پینتان راگهیاندین، خودا دروستکهرو زانایه.ووتمان راستده کهن ثینمهش ههروا دهلیّین.

زعمتموه بلا مكان ولازمان ألا فقولوا واته: باوهرتان وابوو بن جيّگاو چهرخه، بهئاگابن و بليّن .
هذا كلام له حبيئ معناه ليست لنا عقول

واته: نهم ووتهيه نهينييه كي تيادايه بهواتاي ثيمه عمقلمان نييه.

ئايا ئەم ووتەيەيى ئاماۋەي لاوازى باوەرى ئەبى عەلا بەخودا بەدەرناخات؟

شیخ: بهلامهوه سهرسورینهرنی یه، که ته نها ثهم سی بهیته هؤنراوهیهت دهرخ کردبیت و بی ثاگابیت لهم بهیته هؤنراوانهی تری.

كەدەلىت:

واته: خودا گەورەيـەو ھـيچ پێوەرێك نزيكى نابێتەوە،بۆ ئێمە نەھاتووە كەبلێين خودا وادەبنى ياوا بووە.

ئیوهی کومه لنی گهنجان ههمیشه هو گری گومان و ئهو رینگایانهن که بوی ده چینت. به لام سهیره کهچون تاثیستا دهر کمی راستیت نه کردووه، لهو ووته دوورو دریژانهی که بهسه ردا تیپه ری لهویلی ئهندیشه ی عمقل و کولبونی له ثهندیشه ی مانای چه رخ و جیگا.

مهبهستی معهرری لهم به بیتانه نهوه به، ناماژه ی کولبونی عهقل بکات له نه ندیشه ی مانای چهرحی لینکه و ته که هیچ چهرخین پیشی نه که وو تووه و ، ههروه ها گهردوونیش که هیچ بونینکی پیش بوونی دروست نه بووه ، ههروه ك غهزالی ده لینت: ناماژه کانی معهرری بو کولبونی عهقل ههر گیزمانای ئینكاری بوونی خودا نا گهیه نیت که معهرری دهرکی کردووه (گهوره تره لهوه ی که پینوه ر نزیکی بینته وه و ، بووه و نه بینت دروست نی یه بوی.

واته بوونه ثهرهلیه کهی خودا بهبوونه جهستهییه لینکهوتنه کانییهوه پیوهرنا کرینت کهلینکهوتنهوهیان پهیوهسته، بهجینگاو چهرخهوه و، گهر ثهم لینکهوتنهوانه نهبوایه (چهرخ و جینگا) نهدهبوو و، هیچ مانایهك نهدهبوو ثهندیشهی بكرینت نهی حهیران، ثهوانهی گومانیان لهباوهری معهرری ههیه ثهم چهند بهیتهیان نه کردوّته بهلگه وهك دهانیّت:

۱ بروانه پهراويزې په کهم لاپهره ()

تحطمنا الأیام حتی کأننا زحاج ولکن لایعادلنا سبك واتمه: رِوْژگـار دامــان دەرِزیْــنتی هــهروهك، شووشــهیهك كــهپاش ووردبونــی خـــؤی ناگریّتهوه.

ئەو وتەي كەدەللىت:

لو کان جسمك متروکاً بهيئته بعد التلاف طمعنا في تلافيه واته: گهر جهسته لهناو چيووني لهسهر شيّوهي خيرّي.بميّنيّـتهوه، هـهر لـهزووهوه خوازياري لهناو چووني دهبووين.

ههر گیز ئهم ووتهیهی دهرخ ناکهن:

إذا ما أعظمي كانت هباء فإن الله لايعييه جمعي واته: گهر ئيسكه كانم پرش و بلاو بيت ، لهلای خودا ئاسانه كۆكردنهوهی. و وتهى:

متی شاء الذی صورنا اُشعر الموت نشوراً فانتشر چ کاتیك ئهوه ی ئیمه ی به م وینه یه دروستكرد ویستی له ناو چوونمان بوو، دهمان مرینیت و لیپرسینه و همان له گهل د كات.

وتەي:

قد یمکن البعث إن قال الملیك به ولیس منا لدفع الشر إمكان واته: گهر خودا وویستی زیندوبوونهوهی همیه و هیچ توانایه کمان نییه بۆ بهرهنگاری بهلاكان)

وتەي:

وأعجب مانخشاه دعوة هاتف أتيتم فهبوا يانيام الى الحشر واته: ترسناكترين شت ئهو بانگهوازهيه كهدهليّت نوستوان ړاپهړن بؤ ليپرسينهوه و وتهى:

یالیتنا عشنا بلاردی یدالدهر أومتنا مماتا بلانشر (خؤرگه لهژیاندا مردنِ نهبوایه گهر ههش بوایه لیْپرسینهوه نهبوایه) وتهی:

إن كان نقلي من الدنيا يعود الى خير وأرحب فأنقلني على عجل

(گەر گواستنەوەم لىەم دنىيايە بەرەو خۆشىي بينت ئەوا خوازيىارم زوو بگويزريمەوە بەحۇشىيەوە پينسوازى ليندەكەم)

وإن علمت مآلي عندي أخرتي شدأ وأضيق فأنسأرب في الأجل واته:(ئهي خودا گهر دهزانيت ليپرسينهوهم دژوارو تهنگه، خودايه چارهنووسم و برديم دوانخهيت)

بهلام لهم مهيتهدا كهدهلينت

ومتى شاء الذي صورنا أشعر الموت نشورا فأنتشر

(چکاتیْك ئەوەي ئیمهي لـهم وینهیهدا دروستكرد، گـهر ویستى لـهناوچـوونمان بـوو دەمانمرینینت و لیپرسینهوهمان لـهگهالـدا ده كات)

لـهدوو توویّـی ئهم ووتهیهدا، بهلّگه عهقلّییه کانی تیادا رهنگ دهداتهوه لـهتوانای زیندو بوونـهوهی جهسته کان بههـهمان توانبای ئـهوهی دروسـتکردنهوهی کههیّـنایانه بوونـهوه، بهئاگابه... ئهی حهیران...

هەروەھا ووتەكانى سەبارەت بەرۆح.

أما خسوم فللتراب مألها وعييت بالأرواح أنيّ تذهب

واته: (جهسته کان چارهنووسیان بهرو خاك و خوّله، بهلام نازانم ثهم رِوْحانه بهرهو كوي دهچي)

روح ادا أتصلت نجسم لم يدل هو وهي في مرض الفناء المكمد و اتسه (گــهر روح چــووه حهســتهيه كهوه بهبــهردهوامي پــێكهوه دهمێنـــــهوه، هـــهتا ههردووكيال لهنهحوشي لهناوچووندا جيادهبهوه). أن كنت من ريح فيا ريح اسكني أوكنت من نارفيا نار أخمدي واته:(ئهى رؤح گهر روسكاوى..بايت..ئهى با..خامۇش به و، گهر لهئاگرى... ئهى.. ئاگر داعركني)

أن يصحب الروح عملي بعد مضعنها للموت عنى، فأحدر أن ترى عجبا وأن مضت في الهواء الرحب هالكة هلاك جسمي في تربي فواشجبا واته: (گهر روّح هاوه للبتي عمقلم بكات پاش مردنم، شايعتي سهر سورهينهره وهك لماناو چووني جهستهم له خاك و خوّلدا، هاوار بوّ خوّم).

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان (۱)

نه کاتیکی دیاریکراودا پاش نویزی شیوان گهیشتمه خزمهتی شیخ، ده بینم په ره یه که گهوره ی له به رده ستایه و، بو چه ند خانه یه که پولین کراوه و چه ند برگه یه کی به رامبه ر یه کتری له شینوه ی راست و چه پی تیادا نوو سر ابو و، چاوم ناوی غه زالی و ئیبن طوفه یل و همدی ناوی تری فه ره نسی به دی کرد. له جمدی ناوی تری فه ره نسی به دی کرد. له جیگا که ی خوم دانیشتم به رامبه ر شیخ به بی ده نگی تاکو کاره که ی لی تالوز نه که م په راوگه که م له سه رخوانه بچوو که که دانا و پاش که میل شیخ مه و زونی سه ری به رز کرده وه و نه ره رده حه نه وه گزتی: حه یران به خیر بیست، منیش و تم: شیخی گه و ره مه به ساستی نه م پیناسه یه دا چی یه ؟

ههر چهده ههندي جار فكرم لهههندي ئهنديشهدا، دووچاري ثالوزي دهبيتهوه بهلام نهوه ناگهيهبيت كهمل حهيرانه كهي يه كهم جار بم.

سَیْخ: ئەرانم، بەلنی ئەزانم و، ئەم ئالۆزىيەش دەربازمان نىيە لییى، بەلام بەحەيران پیشواریم کردى ھەستم کرد کە سەرسامى لەم کارەم.

شینخ: به خیز، تــهنها بهراووردیکــه بؤتــی ئامادهده کــهم لهنــیْوان بیرؤکــه کانی موسلمانه کان و بلیمهته فهیلهسوفه کانی رؤژ ثاوا کهبه (۰۰۰) سال پاش ئهوان هاتوون.

حهیران:گهر بههه اله انه چوویم شیخی گهورهم تهمرو باسی گهشه ی فه اسه فهم بو ده کات، له کاتی خویدا کتیبیکم بینی به م ناوه له گهل هه ندیک له هاوریکانم له باره ی فهیله سوفه کانی سهرده می نوی و هرمگرت و بردم بو زانکو، که گهوره ترین هو کاری نوشوستی هه بوو له سهرم، لییان و هرگرتم دراندیان، دهیان و و ت: - ئه م کتیبه هه مووی به گشتی بی باوه ریی به خود ۱.

شنح: -مەلنى گەشەي فەلسەفە، چونكە فەلسەفە پىش ئەمانىش پىشكەوتوو بووە،

بەلكو بلنى گەشەي رۆژئاوا لەمەيدانى فەلسەفەدا.

حەيران: - تينه گەيشتىم لەجياوازى نيوان ئەم دوو وتەيە.

سیخ: - سهباره ت به و تاریکیه ی کهبالی به نه ورپادا کیشابوو، نه توانین بلین گه تسه یه کی فهلسه فه یی بوو به تلکو به تاگابوونه و یه یه بوو پاش نووستنیکی قول، چاوی نمو سیمه تانه کرایه وه به و رووناکی یه ی که له روز هملاته وه سه ری کیشا بوو، به دوور سیمه تانه که به رووناکی یه گهر بذیب به یه گهر بذیب به یه گهر بذیب نه گهر تابه که نادا له سهر ته مراستیه به یه گهیشتن وه یا ... له گهل مندا بلینت نه مرووناکی یه ده قا و ده ق له روزه هلاته وه وه ریان گرتووه ... و نه مو و و ته یه نزیك تره،

حهیران: کهواته شیخی گهورهم نایهویت باسی نهم فهیلهسوفه روّژ ناواییانهم بوبکات. شیخ: چوّن باسیانت بو ناکهم و من دهزانم کهتهنها باسکردنی نهوان راتده کیشیت.

حهیران: -دهبینم شیخی گهورهم دهفهرموییت کهروژئاوایییه کان ههموو راستی یه فهلسهفهیی یه کانیان لهروژهه لاتی یه فهلسهفهیی یه کانیان لهروژهه لاتی یه کانهوه و هر گر تووه، و ام دهزانی که لهتوانا و نرخیان که م ده کاتهوه بو نهوورم بخاتهوه لهووته کانیان که بی باوه ری و گومانیان له خو گر تووه.

شیخ: - چ.. کاتیْك منت بینیوه بیرورای گومانداران و بیّباوهرانت لـیّ بشارمهوه؟ حهیــران: شــیّخی گــهورهم زیاتــر باســی ثــهو گــهوره فهیلهســوفانهی بۆده كــردم كهلهباوهرداران بوون بهتهنهایی خودا.

سیخ: گوناهم چییه گهر گومانداران و بنی باوه ران که مینك بن له فهیله سوفه کهم تو اناکان، به گویره می روزینه یی بناوه رداران له گهوره فهیله سوفه کان، له مهولا بنوت به ده رده که وینت نه مریزه به ههر گیز ناگوریت سه باره ت به هه موو نه و انه ی که باسیانت بو ده که م.

ووتت سهبارهت بهوی کهمن لهنرخ و کیشیان کهم ده کهمهوه و وهر گرتنی بیرو پرای روزهه لاتیان ده خهمه پال، نازانم نهم گومانانهت له کویوه هیناوه و، میژووی فهلسه فه بریتی به لوزنجیره یه کی پهیوهست بو وه رگرتن له بیرو که کانی پیش خویان وه رده گرن و نهوانه ی ده که نانه به وه که نانه بیش خویان وه رده گرن و نهوانه ی ده که نانه چه و ته یه کدا عمقل باوه پیهینا به وه ی که به ره و راستیان ده بات، باوه پیده هینیت و پوچه لی ده خاته پال وو ته کانی تر، به لام له نه وه ی راستی هه میشه روشنه و که م جار عمقل جیاواز ده بیت تیایدا و، نهمه شهر نه به یه که ی خود او ته نهایی یه که ی

لەنسۇران زۆربىدى قەيلەسلوقە موسىلمانەكانى رۆژ ھەلات و قەيلەسلوقە نەسىرانيەكانى رۆژئارا.

ئهم به یه که گهیشتنه گهر له رینگای و هر گرتنه و ه بینت یاخود به هنری له یه کچوونی بز چوونیانه و ه بیت له سهر راستیه کان و ، ئه م بلیمه تانه ی که باسکر دنیان دینته پیشه و ه ، هه موویان به گشتی به رگریان له عه قل و له چه سپاندنی بوونی خود ا و سیفه تی ته و او ی کر دووه به شیوه یه ک که عه قل سه رسام ده کات و دلیش ده گه شینه و ه . .

حهير ال: - تهمه، سهيره!

سیخ:- مسهیرهو نهنامویه، باسی (ده) فهیلهسوفی گهورهی بهناوبانگیانت بو ده کهم کههمموویال باوهریان به بوونی خودا ههیه، تهنها دووانیان نهبیّت کهیه کیکیان گومانی ههیه، ثموی تریان سهرسامه و باوهری بهبوونی خودا ههیه، بهلام نازانیّت چوّن وهصفی بکات. بهم جوّره دهبینیت ریّژه لهنیّوان ثهم باوهرداران و گومانداراندا تهنها (یه که).

حەيراں: - ئەوانە كينن كەشيخى گەورەم دەيەويىت باسيانم بۆ بكات؟

شیخ: - تۆ..پیم بلنی ئەوانە كین كەشەيداى ناويان بوويت؟

حهیران:-بهدریْژایی تهمهنم گویْبیستی ناوبانگی باکون و دیکارت و کانط و سپینوزا و برگسون و دارون بووم و، شتیْکی کهمم سهبارهت بهههریهکیْکیان خویْندوٚتهوه.

شیخ: - به کورتی باسی (باکون و دیکارت و باسکال و مالبرانش و سپینوزا و لولك و نیبنز و هیوم و کانط و برکسون)ت بز ده کهم، بهلام دارون باسیکی تایبهتی ههیه.

هەرو ەھا بەيەگەيشتنيان لەسەر بەلگە خوازىيىيەكاندا بەيەگەيشتنيكى ئەو تۆكەوەختە بېيتە دەقا و دەقى.

شینخ: - فرەنسىيس بىاكون ھەرگىيز بىنەماكانى لۆژىكىي پووچـەل نەكىردۆتەوە و باشتوانینت پوچەلى بكاتەوە چونكە ئەمانە بنەماكانى عەقلىي پوختن.

رِیْگای هاوناوی خنزی (رؤجهر باکزن)ی گرته بهر لهو ووتهیهیدا کهده لیّت:-ئەزموونـه کان تـهنها بهلگـهن بــۆ زانــیاریییه سروشــتییه کان و هــهروهها هاوشــانی رؤجرباکونی کرد لههیرشه کانیدا بؤ سهر ئهرستۆ.

حديران: - ئەم رۆجەر باكۆنە كىيە؟

شيغ: - گويبيستي نهبوويت؟ ئهو قهشه فرهنسيسكانه ئينگليزيييه كه بهناوبانگترين

داستانی ئیمان

زانای سهده کانی ناوه راسته کهبهماوهیه کی زؤر پیش فرهنسیس باکؤن هاتؤته دنیاوه و ئهم دوو پیاوه لهبیرو راکانیاندا لهیه کده چن وهك چؤن لهناو نیشتمانیاندا لهیهك ده چن.

رۇجمەر ھىرشىي زۇرى دەبردە سەر رىبازانى فەلسىقە پەيرەوكراوەكانى ھاوسەردەمى حوى.

بانگه و اری شه وه ی ده کسرد که نه زموونه کان ته نها به لگه یه کن بن زانیاری یه سروشتی یه کان و خوی و ابه ده رده خسست که لوژیکه کانی نه پرستو په تو ده کاته وه و خوازیاری نه وه ده بوو گهر له تو انایدا بینت هه موو کتیبه کانی بسوو تینی له گهل نه وه ی که هه میشه پیویستی به و لوژیکه عه قلیانه ی بووه له وو ته کانیدا و ، ناماژه ی هه مان هو کاری کردووه و ده لینت (نه م هو کارانه به ره و هه له مان راده کیشن).

به لام فره نسیس با کون که دوو سه ده زیاتر دوای نه و ها تو وه بر داهینان... یا... بر و مرگرتنی همان بیرو پراکانی رو جهر، به همان شیوه ی نه و باوه پر به نه زموونه کان ده هینی ت له زانیاریی به سرو شتی به کاندا و گالیته به لو ژیکه کانی نه رستو ده کات، به چه شین که که ماموستای به که م به فهیله سوفی سه فسه تائی بی نرخ ناو ده بات، له گه ل نه و هی که همه میشه بی پیویست نه بو وه له وه رگرتنی نه و لو ژیك و هو کار انه ی که ده لین ستی مه و به و به (بت) ناویان ده بات که دو و رمان ده خاته وه له خوا په رستی که وه خته بینه هه مان نه و هو کار انه ی که رو جه رپیش نه و ناوی ده بات.

بهلام ئهو ریبازهی که فرهنسیس باکون گرتوتیهبهر بو لیکوتینهوه کانی لهسهر ئهم بهمایانه بهنده.

ئــهو ئەرموونانــهى كــهداړيــژراون لەســهر تاقــيكردنهوه پستەوەكانى و ســـهرنجدانه ووردەكان.

پهیره و کردنی رینبازی (ئیستقرا Induction) کهبه هویه و ه عمقل له به شی به کانه و ه الجزئیات) بو گشتی به کان (الکلیات) و اتبه له ئیجابیاتی ثمه و ریبازه ی که عمقل له کاره گشتی به کانه و الحکاره گشتی به کانه و ه داده به زینت بو کاره به شی به کان (Deductior) و ثممه ش شتیکی نوی سی به به و نکه به لگه به ره و خواره کان له لای فهیمه سوفه سه ره تایی به کان ناسر اون و هه روه ها ثه زمونیش به کهم شته که مروف شد را سویه تی نام توژینه و ه کان سروشدا.

ئەوە كەشايەنى باسە باكون ئەم ئەزموونەي خستە قالبىي فەلسەفەوە، ريْكخست و

ویُمهی بو کیْشان و قوّناغه کانی دیاریکردن و خشتهی بوّ دانان ئهم ریْکخستنهی بوّ ریْبازه توژینهوه کانی مووه پایهیهك بوّ ناسینی لهجیهانی فهلسهفهدا.

حه بران: - گومانی تیادا نی به شهم ریبازه ی ریکخستنه بهره و ژووریی به له به شدی کانه و به گومانی تیادا نی به شدی کان زووتر ده مانگهینیته راستی یه کان به هوی کاره و شدی ه کان و شده هه ستیه کانه و ه، به لام چون به کاریان بهینن له زانیاری شه و کارانه ی که له بشت سروشته و هه ن؟

شیخ: - ساکون و اده بینیست یه کهم هه نگاو له لینکو الیسنه وه فه لسه فه یی یه کاندا به تو ژینه و هی سروشتی یه کان ده ستیده کات پاش نه و هی تیگه یشتنی ته و او مان له پرواله ته سروشتی یه کان به ده ستهینا و ناگاداری یاسا تایبه تی یه کانی بووین، نه و کاته بر مان هه یه بچینه سه ریاساگشتی یه کان که یاسا تایبه تی یه کانی له خو گر تو وه و ، تائیستاش به ره و گهشه ده پر قیب تاده گهینه نه و یاساگه و ره گشتی یه ی که هه مو و یاساکانی له ژیر چنگدایه ، ئینجاده گرمیه کاره ناشکر اکان که له همو و زانسته کاندا همیه و گومانی تیدانی یه .

بـههزی نـهم کــاره ناشــکرایانهوه دهتوانـین تۆژیـنهوهی هۆکــاره بــهرزه کان بکــهین کهگـهردونی لـینکهوتۆتەوه و، گهیشـتن به کاره کانی لینکهوتهوه و، تینگهیشتن به کاره کانی پشت سرووشت (میتافیزقی).

همروه که چون باکون به هوی نهم بیرو که فه لسه فه گشتی یه وه ی به نیبن روشد ده گات و مهروه که چون باکون به هوی نهم بیرو که فه لسه فه گشتی یه وه یه روه ها به هوی نه و به لاگه دیار انه ی که له در وستکر اوه کانی خود ادا هه یه و به هوی ریک خست و یاسا ته و اوه گستی یه کانی که له گه در دو و ندا به دی ده کریت به همان شیوه له گه ل نیبن طوفه یل و مسکه وه یه یه که ده گریت نه و و تانه ی که ده لیت: ده تو انریت به هوی عه قلیه وه ده رکی خود ابکریت له تیوره فه لسه فه یه یه و خته کاندا.

باكون و ته بهپيزه بهنا وبانگه كهي كهدهاليّت:(گهر كهمي فهلسهفه لهخودا بهدوورمان بخاتهوه ئهوا زوّريي فهلسهفه دهمان گهريّنيّتهوه بوّ لاي خودا).

هـهرودها رؤجـهر بـاکؤن لهگـهل تۆمـاس ئه کويناســی هاوســهردهمی خــؤی لهگــهلّ قورئـاندا يـهك ده گريّـت لهســهر بـاو در بـهبوونی خـودا و، بـهبیّ توانايی دهرك كردنی زاتی تهواوی خودا و، سهارهت بهراستی دروستكردنی (میّشك) دهلیّت.

(هیچ زانایه که نی یه لهرانا سرووشتی یه کاندا بتوانیت ههمووشتیک بزانیت سهبارهت ممیشث و تایبه تمهندیه کانی، کهواته چؤن دهرکی خودی خودا ده کات) ههروه که ده قی

ئهم ثايه ته بخوينينته وه وايه ﴿ يَمَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ اللَّبَابُ شَيْباً لاَ يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ الحج: ٧٣... ثهى حديران بيركه رهوه...

حەيران:-بەراستى شيخى گەورەم ئەم باسە زۆر بەنرخە.

شیخ.... نه باسه کانی دیکارت و فهیله سوفه کانی تردا و لهو بهیه کگمیشتنهیان له سهر حهقدا به رزی و ناشکرای زیاترت بز دهرده کهویت.

حهیران: دیکارت ناوبانگیکی گهورهی ههیه لهجیهانی فهلسهفهدا، چهند خوازیاری رابینی رووه بهیه کگهیشتنه کانی ده کهم له گهل فهیلهسوفه موسلمانه کان و قورئاندا.

شیخ:- دیکارت زوربهی پر باوهری لهگومانهوه بهدهستهیّناوه و همروهها (خودی گومانی)کرده ریّبازیْك بو چهسپاندنی بوونی خودا و زانینی سیفهته تهواوهکانی،

له گومان و پر باوه ریی یه کهیدا لهیه کچوونیکی زوری ههیه له گهل غهزالیدا به لکو بنین لههموو و تهو هه لسوو کهوتیکیدا..

هیچ له شیوازه کانی زانیاریمان بهدهستهوه نهما... تا.. متمانهو پهنای بو بهرین له زایسی راستیه کان و پر باوهرییه کان.

دیکارت به هوّی گومانه وه هه موو ریبازه کانی زانیاری ده رك کرد و گهرایه وه بوّ پر باوه رِی هه روهك چوّن غه زالی له پیش ئه و گهرایه وه بوّ پر باوه رِی به شیّو ازیکی رِه و ان بیژی سه رسورینه رو به لگه پته وی ساده و ئاشکرا، که وا له به لگه ی گومان ده کات بینته به لگه بوّ پرِ باوه رِی.

دیکارت ، دهلینت: - چهند به گومان بم لهههستم و لهعهقل ولهبوونی گهردوندا تهنها راستیه کم بو دهمینینتهوه کهناتوانم گومانی لیبکهم و ، چهنده گومان زوربیت نهوهنده پر باوهریه کهم زور دهبینت نهم راستیسهش نهوهیه (من به گومانم) بهواتای من به گومانم،

که واته من بیر ده کهمه وه، چو نکه گومان، بیر کردنه و هیه و، بیر کردنه و هش ته نها له خاوه ن بیر کردنه وه ده بینت و، ثه م خاوه ن بیر کردنه و هیه بریتی یه لـه (من) و هه رچه نده هـه ولی گومان بـده م له بیر کردنه وه که م ثـه و اگومان لـه خودی خوّیـدا به لگهیه بـه و هی کـه من بیر ده کهمه وه.

لیزهدا و ته بهنرخه بهناو بانگه کهی و تووه، کهدهالیّت: (من بیر ده کهمهوه، کهواته من بوونم ههیه).

پاش ئسهوه ی دیکارت ده گاته نه و راستهقینه یه لهچه سپاندنی کیشه ی ئاشکر ا جیگیره کانی ناو عهقل بیرکردنه و دابهش ده کات بؤسنی بهش.

یه کهم: – بیر کردنهوه بهرینکهوت، یان.. راستهو خوّ (adveritons)، ئهمهش ئهوهیه کهبههوی شته دهره کییه کانهوهی دروست دهبیّت بهبیّ کاره کانی میّشك.

دووهم: -(بیر کـــرنهوه دروســـتکراوه کان) (Factices) بـــههؤی بیرکـــردنهوه حیاواره کالهوه دروست دهبیّت.

سيههم: - (بيركرنهوه خۆر سكييه كان) كەلەعەقلىماندا جيڭيرن.

وهههروهها دهانیت: - پیویسته به ناگا بین له دوو به شی یه کهم. تاوه کو . هیچ شتیك له (ههانسه و ویالی نه ندیشه به ناگا بین له دوو و به شی یه کهم . تاوه کو . هیچ شتیك له حور سکییه کانی له حاله تی تمواوی عمقلدا له ههانه دوور ده بینت، چونکه شهم بیرو را حور سکیانه به شیکی سهره کین له پیکهاته ی عمقلدا و ، ههروه ها له و انیشه و ههرمانی پر باوه ربی یه کان به گشتی و هرده گرین و ، ده یکه ینه به الگه بو بوونی خودا.

داستانی ئیمان

پاشاں دیکارت روودہ کاتہ چەسپاندنی بوونی خوداو دەلیّنت:- من بوونم ہەیہ، کنی مبی دروستکردوو کنی منی ہیّنایه بوونهوہ؟

من دروستکهری خوّم نیم، کهواته نهبیّت دروستکهریّکم ههبیّت و نهم دروستکهرهش دهبیّـت (بوونـی پیّویسـت) بـوو بیّـت و پیّویسـتی بهیه کـیّکی تـر نییـه.. تــا..بیهاویّـته بوونهوه..یا..بوونی بپاریزیّت.

ههموو سیفاتیکی تهواوی لهخؤ گرتبینت.و ثهم دروستکهرهش تهنها خودایه که ههموو شتیکی دروست کردووه و پاش ئهوهی بوونی خوّی و گهردون ده کاته بهانگه بوّ بوونی خودا، ههمان ریبازی ثیبن سینا ده گریّت کهچوار سهدده پیش ثهم هاتووه.

ههروهها دیکارت بوونی خوداو سیفاتی تهواوی ده کاته به لگه بو راستگویی عهقل و دروستی فهرمانه کانی و ده یکاته به لگه لهسهر بوونی خودی خوی و گهردون، ههر بویه ده لایت: - ئه و سیفاته ته واوانه ی خودا که ثه قل په سه ندی ده کات سیفه تی راستگویی یه کسه خودا پینمانی به خشسیوه و کاریکی دو وره لسه خودا که عهقلینکی کویسرانه ی همالحه لتینه رمان پی به خشییت، که واته ده بینت متمانه به و عهقاله بده ین که وا خورسکیانه پیی به خشیوی، چونکه عهقالینکی راستگو و شیاوه که بو ده رکردنی راستیه کان و هه رشین عهقال ده رکسی بکات روون و ناشکرایی یه عموره که (شته سه مرتایی یه ناشکرایی یه کان) که رینمایی راستی بینگومان ده کات.

ئىم عەقلىم كەبىريارماندا راسىتگۆيە و راسىتىيە سەرەتايىيەكان دەرك دەكات ھەر خۇشى رېنمايى بوونى خودا و سىفاتى تەواويمان دەكات كەخودا ھەرخۆي دروستكەرى گەردون و سەرپەرشتارېتى.

بهم چهشنه دیکارت پلهپله ریبازی بهانگه خوازی گرتهبهر، خودی خوّی و بوونی گهردونی کردهبهانگه بوّ بوونی خودا، ههروهها بوونی خودا و سیفاتی تهواوی کرده بهانگه بوّ راستگویی عهقل و بوونی گهردوون، خودای کرده بهانگه (شاهد) لهسهر دروستکراوه کانی پاش ثهوهی دروستکراوه کانی کرده بهانگه بوّ بوونی خودا.

وهك تيبيسى ده كهين ههمان رينبازى ئيبن سيناى گرتۆته بهر وه ئهم ئايه ته پير فزهى مهسهردا ده چهسپن كه خوداى به خشنده ده فه رمووينت ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي الْفُسِهِمْ حَسَنَّى يَتَبَسِيَّنَ لَهُ مَ أَلَسَهُ الْحَسِقُ أَولَكُمْ يَكُفُ بِرَبُكَ أَلَّهُ عَلَى كُلُّ شَيْء شَهِيدٌ ﴾ فصلت / ٥٣ .

له م و و ته یه ی دیکار تدا، بزمان به ده ر ده که وینت که خود انیشانه کانی خزی خستز ته به رچاوی دیکارت و رینمایی راستی یه کانی کر دوه، و هك ده لینت: - (من در وستکه ری حوم بیم. که و اته ئه بینت در وستکه رینکم هه بینت).. تا.. ده گاته ئه و به لگه پته وهی ئه م ئایه ته قور ئانی یه که خود ا تباید ا ده نه رمووینت: - ﴿ أَمْ خُلِقُ و ا مِسنْ غَسِیْر شَسَیْء أَمْ هُسمُ الْخَالَقُونَ ﴾ لطور / ٣٥ ... به ثاگابه.. ئهی .. حه یران.

کاتیک ره خنه گران هیرشیان برده سه ری به وه ی که بو گهیشتن به به لگه خوازی یه که م، ثاکامی کردو ته بنه ما بو ئه و پیشه کی یه ی که ثه و ثاکامه ی لیکه و تو ته وه . دیکارت وه لامی داو به ته وه و تی: - عه قل له به لگه خوازی یه کمدا په نای برده کیشه ئاشکرا سه ره تایی یه کان که به بی بیر کردنه وه، روون و ئاشکراییان له خو گر تووه و، بوونی خودی حزم کیشه یه کی ئاشکرایه ،

بهلام لهبهنگه خوازی دووهمدا، عهقل بۆ بهلگه کان پهنای برده بهر ئاکام،

له کاتیکدا که دیکارت توانی ئهو هو کارانه بکاته بهانگه بههویانهوه عهقل بووه ریباریّث.. تاکو بو دەرك كردن و بریاره كان پهناي بو دبەرن،

هـ دروهك ئـ دوه و ايـ ه كددهاليّـت : - نيشـانه كانى خـودا، لـ دخودى خومـدا به ناشـكرا ددىيــم، هـ دروهها خـودام بهسيفاتى تـ دواوى دهرك كـردكه به لگهيه بـ فرراسـتى و دروسـتى عهقلـم كه به هو به دهركى راستيه كانم كرد.

حەيران: - بەخودا ئەم ووتانە زۆر بەنرخن. .

ئەي شىنخى گەورەم ئاماۋەي راستيەكانم بۆ بكە!

شيخ: لهمه رياتر چيت بۆ باس بكهم؟

چونکه زورینهیی ههرگیز رهزامهندت ناکات و ثهو وینه جوانانهی بهرچاوت لین دژوار ده کات کهله عهقلی گهوره و بهرزهوه بهدهستت هیّناوه.

حهيران: - چؤن؟

سیخ: - ئه م عهقله ساغه ههر بهلۆژیکی دهمینیتهوه.. تاکو هیرشی دهباتهسهر لایه سه ه حگه له لایه کهی حسوی و ئیمو به تاگابوونه ی لهیاد ده کسات که عسهقل خسوی پسیی راسپار دنووین لهریبازه بیرکر دنهوه کانی (راستهو خوّ) و (دروستگراوه کاندا) لیره دا عهقل همانده کهویت، و هك چوّن ئهسپیک له شیوو دوّلیککدا ده گلیت. کاتینك دیكارت ویستی چنزنیتی دروستكردنی گهردوون و ژیانی لینك بداتهوه و چزن (عهقلی روّحی) دهبهستریّت بهجهستهیی ماددیییوه.

باوه ری و ابوو کهخودا: ماددهی بهش، بهش کردووه، گهورهی تیدایه و بچوکیشی تیایه.

ثار استهی پینچمهوانه لهیم کتر جوولهی پینبه خشیوون و به هنری ثار استهی پینچهوانهی حوولهیان، بهریمك ده كهون و، ههندینكیان یهك ده گرن و كنر دهبن و پارچهیه كی گهوره دروست ده كهن و، ههندینكی تریان پهرش و بلاو دهبنهوه و دهبنه گهردیله و وورشه (أثیر).

لهپارچه گـهورهکانی خـاك دروست بووه و، له گهردیلهش ههوا پیدا بوو و له ورشه شهوه ئاگر و خور و ئهستیرهکانی لیْکهوتۆتەوه.... چەندە جوانه ئهم ئەندیْشانهی!

گومانی وایه کهسه رچاوه ی ژیان خوینه و باسی چؤنیتی گهیشتنی خوین بو دلا ده کات، به هوی گهرمایی دانه وه خوینه که گهرم ده بیت و ده بیته هه لم و به ره و سی یه کان به رز ده بیته وه له ویوه سار دده بیته وه دو و باره ده گهرینه و بو دل چه ند به جوانی سوری خوینی شیکار کر دووه، هم رچه نده هاوسه رده می خوی (ولیه م هارفی) به م وه سفه رازی ناکات که هه شت سال پیش دیکارت له دایك بووه و حه وت سال پاش نه و کوچی دوایی کردوه.

لموانهیه دیکارت روش بین بوو بیت بهرامبهر بهسه رهاتی (میشال سه رفتی) نه ی ده وویست راستی نه م خوینه هه میشه بی به بلیت که یه کیکه له کاره سهر سورهینه ره کانی حودا، یه که مین به لگهیه بو بوون و توانای خودا به لام له چونیتی به یه که گهیشتنی (عهقلی رفت و جهسته ی مادده) دیکارت و اده بینیت که نیوه ندیک هه بیت له چونیتی نه م به یه که گهیشتنه دا (که (رژینه ره سنه و به ربیه کانه) (العدة الصنو بریة) به لام پاش مه له کر دنیکی زور له خسمیال و نه ندیشه کانیدا شهم پیاوه ده گه ریسته وه سه رهوشمه ندی خسوی و شه و به ناگابونه و انسه ی که پسینی راسیار دین له پشکنینی بسیرو را راسته و خوکان و در و ستکراوه کان.

(ئیمه ناتوانین چونیهتی بهیهك گهیشتنی عهقلی روّح و جهستهی مادده دهرك بكهین و، هیچ شتیكمان بو نامینینتهوه تهنها ئهوهنده نهبینت بلیّی، نیشانهیه كه لهنیشانه كانی خودا)ی به توانا و كاربهجی.

باسکال و مالیبرانیش کهسهر بهقوتابخانهی دیکسارتن، باوه ریان بهبوونی خبودا لهمامزستاکهیان کهمتر نی یه به لام مالیبرانیش ئهندیشه کانی گهیاندنیی یه ئهو راده یهی که باوهرِ به (زور لیکردنی رووت یان بهبنی ئارهزوومهندیی خوّیی) (حبر المحض) بهیّنیّت.

بهالکو پینش هاوسـهردهمانی خــؤی کـهوتووه کـه(لایبـنزه) و، بـاوهږی بـه گونجاندنی شته کان له گهلایه کتردا، ههیه پینش چهسپاندنیان لهبووندا.

حەيران: - ئەم گونجاندنەي پيش چەسپاندن لەبووندا چىيە؟

شینخ: - له کاتی خزیدا، باسکردن و روونگردنهوهی لهسهرده کهین، بهلام ئیستا گویبیستی ووته کانی باسکال به کهله روونکرنهوه و بهالگه کانیدا لهدیکار تکهمتر نییه.

سهبارهت به (زانست) (المعرفة) باسكال دهلينت:-

ههسته کان هه لخه له تینه رن و عهقلیش هه له ده کات،

هەر بەدل بنەمايىيە سەرەتايىيەكان و ماناي چەرخ و جيڭگا و جوڭە پېدەزانين.

عمقل دەرك كراوه كان لەسەر ئىم زانىنانە.دادەمەزرىنىت كەئەمانە بەگشتى (كىشە سەرەتايىيەكانن) گەر ويستىمان بەلگە لەسەريان بھىنىنەوە وا پيويست دەكات گريمانى بوونى كىشەكان پىشىخۆيان بكەين، گەر باوەرمان بەمانە ھەمووى ھىنا ئەوا دەمانھاويتە گىژاوى (ربحىرەيىيەكانەوە) كەئەمانەش نامان گەيەنىتە (كىشە سەرەتايىيەكان).

تهنها بهدل دهركي راستيه كان و بووني خودا ده كهين.

حەيران: - مەبەستت چىيە، تەنھا بەدل؟

شیخ: - ئەو بىرو را خۆرسكىانە دەگرىتەوە كەلەعەقلىماندا چەسپاوە.

به شیّوه یه کی تاشکراو روّشن ده بینریّت و هیچ جیاوازییه ك نابه خشیّت گهر بلیّین ئهم میرو رایانه لـهداماندا یـه، یـان لـهمیّشكماندایه و یاخود لـه روّحماندایه ، به الام ووشهی دلّ لـه كوّندا مانای میشكی به خشیوه و ، ههر بهم چهشنه عهرهب به كاریان هیّناوه.

حمیران: – کمواته باسکال باوه ری وایه کهمرؤی به عمقلی.... یان.... بهدلنی دهره کی هممووو راستیه کانی بون ده کات؟

شیخ: - نه خیر ئهی حهیران.. باسکال زوّر لهوه داناتره که نهم و تعیهی بخرینته پللّ له گهل فارابی و ثیبن سینادا یه ك ده گرینتهوه و دهانیت: - عهقل به هوی نه و بیرورا حورسكییه سهره تایییانهی کههمیه تی ده توانیت ده ركی نه و راستیانه بكات كه پهیوه دیان به بنه ما سهره تایی یه کانه وه هه یه و به هویانه وه ده رکی بوونی خودا ده کات.

همر شتیک لمپشت نهمانموه بینت لمنهینی بوون ودروستکردن و دروستکمر همموویان به گشتی نادیارو شاراوهن و، باسکال وادهبینیت که ثینمه زوّر نمتوانا بین لمزانیسی ناومروّك و راستیه كانیدا، چونکه همست نامانجی هممووشتیك دهرك ناكات...بو نمونه

داستانى ئيمان

ده سگ گهر روّر بیّت، گویّمهان (کهرِ) ده کهات و روونهاکی زوّر، دوو چهاری شهو کویّریمان ده کهات و نزیك بوونهوهی زوّر لیّی بینینمان ناهیّلیّت و همروهك چوّن دووری روّر بینینمان ناهیّلیّت وهك ئهوه وایه ئامانجی ئهم شتانه لهلای ئیّمه بوونیان نهبیّت.

لهپاشدا باسی نه تو انایی مرؤف ده کات، سهباره ت به مگهردوونه و شه و گهردوونه و شه و گهردوونه و اله و گهردوونانه ی لهپاش ئه مه وه ن و ئاماژه ی کولبونی عمقل ده کات له بیر کردنه وه له ئامانجی جینگا و چه رخ، هه ره ها وه سفی ئه و ترسناکی یه ی مرؤف ده کات که تووشی ده بیت، گهر خوی بینیه وه به هه لو اسر اوی له نیوه ند گیژاوی بی کوتایی و نه بو و ندا به وه سفینکی سه رسورینه ر ... تا ... ده گاته ئه م و و ته یه ی (با ... و اده ی توانایی خومان بزانین، که ئیمه هه ندی شین نه که همه و شینگ له و استیدا هوش و عمقلمان ئه و هنده که ممه معقولات ده رک ده کات، به جینگه ی جه سته مان له گهشه سه ندن و دریژ بو و نه و دا.

حەيران:-ئەو وتەيەزۇر گەورەيە.

شیخ: - له م و ته یه ی گهوره تر، نه و به یه ک گهیشتنه یه تی له گه ل ئیبن سینا و فار ابی دا که ده لیّت: - ده رك کرد مان بر بوونی خودا له ده رك کردنه سه ره تایی یه کانه که پیّویستی به مهوو باقه شه گیری به لگه عه قلیه کان نی یه (له و انه یه مین نه بو و مایه، گهر دایک مه قلی که و اته شمه دایك بو و بی کو تایی نیم که و اته پیّویسته بوونی کی و بی کو تایی نیم که و اته پیّویسته بوونی کی (بوون پیّویست) و هه میشه و بی کو تایی هه بیّت که بوونم په نای بو به بریّت، نه ویش خودایه که ده رك کردنی بونی به لگه سه ره تایی یه کانه وه ده زانین به به ی نه وه ی بکه و یه گیر اوی موناقه شه ی به لگه عه قلیه کانه وه به لام ئه و انه ی به هوی باوه ی خودا پیّویسته به لگه باوه ی خودا پیّویسته به لگه عالیه کان به ونی خودا پیّویسته به لگه عه قلیه کان به ونی خودا پیّویسته به لگه عمقلیه کان به کار به ین بو باوه رهینان.

ئا...لیر ۱۵۰ باسکال دانایی یه کومه لناسی یه ره و انه بیریه کهی خوی به کار ده هینیت که رؤر له و ته ی را ناکان ده چینت، ده لینت: (دو و جوّر خمال هه ن که ده تو انین به ژیر ناویان به رین، جوّرینگ له و انه، ئه و انه ن که له پیناوی خودادا تیده کوّشن له به رئه و ه ی ده رکی بوونی خودادا تیده کوّشن له به رونی خودادد ده رکی بونیان نه کردو و ه و ، جوّریکی تریان ئه و انه ن که لیکوّ لینه و ه بو بوونی خوداده که که کورد کی بونیان نه کردو و ه .

حەيىران: - بەراستى ووتەيەكى بەنىرخە، بەلام باسكال لەبەلگە خوازىيىيەكانى بۆ بوونىي خودا پەنا دەباتەبـەر ھـەمان بەلگـەى پيويســتى پـينكـھاتەي عــەقلىي كــە لەبەلگــه سەرەتايىيە ئاشكراكان دامەزراوە. شیخ: - ثهمه راسته، بهلام باسکال وا دهبینیت که ثهم بهتگه پیویستییانهی عهقل لهبهر رؤری کاریگهری بهدهر کهوتنیان لهدهرونماندا، بهسهرهتایییهخورسکییه عهقلیه کانی دادهبیت.

ده رکی کرد ثمم به لگه ئاشکر ایانه بو هموو که سینك رینا که ویته، و اته زور که س به ئاسانی پینی ناگات، همر بویه ئاماژه ی په نابر دنی به لگه عه تشیه کان ده کات بو گهیشتن به راستیه کان که نمه مه لگانه ی پشتگوین خست و به کورتی باوه ری به خودای هینا به هوی په یامی دلیه وه، که نه ویش (مالبر انش) بو و و، تیوری (بینین به هوی خوداوه) (الرؤیة بالله)

حهیران: - مانای ثهمه چییه؟ ثایا دهیهویّت وته کهی دیکارت دووباره بکاتهوه کهدهانیّت: -لهههموو شتیّکدا بوونی خودا دیاره، یادهیهویّت بانیّت ثیّمه بهو عهقلهی کهخودا پنی بهخشیوین دهرکی بوونی ده کهین.

شیخ: -نهئهمیانه و نهثهویان؟

حمیر ان: کهوات شهم پیاوه وا خوی بهدهردهخات کهباوهرداره بهبوونی خوداو لههمان کاتدا دهیهوینت گومان دروست بکات.

حمیران:-نهخیر... نهخیر..باسکال دلسوزترین باوهرداره بو بوونی خودا، بهلام عمقلی وهك همموو همیلهسوفه كانی تر لهبابهتینكی ئالنۆزدا كول دهینت كهتمنها بمبابهتینكی ئالنوزتر رِزگاری دهینت.

وهك چؤن ئەفلاتۇن لەبىرۇ كەي (نموونەييە كەيدا) (مثلة) دوو چارى دەبينت.

مالبرانش سهر نجی نه و و تانه ی دیکارتی دا که له پهیوه ندی نیوان عه قلی رؤ حی و جه سته ی مالبرانش سه رنجی نه و و و تانه ی دیکارتی دا کر دنی توانای نه م پهیوه ندیی یه دو و چاری نه توانایی ده بینت. تاگهیشته نه و باوه ره ی بلینت ته نها بیر و باوه ره خواوه ندیه کان چیژی بوون ده که ن ، نیمه ش هه مان باوه رمان هه یه ، که و اته هیچ بیر و باوه رینکی خورسکی چه سپاونی یه له عه قلماندا .

۱ همموو که سیث به بیروباوه ری به کتاپه رستی و یه کخواناسی له دایك دهبیت، (فَأَقَمْ وَجُهكَ للدَّین حیما فَصْرت الله التي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لائبدیلَ نِحَلْقِ الله ذَلكَ الدِّینُ الْقَیْمُ وَلَكنَّ أَکْثَر النّاسَ لایغسمُون روت له دیبی خوا یکه به دانسوزی و خوت یه کلابکه و موی ثهمه خورسکی (فطرة) ینکه حوا حدلکی له سهر دروست کردووه گزرانگاری له دروستکراوه کانی خوادا نی یه، ئهمه یه دیبیکی

هیچ بیروباوهرِیٰکی دروستکراوی عمقلی نییه، یاخود هیچ دهرك كردنیْکی همستی . نییه كهعمقلمان لهشته كانهوه دهستگیری بووبیّت كهواته..تهنها بوونه كان بریتین لهبیرو باوهره خواندییه كان.

ئیمه به حودی خومان ده رکی جیهانی ده ره کی ناکهین به الکو به هوی خوداوه که زانیه به هموی خوداوه که زانیه به همه و شتیک، ئه مه ی تیوری (بینین به هوی خواداوه) (الرؤیة بالله) وه که می ده بینه گهوره ترین پهیوه ندی همیه له نیوان ثهم تیروی (نموونهیی) ثه فلاتون و، به هوی ثهم پهیوه ندیی یه به تینیه به تینیست نازانیت له سه ربوونی خودا و ، ناما نه و یک به به نیویست نازانیت له سه ربوونی خودا و ، که به به نگه و ه ده مانگه یه ننه سه لماندنی بوونی خودا .

به لکو ئیمه به هنری بینین و ئاشکرا راستهو خنرکانه وه دهرکی بوونی خودا ده کهین، که هیچ پیویستی به بوونی به لگه خوازیی په کان ناکات.

ے حمیراں:-رِای شیْخی گمورہم چییه سمبارہت بهم باوہرہ؟

بیر وباوه ره کانی گهیانده ثهوهی کهباوه ر بهبیرو کهی جهبر رووت بهیننی کهدهالیّت: –

راست و دروسته بهلام زورینهی خهالک نایزانن.)الروم/۳۰. ههروهها پیغهمبهر هی فهرموویه تی: (ما . می مولود یولد الا یولد علی الفطرة فأبواه یهودانه او ینصرانه او یمحسانه: همموو مندالیّک نه موسلمانی له دایك دهبیت بهلام دایك و باوكی دهیكه نه جوو یان گاور یان ثاگرپهرست، نهیفهرمووه دهیكه نه موسلمان چونكه ئیسلام له گهل خورِسكی (فطرة)دایه) بوخاری گیرِاویه تیموه.. –لیکوالهر-

حەيران: - ماناي (يەكينتي)بوون چىيە؟

شیخ: - باوه رداران به بیر و کهی (یه کیتی بوون) نهوانه ن که نه ندیشه کانیان زاله به سه ر عه قلیاندا که نه مانه شهر دو و به شین به شینکیان ده لین: - خودا رو حی گهردوونه و گهردوونیش خودایه که به مه ش خودا له لایان هه موو شینکه. به شه کهی تریان، ده لین: هه موو شینکه کانی سرووشت ته نهایه کی راستیان هه یه که نه ویش بوونی خودا خویه تی: - و نه مانیش هه موو شینک له لایان خودایه.

حهیران:- چۆن سپینوزای فهیلهسوفی بهناوبانگ باوهر بهم وریّنهیه دههیّنیّت و، چۆن شیّخی گهورهم دهلیّت سپینوزا باوهری بهبوونی خودا بووه؟.

شیخ: - پیم راگمیاندی باوه ری به بوونی خودا همیه به لام نازانیت چون وه صفی بکات، مه به سته نه وه یه سپینوزایه کیك نی یه له وانه ی نینكاری بوونی خودا بكه ن تا... برمیریت له و سروشتی خوازانه ی که ده تین: - گهردون له رینگای رینکه و ته و دروست بووه و هه رچونیك بینت و رینه که ی وای لینه کردووه که بلینت: - گهردون جهسته ی خودایه، به لام ده لینت خودا خوی، ته نها بوونیکه و گهردوون رووه گه شه سیفاته کانیتی.

حهیران:- بزچی شیّخی گهورهم خودی خوّی ماندوو ده کات بوّ باسکردنی ئهم رِیْبازه و وهلامدانهوهیان؟

شیخ: - راسته ریسبازیکی پووچهاله-و هیچ لـهو فهیلهسوفه گهورانـهی کـهبزم باسکردیت و باسیانت بـۆ ده کـهم باوهریـان پـێی نههیْـناوه، بـهلام تـهی حهیـران ووتـه بهنرخه کهیغهزالیـت یـاده کهدهالیّـت: - (رِهتکـردنهوهی ریٚبازیّك پـیْش تیْگهیشـتنی و

۱ بروانه پهراويزي لاپهره ()

چوو نه ناو قوو لایی یه کانی یهوه، ره تکر دنهوه یه کی کویرانهیه).

حەير ان: –بەڭىنى.

شینخ: - و ته کانی سپینوزا لهبیر و کهی (یه کینتی بوون) بوتی کورت ده کهمهوه.. تا..بنی ثاگا نهبیت له ریبازانی ثهم کابرایه و ، من دهزانم ناوبانگه بهرزه کهی رایکشاویت و پیویسته ناوهرو کی ثهم ریبازه بزانیت، ههتاوه کو راستیه کانت لی نهشیوینت.

حەيران: – كەواتە، ھۆي ناوبانگيەكەي چىيە؟

شینخ:- بیروراکانی لـه (زانسـت) و (رهوشتدا) ثـهوهنده جوانـن، توانیویّـتی بـیرورِا پووچهنه میتافیزیکیه کهی بشاریّتهوه.

هامندی لهبیرو را کانی سامبارهت به (زانین) بۆتى بهدهرده خام ..تا..بزانیست چامند راستی له حز گرتووه.

ده شراسی که نه م پیاوه چه نده بز چوونه کانی هاو دژی خودی خزیه تی کاتیک که تویزینه وه له باره ی (بوون) ده کات (سپینوزا) وه ك (باكزن) پایهیه کی به رز نادات به نه زموونه کانی، په نای ته و او نابات بخ به لگه به ره و ژووره کان (برهان الصاعد)، که به هذیه وه عه قل له به شهییه کانه وه (الجزئیات) به رز ده بینیته وه بخ گشتی یه کان (الکلیات) به لکو به پینچه و انه وه په نا ده با ته نه و به لگانه ی که عمقل تیادا نزم ده بینیته وه له به لگه خو از پی یه کاندا له گشتی یه وه بخ تاییه تمندی و ، هه و وه ها له گشتی یه وه بخ به لگه خو از پی یه کان و متمانه ی زور ده کات به شتی تاییه تاشکرا و سه ره تایی یه کان و لیره دا رینیازی به کزن ده گرینته به رو ، ناموژ گاریمان ده کات، که عمقل پیش توژینه وه کان له (ویلی به ناموژ گاری که به هیزه کانی که و را ناموژ گاری که ده مانگه یه ناکریت ده مانگه یه نیزه کانی که و باوه رو به و چون فه یله سوفی گه و ره دیکارت ده مانگه یه نادیساره وی پیناکریت ناموژ گاری کردت و هم روه که جوریکی لاوازی تیدایه که به هیزی رینگای (په رت و با موری به و اینی را ناموژ گاری که دوین و هم روه که جوریکی لاوازی تیدایه که به هیزی رینگای (په رت و با موری به وی را ناموژ گاری که دوین و هم روه که بخریکی لاوازی تیدایه که به هیزی رینگای (په رت و با موری به ناموژ گاری که نادیساره وی پیناکریت.

حوریّکی تریان لـمړیّگای (بهلّگـه خـوازی و ئاکـام خوازییـهوه) (الأســــتدلال والأســـتدلال والأســـتنتاج) پیّمان ده گـات کهئـم جـورهش لـهجوّی یه کـهم پتهو تـره، بهلام بو چـوونی راستکردنهوه و گوّرانکاری لهخوّ گرتووه.

جنوری سینهم که تهمیش به هنری به لگه تاشکر اکانهوه ده رك ده کریست، و ه ك ده رك کردند کردند و ه ك ده رك کرد نان به وه ی ک در دنمان که شدار ترین حوره کانی رانیاریی یه و به ره و پر باوه ریمان ده بات.

حهیران: - ئهمانه بنهما دروسته کانن و هیچ گومانیکیان تیادا نییه بهلام چوّن ئهم پیاوه بیرو کهی (یه کیّـتی بــوون) لـهســهر ئــهم بــنهمایانه دادهمهزریّــت، وه کــو ئــهو ئاشــکرایهی کهدهنیّت خودا و گهردونی گورِراو یهك شتن؟

شیخ: - سپینوزا ریبازی به تگه خوازی عمقل که به هنری (به تگهی لیکه و تنهوه) و (به تگهی لیکه و تنهوه) و (به تگهی پرویسته وه) دروستبوه و هرده گریت و ده تیت: - بوونه کان و ته وانهی توانای ده رك كردنی بوونیان ده کریت، همموویان به گشتی له ژیر سایه ی فه رمانی عمقلدان له نیوان سی به شدا کوده بنه وه.

يەكەم/ ناوەرۆكى (جوھر) كەبەخودى خۆيەوە پەيوەستە.

دووهم/سيفات و تايبه تمهنديه كاذ.

سيْههم/ رووكهشهكان (أعراض).

(ناوهرؤك) له لاى سپينوزا بريتى په له و بوونه وه رهى كه له خودى خويدا پهيوه سته و بوونى پيويسته كه نه ويدا پهيوه سته و بوونى پيريسته كه نه ويش خوداى تاك و ته نها و هه بوونى به رده و امه به لام سيفاته كانى يان تايمة ته نديه كان به هوى عه قله وه ده رك ده كرين كه له شيوه ي پايه كانن وه پهيوه ستن به زاتى خوداوه، به لام سپينوزا مه به ستى له روو كه شه كان، روو كه شى ناوه رو كه كان ده گريته وه كه له شير ازى شته كاندا دينه به رچاومان، وه به هويانه وه ده ركى ناوه رو كه پيويسته بو و به كه ي ده كه ين كه خودايه.

حهیران:- لـهم دابهش کردنهیدا هیچ وریّنه و پووچهالهیهك نابینریّت بهالكو ثهو پهرِی باوهر و راستییه.

پورنگه ئه مه پیاوه دان دهنیت به پیویستی بوونی خودا و، همروه ها باوه پ به و سیفاته ته و اوانه ی ده هینیت که عمقل به پیویستی ده زانیت بی بوونی خودا و، دان به وه دا دهنیت که مخودا ویستی به سیفاته تمواوه کانی لم پیگای در و سمتکردنی ئه م گهردوونه وه به ده ربکه و پت.

یه کینک له سیفاته درو سیتکهره کارامیه بهدهر کهوتووه کیهی دروسیتکردنی ئیهم گهردو و بهیه.

بهسیفاتی توانا و دانایییه بهدهر کهوتووه کهی خودا بوونی سیستهم و وورده کاری و

بریاره کانی گهردونه و، لهسیفاتی وویستی خودادا بز دهرك كردنی نهم بهدهر كهوتنهی، مرزقی دروستكرد و عهقلی پیبهخشی..ههتا..بههزیهوه بتوانیّت دهركی بوونی خودا و سیفاتی تهواوی بكات و، بهراست و دروستی بیپهرستیّت.

تهمهش و اتـای مانـای تهم فهرموده قودسیهیه که پینغهمبهران بومان ده گیریتهوه کهخودا فهرموویهتی (کنت کنزا مخفیا فخلقت الخلق لیعرفونی).

(من شار دراوه بووم، ئهم بوونهوه رانهم دروستكرد..تاكو بمناسن).

شیخ: - نهمانه ههمووی راستن، لهوانهیه سپینوزاش ههمان مهبهستی ههبوو بیست لهسهرهتای قزناغه کانی بیر کردنهوهی دروست و پوختیدا.

به لام زور سهیره لهم پوختی و دروستی یه دهرده چینت کاتیك کهده لینت: - خودا هیچ دروست ناکمات به لام لهسروشتی خویدا و یستی به دهر کموتن ده کمات و ، یه کمیك لمه دیارده ی به ده ردو تنه کانی دروستگردنی ئهم گهردوونه یه که پوو کهشی سیفاته کانی خودایه.

حهیران:- تینناگهم، سپینوزا پاش ئهوهی باوهر بهسیفاتی تهواوی خودا دههینینت، ئایا ئینکاری سیفهتی دروستکهری کارامهی ده کات؟

شیخ: - سپینوزا، ده تیت: - عهقل بریاری پیویستی شهدات بنو نموونه (ناوهرؤك) و اتمخودا، همهروهها بریاری پیویست دهدات بهوهی کهشهم ناوهرؤک، سیفات و تایمه ت

كەئەمانىش سىفاتى (فكر) و (كشاندنە) (أمتداد).

گهور دوونیش بمه همموو شتانهی کهلمخوی گرتووه بریتییه لمهو روو کهشمهی کهبمده ر ده کهوینت لمه دوو سیفهتهدا، وتمهنها مروقه، کهروو کهشی دریژبوونموه و بیر کردنهوه تیادا کودهییتهوه.

حمیران: - به لام نهو شته ناشکرایانهی کهسپینوزا بهبهرزترین جوّره کانی زانیاریی و پهرباوه ری دادهنیست و ، هه ر نهم شته ناشکرایانهش وایسان لینکرد کهباوه ری بهبوونی ناوه روّك (خودا) وسیفات و تایبه تمندیه کای بهیّنیّت.

ته نها ئهم ئاشکرایانهی کهده سهلینن خودا سیفاتی وویست و توانای ههیه و، به هنی ئه م دو و سیفه ته وه گهر دو و ن هاتز ته بو و نه وه.

گـهر بـههزي چـاومانهوه تـهنها روو كهشـي دريزبوونـهوهي جهسـته و روو كهشـي

شینخ: - لهمهوپیش پیم راگهیاندی که شهم فهیله سوفانه ههندی جار لهریبازه ترسینا که کاندا دهوه سیان به رامیه رئسو التوزیانه ی که عهقل دو و چاری ده بیست له نه ندیشه کاندا و عهقلیان نه تو انا ده بیست له نهیشتن به راستیه کان.

نه و فهیده سوفانه که خود ا رئی پیشانده ریان بینت نه و ناتؤزیی به رزگاریان ده بینت و رئیباری به نگه عهقلی به پیویستی به ناشکر اکان ده گرنه به رو به هویه وه ده گهنه راستی به کان، به لام نه و انه ی که خود ا رئی پیشانده ریان نه بی نهم ناتؤزیی به ده و هستن و دهست به ردار سابن لینی و ویلی نه ندیشه و ایسان تیده گهیه نیست که نهمه بیویستیه کی عمقلی به و ناتو انریت و ازی لی بهینریت، که نهمانه شهر گیز له پیویستیه عمقلی به کان نین به نمینو نه نه ندیشه نه وه که چون غه زالی له پیشتر و کانط له دو اتر به ناماژه یان بو کردووه.

من وای بن ده چم که سپینوزا لـهم دوو سه رنجه دا وهستابیّت، که یه کیّکیان پهیوهسته به بنه ما سـه ره تایی یه ناشکراکانه وه و ، دووهم ویّلی ئهندیّشه ی عهقلی له خوّ گرتوه، ئهمه ش به هزی نه وه ی که بینی گه ردوون ههمیشه له گوراندایه.

وابریاریدا که نهم گهر دوونه لینکه و ته بیت و ههموو لینکه و ته یه که پیویستی به (پهیدا کهر) (مُحدثُ) ههیه و ههروه ها بریاریدا که زنجیره ی بهره و بین کوتایی مه حاله له لای عهقل، نه مهرویان به به به به بوونه و هرینکی (کون) که له زاتی خویدا پهیدا بووه، که سه رچاوه یه بو بوون و هوی لینکه و تنه و هیان.

پاشان عمقلی کولبوو بهرامبهر ئەندیشه ی دروستکردنی بوون لهنهبوونهوه، وه چۆن عمقلی چهنده ها کهس وهستا له پیبازی ویلی ئهندیشه به هوی پیوه ری نموونه بیهینانه وه (قسیاس التمثیل) له لای و ابوو مه حاله دروستبوون لهنهبوونه وه، که ئهمه شله لای عمقل محال به یه.

هەرچەندە بەسەرنجدانيكى (ئاسايى) مەحالە بوون لەنەبوونەوە.

به لام دهرباز نهبوو لهم ویلی ئهندیشه یی یه وه ک بلیمه ته کانی پیش خوی و دوای خوی کهباسیانت بو ده کهم.

هیچ رینبازیکی بهده سته وه نه ما بو رزگار بوون له م ویلی یه ته نها شه و نه بینت که ده نینت: - بوون له راستیدا ته نها خودایه و گهر دوونیش بریتی یه له روو که شه کهی (أعــراض)، بو ده رکه و تنی شهم سیفاتانه له به رپیویستی یه و، خودا و گهر دونی به یه ك شت دانا.

همروه که ده رکی پوو چه لی شهم تیکه لی یه ی نیوان ناوه رؤك (خودا) و ، خوی وه سف ده کا به وه ی که یه که و ته نهایه و بوونی پیویسته و بی کوتایی و هه بوویی یه و له زاتی خوبدا به وه ، له گهال شهم گهردونه ماددییه جوراو جوره ، گریمانی یه ، سنور داره ، گریمانی یه ، سنور داره ، گریمانی یه ، سنور داره ، گریمانو و دینی ته وه بی خوی و ده لیت : جیاو ازی نیوان خودا و گهردوون له جیاو ازی بو چوونه کانی یه وه یه به م چه شنه شهم بلیمه ته که تیوری پابه ندی عه قله وه ده ستی پینکرد شاموژ گاریمان ده کات له ویالی شهندی شه و بوما پروونده کاته وه که ته نهای په نایه که بو به به نگه فاشکرا سه ره تایه کانه و هیچی تر نا ده یوویست له ریگای بو چوونه سه یره که یه وه رامانکیشیت بو باوه پهینان به (یه کینی بوون) (وحدة لله جود) له نیوان خودا و گهردووندا.

عمقلمان به میزی شته تاشکراکان دووچار بکات، بن ده رك كردنی رووه هاو دژه كانی ته نهایی و چهندیی و همبوویی و كۆتایی و پیویست و گريمان و توانايی و بی توانایی و چاكه و خراپه و زانست و نهزانین.

به عهقلیدا چوو خودای به خشنده بز ته و او کردنی زات و سیفات و تهنهاییه کهی ثهم شته هاو دژامه ی له خوگر تووه و ده بیته یه ك و چهندیی و كۆتایی بن كۆتایی و پیویست و گریمان و مچووك و گهوره.

چاکه و خراپه و نهران و زانا و، تاوانباریکی گوناهبار و پیْغهمبهریْکی بهخشنده و شهیتانیٰکی دوور خراو له رهحمهت.

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان (۲)

حمیرانی کوری نه زعه ف ده انیت: دوای نه وه ی له شیخ جیابو و مه وه نه و شه وه غهم و یه را ره یه کی رؤر دایگرتم و کاتیک کازیوه ی به یان نزیک بسؤه و نه و زیکی خه و بردمیه و یه کاریک که ده و مدا باو کم له مالی خومان قور ثانی ده خویند و ، ته نها گویبیستی نه م ثایه ته قور ثانیه بووم که ده فه رمویت: ﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ یُجَادِلُ فِی الله: که سانیک هه ن موحاده له له سه ربوونی خودا ده که ن پاش ته و او بوونی خویند نه و می قور ثانه که ، ثاوری لیدامه و و به زورده خه نه یه که و و تی : نه ی حمیران ، تو قور ثان ناخوینیت ؟ و پیش نه و ه و و و الامی بده مه و به ژاره ی کردم .

بزم به ده رکه وت که باو کم لیم زویره، ههر بزیه ثهو روّژه م به غهم و خهفه ت برده سه ر. و کاتیک کاتی به یه گهیشتنم هات له گه ل شیخدا. چوومه خزمه تی ده بینم قورئان ده خوینیت، سه رم سورما له م ریّکه و ته و له وه ی که له خه و نمذا بینیم و نیستاش به ناگاییم ده بینه و ، کاتیک ههستی به چوونه ژو و ره وه ی کردم، کوّتایی به خویند نه وه ی قورئان هیا و ناوری لیدامه وه، بینی دلته نگ و رویرم، پرسی، چیته نه ی حهیران؟

حەيران : هيچ، شتيك نىيە، تەنھا خۇشى تۇ نەبيىت.

شيخ : بهلام بهعهمباري دهتبيسم.

حميران : لهخموندا باوكم بيني.

شیخ : ئەمە، چاكە، چ پیویستى دلگرانى دەكات؟

حمیران: بینیم قورئانی ده خویند و ته نها گویبیستی نهم نایه نه بو م ﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ یُجَ اللَّهِ ﴾ ناوری لیّدامه وه و به زهرده خه نه یه که وه و تی: نه ی حمیران، تو قورئان ناخوینیت؟ و پیش نه وه ی وه لامی بده مه وه، چاوه کانم کرده وه.. نهم خه و نهم فرونی غهمگینی کردم و، وا تینگه یشتم که باوکم لیم زویره له به رئه وه ی هو گری خویندنه وه ی فه لسه فه م و قورنانم له یاد کردووه.

شیخ : دویسی شهو کهنووستی بیرت لهوته کانی سپینوزا نهده کردهوه؟ حهیران : بهانی .... دوو دل و نائارامی کردم.

شینخ : بوچیی؟ ئایا لهوته کانیدا سهبارهت به (یه کینتی بوون) هیچ شتیکی رهوات لیٰ بهرجهسته کرد؟

حهیران: نهخیر.... به لام کاتیک له شیخی گهوره م جیابوو مهوه، سهیر بوو به لامهوه چؤن ثهم عهقله مهزنانه دوو چاری ویلی و دله راو کیی دهستی شهیتان دهبنه وه، له کاتیکدا ئهم پیاوه عهقلی له عهقلی من مهزنتره و بیروباوه پی لهبیروباوه پی من پوخت تره و لهمن داناترو زاناتره، چؤن ده رکی ثه و به لگانه ی نه کردوه که شیخی گهوره م باسیان ده کات.

شیخ : کهواته گومان چۆته دالتهوه بـهوهی کـه شیخ مهوزون لهم بهالگانهیدا راست نت.

حەيىر ان : داواى لينخۆشىبوون لـەخودا دەكـەم و، چـۆن ئەمـە دەبيـْت كەمن ھاوبەشى شينخـم دەكرد لـەكاتى رەخنەگرتن لـەوتەكانى ئەم پياوە.

شیخ وا بهدهرده کهویت به گومان بیت لهراستی.

رزچوو به کانی حوت و شیخت، بهرامبه رمه زنی شه و فهیله سبوفه به ناوبانگه ی که جینگایه کی به رزی هه یه له دلندا، به لام وو ته ت چی ده بینت بهرامبه رئه و فهیله سوفانه ی که هاو سهر ده می سپینوز ا بوون و له ویش به ناوبانگتر بوون که به هوی به لگه عه قلی یه پوخته کانه وه باوه ریان به بوونی خود اهیناوه. تاگادارم نه ی حهیران، ریزی تؤو ثه وانه ی هاو ته مه می تؤن بؤیه کینگ له م فهیله سوفه به ناوبانگانه، متمانه ت پینی سودمه ندت ناکات، هه روه ك چنون متمانه ت به فهیله سبوفی کی مسبولهان، یا خود به عه قلت و به خودت سودمه ندت ناکه ن.

. حدیران : مهبهست و ثامانجی من تُهمه بوو و، گومانی تیادا نییه، شیخی گهورهم به بهحتسده یی خودا ئهم باو در ه مهزنهی بهدهستهیّناوه. شیخ: سهبارهت به خه و نه که ت له و په ری راستیدایه، چونکه له قور ثانی پیر و زدا دو و ثایه ته نه مرموو ده یه ی خودا ده ستپیده که ن ﴿ وَمِسنُ النَّساسِ مَنْ یُجَسادُلُ فِی اللَّه بِهُیْرِ عِلْمِ که یه که یه کی کی کی کی الله بِهَیْرِ عِلْمِ وَلَا هُمَاندایه) ﴿ وَمِسنُ النَّساسِ مَنْ یُجَسادُلُ فِی اللَّه بِهَیْرِ عِلْمِ وَلَا هُمِستابِ مُنیر: که سانید هه ن موجاده له ی بوونی خودا ده که ن به بی هیچ رینمایی و کتیبینکی رو شُه ن و زانستی یه ك ﴾.

دووه مراه سوره تی (حه ج) دایه که ده فه رموینت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُجَادُلُ فِی اللَّه بِغَیْرِ عِلْمِ مَنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ یُضِلُهُ وَیَهُدِیهِ إِلَی عَلَیْهِ اللَّهُ مَنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ یُضِلُهُ ویَهُدِیهِ إِلَی عَلَیْهِ اللَّه مَنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ یُضِلُهُ ویَهُدِیهِ إِلَی عَلَیْهِ اللَّه عِیْرِ: که سانیک به بی هیچ زانست و رینمایی و زانیارییه که موجاده له ی بوونی خودا ده که و به دوی هموو شهیتانیکی سهرکیش و ری و ونکه رله خه لاک و هم رکه سینگ به شهیتانه بکاته پیشره وی خوی، رئی لی وون ده کات و به ره و قولایی تاگری دوره خی (السعیر) ده بات ﴾.

(خەونەكەت ئاماۋەى ئەوە دەكات كەسپىنوزا نموونەى ئەو كەسانەن كەبەبىي ھىچ رانست و زانيارىي يەك موجادەلەى بوونى خودا دەكەن و، دەكەونە دوى شەيتانى خودى حزيان كەھەمىشە فەرمانى كارى خراپيان پېئەدات) و، پرسيارەكەى باوكت سەبارەت بۆ خويندنەوەت بۆ قورئان، بريتى يەلەوورەدانت بۆ تېگەيشتنى ماناى ئەم ئايەتانە، كە بەتگە پوخت و رۆشنەكانى لەسەر بوونى خودا لەخۆ گرتووە، كەلەر يېبازە بەلگە حوارىي يەكان، وە بەدەستدىن و بەھزىان، وە فەيلەسىوفان و ھەلگرانى رىلىبازى كەلام، ئەورامى كەخودا بيەويت ئاماۋەى رىگاى راستيان بكات، يىلى دەگەن.

حه بران : خودا ده روی خوشیت لیبکاته وه و به دوورتبخات له همه و غهم و په ژار دیده د و دا ده روی خوشیت لیمن کرده وه به لام بوچی شیخی گهورهم شهو ئایه تابه ی که نامازه ی بوونی خوددا ده که د بومی ساکارو ساده ناکات؟

شیح : لـه کاتی خزیـدا بزتی ئاسـان و سـاکار ده کـهم به گویّرهی ئهو بهرنامه رهینیهیی کهبزم داباویت.. ئهی حهیران. بهئارام به بهههموو تیّگهیشتنیّك ده گهیت.

حمیران : ئمو سنی فعیله سوفه گهورانه کین که شیخی گهورهم دهیهویت باسیایم بز یکات؟

شَيْخ : يه كهميان (لۆك)، دووهميان (لايبنز)

سيهه ميشيان رههما نؤئيك كانته).

حه بران : بـهاتي، زۆر گويْبيسـتى ناويـان بـووم لــه لايــەن قوتابىيانى فەلســەفەوە و. تۆژىنەو َەكانى لۆك چى دەلىّىت؟

شیخ : له کاتیکدا کهسپینوزا جوله کهی هۆلهندی نقوومی ناو بیرۆکهی (ِهکیّتی بوون) بوو بههزی لیکولینهوهی فهلسهفهی میتافیز کی ه هاو دژه کانهوه.

(لؤك) كه له مك ساندا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، له و به رى كه نارى ده رياى رائوك) كه له مك ساندا له گهل سپينوزادا له دايك بوو رمانيشه وه) گير و دهى خو نندنى (ده رك كردنه مروقا متيه كان) (الأدراك الانساني) بوو به مهوى پهيوه ستى زورى به لوژيكى ساغى عمقله وه و ، به خودوور خستنه وه له نه نديشه و يلنى ئه نديشه كان، دانى ده نا به بوونى خوداو نه تواناى عمقل له ده رك كردنى ئه و شته شار راوانه ى كه به عمقل ده رك ناكريت.

سمهبارهت به زانست (المعرفة) لـۆك لهسمرهتاى تۆژينهوه كانيدا ئينكارى بيروباوهږه حۆرسكىيه كان ده كـات و، دهٽينت: - ههموو فيكره كان له گهڵ جياوازى جۆره كانيدا لـهرِيْگاى (ئەزموونه كانهوه) بەدەستمان ده گهن.

ب الله هده ده کیشده کان ئاشکراو روون بۆسان بهده رده کهون که به چاو پیاخشاندنیک عمقل ده رکی ده کات، ئه و کاته ئهم ده رك کردنه به فکره خورسکیه کانی داده نین .

گهر سهرنجی منال و مروّقه کیویلهییه کان بدهین دهبینین سهباره ت بهم شته ئاشکراو روونانه نهزانن و، ئهمهش بوّمان بهدهرده خات که عمقل وه ك تابلویه کی به تال دروستگراوه (Table rase) به لام به هوی ئه زموونه کانی ژیانه وه فکر و زانیاریی یه کانی لا دروست دهبیّت، ئه م ئهرمونانه ش به گویره ی ههست، دهره کی دهبن و به گویره ی وور دبوونه وه و بیکردنه و همان بوّیان دهرونی دهبن.

ههستهودره کان کومه لینك لهههسته کان ده گهیه ننه عه قل و، عه قلیش هه لده ستیت به کو کردنه و ه و پاراستن و بهراورد کردنیان و ده رك کردنی پهیوه ندیی نیوانیان و ، به هوی شه م تیروانینه ده رونی یه و عه قل ده گاته ده رك کردنی شته سه ره تایی یه الشکر اکان که این مه تیره خور سکیه کانیان داده نین. به لام له راستیدا بریتین له و فکر انه ی که عمقل به هوی افزمونه کانه و ه به ده ستی هیناوه ،

حەيىران : گەر (لىۆك) ئىسنكارى فكىرە خۆرسىكىيەكان بكات كەبريىتىن لەفكىرە

سهرهتایی یه جینگیره کانی ناو عمقل، کهواته چون راستیه کان پیدهزانین و، ثهو بنهمایانه چین کهبریاره کانی لهسهر ثهدهین بهوهی کهراستن یاخود ههالهن؟.

شیخ: ئهم پرسیاره له لای من جهوهه ربی نی به، چونکه له رووی ئاکامه وه هیچ حیاو اربی یه کنی به به وه ی که نهم فکر انه، خور سکیه جیگیره کانی عه قلمانن یان.. له دروستکر اوه کانی عه قله.

گرنگی لهوه دایه ئیمه ی مرقب رینکه و تووین له سه رئه وه ی له عه قلماندا فکره ئاشکرا سه ره تایی یه کان همیه که ده یکه ینه بنه ما بن توژینه وه و لینکولینه وه و موجاده له بنو راستی و هه له ی نه م بیرو کهیه و، هه روه ها هه موو به گشتی راستی ده خهینه پال نهم فکره ئاشکرا سه ره تاییانه.

لؤك به شيوه يه كى ناراسته و خو باوه رى به فكره خورسكيه كان هينا وه به (فكره نموونه ينهينانه وه كان) (أفكار تمثيلية)(Idees represetative) ناوى بردن، به جوريك كه ده ينهينانه وه كان) (أفكان الله تمثيلية) (Idees represetative) ناوى بردن، به جوريك كه ده ينبين المعه قلماندا نموونه مى راستى شته كان هه يه كه ينوه ره بو فكره كانمان و ده تو انين به هويانه وه راستى يه كان له هه له كان جيابكه ينه وه به ريزه يه كه به راورده كه ته و او و ئاشكر ابيت له ينوان ئه و فكره نموونه ييانه ى كه له مداندا جينگيرن، ئه و كاته زانياريى يه كانمان له راستى يه وه نزيك ده بس و ، دابه ش كو تايى ده هينينت.

یه که م : زانسیاریییه (اشکراکان)، اسهو زانسیاریانهن که لهنسیوان فکسره بهده ستهیّنراوه کان و فکره نمونه یی کانی که عمقل به هوی به راور ده وه به بی به لگه ده رکی ده کات.

دووهم : زانیاریییه به لگهیییه کان، که بریتین له هیّنانهوهی به لگه لهسهر بوونی بهراورد لهنیّوان فکره بهدهستهیّنراوه کان و فکره نموونهیییه کان.

سیههم/ زانیاریییه نادیاره کان، که هیچ به لگهیه کی لهستهر نییه و بریستی یه له زانیاریی یه کانمان سهباره ت به جیهانه ماددیی یه کان.

ئیمه به هوی هه سبته وه ئه م شتانه پیده زانین به لام زانیاریی به کانمان نه له به شه ئاشکر اکانن و ، نه له به شه ئاشکر اکانن و ، نه له به شه به لگهیی به کانن ، چونکه ئیمه ناتوانین به هوی شه حمقیقی به مادییانه ی که ده ببینین به لگه له سهر راستی زانیاریی به کانمان بهینین و ، ده رك کردنمان بؤ ئه م شته ماددیی به ته نها (بوونه حمقیقه ته ده ره کی به که به تی).

ثممه لمراستيدا حمقيقهته خوديييه كهي نييه بهلكو ثيمه تهنها دهركي روالهته كهيمان

کردووه و هیچ شتیّك دەربارەي حەقیقەتە ناوەرۆكەكەي نازانين، ھەربۆيە زانيارىمان سەبارەت بەجيھانى ماددە زانيارىي يەكى ناديارە.

حهیران : ثایا.. (لـۆك)یش وەك سەفسەتائیه كان و گومانداره كان دەيەوينت ئینكارى بووىي زانيارى سەبارەت بەحەقيەقەتە كان بكات؟

شیخ / دهبینم تاگاداری همموو، نهو وتانهم نیت کهمن دهیلیم و تو دهیان نووسیتهوه، چونکه نهم پیاوه ده لیت : شته تاشکراکان به بی پیویستیمان به کهمترین به لگه راسته وخو ده رك ده كرین، همروهك نهم و تهیهمان که ده لیین، گشت له به شسی گهوره تسره و دوو جهمسه ری هاو دژیه کیکیان راسته و نهوی تریان هه له یه.

زاسیاری تری زورمان ههیه به هوی به لگه کانه وه ده رك ده کرین، وه ك کیشه ماتماتیکه کان، که به هوی به لگه کانه وه ده گهنه راستی به کان، به لام زانیار بهان سه باره ت به شته ماددیی به کان ئاشکر او روون نی به و ناتوانین به لگه له سه ریان بهینینه وه، وه ك نه به لگانه ی له سه رکیشه ماتماتیکه کان ده بهینینه وه به لکو زانیار بهان ده رباره ی شته ماددیی به کان رواله تی و نادیار ن و ، نه م فه بله سوفه به هیچ شیوه به ك نالینت زانیار به ان مادده له ویلی ته ندیشه مانه وه به و هیچ راستیه کی تیادا نی به به لکو خواریاره بلینت : نه م جوره زانیاری به نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری به ناشکر او به تگه داره کان به لکو راستی په سه ند ده کات، به به لگه ی نه وه ی عمقله مروقی به ساغه کان هه موه و به گشتی ریکه و توون له سه رئه وه ی ده رك کردنی وینه هه ستیه کان به گتستی ده گهرینه وه بویه گشتی ریک و توون له سه رئه وه ی ده رك کردنی وینه هه ستیه کان به گتستی ده گهرینه وه بویه به شیوازی ده رك کردن و وه سفکردنیان به به ك وه سف

هیچ گومانیکمان لانامینیت که وینه زهینی یه کان یه کسانی شته دهره کی یه کانن و، ناتو انریت به لگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انریت به لگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انریت به هوی خودی شته ماددیی یه کانه وه بگهینه ته و اوی راستی یه کان، وه ک چون له کیشه ئاشکر اکاندا له خودی خویاندا ته و اوی راستی یه کانیان تیادا به ده رده که ویت که به لگه دارد.

حەيىران : بىروباوەرمان سەبارەت بەبوونى خوددا و شىتە شارراوەكان، لـۆك لـەچ بەشنىك لەبەشەكانى زانيارى دادەننىت؟

شیخ : ئا.. لیره دا به رزی و رهسه نی بیروباوه پی لؤك به ده رده كه ویت، كاتیك كه ده رك كردنمان بـ قربونـ خـودا جـیاده كاته وه، لـه ده رك كـردنمان بـ قربونـ خـودا جـیاده كاته وه، لـه ده رك كـردنمان بـ قربونـ خـودا جـیاده كاته وه، لـه ده رك كـردنمان بـ قربونـ مـــ ارراوه و

نهیسنی یه کان و ، ده لیست : ئسیمه (بسینگومانین) لهسمه ر بوونسی خسودا که بسه هنی و ر دبوونه و هیست و و ر دبوونه و هیست و عمولین..

ده رك كردنمان به بن به تگه، به وه ى كه مرؤف مه حاله له نه بو و نه وه دروست بيت. و زانيار بمان سه باره ت به بوونى خودا زانيار بى به تگه بى به تگه بى به ته به به به نيار بى به تاشكر اكانه وه . چونكه بوونى ئيمه به شيكه له زانيار بيه الشكر اكان، ئه مه به تگه به بوونى خودا، وه ك ديكارت ده تيت و ، ئه و شتانه ى كه له ئيمه ى مرؤف و جيهاندا به دى ده كريت له به هره وه رى و سيستم و ريك خستن و به رنامه ريرى بريار و فه رمانه كان ، همه و يا رياد و ما ريرى بريار و خاربه جى ده موويان به گشتى پيويست به دروستكه ريكى به تواناى همه بوويى زانا و كاربه جى ده كه ده كه د.

به لام شته شارراوه نهینی به کان، وه ک لیکو لینکو لینه وه له زاتی خودا و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی شت به گشتی، لوک سه باره ت به م باسانه زور به دانایانه وه لام ده داته وه ، به شینو ه به که پینویسته ده رخ بکریست، نهی حهیران، وه ک چون ده رخی و ته ی فهیله سوفه دانا کانت کر دووه، که ده لینت (گهر خه لل توژینه وه به کی ورد ده رباره ی توانایی عمقلی خویان بکه ن و ، په رده له سه ر نه و ناسویه لابه رن که به شه روشنه کان له به شه تاریکه کان جیاده کاته وه.

جیاوازی بکهن لهنیوان ثهو شتانهی که ثه توانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان سهباره ت به به شه تاریک کان و، ده توانین تؤژینه وه و باسیه کانیان بیو لایه نیکی تر ته رخان بکه ن که سوو دمه ندو به که لگ و دلنیا به خش بیت).

حهیران : شیخی گهورهم،.. من لهولاتی خومان سهر گوزشتهیه کی هیندی فیربووم که لهده قی نهم و تهیه ده چینت به مانا و و ته یه وه.

شیخ : به آنی. به راستی به ده ق و به مانا له و ته کانی لؤك ده چینت، هه روه ك (به یرونی) له کتیبه که یدا (تحقیق میا لله بند الخ... للهند من مقولة) و پر له ژیری و دانایی یه که ده نینت: (ته نها زانینی ثه و جینگایه مان به سه که تیشك ده یگاتی، پیویستمان نی یه به زانینی ثه و جینگایه ی که تیشك نایگاتی، هه رجه ند له خودی خویشیا گه و ره بینت، هه رشتیك تیشك نه یگاتی هه ستیش ده رکی ناکات. و هه رشتیك هه ست ده رکی پینه کات زانراو نابیت).

(بهم چهشنه، ئهی حهیران گهورهترین عهقله ساغه کان بهبی جیاوازی یه گده گرن و ریّده کهون له به به جهشنه، ئهی حهیران کهلهچوارچینوهی گهیشتنی ئهو تیشکه بهو جینگایه تینناپهرن، گهر تیپهرن دوو چاری ویالی و کهوتن دهبنهوه) ههروه کو چوّن سپیونزا تووشی بوو.

حمیران: - ثمی گمورهم،.. زیاتر.. زیاتر.. زانستم فیر بکمو باسی (لایبنزو کانط)م بۆ بکه،

شیخ: – زیاتر، بـۆت باسـده کهم.. تا.. بهمهبهست ده گهیت، بهلام ئهمشهو کات بهش ناکات بۆ باسـکردنی (کانت) تهنها (لایبتز)ت بۆ باسـده کهم.

حميران: - ئايا.. لايبنز پهيرهوي لۆكسى هاوريني دەكات لەفكره بەرزەكانيدا؟

شیخ/ لهههندی شتدا پهیرهوی ده کات و لهههندی شتی تردا دژی دهوهستیت و، لهههندی باسدا لهلوك بهرزتره، بهلام لهههندی باسی تردا ناگاته لوك.

حدير ان: - ئەمە، چۆن دەبينت؟

شیخ: - به تی نه باوه ردا پهیره وی ده کات و، نه قو لایی به تگه کاندا نه و به رزتره و، دری نیخ: - به تی نه به به به به به به به روی دری نیخ ده وه سینت که ده تیت عه قل وه ک تابلؤیه کی به تال وایه، به لام کاتیک پیچه و انهی دانایی په کهی ده وه سینت نه سنوری نه و جیگایه ی که تیشک پینی ده گات تیده په ریخت دو و چاری هه نه ده بیت و ده که وینت: لایستزی بلیمه تی نه تر نه انه آنید از انسته که پدا گهوره بو و و، نه بیر کردنه وه کانیدا قو نیو به تاییه تی نه تر ژینه وه کانیدا بز فه نه رانسته که بدا گهوره بو و و، نه بیر کردنه وه کانیدا قو نیو و به تاییه تی نه تر و کان به لام نه وه سفکر دنه کانیدا بز به ده رخستنی نه و پهیوه ندیی یه ی که نه نیوان مادده و روحدا همیه دو و چاری نوشستی ده بین به ده رخستنی نه و پهیوه ندی یه که نه نیوان مادده و روحدا همیه بیر و راکانی دیکارت بو و نه فکره خورسکی په کاندا و دری نوک ده وه سینت نه و باسهیدا که ده این و شته ناشکراکانی، ده رک نه کات به لام نه (تاقیکردنه وه نویکانیدا دانیاری یه کان و شته ناشکراکانی، ده رک نه کات به لام نه (تاقیکردنه وه نویکانیدا که ده باره ته عه قلی مرزق) (NOVVEAX ESAIS SUR PENTENDEMENT)

به بیرورایه کی نیوهند لهنیوان دیکارت و لوک دیست که لوک و دیکارت بهیه گده گهیهنی به جوریکی زور گهوره کاتیک که دهاییت: ایمه ههرگیز ناتوانین زانیاریی یه کانمان تهنها به پالپشتی انهزموونه کان لیکبده ینه وه. تهزمونه کان هه مموو شتیك نین بو زانیاری وهك لوك ده تیت : به تكو گه لیك UERITES NECESSAIRRE المراستی به گشتی به پیویستی به کانمانی تیدایه (SETUNIVER SELLES) به ترم به هغری ته زمونه کانه وه به ده رده که ویت، واته شه راستی به سه ره تایی به پیویستیانه به خورسکی و به توانایی له عه قلماندا هه به به تلام ته نها به هغری ته رموونه و ده توانریت به ده ریخریت و گهر ته زموون نه بیت بومان به ده رناکه ون، به تلام ته مه شه وه ناگه به نی که پیکهاته ی شه زموون بن و له م (مانا قوو ته وه) (کانست) فکره کانی خوی وه رگر تووه.

(لایبنز) لەووتە بەناوبانگەكەيدا دەليّت : (ئەو شتانەي كەبەھۆي ھەستەكانەوە دەرك دەكريّت، عەقليش لەخودى خۆيدا دەركى دەكات)

بهمهش چهسپاندنی شیاوی دروستکردنی گهردونی له نهبوونهوه کرد.

حمیر ان/ چـۆن توانـی بگاته چارەسەر كردنى ئەو ئالۆزيانەي كەچەندەھا عەقلـى مەزن تيايدا سەرسام و وەستاو بوون؟

شیخ : بهههمان به لگه خوازیی یه کانی فارابی و ثیبن سینا و دیکارت و لؤك، گهیشته چاره سه رکردنی ثـه و جوّره کیشـانهی کـه باسمان کـرد، بـه لام زوّر بـه رزو گـهوره بـوو له شیّوازی ره و انبیّژی و باوه ریدا.

بهآگـه خوازیییه کانی به کاردههیّنا بهشیّوهیه کی ژیرو کارامهو رازاوه پتهو ٹاشکراو و هواو .

پەيوەسىتى زۇرى بىـە بــنەما پېئويسىتىيەكانى عەقلــەوە، مــرۆڤى ناچــار دەكــرد بــۆ باوەرپېنھينانى.

گُويْبيستى به ئەي حەيران چى دەليّىت.

حديران/ هدموو لهشم گوييه، بۆ ووته كانت گهورهم.

شیّخ: لایبنز، دهلیّت: ههموو ثهو راستی یه عهقلیانهی کهعهقلّ بریاری سهلاندن و سهلاندنی دهدات پیّویسته له سهلاندن و نهسهلاندنه کهیدا پهنابباته بهردوو بنهما پیّویستی عهقلّ، که تُهمانهن: – یه کهمیان/ (بنهما هاو دژیه کان) (التناقض).

دووهميان/ بنهما هـ قر تـهواوه كان (العلة الكافية)، واتـه: ههموو ئهنديشه كردنيك، يان، شياوه يات مهحاله، ياخود پيويسته.

هـهر شتیك ئهندیشه کهوتنهوه ی شیاو بینت به لام پیچهوانه ی عـهقل بینت ئهوه (مهحانه) و، هـهر شتیك ئهندیشه کردنی پیچهوانه ی عـهقل نهبینت ئهوه (شیاوه)، هـهر شتیك ئهندیشه کردنی پیچهوانه ی عـهقل بینت، ئهوا پیویسته (واجب) هـمروه ها هـموو بوونیکی بهرچاو ده کهویته ژیر یاسای (هـق و هـق کـارهوه) کـه دهبینت هذیه که همینت بق پهیدابوونی که تهواو و برهربیت.

وته بهوه ی به بی پیویستی (هۆیه کی ته واو) ده که ویته بوونه وه، ئه مه پینچه وانه ی عه قله و له سهر پهیره وی کردنی ئه م دو و بنه مایه (بنه مای هاو دژو) (بنه مای هۆی ته واو) ده تو انین ئاماژه ی بیر ؤکه ی (شیاو) بکه ین، ئه و کاته (ده تو انین) (پهیدا بوو)، شیکار بکه ین و، بؤئه وه ی بتو انین بریاری پهیدابوونی شت بده ین، ده تو انین له گه ل (بنه ما هاو دژه کان) به را وردی بکه ین تا.. بز انین ئه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه ی هاو دژی عه قلی تیادا نه بوو، بریاری (مه حاتی) ده ده ین. گه ر ئه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه هاو دژی عه قلی تیادا نه بوو، بریاری (مه حاتی) ده ده ین. گه ر ئه ندیشه کردنی پهیدابوونی هیچ هاو دژی عه قلی، نیادا نه بوو، نه وا بریاری (شیاوی) ده ده ین ی به یک به دو وری زانی و نه تو انا بوو له ئه نه ندیشه کردنی به بیاری پر سیار ده که ین، ئایا ده شدیشه کردنی (نه بوونی) به هاو دژی عه قله و شته هاو دژه ی عه قل بینت، گه ربریاری ئه وه ده ده ین که ندیشه کردنی (نه بوونی) به هاو دژی عه قله و هاو دژه ی عه قل بینیاری نه وه ده ده ین در و نه پیویست زانرا بریاری ئه وه ده ده ین در وی به پیویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در وی به پیویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در به پیویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در در به بین ویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در در به بین ویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در در بین وی به بین ویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در در به بین ویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین در در بین وی به بین ویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در در در در در در به بین وی به بین ویست زانرا بریاری نه و در در در در در به بین وی به

پاش ئەمە دەچىنە سەر شتە واقىعە بىنراوەكان كە (ھۆ تەواوەكانى) (العلة الكافية)ى بەسەردا دەچەسىپىت و، واپنويسىت دەكات كە ئەم بىنراوانە (ھۆيەك) ھەبىنت بۆ پەيدابوونيان و، پىويست دەكات كە ئەو (ھۆيە) ھۆيەكى (تەواو) بىنت.

کهواته بوونی (هزی تهواو) کاریکه لهپیویستی یه کانی عمقل و ثینکار کردنی ثهم (هز تمواوه) هاودژی عمقلیت بن دروست ده کات، چونکه ثمم (هن تمواوه) له به شه کانی

(پيويستيدايه) (واجب).

گهیشتن بهم باوه ره پاش تهوه بوو که به بهالگه سهلاندی (شیاویی بوونی خودا) چونکه هیچ هاودژی عهقلی تیادا نی به ههر چهنده عمقل نهتوانایه لهتهندیشه کردنی چونیتی خودا.

شینخ : تمه حهیران، قورثانت لمهاد کرد، کهباو کت ههمیشه خوازیار بوو، بیخوینیت.

حهیران: من باوه رم بهوه ههیمه کهفه رمووده کانی خودای به خشنده راستترین و پتهوترین به لگهی له خو گرتبینت، به لام نهینی یه کانی رهو انبیزی ثهم به شه ده رك ناکهم که ئیستا تاوتوی ده کهین، بوچی شیخی گهورهم ثهم نهینی یانهم بو ثاشكرا ناکات.

شیخ: زاناکان زیاتر تؤژینهوهی رهوانبیژی قورتان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورتان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورتانی مهزن و بهده رخستنی ثهو توانایانهی کهعهقلی مرؤی دهرکی ناکات لهم بهشه دا خوی گرتوته وه (کهبهشی به لگه کانه لهسه ربوونی خوداو سیفاتی تمواوی و، دروستکردنی گهردون و، وه لام دانه وهی ثهوانه ی ثینکاری بوونی خودا ده کهن) کهزور تاشکراو روونترو زورترو مهزنتره و، بهده رخستن و روونکردنه وهی وه هی به یکانم پیکانم پیدایت له کاتی خویدا بوتی باس ده کهم.

حمیران : گـهر ئهمـه بـیرورِای لایبـنز بیّـت لهسـهر بوونـی خـوداو سیفاتی تـهواوی و دروستکراوه کانی، کهواته ههاله گوتنه کانی له کویّدایه؟

شیخ : تەنھا لەو جینگایەدا ھەلەنگووتووە كەوپىستى ئەو پەيوەندىيىيەي نیوان جەستەو روو ح بەدەربخات كەعمۇل تائیستا سەر سامە تیایدا.

آیکدانهوه یه کی دانا کهزور له بیرورای مالبرانش ده چینت له ریکه و تن گونجاندندا و، لیکدانه وه یه کی تیرو چر بوو که له سنوری توانایی عمقل ده ستی پیکرد و، به (ریبازی جه برینی) کوتایی پیهینا که ناگونجینت له گهل کاربه جی یی خودا و سیفاتی ته و اوی، وه ك سپینوزای هاوریی پیش خوی.

هـهروهها وتی/ نـهو جهستهو روحانـهی کهلهجیهاندا ههیـه هـهمووی بهگشتی لـه (گهردیلهی رؤحیی) پیکهاتوون کهههر گهردیلهیهك جیاواز و نازاده له گهردیلهیه کی تر بهبی پهیوهندیان بهیه کتریی یهوه ههریه کهیان به گویرهی سیستمی تایبهتی خویان ده جولین.

هـ موو گەردىلەيەكىش دوو بەشى لەخۆگىرتووە كەبەشى مـاددىي (كارلـيْكراوە) و بەشى روحى (بكەرە).

حەيىران : بەلام چۆن ئەم گەردىلانە كار لەيىەكىز دەكەن گەر پەيوەنديان بەيەكەوە نەست؟

حهیران: ئهم بیرو کهیه مه حال نی یه به لکو ده شیّت له سه ر بنه مای ئه و باوه ره ی که لایبنز له سه ر بیرو که ی (ده شیّت) دایناوه، چونکه ئه ندیّشه کردنی هیچ هاو دژیه کی عه قلی تیا نی یه.

له سهر بنه مای خودی ته و باوه ره پر سیار ده که م، تایا هیچ هاو دژیه کی عهقلی ده رك ده کریت له نیوان ته و پهیوه ندیی یه نادیاره ی که له نیوان روح و جهسته دا ههیه؟

گهر نهم نهندیشه کردنه هاو دژی عهقلی نهبوو، بهلکو (شیاوبوو که نهم شیاویییه، ناشکراترو چهسپاوتره و باشترین ناکام دهدات بهدهستهوه، چی وای لیکرد له کاتیکدا ههولدهدات دهربازمان کات لهو نالوزیییهی که لهنیوان پهیوهندی روح و جهستهدا ههیه بمانهاویته ناو نالوزیییه کی تر کهزور لهو نالوزترو بی ناکام تره؟

شیخ / وو ته کانت راسته.. و گهر نهزان بین لینی دهشیّت ههتا کوّتایی.. ههر بهنهزانی بمیّنینهوه، گهر ثیّمه ثمو پهیوهندیییهی نیّوان روح و جهستهمان دهرك نه کرد، ئهمه ئهوه ناگهیهنیّت کهمهحال بیّت، تهنها دهتوانین لهگهل لایبنزدا بلیّین ئهوه (دهشیّت) چونکه ئهندیشه کردنی هاو دژی عهقلی تیادا نییه.

گهر شیاو بوو، هیچ شتیك ریگهمان لیناگرینت كهبلیین ثهم پهیوهندیییه بههوی توانای خوداوه دهبیت لهجیاتی ثهوهی تیوریك لیكی بدهینه وه كه ثهندیشه كردنی ثالوزو نادیار بینت. و نزیك بینهوه لهبیرو كهی (جهبری) كهنا گونجینت له گهل دادوهری و كار بهجیی خودادا.

حهیران : گوییستی شیخ بووم که دهالیّت/ لایبنز جیهان لهوپهری تهواویدا دهبینیّت، مانای ئهمه چی یه له کاتیکدا ئیمه دژواری و خراپه کاری زؤری تیادا دهبینین؟

شیّخ / لایبنز به گهش بینی بهناوبانگه، ههموو شته کانی گهردون لهسیستم و چهسپاویی و رازاوهی ده کاته به لگه بـ فر تـهواوی خـودای مـیهرهبان لهسـهر بـنهمای بیرو کـهی (هـ فر تهواوه لهبهرچاوه کان) (العلة الکافیة للواقع).

میهره بانی و ته و اوی، خودا، هیچ گومانینکی تیادا نییه که دروستکه ری شهم گهردونه به میه که دروستکه ری شهم گهردونه به باشت و ه کتاکه رو و داوید کاتینکی سینوردار سهیری شهم گهردون به بکهین و سهرنج بده سنخ دا به کاریی یه کان و چاکه کان له یاد بکهین.

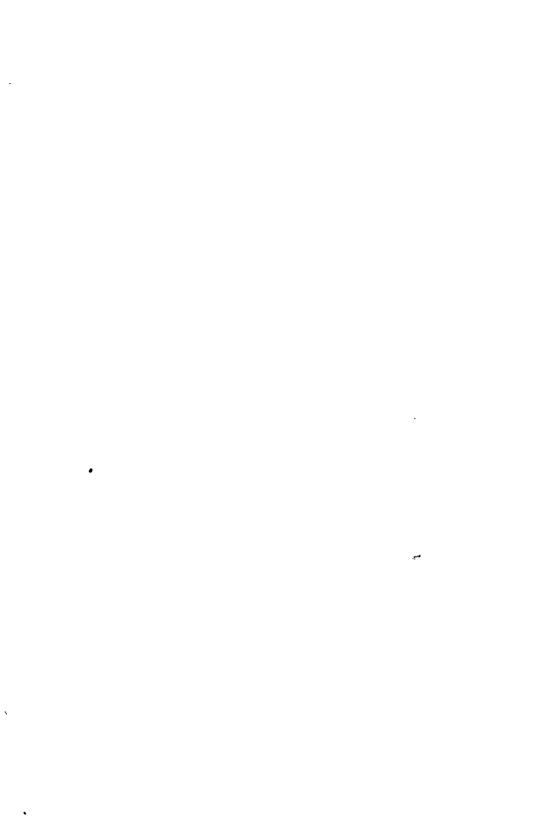
بهالکو پیویسته لهسهرمان بهشیّوهیه کی گشتی سهرنجی ههموو شتیّکی گهردون بدهین تاکو دانایی ههموو شته کانی دهرك بكهین و، كرداره خراپه کان دهبیّت ههبن.. تا.. به هزیانموه بگهینه کرداره چاکه کان تهم و تهیه یی لایمنز سهبارهت به خراپه کاری و تهی هه نگرانی ریبازی که لام و فهیله سوفانی پیشخویم دینیته وه یاد.

بهتایبهتی وتهیه کی (جاحظ) که لهوپه ری بهرزی و دانایدایه که دهلیّت/ (خوْشبهختی لـه كارى دەسـتپينكردنى دونـيا تـا.. كۆتـايى ماوه كـهى لـهتينكه لـبوونى چـاكـهو خـراپموه زهره رمه ندو سوو دمه ندی و ناخوشی و خوشی و نزمی و بهرزی و زوری و کهمی دایه. و گەر دونيا تەنھا خراپەكارى بووايە ئەوا جيھان لەناو دەچوو و، گەر تەنھا چاكەي رووت بووایه، چاکه مانای نهدهبوو و هزکاره کانی بیرکردنهوهش لهیه کتر دهپچرأن و جياكردنهوهش نابينت ثهوكاته ثمهم گهردونه بنيبهش دهبوو لمچهسپاندن و وهستاندن و فیربوون کهبهمهش زانستی نهدهبوو و رینگاچاره نهدهبوو بنو نههیشتنی خراپه کاری و دەسىتكەوتنى سىوودمەندى و بىەثارام نىەدەبووين بەرامىبەر ناخۇشىيەكان و نەسىوپاس و پیزانیسنمان دهبسوو بهرامسهمر خوشسییه کان و، نسهمان دهتوانسی سسهنگینی پهخشسانیك لەپەخشاننكى تىر، جيابكەيىنەوە و مىلملانى نىەدەبوو بىز پلىەو پايىە و، چىيژى خۆشسى سـهر كموتن نـهدهبوو، كهبـهماناش راستگۆيەك نـهدهبوو كەثاماژەي راستىيەكان بكات و پووچـهاتکهرینك نـهدهبوو رینکخـراوهکان بخاتـهروو و، گلمیکـهرینك نـهدهبوو کهموکوری سهرسامي و ناخوشيه كانمان بنو بسهده ربخات و، هيچ هيوايه ك نسه ده بوو بنو تير كردني ئار هزووه کانی مروّق، گهورهیی و بینگهردی بوّ ئهو خودایهیه کهسوودمهندیییه کانی ئهم گەردونىەي بىز كردويىنەتە بەھىرەمەندى، زۆر كىات زەرەرەكىان بەسىوودمەندى بۆمان ده گهریّننهوه و، کـۆي هـهموو شـته کاني گـهردون به گشـتي لهوپـهـړي سـوودمهنديدايه و یه گرتنیان لهوپهري بههرهمهنديدايه)

حه يران/ به راستي نه و و تانه له و په ري ره و انبيري و داناييدايه.

شیخ/ جـاحظ پیش لایبنز بهنو سهده هاتوته دنیاوه، دهبینیت، تهی حهیران، جون عهقلی بلیمه ته کان یه کده گرنهوه.

به یه ك گریستی بلیمه نه كان (۳)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت / چوومه خزمه ت شیّخ ده بینم خو شحال و گه ش بینه وه کتیبیکی به ده سته وه بوه ، سه رنجم دا به زوبانی (نوردی) نوسرابوو) سه رم سورماو نیشانه ی سوزو خو شهویستی له سه ر رووم به ده رکه و ت، شیّخ سه ری هه لیری و سهیری کردم و و تی / چی یه نه مشه و به پیچه و انه ی دوینی شهوه وه ، دلخوش ده تبینم به (بی بار) ناوت ده نیم، یا خود به چاو پیکه و تنت به زبانی نیشتمانه که ت، سوزو خوشه و یستیت جو لا بو و ته ن .

حەيران/ بەلنى، ئەمە راستيەكەيەتى، بەلام ئەو كتيبە چىيەو باسى چىدەكات؟ شيخ/ ئەم كتيبە تايبەتە بەشيخ (جسر) خودا لينى خۆشبىي.

حەيران/ شيخ (جسر) يەكيْكَە لەزانايانى ھيندستان.

شینخ/ نه خیر . . یه کینکه له زانایانی و لاتی شام، به لام و ه رگیْپر راوه بو زوبانی ٹوردی و تورکی.

حەيىران/ ئايا، باسكردنى شيخ جسر ھاتۆتە پيشەوە كەتۆ ھەردەم باست دەكرد؟ بەلام باسىي سيھەمينى سىن فەيلەسوفەكەت بىۆ نەكىردم كـە (عەمانوئىيل كانـت) بـوو و، زۆر ئارەزوومەندى گويبيستى باسكردنى دەكەم.

شیخ / کاتی باسکردنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه ری بن اماده ده کهم، بن شیخ اسکر دنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه وی ایسنده تو ژینه و هی له سه رابه ری گوماندار انی نوی ده کهین که (هیوم) له گه ل (کانگ)دا که پیشه و ای فهیله سوفانی نوییه و باوه ری به عمقل و در وستکه ری عمقل هه یه که (خودایه).

ُ حُهير ان/ مُس پهيوهنديم چييه بهرابهري گوماندارانهوه و گويْبيستي باسي زوّربووم ليِّيان، هيچ ساغ پوخت و فهلسهفهيه کي دروستم ليٽوهرنه گرتن.

شیخ : راسته، (هیوم) لهلای رهخنه گرانی فهلسهفهوه بهفهیلهسوفی تهواو بهمانای وته دانابرینت، چونکه هیچ فهلسهفهیه کی تایبهتی سوو دبه خشی دانهناوه به لکو تهنها هؤ گری گومان بووه. ئینکاری هـهموو شتیٰکی ده کـرد، تهنانـهت ئینکاری عـهقل و خوداشـی ده کږ د.

به لام نه گهر کورته باسینکی (هیوم)ت بن نه کهم، بهرزی بهرگری (کسانط)ت سهبارهت به عهقل و بوونی خودا بن به ده رناکهوینت، ته نانهت بهرزی (هیوم) خویشی بن ب ناشکرا نابینت.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ به لین.. ئه ی حهیران. ئه گهر گومانی (هیوم) نهبوایه (کانگ) نهیده توانی ئه و تهمه نه دریژه ی به سهربه ریت له دانانی نووسراوه به نرخه کانی سهباره ت به به رگری کردنی له عه قلّ.

حدیران/ به ُلام نازانم چۆن (هیوم) ئینکاری نهفس و عمقلی خوّی کرد.

شیخ/ نهی سوفسه تائیه کانی پیشوو له گهل گومانداره دیرینه کان، ئینکاری ههموو شتیکیان نه کرد؟

حەيران/ بەلتى.. راستە.. بەلام سوفسەتائيەكان

هه لخه له تیسنه ربوون و خه لکسیان هه لده خه لسه تان و گوماندار انسیش به بیرو کسه ی (لائه دریی یسه ی) در و از کو تاییان هسات و ، له سسه رده میکدا هساتن، فه لسسه فه لعه م ناسسو فسر او امهیدا سه بوو و ، نسه مسهمو و به رهه مسه زوره دلرفیسنه ی نسه بوو ، کسه نسه و هسهمو و فه یله سوفه گه و رانه ی خستوته وه له نموونه ی (دیکارت و لوك و لایبنز . .)

نه مانه هه موو به گشتی هاو چه رخی (هیوم)ن که تو به رابه ری گوماندارانی داده نییت. نازانم چون (هیوم) له پاش نهم فه یله سوفه گهورانه گومان چووه عه قل و خودیی یه وه ؟ شیخ / هیوم به زانیاریی یه کان ده ستی پیکردو ریبازی (لوکی) گرته به رو هه روه ك ئه وان ئینكاری فكره خورسكی یه کانی كردو، هه ردووكیان باوه ریان وا بوو، هه موو ده ستكه و ته كانی به شه كانی زانیاری به هوی هه ست و نه زمونه و به ده ست ها تووه.

به لام (فکره پیکهاته کان) ته نها بریتین له کومه له فکره یه که به لام کاتیك هاوشیوه ی به ده رناکه و پیکهاته کان ته نها بریتین له کومه له فکره یه که ر (هیوم) به مه شهوه بوه ستایه، هه رباش بوو به لام ده لیت له وانه یه فکره خورسکیه کان کومه لیک فکره ی ساده و ساکاربن، دوور نی یه فکره سه ره تایی یه تا شکر اکانی عمقل له داهینه ری عمقل خوی بیت و، زور به پوو چه لیانه ده چیته ناخی باسه کانیه وه به شیوه یه کو تینکاری سیستمی (هزو هزکاره کان) ده کات.

باوه ری و ایم کهپمیوهندیی نیوان (هـ و هـ فرکار) لـ مویّلی ثهندیّشه کانهوه بیّت و هیچ سمر چاوه یه کی نهیّت.

ئيْمه ديار دهيه كي پهيدابوو دهبينين كه بهدو ايدا ديار دهيه كي پهيدا بووي تر ديّت.

لامسان و ایسه دیسارده پهیدابووه کسهی دووهمسیان هنر کساری دیسارده پهیدابووه کسهی یه کهمیانه، له گهل ثهوهی که همیچ پهیوهندیی یه کی عمقلی پیویسست له نیوه ندیاندا نی یه کهبلیّین دیارده ی یه کهم (هزیه) بز دیارده ی دووهم.

به لام ئیمه هممیشه و اراهاتووین که تهم رووداوه یه ك له دوا یه که ببینین، لامان و ا بووه پهیوه ندیی یه کی (هـ فر و هـ فركـار) له نیوان تـهم دوو رووداوه دا ههبیّت، له به رئه وه باوه پرمان و ابوو یه كـهم (هـ فر) یـه بـ فر دووه م و ، بیر فركه ی (هو و هو كار) فكره یه كی خودیی یه كه هیچ بوونیکی نی یه و ته نها له عه قلماندا هه یه .

سیستمی (هۆو هۆکار) تەنھا بریتییه له کورتکراوه ئەزمونەکانی پیشوو و، سەبارەت بەدوا رۆژ بەرگەی کەمىرین دووپات بوونەوە ناکات.

حهیر ان/وته کانی (هیوم) دهربارهی نهبوونی پهیوهندی لهنیوان، ثهو دوو دیاردهیهدا، لهوته کانی (غهزالی) ده چینت کهبهرامیهر (ثیبن روشد) و تویه تی، ههروه که بوّت باس کردم.

شیخ / غهمبارنیم بهوهی که تیگهیشتنت کهم بوو بیت به کورتکر اوه کهی سیستمی (هنو هنر کار) که غهزالی ثامژاهی بز کر دووه، چونکه زوّر لهفهیلهسوفه گهوره کان، وهك تنز تیگهیشتنیان کهم بووه لهخویندنهوهی (تحافت الفلاسفة)ی غهزالی، لهبهرثهوه به چاکی دهزانم بگهرییینهوه سهر ثهو نوسراوهی کهدهربارهی ثهمه نووسیومانهو چاویکی پیادا بخشینینهوه.

حدیرانی کوری تهزعهف و تی / لاپه ره کانی ته و ده فته ره ه ه لدایه وه که و ته کانی شیخم تبادا تؤمار کر دبوو و، ته و و تانهم بز شیخ خوینده وه که ده رباره ی غمز الی نووسر ابو و . شیخ و تی / به لنی . . حدیران چیت به دی کر د .

حەيىران/ هيچ جياوازيەكى/ لەنيوان ئەو دوو وتەيەدا بەدى نەكرد، غەزالى دەليّت ئەو شــتانەى كەدەيبيــنين لەپەيووەسـتبوونى (هــۆو هۆكــار) نــاتوانين بلــيّين تــەنھا هۆيــه بــۆ پەيدابوونى ئەم دياردەيە، ھەروەھا ھيوميش ھەمان بيرۆكەي ھەيە.

شینخ/ نه خیر .. ئه ی حهیران، لهراستیدا جیاوازی لهنیوان ئهو دوو و تهیه زوّر مهزنه، له بهرئهوه پیویستت بهروونکردنهوهیه کی نوی ههیه، چاك گویبیستم به.. حهیران: ههموو

لەشم، گونيە، ئەي گەورەم.

شیع : سوودمهند نابیت و، تیگهیشتنت ئاسان نابیت گهر نموونهی ئاگره کهت بو بهینمهوه کهغهزالی باسی ده کات.

چونکه تو گهوره بوویت و بی گومانی لهوه ی که ناگر سوتینه ره له به رئه وه ناتوانیت ده رکی نهم بیویستیه عه قلی یه بکه یت به وه ی که ناگر بیویسته سوتینه ربینت، له به رئه وه و ار له غوونه ی ناگر ده هینین و ده چینه سه رغو نه یه کی تر. بو غونه نه م زهیتی زهیتونه، گهر بو یه که م جار له ژیانتادا بیبینیت و، مروقیل پینی راگه یاندی، که وائه م زهیته به ته و اوی ناگری له خو گر تو وه که به سووتاندنی، ناگره که به ده رده که وینت، نایا.. با وه رت به مه ده بود؟

حەيران/ باوەرم دەكرد گەر لەبەر چاومدا تاقىبكرايەوە.

شیّخ/گهر لهبهر چاوت تاقیکرایهوه، ئایا.. ئهو پیّویستیه عهقلیهیی تیادا دهبینیت، کهدان بنیّت بهوهی کهزهیت توانای سوتاندنی ههیه.

حهیران/ نه خیر، گهورهم، ههروه که چون شهو پیریستیه عهقلیه به دی ناکه م له و ساوه ره دا که بلیست/ نه ته راتی گلیسرین تایبه تمه ندی تهقینه و می ههیه، پیش شهوه ی را بیاریی یه کی تمواوم نه بینت له ریگای خویندنه زانستیه کان و نه زموونه کانه وه، شیخ رزور چاکه شهی حهیران، شهم نموونه یهی که باستکر د باشتره له نموونه ی زهیته که و، نیستاش پر سیاریکی تازه ت لیده کهم، گهر جهسته یه کمان خسته به رده مت، که له ژیانتا نه ت ناسیبیت و گویبیستی نه بوو بیت و پرسیارمان لیکر دیت، نایا بیویستی یه کی عمقلی هه یه که به سه رتا بسه بینیت که باوه ربه پنیت به وه ی که شهم جهسته یه ته نها بو پر کردنه وه ی بوشایی یه که، تو چی ده تینیت؟

حەيىر ان/ مىن دەڭيىم.. پيۇيىسىتىيەكى عەقلىي زۆرم لىيىدەكات كە باو ەربھيىنىم بەوەي كەھەموو جەستەيەك كەليننىڭ پر دەكاتەوە.

شیٚخ/ بۆچى؟

حهيران/ چونكه.. به كاريكى سهره تاو الشكراى دادهنيم.

شیخ/ ئهی بوچی توانای زهیت بو سوتاندن و توانای نیتراتی گلیسرین بو تهقینهوه به کاریکی ئاشکراو سهرهتایی دانانیّیت.

حەيران/ چونكە من لەكارە ئاشكرا سەرەتاكانى نابينم و، هيچ پيويستىيەكى عەقلى تيادا نابينم كەئەم ئاشكرايى و سەرەتايىيە بەسەرمدا بسەپينيىت.

شيخ/ ثهمانه راستي ريبازه كهي غهزالين. و غهزالي ههر لهسهرهتاوه بههيچ شيوهيهك

ئینکاری بیرو کهی (هـوّو هو کاری) نه کردوه و، دووریشه لهوهی ئینکاری بکات، به لام ده لیّت ئهو دیار دهیهی که به (هـوّ) ناوی دهبهین، داوای (پیّویستی عـهقلّی) ناکات بوّ روودانی ئهو کاریگهرهی که به (هوّکار) ناوی دهبهین.

عهقل ئه و پنویستی به عهقلی به لهخویدا نابینیت که بلینت ثاگر سوتینه ره و پنویستی به سو تاندن به هوی به سو تاندن به هوی به سو تاندن به هوی نزیك کردنه وه و تیلکاندنی ثاگره بو داره که، ئهم دیار ده به ش، دیار ده به کی گونجاوه باوه رم و ایه.. که ثاگر هویه که بو سو تاندن.

گُهر ئه م هـ و گونجاوه نهبوایه که عـ ه قل دهیبینیّت به سـ ه ریا نهده سـ پینرا پیویسـتی باوه رهینانی ئاگر بو سوتاندن، و ه ك باوه رهینان به پیویستی پر کردنه و ه ی کهلینیّك له لایه ن جهسته و ه.

به راستی غه زالی ده یه و ی سه بگاته نه و و ته یه ی که ده نیّ اله به ر نه و ه ی تا یه نه ه ندی سو تاندن بو و نی زور گرنگ نی یه و ، له پیویستی عه قلید ا نی یه که ناگر سوتینه ر بیّت و ، ده تو انسرا نه م تا یا یه ته ندی یه یه ناگر پیچه و انه ی شم سیفه ته ی بو و ایسه و ، نسه و ه که تا یه ته ندی و سیفاتی به ناگر و به هم مو و شتین به خشیووه ، هم خوی در و ستکه ریتی و هم ر خویشی ده تو انیت نه م تا یه ته ندی یه یان ، لی دا مالیّت ، به لام (هیوم) هم له به ره تو و خودی باغه و ه نیکاری عمقل و خودی باغه و ه نیکاری سیستمی (هو هو کار) ده کات ، ته نانه ته نینکاری عمقل و خودی خوی و گمردون به گشتی ده کات و ده لیّت / گه رئیمه باوه رمان به بوونی نه و شته بییت که همسته و ه ره کانان کاریگه ری سته کانمان بو ده گویزی نه و انه و باوه ره له و ساته ی که همسته و ه ره کانمان کاریگه ری سته کانمان بو ده گویزی نه و م یا لمان پیوه ده نیّت که ده رکی بو و نی بکه ین ، به لام هیچ به ناگه یه که زور مان لیب کات باوه ر به بوونی نه و شته به ینین گه ر شار راوه بو و به له لایه نه همسته و م ه کانمانه و ه .

وهك چون نهبووني به لگهيهك كهزورمان لينبكات باوه پهو شته بهينين كه تهمرو بينيوومانه و، وازمان ليهينان و، بو روژي دوايي گهراينهوه سهري، تهوا ثهو شته، ههمان شته كهروژي يه كهم بينيمان و، گرنگي يه كهي لهوهدايه كه ثينمه دوو شتمان بينيوه و، ويلي ئهنديشهمان وامان ليده كات كه تهم دوو شته به يهك شت بيينين.

که واته، ئیمه، هیچ شتیك لهجیهانی ده ره کی نازانین ته نها ئه و شتانه نهیست کهله میشکماندا ههیه لهده رك کراوه هه ستیه کان و ههمو و ثه و شتانه ی لهگه ردوندا هه ن بریتین له و فکرانه ی که به ده رك کردن به ده ستی ده هینین و، هیچ شتیك بیجگه له مانه له گه ردوندانی یه. جهوههری ههموو شتیّك گهر ماددی بیّت یاخود روحی.. بوونی نی.یه.

ئایا هیوم له گومانه کانیدا گهشه ده کات؟ نه خیر نزم دهبیتهوه و ده کهویته گیژاویکی بی سهرو بنهوه کاتیلك گومان له خودی خوی و عمقلی ده کات و دهلیّت/ لهبهر نهوهی زانیاریی یه کانمان هیچ سهر چاوه یه کی نی یه گهر کاریگهری ههسته کان نه بیّت.

ئیمه لههمستکر اوه کاندا هیچ شتیک نابینین که به (عمقل و خود) ناوببریت، کهواته نمو عمقل و خوده بوونیان نی یه کهثیمه ناویان دهبهین.

ئهم و تهیه ئه و تینگهیشتنهم پیده به خشینت که بلایم من، خودو عمقلم همیه و، زنجیره همستین له ناخمدا همیه له گهل فکره یمك لمدو ایه که کاندا که به (خودیکی ژیر) ناویان ده به م.

وشهى خودو عمقل تەنھا لەويلى ئەنديشەماندا ھەيە.

حەيران/ ئەمە، سەيرە.

شینخ/ بسه تی.. بسهم چه شسنه تسهم پسیاوه ژیسره به تا شسکرا دوو چسای هساو دژی و پنجه و انه یی یه کانی عمقل ده بینه وه.

سىمبارەت بىە (شىت) دەلپىت/ تەنھا لەفكرە كانى خۆماندا ھەن و، فكرەكانمان، بريتين لەبەرھەمى ھەست كردنمان بەشت.

پیْناسـهی شـتهکان ده کـات بـهوهی کهبریـتین لـهفکـرهکانمان و، پیْناسـهی فکـرهکانمان دهکات بهوهی لیْکهوتهی کاریگهری شتهکانن،

لەپاشدا ئىنكارى ھەردوو بەشەكە دەكات،

حمیران/ زور ثاسایییه، هیوم لهپاش ثهوهی ثینکاری خودو عمقلی خوّی و گهردون بهگشتی بکات، ئینکاری خودای پهروهردگاریش بکات، همروهك شیّخ فهرمووی.

شیخ / به لنی . . بی باوه ری به بوونی خودا ثاسایی یه بز مرز فینك كه ثینكاری بی سنوری هه بینت بز هموو ثمو شتانه ی كه بوونیان ههیه، گهر ثاگاداری به لگه كه ی بیت بز نه بوونی خودا، بزت ثاشكرا ده بینت كه ثهم پیاوه چهند بی باره له فكره كانیدا.

حەيران/ بەلگەي چىيە بۆ نەبوونى خودا ؟

شیّخ / دهلیّت /ئیمه هیچ شتیّك دهربارهی (هوّ) نازانین تهنها ثهوه نهبیّت رووداویّکی پیشووه، کهییش روودانی هوّ كاره كهی بهرچاومان ده كهویّت.

حەيران/ خودا بمان پاريزينت لەم گومرا ھىيە ئاشكرايە.

شیخ ائه مه، له گوم راهی زیاتره به لکو سوره له سه ربیر قرکه هه له کهی خوی، ته نانه ت گهر خود از اتنی خویشنی بو به به ده ربخات، وه ك ثه وه ی هیوم خوی خوازیاریتی و، چونیتی دروستکردنی گهر دونیشی بیشان بدات به گویره ی داواكاریی یه کانی خوی، هه ر سور ده بیشت له سه ر ثنیكاریی یه کهی هیوم دووباره ده گه رینته و هبو و ته کهی پیشوی له سیستمی (هنو و هو کساردا)، شه م دیارده یه، دیارده ی تری به دوادا دینت و هیچ پویستی یه کی عه قلی له م دوا به دوا ها تنه دانی یه که پیویستی خود ا وه ك هویه ك دابنیت بو بوونی خود او دروستگراوه كانی.

بهده رخستنی شهم بیرو را پووچه لانه بوت، شه نها بوشه و می بیخه مه پیوه ری شه و سه راور دیی یه که بینوه ری شه و سه راور دیی یه که نیوان (لایبنز) که پیش هیوم ها تووه و کانت که دو ابه دوای هیوم ها تووه. حمیران/ سه رنج نه ده م شیخی گه و ره م زور ناماژه ی (کانت) ده کات و ناوی ده خاته ریزی غه زالی یه وه به چه شنیک و ای لیکر دوم سوزیکی مه زنم هه بینت بو خویند نه وه م فه لسه فه که ی له بو و ندا.

شیخ / ترسناکترین شت لهسه رت ئه وه یه که به ته نها فه لسه فه کانی کانت بخوینیته وه به به نفی از سناکترین شت له سه رو و ناککه ره وه که ثه و که ندو له ندو ثالوزیانه ی که له و ته نانده رو و ناککه ره وه کانیدا هه یه بوت به ده ربخات و ، (کانت) دان به و ه دا ده نیست که ثه م ثالوزیی یه له فه لسه فه کانیدا بو گه و ره فه یله سوفه کانی نووسیوه.

لهوه ترسناکتر ثهوهیه ثهو نووسراوانه بخوینیتهوه کهخهالک لهسهر کانت نووسیوویانه و سهرسام دهوهستیت لهنیوهند کومهالیک کهبه گهوره ترین باوه پرداری ده ژمیرن و، کومهالیکی ترکه به گهوره ترین بی باوه ری داده نین.

حديران/ ئدى راستيه كدى كامديد؟

شیخ/ راستیی یه کهی نهوه یه کهفه لسه فه کانی کانت هیچ گومانیکی تیادا نی یه و، یه کیکه له باوه ږداران به بوونی خودا و، زوّر به دالسوّزانه خزمه تی نهم باوه ږهی کردووه. به لام دوای نهوهی چه کی ناماده کرد بوّ به ره نگاریکردنی گومانداران و بی باوه ږان و، رور تیژ کردنه وهی نهم چه کهی وای لینکرد ته نانه ت خوّیشی نه توانا بیّت له به کارهینانیدا.

حهیران/ نهمه، سهیره، چون باوه ردار دهبینت به بوونی خودا و، لهههمان کاتدا چه کیك دروست ده کات بو بهر گریكردن لهم باوه ره، كهله باشدا خوى نه توانا دهبینت له به كارهینانیدا.

شنخ/ (كانست) لهبهر گريكبردن له عمقل لهيه كچموونيكي زوري ههيمه له گمهل

(سو کراتدا) و لهباوه ریدا له نیبن روشد ده چینت و، گومانه به رفر او انه پوو چه له که ی (هیومی) پیشه و ای گوماندار ان، (کانتی) ترساند بوو، وه ك چون گومانی سه فسه تائیه کان (سو کرات) یان ترساند بوو، ویستی هه روه ك (سو کرات) به رگری له عه قل بکات، تاوه کو جارینکی تر به ده ریبخات که زانیاری ته نها به هوی هه سته وه به ده ست نایه ت به لكو به هوی نه و عمقله وه ده بیت که ده تو انیت هه ست بکاته کارینکی ره و ابن عمقل و هه روه ها نه و انه یشت که له پیشت هه ست په یوه ندی له گه لیاندا نی یه و، زور به رزو گه و ره بود به برو له به رگریکر دنه کانیدا له عمقل.

به لام پاش به ده رخستنی بنه ماو پایه کانی عه قل و به لگه هینانه وه له سه ر تواناو هیزی عه قل و ئاشکراکردنی یاسا خورسکی یه کان و روو نکردنه وه ی شته ئاشکرا بی گومانه جینگیر کراوه کانی ناو عه قل، باوه ری وای هینا وه ك چون ئیبن روشد پیش ثه و باوه ری و ابوو، به لگه تیوریی یه عه قلی یه پینکها تووه کان، عه قل دوو چاری ترازاندن و سه رسامی ده که ن، هم روه ك (ئیبن روشد) ریبازیکی دیکه ی بو خوی هه ابرارد له به لگه خوازیدا بو بوونی خودا، به لام زور سه رکه و توونه به و له مه ابراردنه یدا.

وته کانی (کانت)ت بـۆ کورتکـراوه و سـاکار دهکـهم، بهسـادهترین شیّواز، ههروهك چۆن هۆگرى ئهم شیّوازهم کردوویت، لهبهرثهوه تکایه چاك گویٚبیستیّکی به.

حەيران/ بەلنى، گەورەم ھەموو لەشم گوى دەبيىت.

شینخ/ (کانت) ئهم پرسیاره ده کات:- ئایا عهقل لهخودی خوّیدا ئهو توانا تایبهتییهی ههیه کهوای لیبکات بتوانیّت بگاته پیکهیّنانی دروستکردنی برِیاره کان بهبیّ پهنابردنه بهر ههست و ئهزمون؟ و سنوری ئهو توانایه چهنده؟

(کانت) بو وه لام دانهوه ی شهم پرسیاره پاش گهشه کردنی فه لسه فه کهی کتیبی (ره خنه گرتن له عهقلی پوخت)ی دانا که به هاترین کتیبیه تی له بواری به رگریکردن له عهقل .

بهلام وهلامه ورده دوورو دریژه کهی بو ثهم پرسیاره کهپهیوهسته بهچهند بنهمایه کهوه ســهرهتا بموّت کــورت ده کهمــهوه و دهیخهمــه بهرچــاوت کهتوّژیــنهوه و باســه کانمانی لیّده کهویّتهوه، (کانت) دهالیّت/ سهرچاوه کانی زانیاری بههوّی (ههست و عهقلهوهیه).

ناتوانین تەنھا بەھۆي (ھەستەوە) زانیاریییە كانمان بەدەست بھینین، وەك چۆن ناتوانین تەنھا بەھۆي عەقلەوە زانیاریی يەكانمان بەدەست بھینین.

لەعەقلىدا بىرۆكە خۆرسىكىيە چەسپاوەكان ھەيە كانىت بە (ياسا ريىكخىراوەكانى عەقلى) ناويان دەبات كەعمەقل بەھۆيانەوە دەتوانىت دەركى ئەو پەيوەندىيىيە لەبەر چاوانە

بکسات کهله نیوان کارلیکراوانی هه ستدا ههیه و پینی ده گسات؛ به هوی هه سته وه (ده رککراوه هه ستیه کان) پیکدیست و به هوی ده رککراوه هه ستیه کانه وه (ده رککراوه عه قلیه کان) دروست ده ییت.

گرنگترینی ثهم فکرهو یاسا خورسکیانه (فکرهی چهرخ و شویّن و سیستمی هـۆو هزکاره).

عهقل بههنری توانای یاسا ریکخراوه کانی یه وه ده توانیت، له خودی خزیدا بریار دروست بکات و هیچ په نا نه باته به رههست و ثه زمون. به لام ثهم توانایه یه یه عهقل، سنور داره و پهیوه سته به دیار ده کانی هه سته و ، گهر عهقل هه و لیدا ده رباز بیت له گزره پانی ثهم دیار دانه و ، بچیته ناخی خودیی شته کانه وه دوو چاری هه له ده بیت و ، پیشه و کاری میتاهیز یکی ثه و هیه ده ید دوو چاری عمقل ده بیت له چوو نه ناو جیهانی پشت هه سته و ، چونکه جیهانیکی شار راوه یه ،

حهیران/ نهمانهی که گویبیستی بووم شتیکی نوئی تیادا نییه، به لام لهو و تهیه تیناگهم که ده لینت است که گویبیستی بووم شتیکی نوئی تیادا نی به بیاری همیه به بی پیویستی (ههست) و، و تهی، بهوهی که عهقل نه تو انایه له تیبه پهوونی له چوار چیوه ی ههستدا.

شینخ / لهراستیدا (کانت) لهم بنهمایانهیدا شینکی نویسی داهیسنهری جوانسی نهخستوتهوه، بهلام بلیمهتی نواند لهچهسپاندن و بهلگهخوازی راستی وته کانی.

مانهوهی کاره کانی عمقل تهنها لهچوارچیوهی ههستدا کرداریکی راستهو گومانی تیادا نییه، ههرچهنده تاکامه بهدهستهاتووه کانی (کانت) سهبارهت بهمانهوهی عمقل لهچوارچیوهی ههستدا بیههاله نییه.

حەيران/تنناگەم، تكا.. لەشىنخى گەورەم دەكەم زياتر بۆم روون بكاتەوە.

شیخ/ (کانت) دهلیّت/ ههسته کان لهریّگای ههستهوهره کانهوه بهچری و تیّکهلاویی و چوونه ناو یه کیو جوراوجوّرهوه ده گهن بهعمقلّ.

عمقلیش ریزبهندی و پولین کراوی و جیاکراوهیی وهریان ده گریت و، هاوهلیتی لهنیوانیاندا دروست ده کات و لهیه کیشیان دووردهخاتهوه و ههندیکیان پیش دهخات و ههندیکی تریان دوا دهخات و گرنگی ئهدات بهههندیکیان و ههندیکی تریان پشتگوی دهخات، عمقل لهم شتانه به گشتی (دهر ککراویکی ههستی) پیک دههینییت.

لمپاش ئمهوهی عمقل ئمم دهرك كر اوه همستيانهی بهدهست هيننا، بمهيي ئمزموون و همست دهرك كر اوه كاني عمقل و برياره نويكاني بهدهستكهوت.

ئايا به چ تو انايهك عمقل ئهم كار انه ده كات؟

ئیمه سهیری دوو ژمارهی جیاواز ده کهین، بهلام دهتوانین به هوی کو کردنیانهوه ئاکامیل بهدهستبهینین کهجیاوازه له تاکامی لیکدانیان.

گهر ئهم دهرك كردنه تهنها به هنرى هه سته وه بنت هيچ پنويستى نه ده كرد كه ئهم كرداره ژميزيارانه جياواز بن، چونكه چاو تهنها يه كشيوهى وينه مان ده داتى كه ههر گيز ناگزريت و، ههر به هه ممان شيوه يه ده رك كرد نمان بن ئه و پهيوه نديي يه ك لهنيوان هنو هن كار دا هه يه، چونكه هه سته كانمان وينه ديار ده كانمان به هه توهشاوه يى و يه ك له دوايه كى پيشان ده دات و، ههر گيز ئه و پهيوه نديى يه هنو هن كاريى يه پيشان ناده ن، ئايا چن نئيمه ئه و پهيوه نديى يه هنوان به وه كاريى يه پيشان ناده ن، ئايا چن نئيمه ئه و پهيوه نديى يه و مخن ده ركى ئه و ئاشكر اسه ره تايى يانه بكه ين به وه ى كه هه مو و هن كاريك هنى هه يه؟

لیر ده ا (کانت) ده گاته ثه و بیر و که یه ی که ده لینت / عه قل خاوه نی یاسای ری کخراوی خورسکییه، که به هو یانه وه ده تو انیت ده رکی هه سته کان بکات و بیانگوریت بو ده رك کسر اوه کانی هه سته و له پاشسدا بسه هوی ده رك کسر اوه کانی هه سته وه ده گاتسه ده رك کر اوه کانی عمقل به گشتی که عمقل خوی پاش قه م کردارانه بریاری نوی دروست ده کات که به هیچ شیوه یه ك په نا ناباته به رهه ست ؟

له کزمه له ی فکره کانی عهقل و یاسا خورسکی په کانیهوه، فکره ی چهرخ و شوین دهرك ده کهین، که ثهم دووانه عهقل لـه رِیْگای هه سته وه نایان گاتی، چونکه له شتدا بوونیان نی یه، هه تاکو هه ست بیان ناسیت.

به هنی بیرو که ی چه رخه وه مروف ده ستنیشانی کاریگه ره کانی هه ست ده کات و به هوی بیرو که ی پیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی ریز به ندی یه یه یه به دو ایه که کانی چه رخ ریکی ده خات و ، به هوی بیرو که ی شوینه وه شان به شانی عه قل له نیوان کاریگه ره کانی هه ستدا ده روات یا خود ده ست به ردار ده بینت لینیان و له میشکیدا به گویره ی شوین ریکیان ده خات که به هویه وه ده رک کردنه کانی داده ریروی شوینی بیه چه سپینر اوه کانی عه قل نم بوایه ، عه قل نه یه و مندی یه یه یه و مندی یه کانی عه قل نم بوایه ، عه قل نه یه و مندی یه کانی عه قل نموایه ، عه قل نه یه یه کانی عه قل نمواندی یا کانی عه قل نمواندی یه کانی عه قل نمواندی یه کانی عه قل نمواندی یا کاندی یه کانی عه قل نمواندی یا کاندی عموندی یا کاندی عموندی یا کاندی کانی عموندی یا کاندی عموندی یا کاندی کاندی عموندی یا کاندی کان

لەنىپوەند شىتەكاندا كــه لەبەرچــاون ئاماۋەيــان بــۆ بكـات و، ھــەروەھا نــه توانــا دەبــوو لەدەربرينى بريارە نويىيە پەيوەستەكانى شوين و چەرخى شتەكان، لەبەرئەوەي ھەموو بابهت ماتماتیکه کان بریستین لهپمیوهندی و ریدوهی شسته کان بهپمیوسمه تبوون به چمه رخ و شویّنهوه، چونکه تـهندازه پهیوهسته بهشویّنهوه و، ژمیّریاری کهبریتیییه لـهژمیّره دووباره ويهك لمدوا يهك كه تهميش پهيوهسته بهدهرك كردني چهرخهوه/كهواته بنهماكاني ماتماتيك بريتين لەبنەما عەقلىيە خۆرسكىيە ھەلقولاوەكانى سروشتى عەقل خۆي. كەبەينى پيويستى ئەزمون دەرككىراو زانىراون، لەمەوە بۆمان بەدەردەكەوپىت كەيىنەما ماتماتىيكەكان همموویان به گشتی راست و دروست و بن گومانن و، مهحاله گومانی لیبکریست و هەلەيەكى تيادا بەدى بكرينت، ياخود.. ئەندىشەي پىچەوانەي ئەم راستيەي لىبكرينت، ئیمه دوتوانین تەندیشەي نەسوتینەري ئاگر بكەين (وەك غەزالى دەلینت) بەلام ھەرگیز ناتوانین بلیّیز/ (یهك نیوهي دوو نيیه) و ههروهها هیّلي راستي نیّوان دوو خال كورت ترين هيْلْ نييه. چونكه بنهماكاني ماتماتيك ههلقولاّوي سروشتي عهقلْ خۆيەتى.

هـمروهها وهك چـۆن عـمقل بـمتواناي بيرۆكـمي چـمرخ و شـوين كـم لـميشـكـدا هميه، ههسته کان بگۆرینت بـۆ دەرك كـراوه كاني ههست و هــهروهها دەتوانینت بـههزي ياســا ریکخراوه خورسکی یه کانی تریی یه وه هه لبسیت به به راور دکردن و شیکارو پیناسه کردن بؤ ثمه و دهرك كراوه ههستيانه، تاوه كو دهرك كراوه عمقليه كانيان لسي بهده ستبهينيت و بسرياره نويكاني ليپيك بهينيست بسهبي په نابسردني بسق همست و، گسرنگترين ياسسا ریگخراوه کانی عمقل (یاسای هنوو هؤکساره) کهبههویمهوه دهرك كردنسیكي پوخت دروست ده کهین، ههموو گۆرانینك پنویستي بههۆو هۆكار هعیه و، بهتواناي قهم یاسا محسرنگییه خورسکییدی عدقل دوه ده توانین شار درای همهموویامساو سیستمه کانی

حمیران/ ئهمه ههمووی روون و ثاشکرایه، گهر عمقلی ثیمه خورسکیانه دهرکی بنهما - گرنگه کانی ماتماتیك بكات و ، دەركى ياساكانى زانسىت بەھۇى تواناى ياسا گرنگە " همؤو هؤكاره كماني عاقلهوه بكات، كاوات (كانست) چون دوليست/ توانساي عماقل ضنوردارهو پەيوەستە بەدياردەكانى ھەستەوە.

شيخ/ گەر ھەندىڭ چاۋەرۋان بويتايە دەمگەيانىتە ۋەلامى ئەم پرسيارە.

نه سهر و تاوه کور تکر او ه یه کی (کانت)م سه باره ت به (توانای همقل) پیشکهش کردیت و السلام کاتی نموه هاتووه و ته کانی دهربارهی (نمتوانایی عمقل) باس بکمین.

ئه و کهره ستانهش بریستین لههه سته کانی و لهبهر ثهوه ی هه سته کان ته نها رواله تی شته کان ده رك ده که ن و ناچنه ناخی ثهو شتانه ی که هه ستیان پینا کریت.

عەقلىمان لەخودى خۆيدا بەتەنھا ناتوانىت بچىتە قولاي ناخى شتەكانەوە.

گهر بمانهوینت ناخی شتینگ لهخودی خویدا بزانین بههممان یاساکانی عهقل که ته نها ده رکی رواله ته کان ده کات، دو و چاری هه له ده بین و ، کاری میتافیزیکی ثه و هیه ثاماژه ی شوینی ثه و هه له بکات، که عمقل دو و چاری ده بینت له کاتینکدا که ده یه و ینت له سنوری چوار چینوه ی دیار ده کانی هه ست تیپه رینت و بگاته ثه و راستیه بی کوتایی یه که له پاش هه سته کانه و هه یه ،

حهیران/ مانهوهی عهقل ته نها له چوار چینوهی هه سبته کاندا راست و ثاشکراو بن گومانه.

کەواتە ئەو ئاكامانە چۆن راست نين كە (كانت) لەمانەوەي عەقل لەچوارچيوەي ھەستدا بەدەستى ھيناوە، وەك شيخى گەورەم دەلينت،

شیخ/ ئا... لیر مدا مهبهستی و ته کانم سهباره ت به (کانت) به ده رده کهویت و خالی جیاو ازی بیروباوه ره کانی تیادا به دی ده کریت، که هه ندی که س له و که سانه ی دائه نین که بی باوه رو نی خودا و هم رلیزه دا که لین له هماندی له فکره کانی نهم پیاوه مه زنه به ده رده که وین، نهمه ش نه تو انایی عه قلی (کانت) به ده رده خات، هه روه ک چون غه زالی له نه ندیشه کانیدا بو سه ره تا و کوتایی و بی کوتایی چه رخ و شوین له گه ل ئیبن روشدا دو، چاری و یلی نه ندیشه به و و نه ته و ده چاری و یلی نامی به دری و شوین له گه ل نیبن روشدا

کانت) نهتوانا بوو لهبهدهرخستنی بهلگهخوازی پیکهاته عمقلیهکان، همروهك كانت وه کـو غـهزالی دهانیـــــــــ/ گـهر عــهقل همولــیدا بریاری سنورداری و بنیکوتایی ثهم گـهردونه

گهر بمانهوینت دهر کی شهو شتانهی پشت همست بکهین دووچاری ههانهو گیژاو هبسهوه.

حه بران/ مانه وه ی عه قل له چوار چیوه ی هه ستدا هیچ هه له یه کی تیادا به دی نه کرا، که واته هه له کانی (کانت) له تاکام خوازیی یه که یدا له کویدا به ده رده که ویت؟ شیخ/ ثه مه راسته، به لام (کانت) له تاکام خوازیی یه کانیدا تووشی هه له بووه. کاتیك گومانی و ابوو (گهر ئیمه هه و لماندا به هوی عه قلیکی تیوریی به لگه بو بوونی خودا به ینینه وه دوو چاری همان گیرا و ده بین).

ئیمه له گه ل (کانت) دا له سه رئیه و و ته یه ی ریده که وین که ده تیت ایاسا ریکخراوه کانی عمقل له گوره پانی دیار ده کانی هه ستدا دروست ده بیت و ، همروه ها باوه ر به و و ته یه یشی ده هینین که ده تیت ایاسا کانی هو و هو کاره گرنگه کان له چوار چیوه ی هه ستدا دروست ده بن .

به لام نایا نهم گهردونه به گشتی و بهشه کانی یه وه به شینك نین له هه ستپین کر اوه کان نه ی حهیران. و به هو ی توانای یاسای هو و هو کاره گرنگه کانه وه و هك کانت ده لیت بریاری نه وه وه نه دهین که هه مو و گورانینك پیویستی به هو کاریکه و هممو و هو کاریکیش پیویستی به هو هه یه.

گەر ئىنمە دىاردەيەك لـەدياردە بچووكەكانى ئـەم گەردوونە بېينىن بريارىنكى گرنگى لـەسەر دەدەين بەوەي ئەم دياردەيە ھۆيەك ھيناويتيە بوونەوە.

گـهر ئـیــمه بــریـاری گــرنگی هــهموو دیاردهیــه کی بچــووکی ئــهم گهردونــه بدهیــن، کهپیّویستیان بههیّر ههیه، ئایا عمقلمان داوای ثهوه ناکات کهبریاری بوونی هزیه کی تهواو بدهین بز همبوونی ثهم گهردونه همستپیّکراوه گوّراوه؟

(کانت) زور راست بوو لهوه دا که ده تیت ، هه موو هه و تدانیکی عه قل بو گهیشتن به ناخی سه رجاوه ی راستیه کان هه و تدانیکی بی هوو ده به و ، هه روه ها راستی ووت کاتیک که روونی کر ده وه ، عه قل ناتوانیت بو ده رکی ناخی جیهانی پشت هه سته کان که جیهانی پشت هه سته کان که جیهانی کی شار راوه و نادیاره له گوره پانی دیار ده هه ستیه کان تیه و پست به لام له چوار چیوه ی نهم جیهانی هه سته دا له دل و ده رو غاندا پیویستی یه کی عمقتی ده رکی نه وه ده کات که نه م هه ستکر اوه به رزانه به گشتی پیویستیان به هزیه که هه یه بو بوونیان و، زه ره رمه ند نایین گه ر نه و ویتی نه نه ندیشه یه سه ربکات بو ناو عمقته ان و زورمان لیبکات به وی یک هه موو چه رخی تر هه بو وه دوای هم موو شور خیر خی تر هه بو و ، دوای هم مو و شور نینگ ی تر هه به داده و پیش هه موو چه رخی تی هه بو و ، دوای هم مو و شوینیک ی تر هه به داده و پیش هه مو و چه رخی تی هه بو و ، دوای هم مو و شوینیک ی تر هه به داده و پیش هه مو و خور خین که حد خی تر هه به داده و به دوای هم مو و شوینیک ی تر هه به داده و بیش هه مو و خور خین که حد مو و شوینیک ی تر هه به داده و به دوای هم مو و شوینیک ی تر هه به داده و به دوای هم مو و شوینیک ی تر هه به داده و بین شویه که و می دوای هم دوای هم دوای هم دوای هم دوای هم دوایک یک دول که دول

همروهها لمدهرك كردنى ديارده بچوو كه كانى رۆژانهى ژياغان ئهم ويللى ئەنديشهيه هرگرمانه و جيانابيتهوه ليمان به لام له گه ل بوونى ئهم ويللى ئەنديشهيش ئيمه دهركى ئەوه ده كمين كه ئهم ديارده بچوو كانه ئاكامى هزيه كن و، هيچ كاتيك به خهيالمان دانايهت ئينكارى ئهم هزيه بكهين به بههانهى ئهوهى كهويللى ئەنديشهيى عمقل داواى زنجيره هزيه كى بى كۆتايىمان لىيده كات. ياخود به بههانهى ئەوهى ئيمه هيچ زانياريىيه كمان نى به سهبارهت بهناخى (هۆ)كاندان.

گهر ئیمه ئهم جیهانه ههستکراوهمان بینی و نهمان توانی ناخی هو تهواوه کانی بزانین کههر ئیمه ئهم جیهانه ههستکراوهمان بینی و نهمان توانی ناخی هو تهواوه کانی بزانین که هو کاره بیو بوونی نهمه و اتبه زاتی خودا که دروستکه رو هینانه بوونینی، ئهمه ئهوه ناگهیه نینت که ثیر دایه. تهنها له به رئه و هی هیچ زانیاریی یه کی ته واو مان ده رباره ی زات و سیفاتی نی یه، گهر ئیمه ثهم ئینکاریی یهمان کرد ئه و اثینکاری یاسای هو و هو کار ده که ین که کانت سه باره ته نهم یاسای هو و هو کاره ده تیمیا هی و ایبه که یاسای هو و هو کار یاسایه کی گرنگی جه سینراوی عه قله.

حمیر آن/کمواتسه شمینخی گسهورهم (کانست) بسهباوه پردار داده نیست؟ و چ بهالگسه خوازیی یه کی گرته بهر بو باوه رهینان به بوونی خودا؟ شینخ اوه که بیزت به ده رده کسه وت (کانست) به لگه تیوّریی پینکها ته کانی عه قلی به زه حمه تی زانی هه ربوّیه به لگهیه کی تری به زه حمه تی زانی هه ربوّیه به لگهیه کی تری گر ته به رکتینک اله (ده رک کردنی راسته و خوّ) ده چیّت، ثه و به لگانه ی که برگسوونی گه و ره فهیله سوفی باوه پردار به بوونی خود اله سه ده ی بیسته مدا به هه مان شیّوه په پره وی ده کرد.

حهیر ان/ ثه ی کانت پهیر هوی (به لگه کانی سیستمی) نه کرد، که ثیبن روشد گرتبویه بهر که به به لگهی (بایه خدان و داهینان) ناویان دهبات.

شینخ انه خیر ، شهی حهیسران اسا. سیره دا که لیسنی لاوازیی یه کهی (کانست) به ده رده که ویت و ، شتینکی سهیر نی یه بنق (کانست) گهر به لگه پینکها تووه کانی عه قل به زه همت بینه به رچاوی ، (هم روه ك ایب طوفه یل و ایبن روشد پیش امو به زه همه تیان زانی) و کانت و از له و به لگانه به پینیت و له دوی به لگه یه کی ساده ی الشکرا بگه رینت. و امه و می جینگای سهر سورمانه ، ته نانه ت (به لگه ی سیستمیشی) په سه نده کرد ، همروه ها امم به لگه یه شه به زه همه ته هم رجاوی و ، به لگه یه کی تری داهینا که لای و ابوو امه به لگه یه له دل و ده رونه و هه لده قولینت نه ك له عمقله و ه .

حەيران/ ئەمە چۇن دەبيىت؟

شیخ/ کانست و لایسنز ده آین/ عمقلمان ماوهمان شهداتی تناکو بلیین/ لهپشت شهم گهردونموه خواوهندینك همیه و همستی ثهخلاقیمان زورمان لیده کات باوه پرمان بهبوونی خودا ههیینت.

حهیران/ چــوّن (کانــت) ریّبازی لایبـنز ده گریّـتهبهرو لههـهمان کـاتدا ئیـنکاری به لگه کانی عمقل ده کات که نهم فهیله سوفه مه زنه پهیرهوی ده کرد.

شیخ که ی حدیران، لات وایه دهشیت (کانت) جیاوازی هدییت له گه ل لایبنزدا سه دارهت به شته ناشکراو مسهره تایی یه کان که هاو دژی له عه قلدا، دروست ده که ن یان دروستی ناکه ن؟

کانت و اده بینینت و ه ک چون لایسنزو همموو هوشمه ندیک ده بینینیت، عمقلمان رینمان پیده دات باوه رمان و ابینت که له پشت نهم گهر دو نموه خواوه ندیک همیه، چونکه فکره ی بوونی خود ا هاو دژی له عمقلد ا دروست ناکات، به لکو ئه وه ی که هاو دژی له عمقلد ا دروست ده کانت پیاش ئه وه ی فه لسه فه که ی لمره خنه گرتنی عمقلی پوخت دا تمرخان کرد به مانه وه ی کیاری عمقل له سنوری

ديارده كاندا كهبههؤي ههستهوه دهرك كراوه.

بهلگه پیکهاتووه کانی عهقلی خسته روو کهفهیله سوف و داناکان باسیان ده کرد.

(کانت) باوه ری و ابوو که به لگه کانی (لیکه و ته و پیویست) په نا ده به نه (سیستمی هـزو هـزکـار) و بـریـاره کانی عــهقل که بیرزکـهی (زنجیرهیـی) لهجـیـهانی ویّـنه و لـیـنکه و ته و گریمانی یه کان به مه حال داده نین.

باوه ری و ابوو که شهم دوو بریاره راست و دروسته ی عهقل له ثه ندیشه کردندا دوو چاری ههمان شهو ویلی ثه ندیشه یه ده بنه وه که عهقل تووشی ده بینت له داواکردنی شوینیک له دوای شوینیکی تر وه یان بوونی چه رخیک پیش چه رخیکی تر و بوونی هویه ک له دوای هویه کی تر . له پاش شهم ویلی ثه نیشه عهقلی یه بی سه رو به رانه گهیشته شهو و ته یه یی که بلینت، شهم دوو به لگه یه ، باوه رهینان به بوونی خود ا دوو چاری گومان و شالوزی ده که ن.

لهپاشدا (کانت) سه رنجی ریبازی به لگه خوازی دا که ره نگ ده داته وه له نیوه ند نه م گهر دو نه دا، له به لگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستم و دانایی و، ون بون تیایدا و به هزی هی ندی زه ره رمه ندی یه کانی نه م گهر دو نه وه، نه م هزیه ی کرده به هانه بزلاو ازی (به لگه ی سیستم) به بی همیچ به راور دو مه زه نده یه ك له نیوان شه م به شه که مایه تیه زه ره رمه ندانه پیناز انین له گه ل بوونی زه ره رمه ندانه پیناز انین له گه ل بوونی به کمایه تیه به که که ناتو انریت به میرین و نامار به لگه کانی مه به ست و دانایی و نه خشه یی و سیستمی که ناتو انریت به میرین و نامار بکرینت که له نیوه ند شه م هه مو و بوونه وه را نه دا ده بینرین، هه ربزیه گهیشته نه و ناکامه ی که بلینت مه حاله به عه قلی تیزری بگهینه باوه په به وونی خود اهم له به را نه مه عه قلیکی تری بو داهیناین که ناوی نا (عمقلی پراکتیکی) (عقل العملی) به واتای ویژدان، نه م عهقله پراکتیکی یه ی کرده به لگه خوازی بو بوونی خود ا

حەيران/ ئەي شيخ، تيناگەم.

شیخ / (کانت) ده لیّت ئیمه له ناخی خودی خوماندا خاوه نی هه ستیکی پتهوین کمبه هیچ شیره هیک و دی خوماندا خاوه نی هه ستیکی پتهوین کمبه هیچ شیره هیک ئیست و فه رمانی کسر داری چاکه مان پیده کات و به و از هینان له خرایه کاری له کاتی هه ستانمان به کرده و هی دژو ارو ناره و ا ئاز ارمان ده دات و سه رزه نشتمان ده کات ئایا.. ئه م هه سته مان له کوی و ه بن هات؟ به باوه ری (کانت) له هه سته و هره کان و ئه زمونه کانه و ه پیمان نه گهیشتوه، چونکه هه سته و هره کان ته نها و ینه ی شته کانمان بو ده گویزنه و و ، له (شت) دا هیچ شتیک نابیریت که ناوی سه رزه نشت و

ئازاری ویژدان بینت و، له عه قلی تیزریشه وه نه هاتووه، چونکه کرداری عه قل په نگ ده خواته کرداری عه قل په نگ ده خواته و خواته که واته که واته که مه سته پته وه کاشکر ایه مان له کوی و بو هات که به هیچ شیوه یه گینکاری ناکریت؟ به مه مه سته ی که خه لک به (ویژدان) ناوی ده بات (کانت) به عه قلی پر اکتیکی ناوی ده بات .

لهسهري دهړوات و دهلينت/ بريتين لهو ياسايانهي تهخلاق كهخودمان خۆرسكيانه، هـ دروهك چـۆن عـ مقلمان خۆرسكى ئەو ياسا ريْكخراو انەيە كەلەو ە وييش باسكرا و، ئەو کارانهمان بهسهردا دهسه پینیت که پیچه و انهی کاره دورك كراوه عمقالیه کانی تره له بهئا گایسبوون و دوور کهوتسنهوه لهمهترسسی و فسهرمانی ههسستانمان به کسرداری چساکهو پهلهوه ري و کهمکر دنهوهي مهترسي په کان و خزبه خـت کمر دن له پنـناوي چـاکهي خەلكىدا. ئا.. لىرەدا كانت گەشە بە بەلگەخوازىيىيەكانى خىزى دەدات و ئەم ياسا ئەخلاقىيىە دەكاتە بەلگەخوازى بۆ (ئازادى ويست) (حرية الادارة) و بەھۆي ئەم ئازادى ویستهوه نهمری خود بز ژیانی دوای مردن و رۆژی لیپرسینهوه دهسهلینیت و، بههزی رؤژی لیپر سیمه وه وه بوونی خودای دادوه ر دهسملینیت و ده لیست/یاسای تهخلاقیمان زورمان لیده کات به نازاد بین له هه لبژاردنی چاکه و خرایه دا و، نیمه لهم جیهانه دا زور كەم دەبىنىن خاوەن چاكە پاداشتى چاكەكەي بدريىتەوە، بەلگو بەپيىچەوانەوە، دەبىنىن هەندى جار پاداشتى چاكە، خراپەيە، لەبەرئەوە پېويست دەكات ژيانىكى تر ھەبىلت بو نهوهی پاداشتی نهو چاکهیهی تیادا و هر گرین و ژیانی دوای مردن وا پیویست ده کات ژیانیّکی نهمری بیّت تـاکو نهفسه کان پاداشت وهرگرن و بههیچ شیّوهیهك ناتوانریّت ئينكاري نەمرى نەفسىەكان بكريىت، چونكە دەبيتە ھۆي ئينكارى ئەو ياسا ئەخلاقيەيى كموتمان راسته و گوماني تيادا نييه، همر لهبهرثهوهيه كانت لاي وايه نهمري ثهم نهفسانه لەبنەما عەقلىيە سەرەتايىيە پراكتىكەكان دەژمىررىن.

پاشان گهشه به به الگه خوازیی به کان ده دات و ده الیست دوای شهوه ی که نه مسری خوده کانمان چه سپاندوه دادوه ری بز پاداشتی چاکه و سزای خراپه پیویست کرا، که واته ده بیت باوه رمان به بوونی دادوه ریکی یه کسانی به توانای نه مری سه رپه رشتکار هه بیت بزیار دانی دادوه ری له دو ار فر ژدا، چونکه نه مری و سزا که بریاری پیویستیمان له سه ردان، هم دووکیان زورمان لیده که نکه دان بنین به بوونی هویه کی ته واو بو پاداشت دانه وهی هم ردووکیان، که واته ده بیت نهموه ی نه مری به بینین ته کایه وه یه دورکیان نه مربینت و می ده بیت و سرای به به دو که دان بنین به بود و کیان ده بیت خوی نه مربی به بینین به باید و کیان ده بیت خوی نه مربی به بینین به بود که بیت و کیان ده بیت دو که ده بیت و که دانه و که دان که دانه و که دان که دانه و که دان که دانه و که دانه و

شموهی بریاری داد شهدات پینویسته خوّی دادپهروهر بینت و ثهوهی پاداشتی چاکهو خراپه شهدات دهبینت بهتوانا بینت و، ثهو نهمرو بههیزو دادوهره، خودای پهروهردگاره.

ثهمه ثهو به لگه ثه خلاقی و وژدانی یه یه که کانت هملیبژرادوه بن بوونی خودا و، ههر خوشسی ده لیّــت/ شهم به لگهیه له ریّگهی تمیور عمقله وه به دهست نه هاتووه، به لکو وه ریگیراوه له و ههسته خورسکی یانه مان که په یوهسته و به نده به یاساکانی ثه خلاقه وه و پیویست ده کات له سه رو عمقلی تیوریی وه دابریّت.

حدیران/ بهرِاستی تـهم بهالگَـه خوازیییهی (کانـت) رازاوه و خوّرسکییه، بهلام و ا لـهوتهکانی شیّخ دهگهم کهزور رهزامهندی لهسهر تهم بهانگه خوازیییه نهبیّت.

شیخ آه مموو شه و به لگآنه ی که شه بلیمه تانه له سه ر بوونی خود اهیناویانه ته وه، به گشتی راسین و ، یه کینك له و به لگانه ، شهم به لگهیه ي كه قور ثانی پیروز ثاماژه ی بو كردووه ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَلَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَٱلْكُمْ إِلَیْنَا لاَ تُوْجَعُونَ: ثایا لاتان وایه كه ثیمه ئیره مان به بی هووده دروست كردبیت و ثیوه بولامان ناگه پینه وه ﴾.

به لام هه ندی له ریبازه به لگه خوازیی به کان به شیوه یه کی پیکها ته ی قولی شالوز دینه به لام هه ندی له الوز دینه به ریب به اله و ناسان و ناشکران و نهمه هیچ په یدابوونیکی دروستکراوی تیادانی به لکو خودای پاك و بیگه رد ناگاداری هه موو نهینی و ناشکراکانه و ، نهم سیفه ته ، خوداله قور نانی پیروزدا ناماژه ی ده کات ا

به لام به لگه خوازی یه کانی (کانت) به (به لگه ی نه خلاق)، نه و به لگه خوازی یه پته وه نی یه که خوازی یه پته وه نی یه که خوی ده نیت گهر ثاینه کان ئاماژه ی سزاو زیندوبو و نعوه یان نه کردایه نه و کاته پنویست نه ده کرا که عه قل باوه په به بوونی زیندو و بوونه وه و سزا بکات، چونکه زور گرانه له سه ر عمقل که له خودی خویدا باوه په به زیندو و بوونه وه بکات پاش له ناو چوون و مردن، مه گهر زور باوه پردارین به به بوونی توانای و کاربه جی و دادوه ری خودا، گهر گهیشته نه م پله باوه پداری یه نه به باوه په ته وانا و کاربه جی و دادوه په به توانا و کاربه جی په به به به به توانا و کاربه جی پی خودا هه بیت و بلیت / پاش مردن زیندو و بوونه وه و لیپر مینه و هه یه.

که و اته باو ه رهینانمان به ژیانیکی تری دو ای مردن له پاش باوه رهینانمانه به بوونی خودا. تهمه شه و ریز به نده یه نوژیکی یه یمه که قور ثانی پیروز په یر هوی کمردووه له به لگه خوازیی یه کانیدا بو زیندو و بوونه و ه لپر صینه و ه و به لگه ی له سه ر بوونی خود او توانایی

۱ بروانه پهراويزي لاپهره ()

و کاربهجیٰیی و دادوهریبییه کهی هیّناوهتهوه.

توانایی خودای کرده به لگه بن زیندو و بوونه وه پاش له ناو چوونی و ، کاربه جی پی و دادوه ری خودای کرده به لگه بن بوونی لیپر سینه وه و سنزا، گهر تیمه شهم ریز به ندیه لؤژیکی یه پینچه و انه بکه پنه وه و ته نها په نا به رینه به رهه ستمان به سهر زه نشتی ویژدان و چیزی خزبه ختکردن (که شهم هه سته له و انه په ترسیکی تاسمانی بینت که بن ته به شینك له بیر کردنه و همان).

تهم همسته بکهینه به لگه بـۆ (تـازادي و ویسـت) و (نهمـري روح) وِ (رۆژي سـزاو لیپرسینهوه) و بوونی خودای کابهجی و دادوهر تهی حهیران من تهم بهلگهیهی (کانت) به به لگهیه کی پتهوی دانانیم و دك خوی ده لینت، به لکو به به لگهی ویژ دانی داده نیم و ه و ا چاکتره به (بهلگهی پشتگیرکهر) ناوببریت بو بهاگه عهقلییه کانیتر. و تهمهش لهٰلایهن شینخ (جسرهوه) خودا لینی خوشبینت پهیرهو کرا و نزیکه بهواتا و مانا له گهل وته کانی رکانت)دا یه که بن وه ک (کانت) ده لینت/ (عمقلی راست و پوخت باوه ری وایه، که کاربهجیٰیی خودا جیاوازی ده کات لهنیوان خراپه کار و چاکه کار و ثهم جیاوازیهش لـهم ر دونیایهدا ناکریّت؛ چونکه ثیّمه گهلیّك تاوانبار و خراپه کار لهوپهری خوّشیدا دهبینین و گەلىنىڭ چاكەكارىش بەپئىچەوانەوە دەبىنىن و، دەبىنت بريارى دادوەرى خوداي بەخشىدە بـۆ بـەندە سـتەم ليْكراوەكانى يەكسـان بيّت و بەيىچەوانەوە بۆ بەندە ستەم كارەكانى و ئەم يه كسانييه ناتوانرينت لهم دونيايهدا جيّهبهجيّ بكريّت. چونكه ستهم ليّكراو لهم دونيايهدا بهسوك و زهليـلي و مـال زهوتكـراو و خويّن رژراو و ئابـروو براو دهميّنيّـتهوه و زوّردار و ستهم کهار لموپهري شادي و دهسه لاتيدا دهبيّت، لهبهر ثهوّه پيّويسته دونيايه کي تر ههبيّت بـ فر بهده رخستنی دادوه ری و یه کسـانی سـزالـهلای خـوداگـهر تـیمه تـهی حهیـران لەساويلكەيىيموە پەسەندى ئەوانە بكەين كەلەتوانايان نىيە پېكھاتەو دەركى بەلگەيەك بكـهن و به لكُّـهي پشـتگيركار و پهيــرهوبكهن بـهلام لــهزاناو فهيلهســوفاني قـبول ناكــهين کهبیروراکانیان بنو خهانکی بالاو ده کهنهوه سوکایه تی و لاوازی به بهلگه عمقلیه پتوه رهسهنه کان بکهن و تهنها بیروباوه په ویژدانیه کان بکهنه بهلگه کهدهرگا ده کاتموه بو خەركى بۆ باوەرھىننان و متمانەكردن بەبىروباوەرە مەحالەكانى عەقل چونكە ئەم بىرۆكەيە دڙايـهتي نـاخي ٽايني ئيسلام ده کات کهڻينکارو رهتکردنهوهي ههموو بيرو کهيه ك ده کات كەپپىچەواندى عەقلىھ ئەي حەيىران گەر (كانىت) ئەم بەلگە ويژدانياندى بەھۆي عەقلى بیرۆ كەيىيىموە بەدەسىت نەھينا بينت كىە لاواز دينتە بەرچىاوى لەبەلگەخوازىيىيەكانىيدا لەسەر بوونى خودا. كەواتەلەچ شتىكەوە ئەم بەلگانەي بەدەست ھىناوە؟

گهر نه م عهقله بیر فرکه یی بگو بخیت که بینته ریبازیک بو ناکا مخوازی نه و ریگایه یی که (کانت) گر تؤیته به رله کاتیکدا که ویژدانی کرده به لگه بو یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بو رئی از ادی ویست و نه رمی و سزاو لیپر سینه و ه ی کسان و ه بریاری دادوه ری و به تو انایی خودای په روه ردگاری دا. که واته نه م عمقله بیر فرکه یی یه بو چسی ناگو نجیست بینسته شینوازیکی په سه ند بو به تر انگه خوازی و ناکا مخوازی و کاربه جی یی خودا ؟ دووباره بوتی دووپات ناکا مخوازه یی که مه و ه تیکی اهی کان که (کانت) چه سپاندنی، نه و هیزه ده که مه و ه تیکی اهی که په یوه ندیی یه کانی نیوان ه تو ه فرکاری پی ده رك ده که یت و یه که مشری شت که عهقلی تیوری پوخت به بریاری یاساکانی (ه فرو ه کرکار) به سه رمانا ده سه پینیت.

بریتیبه لهلینکو لینهوه می بینینی دیار ده یه که له و پهیداکه ره می که هیناویه تیه برونه وه و دروستکراو له دروستکه ره که می و به کارهینانی شهم هر و هر کاره وه که بهلگه خوازیی یه که هیچ زهر وریک له سه رپهیداکه رو دیار ده که می نادات شه کولبونه می که عه قل دو و چاری ده بینت له شه نجامی (پیکها ته به لگه یی یه کاندایه)، عه قل به راستی نه توانا ده بینت گه ر ئه ندیشه می شتینکی بی کوتای بکات. وه که چون کانت و غه زالی و شیبان تفه یل دانیان به مه دا ناوه. وه ک چه رخیک که چه رخ نه بینت لهیشیه وه و، ثه ندیشه می (هر و) یه که به به هر یه کی تر و، ثه ندیشه می زنجیره یه کی بی کوتایی. (به لام کولبونی عه قل له ئه ندیشه می ثه و شیبان دو و ره و و هر یه که به به ناگه خوازیی یه شمانه می که کوتایی یه کان پوو چه ل بینته وه ، ثیمه له بینینی دیار ده می هر کاریک عه قلمان به بی به لگه سه ره تایی یه کان پوو چه ل بینه وه و هر یه که ده کات به و هیزه یاسا پیویتسی یه می که (کانت) دو اوای په یدا که ری دیار ده که و و هر یه که ده کانت به و هیزه یاسا پیویتسی یه ی که در کانت که ده گلبت که ده گلبت که ده گلبت که ده گلبت که ده کاری عه قلمان خور سکیتی که وانه یه (کانت) له م و ته یه یدا و مینراوه کاندا ده بیت و ، بو حیهانی هه ست و بینراوه کاندا ده بیت و ، بو جیهانی شار راوه می پشت هه ست تیپه ر نابیت.

به لام کاتیك بونی یاسای هوو هر کاری چه سپاند، له یادی چوو که وا ئه میاسایه کاتیك له رواله تی به شه بچوو که کانی گه ردون ده کولیته وه، بر هه موو هر کاریك داوای هویه ك ده کات، و شتیکی ئاسایی به عهقالمان له بینینی ئه م گه ردونه به گشتی له خودی خویدا به بی به لگه داوای هو و هر کار بکات، گه رئیمه بلیین، عهقالی تیوری له تو انایدایه په یره وی یاساکانی هو و هر کار بکات و به سه رجیهاندا به گشتی تاقیان بکاته وه.

پشتی (کانـت) ناگرین و دژی ناوهستین لهم وتهیهیدا کهدهلیّت/ کاری عهقلی تیوّری تهنها لهچوار چیّوهی جیهانی ههستدایه، چونکه جیهانی ههست تهنها ههستکراوه بهشییه بچوو که کانی ئهم جیهانه ده گریتهوه و ، ههستکراوه گشتییه گهوره کان ناگریتهوه. گهر عهقل لیکولینهوهی لهسهر ئهم ههستکراوه مهزنانه کرد به تیکوایی، بهمه عهقل لهو سنوره تیناپهریت که (کانت) بوی داناوه.

به لام (کانت) نهم ههستگراوه مهزنهی له چوار چیوهی (یاساکانی هی و هو کار) دوور خسته وه. و (کانت) وه ك فهیله سوفانی پیشخوی ده لیست / گهردون به تین کرایی، ههستگراوه و عه قل له سنوری توانای خویدا، به لکو نا چاره به بی به لگه وه ك لایبنز ده لیت داوای هی بو نه م گهردونه به تینگرایی بكات وه ك چون هو بو هه موو شتینگی ههستگراوی بچووك داوا ده كات.

حمير ان/ تهمه لهوپمهري تاشكرايي و روونيدايه، خودا پاداشتي شيخي گهورهم بداتهوه.

شیخ مهر چونیك بیت (كانت) یه كیكه له گهوره ترین باوه پرداران به بوونی خودا و، ئهم باوه په (به لگه) به ده ست هیناوه، گهرچی به لگه كانیشی پتهونین، وه ك خوی به په ده به (به لگه كانیشی پتهونین، وه ك خوی به پتهویان داده نیت. و یه كیكه له و به لگانه ی كه به (به لگه پشتگیره كان) ناوم بردن. چونكه پشتگیری به لگه بنه په وه كان ده كات و یار مه تیان ده دات، به مه ش باوه په له دلدا پته و ده كات و سنگ فراوان ده كات.

حمیران/ چون شیخی گهوره م باوه پرهینانی برگسون په سه ند ناکات له کاتیکدا که به گهوره ترین فهیله سوفی باوه پر دار به خودای ده ژمیریت؟ شیخ/ همر گیز نهم و توره باوه پی برگسونی برگسونی به دل نی به په به درك کردنه باوه په سه ندی ناکه م، به لکو په نابردنی بو به لگهی ده رك کردنه را سته و خوکان و وازهینانی له به لگه کانی تری عه قل، په سه ند ناکه م. و بوت به ده ده رد که وینت که برگسون ته نها به (به نگه را سته و خوکانه وه) نه وه ستاوه و ، وه ك رکانت) عه قلی تیوری له چوار چیوه ی به نگه خوازیی به کانیدا له سه ربوونی خودا تم رخان نه کردوه ، به لکو له قولایی به نگه خوازیی به کانیدا په نای بردو ته به رعمقلی تیوری و پشتی به ستووه به پته و ترین و گرنگرین و روونرین به نگه کانی عمقلی بو چه سپاندنی به و و پشتی به ستووه به پته و ترین و گرنگرین و روونرین به باسی ده کات له م به نگه عمقلی به پته وه کاره شی به پر استگوترین فهیله سوفی سه دده ی بیسته م له روز ژانو ادا ده ژمیر ریت و له همه موویان بلیمه ترو از اتر بوو که وه ختیك اینکاری ریبازه ماددی یه کانی کردو و پر و چه نی کردنه وه.

حدير ان/ ثهمه چـۆن دهبيـّت؟ شـيٚخ/ باوهږهيـٚناني برگسـون لهسـهر بوونـي خـودا، لهناخـيدا پشـت بـهدوو بيرۆكـهـي قـوول دهبهسـتيّت كهيهكيّيان ثـهم وتهيهيهي كهدهليّت/ ده رککردنی راستیه کانی بوون به هنری سه رنجدانی بوون و جووله کهیه تی (که چه ند پارچهیه کی پیکهوه لکیننر اون) و، دووه میان لهم ووتهیه یدا که ده تینت/ به تیگه کانی (مه به ست و نه خشه دانان) له دروستکر دندا و فکره ی دروستکر دن له رینگای رینکه و ته وه، و ایان لیده کات که بریارینکی مه حال بن له لای عه قلّ.

حهیران/ تکام.. وایه شیخی گهورهم ئهم روونکردنهوانهی بۆمن بهزؤر نهزانیت؟ شیخ/ هیچ بهزؤری، نازانم روونکردنهوه کانم بۆت و مهبهستم بهدهرخستنی چؤنیتی بهیه گهیشتنی بلیمهته کانه لهسـهر راسـتیه کان، ئـهو راستیانهی کهقورثانی پیروز لـههموو

ريْبازه كاني بەڭگەخوازىدا لەسەر بوونى خودا ئاماژەي بۆ كردووه.

برگسون گالته ی به و ریبازه ماددیی یه دیت که ده لیت ایمو شتانه ی که له گهر دوندا همیه به (ژیبان و فکره کانی یه وه) بریتین له و شتانه ی که له کارتیکراوی مادده و هیزه وه په یدا ده بس و همروه ها گالته ی به م و ته یه ی ماددیی یه کان دیست که ده لیت از عمقل ته نها به بریتی یه له میشک)، بر گسون وه لامیان ده داته وه و پییان ده لیت: نه خیر، عمقل ته نها نه و میشکه ماددیی یه نی یه که جو مجوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش میشکه ماددی یه نی یه که جو مجوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش شتیکی تره و ، عمقل بریتی یه له هیزیک و میشکیش مادده که یه تی هه و چه نده و لاوازی و ده بینین که ده رککر دنی عمقل په یوه سته به میشکه وه و ، دروستی و سه لامه تی و لاوازی و پیته وی میشک کارده که نه سه رعمقل ، نه مه نه وه ده گه یه نیت که میشک کاسه یه بو عمقل و پیته وی میشدی و نامیریکه که عمقل به هزیم وه له کار دایه ، گه رئه م نامیره له کار که و ت نه و این کاره کانی عمقل ده و هستیت و تیک ده چیت. وه که رئیشتنی ئاوه که ملکه چی پیچوپه نای جو گه که یه و نه م ملکه چی یه نه وه ناگه یه نیت که ناو و جو گاکه یه ک شت بن .

ئه وهی که عه قلمانی ئاره زوو مه ند کردوه که هه موو شین ک به هوی ریسازه ماددیی یه کانه وه لیک بده ین ده گهرینه وه بو دوو هو کاری سه ره کی، یه که میان اله وه که به شمین که به شین ک له به شین که به شین ک نه که به شین ک کردنی جه سته ماددیی یه کان گه شه ی کردوه و، به مانه وه ی له چوار چیوه ی شته ماددیی یه کاندا وای له عه قل کرد زور له ئه نه ندیشه و یاساکانی به ده ست به پنینت و دووه میان که زور گرنگه الیمه تا.. ئیستا چونیتی تیروانینی راستی شته کانمان نه زانیوه و هه رگیز نه مان زانیووه چون زیندوویان به می به شامی ده که ین تاکو ده رکیان به ین اگای و به واتای نه وه وی عه قلمان وینه کانی گه ردون به به شی وه رده گریت به بی ناگای و ده رکیردنی نه و په یوه نیوانیاندا هه یه و ده رکیردنی نه و په یوه نیوانیاندا هه یه و

بەگشىتى بەم چەشنەيە.

ههرچهنده که نهم راستیانه به هنری تیروانینی گشتی یه وه نه بینت ده رك ناكرینت که به هنران راستیه گشتیه كان به ده ریخهین.

ناگو بخینت بووترینت و ینه کانی هه ست بریتین له به شی یه کانی گشتی و به شی یه کانی راستی و ده رك کردنی شه و به شانه ، ده رکردنی راستی یه کی زیندوویی له به رچاه و ده رك کردنی به شه کان به پارچه کراوی شتیکه و ، ده رك کردنی جو له و پینکه و ه لکاندیان و بهر ده و امیان شتیکی تره . له نموونه ی به کره یه ك (شریتی فیلم) که و ینه جو لا و کاندیان له خو گرتینت شه م و ینانه له کاتی و هستاندنیاندا، پارچه پارچه ن و جو و له یان تیادا نی یه گه ر شه م به کره یه جو لینز او ینه کانی ناوی به گشتی ده جو لین و ، له مه دا راستی ژیبان له کو مانای گه ر نه مکاندا ده رده که و ینت و هو روه ها ناتو انرینت بو و ترین ابو ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك چیر و که که ده که ین و هه روه ها ناتو انرینت بو و ترین ابو ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پینو یست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پینو یا که ر نامه سه رنجی شه دو و هیله بده ین ده بینی هو ریه ی ده یک دان که چه ناده ها خال پینوه که که دان که هداه ای یا رچه ماوه یه گه ر نیمه سه رنجی شه دو و هیله بده ین ده بینین هه ریه کیکیان له چه نده ها خال پینوه که یا رچه کانی نه م دو و هیله له ده یان نی به له هم در دو و هیله که دا ، له گه ل نه و هی پارچه کانی نه م دو و هیله له یه که شتی پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیلی راست و هیلی پارچه کانی نه م دو و هیله له یه که شت پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیلی راست و هیلی و پارچه کانی نه م دو و هیله له یه که شت پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیلی راست و

ه مروه ها ناتوانین ته نها به هنری ده رککر دنی به شیه کانه وه ده رکی حه قیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی بکه ین. به لکو پیویسته نه و پهیوه ندی و جووله و به رده و امینتی یه ی نیوانیان ببینرینت و ، نهمه یه که عه قل بی ناگایه لیی ، به لکو به هنری په یامینکی راسته و خنوه ده رکی ده که یین هه روه ك چنون برگسون ناوی ده بات که مه به ستی هنر شمه ندی و پهیامه که له دل و ده روغاند اهم ستیان پیده که ین به بین نه وه ی په نا به رینه به رعقلی تیزری .

حەيىران/مىن لەمەبەستى ئەم ووتەيە تىناگەم كەدەلىنت: (دەرك كردنى راستەوخۇ ھىچ پەيوەندىيىيەكى بەعەقلەوە نىيە).

شیخ اهدقی خوته که لدووته کهی تینه گدیت. گدر لدوته کهی برگسون و اتیگهیشتبین که شده ده ککر دنه هیچ پهیوه ندییه کی به عدقل دوه نییه شدوا برگسون شده و تدیه ی ندوتووه، به لام ده یدویت بلیت ا ئیمه هدست به م ده رك کردنه راسته و خویه ده که ین که له پهیام ده چیت به بی په نابر دنی بو عدقلی تیوری. شدو عدقله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابر دنی بو عدقلی تیوری. شدو عدقله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابر دنی بو عدقلی تیوری. شدو عدقله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابه دو بیت ده بیت .

ئیمه بزئهوه ی بسهم دهر ککردنه راسته و خزیه بگهین پیویسته دووربکه ویسنه و لهبیر کردنه وه له حهقیقه تی شته کان له ریّگای به لگه پیّکهاته کانی عهقل.

حەقىقەتەكان زىندوو بكەينەوە تاكو لەبەر چاو بىن. حەيىران/ بەلام، بەچ شىتىك زىندوويان بكەينەوە تاكو . . بيانبينىز؟

شیخ/ ئیمه به هنوی عه قله وه زیندوویان ده که ینه وه به لام برگسون خوازیار بوو که نه م زیندوو بو و نه و هیه له ریگای به لگه تیروانینه پیکها ته کانه وه نه بیت. (چونکه هه ندی جار عه قل کولده بیت له پاشما وه ی ناکه امی شه م به لگانه) به لکو به هنوی تیروانیسیکی سه رتاسه ریی یه وه بیت و ، کاتیک که بینی عه قلی تیوری به تیروانینی بن شته به شی یه کان، نه توانایه له ده رک کردنی حه قیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی.

بهتیْروانینی سهرتاسهری گهیشته زانینی بهشیه گشتییه جولاّوه لکیْنراوه بهردهوامییه زیندووهکان.

ئەم ھەستكردنانەي بەدەرك كردنى راستەوخۇ ياخود.. پەيام (نيگا) ناونا..

(لُـهُم هـهموو شـتانهدا بهگشـتي لـهراسـتيدا پـهناي بـرده بـهر عـهقلي تـپروانيـني بـهبيٰ خزهيلاك كردني به بهلگه پيكهاته كانهوه.

سویند بن نهی حدیران نهو تیپوانینه سهرتاسه ربی به ی که نیبن روشد خوازیاری بوو و، همروه ها قور ثانی پیروّز لهم فهرمووده به الماژه ی بر کردووه ﴿أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَسَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثایا سه رنج ناده نه دروستکراوه کانی تاسمانه کان و زهوی و ثهو شتانه ی که خودا تیایاندا دروستیکردوه ﴾. و به هه زاره ها وینه نهم پارچه و به شه بشانه ی نیشان داوین.

حُدِر اُنْ/ چَوْن شیخی گهوره م ده لینت (برگسون) پهنای بردو ته ههمان تیْروانینی ثیبن رو شد، له کاتینکدا ئیمه ده زانین که ثیبن رو شد ههمیشه پهنای بردو ته به ر (به لگهی سیستم) و (بایه خدان و داهینان)؟

شینخ ار گسون همان تیروانینی همهووه و، همووهها هه الگری همهان به الگهی مههمست و نه خشه دانان و دانایی و سیستم و بایه خدان و داهینان بووه، که (ئیبن روشد) پهیرهوی ده کردن، به لام (برگسون) له تیروانینیدا به زرترو ئاسو فراوانتر بووه (گهردون وا هاته به رچاوی له گهردیله کهی تاکو گشت هه ساره کان، بریتین لهیه که جهسته و یه گریان، پیکه وه لکاندنی به شیه کان به گشتی و به رده وامی و هاو کاری و په نابردنیان بو یه کتری و پهیوه ندی نیوانیان تیایاندا به ده رده که ویت.

ئهمانـه هـهموویان بهگشتی پـهیام و دهرك كـردنی راسـتهوخو لهسـهر بوونـی خـودای دروستكهر و گهوره و كاربهجيّ، لـهدلّ و دهرونماندا دروست دهكهن).

حهیران/ دهبینم شیخی گهورهم پلمو پایه زیاتر دهدات به (برگسون) وها له (ثیبن روشد).

شیخ / پلهو پایسه ی زیاتر ناده م به (برگسون) چونکه ههردوو کیان له گهوره ترین فه بله سوفه باوه رداره کانن به بوونی خودا و ههردوو کیان چاکه یان به سهرمه وه ههیه بز ده رك كردنی هه ندی له نهینی و شارراوه کانی قور ثانی پیروز، بیگومان له دوای چاکه ی شیخی گهوره م شیخ جسر (خودالیی خوشبیت).

حهيرام/ چۆن. ئەمە دەبينت؟

شیخ ایه کهم کهس که رینمایی تیگهیشتنی قور ثانی کردم له سه روشنایی زانست و فه لسه فه اسیخ جسر بوو، له پاشدا هه ندی له نهینی یه کانی ثهم رینمایی یه راسته قینه یه به به ده رکه و ت، له کاتی خویسند نه وه کانم بو نووسینه کانی شیبن روشد و ریسبازی به لگه خوازیی یه کانی بو بوونی خودا به هوی به لگه ی بایه خدان و داهینانه وه به لام ده رککردنم بو ثایه ته قر ثانیه کان به سه رزاره کی مایه وه و، تیگهیشتنم زیاتر بو رواله تی ثایه ته بی پینچ و په ناو ثاشکر اکان بوو و، نه چوو بوو و مه ناخ و قو لایی شه و هیمایانه ی که نهینیان له خوگر تووه کاتیل که نووسینه کانی بر گسونم خوینده وه اله و و ته کانیدا رسیستمی دوانه یم) له روه ك و ثاره لدا بو روون بو و به به رونا کیه ك له فکره کانمدا سه ری کیشا بو تیگهیشتنی نهینی یه کانی قور ثان که له وه و پیش بی ثاگا بو وم لینی و رووه کانی دانایی له دوو باره بو و نه وه یه و اینم ده ات که ثه مه ته نها منه تیك بینت خودا به له سه ر به نده کانی مانه وه ی ژبان له سه رگزی ثه م زووه کانی شه منه تی یمی خودام له دروستکردنی ه کاره کانی مانه وه ی ژبان له سه رگزی ثه م زووی یه منه تی یمی خودام له دروستکردنی و کاره کانی مانه وه ی زبان له سه رگزی ثه م زووی یه به نه ده زانی، که ویستیکی خودا بو و .

 کرد کهلهوه و پیش دهر کم نه کردبوون و له کاتی خؤیدا بؤت باسده کهم ثهی حهیران. حهیران/ برگسون سهبارهت بهسیستمی دوانهیی چی دهلیّت؟

شیخ/ برگسون کاتیْك و هلامی هه لگرانی ریّبازه ماددیی یه کانی دایهوه که ده یان وت: دروستکر اوه کان لـه ریّگای ریّک هوت و هه لـبژار دنه کانی سروشتهوه دروست بـوون، گانته ی پیّبان ده هات و به لگه ی له سهر پووچه لی ریّبازه که یان هیّنایه وه.

هاته سهرباسی (سیستمی دوانه) که ثهمه کورتکراوه کهیهتی چوّن عهقلمان باوه پ بهینیست کهههستی بیسنین بسوّ گشست ثاره السه کان لسه ریّگای ریّکهوت و گهشسهو ههلبر اردنه کانی سروشته وه بووه؟!

مه حاله په يدابووني (چاو) بهم هه موو پيکهاته سهيرو نامؤو ثالوزهوزه راسته و خو دروستکراوي مادده بيت و، ههر له سهره تاوه لهم وينه تهواوهيدا بووبيت.

گهر باوه ر بهریبازی گهشه پیکردنیش بهینین و له گهن نهمانه دا بلیین که ده لین. هه ستی بینین له لای گشت ئاژه لان پیکها تووه و گهیشتؤ ته نهم پله ته و اوه له دوای چه ند زنجیره گه شمه کردنیکی لیکه و تهیی به هوی یاسیا هه لیبر اردنه کانی سروشیته وه. و هه روه ها کاریگه ری نه و ژینگه و بارو دو خه ی که نه و ناژه لهی تیادا ژیاوه، نایا ده تو انین به عه قلیکی ساغه وه باوه ر بهینین که هه ستی بینین له لای مروق به به هه مان بارو دوخ و خول و گهشه دا تیپه ر بووه که هه ستی بینینی ناژه لان پیایدا تیپه ر بوون؟

همانبژاردنی سروشتی لهسهر (ریکهوت) بهنده. چونکه باوه رداران بهم و ته یه لایان و ایه که زیندوو ده کهوی ته ژیر کاریگهری جوّراو جوّره وه، به لام شهو کاریگهریه ی (زیندوویه ک) ریده کهوینت، مهرج نی یه بو ههموو زیندویه ک ریبکهوینت به لکو پیّویسته جیاو از یی له هو کاریگهره کاندا همینت و ، لهمهوه بوّمان به ده رده کهوینت که پیّویسته له تاکامدا جیاو از ی له دروستبوونی ههستی بینیندا همینت. له بهر شهوه چوّن عمقلمان باوه ربهینیت که به هوی ریکهوته و هیکهاتن گهشه بو ههستی بینین بکریت و لههمو و کاریکدا یه ک و کنهی همینت. ؟

نا.... لیر ه دا برگسون ده چیته سهر (سیستمی دوانه) به مه ش گالته پیکر دنه کانی بز ماددیی یه کان زیاد ده کات کاتیك که ده الیت / گهر باوه پمان بهم موناقه شه گیریی یه هیناو و تمان، گهر نهم ریکه و ته سه یرو سهمه ره یه شیاو بیت له دروستبوونی یه ك ههستی بینین بز گشت ناژه لان خومان و و تمان و باوه پهینین که گشت ناژه لان یک جورن و یه ك جورن و یه ك ههستی بینینبان هه یه!!

كەواتــه.... بىرورامــان چــۆن دەبيــت بەرامــبەر رووەك كەئەمــيش جۆريكـــى تــرە

کهرینگایه کی گرتوته به رجیاوازه له رینگای شاژه لان. گهر شیمه بینیمانن له شیوازیك له شیوازیك له شیوازیك اله شیوازیك اله شیوازیك اله شیوازیك و شاژه له مردوو كیان پهیرهوی شیوازیك ده كه نه له كرداری راوزیدا)... به لام چون شاژه ل له نیوه ندیه كتردا ریكه و توون كه نیره و می په بخه نه وه و به هه مان شیوه رووه كه كان له نیوه ندیه كتردا رینكه و نیرو می بخه نه وه).

نه خیر مه حاله نهم بنه ما لاوازه که به هه لبژاردنی سروشتی ناوی ده به ین، بینته بنه مایه ك بو نهم رینکه و تنه. و پیویسته له هه موو به شه کانی (بووندا) هه رچه ند جیاوازیان هه بینت له جورو ره گهزدا، هیزیکی هاوشیوه یان هه بینت، که نه ویش ژیانه و، هه ر نهم ژیانه یه که داهینان و گوران و جوانکاری ده هینینته کایه وه.

گهشه کردن به هنری توانسای شهم ژیانسه وه ده کریست نسه که بسه هنری کاریگه ره دهر کی په کانه وه و ، در و ستکه ری نهم ژیانه ش خودای به خشنده یه.

حهیران/ به راستی بر گسون یه کینکه له گهوره فهیله سوفه باوه رداره کان بهخودا، همروه ک شیخی گهوره م دهفه رمویت ته نها عهقلی کرد و ته ریبازیک بو بیر کردنهوه.. تا کو بههویه وه بگاته نهو هه سته ویژدانی یه ی که خوی به ده رک کردنی راسته و خو ناوی ده بات. و نه مه ناکامی ده رک کردنی راسته و خو ناوی ده بات و نه مه ناکامی ده رک کردنی که دنیکی راسته و خو نی یه به لکو ناکامی بیر کردنه وه یه به لگه کانی ناخی (بر گسون) خویه تی و ، (کانت) پش هممان بیر کردنه وه ی همبوو که به به لگه کانی ئه خلاق ناوی ده بر د و ، همه و و مان به گشتی هه ست به م باوه ره ویژدانی یه ده که ین به بی زانینی هو کاره که ی . شیخ / و منیش ههمان هه ستی ویژانیم همیه به لام به به لگه ی پشتگیر که ر ناوی ده به م ، چونکه به لگه یه کی پته و نی یه ، تاکو . . باوه ره کانمانی له سهر دایمه زرینین ، چونکه تو و ویسنه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له سهر دایمه زرینین ، چونکه تو و ویسنه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له به رامالین و لاو ازی و پوو چه لکردنه وه یان ، همر چه ند دو و چاری نه تو انای ببینه وه له پیکها تنی نه م به لگانه دا به تایمه تایم کیشان و سیستمدا هم وه ک شیخی به لگه نامه ازه ی بسودن) ناماژه ی بسوده کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستمدا هم وه که شیخی گه و ره م ؟ .

شیخ: رؤرن له همر همموویان زیاریش موعجیزهی پیغهمبهرانه.

حمیران/ ئایا.. شینخ موعجزه کان به به لگه پشتگیر که ره که داده نینت و به به لگه عهقلیه بر دره کانی دانانینت؟ شیخ/ موعجزه کان همرچهنده به لگهی پتهویان له خو گرتووه، به لام لادانه لهسیستم و، لهبه لگه عمقلیه تیْرو انینی پوخته کان پتهوترنین که بهبریاری پیّویستی باوه پ بو بوونی خودا کو تاییان دیّت.

به لام مروّف به تینکر ایی له دینر زه مانه وه، نه تو انا بدوه به هوّی تیروانینی عه قلی پوخته و به به کار به کار به کار به کینت و ، ژیری یی و دانایی و ای پیویست ده کرد له کاتی بانگیر کردن بو باوه رهینان به بوونی خودا له گه ل خه لکدا به به لگه ی موعجزه بدوین، که ته مهش لادانه له یاساکانی گهردوون و ، قه م موعجیزه یه له سه رده ستی پیغه مبه رانه که مرز قینکن له خویان و موعجزه کان لادانینکه و تاماژه ی بوونی خودا ده کات چونکه له سه رو تو انای مرقوه و هو هه و هه .

به لام کاتیک مرق قایه تی گه شه یکر د له پله کانی بیر کر دنه وه ی عه قلدا و تاماده بو و بختانه وه ی به لگه خوازیی یه کان له ریگای تیروانینی عه قلی پوخته وه. و پیشکه و تنی زانستیش بووه هن ی چوونه ناخی نهینی یه شار راوه کانی سیستمه کانی سروشت به جغریک له گه ل کاره مو عجزه کاندا تیکه لی کرد، تا.. گهیشته راده یه که نه یان ده تو انسی کاره مو عجزه کان له داهینانه کانی زانست جیابکه نه وه، به لام حیکمه ت و کارب جی یی خبود او اینویستی کرد که باوه پرهینان به بوونی خبود اله ریگای به لگه خوازی یه عمقلی یه پوخته کانه وه باشتر بیت وه ک له به لگه خوازی یه کانی مو عجزه به یامی قور تانی پیروزیش هه مان به لگه خوازی همقلی یه بره وه و به کانی گر تو ته به وه و وزیاتی له به لگه خوازی یه کانی مو عجزه به یام دوه و با له کاتی خوید ابوتی باسده که م....

لهنیزان دارون وجسردا

•			
•			

له کاتی دیاریکر اودا، چوومه لای شیخ دهبینم چاوه کانی پاشماوهی فرمیسکی پیوه دیاره، کاتیك هو کهیم پرسی، وتی/

هیچ هزیهك نیه ئهى حهيران تهنها ئهوه نهبينت كاتينك چاوم خشان به كتيبه كهى شيخ جسردا يادهوهرييه كان، به ثاگايان هينامهوه.

حەيران/ پەيوەندى چىيە لەنپوان كتيبى شيخ جسرو يادەوەرىيەكاندا؟

شیخ/ ئەو يادەوەريانە كۆنن و هى سەردەمى لاوين ئەي حەيران.

حەيران/ كەواتە ئەمشەو شىنخى گەورەم باسى شىنخ جسرم بۆدەكات كەدەمىنكە تامەزرۆى باسى ئەم بلىمەتە دەكەم، كە شىنخى گەورەم زۆر جار ناوى دەبات.

شیخ / ئیستا باسی شیخ جسرت بو ناکهم، به لکو باسی یه کیکی ترت بو ده کهم که تو زیاتر تامه زروی گویبیستی ده کهیت.

حدير ان/ ئەو كەسە كىيە ئەي گەورەم؟

شیخ/ ئمو بلیمه ته (دارونه) که خاوهنی تیْروانینی (پهیدا بوون و گهشه کردن) و (النشوء والارتقاء).

حەيىران/يێويست چىيە، باسكردنى پێش شێخ جسر بكەوێت، ثايا تۆ وادەبينينت كە رِيزېەندى لەمێۆوودا پێش جسر بێت؟

شیخ/ نهخیر، به لکو هاو چهرخی یه کترن، به لام باسکردنی جسر به تامترو به مانا تر دهبیت گهر دوای دارون بیت.

حمیران/ من زور پهروشی گویبستی باسی شهم فهیله سوفه گهورهیهم که ماوهیه کی زوره فهلسهفه کانی عهقلی شیمهی لاوانی گیروده کردوه و بهرهو کهناری بیباوه پی به خودا دهمانبات.

شیخ/دارون نەفەيلەسىوفەو نەفەلەسىەفەي ھەيىە وەك ئىەوەي كىە تىۆ تىڭگەيشىتوويت، بەلكو زانايەكى سروشىتى گەورەو پالپيوەنەرىكى بەتواناو چاونەترس بوو لە يىشخستنى

ریبازی گۆران: (مذهب التحول)دا.

کاتیك لهسالی ۱۸۵۹ ز، دا کتینبی (بنهمای جوّره کان له رینگای هه لبراردنی سروشتی)یه (اصل الأنواع بطریق الانتخاب الطبیعی) بلاو کردهوه، که به هوّیه وه دارون بوو به خاوه نی ریبازیکی تایبه تمه ند له گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردندا و به (ریبازی دارونی) ناوبرا. به لام نه و فعیله سوفه ی که ریبازی گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردنی کرده بنه مایه ک بو دانانی فهلسه فه تایبه تمه ندیی یه گشتیه کان (هربه رت سبه نسه ر) بوو، که خاوه نی ریبازی (گهشه کردن)ه (التطور).

به لام سهباره تبه و و ته یه تکه ده لیّست بیرو پاکانی دارون و که سانیکی تر ئیّوه ی له سهر روّخی بی باوه پی به خود ا راگر تووه ، من شاره زای نهیّنی یه کانی ثه و بیروباوه په م ثاره زو و مه ندانی فه لسه فه له نیّوان گه نجانی ثهم سه رده مه دا که چاویان به زانست و زانیاری کر دوّ ته وه ، زیاتر هو گری بیرو پر انویّکانی کتیّبه کهی (دارون) ن وه ك له وه ی هو گری فه لسه فه بن ، که به ناهم ق له لایه ن زاناکان و ریّبازی لاهو ته وه له ثه وروپاو شه مریکا دنیایان شله قاندو وه و ، بوّت ده رده که ویّت که ثه م همو و هیرشه توندو تیژانه له ثه نمامی تیّنه گهیشتنی بیرو راکانی (دارون) و هیه .

حديران/ هدموو لهشم گوێيه گهورهم.

شیخ پاشماوه ی زینده وه ره به به ردبووه کان، که له ژیر چینه کانی زهوی دا دو زر او نه ته اوه ی زینده وه ره به به ردبووه کان، که له ژیر چینه کانی زهوی دا دو زر او نه ته وه وه و دو وی زه وی پاش ته وه ی که نه به وه به ته مه مروف ی چهنده ها تاژه آن و رووه کی له ناوچوو ده سه لینن و ، زاناکان ته م له ناوچوو نه یان و اله قه آهمداوه که له ته نجامی تافات و گیژاو بومه له رزه و چهنده ها کاره ساتی تر بیت که دوو چاری زهوی ده بنه وه، همروه ها و توویانه له ته نجامی له ناوچوو ی ته م ژیانه نه نه نماه دوو چاری له ناوچوونی ته م زینده و مرانه ژیانی کی تری که ته میش دوو باره ژیانی کی تری

رق دهخاته وه، که نهمه شهریبازی (یه که به دو ایه کی دروستکر دندا) ناو ده بریت به (تعاقب الخلق) که زور له زانایان باوه ریان پیهیناوه، له وانه ش زانای فه ره نسی (کوفیه) و زانای سویسری (ئاگاسیز)، به لام هه ندی له زانایانی زه ویناسی باوه ریان وانی یه که (له ناو چوونی سهر ده می) (انقراض الدور) له کاریگه ری ئافاته کانه وه بیت و ده لین ئه م ئافاتانه به شیره یه کی گشتی رووی زهوی نه گر تؤته وه، به لکو له هه ندی شوینی دیاریکراوی زه ویدا روو ده دات و شهم جیاوازیی یه له به رچاوه ی نیوان زینده وه ره به به رووه می این (پهیدا بوونی هیدی) ناوی ده به و همروه ها و تیان نه م پهیدا بوونه هیدی یه به دریژایی چه رخ، جوّره ها ژیانی دروستکردوه.

تاوا به م چه شنه زاناکان له لیکدانه و می (دروستبوونی زینده و مران) دا بوونه ته دو و به شه وه: تاقمی ده لین، دروستکه ری مه زن هه ر له سه ره تاوه شه زینده و مرانه ی دروستکر دووه و، پاش هه موو له ناو چوونیک زینده و مری نوی و جوری سه ربه خو دروست ده کاته وه و، هه ندیکی تریان ده لین / پهیدا بوونی زینده و مران به هوی کاریگه ری سروشته و میه که به شیوه یه کی هیدی هیدی پهیدا ده بیت له سه ربیر و کهی (پهیدا بوونی هیدی) ده بیته هوی گورانی جوریک و پهیدا بوونی جوریکی تر و، به ناو بانگرین زانا بو باوه پهم بیر و کهیه، زانای فه ره نسی (لامارك) ه، که لای و ایه جوره کانی زینده و ه سه ربه خوو تایبه ته ندنین له دروستکر دن و پهیدا بونیاندا، به تکو هه ندیکیان لیکه و ته هیدی که له شه کردنی هیدی که له شه نمامی چه ند هیدار و و ده ده ن

یه کی له و آنه: ا-به کارهینانی ئهندامیك یان پشتگوینخستنی ئهو ئهندامهیه ب-جوری گوزهران و ژیان، ج-کاریگهری بو ماوه یی، د-پیداویستی یه کانی تری ژیان، بو نموونه، سفتی جهستهی مارو نه مانی دهسته کانی له ٹاکامی هامووشویه کی دوورو دریؤی ناو کون و قلیشه ته سکو تروسکه کانه وهیه و ههروه دا بالنده ئاویی یه کان ثه و شیوازه ی قاچیان وه رنه ده گرت گهر پئویستیان به مه له نه بووایه.

(زنجيرهى قوناغي مرؤش)، (تسلسل ألأنسان)ى دانا.

حەيران/ريبازى دارون چىيە؟

شیخ / کورتهی ریبازی دارون له پهیدا بوون و گهشه کردندا زینده و هران مل که چی چوار یاسان / یاسای (ململانی بو مانه وه) (تنازع البقاء)، یاسای (جیاوازی نیوان تاکه کان) (تباینات الأفراد) و هه روه ها یاسای (جیاوازی به هوی بو ماوه یی) (التباینات بسالأرث) و یاسای (هه لبر اردنی سروشتی) (الانتخاب الطبیعی) بو تاکه زینده و هریکی چالاك که هه مو و سیفاتیکی به رزی له خو گرتبیت به پنی تاکه کانی تر به کاریگه ری سی یاساکه ییشو و ده بیت.

یاسای (ململانی بن مانهوه) به واتای شهوه ی که زینده وه ران له ململانییه کی ههمیشه یی دان له گهل سروشندا و له نیوه ند خزیاندا و ، سهر که وتن بز ثه و تاکه ده بیت که سیفاته کانی سهر که و تووی و مانه وه ی تیادا بیت. سهباره ت به تاژه ل و رووه ك ، ثه مسیفاتانه زور و جوّر او جوّر ن ، له و انه یه ثه و سیفاتانه ی که سهر که و تن و مانه وه ده به خشن سیفه تی توانا و ثارای و گهوره ی ، یان بچو کی جهسته و ، یا خود سیفاتی جوانی و ژیری و خیر ایی و همروه ها سیفه تی فیلهازی بو دوور خستنه وه یه کان . هند ، تیدا بیت . فراك ، یا خود ئارامی له سهر بر سینی و تونیتی و کاریگه ره ده ره کی یه کان . هند ، تیدا بیت .

گهرهاتوو نهو تاکانهی که نهو سیفاتانهیان له خو گرتووه سهر کهوتنیان بهدهست هینا و، به پینچهوانهوه نهو تاکانهی که سیفاتی سهر کهوتنیان تیادا نیه، نهو کاته مانهوه بو نهو تاکانه دهبیت که شیاوی ژیانن و، لهناو چوون بو نهو تاکانه دهبیت که ناشین بو ژیان. و نهمه واتای (ململانیی مانهوه)یه.

بهلام یاسای (جیاوازی نیّوان تاکهکان)، بهواتای ثهوهی ههموو جهسته زیندووهکان ههر لهبنهرهتدا لهههندی سیفاتدا جیاوازیان له خوّگرتووه.

هـ مر لهبـ مر ئهوه یـ م لیکچـ ونی تـ هو او بـ هدی ناکریـ تـ لـ ه نـیوان دایـك و بـ اوك و مداله کانـیان و نهلهنیوان بـ نهروه و بهشـ کانی دا تهنانـ ه تروه کـیش وا ئهندیشـ هی ده کـهین کهلهیه کچوونیکی تهو او لهنیوان به شه کانیدا هه بیّت، به لام له راستیدا گه لایه ك بهدی ناکـهین له گه لایـه کی تـری ههمان رووه ك بچیّت، به لام له بهر کهمی ئهم جیاوازیی یه و ، نه چـوونه نـاو ناوه رو کـهوه لـه به رئه وه ئـهو جـیاوازیانه نادیـار ده بـن بـو ئهوانـهی کـه تو ژینه و هی له محریر ای روزگار و چهر خ ئهم جیاوازیانه به دهرده کهون و جوریکی تری نوی یککده هینن.

یاسای بزماوه تهواو کهری یاسای جیاوازیی یه کانه و، ئهو جیاوازیانهی کهلهمهوپیش باسکران بههزی بز ماوه لهبنه ره ته کانهوه ده گویزریتهوه بز لقو پزیه کان، کهلهسه ره تاوه کهم و روو کهشی دهبن و، له پاش ماوهیه کی زور دهبنه، بنه رهت و جوری تری نوی یان لین ده بیته وه.

هه موو شهم ریبازانه له تاکامدا به یاسای هه لبژاردنی سروشتی یه وه به ندن به کورتی یاسای بو ماوه، هه روه ها هه موو شهو یاسای بو ماوه، هه روه ها هه موو شهو سیفاتانه ی که بنه روت له خوی گرتووه ده یانگویزیّبه وه بو به شه کانی تری،

جاثه مسیفاتانه ماددی بن یان (معنوی) به ده ست هاتوو و، ثه م سیفاتانه شیان سودمه ندن، وه ک تواناو هیز، ته ندروستی و ژیری و هه ندیکیان زیانبه خشن وه ک نه خوشی و که م ثه ندامی و نه وازه (شدوذ)، به لام زیانبه خشه کان دوو ریگا ده گرنه به ریان له ناو ده چن به زالبوونی سوود به خشه کان به سه ریاندا یان سه رکه و تن به ده ست ده هینن که نه مه ش ده بیته هیزی له ناو چونی خودی خاوه نه کهی یان نه ژاده کهی.

سودمه نده کان و البه خاوه نه کهیان ده که ن که لبه شهری ململانینی مانه و ه دا سهر که و تو وین.

مه شه کانی تر ثهم سیفه ته سوو دمه نده وه چه له دوای وه چه وه رده گرن و، له دوای تیپه ربوونی هه زاره ها نه وه، جیاو از بی یه کان ده گه نه پلهیه ك که واله تاکه جیاو ازه که ده که ن بینته جوری کی نوی تر، ثه مه یه یاسای هه تیزار دنی سروشتی، که دارون به هو کاریکی داده نیت بو په یدا بوونی جوره زیندوه بینراوه کانی سه رزه وی،

حەير ان/ ئەي نەيار انى دارون چۆن رەدى ئەويان داوەتەوە؟

شیخ انه یارانی دارون) زورن، لهوانه شهو زانایانه ن که به هیچ جوریک له بورای ئاینیدا موناقه شه ی بیرو که کانی دارونیان نه کردوه، به لکو له بواری زانستی پرووتدا ره خمه یان لینگر تووه و هه روه ها زانایانی ئاینیش به ناوی ئاینه وه هیر شیکی کویر انه یان کردو ته سه ری.

نموون آبید کان که هدر له سه ره تاوه له ثه زه الله و هدتا ثه مرز له شیوه ی خویاند ا ماونه ته وه و هدتا ته مرز له شیوه ی خویاندا ماونه ته وه و هدتا ته مرز له شیوه ی خویاندا ماونه ته وه و هدتا ته مرز له شیوه ی خویاندا ماونه ته وه و به به هدی چه شیخ که دی نه به و اینوه له چینه کانی ژیر زهویدا وه که یه که ماوه، ده ی گدر یاسیای گه شده کردن راست بووایه، واپنویستی ده کرد زینده وه ره گه و ره کان که کومه که کومه که کوه کانی زهویدا

نەبوايە، بەلكو بەس لەچىنى سەرەوەدا ببوايەو كۆمەلە پلە نزمەكانىش بەس لەچىنى ژىرەوە دا ببوانايە؟

ئیستا دهبینین که زور لـه رهگهزو کومهله جیاجیاکان لـه سـهردهمهکانی پیشـوی کوندا، جهستهیان زور تهواو دروست تر بووه، وهك له تهمروّدا.

همرو هها له چینه کانی زمویدا دهبینین زیندهو هره نزم و ناتهو اوه کان لهسهرو زیندهو هره گمو ره تمو اوه کانهوه دیّن.

حهیران/ کهواته دارون دهیموینت بلینت گشت زیندهوهران لهیهك ره گهز پهیدا بوون بههزی خزیهتیو سروشتهوه لیكهوتهیان لیدهبیتهوه، نهك بهدروستكردنی خوا.

شیخ/ نهمه یه کینکه له و و ته ناپ ه و ایانه ی که دژی دارون بالاوی ده که نه وه و شه وه ه سیخ استیه که گومانی تیادا نی یه، دارون باوه پی به بوونی خودا هه بووه و ده ربارهی (بنه مای ره گهره کان) (اصل الانواع) و اده رده که ویت دارون گومانی بووبیت له دانانی سنوریک بو بیر و که کانی له گه ل نه وه ی که مه یلی و ابووه هم مو جزره کانی زینده و هر بگه پینیته و بو یه یه دارون گمه زو به گشتی ده گه پینه وه بو چوار یا خود پین چره گه زو به به گشتی ده گه پینه وه بو چوار یا خود پین چره گه زون دروست کراوه و هم ره گه زیک له سه ره تاوه له جوو تین که و تو ته و ه هیچ گومانی تیادا نی یه که دارون باوه پی ته و او ی به خود ادروست که ری (ره گه زه جور او جزره کانه) گه ریه یک ره گه زبن باوه پی زیات به ووه.

چونکه عمقلی باوه ری بمو ووتانه نهده هیننا که ده لین (ره گهزه جوراو جوره کان له خودی خویان و سروشتدا پهیدا بون و زیاد دهبن).

حدير ان/ كدواته چۆن هدتا ئيستا ئدودى ئيمه بيستوومانه لدداروون و هدوا داراني شتى تره؟.

شیخ / بدلی کومه لیک له هاوبیرانی دارون که لهسهر ریبازی مادی بوون باوه پیان به و تمی دارون نه ده هینا که دهی وت: ژیان لهسهره تادا به هوی توانای خوداوه پهیدا بووه، تومه تی نموه یان ده خسته پال دارون که لهدا به وه ثینکاری بوونی خودا ده کات و پینان لم بوونی کردگار، رواله تی یه، ته نیا له به رخاتری دلی پیاوانی ثابنی به له گهر دیله یه به بووک پیکها تووه و، هه ندیکی تریان باوه ریان وایه: ژیان له سهره تاوه له چه ند بیکی زولالی زیندووی زور بچووك پیکها تووه، که به همه موویان ناگه نه تاستی ته نها شانه یی و له یش ساده ترن هه رله به رمونی ته و مه (مونیر Moner) ناوبرا که به یونانی یه کهی ساکار ده گریته وه به عمره بیش ده گوتری و لایان وایه: بنه مای ته مانه

به شیره یه کی گشتی خود کاره و لهخویهوه بهخودی خوّی لهماددهی بی گیان پهیدا بووه و بهره بهره گهشهی کردووه و بهناوبانگترین زانـا که بـاوهری بـهم وتهیـه بـووه زانـای بایلوّجی (ئهرنیستی هیگل) ی ئهلمانییه،

حمیر ان/ ئەی ھیگل چی دەلیت؟

شیخ میگل ده تیت گهردون به گشتی له مادده بین کدیت و ، مادده شله گهردیله بین کدیت و ، له م مادده به همرو شه و زینده وه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردو و ندا ده بین کدیت و ، له م مادده به مهرو شه و زینده وه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردو و ندا ده بین نازین و جوله به کی گه شه بی همیشه ی دیت ، شه م زینده و هرانه به گهردیله ده ست پیده کات و به گه شه دار ترین زینده و هر کزتایی دیت ، شه م زینده و هرانه به گیانده به رنگهاته ی به که ره گه زی مادده شه ندامی به کان له و ره گازانه بش نیزان گیانده به رو گه زی مادده شه ندامی به کان له و ره گازانه بش دا هه ن که نورگانین که هه ندی له پیکهاته دا هه ن که نورگان نیزی نین و ده تو انریت به ریگای ته کنیکی هه ندی له پیکهاته نورگان ناماده بکریت .

لەسمىر ئەم بنەمايە هيگل دەليّت، ساكارترين جۆرى زيندەوەر لە ماددەيەكى بى گيان لە خودى خۆيدا گەشەدەكات.

حەيران/ چۆن ژيان لە بنگيان دەبيت؟

زانستدا لیکهوتنهوهیان له بنی گیان به موعجزه دادهنریت و، موعجیزهیهکه که بهگویرهی عـهقل لـهوه کـهمتر نییمه کـه بلیّین زیندهوهره گهشهدارهکان راستهو خوّ له بنی گیان پهیدا بوون).

حەيىران/ ئەمە زۆر راستە. بەلام من واگويبيست بووم، كە دارون دەلينت رەگەزى مرؤـڤ دهگەرێـتەوە بـۆ مەيمون، كە بە پلەكانى گەشەدا تێپەربووە، تا... بۆ تە مرۆۋ، ئەمە چۆن دەگونجىنت لەگەل ئەو وتەيەى كە دەلىنت دارون موداراتى پياوانى ئاينى كردووە. شیخ/ تەمەش، دووبارە وتەي دارون نىيە، گەرچىي ئەو لىەبارەي رەگەزە جىۆراو جۆرەكانەوە، ئەم جۆرە گوتنەيش ھەلدەگرينت بەلام ھەندى لــه تونـدرەوە مادىيەكانى ريبازه کهي داروون و ههندي قسمي تهويان، سهبارهت به ههندي پاشمرؤ کي ماددهي ئەندامى كردووه به بەھانەين بۆ نەفى ئامانج و دانايى لە دروستكردنى دروستكراوهكان پالپیّوهنەرى راستەو خۆ (الخلق الدفعي المباشر) كردووه كه لهكتیْبه پیرۆزه دابهُزیوهكاندا ئامـاژهی بوَ کراوه و، باوهږیان وابووه که رهگهزی مروّـــــْ دهگهږیٚتهوه بوّ مهیموون ٍبهلگه خوازیان وابووه که لیکچوونیکی زور زور له نیوان مروّث و معیمووندا همیه، له زوّر له ئەندامەكانياو، ھەندى رەوشتى بۆ ماوەيان وەك (حيض) و ھەورەھا دەيان ووت زۆر لە زيندهوهران ههستي خوشييو ناخوشيو قين و سؤزيان تيادايه و لـه هـهنديكي ترياندا توانسای بیر کسردنهوه و بهراوورد کردنسیان تسیادایه ثاکسام خسوازی تۆژینهوه کانسیان وا بهده ریده خات که ئهم زینده و هرانه و های مرؤی خاوه نی عمقل و سوزن له گهل جیاو ازی لەپلـه كانى گەشـه كردندا و، ئەوانـهى كە دەلـين رەگەزى مرۆــڤ دەگەريىـتەوە بۆ مەيموون سەرسىام بىوون لىە چىۆنيەتى گواسىتنەوەي سروشىتى ئاژەلپىتى مىيموۇن بىۆ سروشىتى مىرۇ قايەتى مىرۇڭ كە ئەم پلەيمەش دوا گواسىتنەرەيە، ھەندىكىيان دەيمان ووت ئەم گواستنەوانە لــه پـرو بني بەرنامە بوون و، ھەندىڭكى تريان دەلىن پلەپلە روويداوە، چونكە گواستنهوهی لــه پــرو بـني بهرنامــه زوّر دووره لــهو جـيـاوازيـيـهـی کهلـهنـيـُوان مــروّــــڤ و مميمووندا هەيمە، بەتايبەتى لــه عەقلــياندا و، زۆر گەران لـه چينەكانى زەويدا لـه دووى ثەو ز بحیره وو سبووهی کهممیموون پیایدا تیپهریوه، هیچ پاشماوهیهکیان نهدیتهوه، ههتا ئهمروش نهیان توانیووه بریاری تهواو لهسهر ئهم گواستنهوهیه بدهن به بیرورایه کی برهر و پهسند.

حهیران/ کهواته فهلسهفهی (گهشه پیدان) چییه که سبهنسهر دایناوه؟ و جیاوازی چیه لهنیوان (گزران)و (گهشه پیدان)؟

شیخ / ئـه و جیاو ازیسیه ی نیوان گهشه پیدانو گـۆران لـه رووی زاراوهی زانستی فهلسمه فی یه وه زور کهمه همه روه ك چـون لـه بـوارى زماندا کهمه، ریمبازي گـوران (Transformisime) ئەو رىبازە بايلۆژىيىيە كە دەلىيىت ھەموو جۆرەكانى ئاۋەل و رووەك دە گۆرىن و جۆرى نوپيان لىدەكەويىتەوە،

ریْبازی گهشه پیدان Levolutionnisme، ئـُـهو ریبْبازه بایلوْژیییـه کـه دهالیّت روودانی گورانیْکی گه شهداره لـه زیندهو هراندا.

لمراستی دا ریبازی داروینی بریتی یه له (گورانی گه شه پیدانی گه شه دار (تحول تطوری ارتقائی)، به لام دارون ریبازی گه شه دانی به ریبازی بایلوژی داناوه و ، نه یکر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، به لام سبه نسه ر به پیچه و انه وه ریبازی گه شه پیدانی کر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، که هم موو شته ماددیی و معنه و یه کان ده گریته و ، به مه شه به دانه ری (فه لسه فه ی گه شه پیدان) داده نریت ، کور ته ی شه م فه لسه فه یه (که له راستیدا و هسفی کی جوانه بو هه ندی له بینر اوه راسته قینه کان که له و ینه بو و ندا به ده رده که و ن زیاتر له وه ی که شیکر دنه و هه ندی بیت بو په یدا بوونی راستی شه به و نه).

به لام گهشه پیدانی زینده و هره کان، و ه ك داروون و که سانی تر ده لین (له سه ر بنه مای گو بحاو و هاو چه شنی ده پیت له نیوان زینده و ه ره کان و ثه و ژینگانه ی که تیایدا ده ژین و و ه نه و پینداویستیانه ی که گرنگه بویان و ثه و پیویستیانه ی که یارمه تیده رن بو مانه و ه و ژیانیان و ، به فه درمانی ثه م پیداویستیا ثه و پینویستیانه ی که نه ندامه کانی له ش و هه ستی

لیپینکهاتووه تهنانهت عهقل و ئهو فکرانهی که ئیمه بهفکره خورسکیه کان ناویان دهبهین. همهموویان به گشتی پسینکهاتهی ئسهم گهشهیندانهن، به لام ئسارهزوه رهنگدانسهوه کهلکبووه کان و داب و نهریته چهسپاوه کان لهیه کتریان جیاده کاتهوه و، له ئارهزووه خورسکییه کانهوه عمقل پهیدا بووه.

ویّنه خوّرسکیه کان و یاسمای هو کان و دارشته ی چهرخ و شمویّن، بریتین له شیوّاراکانی فکره خوّرسکی یه کان که نه ژاد به ده ستی هیّناوه و، به دریّژایی چهرخ چه سپاون و بوونه ته خوّرسکی یه چه سپاوه کان.

حهیران/له یادمه نوسراویکم لهسهر فهیلهسوفی ثه تمانی که به (شوبنهر) ناو دهبریّت، خویّندوّ تهوه، بیرورای همهروه ک شهم بیز چوونهیه که دهایّت ثهندامه کانی جهستهی زینده و هر بینی پیویستیان بو ژیان و خوراک و مانه و هروست بوون.

شیخ / به تنی (شوبنهر) ئهم پیداویستی و پیویستیانه ی به (ویست) داناوه و، گهشه ی به مانای ویست داناوه هه تا... کر دویه تیه راستیه گ بؤ کوتایی هه موو شته کان و باوه پی و به به این ویست که هموو شته کان و باوه پی به رده و ابوه که گهر دوون به گشتی بریتی یه له کومه تیک ویست که له حاله تیکی بکه ری به رده و امدایه و، ئهم ویستانه شهیزیکی زیندووی به توانایه بو دروستکردنی هه موو شتیک و پیکهاتن و ئاراسته و به رده و امیان به پینی پیویست پیدراوه و ئیمه له شته به شی یه کاندا ته نه این روانه ته به شی یه کاندا

شیخ ا من و الهوته کانی (شوبنهاوهر) تیده گهم ههر چهنده نادیاریشی له خو گرتووه، دهیه و یک استخ است کاری روده، دهیه و یک است کاری ریبازی ماددی دینامیکی بکات و، بریاری بوونی هیزیکی چالاك له پشت ماددهوه بدات كه ژیانه و، بو چوونی و ابوو كه نهم هیزه له نهزینده و هره كانیشدا چالاكی خوی ده كات ههربویه بهویست ناوی دهبات....

همار چه شنینك بینت ئمانی حمیران ئهم گوران و گهشه پیندانه هیچ یاسایه کی بهسهردا ناچهسپینت، گهر به(ژیان) یان به (ویست) ناو ببرینت هیچ جوّره باوه پر ناسهلیّنی که دژی باوهر به خودا بنی.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبيت؟

شیخ / ئیستا له و ته کانی شیخ (جسس) به دوورو دریشری و ناشکرا بوت به دهرده که ویت ؟

حهیران اله مموو باساکانی سبه نسه ر ده رباره ی فه لسه فه ی گه شه پیدان، نهینی شهم سیستمه ی بخ ده رنه خستوین که گه شه پیدان پیایدا تیپه پر ده بینت و هنری یه کهم (العلة الأولی) بن بوونی شهم گهر دوونه به گهر دیله و به شه کان، ره گهزو تایبه تمه ندیی یه کانی بن بدده رنه خستوون له گهل شه و یاسایانه ی که ده بیته هنری کوك بوون و جیابوونه وه نه و ده بیته هنری کوك بوون و جیابوونه وه ن

شیخ/ سبه نسه روای له فه لسه فه کهی کردوه که تایه تمه ندییت به وه سفی ثهم گهشه پیدانه له وینه کانی برون به گشتی بگریته وه به لام ئه و راستیهی که له پشتی دروستبوونی گهردوون و هزکه یدا ههیه، سبه نسه ده لینت عهقل نه تو انایه له چوونه ناو قولاییه کانی یه و ته نها بر تینگه پشتی رواله تی مقل نه توانایه له چوونه ناو قولاییه کانی یه و ته نها بر تینگه پشتی و زانینی رواله تی شته کانی گهردوون دروست کراوه و ، عهقل به هزی به کارهینانی ثهم رواله تانه وه برونی حزی سه پاندووه و همه مو تین و انینه کانی بیر و که یه کانی عمقل که باسی پشتی ئهم رواله تانه ده کات عهقل دوو چاری هه له و سه رسامی و گیز او ده بیت و ، و ته به وه ی که نهم گهردوونه له خودی خویدا به بی هیچ هویه که دروست بووه و ، هیچ سه رتاییه ک نیه ، ثهم و ته به وه کاریک به بی هو نابیت هم روه که چون عمقل داواده کات که همه موو هز کاریک هوی هه بیت هم هم همون هو کاری به به هم هم همون هو کاریک هوی هه بیت هم دوونه .

عمقل دوو چاری کول بوون و نهتوانای دهبیّت له ئهندیّشه کردنی هنری یه کهم بهبی هنر پهیدا بووبیّت.

حمیر ان/ همربهم چهشنه بوه بیرو رای تهما نوئیل کانط لهبابهت نهتو انایی عمقلهوه، ثایا باوهر هینانی بهخودا همروهك تهو بووه.

شیخ/ به لی سبه نسه رو کانط و ته کانیان وه کی یه کبووه له بواری نه توانایی عهقل نه همانه کردن و سه رسامی دا و، هه روه که نه نه کامدا باوه ریکی ویژدانی پتهوی هه بووه که ده نیست / چهند راستیه که همیه که واله نه فسمان ده کات به هم ی ههسته نادیاره مهتواناکان هه ست به بوونیان بکه ین، که ناتوانین به عمقلمان ده رکی بکه ین و، یه کیک نه و راستیه گرنگانه باوه رهینانه به خودا.

حمیران/ وا لـه شیخی گەورەم تیْگەیشتم که دارون باوەرِی بەخودا بووبیْت، کەواتە

هۆكىارى ئـەو هيرشــه كويــْـرانەيە چــىيە كە كراوەتە سەرى؟ بۆ ئەم هيـْرشە نەكراوەتە سەر سبەنسەر كەريبازى گەشەپيدان و بيروراى وەك دارون بووە؟

بـ نخوونـه گـهورهو زانـای بـه ناوبانگ ئهسـقوفی ئۆكسـفۆرد، وتهیـه كی لهبـهردهم كزمه نــ هی پنشـكه و توخوازانی بهریتانـیادا بلاو كـرده و تـیایدا و تـی (دارون گهوره تـرین تاوانی كـردوه، كاتينك كه ههولی داوه سنورينك بۆ مهزنی خودا له كاری دروستكردندا دابينت) و هـهروه ها كاردیـنال ماتنگ ده تینت (ریبازی دارون فهلسه فه یه كی درندانه یه عمقل بهره و ئینكاری بوونی خودا ده بات و، (دوكتور به پری) گهوره ی ئوسقوفه كانی (مهلـبورن) كتیبینكی دانا كـه تـیایدا هیرش بو داروون ده بات و تاوانی ثهوه ی ده خاته پال كه توی بی باوه ری به خوداو كتیبه ئاسمانی یه كان له دلی خه انكدا ده چینیت.

همدروه ها (مونسیور) (سه گور) له فهره نسا له سهر ریبازی دارون ده لیت یه کینکه له و ریبازه که م نرخانه ی که ته نها بی باوه پان و نه فس نزمان پالپشتی ده که ن نه و بیروباوه په نه نشازه نزمانه له لایه ن که سانیک پهیره و ده کریت که پایه نزمو هه ست پیسن، نه م جوره ریبازانه سهر چاوه که یان کفره و کو تایه که یان گهندی و چه پهلی ده بیت و، له نه له مانیا همندی زانایان و ایان بالاو کرده وه که ریبازی دارون در ایه تی ههمو و بیرو باوه پرکانی کتیبه پیروزه کان ده کات و، همروه ها (لونارت) ماموستای لاهوت له (لایبزیگ)، ده لیت فکره ی فکره ی (پهیدا بوونة النشوی و) در ایستی سروشتی و، ههمو و پهیکه ریکی به رزی ئاین، در و ستبوون) ئاین خاوه نیه تی در و ستبوون) و، یه کیک له زانایانی لاهوت له سویسرا

بانگیشتی هه تسان به شه پی (خاچی) دژ به م رینبازه (چهوت و خراپکاره) کرد و همروه ها گزفاری زانکوی دبلن ده تیت: ((دارون قسه و گفتو گو له وه ده کات که چون ده تو انری خودای مه زن له سه رعه رشی دا بنرینت)) و، همروه ها زاناو دانای گهوره (قسطنطین جس) له کتیبه کهی که به ناوی (دارونیز، یا خود مروقی مهمونی) له پاریس ساتی ۱۸۷۷ بلاو کر ایه وه که رینبازی دارونی به (ته فسسونینکی گالته پینکراو) دانا و، همروه ها (گلادستون)ی وه زیری پایه دار له یه کینگ له ویژه یه کیدا گالته به مریبازه ی دارون ده کات و د. هیدج که سه ربه زانکوی (برنستون): ده لی: ((پیویسته به ره نگاری دارون ده کات) و همرله هه مان زانکوی که دو قلید) ده تینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات)) و همرله هه مان زانکوی که دو قلید) ده تینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات)) و پیروزه کاندا شیاو نی یه و، همرکه سینگ به زانستیانه ش ته م گو نجاندنهی چه سیاند و باوه پی پیروزه کاندا شیاو نی یه و، همرکه سینگ به زانستیانه ش ته م گو نجاندنه ی چه سیاند و باوه پی هرین نه وه نینکاری بوونی خودا ده کات)

همروهها (د. لی) ده تینت (به هیچ شیوه یه که شیوازه کانی لیکدانه وه شیاو نی یه مانا هیمایی یه کهی کتینی پیروز، فراوانی و زیاده رؤیی تیادا بکریت به چه شنیک که بلین کهم ریبازه یشی له خو گرتووه، دارون و کومه له کهی به سهر لیشیواو و بو گهن وه سفی کردون. و له زانکوی که مریکی له به یروت که و ماموستایانه ی باوه پیان به ریبازی دارون بوو، له دانیشتگاکه دو و رخرانه وه).

حهیران ده لیّنت/ تأ... لیر ه دا شیخ مهوزون له گهل فکره کانیدا خاموشی گرتی و، منیش به بن ده نگی سهیرم ده کردو چاوه ریّی کوتایی و ته کانی بووم له پاشدا سهری بهرز کرده و به زهرده خه نه یه که و که هه موو مانایسه کی شمانازی و ریزلینانی له حو گرتبوو.

دووباره وتی، شیخ او لهقولایی نهم شهره ترسناکهدا. نهی حهیران، له ههموو نهم حیهانهدا، تاکه زانایه کی ناینی پهیدا بوو که توانی پرکیشی بکات و به نازاو مهردانه کتیبیک دابنیت و تیایدا بلیت ریبازی دارون -گهر چهسیا-، هیچ دژایهتی یه کی بریارو فهرمووده کانی قورنانی پیروز و باوه رهینانی بهبوونی خودای گهوره ناکات)

حديران/ گەورەم ئەو تاكە زانايە كىيە؟

شیخ اله و زانایه شیخ حسین جسره که دانه ری په راوی (الرساله الحمیده)یه، کهله شیخ اله و زانایه شیخی کهله شیخی تردا بؤتی به ده رده خهم چونکه باسکردنی دوورو دریش و ، شیخی گهورهمه و به هزی نهوه و و ریبازی همق و رهوام گرته به رله به رنهوه و ته ی کهم ده رباره ی دادم نادات.

حهیر ان/ ثیمه هیشمتا له سهره تای شهو دایس، تکام و ایمه که زنجیرهی باسم کان نه پچرینیت.

شْینخ/ منی پیره میرد هیچ گرنگ نیه بهلامهوه شهو نخونی و ، زوّر به کهمی شهوان ده خهوم.... و تهنها ترسم لهتزیه.

حەيىران/ تامەزرۆيىم بىۆ وتىەو باسەكان وام لىڭدەكات زياتر لە شىنخى گەورەم بە ئارام ترىم بۆ شەونخونى....

شیخ/ نزیکترین زانا کهله ئیمامی غهزالی بکا له رووی زانستهوه و گرنگترینی ثهو ليكچوونه نهوهيه جسر ههروهك غهزالي ههالگري رينبازي زانستي كهلامه و، زياتر له زاناكاني سىدردەمى خىزى و، ھەروەك ئىەو ئاگادارىيىيەكى زۆرى ھەيـە سىەبارەت بە ر استى زانيارىيەكانى گەردوون و، چۆتە قولايىي دەرياي فەلسەفەي مىتافىزىكىيەوە و، ئامانجي هەردووكيان لـه ليْكۆلينەوە فەلسەفيەكاندا، چەسپاندنى بوونى خودايە ھەروەك چون غـهزالی بـاوهری به رِاستییه زانستییهکان همبووه که به بهلگهی رِاست و دروست چه سپاوه و ئینکاری تموهی ده کرد که تمم راستیانه پنچهوانهی تایین بس و زور سهررهنشتی نموانهی ده کرد که ثینکاری نهم راستیانهیان ده کرد و وایان دهزانی به هزیموه ئايين سـهر دهخـهن و پييٰي دهوتـن بيي گومـان ئـهم زانايانـه زيانيان زياتره بو ثايين وهك لـه دوژمنه کانی. هـمروهها شیخ جسـریش زوّر توندبـوو بهرامـبهر ثـهو زانـا ثاینـیانهی کـه ئینکاری رِاستییه زانستییه برِهوه کانیان ده کرد و دهیوت: ثهوانه کوسپ و ته گهرهن لهسهر ریبازی ثیمان و برواهینان چونکه ِ جاهیل و نهفامن به بناغه و بنچینه کانیِ ثایین و ناتوانن دەقەكانى خواي كاربەجى و بەلگە عەقلىيە برەرەكان لەگەل يەكتردا بگونجينن بۆيـه ئەمانـه زەرەر و زيانيان زياتره بـۆ ئـايين لـه دوژمـنه سەرسەختەكاني. غەزالى و جسر ریککموتن و همریه کمیان کتیبیکی تایمه تیان دانیا بی و ره تدانه و هی فهیله سوفه کان له و بو ار انهی کهو ا تیکگهیشتن پیچهو انهی ثایینه به تهو اوی.

غهزالی کتیبی خوی دانا به ناوی (تهافت الفلاسفة) که بوّم باس کردی، جسریش کتیبیکی خوّی دانا به ناوی (الرسالة الحمیدیة) به لاّم جیاو ازی نیّوان ثهم دوو پیاوه له دوو شندایه:

یه کهم: غهزالی له کتیبه کهیدا به کورتی روددی لهو فهیله سوفانهی داوه تهوه که له بارهی خواوه نده کان دواون.

ه مروه کو پیشتر زانیوته بیرورای ماددیییه سروشتی به کانی تیادانی یه که ثینکاری

وجودي خوايان كردووه.

بهلام جسر که بینی بوچونی ماددی پهره دهسینی و گهشه ده کات لهسهر دهستی ههندیّك لـه زانا ماددیه کانی سهدهی نوّزدههم لـه دوای داروخان و نووشستی هیّنان، وای به چاك زانی که زوّرینهی قسه کانی لهگهل ماددیه کان بیّت.

دووهم: جسر رووبه رووی هه ندینك بیرورای نوی بیزوه که له سه ردهمی شهودا ده که و ده که له سه ردهمی شهودا ده که و ت ده رکه و تن گرنگترینیان بوچوونی (پهیدابوون و گهشه سه ندن) بوو که زانا ماددی په سروشتی په کان گرتبوویانه به ربو ثینکاری خوای دروستکه رو دهیان ووت ژیان پهیدابووه له نه بوونیکی خویه تی .

ئـهم بـیرورِا ماددیـیانه لـهســهردهمی غـهزالــیدا بـهم چهشـنه وورده کاریی و ئاراسته کراو نهبوو و، ئـهم هـهموو لایـهنگـرو دۆستانهـی نهبوو وهك ئـهمروٚ رهچاو ده کرێ.

جسر بن چوونی وابوو، موناقه شه گیری ثهم رایانه له سهر رووناکی ثاینی راست و زانستی دروست و بی هه له بکات.

همر لهبمر ثموه همستا به تو ژینه وه و لیکو لینه وه له گه ل ماددیی یه کان بو چه سپاندنی لیکه و ته ی گهر دو و ن و چه سپاندنی بو ونی خود او سیفاتی خود اکه عمقل مه زه نده یان ده کات و ، ده ستیکر د به لیکو لینه وه ی گومانی مادیی یه کان که سمرده کیشی بو باوه به هینان به بو و نی خود او ، در و ستکر دنی گهر دو و ن له نه بو و نه و نه بو ونی سیستم و دانایی له در و ستکر دندا و هم مووی به گشتی پوو چه لکر ده وه و له ناویبردن، له پاشاندا ده ستیکر د به تو ژینه وه ی فه لسه فهی (پهیدا بو و ن و گهشه کردن) و به دو و رو دریژی باسی له سمر کردن و به نیشانه ی به رزو ویژدانیه وه لیکو لینه و هی له سمرده کردن و له هم مووی بیرو باکانید از و رپه پهروه ستی ثاینی ده کرد و ، سوور بو و له سمر گونجاندن له نیوان (عه قلیه کان و نه قلیه کان) و زور شاره زایی هم بو و به شیوازه کانی ثه م گونجاند نه دو و ربی له کرچ و کالی و ده مارگیری کویرانه و ، باوه ریکی پته وی هم بو و به وه ی که ثاینی ئیسلام هم گیز دژایه تی و ثینکاری فه رمانه کانی عه قلی ساغ ناکات.

حه بران/ ثابا .... و ته کانی جسر سه باره ت به کیشه کانی لیکه و ته گهردوون و کونتی گهردوون و کونتی گهردوون و کونتی گهردوون هیچ جیاو از بی یه کی هه به له گهل و ته کانی غهز الی و که سانی تردا ۹ شیخ/ (له ناوه رو کدا هیچ جیاو از بی یه به به لام جسر و و لامی بو سروشتی و چه رخی یه کان (دهرین) بوو که لینکاری بوونی خودایان ده کرد، به پیچه وانه ی غهز الی یه وه که مهمیشه و ه لامی ثه و فه یله سوفه خواوه ندیانه ی ده دایه و ه که باوه پیان به کونیتی گهردوون هه بوو به بی ثینکاری بوونی خودا).

ئیوه ده نین، چهسپاوه له لامان پهیدا بوونی زینده وه رو رووه ك، پاش ته وه ی نه بوو بوون، به هوی دۆزینه وه ی پاش ماوه بیان له ناو چین و تونگانی ژیرزه ویدا كه واتان بۆ ده ركه و ت كه دواچینی زهوی هیچ جوره زینده وه رینك و پاشماوه به كی تیا نی به و، چه رخینكی زور به سه ر زه ویدا تیپه په بووه به بی زینده وه رو، به كوك بوونی به شه كانی مادده به هوی جور له پهوه ، ره گهزه بنه مایی به کان پهیدا بوون و، به تینكه لبوونیان، به ریزه ی تایبه تمه ند، جه سته زیندووه کان پهیدا بوون و، یه کهم شت که پینکهات له جه سته ی زیندو و مادده یه که مشت که پینکهات له جه سته ی زیندوو مادده یه که بینگه ردی زولانی به که توانای خوراكدان و دابه شبوون و زور بوونی تیادایه که ته ویش (پروتوپلازما)یه و له پهیدا بوونی پروتوپلازما، ساکار ترین رووه کو زینده وه پینکهات و ته م زینده وه را نه به هوی ته و چوار یا سایه ی که له پهیدا بوون و گه شه کردندا با سکران، زور بوون و جورایه تیان لی پهیدا بوو و ، پاش ملیونه ها سال گهیشته ته م پله یه یه به مرو تیابدایه.

مروِّف تاکه ئاژه لیکه له تیکرای ئاژه له کانی تر و، به توانای یاسای (هه لبژاردی سروشتی) گهشه ی کردووه، لهوانه یه له معمون پهیدا بووبیست و، عه قلیشی هیچ جیاوازیی یه کی نی یه له گه ل عه قلی ئاژه له کانی تر، ته نها ثهوه نه بیت که عه قلی مروِّف له پله یه کی گهشه و بهرزدایه و، پاش ئه وه ی که شیخ جسر کور تکراوه ی ریبازی ماددیی یه سروشتی یه کان پیشکه شکرد، ده ستده کات به وه لامدانه وه یا ده لین ده لیت: (پاش سه رنج دانیکی راست و قول له م ریبازه تان، بوم ده رکه و تکه بنه ماکه ی باوه و هینانتانه به کونیتی مادده، وه له گه ل باوه پهینانتان به کونیتیه که ی، باوه پرتان به بوونی خودایه که نه دروستکه ری بیت و کاتیک جوراو جوری مادده تان بینی و چه سپاخودایه که دروستکه ریبات و کاتیک جوراو جوری مادده تان بینی و چه سپا

کیشه ی یه کهم / ئیوه ده آلین، کزنیتی مادده و جوو آه کهی، هه رله ئه زه آله وه پهیوه ستی یه کترن و لیک جیانابنه وه و ، کیشه ی دووه م / ئیوه و تان جوّره کانی زینده و هر لیکه و تن، پاش ئه وه ی به هو ی زانستی تویزینه وه ی چینه کانی زه ویی یه و و بوتان به ده رکه و ت، که حوّره کانی زینده و هر و رووه ک پهیدا بوون پاش ئه وه ی که نه بون بوون و ، مروّف نوی ترین قوناغیانه .

کیشهی سیههم او تتان ههموو جوره کان به گشتی به هوی جوولهی بهشه کانی ماددهوه پهیدا بوون، نهو جوولهیهی که لاتان و ابوو همر له نه زه له و پهیوه ستیتی و، نهمادده و نهجووله کهی هیچ و ویست و خوازیاریی به کیان نه بووه لهم پهیدا بوونه جیوراو جورایه تیه دا.

مانای نهمه و اده گهیهنیت که جوّر ایه تی یه کان لهمادده و جوله کهی پهیدا بووبن، وهك پهیدا بوونی هو کار له هو کهی، نهمه نهو سنی داوایهیه کهلهریبازه که تاندا چهسپاندو تانه و منیش له وه لامیاندا ده لیم:

ه مموو عمقلینکی ساغ بریارینکی تمواوو بره رده دات و هیچ گومانینکی تیادا نی یه که شت به هیچ شیوه یه که له هنر پهیوه ندیداره کهی دوا ناکهوینت، گهر هنر کهی لینکهو ته بینت، هنر کاره که شی لینکهو ته ده بین به بین هیچ دواکهو تنینك.

گهر هـ قر كـ قرن بينت، هـ قركـاريش كـ قرن ده بينيت، گهروا نه بينت بوونى هـ قر به بين هـ قركـار ده بينت، كه تمهمه شـ لـه لاى عـه قل مه حالـه و، و تـه تان، به كونينتى مادده و جوولـه كهى، كه همردووكــيان هـــ قرى جورايــه تى گـــه ردوونن، ئـــه و كاتــه پينويســـت ده كـــات كــه حورايه تى يه كانيش كون بن به لام ئيوه باوه رتان به كونيتى جورايه تى يه كه نې په .

له به ر ثه وه تیوه لهم حاله دا که و تو و نه ته نیوه ندی سی کیشه وه یان باوه ر تان به کونیتی جوّر ایه تی هو کاره کان هه بینت له به رکونی هو کانیان، به بینچه و انه وهی ئه و چه سپاند نانه ی که به ده ستان هیناوه یا خو د ده لین مادده جو و له که ی به هوّی (همالیژ اردن و ویسته وه) دو بکه رن و، چه رخیکی دیاریکر او تایبه تمه ندگر ا بوّ لینکه و تنه و هی جوّر ایه تیه کان.

ئیوه ئەمە زۆر بەتوندى ئىنكار دەكەن وەيان دەبى بلىن ماددەو جوولەلىنكەوتەن كە ئەمەش راست و رەوايە.

پاشان شیخ جسر بهشیوهیه کی تر وهلامیان ئهداتهوه که دهانیت/ شاراوه نی یه و عمقلیش باوه پر ناهینینت که مادده بی بهش بینت لهو وینانهی کهوه ریده گرینت و ، ههر له بهر ئهوه و تووتانه ههر گیز مادده به بی وینه نه بووه و نابینت.

چونکه مادده و جووله کهی که بههزیانهوه وینه دروست دهبیّت.

ههردوو کیان کؤن و پُهیوهستن بهیه کهوه،

بهلام عقلمی ساغ بن گومانه لهوهی ههموو ویسنهیهك كه ماده وهریده گریست، لیكهوتهیه، چونكه لهثاو دهچیت و دووچاری گۆران دهبیت.

گهر ساکارترین ویّنهش بمیّت، بهبهلگهی ثهوه ی که ثهم ویّنه ساکارانه گوّران و لهناو چوونی بهسهردا هاتووه.

ویّنه جوّرایه تی زیندووه کان جیّیان گر تو نه ته وه وه ک چه سپاند تان که بوونیان له چینه کانی زهویدا لیه چینه خانهی نه بوونه و هیچ شار اوه نی یه له لای عمقل که همر شتیّك بچیّته خانهی نه بوونه وه کوّنیّتی مه حاله.

له به رئه و وینه پهیوهسته کهی مادده، لیکهوتهیه، ناگونجینت مادده کون بینت، چونکه گهر سه رنجی ساکارترین وینهی مادده بدهین دهبینین وینه کانیش دووباره لیکهوتهن، به به لگهی نه وه ی نه بو و نی به سه ردا دی.

كهواته پيش پهيدا بووني ماده، دهبيت مادده چون بوو بيت؟

پاش نهوهی که شیخ جسر به به لگه لیکهوتهی مادده و وینه کهی سه لماندی که عه قل ریگا چارهیه کی نی یه بغ رزگار بوون لینی گهوره ترین زانایان و فهیله سوفان باوه پیان پیهیناوه و شیخ جسر به ماددییه کان ده لینت، هه موو لیکه و ته یه ک ده بیت کاریک پهیدای کردبیت.

له پاش ثه و هه بووه كۆنه، كه پهيدا كه رى مادده به، يان ده بيت ليكه و تنه وه كهى به شيوازى هۆ و هۆكار ناچارى بيت به بى وويست و هه لېژاردن و، يان ليكه و تنه وه كهى به به ويست و هه لېژاردن و، يان ليكه و تنه وه يا به ويست و هه لېژاردن ده بيت، كه ئه مه ش له لايه ن عه قل ناگو نجيت كه ليكه و تنه وه يان به شيوازى هۆ و هۆكارى ناچارى بيت، گهر و ابوايه له گهل (كۆنيتى په كه شيدا) ئه و كاته پيويستى ده كرد مادده و جۆرايه تيه كانى هه موويان به گشتى كۆن بوونايه، كه و اته هه مه و ماوه ته وه كه بليين به وويستو هه لېژارده ى خود ا په يدا به و ويست و تايبه تمه ندى بۆ ته و او كردووه، به م شيوه به چه سپاكه ئه و هه بووه كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بووه كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بووه كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كۆنه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن هه بوده كونه خاوه ن ويست و خاوه ن كونه خاوه نود كونه خاو

پاشان ثـمو خواسته بوون بهسهر نهبووندا زال ده کات و کاتی بۆ دیاری ده کات به لام هممان بوون تهنها به ویست پهیدا نابیّت بهلکو پیویستی بهتواناییو زانست ههیه.

هیچ گومانی تیدا نی یه نه و خودا گهوره ی که پهیدا که ری مادده یه وهسیفه تی گهشه کردن و گوران له وینه یه که وه بخ وینه یه کی تری پیبه خشیوه خاوه نی به رز ترین تواناو زانسته، جایا هم خودا خوی جو رایه تی و گهشه کردنی به مادده به خشیبیت یا خود نه و گویاندنه ی به مادده به خشیوه که توانای جو رایه تی و گهشه کردنیان همیه به گویره ی نه و یاساو جوونه به شیانه ی که مادده له خویی گر تووه، وه که ماددی یه کان ده لین هم ددو و بیروکه که بریاری ته و اوی تواناو زانستی خودا ده دهن.

نهو کهسهی شتینکی ساکار دروست بکات و پاشان بیگۆرینت بز جزرهها شتی تر که

نه تو انریّت نامارو ژمیر بکریّت، یاشتیکی ساکار دروست بکات به گویّره ی نه و یاسایانه ی که پنی به خشیون بگوریّت بز جوّره ها شت که نه تو انریّت نامارو ژمیره بکات، به چه شنیْك که عه قل سهر سام بکات له پوختی و بریاری، هیچ ژیرینك گومان له پیویستی بوونی خودای به تو انا و زانستی ناکات نهم بیرو که یه چه سپا که خودای هه بووی دیرین خاوه ن خواست و خاوه ن هه نبرواردن و تو اناو زانایه.

پاش نموهی که شیخ جسر بهاگه کانی لهسهر سیفاتی تمواوی خودای بهخشنده ئاشكرا كرد، ئاوريْك لـموَّانه ئەداتەوە كە تەنا باوەريان بە ھەستېيْكراو بينراوەكان ھەيە و، هيچ نزخيك بـ ز ئـ هو به لگـه خوازيانـه دانانيْـت كـه بـ هوي تـيوري عـه قلي پوخـتهوه -بهدهستهاتووه و، پنیان دهلینت: ئیوه لهبهر ثهوهی که رینگاتان نهبرد بو ثهو زانستهی که بوونی خودای دروستکهری مادده دهچهسپینیت، باوهرِتان به کونیْتی مادده هیّنا و، کاتیّ بهچاوی خوّتان جوّرایهتیه کانی مادده تان بینی، پنویستیتان به بوونی پنویستکاریْك بوو (مو جـب) کـه ثهم جوّر ايهتيهي ليْکهوتبيّتهوه، چونکه عهقلْ باوهر ناهيّنيّت مادده بهبي هيچ هۆكارىكى لەبار ئەم جۆرايەتىيەيى لەخۆ گرتبىت، پاشان بەناچارى وتان: ماددە لەزاتى خۆيـدا بـهش بـهش و تـاك تاكـه، ئەو بەش و تاكانەيش خاوەنى شيّوەو شيّوازى جياوازن و هـ مر لهسـ مره تاوه (لهثهزهلـموه) دهجوولـين و خاوهني جوولهيـه كي تـهزهلي و تهبـهدين و، بههزی جووله کانیانهوه دهستیان کرد به کو کبوون بهجورهها چونیتی و شیواز، جا نهم كۆبوونەوەپيە لەسبەر ئىم چىۆنىتتى و شىپوازانە ئەم جۆرەھا شتانەي بە بەرھەم ھىننا، لەگەل ئەوەش بە بىريارى خۆتىان تا ئەمىرۆيش حەقىقەتى نەزانيوە و، ئەم ويىەتان كە ھەمىشە پهیوهستی بوون ئهوهش نهوهیه که نیوه تهنها باوهر به بهلگهی ههستپیکراو و بینراو دههینن دژي ئـهم پهنابـردا نهتانـه بهلگـهي نـهظــــهري ئـهوهتا بيروٚکـهکاني عـهقل کـهدوورن لەھەستىپكردن و بىنىنەوە.

له به رئه وه ی گهرانه وه بو به لگه خوازی به رینگای تیوری ثه وهی که ثیوه ده لین: ثهم کو بوونه وهی به شانه به رینکه وت بووه، جورینکه له به لگهی نه ظـــه ری، نه ك به لگهی هه ستپینکر اوو بینر اوی عهقل پوخت، منیش ثهم پرسیاره تان ثار استه ده کهم- ثهم دوو بو چوونه کامیان لای هوش و عهقل ثاسانتره:

. رُوَّایا لـهُلَای عَمَقلی سَاغٌ ئاسانه باوه رِ بَهیْنیْت که ههموو شته کانی گهردوون له سیستم و داهیْنانی کویْرانهی مـادده بیْت... ؟ یاخود ئاسانتره لهلای عمقل و نزیکتره بوّی که ئهم هـممو و شتانهی گـهردوون لـهٔ *تاکامی دروستکردنی خودای به*توانا و وویستخواز و زانا و

كاربهجي بيّت؟

ما .... لیز دا شیخ جسر به تگه خوازییه کانی به به تگه کانی سیستم و دروستی تمواوه کان و داناییه کان دهر ده بریت دوای تموه ی که تاماژه ی تاییه تمه ندیی ره و شتکاری شته کانی ناو گهر دوونده کات، که به هم ی تاییه تمه ندی خودای به توانا و کار به جی و ه پییان به خشر اوه.

گهر خودا نه بووایه نهم شتانه ی گهردوون نهیان ده توانی نهم تاییه تمه ندیانه له خو بگرن به پینچه وانه ی هه مندی تاییه تمه ندی شتی تر. (هه و تاییه تمه ندی یه ی خه زالی باسیکر دووه و منیش بوتم ناشکرا کرد له کاتی و ته مان له سهر (هیومی) پیشه وای گومانداران) هه روه ها شیخ جسر سه رنجی خه لکانی راده کیشیت بو هه موو نهو نیشانه داهینانه رازاوانه و بریارانه ی که له گهردووندا به دی ده کریت و ، سه رنجی مرق ف ده دات له پهیدا بوون و دروستکردنیدا، نیشانهی دانایی و ته واوی دروستی کاره کانی خودا نه وه نده زورن که ناتوانریت نه نامارو نه ژمیره بکریت.

بؤ نموونه (ههستی بینین) ههالده بریریت و ده الیّت (گهر سه رنجیّکی پینج ههستیاره کان بده ین به تایبه تی ههستی بینین، که زور کاری تیادایه عه قلّ و میشك سه رسام ده کات، چاو له بؤشایدا دانر اوه و، له سن چین و سنی شنی دا پیکها تووه له گهل ئه و پیداویستیانه ی که له به سته رو ده مارو په رده و ماسولکه کان پیکها توون.

چینه کان یه کهمیان (روقه) که بریتی یه له پهرده یه کی نزمی پته و یی سیبه رکه رووناکی لیوه ده رناچیت و ناوه وه یش نابینری و چوارده و ری چینه کانی تروسی شییه کهی داوه بو پاراستن و پارینزگاری یان، به لام له پیشه و هیدا پارچهیه کی تهنکی روون هه یه که له ده ره وه ی قزقزه و له ناوه وه چهماوه یه که پنی ده لین (قرنیه) و دووه م چین (رهشایی) (مشیمیه) که بریتی یه یه له چینیکی ناسکی ره نگ ره ش له نیوان چینی ره ق و توردایه، سیه م چین بریتی یه له توره کان که ته میش له راخه ره ده ماره کانی چاو پیکهاتو وه که له میشکدا در وست ده بیت و له پشتی چاوه وه شوینی خوی ده گرینت.

به لام شینه کان، یه که میان (ااوی یه) که بریتی یه له شله یه کی پاکی روون که له ژووریکی پشتی فه ره به نه وه دایه، و سنوره که شی بریتی یه له په رده یه ك که ناوه راسته که ی کوونه که پنی ده لین (ره نگده ر) (قزحیه) که ره نگی ره شه یان شینه یان کوژه کی یه و اله و کونه ی که کونه ی که ناوه راستدایه پینی ده لین (بیلبیله) (باؤب اقاق) وه دووه مین شینه ی که (کریستالی) (بلوریه) که جه سته یه کی نزمی سفت و لوس و ته نکه و ه ك عهده سه المهم دوو و و که یه و ه دو و ه که یه ده اله یک یک اله دارو و رووه که یه و ه و ه له یک داره که یدا چرتر و ه ك له لاكانی، و ه له پشتی

(رەنگىدەرەوە) دېنت، سىنھەم چىنى شىنىنەيى (شوشەيىيە) كە جەستەيەكى تەنكى لىنجە وەك سېننەي ھىلكە بۆشايى پشت كريستال و تۆرەكان پردەكاتەوە.

سمر بينراوو كاردانهوه كمهي، وهك الشكرايه رووناكي سيستهم و ياساي تايبه تمهندي خـزى هەيـه لەكاردانـەوە و هـەلـمژين و فشـار كۆكـبوون و بلاوبوونـەوەي گەرپيكـهاتەي چاو نه گونجینت له گهل ثهو سیستهم و یاسایانهی روناکیدا چاو نهتوانا دهبینت له بینین. کاربهجیّی خودا وا پیویست ده کات که چاو لهم چین و شیّینه جیاوازانه پیّکبیّت و بق روونکردنهوهی ثهممه گهر روونهاکی کهوتمه سهر بیمنراوینك كاردانمهوهی دهبیست و هیله کانی ده کهوینته ناو چاو وینه بینراوه کان لهسهر تؤره کان دهنه خشینیت و اتهویش دەيگەيەننىت بە دەماغ بەلام روناكى بەكاردانەوەي لەسەر بىنراوەكە بە ھىللىكى راست دەببىت گەر ھەر بەردەوام بىلت لىەرۆشتىن بەبىي كۆكبوون بە پرش و بلاوى دەگاتە سەر تور ثمو کاته وینه کان به شیواوی نهخش ده کرین، بهلام کاربهجییی خودا وای کردووه هــهر لــه یه کهم چوونه رووناکی بو ناو چاو بهرهشایی (قرینه) دهگات و لیّی دهردهچیّت و ئەبەر قۆقىزى روى دەرەوەي و چەماوەيى رووى ناوەوەي، ھىڭلەكان ھەندى كۆكبوون ده کـهن دو اي ئـهوه رووناکي په کـه به چـينه شـــــينه ثاويي په کـهدا تيْـپه ږ دهبي بـهم ريْـره زؤر کۆ کېووه دهگەنـه تۆرەكـان، ويننه لـه ناوەراست و هەردوو لاكەيدا دروست دەبينت، ئەو كاتبه ويِّنه كان شيُّوا و دهبن، بهتايبهتي گهر رووناكييه كه زوّر بهتيّن بيِّت، خوداي دروستکهر و کاربهجی بهم چهشنه ریکیخستووه و، پهردهی رهنگدهر (قزحیه) له پشت چینه شیینه ثاویییه کهوه دینت و، لهناوهراستیدا کوونه وه فراوانی و تهسککردنهوهی خستزته ژیر رکیقی بینهرهوه تاکو ماوه به ثمو رووناکییه بدات بچیته ژوره کمی . پیویستی پینیهتی، کونه کهفراوان ده کات که رووناکی یه که کهم بینت و، تهسکی ده کهنموه گهر رووناکیه که بهتین بینت و چواردهوری رهنگدهری بۆیه کردووه بهرهنگینگ کهماوه نادات به تیْپهرِبوونی رووناکیه که واته نزمی ده کاتهوه به ههامژین تاوه کو نهو هدلنه روونا کیانه دهرنه چنن کنه ده کهوننه سنهر چنواردهوري رهنگدهره کنه کنه دهوري گلینهی داوه و بگاته لیواری تورو وینه که شیواو بکات، له پاشدا هیله رووناکیه کان به سييه كريستاليهكه تيپهر دهبيت كه ههردوو رووهكهيان قزقزن بهمهش كؤكبوونيان زؤر دەبىت بەتاپبەتى لـ ناوەراستدا چونكە ناوەندى كريستالەكە چرترە وەك لەلپوارەكەي، خودای داناو شارهزا دووباره ئهم کریستاتیهی خستوته ژیر رکیفی بینهرهوه بو نهوهی قۆقزيەكەي بەپنى پنويسىت زيادو كەمدەكات، چونكە ھىڭلە رووناكيەكان زياتر كۆك

دهبن بهزیاد بوونی قزقزی نهو جهسته یهی پیایدا تیپه پدونت و کهم دهبن به کهمی قزقزی نمو جهسته یهی بیایدا تیپه پیایدا کو کبوونه ته و او بیت بر نه خشاندنی نمو فزرمانه به شیره یه کی روون و ناشکرا.

تهمه سهباره ت به بناوه وه ی چاو به لام دهره وه ی چاو خودای به خشنده چاوی داناوه له چالینکدا و لههمموو لایه که وه پاریزر اوه ته نها نهو لایه نهیت که رووناکیه کهی پیادا تیه په ده دهبیت و چینی یه کهم که ره قه له گهل ره شایی یه که دا که و تز ته نزمایی یه و ه تاوه کو به ره نگاری همندی هیزی ده ره کی ببیت و به پیلو دا پؤشراوه بؤ پاراستن و له لیواری پیلوه کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندووه به شیوه یه که مووه کانی پیلووی سهروو به موه کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندووه به شیوه یه که مووه کانی پیلووی سهروو به موه کان له تیر اوی نه و به پیچه و انهی موو پیلوی خوارو به ره خواره وه یه و همهمره نگی موه کان له تیر اوی نه و رووناکیه و دروست ده بیت که ده که ویته سهر چاو و چری و جه قاندنی بؤ به ره نگاری نه و جهسته بچوو کانه ی که دوو چاری چاو ده بن له خاك و خول و ته و ته پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و وینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رئه وه نیسکه گهیشتنی فورمه کان بو تور و وینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رئه وه نیسک گه زه ره مه نده بو ره شایی و ناسکی چاو، هه رله به رئه وه خودای به خشنده رشتنی فرمیسکی که زه ره ده دوران بو دورکه و تنه و می دورن و تور و میسکی که دوره دورک و تورن و تور و تورن و توره دورک و ته و دورکه و تنه و می دورک و توره و دورکه و تنه و می دورک و توره و دورکه و تنه و می دورک و توره و دورکه و تنه و دورک و توره و دورکه و تنه و دورک و توره و دورک و ته و دورکه و تنه و دورک و ته و دورکه و توره و دورکه و تنه و دورک و توره و دورک و توره دورک و توره و دورک و ته دورک و توره و دورک و توره دورک و توره دورک و توره دورک و توره و دورک و توره و دورک و توره و دورک و توره دورک و توره دورک و تورک و توره و دورک و تورک و

پینوی وا دروستکردووه که همیشه له جوله دا بیت بز داخستن و کردنه وه تاوه کو بینین نه وهستیت و لیل نه بینت و فرمیسك شه و خول و توزهی سهر گلینه ده شوات و پینوش به جووله همیشه یی کهی شه و فرمیسک شیخه تیکه لا به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکه ییکه لا به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکه یکه به تیکه لا بهینت و ، خودای به خشنده ناهینیت شه فرمیسکانه به سهر روومه تدا بینه خواره وه به لکو ده یکاته شیوه ی خشنده ناهینیت شه فرمیسکانه به سهر روومه تدا بینه خواره وه به لکو ده یکاته شیوه ی (ریپزق) (موق) له پاشدا کونیکی باریکی به چوو کی دروستکر دووه که ده چینه ناو (لووت) پینی ده لین که نالی فرمیسک، ثابا لای عه قل په سه نده شهم همو و داهینانه رازاوه و وورده کاری و داناییانه، دیارده یه گویرانه ی کویرانه ی مشه کانی مادده ؟

لهدوای ئهوهی که شیخ جسر کوتایی بهباسی چاو دینیت ئاماژه بو دانایی و

وورده کاریی به سهرسورینه ره کانی به شه کانی هه ست و نه ندامه کانی تری له شه ده کات به ده لیست از نایانه به و پلس به دوای شهم لیبکولینه و انه دا دریش به به ده ده و ده ده کانیان به و ورده کاری ده که و پلس به دوای شهم لیبکولینه و او ورده کاریی به کانیان بو و ورده کاری به که سانی با وه پر ده که و دانایی و به ده رده که و یست به ده رده که ویست هم ر شه و ان شایانی شهوه ن به که سانی با وه پر دار به به ون و دانایی و به خشنده بی خود ابر میرین و گهر پیشیان و و ترا نه و ان زیاتر له (زانایانی ریبازی که لام) که به به لگه تیکر ایی به کانیان بو و نی خود اده سه لینن شایاند ار ترن نه و انه و و ته به راست و دروسته.

حهیران/ شیخی گهورهم باسی شهوهی کرد که شیخ جسر وه لامی گومانداره ماددیی به کانی داوه تهوه، ثهو گوماندان و وه لامی شیخ جسر چی به به رامهه ریان؟ شیخ/ جسر به ماددیه کان ده لیّت/ سی گومانتان تیادا به دی ده که م که کوسپن له ریّگای باوه په نانتان به خودا و بهوهی که خودا خوّی دروستکه ری ثهم گهردوونه به له نه به وه.

یه کهم/ نه تو انایی عمقلتان له ئهندیشه کردنی ناخی ئهم خو او هنده گهورهی که هیچ شتیك لهوینهی ئهو دا نی یه.

دووهم/ و تمتان بموهی که دهلین عمقلمان نهتوانایه لـه ثهندیشه کردنی پهیدا بوونی شتیك له نمبوونهوه، بهواتای دروستكردنی مادده لمنهبوون.

سینههم او ته تان که ده لین، گهر سیسته می گهر دوون به مه به ست و دانایی بیت، نه و کاته نیشانه کانی مه به ست و دانایی له سهر هه موو شتیک به دی ده کرا، ئیمه زور شت له م گهر دوونه دا ده بینین، مه به ست و دانایی به سه ردا ناسه بیت به لکو پیویستی و گرنگیتی زیاتر به سه ردا ده سه پیت سه باره ت به گومانی یه که م وه لام له سه ری. گهر ئیوه سه یری پله و پایه ی خوتان له زانستدا بکه ن، که ئیوه له گهوره زانایانن، ئیستا ئیوه له رؤخی ده ریایه که مه زندان که بی ئاگان له کوتایی و چوونه ناو قو لایی یه کهی و به دریژی چه رخ گهوره کانتان دان به وه داده نین که نه تو اناو که م زانستان له زانینی زور له نه نینی یه کانی گهر دوون و له حه قیقه تی نه و مادده به یکه که ده به ده ستاندایه و به چاوی خوتان ده به زمان چی به به دو تا به نیستا راستی و ناخی نازانن چی یه ؟

ههروههارئیوه... تائیستا نه توانان و دان به نه توانایتاندا ده نین بو زانینی (راستی مادده) و (راستی عه قل) و ده رك كردن و ثه و ثاكامه ی كه بیر كردنه و ه تان دو چاری كردوون ثیوه ده لین، رواله تینكه له رواله ته كانی كارلینكردنی به شه كانی مادده، له گه ل

یه کتردا، نه گهر نهمه حالتان بیت که ثیوهی زانایان له زانینی نزیکترین و پهیوهسترین و هو گرترین شت لیتان بنی ناگاین، نایا.... نارهزووی نهوه ده کهن کهبهعهقلتان بگهنه زانینی راتی خودای بهخشنده.

ئایا ئەو مرۆقەی كە ھیچ شتنك نازاننت لەو مادەیەی كە دەستى لىدەدات و دەيخوات و دەيخوات دەيخواتەوە و بۆنى دەكات چۆن تكای زانینی ذاتی خودا دەكات و ئەو مرۆقەی كە نازاننت چۆن بزاننت و دەركى دەرككردن ناكات و عەقلى بە بەكارھینانی عەقلى ماشین، چۆن بزانیت و دەركى دەرككردن ناكات و عەقلى بە بەكارھینانی عەقلى ماشین، چۆن دەركى راستى ناخى خودا دەكات، ئيوە تا... ئەمرۇ ئەتوانن لەزانىنى ئەو رىگايەى كە دەرككردنى پيدەكريت و، ئەو شيوازەى كەبەھۆيەوە پەك كەوتنى ماددەو عەقلى دروست دەبینت و، ئەو چۆنیتى يەى كە عەقلى ناوەوەى نادیار ھەست بە شت دەكات، ئيوە دەتامەرىت حەقىقەت و كونهى خودا بزانن.

ىــهتوانايى عەقلىتان پالىتان پىيوە دەنيىت ئىنكارى ئەندىشەبكەن لەسەر ئەو وينەي كەوا راھاتوون دەركى جەستەي مادىيەكانى يى بكەن...؟

وه ك فهيله سوفى ئه آمانى (لايبنز) شيخ جسر به ما دديى يه كان ده آلينت (گهر عه قلتان نه تو انايه له ئه نديشه كردنى بوونى ئه م خواوه نده ئه وه ناگه يه نيت كه خودانى يه و گه ليك راستى هه يه له گهر دو ندا نه تو انراوه تائيستا ئه نديشه ى بكرينت، كه لهر استيدا هه يه كه به نگه كانى عه قل بوونيان ده سهلينن و، ئيوه باوه پى ته واوتان وايه كه بوونى شتيك به و سيفه تانهى كه وه ه شراون ناشى كه جهسته و ما ده نه بى ئه م بق چوو نه شتان له (پيوه رى نمونه پيهينانه وه (قياس التمشيل) و سهرى هه ل داوه، به لام ئه م قياسه له م شوينه دا نابيته مه لكه يه كى ته و اى به لكه يه كى ته و اى به لكه يه الله كه تينه و واى ليده كات به سريارى شتيكى تر به يارا. به سهر شتينكى تردا بدات، له گه له بوونى حياواربى يه كى رور له نيوان ئه و دو و شته دا و، نه تو انيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى حود و ئه و ناگه يه ني نوونى خود اله سهر ئه و شتانهى و وسى خود اله سهر ئه و شتانهى و يوسى خود اله سهر ئه و شتانهى كه ه جيه انى ما ددى بينيوتانه، ئه مه پيوه ريكى هه آله يه له به ربوونى جياوارى له نيوانياندا و ، عه قل ئه و ندى خود اله سه كه به ئاسه و ارى خود ابه لگه بن بوونى خود او سيفه تو بشنانه كانى به نينيه و .

و همموو شته کانی گهردوون لـه بوونی سیستم و وورده کـاری و بریار، ههموو یان بهگشتی بهانگهی برِهرن لهسهر زانست و توانایی و کاربهحیّیی خودا)

سەبارەت بە گوومانى دووەم/كە ئەمەش نەتوانايى عەقلەلە كە ئەندىشەكردنى

دروستکردنی گهردوون له نهبوونه وه جسسر لهوه لامدانه وه که ده ایست : (ئهندیشه نه کردنی راستی (حهقیقه ت)ی شینک نابیته به لگه بن نهبوونی شهو شته له خویدا) و سهر چاوه ی پهیدا بوونی نه توانایی ئهندیشه کردنی شینک له نهبوونه کان ئهمه یش دووباره ده گهریته و هی (پیوه ری نموونه پیهینانه وه)، چونکه ئیوه هیچ شینکتان نهبینیوه له نهبوونه و به لگه نی به بو نهبینیوه له نهبوونه و نهیدا بووبیت و نهبینین لیکه و تهی شینک له نهبوونه و داره و (پیوه ری نموونه پیهینانه وه بی)، به لگهیه کی بره ری محالبوونی روودانی شهو کرداره و (پیوه ری نموونه پیهینانه وه بی)، به لگهیه کی بره ری ته و او نی به و زور جار به همانه ده بات و، توانایی خودا به توانایی مرؤ ش پیوه رناکریت، چونکه جیاوازی نیوان نه و دو و توانایه زور مهزنه.

ئىيمە دان دەنسيىن بەنسەتوانايمان لەدەرككىردنى چىۆنيتى دروسىتكردنى گەردوون لەنەبوونەوە لەلايەن خوداى بەخشىندەوە، (بەلام نەتواناى ئەندىشەكردنى راستى شتىك كەبمەھۆى بەلگەكانى عەقلەوە بوونى سەلمينراوە نابىتە ھۆى ئىنكارى كردنى بوونى ئەو شتە).

به لام گومانی سیههم / که ده لین زور شت لهم گهر دوونه دا ههیه ریسای مهبهست و دانایی تیادا بهدی ناکریت بهلکو زیاتر ناچاری بهسهردا دهسهیی و، وهلام بو ثهم گومانه/ ئینمه، دانایی و ژیری و رازی نهیننی زور دهبینین له دروستکراوه کانی خودادا کهوهك ئيستاش رۆژ لـهدواي رۆژ گـهلــني لــه دانايىيــه كانى خـودا لـهدهر كهوتندان، كـه چهندهها چەرخ لىنمان ناديىارو نهننى بوۇن، گەر شىتىكمان بىنى و دانايمان تيادا بەدى نەكرد باوه ربهوه ناهينين كهبي هووده دروستكرابيت، بملكو دهليين خوداي كاربهجي و، بەلگەمان بۆ كاربەجىيىيىەكەي لە دياردەي ئەو شتانەي ھەيە كە دەيبينين، كە رۆژ بەرۆژ زیاتر بومان بهدهرده کهوینت و، بهاگهی شهم داناییانه که چهندهها چهرخ لیمان شاراوه بووه و، ئيستا بۆمان بەدەردەكەويىت و ئەو شىتەي كەلەسەر دانايىيەك دروستكراوه و داناييه كعيمان لا شارايهوه دهبينت رۆژينك بينت ئهو داناييهمان بۆ بهدهرېكهوينت وهك چۆن دانایییه کانی ترمان بۆ بەدەوردە كەوتن گەر سەرنج لە نەتوانایی عەقل لەدەر ككردني زۆر له شته ماددیی بینراوه کان و، بهراووردیی کردنتان لهنیوان شهم نه توانایی په و توانا و كاربهجييى خوداي بهخشنده، نامونابيت لاتان شاراوهي دانايي ههندي ليه شتهكان لهلای عمقل و تیوه و اتبان بینی : ((لمهم شوهینه دا کار به پیوه ری کهمی دانسقه- قیاس القليل النادر؟؟؟؟)ي بكري چاتره مهبهست له كهمي دانسقه ثهو شتانهيه كه داناييه كهيان هینشتا بهدهر نه کهوتووه ههتا کار کردن به پیوهری زوری بی شومار لهو ههمکه بهانگه و ئاسەوارە ئاشكراو نهينني يانەي كەلىە دروستكراوەكانى خودا ديـارن، كەچـى ئىپوە بـە پنجه و انه وه نهم کهم دانسقه یه تان کردووه به به تگه له سهر نه بوونی خودای کردگار وشیخ جسر نموونه یه کی جوان له سهر نهمه ده هینینته وه و ده تین (گهر ئیوه سهر نجی زینده وه هر گهر نموه نه ده بنین نه وه نده خاوه نی ده رکن که به سینت بو به سهر بردنی ژیانیان، ثایا چاوه روانی ثه وه یان لیده که ن که نهم زینده وه را نه ده رکی حهقیقه تی مروف بکه ن و به و و ردی شداه کانیان و نه رمانه کانیان بکه ن و چونیه تی در و ستبوونی گویبیستیان و بونکر دن و چیز و ده ست لیدان و خوراك و کرداری سووری خوین له له شیاندا بکه ن و هه روه ها چونیتی بیر کردنه و هیان و نهینی کارو شته در و ستکراو ده نینراوه کانیان، یاخود بزانیت که چون مروف شعو شعانه ی داهیناوه و چون چونی په یدای کردوون و له به رچی در و ستی کردوون؟!

دروستکراون مروّقیش لهم زینده وه رانه توانا و زانستی سهباره ت به تواناو زانستی خودا زوّر که متره، به لکو به پینچه و انه وه، جیاوازی نیوّان ثهم دوو توانایی و زانستی و دانایی یه روز مهزنتره، گهر خودمان ململانی له گهلدا کردین و داوای لیکردین نزیك بیینه وه له زانینی چونیتی دروستکردنی گهردون و، بوّچی دروستیکردووه و، دانایی چی یه له همه موو ثه و شتانه ی که ده بینین، ده بیت دان به نه توانایی عهقلدا بینن و، به سمانه زانینی خوداو بسریار له سهر بوون و توانا و کاربه جی بی یه که ی به هوی ریننمایی دیارده کانی خودا له سهر بوون و ثه و همه و رووناکی داناییانه یک و زوّر له دیارده کاندا به ده ده دو و داناییانه به که ینه و باساو بو ثینکاری بوونی خودا و، ریّره ی زوّری ثه م دیارده دانایی یه و و و رده کاری یه که ژمیره و ثامار ناکریّت به که یته کاری ریّکه و تی نام دیارده دانایی یه و و و رده کاری یه که ژمیره و ثامار ناکریّت به که یته کاری ریّکه و تی کویرانه.

حهیران/ وه لامی جسر بن ئهم سن گومانه به تمواوی ده چهسپینت به سهر ئه و و ته ی لایینز که ده لینت/ شیاوه بوون له نه بوونه و ههروه ها شیاوه بن عمقل داوای هن کاریکی تمواو بکات و شیاوی بوونی دیار ده کانی دانایی له گهر دووندا.

خوازیارم شیخی گهورهم باسیکی بیرورای جسرم بو بکات لهسهر ریبازی (پهیدا بوود و گهشه کردن).

 بوونی خودا (که دروستکهری راسته قینه ی هه مووشتیکه) تیا نابینرینت) گهر پینت ووترا له ساله کانی کوتیایی سه دده ی نوزده هه مدا هه ندی له زانایانی لاهوت له شهوروپا کازایه تیان ده ربری له هه ولدان بو نزیکیوونه وهی ریبازی دارون له کتیبه پیروزه کان چاك بزانه له کاتی به راورد کردنی میژووی راسته قینه دا بوّت به ده رده که ویّت، که شیخ جسر ته نها که سینکه که پیش هه مووان به گشتی له م بواره دا کتیبینکی داناوه، له سالی ۱۸۸۸. حدیران چون، تو انیویه تی سه رکه و تن به ده ست بهینینت له کاتی به راورد کردنی ریباری دارون و ده قه کانی قور تانی پیروزدا.

شیخ جسر ری خوشده کات بو نووسینی دوو پیشه کی گرنگ لهسه رئهم بیرورا بهررو نهمرانه دریره بهبیروراکانی خوی دهدات لهسه ربریاره کانی دژایه تی له نیوان دهقه ئابیه کال و رووه کانی لیکچوون تیایاندا، پاش ریخوشکردنی بو ئهم دوو پیشه کی یه دهست ده کات بهلیکولینه وهی ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن و ، نیرورای خوی نه دوور و دریری خسته روو که کور تکراوه کهیت بو ناسده که تا نزانیت ئاینی راست هیچ کاتیک دژایه تی و پیچه وانه ی زانستی راست ماکات و به رامه ریشی دهسته وهک نوران و ناژیریه کان ده این راست

حسر له پیشه کی یه کهم دا دهانیت/ ئهو دهقانهی کهله باوه پهینان و کارو بریاره کاندا

له تسه ربعه تنی ئیسلامیدا په نای بو ده بریت ده کریته دوو به شهوه (متهواترو مه شهور) موته واتر: نه وه په که به شیوه په کی بره رو بی گومان چه سپابی و هاتبیته کایه وه، چونکه هه موو هو کاریکی چه سپاندی زانستی راستی له خو گرتووه، نه و هو کارانه ی که زانستی بی گومال ده سه لمینن.

مهشهور ئهوهیه که چهسپاوه و چهسپینراوییه کهی نزیکه له بره ره و لهبه ربوونی ئه و هز کارانه ی که دل ئارام ده کهن، که ئهمهش پلهی لهسه رو نیمچه گومانه وه (ظن) دیت و ناگاته باوه ری ته واو جا هه ریه که ئهمه و اتر و مهشهور یان مانایه که ده به خشن و ناتو انرینت ماسای هینمای تریان لیوه ربگیرینت، که ئهمه ش به (مانای دیاریکراو) ناو ده بهین و، ئهم بهشه شد به شهریعه تی محه محه د (對) نی یه که پینچه و انه ی به لگه بره ره ته و اوه کانی عه قل بکات و، یا هه ریه که مینان که مته و اتر و مهشهور ئاماژهی مانایه که ده کهن که ماناکهی له بروانه تیدا به ده رده که وینت. یا خود ئاماژه ی مانایه که ده که دو و ره له بروانه تی به و و شه که و ناو ده برینت (مانا به روانه تی به لگه بره ره کانی عه قل بینت، گهر متواتر بیت که نه و مانا به روانه ته که یینچه و انه ی به لگه بره ره کانی عه قل بینت، گهر متواتر بینت یا حود مه شهور، پنویسته باوه ر به مانا دیاریکراوه که بهینرینت و ناگونجینت ماناهیمایی لین و مربگرینت بو مانایه کی تر، چونکه مانا هیمایی له خونه گرتووه و به پینچه و انه ی به لگه و مربگرینت بو مانایه کی تر، چونکه مانا هیمایی له خونه گرتووه و به پینچه و انه ی به لگه بر ره کانی عه قل بینت. تا پنویستی به مانا هیمایی بینت.

(ئەو كاتـە، رەتكـردنەوەى بەلگـەكانى عـەقلْ گەرانەوەيـە بـۆ تـيْكدانى بەلگـەكانى ئـەقلْ ئەمەشـە ريْسـاى چارەسـەرى ھـەموو دەقـيْكى (مانا بەروالەت) كە بەلگەى برەرى عەقلى دژى بىي.

گهر ئمه و بهانگانسهی پینچسه و انهی مانسا بهرو اله تسه کانن، بهانگسهی بسر هرو تسه و او نسه بن ناگونجینت، مانا هینماو لادان بکرینت بز مانایه کی تر لهده ق دا.

وهك ناشكرایه به لگهی بره ر / خوی ناماژه ی به لگهی له خو گر تووه كهی خوی ده كات به به لگهیه كی تمواو بن گومان و به هیچ جوری مانای دژ (نه قیض)ی خوی قه بوول ناكات ، به لام به لگهی نیمچه گومان بره ر نی یه و ناماژهی په سند كردنی به لاگه كهی خوی ده كات كه پنچه و انهی قبول ده كات، گهر قبول كردنه كهش دووربيت به مه پلهی له كانی باوه ری تمواو دا كهم ده بیته وه و ، ناگو نجیت مانا به هینمای بكریت بو مانا به را ده كان .

ئه مه پیشه کی یه که مه، به لام پیشه کی دووه م جسر تیایدا ده لیت شهریعه تی محه مه دو همه مو شهریعه تی می مهه دو همه و شهریعه ته ناسینی خودای گه و روه به خشنده و باوه په نیان به بوونی، وه سفکر دنی به سیفاتی تمواو و په سه ند و چونیه تی حودا په رستنی و گهیاندنی مرقف بو ته و بریارانه ی که ریک خستنی ژیان بو به ده سسته پنانی دو اروژی به لام فیر کردنی زانسته گهردوونیه کان له چونیه تی دروست کردنی گهردوون و ته م سیستمانه ی که تیایدا به دی ده کریت ... هتد.

نه مانه به گشتی له مه به سته کانی شه ریعه ت نین، به لکو به هنری عهقله وه و به م زانیا ریانه ده گه ن ، له پایه یی یه که ما شه ریعه ت ناو پله مانه ناداته وه و ، هیچ مه به ستی نی یه قولبو و نه و تیایاندا و ، ته نها به کور ته باسین کیان و از ده هینیت ته نها نه وه نده ی که پهیوه ندی به مه به سته بنم ره تیه که وه هه بینت ، بن نموو نه و از ده هینیت ته نها نه و هنری که پهیوه ندی به مه به به به به رون و ، در و ستکر دنی جوره ها زینده و هر و چنرنیتی به پیره بر دنی گه ردوو نه کان به تینکر ایی و نه و سیستمانه ی که له خویان گر تو وه ، تا وه کو ناو بر دنی نه م شتانه ی له به لگه عقلیه کان بینت بنو بو و نی خواه ه ندیکی در و ستکه رو زانا و کار به جی و به تو انا پاش نهم دو و پیشه کی یه (جسر) بیروراک انی خوی له سه رینبازی په یدا بوون و گه شه کر دن دو و پیشه کی یه (جسر) بیروراک انی خوی له سه رینبازی په یدا بوون و گه شه کر دن و مه شهور سه باره ت به در و ستکر دنی گه ردوونه کان و ، جورایه تی له جوره کاندا ، هه موو مه شه بورو که خودای به خشنده ناسمان و چونیتی در و ستکر دنی نه کر دوه و ، له شه ریعه تدا ها تو و ه دان داده هم یه له شهش روژد دا

درو ستيكر دون و، هـ دروه ها تيايدا هاتووه كاتي خودا ويستى له دوو كهل ئاسمانه كان دروست بکات حهوت ئاسمانی دروستکرد و، رافه کارانی قورثانی پیرۆز بیرورایان جیاو ازه له لیکدانهوهی شهم شهش روزهدا و زوریان ده لین شهو روزانه ههروه کو رۆژەكانى ئىنمە بوون و ھەندىكىيان دەلىين ئەو رۆژانە لەرۆژەكانى پاش زىندوو بوونەوە دەچىن كـە ھـەر رۆژىكى بەھەزار سالىي ساللەكانى ئىيمە دەچىيت و، ھەندىكىيان دەلىين ھەر رۆژنىك لـەو شـەش رۆژە بـە پەنجاھـەزار سىال دادەنرنىت. ھـەروەھا لەدەقـەكانى قورئـانى پیرۆزدا هـاتووه كه ئاسمانهكان و زهوي همموو يهك پارچه بوون و خودا لهيهكتري جوودا کردونه تهوه و رافعه کانی قور ثبانی پیروز ده لین تاسمانیه کان و زموی یه ک شبت بوون، که ههریه کیکیان بموی تریانهوه نووسابوو و، خودای بهخشنده لهیه کتریی جیاکردوونهتهوه و، هاهندي له راقه كاره كاني تر به جوريكي تر ليكيده دهنه و هاهنديكيان والهدهقه كاني قورئانی پیروز تیگهشتوون که زهوی پیش ناسمانه کان دروست بووبیت بهلام بهرفراوان و پان و بەرين نەبووە تا بەكەلكى ژيان بينت، پاشان خوداي بەخشندە ئاسمانى لە شيوەي دوو کهاندا دانیا که نهم دوو کهانهی پیش ناسمان دروست کردبوو و، کردیه حهوت چینهی ئاسمان، پاشان رەوى تىادا راخسىت و بەريىنى كىردەوە و، ئەولىپكدانەوانەي بەماناي هيماكان كراون به پنچموانهي مانا روالهته كانهوه دينن بهلام دريره باسي پهيدابووني ناسمانه کان و زهوی و چـۆنێتيو دروسـتکردنيان و دروسـتکردني خـۆرو ههسـاره کاني و زەوى لــه گــاز هــەروەك ماددىــه كـان دەلــين، ياخود بەريْگايەكى تر بەلام شەرىعەتى محەممەد باسبي ثمم چۆنپتىيەي نەكردووه و لەدەقەكانيدا چەسپاندن و ئينكارى ئەم شتانەي بەدى ناکریست. گمر بهچماوی ویژدانموه سمرنجی ثمو دریشژه باسمانه بدهیمن کمه تمیوهی ماددیی په کان ناوی دهبه ن له دروستگردنی ثاسمان و زهوی، بوّمان به ده رده که ویّت که هه موویان به گشتی گریمان که ثیوه ده لین دروستکردبینت و هه روه ها ده شینت به پیچمو انمی نمم شیوازهی نیوه شموه بیت، بهلام گهر نمو گریمانانه چاسپان به بهلگه برِ وره کان کهبههیچ شیوهیه ک قبولی ههاره شاندنه وه ناکات و هیچ بو اریّك عهقل نادات بغ رەتدانەوەى ئەوكاتە موسلىمانان باوەرى يىدەھيىنن لەگەل باوەر ھىنانىيان بەوەي که خودا پهیداکه ری خورو دروستکه ریتی، زهوی و ههساره کانی لیخستوته وه، وهك ئیوه ده نین و ، نیمو سیستمانه ی که نیوه باوه رتان پی هیناون و ده نین: کاریگمرن و دروستکەرن و ئىنمە دەللىيىن ئەمانىە ھۆكبارى ئەساسىيىن لىەخودى خۆيبان كاريگەرنىن کاریگهری راسته قینه ته نها خودای به خشندهیه.

وهك الشكرايه هيچ لـهم دهقانه كه باسمان كرد، اينكاري الهو شيّوه دروستكردنهي كه

ئيوه باسيده كهن، باكبات جاهه ركاتي ئهوهي ئيوه دهيليين سهبارهت بهدرو ستبووني بوو سەوەر، ھىەركاتنى سۇ چىوونەكەتان بەبەلگەي برەرچەسىپا، ئىيمە دەلىيين:خىوداي به حسيده لهسهره تاوه ماددهي گهردووني لهيهك شت دروستكردووه و، به دووكهل ناوي بردووه، که بریتی په له گازیکی بلاوبووهوهی ناو بؤشایی، پاشان زهوی و تاسمانی لینك جياكردهوه، واته ماددهي ئاسماني لـهو ماددهيه جياكردهوه كه خورو ههساره كاني لـي پهیدا بؤوه و، پاشان خوري دروستکرد و زهوي و ههساره کاني لين جياکردو تهوه، بهلام رەوي كاتىنى جىيابوونەوەي لىەخۆر پان و بەرىن نىەبوو، خىوداي بەخشىندە ئاسمانى له و دوو که له درو ستکر د که بریتی بو و له چینه گازیے په کان و زهویشی یان و بهرین کر د و ، همموو تمم شتابه به گشتى خوداي بهخشنده لمسهر سيستمي تايبه تمهند دروستيكردوون، كه ئهم سيستمانه هو كارى ئاسايين و به گشتى ليكهوتهي چهندهها چهرخي دريژن، كەبەشلەش رۆژ ناويان دەبات... و لىەم راپۆرتەدا باسەكانى ماددىيىيەكان دەردەكموپىت لهدروستكردني خورو ههسارو زهويدا كه دهقاودهق ريده كهويت له گهل ئهو ووتانهي كەلەشـەرىعەتى محەممەددا ھاتوون، بەلام بېروباوەرمان پەيرەوى ئەم وتانە ناكات تابەلگەي سرور بهده سبت نه هینن له سه ریان و ، له سه و نه و می به لگه کانت نیمچه گومانیان له حوَ گرتووه به پیویستی نازانین باوهریان پنی بهینین، تمنها.. دهتوانین بلیّین تُهم ووتانه دەشين راستيان لەخۇ گرتبينت جالەبەر ئەوەي چوارچيوەي باسەكە لەبيروباوەرى گەردوونى پەيدا بوون و پيويستيان بەپەيداكەرنىڭ ھەيە كە ئەويش خوداي بەخشىندەيە كە لەنەبوون پەيداي كردووه و، ئىم جۆرايەتيەي ليخسىتۆتەوە كە ئىيمە دەيبينين و، ھىج جیاوازیی یهك لای موسلمانان نیه گهر بووترینت خودای مهزن دروستكهری شهم گەردوونەيىە بەشىيوازە جياجىياكان بەواتاي ئىەوەي كە ھەموو جۆرەكان بەسەربەخۆ لەسەرەتا دروستكراون و، لـيْكەوتەي شتيْكى تىر نين (جاگەر بەيەك كەرەت دروستى كر دبن يان بهجهند قوناغينك).

ل به نیوه دی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکه ری جوّره کیانی شهم گهر دوو نه یه نیوه دی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکه ری جوّره کیانی شهم گهر دووه به نیازی (پهیدابوون) که له سه ره تادا مادده ی ساکار ترین ته نی ریندوو پاشان گهشه ی پیداوه تیانده و تاریخ تو پاشان گهشه ی پیداوه تیان رووه شو فی این نیازه تو به مانه وه چه نده ها لقی لی دروستکر دووه ، که به مه جوّر ایه تی دروستبووه و دروستکر دووه ، که به مه جوّر ایه تی دروستبووه و همدینکیانی هه لیزاردووه بوّمانه وه و ،

هـەنديْكي تريان بۆنـەمان و، ئـەم كـردارانەش بـەھۆي ئەو سيستمانە بو كەخودا بەماددەي . بهخشیوه که هو کاریکه که لیستا پینی گهیشتووه و، ههریه ک لهم دووباوه ره واته باوه رهیسان به ریسازی (دروستکردن) و یاخود باوه رهیسنان به ریسازی (پدیدا بوون) ئيسكاري باوهرهينان به بووني خوداي بهخشنده ناكات و، ههرچونيك بيت خودا تهنها خـزى دروسـتكهري ئـهم گهردوونانهيـه، پاشان جسر دهليّت/ و كورتهي ئهو ئهو دهقانهي كه پشتى پئى بەسىزاوە لــه باوەرھيناندا كەلــه شــەرىعەتى محەممـەددا هــاتووە ســەبارەت بهدروستکردنی ژیبانی سهرزهوی بریتییه لهمانه/ خودای بهخشنده له ثاو ههموو شتیکی زیندوی دروستکردووه و، همموو پیدراو بی پییه کی سهرزهوی له ثاو دروستکردوه و، لههموو ثاژهنینك (جووته) دروستكراوه و ههموو جووت و جمكهكان خوّي دروستي کردوون، هـمموو جوتـني و لههـمموو روهکێکي سـهرزهويدا نێرو مێي تيا دروستکردوه ئهم دەقانە دەشينت لــه خـودى خۆياندا لەسەر ريبازى دروستكردن و (گەشەكردن) لينك بدرينهوه ئموهنده ههيمه ثمهو دوو دهقمي دهفهرموينت كمه همموو زيمندهوه ريك لمه ثماو دروستکراوه يالهسهر ريبازي ريك دهرده كهوينت له گهل بوچووني تازهي مادديه كان كه دەلىين زىندەماددە لىه ئاو پەيدا بووە بەلام دەقەكانى تىر مانا روالەتى يەكانيان ئاماۋەي ريْباري دروستكردن ده كەن، لەگەل ئەم ھەموو دەقانەشدا، دەقيىك نەھاتووە لە قورئاندا، که ناماژهی نهم دروستکرنانه بکات لهیهك کهرهتدا و يباخود بهچهندهها قزناغ، تهنها له چه ند فه رمو و دهیمه کی پیغه میمر که ئیمامی موسلیم گیراویه ته وه که ده فه رمویت (خودای به خشنده دره ختی لـه رۆژیکی شهش رۆژه کهدا دروستکردووه، پاشان تاژهالی دروستکردووه) ئهم دهقانه تهنها ثهو سوودهي تيادايه که دهاليّت درهخت لهدروستکردندا ينش ئاژەل كەو تووە.

تموهش تموه ناگهیهنیت که تمه دو و جوره ثایبا لهیهك که ره تدا در و ستبوون یا خود به جه ند قو ناغیك در و ستبوون له نمو ده قانه ی که ها تو وه و ، به گویره ی تمو ریسایانه ی که نه سهره تادا با سکر اون ، شهریعه تمی محه ممه دو اپیویستی ده کات ، که باوه پی لایه نگرانی پیغه میه در په یوره وی مانا دیاریکر او مانا به رواله ته کان بکه ن که له ده قه کانی مته و اترو مه شهور دا ها تو وه به لام به مه رجیك به به لگه بره ره کانی عه قل پیچه و انه یی مانا تا شکر او رواله ته کان نه کان دکان ده کان مانا تا شکر او

تیمه باوه رمان وایه که خودای بهخشنده لهسه ره تادا ههموو جوریکی بهسه ربه خوی دروستکردووه و لهسه ریبازی (پهیدا بوون) دروستی نه کردوون، هه رچهنده خودا له توانایدایه بههمردوو ریبازه که دروستی کردبیت، گهر بلیین ههموو ره گهزو جوره کانی

لهیه ککه روتدا دروستکردبیت یاخود به پله و قزناغ و گهشه، به هنری نه و سیستمانه ی که خودا پنی به خشیبوون ئالیره دا پنویسته ئیمه ریبازمان بوهستینین، چونکه لهشه ریعه تی مه محه مددا ده قیک نه نه اتروه که بیر و که یمه کلاسه نگ بکات به سه ربیر و که یم کی تردا و ، بو ئیمه نه اتروه لابده ن بو باوه رهینان به مانا رواله تیه کان بو یه کیک لهم دو و بیر و که یه به لیکه و تنه و هی هدندی ره گه زی تر بکه ین له به رنه به لگه ی بره ربه به لیکه و تنه و می هماندی ره گه زی تر بکه ین له به رنه به لگه ی بره ربور استی که زور مان لیبکات مانا هیمایی نه و ده قانه بکه ین و ، هم رکاتیک به لگه ی بره ربور استی ریسته له سه رمان مانا هیمایی یه کانی و به یدا بوون به ده رکه و تنه پیویسته له سه رمان مانا هیمایی یه کانی شه و ده قانه بکه ین و گونجاندن بکه ین له نیوان ده قه کان و به لگه بره ره کاندا.

حهیران/ سوپاس بو خودا سوپاس بو خودا ، دلت فینك كردمهوه بهم بهدهرخستنه رازاوانهت، كه ناماژه ی بریاره كانی ناین ده كات كهبه هیچ شیوه یهك دژایه تی راستیه كانی رانست ناكات كه به به لگه بره ره كانهوه پهیوه ستن و تكام و ایه چاكه ت له سهرم زوربی به باسكردنی راكانی جسر سه باره ت به دروستكردنی مروّق، ئایا شیخ جسر واده بینیت كه و ته كانی ریبازانی پهیدا بوون له سهر گهشه كردنی مروّق ده شینت بگونجینت له گهل ئه و ده قانه ی كه له قورئانی پرووزدا ها تووه ؟

شیخ/ شیخ جسر له وه لامی نموانه دا که ده لین مروف ناژه لیکه له تیکرای ناژه له کاره لیکه له تیکرای ناژه له کانی تر، لیکه و تهی ریبازی پهیدابوون و گه شه کردنه و، ههروه ها لهوه لامی نموانه که این نموانه هاتوون و ده لین مروف و مهموون یه که ره گهزیان همیه ده لین له ده قده کانی بساوه به هیسان له ده قده کانی بساوه به هیسان نموستکردنی مروفدا پابه ندیتی. ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِینٍ ﴾، ﴿مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿مِنْ صَلَالِ کَالْهَ خَارِ ﴾.

هدندی له لیکده ره و کانی قور ثانی پیروز ده لین خاك و ثاو دوو ره گهزی مروفن، واته مروف له دروستبووه، هدندی كات ده قه كانی قور ثان و اراده گهیدن كه مروف له خاك دروست بووبیت و له هدندی ده قدا ها تووه كه خودا به ده ستی خوی مروفی له یه ك نه فس دروستكر دووه و له و انیشه و هه رك و نه فسه وه جمكی بو دروستكر دووه و له و انیشه و هه یاوان و شافره تی زوری لیكه و تو ته وه رواله تی شهم ده قانه و اده گهیدن كه خودا مروفی له ره گهزیكی سه ربه خو دروستكر دبیت، نه ك به ریگیدی پهیدا بوون و لیكه ته و اله ای ره گهزیكی تر، له گه ل شهوه یه مووو رایه له لای عه قلیك شیاون كه باوه رشی به توانایی

خودا هەبيىت.

به لنی له و ده قانه وه به ثاشبکرای نه ها تووه که بلیّت خودا مروّقی یه که می له یه كه که که که دروستکر دووه و ههروه ها نه ها توه که بلیّت مروّقی یه که می به قوّناغ و هیدی دروستکر دووه.

ئموهنده لمسمر ئیمه یه که لیرهدا بوهستین و باوهرِ بمرایه کیان نههینین و راکهی تریان فه راموش بكه بن ياخود به ينجه وانهوه، له گهل ثه وهش كه ههندي له دهقه تاكيه كاندا نهبیّت هـاتووه و دهلیّت خـودا مـروٚڤی یه کهمی بهریّگای قوّناغ و هیّدی دروستکردوه و ماوەيـەكى زۆرى بەسـەردات چـووە بـﻪلام روالـﻪتى ئەو دەقانەتى كە باوەرھينــان پابەنديــتى ئاماژهي دروستكردني سهربهخو ده كهن وهناگونجينت مانا هيماي ئهم دهقانه بگرينت و . لادان لممانا بهرو الهتيه كهي بكريت مه گهر به لگهيه كي برهري عهقلي ريبازي پهيدا بوون بچسپینیت که نهوکاته دهتوانرینت نهو دهقانه مانا هیمایان بکریت و گونجاندنی بکریت لـمنیٰوانیان و نیْوان ثمو بملگه برهرانهی عمقل و ثممهش هیچ لـمباوهرهیْنانی موسلمانان کهم ناكاتموه لمبمر ثموهي لايان ثاشكرايه كمخوداي بمخشنده لمبتمرهتدا خؤي دروستكمري مروقه بهههر شیّوهیهك دروست بیّت بوه و بهم چهشنه شیّخ جسر دهانیّت: ئاینی ئیسلام پنچهوانهي زانست نييه و نابينت، گهر زانسته که پشتگيري کراو بينت لـه لايـهن بەلگەيـەكى بىرەرى عەقلـەوە ھـەروەھا وا رادەگەيەنيْـت كـە لەروانگـەي ئايـنەوە ھـيچ جیاو ازی نی یه لهنیوان ثهوهی که خودا ثهم گهردونهی به (دروستکردنی یهك کهرهتی) یسان (دروسستکردنی قونساغ و همیندی)یساخود بهرینسبازی (پسهیدا بسوون و گهشه کردن)دروستکردبینت بهویست و توانا و کاربه جینی خودا بووه و هیج کامیك لهم ريباز انه بهلگه دارترني په لهوي تريان لهسهر بووني خودا.

جسر به م سیوه به ده دویت سه باره ت به ریبازی پهیدا بوون و گه شه کردن نه ی حه بر ان و ، ده بینیت نه نیسکاری ده کیات و نه به مه حالی داده نیست و ده رگاشی له سه ر زانست به باوی نایسه و ه دانه خستووه ، به لکو به کراوه بی به جیبه پیشتووه به وه ی که چه ند جاریك دو و بیاره ی ده کات وه که ریسازی پهیدا بیوون و گه شه کردن له کاتی چه سیاندنی به چه سیاندنی عه قلی بره رهیچ هاو دژیه کی نایسنی تیادا نی به و ده شیت سودی لیوه ربگیریست و ، ماناهیمای نه و ده قانه بکریست کمه به پرواله ت ناماژه ی ریسازی در وستکردن ده که ن.

له سهر روناکی نهم بیره بهرزه، روز هه لاتناسی بیانی (چارلز نادهمز) له کتیبه کهیدا کهبهناوی (ئیسلام و نویکردنهوه) بلاو کردو تهوه ناماژهی کردووه بهوتهیهی که دهالیّت، له سه رده میکدا که نووسه ره کلاسیکی یه کان بیرو را زانستیه کانیان پشتگوی ده خست و ا به باشیان ده زانی که به هیزی شمشیر به ره نگاری بکه ن به لام شیخ حسینی جسر نهم رایه ی نه بوو، به لکو لای و ابوو نه و سه رده مه به سه رچووه که موسلمانان ده سته و سان بن به رامیه رئه و بیر و کانه ی که هیرش ده هیننه سه رباوه پر هینانیان، ده ستیکر د به هینانه و هی به لگه به وه ی به تیک پرای هه موویان له بیرو باوه پر و بریاره کانی ئیسلامدا به به روبه ها به ده رده که و د، ده کاته و ه لامدانه و می نه و زانا رو ژئاو ایانه ی که له سه رینه مای فه لسه فه و مادده گومایی روریان به رپاکر دبوو له دری و هه روه ها به رامیه رینهازی دارون و هستا و وای بینی که نه م ریبازه، گریمان راستیش ده رچی دری قور ثان ناوه ستی.

حهیران/ ئـمو زانا کلاسیکییانه کـیْن کهلـهلایان وا بوو بهرهنگاری زانست بههیزی شمشیر بکرینت؟

شیخ من هیچ کامیک له و زانا سونیانه ناناسم که لای و ابینت به ره نگاری بیرور ا زانستیه کان به هیزی شمشیر بکرینت، به لام نه وه ی که من بزانم بر نمو و نه غه زالی که پیش (برونز و گالیلوو گیله ر) به حه وت سه دسال ها تووه له کتیبی (تهافت الفلاسفه) دا کاتی هیرشکردنی بو سه ر نه و زانا ناینیانه ی که نینکاری راستیه کانی زانستیان ده کرد، وه ك خور گیران و مانگ گیران.... هتد.

ئه مه ده قه که یه تی که ده لیّت: (هه رکه سیّك نیمچه گومانی و ابوو که موجاده ام کردن بو پوو چه لی ئه مه له ئایندایه، ئه وه هیّر شیّکه بو سه رئاین و لاواز کردنی بریاره کانی، چو بکه ئه م کارانه پابه ندی به لگه کانی ئه ندازه و ژمیریاری یه که هیچ گومانیان تیادا بی به به هم که سیّك شاره زای تیادا هه بیّت به دوای به لگه کاندا بگه ریّت، گه ریبی و و ترائمه به یخه و انهی شه ریعه ته هیچ گومانیان تیادا نهمه پیچه و انهی شه ریعه ته هیچ گومانی که تیادا نی به الکو گومانه له شه رع و می که سیّك هه له سه درع به ریّگای چه و ت بکات زیاتر زه ره رمه ند تره له وه ی که تانه و توانجی لیده گریّت هه روه ك و و تر اوه (دو ژسیّکی ژیر باشتره له دو ستیکی نه فام) ئه مه یه و ته که ی غه را لی و له پیناوی ئه مه دا نه دو و چاری هیزی شمشیّر و نه گری ئاگر بو وه به لیسلام).

حهیران/ ره همه تی خودا له شیخ جسر بیت بهراستی زوّر بهرز بووه لهزانیاری یه کهیدا له عمقل و باوه پیشی دا و تیّگهیشتنی بهجهوهه ری نباین و، بیرو بهرزی له گونجاندنی نیوّوان زانست و باوه پ، و اده بینیّت کاتیک که ریّبازی پهیدا بوون و گهشه کردن به نگهدار بیّت، هیچ پیّچهوانه یه کی قورئان نابیّت، گهرهاتوو ئهم ریّبازه

برٍ ەرەلامان چەسپا ھىچ زەرەرىڭ لەباو ەر نادات.

ت که رباوه ربهینیت که خودا له سهره تادا مادده ی ساکاری دروستکردووه پاشان گه شه ی پیکردووه به گویره ی شهو سیستمانه ی که پینی به خشیبوون تا... ژیان پهیدا بوو له خانه ی په که مدا.

من لـه شيخ دەپرسىم كەواتـه بۆچى بەمولخيديان دائەنين ئەوانـەي كە دەلين خانەي يەكەم لەبنى گيانەوە پەيدا بووە.

شیخ / ناگاداریه نمی حدیران، چاویک بدو پاسهوانددا بخشینه ردوه که باسمان کردوه، ده بیست و و شدیه کت له یاد چووه که و ته کانی من و (شیخ جسرت لیتیکده دات، من نهو اندم به بی باوه روه سف نه کردووه له به رفوه ی مدزه نمی و ابووه که خانهی یه کهم له جه ماد په پدا بووه، نهمه فه رمانیکی شیاوه و مه حالی تیادا نی یه بؤیه ناووم بردوون به بی ماوه ر، چونکه ناوه ریان و ابوو که خانه ی یه کهم له جه ماده وه په یدا بووه (دروستکردنی حویی)

حەيران/ حياوازي چيه لەنپوان ئەم دوو وتەيەدا؟

شیخ/ جیاوازی زوره ئهی حهیران، مهبهستیان (لهدروستکردنی خویییه) دهیانهوینت بلنين خانمي يهكمم لمجمماد پهيدا بووه بهرينكهوت لهبمراوردكردنينكي ريزهيي كاتينكي تایمه تی له ره گه زه ماددیمیه کان، نه ك به تو انایی خودا و، جسر ده لیّت پهیدا بوونی ژیان له حەماد كاريْكى شياوە و، ھەندى كات ژيان روالەتينك دەبينت لـﻪ روالەتەكانى ماددە کەلى جوول ، و بەرامبەريەكى ريۆەيىي لەنپوان دياريكراو، تايبەتمەندەكان لەرەگەزەكاندا دەپئىت و. ئەمانىە ھەمووى لەلايەن حوداوە دروستكراون نىڭ بەرئىكەوتى كوپىرانە. سـهرنج بـده لـهم دوو وتهيـه بـهوهي كـه جسر دهليّـت/ خودا دروستكهري مادده بنهمايي په گەردووپ بەرتىيەكەيە لەنلەبوون و ھەر خۇشىي بەخشىنلەرى سىيفاتى رەگەزەكانلە و. هەر حوشسى حوولـــهى بــه گەردىلــه كان بەخشىيووە و، ھەرخۇشىي زانايــه لەنھىــنى ئــەو بەرامىيەرە رېژەيىيىيە كىە دەتوابريىت ژيبان لىينى پىەيدا بيىت و ھىدر لىەخودا خۆشىي ئىمم گونجاندىمى پينەحشىببوون كىه بۆتىە ھىۋى ژيان ھىەروەك ئاساييەكانى تىرى خىوداي پەروەردگار لەلئىكەوتنەوەي ھۆكار لەھۆ، بەلام ماددىيىيە بىن باوەرەكان ھەر لە بنەرەتدا ئيمكاري خودا ده كهن و ئيمكاري بووني وويست ده كهن لهدروستكردندا و، لايان وايه کههمموو ره گهزه کان ناشنایی و تیکهانبوونیان له گهل په کنردا بهرینگای ریکهوته و ، بهممش ژیان پهیدا بووه، تهم جیاوازیییه بزانه تهی حهیران و لهبهرچاوی خوتی دابنی، تەنھا ئەمەت بەسە ئەي خەيىران كەوا ئىنكارى (دروستكردنى بەرپىكەوت بكەين) و

لهپاشیدا خوّت دهبینیهوه لیه تامیزی باوه ردا و هیچ گریمانیکی دروستبوون و پهیدا بوو.ن لهمهودو اکارت لیّناکات.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبينت ئەي گەورەم.... زياتر بۆم ئاشكرا بكە؟

شیخ/ ده گهریمهوه بن لیکولینهوه که بن مهبهستی پوچهالکردنی، دروستکردن بهریکهوت وهبوتی ساکارده کهم به ناسانی و تهواوی له کاتی خویدا.

حەيران/ شيخ جسر سەبارەت بە عەقل و رۇح چى دەفەرموينت؟

شیخ اسهباره ت به عمقل شیخ جسر ده فه رمویت، عمقل له و شته شار او انهیه که رینگا نی به بن روونکردنه و هی راستیه کانی و له شه ریعه تدا هیچ روونکردنه و هیه کی تیادا نه هاتو و ه ده رباره ی عمقل، دووریش نی به و ته ی ماددیی به کان راست بینت که ده نین عمقل دیار ده به که له دیارده کار لیکر اوه کانی به شه کانی مادده، به لام ده لین شه کارلیکردنه به وویستی خود ا پهیدا بووه نه که به گویره ی جوله کویرانه کهی مادده خوی همروه ها نه و و ته یان که ده لین عمقلی مرؤف جیاواز نی به له گه لاعمقلی ناژه لدا ته نها له ریزه که بدا نه بینت و له خود و راستیدا جیاوازی له نیوانیاندا نی به نه مهم درایه تی ده قه کانی شه ریعه تی معمه د ناکات له باوه و ردا و هیچ پشتگیری ده قینکی تیادا نه ها تووه که نینکاری بکات یاخود پشتگیری بکات نه وه ی له شهریعه تدا ها تووه ته نها نه وه یه که مرفف به مه و خوره کانی ناژه لا جیاده کرینته وه و ، مرفف به هوی عمقلیه و به کارهینانی شه ریعه تی سهیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پیچه و انه وه هیچ به کارهینانی شه ریعه تی سهیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پیچه و انه وه هیچ به کارهینانی شه ریعه تی همانو وه .

قهده غه کراونی یه لامان گهر بلیّین دهرککردنی ئاژه ل و عهقلی مروّف همردووکیان یه و و تراون، به لام عهقلی مروّف گهشه ی کردووه... تا... ثهو پلهیه ی که ئیستا تیایه تی که پیّی جیاده کریّه وه له عهقلی ههموو ئاژه له کان سهباره ت بهروّح شیّخ ده لیّت بوونی هه یه به لام عهقل نه توانایه له ده رککر دنیدا.

ئهم وهستاندنهی شیخ جسر و نهچوونه ناو قولایی راستیه کان ژیان و رؤح و عهقل که همموو فهیله سوفان نهتوانا بوون بهرامبهری ثهمه به لگهیه بؤ بهرزی بیرو راکانی شیخ جسر و همهروهها ئیسنکاری نه کسردنی ثهوانه ی کسه ده لین دیارده یه کسه کسه دیارده کارلینکر اوه کانی مادده به توانای خودا، ئهمانه ههموو به گشتی به لگهن بؤ فراوانی عهقلی شیخ جسر و دووری له کرچ و کالی و بهرزی سهرنجدانی له تیگهیشتنی راستیه کانی ئاین.

حديران/ والهباسمكاني شيخ تينگهيشتووم كهباوه ري به كاريگهره سروشتي يه كان

ههبنت، کهواته بیرو رای چونه سهبارهت به سیستهمی هو کاریییه کان، که فهیلهسوفان زور لهسهری دواون؟

گهرووترا گهرمایی هؤیه بن توانهوه لهبهرشهوه ی شهو هیزهی لاواز ده کمات که گهردیله کان شهو میزهی لاواز ده کمات که گهردیله کان شهو تهنمی پیچهوانه نهبیت؟ پیویسته له کوتاییدا تهنها شهوه بلیین ههریه که لهگهرمایی و ساردیی یهو تایبه تمهندی که پیوه ی پهیوه ستن، تایبه تمهندی تایبه تمهندی که شهو که شهم کاره بهم چه شنه بیت و شهو تایبه تمهندی و سیفاتی سروشتی به همهوو شتیك به خشیوه تهنها خودای بکه رو هه لبریره ره.

حهيران: ئهم باسه زور نزيكه له وته كاني ثيبن روشدهوه.

شیخ: به لی ... ههروه ك ده بینیت شیخ جسر ئینگاری هو و هو كار و تایبه تمه ندی و سیفاتی سرو شتی و سیستمه كانی ناكات ههروه ك چون زانایان و فه یله سوفانی ئیسلامی ئینگاری ئمم شتانه ناكه ن و به چ ریگایه ك ئینكاری بكریت گهر ههمو و شتیك به تایبه تمه ند و سیفاتی سرو شتی خوی جیا بكرینه وه له شته كانی تر، گهر ههر شتیك ئهم تایبه تمه ندی و سیفاته سرو شتی به خوی نامینیته وه به لكو ده بیته شتیكی تر و، له به رئه و می عول نه و بین یستی به نابینیت كه نهم شتانه له خودی خویان نه و شتیکی تر و، له به رئه و می عول نه و بین یستی به نابینیت كه نهم شتانه له خودی خویان نه و

تایبه تمه ندییا نه یان هه بیّت، هیچ بو اریّك بو عهقل نابیّت که گومان بکات له وه ی که خود ا در و ستکه ری هموو شتیکه و هم رخود اخوشی نه و تایبه تمه ندی و سیفاته سروشتیانه ی پیه خشیوون هم رخوشی به توانایه که نه و سیفات و تایبه تمه ندیانه یان نی دامالیّت گهر شه ریعه ته کانی ناسمان نینکاری هغو کار بکه ن نه و کاته پهیپره ویکردنی شه ریعه ته کان پوو چه نده بینت و ده رگای پوو چه نده بینیت و ده رگای باساو کردن کراوه ده بیت بو نه و که سانه ی فه رمانی خود ایشتگویده خه ن و له کاره به ده کان نزیکده بنه وه و نهمه ش پوو چه نیکردنه وه ی شه ریعه ته ، به نکو تیکدانی عهقل و مستاندنی باوه رهینان که ته نها به هغی عهقله وه دیته دی و ، هم رکه سیک باوه ری و ابیت که نایس ئیسلام نه م فه رمانه پهیپره و ده کات نه و انه زان و نه نام و که م عمقله.

حهیران/ لهباسکردنی سیستمه کان و تیّکدانیان بههوّی موعجیزه کانهوه له شیّخی گهورهم دهپرسم، ثایا دهتوانریّت لییّکدانهوهی موعجیزه لهسهر بنهمای سیستمه سروشتییه کان بژمیّرریّت ههروهك ههندیّ لهزانایان باوهریان وایه؟

شيخ / لهراستيدا ته و فهرمانه شاراوه و پهنهانانهي كمه قورتاني پيروز و كتيبه ثاسمانيه كان باسيده كهن، دووجورن فهرماني وايان تيايهدا كهوا دهزانين تيكدانه بۆسىسىتمەكانى سروشىت لەبـەر شـارراوەي نهيننىيەكانىيان لـيْمان، لەوانەيـە رۆژيْـك لەرۆژان زانست ئەو سىستمانەي بەدەرېخات كە بەھۆيانەوە ئەم فەرمانە دروست بوون. تیایدا ههیه بهراستی تیکدهرن بو سیستمه کانی سروشت که خودا خوی لهسهردهستی پینغهمبهران بهدی هیّناوه، وهله کتیّبه ئاسمانیه کاندا ناویان براوه تـاکو بوّمان بهدهربخات توانای خودا خوی لهسهر تیکدانی سیستمه کانی گهردوون و، تهم تیکدانانه شیاون بهموعجیزه باو دهبرینت و لیهتوانای زانستدا نییه بگاته ثمو پلهیمی که سیستمیکی سروشتی به دەرىخات كه ئەو موعجيرەيەي تيادا رويىداوە و پيويستە لەسەر باوەردار باو دری بهمه ههبینت و باو دری بهو دش ههبینت که نهم فهرمانانه موعجیز دن و پیچهو انهی سيستهمه كاني سروشتن، به لكو من وا دهبينم پيويست ناكات ههو لبدهين ليكيبدهينهوه لهسهر بهمای سیستمه سروشتییه کان، گهرتیکدهری سیستمه کان نهبیت بهموعجیزه ناو نابرينت و، ته گهر بلايين تهم موعجيزانه لهسهر بنهما سيتمه سروشتيه كان پهيدا بوون تهوا ئامانجى موعجيزه كه پوو چەلدەبيتەوە، خوداي پەروەردگار، ئەم موعجيزانەي خستۆتەوە بـۆ ئـەوەي رێنمايمان بكـات بەوەي كە تەنھا خۆي پەيداكەرى ھەموو سيستمەكانە و ھەر له توامای خویدایه تیکدانیان، گهر لهتوانای مروّ ڤدا بووایه بوّ بهدی هینانی یه کیل لەنمورىدى ئەر موعجيزانە بەھۆي دۆزىنەرەي ھيزى سىستمەكانى سرو شتەرە ئەركاتە بهموعجیزه ناو نابریّت و ناوبردنی خودا سهبارهت بهم موعجیزانه بیّ حیکمهت و مانا دهنت.

همر لهبهرئهوه ده لیم زانایانی ئاینی، که همولیان داوه لیکدانهوه که موعجیزانه بکه ن له کتیبه ئاسمانیه کان هاتووه له سمر بنه مای سیسته مه سروشتی یه کان، ئهوانه ی به همانی دا چوون، وه كه له لای همانیکیان وایه، ئهی دروستبوونی (عیسا) به بی باوك چون لیکبده ینهوه و، ئه و و ته یه شیان دادیان نادات که ده لین از ئیمه ده مانه و یست موغجیزه له عمان نزیك بکه ینهوه، تا کو باوه ری پیاوانی زانست به ده ستبهینن، چونکه ئه منه یک دنه و هه له گهان ئه وه ی مه حاله له بواری زانستدا بو همندی موعجیزه.

تەمـه لــهخودى خۆيــدا لــهناو بردنـيْكه بــۆ مانــاي موعجـيزه و پيْچـهوانهي دانــايي و ئامانچه كەيسەتى و، ئەمسەش ئىلەي جەيسران ھەلەيەكسە زۆر لسەزانايانى موسسلمانان و نهسرانیه کان بهدانسوزیی یهوه دووچاری بوون، وهتا... ئیستاش لهیادمه که ههندی له زانايان هموليان داوه، ئمو ثايمتانمي لمسورهتي فيلدا هاتووه بهم جوّره ليْكي بدهنموه، ثمو بالندانهي كه گرمۆله قوري وهك بهرديان ده گرته فيل سواره كان بهميكروبي ئاولهيان لیکداوهتموه که تووشی فیل سواره کان بوون و لهناو چوون همولیان داوه مانای معراج و شه قکر دنی ده ریبا له لایه ن موساوه و دروستبوونی (عیسبا) له سه ر بنه مای سیستمه سرو شتیه کان لیکبده پنهوه و ثیمه گهرچی به دووری نهزانین که مهبه ست له بالنده يير راوه كان ميكرويي ثاوله بيت، چونكه لهسورهتي فيلدا ناوي موعجيزهي نهبردووه كه تیکدانی سیستمه، به لکو و هسفیکه بو ئهو حهبهشانهی که بهفهرمانی خودا دووچاری ئهو لهناو چوونه بوون و، بهدروستي دانانيين ثمو ثايهتانمي كمه باسكردني موعجيزه تيادا هاتووه بهلينكدانهوهي سروشتي زانستيانه لينكبدريتهوه، چونكه بـهم لينكدانهوهيه ماناو بهنني و بمهاي موعجيزه كه لهدهست دهچينت وهك لهمهوپيش باسكرا و، بمو كهسه دەلىيىن كەداوامان لىيدەكات عەقلى رازى بكەين، بەلىپكدانەوەي ئەو موعجيزانەي كە مهحاته لهرینگای زانستهوه بکریّت، بهمهده یخهینه گوومانهوه و بهرهو دواوهی ده گیرینهوه بو گومان و نینکاری، بهبی ثهوهی مهبهستمان بیت، گهر بالنده نیرراوه کانمان (طیر أبابيل بهميكروبي ثاوله ليكدايهوه، ئهي داره كهي دهستي موسا كهبووه ماريك و دەرۇپئىسىت بەچسى لىكىدەيسىنەو د؟!! كسەر ئەمسەشمان بەنوسسىتنى موگناتسىس و ئار ەروومەند كارپك دانيا، ئەي شەق بوونىي دەرىيا بەلىيدانى دارەكەي موسىا بەچىي لنكيدهيمه وه گهر تهمه شمان به كشاندن و چونه وهيهك (مد و جزر) دانيا، وهك لهلاي

ههندیکیان و ایه، ئهی دروست بوونی (عیسا) بهبی باوك چون لیکبدهینه و و گهر له سهر لیکدانه و هی دروست بوونی رعیسا) بهبی باوك چون لیکبدهینه و و گهر له سهر لیکدانه و هی ههندی له میشك پووچه کان بروین سهباره ت به گویره ی قسمی ثه و ان بهریگای (پیتانی خویی التلقیح الذاتی) که ده شیت رووبدات، به گویره ی قسمی ثه و ان لیملای ههندی له نیره مووکه کان، ئه ی توانای قسه کردنی عیساله بیشکه دا به چی لیکبده ینه و ه ؟

وا..... بنی ده چم شهی حهیران، ئیستا به تمه واوی تیگهیشتین لمه مانای و ته کانم، همو لدانی لیکدانه و هی مو عجیزه له سه ربنه مای سیستمه کانی سروشت له خود و شام نجیدا سمر که و تو و نی یه روه و گومانی زیاتر ده بات، سمر که و تو و نی یه روه و گومانی زیاتر ده بات باوه پرهینانه به و خودایه ی که دروستکه ری شهم گهر دو نه یه و همروه هم همر خوی دروستکه ری همه مووسروشت و سیستمینکه و هم رله به رئسه و هی خودا خسوی دروستکه ریه تی له تو انایدایه تیکدانی نهینی مو عجیزه له مه دایه و ، هم که سیل باوه پری به خودا چه سپاو بوو، باوه پرهینانی به مو عجیزه لا شاسانه به لام شه و انهی که باوه پریان و ایه مو عجیزه له سیستمه کان له مه حیاوازی له نیوان مه حالی شاسایی و مه حالی عمقل ناکه ن و تیکدانی سیستمه کان له مه حاله کانی عمقل نیه و له به رقوه ی باوه پرمان و ایه که خود ایم تیکدانی میستمه کان له مه حاله کانی عمقل نیه و له به رقوه ی باوه پرمان و ایه که خود ایم تیکدانی ثم سیستمانه.

حهیران کوری تهزعهف ده لیّت: ئا.... لیر ه دا له ناکاو، شیّخ له قسه کردن و هستا، له پاشدا چه ند و تهیه کردن و هستا، له پاشدا چه ند و تهیه کی به ده مدا هات لیّی تیّنه گهیشتم، و ایده زانی که خور هه لهاتوه و هیان نزیکه، ههستاین و له پاش نویژ کردن خوا حافیزیم له شیّخ کرد، چووه ژوره که ی خوّی و له کاتی ده رگادا خستندا پیّی و و تم تابه یه که گهیشتنی کی تر... له شهوی ئاینده دا... نهی حهیران که شهوی تاقیکردنه و هه.

شەوى تاقىكردنە وە

•	
•	

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىيت/

شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جیهیشت به پی نه وه ی لینی بیرسم مانای (شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جینوستنه کهم زور دلخوش بووم مانای (شهوی تاقیکردنه وه) چیه و چوه مینوستنه کهم زور دلخوش بووم به گوییستی باسه کانی خوالیخوشبو و شیخ جسر له پاشدا خوم دا به ده ست نوستنیکی قوله وه، تاپیش نیوه رو به ناگا نه هاتم، که را په ریم مانای شهوی تاقیکر دنه وه له گویمدا نه زر رگایه وه، به چه نده ها شیزه ی جیاجیا لینکم نه دایه وه، وه گهلیك شت ده ها ته یادم و نه وه ی که به به به نده به و له لام نه وه یه که شیخ ناماژه ی نه و باسانه ده کات که له شهوانی پیشوو دا ناومان بر دبوون ده ستمکر د به پیدا چوونه وه ی (ده فته ری نامالی) که شیخ پینی نوسیبو و مه وه، به لکو خود ا بکات شیخ لینی ده ستگیر ببیت که ناماژه ی شه وی تاقیکر دنه وه بکات.

له کوتاییدا وای بو چووم کهمهبهستی شیخ نهوهیه که تاقیکردنهوهیه کی گشتیم بکات له کوتاییدا وای بو چووم کهمهبهستی شیخ نهوهیه که تاقیکردنهوهیه کی گشتیم بکات له و باسانه ی که خویندوومانه، دهستمکرد به خویندنهوه ی دهفته ری (ئامالی) که و ته کانی شیخ تیادا تو مار کرابوو و خواردن و خواردنهوه ی لهبیربردمهوه، تا.... گوینیستی بانگی شیوان و ازم له خویندنهوه ی نههینا و، کاتیک کوتایی نویوی خهوتنانی نهو شهوه هات چوومه لای شیخ سه رنجینکی دوورو دریوی دام و بهزهرده خهنهیه کهوه و و تسی بو و ا په شو کاوی، چیه له تاقیکردنه وه که ده ترسی ؟

ی رو رو کوی حمیران/کی همیه له تاقیکر نهوه نه ترسینت ثه ی گهورهم به لام ثهوه ی من ته نها ترس نی یه به لکو ترس و ماندوی و برسینتی یه.

شيخ/ برسيتي.... !؟

صدران/ به لنی برسیتی گهورهم، وه تا..... ئیستا هیچ خواردنیکم نه خواردووه. شیخ/ چون دهبینت، هیچت لانی یه بیخویت، یا خود نه خوشیت؟ حهیر انت/ نه تهمه و نه ته وه ش، به لام گویدم لیبوو فه رمووت سبه ی شهو تاقیکر دنه و هیه و ، و اهات به یادما که ده ته ویت تاقیکر دنه و هم بکهیت له و و تانه ی که بوّت با سکر دوم و ، ترس دایگرتم نه که دو و چاری شهر مه زاری لای توّ بهم ته ی گهورهم.

خوّم تهرخان کرد بو پیداچوونهوه و، هیچ کاتیّکم بو نهمایهوه بو خواردن، لهبهرئموه ترس و ماندوویّتی دایانگرتووم.

له به رئه وه با ده فته ره که ت له به رده مدا بینت و هیچ مه ترسیت نه بینت ثه ی حه یر ان به لام پیش ثه وه ی ده ستپیبکه ین هه ندینك ماست بخن زور... نا.... چونکه برسینتی ی زور میشك ده و هستینیت.

چــوومه ژووره کهی خوّم و ههندی ماستم خوارد، گهرِامهوه بوّ لای شیّخ و، دهفتهری ئهمالییه کانم ههانگرت و بهشیّخم ووت:/ ئیّستا من لهبهردهستام ئهی گهورهم.

شَيْخ/ ئەى حەيران تۆ دەڭييت من بەسەر ھەموو دەڧتەرەكەدا ، چوومەتەوە.

حەيران/ بەلنىٰ... بەلام پيا چوونەوەيەكى شلەژاوى ترسناك.

شیخ اهیچ نییه، ئیستا کتیبه که لهبهردهستدایه، بههیمنی و لهسهرخو ثهو شتانهی کهنهت خویندو تهوه، بیانخوینهرهوه.

حەيراذ/ سوپاس... گەورەم.

شیخ/ تهنها..پرسیارینك ئهی حهیران.... ئایا.... ئهزانیت ئامانجی من چییه لـه وباسانهی کـه بـۆم کردوویـت و بـۆم ههانبژاردوویـت و، مهبهسـتی گـهورهم چـییه کـه دهمهوینت پنی بگهیت. حهیران/به لنی... ده رکم کردووه گهوره م نهو نامانجه ی که جه نابت ناوا تخوازی پنی سگه م، که بوم به ده ربخه یت که به رهمی فه لسه فه ی راسته که گهوره فه یله سوفه کان به ده ستیان هیناوه و له سه ری ریکه و توون، هم رگیز پینچه و انهی ناینی راسته قینه ناکات له چه سپاندنی بوونی خود دادا، به لکو نه م چه سپاندنه، عه قلی پوختیش پشتگیری ده کات، و اته: عمقلی گهوره پیاوانی ناین و فیله سوفان هه میشه له سه ریه که ریکده که و ن و ، له به رخوشه و ستی و ریزی زوری نه م فه یله سوفانه لام بوونه ته ریبازیک بو گهیشتنم به باوه پی پوخته کانه وه پشتیان پی به ستراوه به بی پشت به سمن به به لگه ی ناینی پاش نه وه ی که پینیت و ازم هیناوه له و به لگانه ی که گویبیستی ده بووم له پیاوانی ناینه وه و ، بوم به ده ربخات ناینی راسته قینه هیچ کاتیک دژایه تی و ئینکاری راسته یه کانی زانست ناکات، که به لگه برره کانی عه قل پابه ندیتی چونکه ناینی پوخت بریاری عه قل ده کاته یا سایه کی به رزی جیاکه ره و ه ن ناسینی راسته کان.

ئەمە ئەو ئامانچە بەرزەيە كە ويستىم پىمى رابگەيەنىت. شىخ/ ئايا.... ئەي حەيران تۆم گەياندۇتە ئەم ئامانجە.

حەيىران، بەلنى... گەورەم.

شیخ/ زیاتر ثارهزوومهندی و تهی کام فهیلهسوف بوویت و چ بهالگه خوازیه ک زیاتر باوهرت پیهیناوه.

خدران/ به و تدی هدموویان ندی گدوره به تایبه تی و تدی گدوره کانیان، له پوختی بیر کردنه وه و راستی به لگه کانیان و نه فره تم ده کرد له و تدی هدندی له بچوو که کانیان له وه ی که نادیاری و لاوازی و کرچ و کالیان له خو گرتبوو و، ثمواندی که خویان به ریبازی سه فسه ته وه هدلو اسیبوو و چوو بوونه ناو قو لایدیه کانی گوماند وه له ناو هدموو میله ت و بیروب اوه رینکدا له سه ر شه وه ی که راستی یه که شته، له گه ل زوری ریبازه به لگه کان و، به به راورد کردن و پیوه رکردن له نیوان هدردوو لایدنه که که گاه یاندمیانه روخی زانسته کانی قور شان و، ریسنمایی پیروزی توش شه ی گهوره م گاه یاندمیانه ده روازه کانی باوه و به سویاس بو خود ا.

سنخ/ ئایا... باوه ری دهروونی خوّت بوو، یان باوه ری به لگه کان بوو؟ حمیر ان/ ئایا.... مهبه ستت لهباوه ر به پهیامی پیغهمبه ره کانه؟ سوێنبێت بـهخود۱، هميچ كاتـێك بـێ بـاوهڕ نـهبووم بـهخوداو كتێـبه پيرۆزهكـان و پێغهمبهره كاني.

شیخ/ ئهزانم، ئهزانم، ئهو باوه په ویژدانی په خورسکی په و بوّماوه یی په لهو خیزانه وه وهرت گرتووه که تیایدا پهروه رده بوویت، به لکو بوّماوه په که بوّ نهوه کانی داهاتوو، به لنی ئهم باوه په زوْر بیْگهرد و پوخته گهر فه لسه فه چی نهزان لیّلی نه کات و به دبه ختی ریّگای پیّنه گریّت.

حەيران/ كەواتە، مەبەستى شيخم لەباۋەرى دەروونى چىيە؟

شیخ / پر سیارت لیده کهم، نایا.... ئه و باوه رهی که ثهمر فر پینی گهیشتوویت پاش گویبیستنت به و تهی فهیله سووفه کان که باوه رینکی پهیامی ده روونی یه که ریزت بویان هه لقو لاوه که له ناختدا شار اوه بووه بو گهوره فهیله سوفان گه پیش ئهوه ی و ته کانیان لیکبده پته و ه و باوه ریان بناسیت یا خود به هوی ئه و به لگانه ی که عهقلت ده رکی کردوه ؟

شیخ ا دهمه و نیت له دهمی خوته وه باسی شهم به لگانه گویبیستبیم ته به به برم به ده ربکه و نیت له کویدا دو و چاری ئالنوزی ده بیت. و ئیستا.. من به قوتابی خوت دابنی.. ئهی حه یران و ، توش به به شیخ مه و زون. حهیران/له (به لاگه کانی په یدا بوون) دا که زور به نه به سوفان و زانایان هه لگری ئهم رینبازه ن، ده بینم بیروباوه په کانی منیش زور به ئاسایی ئهم رینبازهم گرتو ته به را به نهم رینبازه م گرتو ته به را به نهم رینبازه م گرتو ته به را به نهم رینبازه م گرتو ته به به لاگه دار، که به به لاگه پشتیوانی کر اون و ، هه ندینکیان په یوه ستی هم ندینکی تریانن ، به ره و به رزی مل ده نین، تا ده گه نه شته ئاشکراکان له لای عه قل و ، عمولا پینم ده لای به خوی و گشت به شه کانیه و هموو پیکهاته به له پیکهاته به (واته: مرکب) ه به خوی و گشت به شه کانیه و هموو پیکهاته به له پیدا بوونی ئاشکر او روونه و ، گهر دونیش به همهمو و ئه ستانه ی که له خویی گرتووه له گورانی په رده و امیدایه له وینه به که وه بو وینه به کی تر ، و همه و گوراوه کانیش دووباره واته: له شیوه و شکلینکه و همینیت ، گهر و ابوایه ده گورین بو وینه ی تر و ناگو نهینت وینه به ی بنه په تی نه زهی کون هه بیت ، گهر و ابوایه به همی جورین شده و ته به وه ی که زنجیره ی وینه کان بی کوتایی به و ته به وی که زنجیره ی وینه که و نه به که که دانه . چونکه زنجیره ی و ته به وی که زنجیره ی مه قل که دانه .

لهبه رئه وه پنویسته ئیمه له سنورین کدا بوهستین و بلیین: ئهم گور راوانه لهسه ره تاوه بی شیوه وینه و سووره ت بوون و لهبه رئه وه ی بی شیوه و بی وینه بوون و بوونیان نهبووه، چونکه وینه بریتی یه له شیوه و قهباره و کیش و رهنگ و چیز و بون و، چ کاتیک وینه ئه و شتانه ی له ده ستدا بوونی نابیت که واته جیهانی گور راو بوونی نهبووه له پاشدا په یدا بووه و گهر دوون په یدا بووه، عمقل به هیزی سیستمی هیزو هیز کاره ئاشکراکان، به ئاشکرایی بریار ده دات که همه مو و په یدا بوونیک پیویستی به هیز کاری ئاشکراکان، به بونی و، په یدا که ره مهر فرکاره ناگونجیت خوی په یدا بووبیت چونکه ئه ویش پیویستی به هیز کاریک هه به بیویستی به هیز کاره کان بی به هیز کاریک ده بین به یدا که ره کاره کان بی کوتایین، چونکه زنجیره بی (تسلسل) له لای عمقل مه حاله، له به رئه وه ده بیت په یدا که رو ستکه ری په یدا که ری در و دنه یاش نه وه ی نه بوونیکی ره ها بووه.

شیخ/، بزیت، بزیت،... ئهی حمیران.

حهیران: و سهبارهت به به لگه کانی پیویست (وجوب) که فاراییو ئیبن سینا و دیکارت و لوك و لایینر... همتد پابهندی بوون.

ده لیم عقل به ناشکر ا بریار ده دات که مانای بوون له نیره ند سن حاله تدا جیگو رکی ده کات (ده شیّت، مه حال ، پیریست) (الأمکان ، الاستحالة ، الوجوب) له به ر نهوه هه موو شییک یان بوونی ده شیّت یان بوونی مه حاله یان بوونی پیریسته و ، عمقل بریاری نهوه ده دات که نه م گمردوونه له جوّری (ده شیّت) و له حاله تی (ده شیّت) دا ده بیّت زالکه ری هه بی حاله تی بوون زال بکا به سه ر نه بووندا ، که بتوانیت له ده شیّتهوه ده ربازی کات بو بوونیکی کرداری (فعلی) و پهیدا که ری نه م بوونه ، ناگونجیّت بوونی له جوّری ده شیّت بوونکه نه و کاته پیریستی به پهیدا که رین که ده بیّت که نه مه ش دیسان به ره و یاسای رنجیره ی مان ده باته و که نه مه ش له لای عمقل مه حاله .

که واته نهم پهیداکه ره، ده بینت (پیویسته بوون) بینت و، نهم پهیداکه ره پیویسته بوونه، ناگو نجینت له خودی خویدا ده شینت بینت، چونکه گهر وا بینت، نهو کاته ده بینت خودی ده شینت بینت، پیویسته بوون بینت، که نهمه ش پیچه وانهی عمقله چونکه دوو لایه نی دژبه یه کوده کاته وه که (ده شینت پیویسته) و له به ر شهوه ی دیسانه وه روو ده کاته وه یاسای زنجیره یمی که واله هی کار ده کات بینته هی یه که یق کاره که خوی و هه روه ها هی کانیش بینه هی که واله هی کاره که خوی و هه روه ها هی کانیش بینه هی کانیش که واله هی کانی خویان.

ئهم خولاندنهوهیش کهوا باوهپیبان ده گوتری له زاراوا (دهورو تسلسل) لهلای عهقل مهحاله لهبهر ئهوه ئهم گهردوونه دهشیت، پیویستی به پهیداکهریك همیه کهلهخودی خویدا پهیدا به بهیدا به وینسته بوونهیش خودای بهخشندهیه.

لهیه کیلک لـه و ته کانی دیکـارت کـه ههمیشـه خـهالک دهیالیّـتهوه (مـن بوونم ههیه، کێ پهیدای کردم و کێ دروستي کردم؟)

من دروستکهری خوم نیم و پنویسته دروستکهرینکم ههبینت و ثمو دروستکهرهش پیویسته (پیویسته بوون بینت) که خودای به خشندهیه.

به گویرهی دهربرینی باسکال: (لهوانه بوو نهبومایه گهردایکم پیش لهدایکبوونی من بمردایه، کهواته من زیندهوهریکی (پیویست بوون) نیم، کهواته پیویسته (پیویسته بوونینك) ههبیت که بوونی من پاپهندی ببیت تهویش خودایه.

شیخ/ و به گویره ی ته عبیر ده ربرینی قور ثان: ﴿ أَمْ خُلِقُــوا مِــنْ غَیْرِ شَیْء أَمْ هُمُ الْخَالقُونَ ؟: یا له هیچ شتیك پهیدا نه بوون یا خود خزیان دروستكه ری خزیانن؟ ﴾. حمیران/و لمبه تگه کانی (هنو هن کاره ی تمواو) وا لمسمر بنه مای (باوه پی هاودژ) (مبدأ التساقض) که لایبنز به ئاگابووه لینی عمقل وا بریار ثمدا همموو شتیك که ثیمه ثمندیشه ی ده کمین ده بینت، یان ده شیت بینت و یان مه حال بینت و یا خود پیویست بینت و مراستی ثمم گمردوونه ده گمریتموه بن جوری (ده شینت)

ه مموو راستیه کانی جوّری دهشیّت دهبیّت (هوّ و هوّکاریّکی تـهواوی) ههبیّت بوّ کهوتنهوهیان و هیّنانه بوونیان.

ثهم گهردوونه بینراوه خوی دروستکهری بوونی خوی نییه، و تهی بهوهی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بخوه دروستکهری بوونی بخوه و بیش و و تراوه. که واته پیویسته نهم گهردوونه راسته ده شیت هخو هو کاریکی ته واو هه بیت بو خستنه و هی بوونی، چونکه به بی (هخو هو کاری ته واو) بوونی نابیت، له گه ل ثه وهی که شتیکی راستی به بوونی هه به وه ده بیت (هخو هو کاری ته واو) بو بوونی، له و په پی زانست و توانا و کاربه جی بیت هه موو سیفاتیکی ته واوی له خو گرتبیت، چونکه گهرسیفاتی ته واوی له خودای به خشنده یه.

شیخ / تو لیبوردراوی ثمی حهیران، له کولبوون و نهتوانایهی عمقلت که تووشی دهبیت له ثمندیشه کردنی ثمم همموو بابهتانمدا و عمقلت گموره ترنی به له عمقلی غمزالی و ئیبن روشد ثیبی طــوفهیل و کانت و سبهنسه رکهبه گشتی دان دهنین بهنمتوانای عمقل و کولبوی لمهمندی کاتدا.

به لام ههرگیز لینبوردراو نیت له به رده م شهم کولبونه دا دهسته و سان و سهرسام و نه تو انابیت له به ده رخستنی به لگه بره ره کانی عهقل بو خوت، که شهم کولبوونه به و یلبوونی نه ندیشه دو و چاری نه و و یلبوونی نه ندیشه یه نابیت که له پاشیدا به هوی به لگه بره ره کانی عهقله و ه پوو چهلی بکه ینه و و به در وی خوینه و ه که و نه در وی که و ته که و تا به که یا در و که یا در و که و تا که و تا

حميران/ ههموو لهشم گوييه گهورهم.

شیخ/ ئیم گهردوونیه راست و بینراوه،... ثایبا لهبهشی (دهشینت) یبان لهبهشی (پیویسته)

حەيىران/ بىنى گومـان ئەمـە لەبەشـى دەشـيــت چــونكە دەتوانـين ئەنديشــەى نــەبوونى گەردون بكەين.

شیخ/ ئایا... گەردوون دروستكەرى خۆى بووه؟

حەيىران/ نەخىيْر.... چىونكە ئەم ئەندىشەيە پىنچەوانەيەكى عەقلىي دروستدەكات، كە ئەوكاتە دەبىتە (پىنويستە بوون)كە خۆى لەراستىدا (دەشىيْت).

شیخ/ کهواتـه دهبیّـت (هــۆو هۆکــاریٚکی تــهواوی) ههبیّـت بــۆ خســتنهوهی و هیّـنانه بوونی.

حەير ان/ ئەمە، ئاشكرايە.

شیخ/ کهوانه گهردوون پیش ثهوهی هنر و هنرکاری تهواو پهیدا بکات بوونی نهبووه. حهیران/ گومانی تیادا نی یه کهوایه.

شینخ/ ئایا، ئەندیشه کردنی بوونی گەردون لەپاش نەبوون هیچ پیچەوانەيەك بۇ عەقل دروستدەكات، بېر بكەرەوە ئەي حەيران.

حەيىر ان/ نەخىرْ .... بەلكو پېچەوانەيى عەقل كاتىڭ دروست دەبىت كە ئەندىشەي نەبوون بكەين بەوەي كە بوونى گەردوون نەبوونى لەيىشەوە نەبووە.

شیخ/ پهیدا بوون لهنهبوونهوه، لهلای عمقل مهحال نییه، گهرلهلامان مهحال بوو یان بهدورمان زانی و نهتوانابین له ئهندیشه کردنی وه کوو لایبنز دهلیّت.

حمیر ان/ راسته، لـهلای عمقل مهحال نییه.... بهلام گهورهم سویند بینت بهخوا من تا ئیستا نـهتوانام لـه ئهندیشه کردنی لـه گهل ئهوهی بههوی بهلگه برهره کانی عمقلهوه باوهری تـهواوم بهخودا پهیداکردووه سـهبارهت بهوهی کهلـهلای عمقل مهحال نییه، بهلکو مهحال ئەوەيـە كـە نـەبوون پينش بوونى گەردون نەبينت، كە بوونەكەي (دەشينت) بەلام چى بكەم گەر عەقل نەتوانا بينت؟

شیخ ً و بههای ئهم نهتوانایی یه چییه بهرامبهر به لگه برهره کان؟

مىيىش هـەروەك تىز عـەقلىم نەتوانايە لە ئەندىنشەكردنى دروستبوونى لەنەبوونەوە، بەلام بـاوەرى تـەواوم ھەيـە كـە ئـەم نەتواناينىيە ئەنجامى ويللى ئەندىنشەى پووچەل و بىن مانايە. و دەستەوەسان بەرامبەرى ئاماۋەي تىكچوونى عەقل دەكات.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ ئایا.... باوه رت به راستیه کانی ماتماتیك نییه که باوه ری ته و او به نه نجامه راستیه کهی ده هینیت؟

حەيران/چۆن.... نەء.

شینخ/ ئایا زور لـه راستیه کانی ماتماتیك نازانیـت، کـه پشـت دهبهستیت بهشته سهرتایییه ئاشکراکانی عمقل کهله سهرهتادا نادیارن لهلات و، تهنها بههوی بیر کردنهوهو ئاکاغوازی و بهلگه خوازی بوت بهدهرده کهوییت.... ؟

حمیران/ ئەمـه راسىتە... بەلام دواي بيركردنەوەو بەلگـەخوزاي دەتـوانم ئەندێشــەي كەم؟

شیخ او ته ت چی ده بینت، گه ر چه ند با به تینکی ماتماتیکی ساکارت بینشکه ش بکه م، که به هوی به لگه برره کانی عه قله وه به ده ستها تو وه له گه ل نه وه شدا عه قلت له ئه ندیشه کردنیدا دو و چاری نه تو انای ده بینته و ه ته نانه ت به ده رخستنی نه نجامی کیشه ماتماتیکه که ش ؟!

حەيران/لەنموونەي.

شیخ به تاگا به ته ی حدیران، عه قلمان له بواری ژمیره زوره کاندا کول ده بینت به رامیبه رئه ندیشه کردنی چه ند راستی یه کی دیار و تاشکرا، که ته نیا پیدیستی به به به به کردنه وه یه کی کهم و ژمار دنیکی ساده هه یه له جوری کو کردنه وه بو تیگهیشتنی ته و او لیی، عمقل به شیوه یه کی سهیر کول ده بینت لیی، ته نانه ت له نمیجامه که ده که ویته گومانه وه، گهر راسترین که سیش نه و نه نجامه ی پی بلی، بگره عمقل خوشی نه و نه نجامه ی بد به بی بلی، بگره عمقل خوشی نه و نه نجامه به به ده که ویته به ده که ویته به ده که ویته به ده کومانه.

ئايا... (مەتەتى پەرە پارچەكراوەكە دەزانىت)؟

حەيران/نەخىر..... گەورەم.

شیخ اگهر په ره یه کی زور ته نکت بدریتی که نه ستوریکه ی به شیک بیت له (۱۰۰) به شی میلیمه تریک و داوات لیکریت بیکه یته دو و به شه وه و ، پاشان دو و به شه که ش بکه یته چوار به شه وه و چوار به شه که شر بکه یته هه شت به شه وه ، .... نا .... به م جوره که رت بوونه که دو و باره ده که یته وه تا .... ده گه یته (٤٨) جار ، وه لیت پر سرا پیش نه وه ی ده ست به که ر تبوون و ژمار دن بکه یت به پی مه زه نده ت دریزی نه م پارچانه چه ند ده بیت پیش که ر تبوون و ژمار دن بکه یت به پی مه زه نده ت دریزی نه م پارچانه چه ند ده بیت که پاش که ر تبوون به (٤٨) جار ؟ ناتوانی بلیت هه ر چه ند زور له خوت بکه یت که ریز و یم بیتو ترا ریزه یه کی بو دابنیت و ، بلیت د ریزی که که ی زیاتره له ۱ یان ۲ یان ۳ مه تر و گه رینتو ترا به ستوریکه ی زیاتره له ۱۰ کیلومه تر ..... هه رگیز باوه ر ناکه یت ....

گهر پیتووترا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه کیان دابنی تا به رزده بیتووترا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه که ویت، که دووریی به رزده بینی به کهی له زهوییه و ۳۸۶ هه زار کیلومه تر ده کات، گه ربه شیوه یه کی ساکار لهم ژمیره یه بکولیته و و بته ویت ئه ندیشه ی بکه یت ده بینیت عهقلت نه توانایه له ئه ندیشه کردنی، پینوسه که ت بگره و ژمیره بکه ئه ی حه یران.

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیست: پینووسه کهم گرت و دهستم بسه ژماردن و کو کردنه و کرد بو ماوه ی زیاتر له کاتر میریک و شیخیش پیده که نی، کاتیک ته و او بووم بوم به ده رکه و ت به همزی ژمیره یه کی ساکار په په پارچه کراوه کان، گهر بخرینه سه ریه ك به راستی نزیکه بگاته مانگ، به شیخم و ت.

حهیران/ بهلنی، راسته ئهی گهورهم دریژییه کهی نزیکهی ۳۸۶ ههزار کیلوّمهتره.... و راسته نزیکه بهرمانگ بکهویّت بهخودا ئهمه شتیّکی سهیرو ناموّیه.....

شیخ / ئیستا پر سیارت لیده کهم / ثایا ده تو انیت ئه ندیشه ی ئهم ئه نجامه بکهیت پاش ئه وهی خوت به ده ستت هینا. و یا خود هیشتا هه ست به نه تو انای عه قل ده که یت له ئه ندیشه کر دنیدا.

حەيىران/ سىويند بىنى بىمخوا.... تائىسىتا ھەسىت بىمتوانايى عىمقل دەكمەل دەكەم لەئەندىشە كردنىدا.

شیخ/ ئایا.... دەركت كردو باوەرت هینا ئەى حەيران كە عەقلىمان زۆر كات بەتوانايــە لــە ئەندیشــه كردنى زۆربــەى راســتیه كان كــه بــەهۆى بەلگــه كانى عەقلـــەوه بەدەستھاتووە.

حەيران/بەلنى... باۋەر دەكەم... بەلام چۆن ئەمە دەبيت؟

شیخ الهبهر ئهوه و اعهقلمان دروستبووه که نه تو انانیت له ئهندیشه کردنی زوربه ی راستیه کان، به لام به هوی به لگه بره ره کانی عمقله وه ده تو انیت بریاری راستیان بده یت چونکه ثهی حمیران (ئهندیشه کردن) جیاوازه له (به گه پ خستنی عمقل) له وانه یه به عمقل باوه ربه شتیک بهینیت به لام ناتو انیت ئهندیشه ی بکه یت، چونکه به گه پ خستنی عمقل په ناده بات بو شته سه ره تایی یه ئاشکر اکانی که عمقل خوی ریکیان ده خات و پهیوه ستیان ده کات به یه که وه و ، ده رهینانی ههندیکی تریان ده کات و ، دروستکردنی همندیکیان له ههندیکی تریان ده کات و ، دروستکردنی که نادیک نان له به ناره و بروره عمقلیانه ی که نه و انه یه به نام بازیت ئهندیشه یان بکریت ، نیستا تیگه یشتیت ؟

حەيران/بەلىنى... تىڭگەيشتىم.

نه خیر چونکه شهم ژمباره زوره لهم رووبهره بچوو که دا، عه قل نه توانایه له ته نه ندیشه کردنی دا، به لام نه توانایی به له به گه رخستنی عه قل تیایدا و اته به هوی عه قله و بریاری راستی یه کهی ده دات، له و انه به ژماره له لیکو تینموه گهر دیله نویکاندا بگاته ژماره یه کی سه رسور هینه رکه عه قل نه توانا بیست له ثه ندیشه کردنی ثاله مه وه بوت

به ده رده که ویست نه ی حمیران، بز نموونه زانایان ژمیر ده ده که ن و ده لین خیرایی له رینه وه ی ده نگل خیرایی له رینه وه ی ده نگ له و انه یه بگاته... نیو ملیؤن له ره له چر که یه کدا و، نه مه ش چه سپاوه له لای زاناکان چه سپاندنیکی عمقلی، زانستی بره رکه هیچ گومانیکی تیادا نی یه، نایا و ایان ده بینی که بتوانن نه ندیشه ی نه م ژماره زوره ی له رینه وه بکه ن له چر که یه کدا؟

بن تاقیکردنه وه، ثایا ده توانیت ثه ندیشه ی روودانی هه زار له رینه وه له چرکه یه کدا بکه یت ؟ چه جای هه زار له رینه وه یا خود نیو ملیون له رینه وه له چرکه یه کدا، به لام ثه م شته ی که تو نه توانای له ثه ندیشه کردنی دار شتنیکی راست و بی گومانه، ثایا به چ ریگایه ک دوزیانه وه ؟ بیگومان به هوی به گه پر خستنی عه قل و ژمیره (حساب) وه دوزیویانه ته وه.

ئیستا تیگهیشتیت که جون ئەندیشه کردن جیاوازه لـه بهگهرخستنی عــهقلّ و، پهند وهرگرتن وا لـه بهگهرخستنی ژیریو عــهقلـدا، نهوهك لـهکول بوونی لــهــهندیشــهکردن.

حديران/ بهاني زور بهروون و ثاشكرا تيّگهيشتم.

شیخ / نیستا لهوتهی زانایان و فهیه لسوفان تیگه یشتیت که ده لین: دروستکردنی بوون له نهبوونه وه له لای عمقل ده شینت، ته نانه ت گهر عفقلیش کول و نه توانا بیست له ئه ندیشه کردنیدا؟

حهیران/ بهراستی (فهلسهفه دهریایه که پیچهوانهی ههموو دهریاکانی تره، هه لگری ریبازی دو و چاری تر سناکی و خنکاد له روّخ و که ناری دا دهبینت و، له ناخ و قولیدا دلنیایی و باوه ری دهستگیرده بینت).

شیخ/ ئیستا کاتی قورئانه ئهی حهیران، ئهو قورئانه پیرۆزهم له کتیبخانه که دا بز بهینه و تز برز بز جینووستنه کهت.

مُنْ كَارِيْكِي ترم هەيە كە پيشكەشى خوداى پەروەردگارى بكەم بەبىي فەلسەفە..

وته کانی په روه ردگارم

حهیرانی کوری نهزعهف ده نیست اله ژووره کهی شیخ ده ربیووم پاش نهوه ی قور نانه پیروزه کهم دایه دهستی و چوومه جینووستنه کهم، خهو نه ده چووه چاوم چونکه فیر نه بروم المه کاته زووانه دا بنووم، و نه شم نه تو انی بخوینمه وه چونکه چراکه هیشتا له ژووره کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده کرد که بخه وم له نیوان خه وو ناخه و دا به ده نگی کو کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده برد که بخه وم له نیوان خه وینکی قوول دایگرتم تا... به ده نامی لیدانی ده رگاکه له لایم نهیوه پیته و میرده که وه به ناگاها ماتم و کاتین له جینووسته کهم هه ستام بو نه وه ی ده رگاکه بکهمه وه ده بینم چراکه هه رله ژووره کهی شیخدا رووناکه و کاتین بانگی به یانی داشیخ به ره و ده ستنویز هه لگرتن چوو، پرسیاری شمو نه خه و ته و رئان ته و او بوو، پرسیاری

و وتم/ گهورهم شهونخوونی بن هیزت ده کات.

ووتي/ ئەمە ھەمووى لەبەر تۆيە ئەي حەيران.

ووتم/لهبهر منه؟

زَّهُردهٔ خه نه یه ك گرتی و به ره و ده ستنویزه كه ی رؤیشت له پاشدا هه ردو و كمان نویژی به بانیمان كرد، له پاشدا شیخ به ره و جینوستنه كه ی چوو، و و و تی: من ته م پر ب ب په رستگام ناچم.... له به ر ته وه پیویستیم به خه و یکی زوّره، منیش ته و روّژه م له نیوان په رستگای شیخ و مزگه و ته كه دا به سه ربرد، و ته و انه ی دوینی شه و شیخ پینی گووتم به سه ریا چوومه و و دو و باره كوّو ژمیره ی (مه ته لی په په په پارچه كراوه كانم) كرد... ده بینم له و په په په په په په په په په به له ته ندیشه كردنی هه ندی راستیه كان كه به هوی عمقله و ده سه لینرین. . و نابیت ده سته و هستان بین به رامبه رئه م نه تو انایی یه و مه هاندی كه لامان چه سپاوه، باوه ر به و به نه به نه نه نه نه نه نه نه نه به ره نگاری به لگه ی پینا كریت، و و ته كانی غه زالیم ها ته و و به دام و روه و دو و باره به و ته كانی غه زالید اله چوومه و دو رکم كرد، مانای ته م و ته یه ی (ته نها ریگا چاره یه ك بؤگومان و و یکلی چوومه و دو رکم كرد، مانای ته م و ته یه ی (ته نه اله ریگا چاره یه ك بؤگومان و و یکلی

ئەندىشە، بەلگەيە) و بەلگەش بەھۆى پىكەوە لكاندنى سەرتايى بنەما پيۆيستىيەكانى يەوە بەدەست دىنت، كە عەقل بەبى ئەوان ناگاتە باوەپى تەواو) لەپاشدا ووتم ھاوار بۆ خۆم، چۆن دەركى ئەم ھەموو شتە بكەم، و ويللى ئەندىشە فەرامۆش بكەم، لەكاتى چەسپاندنى بەلگەى برەردا، گەر خودا ئەم پىياوە رابەرە بەئارامەي بۆ نەرەخساندمايە، ھاوار بۆ خەلك بە دەست ئەم ھەموو گومانەوە، كەھىچ كەسىك دەربازبوونى نى يەلىكى، ئايا.... ئەو ھەموو لىكۆلىنەوە باسانەي كەئىمە كردمان لەمەوبەر بۆ ئەو خەلكە بەدەستىت؟

خوداش به گویرهی توانامان داو اکردنمان بهسهردا دهسه پینینت... چوّن ده توانن ئهم همهوو گومانه له باوه پیان به دوور بخه نه وه گیراره داهات... چوومه لای شیخ... ده بیستم له ده فستمریکی گهوره دا هه ندی ئایسه تی قور شانی نووسیوه، سلاوم لینکردو هم دووده ستم ماچکرد، زهرده خه نه یه گرتی و ووتی: –

بؤچی... به بی بؤنه دهسته کانم ماچ ده کهیت چی یه خواحافیزیم لیده کهیت، و ا دهزانی لهوانه کانت تمواو بوویت و بهرهو وولاتت دهچیتهوه... نهخیر ثهی حمیران هیشتا زؤرت ماوه کهوانه کانت تهواو بکهیت.

جهیران/ ههرگیز نه هاتو ته یادم لیّت جیابهمهوه ثهی گهورهم: گهر سهردانی باوکیشم بکهم ههر ده گهریّمهوه بوّلات، لهزانکوّی (پیشناوهر) لهزانست دابرام، سویّندیی بهخودا لهتوّ باشترم دهست نه کوتووه پاش دابرانم له زانکوّ ههردوو دهستتم بوّیه ماچکرد، چونکه دهمهوی بهسوّرو ههستیّکی زوّرهوه بتوانم بهم ماچانه دهریبیرم.

رازو نهینییه کی خومت له گهل دا بکهم، و ثهم ماچانه یکهم به صدقهی پیش نجوی (قدموا بین یدی نحواکم صدقه)

شيخ/ چيت ئەويىت بىلنى، وتەي ناخۇش لەتۇ نابيستم.

حهیران / زور بهووردی بیرم کردهوه لهو راستیانهی که دوینی شهو پینت راگهیاندم، تو خودا پیم بلنی، چنون توانیومه دهرکی تهم ههموو شتانه بکهم و چنون فیر بووم ویللی تهندیشه له ثاستی به لگه بره ره کانی عهقل دا فهرامؤش بکهم گهر خودا تهم پیشهواو رئ پیشانده ره دلسوزه سنگ فراوانه به تارامهی بن نه ره خساندمایه ، له نموونهی به ریزت... تهی گهورهم؟

شیخ/ ریپیشانده ره پیشه و اکان زوّرن قهی حهیران، که له و انه وه بـوّ قیمه ماوه ته وه، ته نها قه وه گرنگه که داو اکباری ریّگهای راست سه رنجیّکی قوول و بیرکردنه و هیه کی دوورو دریّژی ههبیّت و پرسیار له شاره زایانی قاین و قورقان بکات.... شیخ/ ئهمه راسته حهیران، و ئهمه بوو که دهموویست تو پنی بگهیت و پیشانی بدهم و ئامؤژگاریتی پیبکهم تا گهیشتمه ئهو پلهیهی که بتوانم توی پی رینمایی بکهم به گهیشتنت بو بهراستی بیرو کهی به باگه پیکهاته کان و راستیه کانیان به لکو ئامؤژگاری همموو ئهو مرو قانهی پیبکهم که بویان ریناکهویست خویان تهرخان بکهن بو بهسهر کردنهوه و لیکو لینهوهی دوورو دریش نهت بینی چون دوینی شهو لهبهر تو خوم تهرخان کرد بو خویندنهوهی قورئانی پیروز.

شینخ/ به چی ٹامۆژگاریم ده کهیت گهورهم.

تینخ/ تو و خوم و همموو مروفیك هیوادارم گویبیستی ناموژگاریییه کهی نیبن روشد بین که ده لیت پنویسته بو چهسپاندنی بوونی خودا پهنا به رینه به به به سه ره تاییه، ساكاره، ناشكراكان كه عهقل به ناسانی ده ركیان ده كات به بی چوونه ناو قولایی گیژاوی به لگه خوازی و موناقه شه گیری كه روته له ویلی نه ندیشه و كولبوون و نه توانایی، كه نه مانه شه و به لگانه ن كه قور نان زیاتر ناماژه یان بو ده كات له به لگه پنكها ته كانی تری عهقل.

چونکه له ده رککر دنیاندا نه زانینکی نه خویننده و ارو زانایه کی فهیله سوف وه ك یه کن، نه زانه که به کورتی له ساکاری و ئاشکرایی و سه رتای یه کهی تیده گات، به لام زاناکه به دریژی تیده گات و ده زانیت ثهم ئاشکراییانه له به لگه کانی قور ئاندا په ناده به نه گهلیك به نگستی به ده رخراو (شواهد) و هم موویان به گشستی بریارینکی عمقلی پیکده هینن به جوریك، که ئینکاری کر دنیان وه ك ئینکاری هاو کیشه ی ماتماتیکی راست و دروست و ایه.

حهیران/ نهمه شتیکی سهیرو سهرسورهینه ره، به راستی شیخی گهوره مهمه و پیش ناماژه ی به وه کرد که نه قور ثاندا سه باره ت به به لگه نه سه بوونی خود او دروستکردنی گهردوون کومه نی به نقگه ههیه گهرشتوونه ته راده ی ثیمه جاز، که نه توانای تیگه پشتنی ثیمه دانی یه و ههروه ها هه ستم به مه کرد له خویندنه وه ی هه ندی نه به لگه کانی ثابه ته قور ثانیه کاندا. به لام نه و انه بوو که هه موویان به گشتی بریاریکی عمقلی بده ن که شیماریکردنیان وه کیشه یه کی ماتماتیکی راست بیت.

شیخ/ چەند جار قورئانت خویندۆتەوە ئەی حەیران؟

حەيران/ ھەلەم نەكردبينت زياتر لە دەجار خويندوومەتەوە.

شینخ/ و تـه کانی باو کــت دیـتهوه یـادت کهلـه خـهودا پـینی و و تیــت (ثایـا قور ثــان دهخوینبت؟)

حەيران/لەيادمەو لەيادى ناكەم.

شینخ/ نایا به خهیالتا هاتووه که به وردی سه رنج بدهیته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خودای په روه ردگیسار (اِلمَسا یَخْشَی اللَّه مِنْ عِبَاده الْعُلَمَاءُ که تسا... بزانیت، په روه ردگارت، ترسی له دلی زانایاندا کو کردو ته و به رامبه ربه گه و ره یی خودا خوی، و ویستویه تی نهینی یه کانی بوون و دروستکردن، په یوه ست بیت ته نها به زانایانه وه هه روه ك ئین روشد و جسر ده لین؟

حەيىر ال/ سەبارەت بەم ئايەتە پر سيارم كرد ووتيان مەبەست لــه ئايەتە كـه (زانايانى ئايىنىيە) . .

شيّخ/ ئايا... دەبيّت زانايانى ئاينى زانستەكەيان ئەوەندە سنوردار بيّت كە تەنھا بايەخ بـدەن بـممانا زاراوه فيقهـيه كان كـه پەيوەسـتە بەدەرهيّىنانى بىريارەكانى خـودا پەرسـتن و مامهاله کردن (معاملات) و هبی ثاگابن له نهینییه کانی بوون و دروستکردن کهلهریگای فەلسىمفەو زانسىتەوە بەدەسىت دينىن، نەخىير... ئىمى جەيىران (فقىسىە) تىگەيشىتنە بىز ههموو شتینك و ههموو شتینك كه ثاییني لهخو گرتبینت له نهیني و دانايي و بریاره كان و ہیہ کے م شبت کے پیویستہ تینی بگہین و تہ کانی خودایہ، ثمو ٹایہتانمی کہ ٹاماڑہی بوونی خودا ده کهن، بهوهی که دروستکهرو زانا و بهتواناو ویستدارو بنی ههانهو خاوهان نهخشه و كاربه جيّيه، و ئهم ئايه تانه ناتو انريّت به تهو اوى ليْكبدريّته وه، كاتينك ده تو انريّت كه شارهزاییه کی تمواومان ههبینت بهسمر نهینییه کانی گمردوون و سیستهم و بریار و وورده کاریی یـه کانی دا، و زانایـانی ئاییـنی پــُویســته لههــهموو کــهس زیاتــر شــارهزابن بەنھىنىيەكانى زانسىت، و كاتىن ئىم ئايەتىە پىرۆزەيان بەسەردا دەچەسپىنت ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّـــةَ مـــنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ كەترسەكەيان چرو پردەبيْت كە شارەزايى تەواويان ھەبيْت سەبارەت بەزانستەكانى گەردون،و ھەرشتىڭ كەپەيوەست بىت بەنھىنىيەكانى بوون و دروستکردنهوه و که قورئان ههندیٰکیان بوّ ریّنمایی کردووین و ههندیْکی تریشی بوّ باسبکردووین، و ئهم ثایهته پیرۆزه له شیّوازی وتهکهیدا، تهنها بۆ ئهو فهرمانه نههاتووه که پهیوهسته بهخودا پهرستي و مامهانهو رهوشته و بهانکو لهشیوازي وتهکهیدا ئاماژهبه توانايي

و کاربهجیٰیی خودا ده کات لـهباران باریندا، و همروهها دروستکردنی رووهك و ئاژهلّ بههموو جورو رهنگیانهوه، همروهك خودای مهزن دهفهرمویّت

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلْوَالُهَا وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِف أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَ الْجَسَبَ اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: مَاخِوْ نه تدى، خودا وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِف أَلُوالُهُ كَذَلِك إِنَّمَا يَخْشَى اللَّه مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: مَاخِوْ نه تدى، خودا لوى له و به رزهوه باراندووه، ميوه جاتى هه مه ره نگه مَان پيرواندووه؟ له كيوانيش ريكه وبانى سپى و سورى جوراو جورى به ره نگ جيا وه دى هيسنان؟ ره شهى وه ك قدله ره شهيان تيدا هه يه له مه مه ردم و جانه وه و ثاره اليش ده ترسن فاطر / ٢٧ .

حمیران/ بینگومان، مهبهست لـهم ثایهته ئهو زانایانهن که فره شارهزایی نهینییه کانی گهردون و سیستمه کانین).

سیخ / تیگهیشتنی تمواو، نمه و به لگانه ن که له قور نانی پیروزدا ها توون و ناماژه به بوونی خواوه ند و توانایی و کاربه جی یی یه کهی ده که ن، که پیویستی به سی کار هه یه، و نایه ته قور نانی یه کان نانی و کاربه جی یی یه کهی ده که ن، که پیویستی به سی کار هه یه، و به راور کدندا له به رچاو و عمقلدان تاوه کو مروّف له بیر کردنه و ه دا فکری له چوار چیوه ی قور نان ده نه چیئت، به ناره زوویه کی راست و دروسته وه له م نایه تانه بکولین ته و له سه رو شنایی زانست و فه لسه فه، بو به ده ستهینانی نه و به نگانه ی که له خوی گرتووه که که وه لامدانه و هه بو بی باوه ران، و ده رچوونه له و گوتو به نده ده مارگیریی یه کویرانه ی بو هم رایه کی نایینی یا خود فه لسه فی دو تریت.

شیخ انه خیر، حهیران نه خیر، و ثهوانه ی ثهو قسبانه ده که نه نه زانان و نه ژیرو نه دانا و قور شان همر گیز فهرمانگه یه کی زانستی و زانیاری نی یه، و له پرووی فیر کردنه وه هیچ مه به ستی نی یه رینمایی خه لك بكات بو زانسته کانی گهردون و شهو ئایه تانه ی که ئاماژه ی راسته کانی گهردون و شهر و نایه تانه ی که خه ناماژه ی راستیه کانی گهردون ده که ن زانست به ده ریخستوون مه به ستی ئاگادار کردنه و هی حملك له دروست کردنی گهردون ها توون که وا چون دیارده کانی ویست و تونا و زانست و دانایی و وورده کاری و سه نگیتی له خو گرتوه که هموویان به گشتی ئاماژه ی بوونی خود ده که ن که ئینکاری دروست کردنی گهردوون ده که ن به ریکه و ته و مه به ستی نی یه خود داده که ن که ئینکاری دروست کردنی گهردوون ده که ن به ریکه و ته و مه به ستی نی یه

را پۆرتكردنى زانسته كانى گهرودن، چونكه قورئان ووتاريكه راويژى مرۆف ده كات بهزمانى مرۆف خوى، و خودا فره داناتره لـهوهى كه راوينژى مرۆف بكات به زانستيك كه تهنانهت ناوه كهى نازانن بينجگه لهنهينى په كانى.

به لام خودای مهزن ثاماژه ی بو به لگه کانی بوون و توانا و ویست و زانست و دانایی خوی کردوه، به ده ربرینیکی سهر سهو پهینه رکه کابرایه کی نه خوینده و اری ده و ارنشین له سه ده ی ده و ته بیسته مدا له سه ده ی زاناش له سه ده ی بیسته مدا نهینی یه کانی تینگیشتو وه ، و پیاویکی زاناش له سه ده ی بیسته مدا نهینی یه کانی تینده گات ، هه رله مه وه نه و مو عجیزانه ی که قور ثان له خوی گر تووه به ده رده که ویست . نه که ته نها له پرووی ره و انبیژی یه که یدا وه که له وه و پیش باسکرا ، و مو عجیزوه کانی ره و انبیژی و زمان پاراوی ، عه ره ب ده رکی ده کات ، و قور ثان و و تارینکه را ویژی هه مو و خه لك ده کات به گشتی .

بن نهم جنوره موعجیزانه خودای زانا و کاربه جی ناماژه ده کات و ده فه رموینت فرسنویهم آیات نافسی الآفاق و فی آنفسهم حَتَّی یَتَبیَّنَ لَهُمْ آلَهُ الْحَقُ ﴾، خودا دوای چه نده ها سه دده نیشانه کانی گهوره یی خوی له ناسوی ناسمانه کان و زه ویدا به ده رخست وه که چون په یمانی دابوو، و بن مرفر قیش به ده رکه و تکه خودا هه رخوی راست و هه قه ، له و لاته کانی رفر ناوا چه نده ها کتیبی دو و رو دریژ له م پروه و بلاو کراوه ته وه به لام یه می موسلمان، که ده ستینشخه ربووین له به ده رخستی زورینه ی نه و نایه تانه ی که له ریگای موسلمان، که ده ستینشخه ربووین له به ده رخستی زورینه ی نه و نایه تانه ی که له ریگای زانسته و هورنی زاناکانمان، به لام قورنانی پیروز به م به لینه ی پیشکه شکرد و ناماژه ی بو زور له و به ترگانه کرد که بون و ته نیایی و توانا و کاربه جی یی خودا ده سه لینن پیش ۱۹۰۰ سال.

کورته ی باسه که مان نه ی حهیران نه م نایه ته قور ثانیانه نزیکه دابه ش بیت له نیوان بانگیزی بو ناسینی خودا و هرینمایی یه بو به لگه کانی بوونو ته نیایی و ویست و توانا و کاربه جی بی و زانستی خودا و گشت سیفاته به رزه کانی و به لینه خوش و ناخوشه کانی که هاندانه بو پهرستن و خوپار استن له سهر کیشکردنی فه رمانه کانی و سوربوون له بوون له بوون و به هره یی روژی زیندو و بوونه و هو باداشت و بریاره کانی خوا په رست و مامه له کردن و به هره یی له کرداریی ژیان و هاندانمانه به ره و ره و شتی په سه ند و چه ند داستانیک که په یوه ندی یان همیه به م شه ش به شه ی که باسکرا.

به لام لهههموو به شینکمان گرنگترو مهزنتر له لای خودا، به شی یه کهمه چونکه باوه پ به بوونی خودا بناغه و بنهمایه بز ههموو به شه کانی تر، لهبهر ئهوه کاتینك که په په کانی قور ئان ده کهینهوه دهبینین، ثمو ثایه تانهی که ثاماژهی بوونی خودا ده کهن له ههموو سوره ته کانی قور ثاندا هاتوون، به لکو له سوره تیکدا چهند جاریک دووباره دهبنهوه.

حدیر آن دهلیّــت/ لـیّرهدا شیّخ ثـمو دهفتهرهی داپیّم که ثهو ثایه تانهی تیادا نووسیبوو و ووتی/

شینخ ا ئهمه ثمو دهفته رهیه که ثایه ته کانم تیدا نووسیوه به گویرهی ریز به ندی دابه زینیان زیاتر ثمو ثایه ته به ناگه له ناتر شهو ثایه ته به ناگه له سهر زیاتر شهو ثایه ته به ناگه له ناتر شهو ناتری، و به وه ی که خوی، دروستکه رو زانا و وینه کیش و به ثاگا و به توانا و کار به جی یه.

رور ئاماژه ی هیناوه تموه له سه ر نهینی تواناکانی و کاربه جی یی یه که ی سه باره ت به سیستم و بریارو وورده کاریی و سه نگینی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و خورو مانگ و هه ساره کان و ئه ستیره کان و روژ، و باو باران و چیاو رووبارو ده ریاو رووه ك و ئاژه ل و مروف و بیستن و بینین و دل و ئه و سیستم و یاسایانه ی که وا ئه م دروستگر اوانه له خزیان گرتووه.

وهره ئه ی حدیران، با... ئهم ئایه تانه بخوینینه وه و لهیه کومه لادا بیانخوینینه و و لهسه ر رؤشنایی ئه و زانسته ی که ههموو نهینیه کانی بون و دروستکردنی به ده رخستووه لیکدانه و هان لین بکهین.

حمیران/ بۆچی، شیخی گەورەم ئایەتەكانی بە پینی دابەزینیان بۆی ریزبەند كردوم نەك بەگویرەی ریزی ناو سورەتەكان.

شیخ / چونکه، ویستم بوت و ابوو که خوت به یه کیک له خه لکانی نه و سه رده مه دابنییت که قور نانی تیادا دابه زیووه تاکو ببینین چون نیگا دابه زیووه و چون به خشنده یی به دو ایه کدا ها توون، و له ناوه ختی نه و و و تارانه ی که له زاری خه لکانه وه له سه ر نه و به نگانه ی که به وونی خود ده سه لینن و تر اون، نه و کاته نهم نایه تانه زیاتر کاریگه ر تر ده بن له سه رت و تیگه یشتنت بو رینمایی خودای گهوره ناسانتر ده بین نه و انه ی که قور نان به یه وی کردوه.

خَدِرانَ دَوْلَئِت/ پاشان شَیْخی گدورهم، دەفتەرە کدی دا پیٹم و ووتی: بیانخویْنهردوه. ﴿ اقْسَرَأْ باسْمٍ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْاَلْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبَّكَ الْاَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّـــمَ بِـــالْقَلَم، عَلْمَ الْالسَّانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ: بَخُویْنه ثدی محدمه د بدناوی پدروه ردگارت ثهو پدروه رده گارهی که بوونه و دروست کردووه مرؤفی لهخویْنی مدیوو دروستکردووه، نحوینه که خودای تو لههموو کهس ده هنده تره، ثهو خودایهی مروقی به هوی قهالهمهوه فیر کرد، ئهوهی که مروقی به هوی قهالهمهوه فیرکرد، نهوهی که مروقی نهیده زانی فیری کرد. العلق/۱-۵.

﴿ سَسِبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى، وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَسِرْعَى، فَاجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوَى: ناوى پهروهردگارى بهرزو گهورهى خوّت به پاكى به، ئه و خودایهى كه خهلقى كردو جاریك و دروستى ئهندامى كرد، بۆ ههرشتى ئهندازهى دا ناو رى نیشانى كرد، و ئهوكهسهى كهلهوه رگهى بهدى هیننا، پاشان جاریكى تر بهووشك و رهشى هه لگیرا. ﴾الأعلى / ا - ٥.

﴿ قُسلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدُ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد: بلنى ئەى محەممەد ئەو خودايىه تاكە، خودايەكى بى نيازو جنى نيازه، لەكەس نەبووە كەسىش ئەو مەبووە، ھەرگىز كەسىش نەيوتوانيوە ھەمبەرى بىن.)سورة الاخلاص.

﴿ قُـــتِلَ الْأَنْسَانُ مَا أَكُفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَيْء خَلَقَهُ، مِنْ نَطْفَة خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ، ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّسَرَه: بَا نَهُ مرزقه بكوژري كه سپلهو ناسپاسه، خوا نهوي له چ شتيك بهدى هيناوه لهدلوپسينك بسهدى هيناوه و نهندازه شــى بـــؤ دانـــاوه، له پاشـــارينگاى بـــؤ خـــؤش و ئاســـانكراوه. هينساره م ۲۰-۲۰.

﴿ فَلْيَسِنْظُرِ الْمَائِسُانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَمَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّاً، ثُمَّ شَقَقْنَا الْمَارْضَ شَقَاً، فَأَلْبَتْنَا فِيهَا حَبَّاً، وَعَنَباً وَقَصْباً، وَوَقَصْباً، وَزَيْتُوناً وَلَخُلاً، وَحَدَائِقَ غُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَبَّا: بامروْف بروانيته خوراكى خوَى، ثيمه خومان ثاوه كهمان بو رژاندوه، پاشان ثهم زهويه شمان ته لاشت و له تكردووه جا دانهويلهمان لهو عهرزه دا سهوزكرد له گهل رهزو سهوزايى، بنه زهيتوون و دارخورما وه باخه رازاوه كانى پردار، و ميوه و گؤوگيا. ﴿عبس/٢٤ – ٣١.

﴿ وَالشَّمْسِ وَصُحَاهَا، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَعْشَاهَا، وَالسَّمَاءِ وَمَسَا بَسِنَاهَا، وَالْلَوْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَعْشَاهَا، وَالسَّمَاءِ وَمَسَا بَسِنَاهَا، وَالْلَوْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَلَفْسِ وَمَا سَوَّاهَا: سويندبي بهخزرو پهره گرتني رووناكي، و بهمانگ كهلهدواي ثهو هه للدي و بهروز كاتي كهروي زهوي رووناك ده كاتهوه و بهشهو كهروي زهوى دا ثه پؤشني، به و السمانه و بهوهي ثهوى بهدي هيناوه، و به و زهمينه و بهوهي كه به پاني رايخست، و به گياني مرقب سويند و بهوهش كه نه ناني رايخست، و به گياني مرقب سويند و بهوهش كه نه ناني رايخست، و به گياني مرقب سويند و به وه

﴿ لَقَـــــدُ خَلَقُـــنَا الْمُائِسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقُوِيم: لمراستيدا ئيْمه مروّڤمان بهريْكترين شيْوه بهديهيّناوه. ﴾التين/٤...

﴿ أَيَحْسَبُ الْالسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدى، أَلَمْ يَكُ نَطْفَةً مِنْ مَنِي يُمْنَى، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَسَقَ فَسَوَّى، وَأَلَهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْمَائِينَ. ثايا مرزَّفُ لَاى وايه كه به خزرايى بهره لاده كرى، ثايا تنو كيْك ثاوى نيْرينه نه بووه كه رژاوه ته ناو مندالانه وه له باشان بوه به خويننى مه يوو، جا خوا ثه وى خهلق كردو ثه ندامى راست و ريْكى بيندا، له باشا كردنيه جووت: نيْرو من. ﴾ القيامة /٣٦ – ٣٩.

وَوَالْمُرْسَلَاتَ عُسِرُفاً، فَالْعَاصِفَاتَ عَصْفاً، وَالنَّاشِرَاتَ نَشْراً، فَالْفَارِقَاتَ فَرْقاً، فَالْمُلْقِيَاتِ ذَكْراً، غَلْراً أَوْ نُلْراً: سويندبي به وبا... يهك لهدو ايه كه تيك ثالاوانه، وبهو بالجرو گرَه هاتوانهى هه لده كهن، به و بايانه ش كه باران ثه پرژينن، جاسويند به وانه ى به جياكر دنه وهيان جياده كرينه وه، به وانه ش كه يادى خودا ده خه نه ناود لانه وه، بو به همانه گرتن يان ترساندن. المرسلات / ۱ - ۲.

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاء مَهِين، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارِ مَكِين، إِلَى قَلَرِ مَعْلُوم، فَقَدَرُنَا فَيهَا الْقَادِرُونَ، وَيْلٌ يَوْمَنْد لِلْمُكَذَّبِينَ، أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا، أَخْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فَيهَا رَوَاسِي شَامِخَات وَأَسُّقَيْنَاكُمْ مَاءٌ فُرَاتًا، وَيْلٌ يَوْمَنْد لِلْمُكَذَّبِينَ: تايا ئيوهمان له تاويْكى بين بايه خُرلقاندووه، وله جينيه كى پتهوداً جَيْمان نه كردوتهوه، تاسهردهمى دياريكراو، و ثيمه ثهمانهمان به چاكترين ثهندازه بهدى هينا لهناو چوون لهوروژه دا ته نها بؤ بهدرؤ خهرهوانه ولمودان ولهودا كيوده بيناوه، و بهناويكى شيرين و سازگار ثينوهمان پاراو كرد كيو چوون لهوروژه دا ته نها بؤ بهدرؤ خهرهوانه. ﴾المرسلات/٢٠-٢٨٠.

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ، وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَارَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذَكْرَى لَكُلِّ عَبْد مُنيسب، وَنَزَّلْنَا مِسَنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَٱلبَتْنَا بِهُ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ، وَالتَّخْلُ باسسقات لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقاً لِلْعَبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْنًا كَذَلِكَ الْخُرُوجِ: ثايا نهيان راوسيوه ته نهو تاسمانه ي كه بهراسه ريانه وه يه چونمان سازداوه و رازاندوومانه ته وه، که هیچ کون و که لینیکی تیادا نی یه و زهو کمان پان و به رین کردوه، گه لی کیوی بته و مان تیادا داناوه، و هه موو روه کیکی دلگیر مان به جووت تیادانا، تا بینته رو شنایی و په ند بو همه موو نه و عه بدانه ی که ناره زووی گه رانه وه ده که ن و له و به رزاییه وه ناوی به پیت و به ره که تمان پرژان و به هوی نه و بارانه وه باخی میوه وه نه و دانه و یله یه یک دروینه ده کرین رو اند، و به و بارانه و داری تیکسه راومان رواند، و به و بارانه زهوی میردومان زیسند و کرده وی مسردویش له زهوی هدریه میردومان زیسند و کردو ته وه و کرده وی کرده وی میردویش له زهوی هدریه میشود به شنه یه به بارانه وی که شده و کرده وی میردویش اله زهوی هدریه میشود به شنه یه به بارانه و کرده و کرده و کرده وی میردویش اله زهوی در به و کرده وی میردویش اله در وی در به وی کرده وی که شده وی کرده وی که کرده وی که کرد و کرده وی کرده و کرده وی کرده و کرده و کرده و کرده و کرده وی کرده وی کرده وی کرده وی کرده و کرد و کرده و کرد وی کرد و کرد و کرده و کرده و کرده و کرده و کرد و کرد و کرد و کرده و کرد و

﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْن: ثايا دوو چاو زمان و دوو لينومان پينهبه خشيون تا به هۆيانه وه رينگای چاکهو خراپه دهرك بكهن؟ ﴾البلد/٨ – ١٠.

﴿إِنَّا كُلِّ شَكِيءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَلَداره لهراستي دا ئيمه ههموو شتيكمان به ثهنداره دروستكر دوه. ﴾القمر / ٩ كُ.

﴿إِنَّ رَبَّكُ مُ اللَّهُ اللّهِ اللّهِ اللّهِ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَتَّة آیّام ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخِّرَات بِأَمْرِهِ أَلا الْعَرْشِ يُعْشِي اللّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُوم مُسَخِّرات بِأَمْرِه أَلا اللّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: بينگومان پهروهردگاری نيزه نهو خوده به سهقامگير ئاسمانه كان و رهوی له شهش رؤژدا دروستكردووه له پاشان دهستى كردوه به سهقامگير كسردنى له سهر عهرشه كهى، شهو په و بهروهردگاره رؤژی به شهو داپؤشى، و رؤژيشى بهره ده و الله معرويان له رُيْر فهرمانى ثهو بهره ده و الله معرويان له ريْر فهرمانى ثهو زاته دان، به ثاگابن خهلقكردن و فهرمان ههر بهده ست خوداى پهروهردگارى گشت جيهانه. ﴾الأعراف: ٤٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيُ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لِبَلَد مَيِّت فَأَلُورُلُنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَات كَذَلكَ تُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ لَبَلَد مَيِّت فَأَلْوَلُنَا بِهِ الْمَوْتِي فَو هموره تَذَكَّسُرُونَ: همر به رَهي خوا خويه تى كه مز گينى هملگرتنى با بؤ هماتگرتنى ثهو هموره بار گاويانه ى كه به رزيان ده كه نهوه به رهو وولاتينكى مردو ده يخه نه ري به ثاوه كهى همموه جوزه به روبوومي بيده روينين، هم ربه محه شهش مردو زيندو ده كه ينهوه، به لكو بيته وه ياد تان . ﴾ الأعراف : ٧٥

﴿ أُوَلَسِمُ يَسِنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وُمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثاخز ثهوان لهدام و دهزگای پر شكزی تاسمانه كان و زهمین و ههرچی خودا دروستی كردون، ناروانن؟ ﴾الأعراف: ١٨٥

﴿ هُلُو اللَّهُ عَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِدَة وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا: همرئه و ئيره ي له يه ك گيان به دي هيناوه، و جمكه كه شي هه ر له و دروستكرد تا نارام بگرن و بحه سينه وه له گه تيدا. ﴾ الأعراف: ١٨٩

﴿ أَيُشْـــرِكُونَ مَـــا لا يَخْلُقُ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ: ثايا ثهو شتانه ده كهنه هاوه لپهرستى خودا كه تواناى خەلقكردنيان نى يەو خۆشيان دروستكراون. ﴾الأعراف: ١٩١

﴿وَآيَــةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ، وَجَعَلْنَا فيهَا جَنَّات منْ نَخيل وَأَعْنَاب وَفَجَّرُنَا فيهَا منَ الْعُيُون، لَيَاكُلُوا منْ لَمَره وَما عَمَلَتُهُ أَيْديُهمْ أَفَلا يَشْكُرُونَ، سُبْحَانَ الَّذي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا ثُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَلْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُ وَنَ، وَآيَــةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَحُ منْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ، وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْـــتَقَرٌّ لَهَـــا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازَلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُون اَلْقَـــديم، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنَّ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكِ یَسْسَبَحُونَ : زەوى مرد و نیشانه و پونده بۆ ئەوان، زیندومان کردەوه و دانەویلەمان تیادا روانىد كـه لـينى دەخـۆن.. هـەر لەئەزەلىشـەوە چـەندىن بـاخى خورمـا و رەزى زۆرمـان و دیهیننا و چهند کانیاومان لیهه تقولاند.. تاکو لهبه روبوومی و لهبه ری ره نجی شانی حزیان بخزن، که چی هیشتا سوپاسی خودا ناکهن، ههر خودا خزی پاك و بیگهرده که ہمموو شتیٰکی بهجووت دروستکردووہ(نیرو میٰ) مروٚٹ ج گول و گیا ج زہراتی موجمب و سالب و همستهي ثهتوم له ثهلكترو نه كان)، چ لموانهي كهلمسهرزهوي رووان و چ لــهخزيان و چ لــهوشتانهـى ئيوه ئيستا نايزانن، شهويش بۆ ئەوان يەكيكە لــه نيشانه كان که روّژي لينداده رنين لهناکاو تاريکيان بهسهردا دي، و خوريش بهرهو بنکهي خوي دەروا ئەمەيـە فـەرمانى خوداي دەستەلاتدارو زانا، مانگيش ئيْمە بۆمان دانا بەچەند قۆناغا تنپهري تاواي ليدي وهك پهلي چهماوهي و شكهاتي داري خورما دينته بهرچاو، نهخور

توانای هیّندهی ههیه بگاته مانگ، نهشهویش پیّش روّژ ده کهوی، ههموویان لهخولگهی خویاندا مهلهده کهن. پیس/۳۳-۶۰

﴿ أُولَمُ يَرَوُا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَمَّا عَمِلَتُ أَيْدِينَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ، وَذَلْلْنَاهَا لَهُمْ فَمِسنَهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ: ثايا ثهوانه نه يَاندى كه بهده ستى خومان ثه نعام (وشتر و مهرو و بزن و گا) مان بو خولقاندن جا ثهوان خاوه نيانن و بوشمان ده سته مو كردن جا هه نديكيان به كارده هينرين بو سوارى و له گوشتى هه نديكيشيان ده خون و بو ثهوان لهوانه دا سودو خواردنه وه هه به ، هيشتا سوپاسى خودا ناكه ن؟! ﴾ يس / ٧١ – ٧٧

﴿ أَوْلَكُ مُ يُسِرَ الْمُالْسَانُ أَنَّا حَلَقْنَاهُ مِنْ مُطْفَة فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِنَّ، وَضَرَبَ لَنَا مَثَلاً وَنَسِيَ حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَلْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةً وَهُوَ الْمُسَرِّ بِكُلِ خَلْقَ اللَّهُ عَلَى أَنْ يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْحَلَّاقُ اللَّهُ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْحَلَّاقُ الْفَلْسِيمُ: ثَايا مروّف نازاني كه تهومان له تنزكيك خولقاندوه كه يشتا بوته دو رمنيكي الْعَلْسيمُ: ثايا مروّف نازاني كه تهومان له تنزكيك خولقاندوه كه يشتا بوته دو رمنيكي ئاشَكرا، نهو نموونه يه كي بو نيمه هينايهوه و خهلقكردني خوى له بير كرد و ده لينت: كي ئام ئيسكه بواوانه زيندووده كاتهوه، بلي كه سي ثهوانه زيندووده كاتهوه كهله سهره تاوه بهدى هيناون و ثهو بو همهوو پيكهاته يه ثانيا و به الكاكايه، زاتي كه ئاسمانه كان و بهدى بو سازدان، و به ده سته چيلكه به ئاگر ده كه نهوه ثايا... زاتي كه ئاسمانه كان و به ئاگرى به ديهيناوه ناتواني وينه يان بخولقيني: به لئي ده تواني و ههر ثهويشه به ديهينه رى زاناو به ئاگا. هيس ۱۷۷ – ۸۱

﴿وَخَلَــقَ كُــلٌ شَـــيْءٍ فَقَـــدُّرَهُ تَقْدِيــراً: بهديهيّنهري ههمووشتيّكه و رادهي بـۆ داناوه ﴾الفرقان: ٢

﴿ أَلْهِ مَ لَوْ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ وَلِهِ اللَّهِ مَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَهُ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَهُ اللَّيْلَ اللَّهِارَ لَشُورًا، وَهُوَ الّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِه وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْبِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً وَلُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَأَلَاسِيَّ كَثِيراً، وَلَقَدْ

صسراً قُنَاهُ بَیْنَهُمْ لِیَدُّکُرُوا فَأَبَی أَکْثَرُ النَّاسِ إِلَّا کُفُورا: ثایا نابینیت چۆن پهروهردگارت سیبهری کشانده وه و ته گهر بیوویستایه رای ده گرت و خوری کرده به لگه بو شهو سیبهره، له ثاکامدا کهمه که بهره و خومانی دهبهینه وه، ههرخویه تی که بو ثینوه شهوی کردو ته پوشاك و خهوی بو حه سانه وه تان و روزیشی بو هه لساندنتان داناوه، هه رئه ویشه بای بو ناردن تامزگینی به زهبی خوداتان بو بینن و ثه و ساته له و به رزاییه وه ئاوی پاك و خاوینتان بو بینن و بخواره وه و زور له و خه لقانه ی که خومان دروستمان کردوون تیر شاو بکهین، و جوزایه تیمان له نیوانیادا دانیا... که خومان دروستمان کردوون تیر شاو بی باوه ره گالفرقان / ۵ - ۰ ه

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْدِرًا مَحْجُورًا، وَهُو الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ نَسَباً وَصِهْراً وَكَانَ رَبُّكَ قَدَيدرا: خودا كه دوو دەرياى له كه نارى يه كم داناوه يه كيكيان زور شيرينه و نهوى ديكهيان سوير و تال و داغ و تفته وهله نيوانياندا لهمپهريك و بهرگيكى ئهستورى داناوه، و همر خويه تى له تنوكى ئاو مروقى به ديهيناوه و كردوونيتى مالى تورمه و خزم پهيدا بوون، پهروه ردگارت ههميشه به توانايه. ﴾الفرقان / ٥٣ - ٤٥

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ في السَّمَاء بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورا: پاكى و بى گەردى بۆ ئەو كەسەيە چەند بورجىكى كە ئاسماندا دامەزراندوه و لەناويدا چرايەك و مانگىكى رۆشنى جىكردۆتەوه، ھەرئەويشىه نۆرەى بەشەو و رۆژ دەكا بۆ كەسى كە بيەويىت بىركاتەوە يان سوياسى خوا بكات. ﴾ الفرقان: ٢١-٦٢

وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّه عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَّى تُؤْفَكُون: ثهى خه لكينه له بيرتان بن خودا جهندى جاكه له سهر ثيوه ههيه ثايبا جگه له خودا كه سي تر ههيه له تاسمان و زهوى دا بزيويتان بيدات هيچ كه س شايستهى پهرستن نى په جگه له خودا، چيون لهرينى راسته لاده درين فاطر: ٣

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسُلَ الرَّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَد مَيِّت فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَانَ بِهِ إِنَّا مَيْتُ فَاخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَانَ بِهِ إِنَّا وَ ثَهُو النَّيْسُ هِهُورَ دَهُ بَرُونِيْنَ وَ ثُمُو سَاهِ فَو دَهُ وَ وَهُ وَى مُردُوى بِيْ زِيندُو وَدَهُ كَهُ بِنَهُوهُ، ثَاوُ اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ وَوْدَهُ كَهُ بِنَهُ وَ وَيَعْدُوهُ كَانِهُ وَكُونُوهُ كَانَ اللهُ وَقُولُ لَهُ اللهُ اللهُ وَقُولُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ ال

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُوَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجاً وَمَا تَحْملُ منْ أَلْغَى وَلا تَضَسعُ إِنَّا بعلْمه وَمَا يُعَمَّرُ مَنْ مُعَمَّر وَلا يُنْقَصُ منْ عُمُره إِلَّا في كتَابُ إِنَّ ذَلكَ عَلَى اللَّه يَسيرٌ، وَمَا يَسْتَوي الْبَحْرَان هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مَلَحٌ أَجَاجٌ وَمَنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَرَيّاً وَتَسْتَخْرَجُونَ حَلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فيه مَوَاحِرَ لِتَبْتَغُوا مِــُنْ فَصْـــلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الْشَــــمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِلْجَلِ مُسَمَّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مـــنْ دُونه مَا يَمْلكُونَ مَنْ قَطْمير: حَواى ثيّوه لــه خاك پاشان لــه تنوّكيْك پاشان ثيّوهى -کردوّتهوه هاوسمری په کتر (ژن و میرد) و هیچ ژنینك دووگیان نابني و نازي مهگمر بهزانستي ئهو و تهمهني هيچ كهس زياد نابيغو ناگاته پيري و لهتهمهني كهسي كهم نايي کهههموو به گشتی له کتیبی زانستی خودادا نوسراوه و ثهم کارانه بـ خودا ثاسانه، دوو دەريا ھەن ئەو دوو دەريايە يەكسان نين، ئەوەتا ئەمەيان شيرينەو تونيتى دەشكىنى ئەويشىيان سىويرو تال و تفته، لەھەردووكيان گۆشتى تەرو تازە دەخۇن و لەھەردووكيان خشلی جوان دەردېنن و لەببەرى دەكەن و خۆتانى يېدەرازېننەوە دەبينى گەميەكان دەرياكە دەقلىشىنىن تا... ئىپوە لەسايەي ئەودا رۆزى (رزق) پەيدا بكەن و شوكرانەي لهسهر بکهن، شهو دهخاته ناو رۆژەوه و رۆژىش دەخاته ناو شهوەوه، و خۆرو مانگى رام کردوه، و ههریه کهیان بنز کاتی دیاریکراو دینن و دهچن، ثهوهیه خودای پهررهردگاری ئيوه، خاوهني توانا و دهسته لاته، و ئهوانهي ئيوه هاوارو پهنايان بو دهبهن دهسه ته لاتي بهدیهینانی دهنکی خورمایان نیهه. ﴿فاطر / ۱ - ۱۳

﴿ أَلَـــمْ تَـــرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَمَرَاتِ مُخْتَلِفًا أَلْوَالُهَا وَمِنَ الْجَــبَالِ جُـــدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابُ الْجَــبَالِ بُحُشَى اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ: وَالْأَلَمَامِ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ:

ئاخز نمتدی، خودا ئاوی لمه بهرزیی یموه باراندوه، میوه جاتی هممهره نگهمان پیرواند؟ له کیوانیش ریگه و بانی سپی و سوری جوّراو جوّری بهره نگ جیای بهدیهیّناوه رهشی وهك قهلهره شیشیان تیادا همیم، لهممردم و جانموهرو ئاژه لیدا ههروههایم، رهنگیان . لمیه کتر جودایه لهناو عهبدانی خودادا ههر فره زانایان دهیناسن و لیّی دهترسن، ههر خودا حوّی خاوهن دهسته لاّت و خهتا یوشه. کهاطر /۲۷ -۲۸

﴿إِنَّ اللَّهِ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالْتَا إِنْ أَمْسَكُهُمَا مِنْ أَحَد مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً: خُودا ئاسمانه كان و زووى راگرتووه كه نه كهون، گهر كهوتن جُگه لهو كهسى تر نى يه راگيريان بكات، ههر خودايه كارى به شينه يى يه خهتا يؤشه. ﴾ فاطر: ١٤

﴿ أَوَلا يَذْكُــرُ الْمَالِسَانُ أَلَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا: ثـهو مـروْقه بـوّ بيرناكاتـهوه كهــهرهتا ئيمه نهو مان دروستكردووه و هيچيش نهبووه. (سريم: ٦٧

﴿ لَحْ نَ خَلَقْ نَاكُمْ فَلَ وَلا تُصَدِّقُونَ، أَفَرَأَيْتُمْ مَا ثُمْنُونَ، أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ لَحْنُ الْخَالِقُونَ : ثَيْمه ثَيْره مان له نه يون دروست كردوه، ثه دى بز ثيمان ناهينن و باوه رناكه ن

بهخوا ثایا بیر لـهو تۆماوهي خۆتان ده كهنهوه كه تۆوى ده كهن لهناو رهحم دا، ثایا ئيوه دروستي ده كهن يان ئيمه. ﴾الواقعة/٧٥-٩٥..

﴿ أَوَلَكُمْ يُرَوُا إِلَى الْمَارُضِ كُمْ أَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ : ثايا نارواننه زەوى كه چەند جوتەى رووەكى بەرھەمدارمان تيادا رواندوه بيڭگومان لەمەدا نيشانەيەكى زۆر ئاشكرا ھەيـە لەسـەر بوونى خـودا كـە چـى زۆربەيان بروا ناھينن. ﴾الشعراء/٧-٨

﴿ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَأَلْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَٱلْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَسَةً مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ ثُنْبَتُوا شَجَرَهَا أَإِلَّهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدَلُونَ، أَمَّنْ جَعَلَ الْمَارُضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خَلالَهَا أَنْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَخْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ: ثايا كيه ثه وزاته ي كه ثاسمانه كان و زهوى به ديه يناوه ؟ له ثاسمانه و باراني بعز باراند جابه هذى ثه و بارانه وه باغ و بيستاني به ديمه ني جوانمان بؤ سهوز كردن، له كاتيكذا كه ثيوه تواناى سهوز كردني داره كه تان ني يه، ثايا خواوه نديكي تر له كان خود داهه يه ؟ ثايا كي زهوى كردؤته جيني قهرار گرتن و له زهوى دا چهم و دؤل و كيوى پته وى تيادا سازداوه ، و له نيوان دوو ده رياى (سويرو شيرين) دا به رزه كي داناوه ،

ئايا خواوەندىنكى تر لە گەل خودادا ھەيە، نا.... نىيە بەلكو زۇربەي ئەو كەسانە نەزان و نەفامن. كالنمل/١٠-٦١

﴿ أَلَسَمْ يَرُواْ أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لِقَوْمٍ يُؤْمِسنُون : ثايا نابينن كه شهومان داهينا تا ثارامی تيدا بگرن و روْژيشمان رووناك كرد، لهمه دا نيشانه و پهند بؤ هۆزى بروادار هه يه. ﴾ النمل: ٨٦

﴿ وَتَسَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا خَامِدَةً وَهِي تَمُرُ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثْقَنَ كُلً شَيْء إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُون : كَيْوه كَان دهبينى وا دهزانى وهستاوه و بني جَولهيه به لام وهك هـمور دهروزن كيّوه كان، كـارى خودايـه كـه به كارامـهـيي هـموو شتيّكي ثـه نجام داوه، و ئاگادارى همموو كردهوهيه كتانه. ﴾النمل:٨٨

﴿ وَرَبُّــكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ: پهروهردگارت ههرچي بوينت خهلقي ده كات و ههليده بزيري. ﴾القصص:٨٦

﴿ وَجَعَلْ نَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَصْلاً مِنْ رَبَّكُمْ وُلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلاً: شموو رؤژمان كرده دوو نيشانه، جا نيشانهى شهومان سريىيهوه و، نيشانهى رؤژمان رووناك کرد تا روزی و بژیویتان تیابه دهستبهیّن تا ژمیّرهی سال و ژماره بزانن و هممووشتیّکمان بهووردی شیکردوّتهوه﴾الاسراء: ۲ ۱

﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيما: پەروەردگارتان زاتىنكە گەمى لـەدەرياً بىۆ ئىيوە دەخاتە گەرو جَوَوَلَه تالىنى سوودمەند بن بەراستى خوا سەبارەت بە ئىيوە بە بەزەييە. ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ وَلَقَسَدْ كُرَّمْسَنَا بَسِنِي آدَمَ وَحَمَلْسَنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّسَلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً: بهحمقيقهت ئيْمه ريْزمان لهنموه كانى ئادهم گرت و ثموانمان له ووشكايى و دەريايدا هەلگرت رسق و رۆزى پاكمان پيدان، و زۆر فهزلمان داون بهسهر زۆربهى زيندەوەرەكانى تر. ﴾الاسراء: ٧٠

﴿ وَيَسْسَأَلُونَكَ عَسِنِ الرَّوحِ قُلِ الرَّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَلْمِ إِلَّا قَلِيلاً: سهباره ت به رؤح لینت ده پرسن بلی رؤح شتیکه ته نها په روه ردگارم به نَاگایه لینی، و که مینك زانست به نیوه دراوه، به تایبه تی سهباره ت به رؤح. ﴾الاسراء: ۸۵

﴿هُسُو الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّنينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصَّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ، إِنَّ فِي اخْتلافِ اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَوْيِهُ تَى اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَوْيِهُ تَى اللَّسَيْلُ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَوْيَهُ تَى اللَّهُ فَي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَوْيَهُ تَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ فَي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ فَي اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى

﴿ قُـلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَــيَّ مِنَ الْمَيِّتَ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلا تَــتَّقُونَ، فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلالُ فَالَّى تُصْرَفُونَ : بلن چ كهسن له تأسمان و زەوى رسق و رؤزيتان ثهدات كنى خاوەن و خولقينهرى گوى و چاوه، كنى مردو لهزيندوو دەرديننى و زيندوو لهمردو پهيدا دەكا؟ و چ كهسى ته گبيرى کاروباری دونیا ده کا، جا ده لین: خودا، بلن: کهواته بؤچی تعقوا ناکهن و ناترسن، تائهمهیه خوای پهروهردگاری راستی ئیوه ثایا لهدوای ههق بیجگه له گومرایی هیچی تر ههیه، کهواته بؤ چی لهپهرستنی خودا روو وهرده گیرن. پیونس: ۳۱-۳۲

مین سوریک و به صدیت به صورت با اللّیْلَ اِنْسَنگُنُوا فیه وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآیات اِلْقَوْمِ وَسُمْعُون : خَوَایِه كَی ثُمُو تَوْیِه كَهُ شَمُوی كَرَدُوْته جَیْی حَهُسَانه وَهْ تَانَ وَ رَوْژیشی كُردُوْته هزی بینینتان، ئهمانه ههمووی به گشتی نیشانه ن بو كهسانی كه گویبیستین. پیونس: ۲۷

﴿ قُــلِ الطُّــرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُلْفِي الْآیاتُ وَالنَّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لا یُوْمِــنُونَ : بلنی: بروانن کهله تاسمانه کان و زهویدا چی ههیه، که چی ثهم ههموو نیشانهو ترسینه رانه کارناکه نه سهر کهسانی بی بروا. ﴾یونس:۱۰۱

﴿ وَلَسِنْ أَذَقْنَا الْأَلْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِلَّهُ لَيَؤُوسٌ كَفُورٌ: كَه وخوشى و شادى به مروّف به بعضين و له پاشدا ليني وه ربگرينه وه نائوميدو ناسپاس ده بينت. په عود: ٩ ﴿ وَكَأَيّنُ مِنْ آيَة فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ: چه ندر زره نيشانه كانى خُودا له ناسمانه كان و زه ويدا كه چى نه وان به لايدا ده پرون و رووى ليزه ورده گيزن. پيوسف: ٩٠٥

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُلَاهَا وَ الْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَالْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونِ، وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسَتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا أَلْتُمْ لَهُ بِعَازِنِينَ، وَإِنَّا لَنَحْنُ لَحْيِي وَلَمْيتُ وَلَحْنُ الْوَارِثُونَ: زَهُوبِمَانِ كَشَانُ و بان و بهرينمان بخازِنِينَ، وَإِنَّا لَنَحْنُ لَحْيِي وَلَمْيتُ وَلَحْنُ الْوَارِثُونَ: زَهُوبِمَانِ كَشَانُ و بان و بهرينمان كرد و جهموو كيومان به ثهندازه تيادا به قاملي كرد و هموو جؤره رووه كيكمان به ثهندازه تيادا رواند.. مايه ي گوزهراني ثيوه و بوونه وهراني جيا له ثيوه.. كه ثيوه بزيو يان نادهن ههر لهويدا بيكمان هيناوه.. گهنجينه ي ههموو شتيك ههرلاي ثيمهيه و ثهوه شمان هم به تهندازه ي دياريكراو ناردوته خوار.. ههروه ها بامان نارد تا... پيتين بكا، و له ئاسمانه و به به ناومان كردن و ناشتوانن ثهو ثاوه لاي خوتان بهيلنه وه .. خومانين گيان ده به خشين و ثهيسينينه وه، ههر ثيمهيسن خاوه نداري هموو خومانين گيان ده به خشين و ثهيسينينه وه، ههر ثيمهيسن خاوه نداري هموو شتيك المهوانداري هموو شتيك اله المهانه المهوانية المهانه المهانه المهانه وه المهانية المهانه المهانه المهانه المهانه المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهان المهانه المهان المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهان المهانه المهان المهان المهانه المهان المهانه المهان المهانه المهان المهان المهان المهانه المهان الم

﴿وَلَقَــــدُ خَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ صَلْصَالِ مِنْ حَمَاً مَسْتُون: لَيْمَهُ مَرْوَقْمَانَ دروستكرد له قوړه رهشهى بۇ گەنى رەق ھەلىھاتوو.﴾الحُـجر:٢٦

﴿وَمَـــا خَلَقْـــنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِ : ثاسمانه کان و زەوى و ھەرچى لەنيۆەندا ھەيە بەراستى و بەھەق بەدىمان ھيناوە.﴾٥٨

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَ اللَّهِ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَ سَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدَلُونَ ، هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِين ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمّى عَنْدَهُ ثُسمَ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ : همموو سوپاس بز خودا كه تاسمانه كان و زووى دا هيناوه و تاريكى و روناكى له گهل تهوهيشا بن باوه ران و كافران بز پهروه ردگارى خزيان هاوسه نگ و هاوبه شى بز دائه نين.. همرخودايه كه ئيوه ى له قور دروستكردوه لهدوايدا كاتى ناديارى لاى شيوه بو دائه نين. همرخودايه و ئاكامى ديسار لاى خزيه تى ، كه چى هه در خاوه ن گومانن. ﴾ الأنعام: ١-٢

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّة فِي الْأَرْضِ وَلا طَائِرِ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْه إِلَّا أَمَمَّ أَمْثَالُكُمْ: هُمر زيندهوهره يُ بِمُسَامِ رَوَّا مَنْ الْكُمْ الْمُعَالُكُمْ فَمِ الْمُعَالِكُمُ وَهُ لِلْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللللِّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللْمُلْمُ الللْمُ اللْمُلْمُ اللَّالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِمُ

هدرندوه، که ندستیره کانی ناسمانی بو نیوه داناوه تالمتاریکی و و شکانی و زهریایی ریندمایی بکرین و نیشانه کانی خومانیه ناشکرایی بو که سانی زانا به ده رخستوه. هدر نه ویشه هممو و نیوه ی به گشتی له تاکه که سیك خسته وه له دوای نه وه له شوینیك سه قامگیری کردن و له دوایدا له جبگایه کی تر دایم در اندن، نیشانه کانمان به روونی شیکر دو ته وه بو نه و که سانه ی تیده گهن. هدرخویه تی له ناسمانه وه ناوی بو باراندن، شیکر دو ته وه که نیرواند تا له سهوزه گیا که وه ده نك و که لوی چر مان ده رهینا، کلو کی دار خورما و هیشووی چرو شوره وه و و باخاتیکی زور له ره زو زهیتوون و بنه همناری هاو وینه و له یه کو جیامان به رهمهینا، وه ختی میوه بان پیده گاسهیری بکهن، بنه همناری هاو وینه و له یه نو که سانی که بروایان به خودا همیه. (الانعام: ۹۰۹۹) کم تیاباندا گهلیک نیشانه همیه بو که سانی که بروایان به خودا همیه. (الانعام: ۹۰۹۹) فر کسیل که تیاباندا گهلیک نیشانه همیه بو که سانی که بروایان به خودا همیه. الم نیمی کل شیء فرون و کسیل که تیاباندا گهلیک نیشانه همیه بو که سانی که بروایان به خودا همیه. والانعام: ۹۰۹۹) شیء فرون و مهرو شیکه نه و به بو و به با گایه به و به بالانعام: ۹۰۹ به مهموو دیده و چاویك ده رك ده که هم خواین به خودان ناینوی خاوه ناینوی و به ناگایه. که الانعام: ۹۰ ساسه و مه خوایشه همهمو دیده و چاویك ده رك ده که هم خوای خاوی خاوه ناینوی خاوه نابونی و به ناگایه. که الانعام: ۱۰۳ ساسه ۱۰۰۰ ساسه و مه خوایشه همهمو و دیده و چاویك ده رك ده که ایمی خاوه نابونی خاوین ناکه و هم خوایشه همهمو و دیده و چاویك ده رك ده که ایک ناک و هم خوایشه همهمو و دیده و چاویك ده رك ده که ناگ نام و دیده و به ناگایه که نام خوایشه همهمو و دیده و خواین ده ده که ده که دا که ده دو به ناگایه که ناک و هم خوایشه همو و دیده و چاویك ده رك ده که که داند و به ناگایه که ناک و هم خوایشه که داند و به ناگایه که که داند و به ناگای که که داند و به کار که که داند و که که که داند و که که داند و که که

 ﴿ فَاسْـــتَفْتِهِمْ أَهْـــمُ أَشَـــــ خُلُقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِلَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينِ لازِب : جاله بن بـاوهران بپرسـه ثایا بهدیهیّنانی دووبارهی ثهوان سهختتره یان ثهوی ثیّمه ٌخولقاًندوومانه و ئیّمه ثهوانمان لهقوریّکی پنری پیّکهوه لکا و بهدیهیّناوه. ﴾الصافات: ۱۱

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَد تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثُ فيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّة وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَسَأَرُونِي مَاذَا خُلْقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلالِ مُبِينَ : دهبينين السمانه كانى بى كۆله كه راگرتووه و لهسهرزه وى چهنده ها كيوى دار شتووه، تائيوه نهلهرزينيته وه ههموو جوّره بونهوهريكى تيادا بالاو كردوته وه الويشمان له السمانه وه بوّ رژاندن و ههر لهزهويدا جوتهى ههموو جوّره روه كيكمان سهوز كردوه.. الهمه كاره كانى خودايه دهسا الميزه نيشانم بده ن كهسانى تر جكه له خودا چيان دروستكردوه، الهوانهى ناههقييان گرتوته بهر، به ناشكرا رئ له خوّيان هه له ده كهن. فلقمان: ١٠ - ١١

﴿ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِ سَرَّةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّه بِغَيْرِ عِلْم وَلا هُدَى وَلا كتاب مُنير: ثاياً نه تان ديوه خودا هه موو شتيكى تأسانه كان و زَمْينى بو ثيوه ده سته مؤكّر دوه به ثاشكراو به نهيني به خشنده يى به سهرتانا پژاندوه؟ ههر لهوانيش كه سانى وا هه نه به بن شاره زايى ياخود به بن كتيبنى كه بزيان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا ده كهن. واقمان به كات موناقه شه گيرى بوونى خودا

﴿ وَلُو اللّهِ إِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُدرجى دارو دره خت هديه له مَ زهويى يدا بنه يننوس كَلمَاتُ اللّه إِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُدرجى دارو دره خت هديه له م زهويى يدا بنه يننوس و دهرياكانيش ببنه مدره كدب بؤى، له گهل حدوت ده رياى تريش بخرينه پاليان، هيشتا و ته كانى خودا نايانه كۆتايى، و هدر خؤى خاوهن ده سدلات و كاربه جى يه. ﴾لقمان: ٢٧ ﴿ أَلَهُ بُسَو أَنَّ اللّهَ يُولِحُ اللّيل فِي النّهارِ وَيُولِحُ النّهارَ فِي اللّيل وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَهُ وَأَنَّ اللّهَ بَمَا تَعْمَلُونَ خَيرً، ذَلِكَ بِأَنَّ اللّهَ هُو الْحَرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمّى وَأَنَّ اللّهَ هُو الْعَلِيُّ الْكَبِرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّهَ هُو الْعَلَى اللّهُ مُو الْعَلِيُّ الْكَبِرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّهَ هُو الْحَرِي فِي الْبُولِ صَبَّارٍ شَكُورٍ: نَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ:

ئایا نهت بینی خودا شهو ده خاته ناو روّژ و روّژیش ده خاته ناو شهو، خوّرو مانگیشی بوّ ئیره رام کردوه و ههریه کهیان تا ماوه ی دیاریکراو لهمهداره کانی خوّیاندا دیّن و ده چن خودا له کاره کانتان به ناگایه.. ده بی نهوه بزانن که خودا هه قه و ههرشتیکی تر جگه له و به ناو هاواری بوّ به رن پوو چه له، پایه به رزو هه ره مه زن هه رخودایه ئایا نه تدیوه که که شتی و گهمیه کان له زه ریا کاندا به به خشنده یی خودا ده روّن... تا نیشانه کانی تواسای خویتان پیشان بسو هموو ئارام گران و سویاسکه رانه . که فقمان / ۲۹ – ۳۱ .

﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُلْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صَرَاطِ الْعَزِيـــزِ الْحَمِــــيد: ثمو كمسانه ى كهزانان باش دهزانن، ثموه ى كمبؤتؤ نيرراوه لهلايه ن خوداوه همةه و بهرمو ريْگاى راست و پهسهندت دهبا. ﴾ســـبأ: ٦

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَات وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكُورُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُورُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَوَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلِّ يَجْرِي لِأَجَلِ مُسَمَّى أَلا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُقَارُ، حَلَقَكُمْ مِنْ الْمُلْكُ وَاحِدَة ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَلْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَلْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فَي لَفُسِ وَاحِدَة ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَلْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَلْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فَي بُطُونِ أَمَّهَا تَكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَلَهُ الْمُلْكُ لا إِلَهَ بِطُونِ أَمَّهَا تَكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَهَ يَصُونُ فَونَ: خُودا تَاسَمانه كَانَ وَ زَوْقَ بِهُ هَمِق خُولِقاندُوه، شعوو رَوْرُ دَه يَبْحِينَ، و رَوْرُيشِ لمشعو يينجين، و خورو مانكَّى راهيناوه ههريه كعيان لمعهدارى خويان لا كينه و لا ينهود و ينه عنه و منه و ينهود و منه ينهود و دو منه ينهود و منه ينهود له مندالداني دايكتاندا بهسين قوناغ تاريكيدا دهرؤن و المهركون و مهركون اله و دوداى ترني هيود ويوتان بينده كا فهرمان تهنها لهدهستى خوداى پهروه ود گاردايه عمركون و جگه له و خوداى ترني هيه شيتر بؤجى وازى لئ ده هينن؟ الزمر: ٥-١

﴿ أَلَمْ ۚ تَرَ ۚ أَنَّ اللَّهَ ۚ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْسَتَلِفاً الْوَائِسِةُ فَي ذَلِكَ لَذَكُوكَ لِلُولِي مُخْسَتَلِفاً الْوَائِسِةُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ خَطَاماً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَكُوكَ لِلُولِي الْمُؤْسِنَابِ اللهِ عَلَى خُودا لِهُ وَمِرْ اللهِ عِلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ ال

ههلده گهری تهوسا دهیکاتهوه پووش و پهلاش، تهوانهی ژیرو خاوهن عهقلن لهمهپهند وهرده گرن. الزمر: ۲۱

﴿ اللَّــهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْء وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء وَكِيلٌ، لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّذِيسِنَ كَفَــرُوا بِآياتِ اللّه أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسُرُونَ، قُلْ أَفَعَيْرَ اللّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ آيُهَا الْجَاهِلُونَ: خودا به دَيهينه رَى هَموو شتيْكه لههموو شتيْك تاگاداره ، كليلى تاسمانه كان و زووى به گشتى به دهست ثهوه ، ثهوانهى كه بن باوه رِن به نيشانه كانى خودا ، هه رخزيان زهره مند ده بسن ، بلسن : فه رمانى په رسستنى جگه لسه (خودا) م پسينده كه ن شهى نه زانايان . كالزمر : ٣٦ - ٣٤ .

﴿ هُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقاً وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنيبُ: خودايه كى ثهو تَوْيه نيشانه كَانَى خوْيتان نيشان دهدا، لَـه تاسمانهوه رسق و روزيتان بو دهبارينني، و تهنها ثهوانهى رووده كهنه خودا دينه ياديان. ﴿ عَافر: ١٣

﴿اللَّسَهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيه وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ اللَّهُ لَهُ وَ فَصْلِ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لا يَسْكُرُونَ، ذَلكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالَقُ كُلِّ شَيْء لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَى النَّهِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ، اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

واللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَكُمُ الْأَلْعَامَ لِتَرْكُبُوا مِنْهَا وَمَنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ، وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَات اللَّهُ تُنْكُرُونَ: خودا ثه نعامى (ووشت، مهر، بزن، گا) ى بز ئيوه خهلقكرد تاسوارى همنديْكيان ببن، و لههمنديْكيان بخون، گهليك سودى تريشيان بز ئيوه ههيه، ثهو نيازهى لهدلتاندا ههيه بههوى ثهوانهوه بينكيان دههينن، و لهسهركهشيش ههالده گيرين.. خودا رور لهنيشانه كانى خوى ده خاته بهر جاوى ثيوه، جا ئيوه حاشا له كام نيشانهى خودا ده كهن؟ فافر : ٢٩-٨١

﴿وَمِسِنْ آیَاتِسِهِ اللَّسِیْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُلُوا لِلنَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْسِجُدُوا لِلَّسِهِ اللَّسِي خَلَقَهُسِنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ: شهو روْرُ و خورو مانگیش لهنیشیانه کانی قهون نهسوژده بو خور بهرن نهبو مانگ، و سوژده بو خودایه که بهرن که قهوانی به دیهیناوه گهر ثه تانه وی بهراستی ته و بیهرستن. افضلت:۳۷

﴿ سَنُويهِمْ آيَاتَنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُف بِرَبُكَ أَلَهُ عَلَى كُلُ شَيْء شَهِيدٌ: به رَوويى نيشانه كانى خوّمان له السوّى دنياو له نيو دهرون و گيانياندا به وان نيشان اله دهين تا بويان دهر كهوى كه همر الهو قور الله هه قه، اليا الهوه بهس ني يه كه پهروه ردگارت الگادارى هه موو شتيكه. ﴿ فصلت: ٣٥

﴿ فَاطِّــرُ السَّــمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَلْفُسِكُمْ أَزْوَاجاً وَمِنَ الْأَلْعَامِ أَزْوَاجاً يَذْرَأَكُمْ فِيه لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءً وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ : بهديهينهرى ناسمانه كان و زهوييه هـهر لـهخوتان جوتـهى ليپينكهيناون، و لهمالاتيش جوتـهى دروسـت كـردووه تـا بـهم شــيوهيه زورتـر پـهرهتان پينبدات هـيچ هـاو ويننهيه كى نىيـه، و هـهر خـوى بيسـهرو بينايه. الشورى/١١

﴿ وَمِـــنُ آیَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْلَوْضِ وَمَا بَثَّ فِیهِمَا مِنْ ذَابَّة : همرلهنیشانه کانی ثهون ئاسمانه کان و زموی و ثهو همموو بونموهرانهی لهنیزانیاندا بلاوی کردُونه تهوه. ﴾الشوری: ۲۹

﴿ وَلَـــنُ مَا أَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَالَّذِي نَزَلَ مَنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرُنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ، وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُــمُ مَــنَ الْفُلْكُ وَالْمُلْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ: گهرتو لهوان ببرسى: كى ئاسمانه كان و زهوى لكروستكردوه؟ پينت دهلين و بينگومان خوداى خاوهن دهسه لاتى زانا دروستى كردون، ئهو كهسينكه ئهم زهمينهى بو ئينوه كرده لانك و رينگهى بو تيادا كيشاون تا شارهزاى ببن، همر ئهويشه به ئه ندازه ئاوى بارانى نارده خووار و سهرزهمينى مردومان بين بو ژاندهوه، ئيوهتى ئاوه ها له گور ده خرينه دوري ههرئهويشه ئهم همموو جوتهى دروستكرد، و كهشتى و ئاژهلى وهماشى بو ئينوه بهديهيناوه، كه سواريان دهبن. ﴾الزحرف: ٩ – ٢٠

﴿ وَمِنْ آیاته الْجَوَارِ فِی الْبَحْرِ کَالْأَعْلامِ، إِنْ یَشَا یُسْکِنِ الرِّیحَ فَیَظْلَلْنَ رَوَاکِدَ عَلَی ظَهْرِهِ إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیاتَ لَکُلِّ صَبَّارٍ شَکُورٍ: هـ هـ لـه نیشانه کانی ثهون ثهو که شَتیانه ی که چَیا ثاساً له ناو ده ریاداً دین و ده چن گهر حهز کا ویستی له سهر بینت با... راده گری و له سبب ده مینسنه وه مینسنه وه، که له مسهدا نیشسانه یه بسو ثار امگسران و سوپاسکه ران. الشوری: ۳۲-۳۳

خودا له حهواوه بهرینی ده کا و زهوی مردوی به هؤیهوه زیندوو کردهوه. لههه انگردنی بایه کان نیشانه هه نو بخ بوتی بایه کان نیشانه ی خودان که بوتی ده خوینینه و ههموویان راستن ثیتر له پاش باسی خوداو باسی نیشانه کانی ثهو: به کام قسه بروا ده کهن. ۱۹۴ شیخ ۳-۳

﴿ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيه بِأَمْرِه وَلَتَبْتَعُوا مِنْ فَصْلِه وَلَمَلَّكُمْ تَشْسَكُرُونَ، وَسَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْلَّرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآلِاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : خودا دهرياى بو ثيّوه رامكرد، تاكو كهشتى تيادا هاتوو چو بكا به فهرمانى ثهو، و له به خشنده يى خودا هوى ژيان بخوازن بو ثهوه ي شوكرانه بريّربن، خودا ثهوه ي له المانه دا نيشانه ي زور هه يه بو خودا ثهوه ي به برده كه نهوه. ﴾ الجائسية : ٢ ١ - ١٣

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَّاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَلَّا اللهِ الْحَقِّ مَنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْسَارُضِ أَمْ لَهُمْ شُرِكُ فِي السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكَتَابِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَة مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنْسَتُمْ صَادِقِينَ : ثَهم تأسمانه و زموى و ههر چى له نيو أنياندا هه يه به هه ق به ديمان هينان و ماوه يان دياريكراوه، و ثهو كهسانه ش خودايان نه ناسيوه له وهى ليني ترسيندراون روو وهرده گيرن، بلني ثايا ديوتانه ثهوانهى كه هانايان بؤ ده به نيجگه له خودا به سي نيشان بده نوه يان له به ديهيناني تأسمانه كاندا چ به شداريي يه كيان مه بووه، كتيبينك كه به رله قور ثان ها تووه يا شوينه وارى زانستى له رابوردوان بؤمن بينن، گرر راسته كه ن. ﴾ الاحقاف: ٣ – ٤

﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ، وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلا تُبْصِرُونَ : بۆ باوەرداران بيڭومان لــهزەويدا نيشــانهو پــهندى زَوْر هەيــه هــهروهها لــهناو خۆشــتاندا ئــاخۆ لــهخۆتان ناروانن. ﴾الذريات: ٢٠-٢١

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ، وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ شَــــيْءٍ خَلَقْـــنَا زَوْجَـــيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ : ئاسمانانمان بههيزهوه بنياد ناوه ئيْمه پهرهشي پیدهدهین، زهویمان راخست و باشترین راخهرین، و لهههموو شتی جووتمان خولقاند تا.... بیربکهنهوه و پهدوهرېگرن. ۱۴لذریات:٤٧ – ۹ ۶

﴿أَفَسِلا يَنْظُرُونَ إِلَى الْمَابِ كَيْفَ خُلقَتْ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفَعَتْ، وَإِلَى الْجَبَالِ
كَسَيْفَ نُصِسِبَتْ، وَإِلَى الْمَارُضِ كَيْفَ سُطِحَتْ، فَذَكَّرْ إِنَّمَا أَلْتَ مُذَكِّرٌ: تايا لهووشتر
ناروانن كه چؤن خولقينراوه، و نارواننه تأسمان چؤن هه لدراوه و نارواننه چياكان چؤن
دامهزراوه، و نارواننه زهوى چؤن روته خت كراوه ثيتر په ند دابده كه تؤ ته نها په ندهرى تؤ
فهرمانره واى سهر ثهوان نيت. ﴾الغاشية: ١٧ - ٢١

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكُلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْ نَا بِمِثْلِهِ مَدَداً: بِلَيْ گەردەرياكان ببنه مەرەكەب بۆ نووسينى وتەكانى پەوەردگارم دەرياكان تَـەواو دەبىن بـەر لەتـەواو بوونى وتەكانى پـەروەردگارم ئەگەر ھاوشيوەى ئەودەرىيانىيش بهينيته پاليان. ﴾الكهف: ٩٠٩

 به سنوز و بهبهزهیییه.. ئهسپ و هیْسنترو کهریشی همهم بنو سنواری و همهم بنو جوانی دروستکرد و شتی و هاش دروستده کات که ثیّوه نایزانی. €النحل:۳-۸

﴿هُـــوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فيه تُسيمُونَ، يُثبتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعُ وَالزَّيْتُونُ وَالنَّحِيلُ وَالْمُعْنَابَ وَمَنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ، وَ سَخَرَ لَكُمُ الليْلَ وَ النَّهارَ وَ الشَّمْسَ وَ القَمَرَ وَ النَّجُومَ مُسَخَّراتٌ بأَمْرهُ إنَّ في ذلكَ لأيات لقَوْم يَعْقلُون، وَمَا ذَرَاً لَكُمْ في الْأَرْض مُخْتَلْفاً ٱلْوَائَهُ إنَّ في ذَلكَ لَآيَـــَةٌ لِقَوْمٍ يَذَّكُّرُونَ، وَهُوَ ٱلَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْماً طَريّاً وتَسْتَخْرَجُوا مَنْهُ حَلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فيه وَلتَبْتَغُوا منْ فَصْله وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، وَأَلْقَى فَسِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَلْهَاراً وَسُبُلاً لَقَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَعَلامَات وَبالنَّجْم هُـــمْ يَهُـــتَذُونَ، أَفَمَـــنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكَّرُونَ، وَإِنْ تَعُدُّوا نَغْمَةَ اللَّهُ لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحيمٌ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ، وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُون اللَّه لَا يَخُلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ : ثـهو كهسيْكه لـه ثاسمانهوه ثاوى بۆ باراندن كه خواردنمه وه تان لمه و الوهيمه و هموني سموز بوونسي گژوگيايه كمه شاژهالي خوتماني لپّدهو هرپّنن.. هـهر بـهو ثـاوه چـاندهمهني و زهيتون و رهزودار خورمـاي پيّدهرويّـني، ثهمه بەلگەنى زۆر بىز كەساننى كەنكىر بكەنىموە.. شىموو رۆژى بۆ رامكردن، مانگ و خۆر و گشت هەسارەكان ملكەچى فەرمانى ئەون، لەمەشدا زۆر نيشانە ھەن بۆ كەسانى كە تیده گهن.. لهم زهمینهش گهالی شتی رهنگاو رهنگی بو ئیوه بهدیهیناوه لهمهدا نیشانه ههیه بـز ئەوانـەى كە بىردەكەنەوە.. ھەر ئەويشە زەرياي بۆ رەخساندون تا گۆشتى تەرو تازەي لیْبحوْن خشلیش لیْدیْننهدەری و خوتانی پیّلدەرازیّننهوه و دەبینی کەشتیش سنگی دەریا لەت دەكات تالىه بەخشىندەيى ئەو بېيەش نەين، بۆ ئەوەي شوكرانە بژيربن. لەزەويدا کیوه بهرزه کانی کرده لهنگهر تا ئیوه نههاژینی و رووبار و چهمی بهدیهیناو ریگا و بانیشی پیشاندان، تا ئیوه رِی وون نه کهن.. نیشانهی زور ههن و به نهستیرهش رِی دەدۆرنەوە.. ئايا كەسىنك كەبەدىھىنەر بىت وەك ئەوە وايە كە بەدىھىنەر نەبى، گەر ههر چمی بهخشنده کانی خو دایه بژمیری لـهژماردن دوای نایـه بهراستی خودا له گوناح -دهبوری و به بهزمیی یه.. خودا تاگاداره لهوانهی که دهیشارنهوه، و بهوانهی که

ئاشكراى ده كهن، ئهو كهسانهى جگه لهخودا هانايان بۆ دەبهن، ناتوانن هيچ دروستبكهن و خزيان دروستكراون. النحل: ٢٠-١٠

﴿ وَاللّٰهُ أَنْسِزُلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَرْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْسَمَعُونَ، وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْلُعَامِ لَعْبَرَةً لُسْقَيَكُمْ مِمّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثُ وَمَ لَبَا خَالِصًا سَسَانِعاً لِلشَّارِبِينَ، وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْمُعْتَابِ تَتَخَوُونَ مِنْهُ سَكُراً وَرِزْقاً حَسَنا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَعْقَلُونَ، وَأَوْحَى رَبّكَ إِلَى النَّخْلِ أَن النّخذِي مِن الْجَبَالِ بَيْوتاً وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمًا يَعْرِشُونَ، ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الْفَعْرَاتِ فَاسْلُكِي سَبُلُ رَبّك ذَلُلاً يَخْسِرُجُ مِسَنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفً أَلْواللهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَخْشَلُونَ : خودا نَاوى له و حموايه وه دابه زائد، زَمُوى مردوى بِي رُيانده وه كهلهمه دا بؤ لهوانهى گوزنيست دهبن، نيشانه به... لهمالاتيشدا بو قيوه به نديكى گرنگ هيه، له لهوانهى كونيست دهبن فو خويندا شيريكى پاك و رهوان دهرخوارتان نه دهين بؤ نهوانهى لهناوسكيان لهنبوان ريخ و خويندا شيريكى پاك و رهوان دهرخوارتان نه دهين بؤ نهوانهى مه دهنگوين نارد كه له نيوان داراندا، شيونى ژينى خوّت هه لبهسته، پاشان له گشت بهرو همانكي بو ميشه بو نوار دنوه كه نيوان داراندا، شيونى ژينى خوّت هه لبهسته، پاشان له گشت بهرو همنگوين نارد كه له نيوان داراندا، شيونى ژينى خوّت هه لبهسته، پاشان له گشت بهرو همنگوين خوار دنه وى همه دونى دينه دهرى و شفاى بؤ خه لك تيدايه، و په نده بؤ كه سانى همنگذا خوار دنه وى همه دونى دينه دهرى و شفاى بؤ خه لك تيدايه، و په نده بؤ كه سانى

﴿ وَاللّٰهُ أَخْرَ جَكُمْ مِنْ بُطُونِ أَمَّهَا تَكُمْ لا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفِيدَةَ لَعَلْكُمْ تَشْكُونَ، أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَرَات في جَوِّ السَّمَاء مَا يُمْسِكُهُنَّ اللهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَات لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا لَكُمْ مِسَنَ جُلُودَ الْأَلْعَامِ بُيُّوتًا تَسْتَخَفُّولَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَسْعَارِهَا أَلْكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظَلالاً وَمَتَاعًا إِلَى حِينِ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظَلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ الْجَرَّ وَسَرَابِيلَ لَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ لَقِيكُمْ بَأَمَنَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُ مَنْ الْجَبَالِ أَكْمُ مِنَا اللّٰهُ عَلَى لَكُمْ مِنَا اللّٰهُ عَلَى لَكُمْ مِنَا اللّٰهُ عَلَى لَكُمْ مِنْ الْعَرَا وَسَرَابِيلَ لَقِيكُمْ بَأَمَنَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمْ مِنَ الْجَبَالُ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ لَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ لَقِيكُمْ بَأَمَنَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمْ

نعْمَستهٔ عَلَسيْکُم لَعَلَّکُم تُسلمُون : خودا ئیوه ی له سکی دایکتان ده رهینا له کاتیکدا هیچتان نه ده زانی به لام خودا گوی و چاوو ئه قلی به ئیوه دا، تاکو شو کرانه ی بکه ن. ئاخو بالنده نابینن که له فاسماندا رامکر اون بینجگه له خودا که س ناتوانی نه وان له هه و رابگری له مه دا گهلیک نیشانه هه یه یو که سانی باوه پر دارن، و خودا له ماله کانتاندا جی دانیشتن و حه سانه وه ی بو داناون هه روه ها له پیستی ئاژه لیش چادرو خانو گهلیکی دانیشتن و حه سانه وه دانو گهلیکی بوداناون که له بارکون و له دانیشتندا به ئاسانی ده توانن جیبه جینیان بکه ن، و له خوری و کولکو مووه کائیان پیویستی و کالای بوداناون و خودا له وه ی به دی هیناوه سیبه ری بوئی و سازداوه و له نیو کیوه کاندا په ناگای در و ستکر دوه و جلکی بوداناون تاله گه رماو سه رما بتان پاریزی و زریه ی بوسازداون تاله گه رماو سه رما بتان پاریزی و زریه ی بوسازداون تاله جه ناود تان باریزی و زریه ی بودانداون تاله جه ناود به نام باریزی و نریه ی بودانون تاله به جانگدا بتان پاریزی و نریه ی بودانون تاله که در ماو

﴿ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطُواراً، أَلَمْ تُرَوا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَات طَبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهَا فِيهِ لَيْ لَيْسِرُ لَكُمْ أَلْاَرْضَ لِسَاطاً، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاً فَجَاجاً : وَاللَّهُ أَلْبَتْكُمْ مِنَ الْأَرْضِ لِبَاتاً، ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْسِرِ جُكُمْ إِخْسِرَاجاً، وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاَ فَجَاجاً : لَيْوهى به قَوْناغى جياجيا به ديهيناوه، ثايا نابينن كه چَوْن خودًا حهوت ثاسمانى نهوم له سهرم داناوه، و مانگى له نيوانياندا كردونه هؤى رووناكى و خوريشى كردونه چرا، خوا ئيوهى له زهوى و جاريكى تر ئيوهى لهزه و هاد رووه كرواندوه، پاشان ثه تان گيريته وه بؤ ناو زهوى و جاريكى تر دونانه پنيته وه دهري، و خودا زهوى بؤ كردونه ته راخه ر تاريكى يان و بهرين و شيوو دولى بودا برون. ﴾نوح: ٤ ١ - ٢٠

﴿ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَرْضِ : ثايـا بهخوايهك كهبهديهينهرى ثاسمانه كان و زەويىيە گومانتان ھەيە. ﴾ابراھيم: . ١

﴿ أَلَمْ تُرَكَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلاً كُلَمَةً طَيَّبَةً كَشَجَرَة طَيَّبَة أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَلَوْعُهَا في السَّمَاء، تُؤْتِي أَكُلَهَا كُلُّ حِين بِإِذْن رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَقَذَكُّرُونَ، وَمَثَلُ كَلِمَةً خَبِيئَة كَشَجَرَةً خَبِيئَة اَجْتَنَّتْ مِنْ فَوْق الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ: ثايا نه تدى خودا چَوْنُ وتَهَى پاكى به دره ختى پاك نموونه هيناوه ته و كه ره گه كانى ثه و دره خته لهزه وينا پنه و راگيراوه، و لـق و پؤپه كانى له ثاسماندايه، هه موو كاتيك به فه مرمانى په روه رد گارى به رو ميوه كانى خوى ثه دا. خودا بؤ خه لك نموونه ده هينينه ته وه، تاكو

بیربکهنموه و پمد وهرگرن.. وینهی وتهی نابهجی وهك درهختیکی ناپاك وایه كهلهزهوی _. ههانکهندراین، ئارام و قهراری نهماین. (ابراهیم: ۲٦

﴿ اللَّهُ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللللَّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ اللللِّهُ الللللِ اللللِّهُ اللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ اللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ اللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ اللللِّهُ الللللِّهُ الللللِ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ اللللللِ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ الللللِّهُ اللللللِ الللللِّهُ الللللِّلْمُ الللللِّهُ الللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ اللللللِّهُ الللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ الللللِّهُ اللللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ الللللللِ اللللللِّلْمُ الللللللِّلْمُ اللللللللِّلْمُ الللللِّلْمُ اللللْمُ الللللِّلْمُ اللللللِّلْمُ الللللللِّلْمُ الللللِلْمُ الللللِ

وُوَلَقَ لَ خَلَقْ نَا الْأَلْسَانَ مِنْ سُلالَة منْ طِين، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِين، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِين، ثُمَّ خَلَقْ الْمُضْفَة عَظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لُخْماً ثُلَّمَ اللّهُ أَحْسَنُ الْحَالِقِينَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُتُونَ، ثُمَّ الْخَلقِ مَاللّهُ أَحْسَنُ الْحَالقِينَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُتُونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُتُونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ وَلَكَ لَمَيْتُونَ، فَاللّهَ إِلَّهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ، فَالْشَالَا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُ

تخسرُجُ مسن طُسورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِاللَّهْنِ وَصِيْعِ لَلْآكِلِينَ، وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَلْعَامِ لَعَبْرَةً وَمَنْهَا تَأْكُونَ : يَهْمه مروقهان له سُسقيكُمْ مَمْسا فِي بُطُونها وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَفِيرَةٌ وَمَنْهَا تَأْكُلُونَ : يَهْمه مروقهان له قورِيْكَى خوشكراو دروستكردووه، پاشان كردمانه تتوكيّك له جينگهيه كى پتهودا، پاشان لهمد كه تو تنو كه خويْنى مهيوومان پينكهيناوه لهو خوينهوه پله گوشتى جاوراومان سازداوه له بله گوشتى جاوراومان سازداوه له بله گوشته جاوراوه كه ئيسكمان دروستكرد پاشان ئيسكه كهمان به گوشت دا پوشى له پاشدا كردمانه بوونهوه وريّكى تر، بهرزى و پاكى و بى گهردى هه ربو خودايه كه باشترين خولقينهره. له تاكامدا ههموو دهمرن، و روّژى سهلاش (قيامهت) ههموو باشترين خولقينهره، و ههر ئيمه حهوت نهومى تاسمانه كانى جيامان بهسهر ئيوه بهديهيناوه و به باگاين لههموو دروستكراوه كاغان. له اسمانه كانى جيامان بهسهر ئيوه بهديهيناوه و روز بهره مه هينا و زوّر ميوه جاتان دهداتنى و لينى ده خون، وجوره داريك له دار خورما رهز بهره مه هينا و زوّر ميوه جاتان دهداتنى و لينى ده خون، وجوره داريك له تورى سينادهرده چى، كه بهرههمى روّنه، پيخوريشه بو قهوانهى ده يخون، دياره مالاتيش بو ئيوه بهنده لهوه كهوا لهناوسكيانا پينيان دهنوشين، سووديان زوّره و ليشيان ده خون، له سهريان و لهسهر گهمى هدلده گيريّن. الهلؤمنون: ٢١-٢١

﴿ السَّذِي أَحْسَسَنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ جَعَلَ لَسُلَهُ مِنْ السُّلَةُ مِنْ سُسِلالَة مِنْ مَاء مَهِين، الَّذِي أَخُسَنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالسَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ سَسواهُ وَلَقَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : سَسواهُ وَلَفَخ فِيه مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : تَهُ وَ زَاتَيْكُهُ هَنهُ مُوو شَتَى بَهُ وَهِه رِى رَيْكُو بِينْكَى وَلَهُ بَارِى دَرُوسَتَكُرُد مِرَوْقيشَى لهسهره تادا لهماكى قور به دى هيناوه .. له پاشان نه ته وه كه ى له پالاوته ى جوره تاويكى كهم بايه خ

وهدی هینناوه، لهپاشان قهدو بالای رینك كردو لهرؤحی خوّی فوی تیكرد بو ئیوه چاوو دلی دروست كرد، لهگهل ئهوهیش كهم شوكرانه بیژن. السحدة: ٧-٩

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا آلًا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَلْفُسُسِهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ : ثابا نهيان بينى كه بۆ زەويه ووشكه كان ثاوده نيرين جابه هزى ئهو ئاوهوه كشتوكال و گژوگيا ده پوينين كه ئاژه ل بلهوه پن و خويشيان لينى بخزن ثابه نابين؟ ﴾ السحدة: ٢٧

﴿ أَمْ خُلِقُسُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِسنُونَ : ثابا ثموان به بني هـ و به ديها توون يا خوّيان خولقينه رى خوّيانن، يان ثموانن ئاسمانه كان و زمينيان وه دى هينا؟ نه خير دياره ناى سهلينن. ﴾الطور: ٣٥ –٣٦

﴿ تَبَارِكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْء قَدِيرٌ، الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَسِبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَخْسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْمَعْزِيزُ الْفَقُورُ، الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَات طَبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُبُ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ، ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ، ثُمَّ ارْجُعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِناً وَهُوَ حَسِيرٌ : معزنيتي و پاك و بي گهردى و بهرزى بؤ ثهو زاتهى مهموو بوونهوه و جيهانى بهدهسته، ثهو زاتهى دهسه لاتى بهسه ههموه شتيكدا هميه، ثهوه كه مردن و ژينى داهيناوه تا تاقيتان بكاتهوه كام يه كيكتان له ثيوه جاكتره به كردهوه هه و ثهويشه ليبوردهى خاوه ن دهسه لات، ثهو زاتهى حموت ثاسمانى جرين له سهر چين سازداوه لهدهستكارى ثهو خودايه دا هيچ ناريكيه ك نابينى جاريكى تر جماشاكه ثاخز قليشيكى تيادا ههيه ديسانه وه چاوى پيادا بخشيننه وه، سۆماى چاوت بهداماوى و به راماوى بهره و خوت ده گهريته وه . الملك: ١ - ٤

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولاً : خودا زاتيْكه زەوى بۆ ئيْوە رام و ملكه چ كردوه﴾الملك: ٥ ١

 ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : بننی/ نەوەی که ئیزوی بەدیھینناوہ وگوی و چاوو دلنی پینداون ئینوء کے ممتر شوکری دەکەن. کالملك: ۲۳

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْراً فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءِ مَعِينِ : بِلَيّ / نابينن ثاوه كه تان گهر رۆژ چووه ناخى زەويىيەوه ئەو ساكنى ئاوى زولالى رەوانتان فرياده خا. ﴾الملك: ٣٠ ﴿فَسلا أَقْسِسمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ : جا سويند ئه خوم بهوهى ئەيبينن و بەوەى كه نايبينن. ﴾الحاقة: ٣٨–٣٩

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ : جا سويْند ثەخۆم بەدانەرىخۆر ھەلاتەكان و خۆرئاواكان ئىمە بەتواناين. ﴾المعارج: . ٤

﴿ أَلَسَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ مِهَادًا، وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا، وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا، وَجَعَلْنَا لَوْمَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا، وَجَعَلْنَا وَبَعَلْنَا وَجَعَلْنَا وَعَمَلَ وَجَعَلْنَا وَ خَلُوهُ وَكَيْوهُ كَانِيشَمَانَ نَهُ كُودُوتُهُ عَيْكُهُ كَانُوا الله وَكُوهُ مَانِ وَحَويَشَمَانَ كُودَهُ هَوْى حَمَالِهُ وَمَانَ وَوَلَّ جَووت بِهُ دَيهِينَا، و خَلَويَشَمَانَ كُودَهُ هَوْى حَمَالِهُ وَمَانَ وَلَا عَلَى اللهُ وَعَلَيْنَا وَلَا عَلَى اللهُ وَلَا اللهُ وَلِمُ اللهُ وَلِمُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلِهُ اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ اللهُ وَلِي اللهُ اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ وَلِي اللهُ اللهُ وَلِي اللهُ وَلِهُ وَلِهُ وَلِي اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ وَلِهُ الللهُ وَلِهُ وَلَا لَا اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ اللهُ وَلِهُ الللهُ وَلِهُ اللهُ وَلِهُ الللهُ اللهُ اللهُ وَلِهُ اللهُ اللهُ اللهُ ال

﴿ أَأَنْسَتُمْ أَشَدُ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكُهَا فَسَوَّاهَا، وَأَغْطَشَ لَيْلُهَا وَأَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُسحَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُسحَاهَا، وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا، أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : فاخو دروستكردنى ثيوه سمخته يا ثاسمان كه خودا بنياتى ناوه، قهوارهى بهرزكردهوه و للهارى كرد، و شهوى تاريك كردو رؤژيشى رووناك كرد، و له پاشاندا زهوى راخست، لهبارى كرد، و شهوى تاريك كردو رؤژيشى بهديهينا، كييوه كانيشى بنه پنهوى تيادا و شهوى تيادا دامهرراند. الله النازعات: ٢٧ - ٣٢

﴿ يَسَا أَيُّهَسَا الْمَالِسُمَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلُكَ، في أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكِّبَكَ: ثهى مروِّف چى تۆى له ئاستى پهروهردگاردا له خو باى كرد، ئــهوه ي كــه دروســتيكردى و ئهندامه كانــتى ويخســت و ريكسيانى كــرد، و بــه هــهر سَيْوهيه كيش ويستى دروستيكردى. ﴾الإنفطار/٦-٨.

﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَـــلٍ مُسَــــمَّى : ثايـا ثـــهوان بيريان نه كردۆتهوه كه خودا ثاسمانه كان و زهوى و ثهوهى لــهنيوانياندا ههربهههق و بۆ ماوهى دياريكراو دروستيكرون. ﴾الروم: ٨

﴿ فَسُبْحَانَ اللَّه حَينَ تُمْسُونَ وَحَينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْض وَعَشْــيّاً وَحَــينَ تُظْهِرُونَ، يُخْرِجُ الْحَيّ مَنَ الْمَيِّت وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيّ وَيُحْيي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَلَاكَ تُخْرَجُونَ، وَمنْ آيَاته أَنْ خَلَقَكُمْ منْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَلْتُمْ بَشَرّ تَنْتَشْـــرُونَ، وَمَنْ آيَاتُهُ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مَنْ أَلْفُسَكُمْ أَزْوَاجاً لتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلُكَ لَآياتِ لقَوْم يَتَفَكَّرُونَ، وَمَنْ آيَاتُه خَلْقُ السَّمَاوَات وَالْأَرْض وَاخْـــتلافُ ٱلْسَنَتْكُمْ وَٱلْوَانكُمْ إِنَّ فِي ذَلكَ لَآيات لَلْعَالِمينَ، وَمنْ آيَاته مَنَامُكُمْ باللَّيْلَ وَالسُّنَّهَارِ وَابْسَتَغَاؤُكُمْ مَنْ فَصْلُه إِنَّ فِي ذَلَكَ لَآيَاتُ لَقَوْمَ يَسْمَغُونَ، وَمَنْ آيَاته يُريكُمُ الْسَبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُتَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إنّ في ذَلكَ لَآیات لَقَوْم یَعْقَلُونَ : هـهموو کاتـی اینواران و بهره بهیانیان پهسهندی پاکی خودا بکهن.. سوپاس ههر بز نموه له تاسمانه کان و لهزهوی و ههروهها لهخهو تنافدا و له کاتبی نیوهرؤدا.. زیندوو لهمردوو دهرده کا و مردوو لهزیندو دهردیننی زهویش دوای ثهوهی مراوه گیانی و بەر دىنىنتەرە ئىزوەش بەم جۇرە دىنە دەرى.. لەنىشانەكانىتى لەخۇتاندا جوتەي يىكھىنا تـا... لهگەلىيدا بحەسىنەو ەوە خۆشەويستى و سۆزو بەزەيىي خستە نيوانتان ئەمەش نىشانەي ز فره بىز ئەوانىمى بىردەكەنموە.. ھەر لەنىشانەكانى ئىەودا دروسىتكردنى ئاسمانىەكان و . زهوٰی و جیاوازی زمانی ٹاخاوتنتان و رهنگ و روتـان، کهلهمـهدا بهلگـهی زوّرن بـوّ زانایان، همر لهنیشانه کانیّتی خموی شهوان و روّژانهتان و گهرانتان بوّ دهستخستنی رسق و رؤزي كەلەسايەي بەخشىندەيى ئەوداپە لەمەدا بەلگەي زۆر ھەپە بۆ ئەو كەسانەي دەبىستىن، ھەر لەنىشانەكانىتى بروسىكەتان پىشان ئەدا تىرس و ئومىيدى پىروميە لبە

ئاسمانیشموه بارانتان بو دهرژینی تازهمینی مردوی پی زیندوو بکاتموه لممدا نیشانهی زورن بو کهسانی تیده گهن. الروم:۱۷-۲۶

﴿ وَمِنْ آیَاتِهِ أَنْ پُرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَات وَلِیُلِیقَکُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : یه كیلک له نیشانه كانی تُهُو تهمیه كه بای مز گینی
ده ربه ریده كا تنا... به خشنده یی خوی به ثیره بچیژی، و گممیه و كهشیش به فه رمانی ثه و
بین و بچن وله سایه ی به خشنده یی شهوه وه رؤزی و، بژینوی خوتان په یدا بكه ن، تناكو
شو كرانه بژیربن. ﴾الروم: ٢٦

﴿ اللَّهُ السّدِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ويَجْعَلُهُ

كِسَسِفاً فَسِتَرَى الْسُودُقَ يَخْرُجُ مِنْ خلاله فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبَادِه إِذَا هُمُ
يَسْتَبْشِسِرُونَ، وَإِنْ كَسَالُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلَسِينَ، فَالطُّرُ إِلَى آثَارِ
رَحْمَسِتِ اللّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِي وَهُو عَلَى كُلُ
شَيْءٍ قَديرٌ: هَد خودايه نُه و بايانه به رِيْده كا تُه وانيش هَمور ده بزويْن، ثه وسا هه رجونيكى
بويْتُ نُهُ هه ورانه له تاسماندا پرش و بالاوده كاته وه و گه واله گه واله شيان ده كات ده بينى
له وانه وه دلوّبه ثاو دينته خواره وه: گه رويستى له سه ربى بو هم كامى له عه بدانى خوى
ده نيرى ثيرة دلخوش ده بن، به لام پيش ثه وه ى بارانيان بو بباريّت نائوميّد بوون، و بروانه
به زه يى خودا چى كردوه! زه وى مرد و له نوى زيندو و ده كاته وه، زيندو كردنه وه مردوش كارى ثه وه، خوى تواناى به سه رهم و شتدا هه يه . الروم: ١٨ كرده وه ى

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فَتَنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّه: هـ هـ نـدى لـ هـ حـ لـك ده لـين بـ روامان به خودا هينا به لام هـ مركاتى لـ مريّكاى خودا ثازار بدريّن تازارى خه لـك وه ك سزاى خودا حسابى بر ده كا؟ ﴾ العنكبوت: ١٠

﴿قُــلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِيُ النَّشَأَةَ الآخِرَةَ إِنَّ اللَّــةَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بلنى / گەشتى بەسەر ئەم زەمىنەدا بكەن و بروانن كە چۆن خودا بەدىھىنانى دەستېنكرد ھەر بەم چەشنەش خودا جىھانى كۆتايى بەدى دىننى، خودا بەسەر ھەموو شتىكدا بەدەسەتەلاتە. ﴾العنكبوت: ٢٠ ﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْتَحَدُّوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكُبُوتِ الْتَحَدُّتُ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءً وَهُو الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَطْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ اللَّهُ عَودِنه يَ كُونِه يَ كُونِه يَ كُونِه يَ كُونِه يَ كُونِه يَعْودُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللهُ عَلَيْكَ اللَّهُ عَلَيْكَ اللهُ عَلَيْكِي تَر بَوْ خَوْيَانَ اللَّهِ عَالَمُونَ كَا عَالِمِ اللهِ اللهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُونَ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُ الللّهُ عَلَيْكُ الللهُ عَلَيْكُ الللهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ الللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ الللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلِي اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ الللّهُ عَلَيْكُ الللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ الللهُ اللّهُ عَلَيْكُمُ الللّهُ الللّهُ عَلَيْكُ ال

﴿وَلَـــئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَنْخُرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَـــاَلَى يُؤْفَكُـــونَ : هــهركاتن لـموانه بهرسَى: كن ثاسمانه كان و زموى بمديهيناوه و خوّرو مانگى رام كردووه، دهليّن/ خودا، ثير چوّن لـههرستنى خودا لائهدهن. ﴾العنكبوت: ٦٦

﴿ وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزُلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُدَّلُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللللْمُولِى اللللْمُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللللللْمُ الللللللْمُ الللللْمُ الللللللْمُ الللللللْمُ ال

﴿يَا آَيُهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبِّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقَالًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَلْدَادًا وَأَلْتُمْ تَعْلَمُونَ : ثهى خَدلكينه پدروهردگارى خزتان بهرستن ثهو پهروهردگارهى كه ئيوه و خهالكاني پيش ئيوهى خولقاند، بز ثهوهى خزتان بياريزن. ثهو خودايه زهوى بو كردونه راخهرو ثاسماني بز بهرزكردونه تهوه و ثاوى لهو حموايه وه بز باراندن و ههموو جؤره بهروبووميكى به هزى ثهو ثاوهوه بز رواندون، ئيستاكه ثهو متان زانيوه، هاوه لو ههمو خودا دامه نين، ﴾البقرة: ٢١ -٢٣

﴿ كَيْفَ تَكُفْ رُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُ مَ أَمْوَاتاً فَأَخْبَاكُ مَ ثُمَّ يُمِيثُكُ مِ ثُمَّ يُعْيِيكُ مُ ثُمَّ إِلَـــيْهِ تُـــرْجَعُونَ، هُـــوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَـــوَّاهُنَّ سَـــبْعَ سَـــمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : جِذِنَ لـهو خودايـه حاشا ده كهن کهلهنهبوو ژیانی داوه به ئیوه، لهپاشان دهتانمرینی و دیسان زیندوتان ده کاتهوه و، ئینجا به گشتی همموو بولای ئمو ده گهرینهوه، همر ثمو خودایهشه که ئموهی لمزهویدایه، بو ئیوهی بهیدیهیناوه، لمپاشا لمه ئاسماندا حموت ئاسمانی درووستکردن خودا به ثاگایه لمهمموو شتیك: اللقرة: ۲۸-۹۲

﴿بَدِیْسِعُ السَّسِمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَسِی أَمْسِراً فَإِلَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ: راهیننهرو رازینهوهی ئاسمانه کانو زهوی خودایه، ههر که ویستی کاری ئهنجام ببی، فهرمان دهدا، یه! دهیی. ﴾البقرة:۱۱۷

﴿إِنَّ فِي حَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَخُو بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَلْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَخُو بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَبَسَخُو بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقَلُونَ : له دروستكردنى ناسمانه كان و زووى و هاتو جوى شهوو روزو نهو كه شعب أنه له ده ريا دين و ده چن كه سووديان بؤ مرؤف هديه و ناو كه خودا له ناسمانه و باراندى، و به هوى ئه و بارانه وه زوى دواى مردنى زيندوكردووه، و ههموو جوره باراندى، و به هوى نادا بالأوكرده وه باى جولاند و ههورى رام كرد له نيوهند ناسمان و رويدا، همهوو به گشتى نيشانه ى زورن بؤ كهسانى كه تيده گهن. ﴾ البقرة: ٢٤٠

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعَقُ بِمَا لا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمِّ بُكُمْ عُمْيٌ فَهُمْ لا يَعْقِلُونَ : ثَـٰهقلّى ثهو خوانه ناسانه وهك ثهقلى ثهو ثارُه له یه که ده نگ ده دری و جگه له خورینو چرین هیچی تر نابیستن که رِن، لالن، کویْرن. ﴾البقرة: ۲۷۱

﴿ يَسْ أَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِي مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ : دەربارەى مانگەكانى يەك شەوە

لیت دهپرسن، ملی بؤ زانینی کات و چوونه حهجی خهالک سوود ده گهیهنن. البقرة: ۱۸۹

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْمَارْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابِ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأَخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلَهُ الْبَعْاءَ الْفَتْلَةِ وَابْتِغَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلَهُ اللّٰذِينَ فِي قُلُومِهِمْ زَيْعٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِعَاءَ الْفَتْلَةِ وَابْتِغَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلَهُ إِلّٰكُ أُولُو إِلْسَا اللّٰـــهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنًا بِهِ كُلَّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُغزُ مَنْ الْمَيْءِ قَدِيرٌ، تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُخرِجُ الْحَيْ مِنَ الْمَيْتِ وَتُخرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْمَيْتَ مِنَ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيْ وَتُولِجُ النَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُخرِجُ الْحَيْ وَلَازُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَاب : بلن خودايه نهى خاوه نه هيزو دهسه لات ههركه سن تو ويستت ليبن دهسته لاتى لينده سنينى: و ههركه سينكيش دهسته لاتى لينده سنينى: و ههركه سينكيش بهرزده كهيته و كهدي بهده مهوو شتينكا شهو ده هاويته ناو رؤژ رؤژيش ده خهيته بهده سنو شهو، و زيندوو لهمردوو ده رده كهى، و مردوو له زيندوو ده رده هينني و همركه سين ناو شهو، و زيندوو لهمردو و ده رده كهى، و مردوو له زيندوو ده رده هينني و همركه سين بهون بين رُميْره رسق و رؤزى ده ده وه بيني . ﴾ آل عمران : ٢١ - ٢٧

بیرده کهنه وه له دروستکردنی تاسمانه کان و زهوی، ده نین از نهی په روه ردگار مان تو شهم ده زگایه تو شهم ده زگایه تو به دی نه هیناوه، پاکی و بینگه ردی هه ربز تویه، عانپاریزه له تازاری تاگر. پال عمران: ۹۰ - ۱۹۱

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ الْتُقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ لَفْسِ وَاحِلَةٍ وَجَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيراً وَنِسَاءً : ثـهى خەلكىنە تـهقواى لـه پەروەردَّگارى خوتان بكەن و لـيى بىرسىن كـه ئينوەى لـهيەك كەس بەدىھينناوە، و ھەر لـەو كەسەش جووتەكەى خستۆتەوە لـەو دوانە شەوە پياوو ژنيْكى زۆرى خستۆتەوە. ﴾النساء: ١٠

﴿يُولِسِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ: شــهو دهماويّـته نــاو رۆژو رۆژيـش دەخاتە ناو شــهو.﴾الحديد: ٦

﴿ اعْلَمُ وَا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَا لَكُمُ الْآياتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ : بزانن كه خودا زەوى دواى مردنى زيندوو دەكاتەوه و ئيمه نيشانهكانى بەروونى بَو ئيوه بەدەردەخەين، تاكو عەقلتان بخەنەگەر. ﴾ الحديد: ١٧

﴿اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهِ وَهُوَ اللّهُ الللّهُ الللللللل الللهُ الللللل اللهُ الللللل اللهُ الللهُ الللللل اللهُ اللللل الللهُ اللللل اللهُ الللللهُ الللهُ اللّهُ الللهُ الللهُ اللهُ الللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الللهُ ال

بهیهك شاو شاو دهدرین و لمه تام و چیزدا ههندیکیان پهسهندو نازدار ترن بهسهر ههندیکی تریاندا ثهمانه بهگشتی نیشانهن بز ثهو كهسانهی هوشمهندن. ﴾الرعد: ۲−٤

﴿ قُلُ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُحَدُّتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لا يَمْلكُونَ لَا لَهُ مُنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لا يَمْلكُونَ لَا لَهُ مَنْ رَبُّ السَّعَوِي الظَّلْمَاتُ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلْمَاتُ وَالسَّنُورُ أَمْ جَعَلُوا للَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلَّ شَيْء وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ: بلنى كن پهروه رودگارى السمانه كان و زهويى په بلنى خودايه بلنى عُودايه بلنى عُودايه بلنى عُودايه تَمان مِن خوّيانيش نهك بو خوّتان داناوه كه دهسه ته لاتى هيچ سوودو زهره ريكبان ني به تمانه تنه نه و خوّيانيش نهك بو ثيّوه، بلنى ثايا بيناو نابينا وه ك يه كن يان تاريكى و روناكى بهرانه رن ياخود هاو به شيان بو پهيدا كردوه به شيّوه يه ك كموه ك خودا وايه كه بهمه سهريان لين شيّواوه، بلنى: ههر چى هه يه گشتى ده ستكردى خودايه، ههر ثهويش تاك و ته نهايه و به سهر ههمو و شتيكا ده سه لاتداره. ﴾ الرعد: ٢٠

﴿ السَّرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْأَلْسَانَ، عَلَّمَهُ الْبَيَانَ، الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسَبَان : خودای بهخشنده، قورتبانی فیرکرد، مروقی بهدیهیننا، زمان و تاخاوتنی فیرکرد، خورو مانگیش بهتهندازهیه کی دیاریکراو دین و دهچن. ﴾الرحمن/۱-٥.

﴿ هَــلُ أَتــى عَلَى الأنسَانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَــيْنًا مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ مِنْ نُطْفَة أَمْشَاج لَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَــميعاً بَصِيراً: بِيْكُومان ماوهيه كى زوّر بهُسهر ثهم مروّقه دا تَيْهوى، كه هيچ بوونيْكى نه بووه تاباسبكرى، ئيمه مروّقمان له تنوّكيْك ئاميّـته دروســتكردتـا تاقيبكه ينهوه، ئينجا گويّـى بيستن و ســوّماى بينيـنمان پيــه خشى. ﴾الانسان: ١-٢

﴿ فَلَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً : خودا بز همموو كارى تەندازەى داناوه. ﴾الطلاق: ٣ ﴿ أَلَسِمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي مُسَحَابًا ثُمَّ يُؤلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرُقِهِ يَدْهَبُ بِالْلَبْصَارِ، يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ إِنَّ في ذَلِكَ لَعَبْرَةً لِللَّهُ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رَجُّلُيْ بِعَلْقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْعِ عَلَى رَجُّلَيْ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْمِ عَلَى رَجُّلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبُعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْعِ عَلَى رَجُّلَيْ يَعْمُ وَيَسْتِي عَلَى رَجُّلُيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرَبَّعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاوَ وَيَعْلَى اللَّهُ عَلَى كُلُّ سَيْعِ وَمِينَى بِاللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلُ لِللَّهِ مِنْ اللَّهُ عَلَى يَعْوَلَ اللَّهُ عَلَى كُلُ لَلْهُ مِنْ يَاعْمُولُ وَلَيْنِ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلُ لَلْهُ مِنْ اللَّهُ عَلَى عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ اللَّه

﴿ يَسَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا حَلَقْنَاكُمْ مِنْ ثُرَابِ ثُمَّ مِن نَطْفَة ثُمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُضْغَة مُخَلَّقة وَغَيْرِ مُخَلَّقة لِنَبِيِّنَ لَكُمْ وَلِقرَّ فِي الْأَرْخَامِ مَا لَسُنَاءً إِلَى أَجَلِ مُسْمَى ثُمَّ لَخْرِجُكُمْ طَفَّلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا الْشَدُّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُبَوقُى وَمِنْكُمْ مَنْ يُعَدِ عَلْمٍ شَيْئًا وَثَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَلْزَلْنَا يُسَرَدُ إِلَى أَلْهُ هُوَ الْحَقُ وَأَلَّهُ مَن الْمَعْدِ عَلْمٍ مَنْ عُلْمَ مَنْ كُلَّ زُوْجٍ بَهِيجٍ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَلَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء قَلْمِي : ثَمِى خَعَلَكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَلَّهُ بِعَمِ الْمُوتِ مِن الله عَلَى كُلُّ شَيْء قَلْمِي : ثَمَى خَعَلَكَينَه كُدر لهزيندوو بوونه وه يُحْمَانَن، ثهوه بزانن ثيمه ثيّوه مان درو ستكردووه سهره تاله خاك پاشان له تنوكيك و بعد عَوْمَان له تنوكيك و باشال له بارچه گوشتيكى جويراوى بچم يندراو يا باشال لهبارچه گوشتيكى جويراوى بچم يندراو يا بخم يندراو يا بحجم يندراو يا بخم يندراو يا بخم يندراو يا به به باره تائه م پلانه تان بو روون بكهينهوه و بيسهلينين و لهباشدا لهمندالداندا بونت ده يهيني بنه و ههندينكتان ده گهنه ثه و به و په يهرى بهجه شنيك كه هيچ تواناتان، و ههندينكتان ده مرن و ههندينكتان ده گهنه ثهو په يهرى بهيرى به جهشنيك كه هيچ رانيارى و زانستيك سهباره ت به خوّتان بهياد نهيه تهوه، ثهم زهمينه ده يهينى بي ههست و زانيارى و و زانستيك سهباره ت به خوّتان بهياد نهيه تهوه، ثهم زهمينه ده يهينى بي ههست و مردوه، هم كاتيك باراغان به سهر داباراند به خوّدا دينت و گهشه ده كا، و همموو جوّتيكى مردوه، هم كاتيك باراغان به سهرداراراند به خوّدا دينت و گهشه ده كا، و همموو جوّتيكى م

رووه کی دیمهن جو ان لهخویدا دهرویننی ههروایه تهنها خوا راسته و بی گومان همر ئهویش مردووه کان زیندوو ده کاتهوه بهسهر ههموو شتیّکدا تواناداره. ۱۴لخج/۵–۳

﴿ وَمِسنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِه وَإِنْ أَصَابَتُهُ فَتُنَةً الْفَكَ عَلَى وَمِهِ عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَتُهُ فَتُنَةً الْفَكَ عَلَى وَجْهِهِ خَسرَ اللَّالِيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ : هَمه ندى له خه لكان همه نسم وزاره كى خواَ به رسمن گهر خير رووى تنكردن له خودا دلنيا ده بني و گهر دووچارى ناخؤشيه كه بوو رووله خودا وه رده گيري به مه ش دونيا و قيامه ت له ده ست دوده الله ده ست چوو . الله ج

﴿ أَفَلَسِمْ يَسِسِيرُوا فِي الْمَارُضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقَلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لا تَعْمَسَى الْمُلْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ: ثاخرْ هيشتا بهسهر زمويدا نه گهراون، تابينه خاوهني دلا و بههزيهوه عهقليان به گهر خهن يا بينه خاوهني دلا و بههزيهوه عهقليان به گهر خهن يا بينه خاوهني دلا و بههزيهوه بههزيهوه بيسهرين، لهراستيدا چساو كويسر نابين بسه لكو تسهو دلانه كويسر دهبن كهلهسگدان. ﴾ الحج: ٢٦

 ژیانی پیبهخشیوون و لهپاشدا ده تان مریننی و دووباره زیندوتان ده کاتهوه، بهراستی مرفی زور بی باوهره. ﴾الحج/۲۱-٦٦

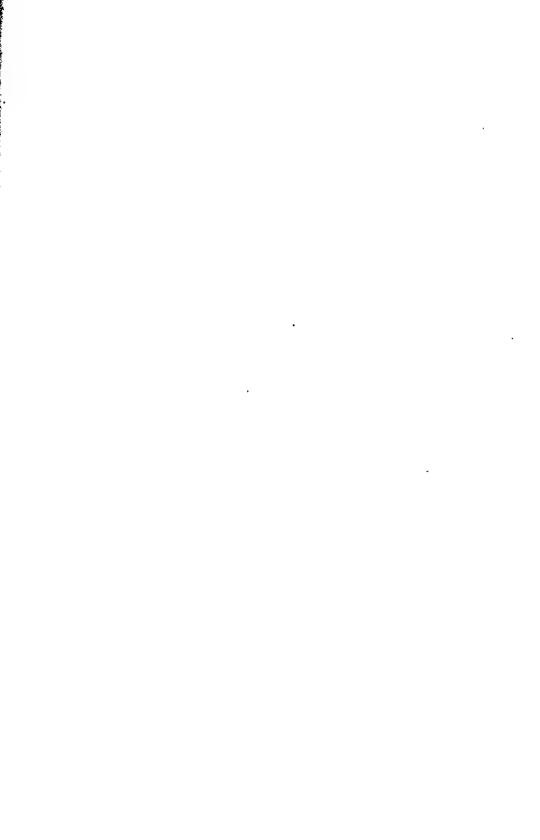
﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلَقُوا دُبُابِ مُنَا اللَّهِ اللهِ اللهُ الله

﴿ خَلَـــقَ السَّـــمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ: تاسمانـه كان و زەوى بەھــەق دروسـتكردوه و ويـّنهى بـــۆ كيْشـــاون و جوانتريــن شــيْوهى پيه خشيوون و لـه كۆتايدا چارەنووستان بۆلاى ئەوە. ﴾التغابن:٣

حهیرانی کوری نهزعهف ده لینت اکاتی ته و او بوونی خویندنه و می نهم نایه تانه به شیخ مه و رونی خویندنه و می نه می نه به شیخ مه و زوونم و و تا باداشتی چاکه ت بداته وه ده رهما من سویند بی به خودا نیستاکه نهم نایه تانه م خوید بیتنه وه و ایه و به دو و ری نازانم که هزکه ی بگه رینمه وه بو و از هینانم له بیر کردنه و می قول و لیکدانه و می نهم نایه تانهم ته نها که ته نها بو تعبد ده محویندنه و ه.

شیخ / خوینندنه وهی شهم ثایه تانه بن جساریک و دوو جسار سوو دمه ند نابیست، به لکو پیویسنته پؤلینیکی ته و اوی بکه یت و بیانخه بته به رجاوت له و هه موو شتانه ی که خود ا دروستی کردن و شه و قایه تانه که ثاماز هیان بق کراوه، له وانه به هه ندیکیان سه رتاسه ری بیست بو زور شت، گهر دو و باره ش بکریته و هه یدی نی یه فیستا هه سته له ده فته ره که ی که پرت کردو ته وه بیانو و سه و به یانی و ه ره و ه بو لام تا و ته کانمان ته و او بکه ین.

ههزارسال پیش سه ده ی حه قده هم

حدیرانی کوری تهزعهف ده تینت اله و شهوه م برده سهر به نووسینه و هی تایه ته کانی قور نمان له ده فته ره که مدا، و له گه ل سینده ی به باندا خه و دایگرتم و به ده نگی بانگده ری مزگه و ته به ناگده و به ناگذه ری مزگه و ته به ناگاهاتم که پنی و و تم اله و ادوانیوه پویه کورم، شهم نووستنه دورو دریش ه جی یه، له جینگایه که مرا په په به شاه او یی یه وه به بی بیر کردنه وه لیم پرسی - چون و کی ده رگای لیک دیته و و بوچی به ناگات نه هینام بو نویژی به بانی.

ووتی اسیخی گهورهم دهرگای لیکردمهوه، و به فهرمانی ثه و به ناگام نه هینای، دوای ته نوه ی نویش به ناکو... ثه مهموو تهوه ی کتیبه ی به نویش به نادم، تاکو... ثه مهموو کتیبه ی بو بهینم، و له لای کتیب فروشه که، پیره میر دینکی کزه لی داماوم بینی، پرسیاری شیخی گهوره مانی کرد، کتیب فروشه که شیخی شماره ی منی بو کرد؟ و پرسیاری شیخی لینکردم، وا دهری بری که شیخ ده ناسیت و براده ری خوشه و یستینی و زور ههولی بی شمنی ایماره که شیخ له خهلوه تدایه و دوور له خه لی ده شیخ له خهلوه تدایه و دوور له خه لك ده ژی، به لام شهوه ناده تکای لینکردم تا .... بیزاری کردم، نا چار له گهل خومدا هینام و جی و رنی شیخه له باخه که دا نیشاندا، و گه پرامه و بو ثه و می ثه م کتیبانه ت بده می.

به پیرهمیزده کهی هاوریم ووت/ شهی باوکی محهمد، شهم کتیبانه بهزمانی بیگانه نوسراون و من لییان تیناگهم.

له پر گویتم لهده نگی شیخ مهوزوون بوو دهرگاکهی کرده وه و پنی ووتم اله دو اییدا فیریان ده بیت و، ثعمه ش که مته رخه میه کی زوره و نه تو اناییه کی به ده تیاتدا، چونکه تو یه کیکی له پیاوانی ثاینی و، رینمایی و ثاموژگاریکردنی خهالک ده خریته سهر شانی ئیوه ی پیاوانی ثاینی، له به ر ثهوه چون ده بیت نه زان بیت به زمانی زانسته کانی ثه م سهرده مه.

ت حمیران من زمانه که ی خوم و تورکی و عمرهبیش دهزانم، ثایا لهم زمانانه دا کتیبی زانست نی یه؟

شینخ/ بـوّ و۱ ثـهزانی تـهم زنجیره باسانه لـهو زمانانهدا ههیه؟ دوای ثهوه تهم خوّ بهگهوره رانینه چـییه تـهی حهیران؟ نازانیـت تـهو کتیّبه زانسـتیانهی کهبهم زمانانه نوسراونهتهوه له گهل کهمیشیاندا همموو لـهزمانی بینگانهوه و هرگیراون، ثهی و اچاکتر نی یه کهتوانای ئـهوهمان ههبیّـت ئـهم زانستانه لـهزمانه بنهرهتیه کهی خوّیانهوه و هربگرین، تاکو لـه روّیشتنه خیراکهی به ثاگا بین؟

ئەوەتا دەبىنىت، ئەو كتىبانەي كە زاناكانمان وەرىيان دەگىرنە سەر زمانى عەرەبى ئەوەندە زۇرو خىرا نىن كە شان بەشانى زانست لەو ولاتانەدا برۇن.

ئهم رنحیره کتیبه بچوو کانهی کهدهمهویت بههؤیهوه زانست ساکارو ساده بکهم بز همهو و خهال ئاسان بیت.

حەيران/ بۆچى گەورەم؟

شیخ ابه هوی که می خویننده و اری کریاره وه، له به رشه وه ثهم ثه رکه ثیستا که و تؤته ثه سیخ ابه هوی ده زگاه میریه کان او به ته نها خوی ده توانیت هه ستیت به گورین و بالاو کردنه وه ی ثه ستوی ده زگاه میریه کان او به ته نها خوی ده توانیت هه ستیت به گورین و بالاو کردنه وه ی شهم زنجیره زانستی به ساکارانه، و دابینی بکات بو خه الله به که مترین نرخ، بو ثه وه ی یار مه تیده و بین به زمانی رفز شاوا نه بینت، به لام توی پیاوی ثابن، میرونی یه کیك له زمانه گهوره کانی رفز شاوا پیویسته له سه رت، گه ر بته وینت به بیته و او پیرونسته له سه رت، گه ر بته وینت به به را و پیر کار و بانگیزیکی ثابنی.

حهير ان/ خودا، يارمهتيم بدا، فير دهيم.

شینخ/ ئیسستاش فسهرموو بسا-دهسست به کاره کسهمان بکسهین ثابسا ثایهته کانست لهدهفتهره کهتدا نووسیوه؟ دهمبینی بهدریزی شهو دهتنووسین. حهیران/ بهلنی گهورهم، شهونخونیم کرد تا تهواوم کردن. شیخ ائه ی حدیران، گه رسه رنجیك بده یته ثه و ثایه تانه و به قوولی لییان بكولیته و ه بینت له سروشتی یه كان كه پیویسته ناگاداریی یه كی فراوانت هه بینت ده رباره یان.

لەستەر رۇشىنايى فەلسىمفە بەئاشىكرا دەبينيىت قورئىان ھىمموو شىيوازەكانى بەلگە خوازی لـه خوگرتووه، کـه زانایـانی ثاین و فهیلـهسوفان پهیرِهویان کردوه، و خالی ههق پـهروهري هـمموویاني کۆکـردۆتەوه و باسـي تـیـۆرې بەلگە ئاویّتەکان دەکا (ألادلة النظرية المرکـــــبة) و به لگـه ی (پینویســت) و هـهروهها به لگـه ی (هــــق و هـق کـــاره تــهواوه کانی) کهپابهندی (یاسای هـۆ و هۆکاره) ئاشكراكانه، و زیاتر پهیرهوی بهانگه كاني سیستم ده كات كه پهيوهسته بهدروستكراوه كاني خودا ليه جواني و داهينان و نه خشـهدانان و ریکخراوو بریار و ورده کاری و بهثهندازهی و سنورداری و ریز بهندکردن و هاوپیوهری و زیاتىر باسىي بەلگە بىلىزاۋەكان دەكسات و دووبارەيسان دەكاتلەۋە، و لىلەزۇر جىنگادا تەئكىديان لەسەر دەكات، چونكە ئەم بەلگانە عەقل دەركيان دەكات بە ئاسانى و بەبىي ماندووبووں وهريده گريّت و بني ئـهوهي بچيّته نـاو قولاييي بهلگه خوازيي يه كانهوه، يان دووچاری ویّلی تەندیّشـه و نـهتوانای و کولـبوون ببیّـتهوه، بهبیّ هیچ موناقهشهیهك لادیّ نشینیکی سیاکار و زانایمکی فهیله سیوف وه ك يمك دهبين ليه لينكدانه و فيادا، چونکه (خوداي به ثاگا له نهينيه كان) ثاگاداره ثهوانهي كه توانايان ههيه بچنه ناو قولايي عمقليه ئاوينته ثالوزه كانبهوه تبهنها كهميكن لبه زانايان لهوانبهي كهبهسبهرتا تيبهر بسوون، کاربهجیٰیی خودا وایه که ووته کانی بۆ خەلك بهگشتى به بەلگەي ساده و ساكار و ئاشكرا بينت، رۆژ بەرۆژ، ئاشكرا تر دەبىن بەگويىرەى پيشكەوتنى زانست و بەھۆى دەرخستنى شاراۋەكانى سىستمەكانى گەردون لەلاييەن زانايانيەۋە كە ئاماۋەي ياساو ریکخستن ده کهن، تاکو راستی پهمانی خودا بهدهربکهویت که دهفهرمویت:-

﴿ سَنُويِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَعَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ ﴾ نصلت: ٥٣ بهراستي پديمانه كه ي هدق و دياره.

سهده لهدوای سهده خودا نیشانه کانی خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّیان گرتووه، و له پیکهاتهی مروّف خوّی که چهنده ها کتیبی دوورو دریژیان لهسه ر نووسیوه تا... هاته دی ووتهی خودای به خشنده که ده نه رمویّت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَى اللّهُ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ۲۸

حهیران/ ثاییا.... شیخی گهورهم دهفهرمویّت به ثاماژه کردنی ثهو ثایهتانهی که خودا به به لگه هیّناونیهتیهوه لهسهر بوونی خوّی، به به لگه ثاویّته کانی عمقل وهك به لگهی پهیذا بوون و پیویست و هوّو هوّکار، چونکه کاتی خویّندنهوهیان نهم توانی دهست نیشانیان بکهم.

شینخ/ تسوّ دهر کست نه کسردن له به هر قسه وهی به کورتسرین و ناسسکترین ده ره به پین ناماژه کراون، بو نهوه می تهنها پسپوّرانی خوّیان تیّیان بگهن وهك چوّن لـه باسـی ثیبن روشددا بوّم بهده رخستی، بیربکه رهوه نه ی حهیران لهم ثایه تانهی خوارموه.

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ﴾الطور: ٣٥

﴿ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾الأعراف: ١٨

﴿ أُوَلا يَذْكُو ۗ الْأَلْسَانُ أَلَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْنًا ﴾ ربم: ٦٧

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْأَلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثُّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾الشورى: ٢٩

﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُ مِنْ دَابَّةِ آيَاتٌ لِقُومٍ يُوقِنُونَ ﴾ الحالسية: ٤

﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُّبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَه ﴾

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدَى وَلا كِتَابِ مُنِيرٍ﴾الحج: ٨

﴿مَثَلُ الَّذِينَ النَّخَذُوا مَنْ ذُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ النَّخَذَتُ بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَقِ كَالُوا يَعْلَمُونَ ﴾العنكبوت: ١ ٤

﴿وَتِلْكَ الْمَاشَالُ نَصْرُبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾العنكبوت:٣٦

سمرنج بده لـهم ثایهتانه تُـهي حهيران، و بـهراوردي بكـه لهگهل ووتهكاني زانايان و فهيلهسوفان كهبهسهرتا تيّپهر بون.

نموونهی دیکارت، باسکال، لیبنز... ههروهها ثیبن سینا و غهزالی و لهگهل زانایانی (ریبازی کهلام) سهبارهت به بهتگهی پهیدا بون و بهتگهی پیّویست و ثاشکرای یاسای هـز و هزکـار و به تگهی هز و هزکاری تهواو، و چهسپاندنی سیفاتی ویست و لهناوبردنی بیرزکه (پیویسته دروستکردن).

ئاشکرایی پهیدا بوونی گهردوون بهوهی که دروستکراوه لهچهرخیکی دیاریکراو بۆ کاتیکی دیاریکراو.

گهر نهمهت کردو چاوت خشانده وه به و ووتانه ی که زانایان و و توویانه نه و کاته ده رکی نهینی یه کانی نیعجازی قور نان ده که یت نه وه ی که دابه زیووه بو مروفینکی نه خوینده و اردا، پیش چوارده سه ده نیمه و پیش هه زار سال له دیکارت و باسکال و لیبنز، تیده گهیت که تیگهیشتنی ته و او بو هه مو و نه و شار او انه ی که نه م نایه تانه و نه و نانه له خویان گرتووه، ته نها بو زانایان ناشکر او ناسانه.

قورئان دەفەرمووپىت ھەروەك چۆن فەيلەسوفەكان و (ريىبازانى كەلام) لـەپاش ئـەو دەلــين (گــەردوون پــەيدا بــووە) بــەلام بــۆ چەســپاندنى پــەيدا بوونــى بــەھۆى بەلگــه گۆراوەكانى وينە لەسەر شيوازى ئەوان لائەدات.

چونکه خودای زاناً و کاربه جی به تاگایه که توانایی میشك له ته ندیشه کردنی زنجیره گزراوه کاندا به دریژی چه رخه دو رو دریژه کان زه حمه ته به ده رده که ویت سه باره ت به مادده مردوانه که نازانین له سه ره تادا چی بوون. به لام تیستا تاسان به ده رده که ویت به بزمان، به لکو ده بنه به لگهش، به وه ی که پهیوه ندیان به دروست بوونی ژیانه وه هه به له سه رووی، به تایبه تی له ره گهزی تاره آلدا به گشتی، و له ره گهزی مروقدا به شیوه یه کی تایبه تی، و نموه تا به فرد را به سه رووید این به ده رکه و تایه تی، و نموه بیش دروستبوونی مروقد و تاره لا.

هدربزیه قورئان زور ناوی ئاژه ل و مرؤف دهبات، تاکو بیخاته وه یادی مرؤف که رینمایی ئه مهدستی رینمایی خودایه که ﴿ هَلْ أَتَی عَلَی الْأَنْسَانِ حِینٌ مِنَ اللَّهْرِ لَمْ یَکُنْ شَهُو مَهُ مَنْکُ نَهُ بُوه تاباسی شَنْدُ مَذْکُ وراً: ماوه یه کی زوری به سهردا تیپه پیوه که هیچ شتین نه بووه تاباسی یک نن کالانسان: ۱

له مهوه وا ثاکا بخواز ده کرینت که ثاکا بخوازیی یه کی ساده و ساکار بینت به وه ی که . (په یدا بیوه) و له ده رککردنی ثاسانی یه که مهوه بگهیته ده رککردنی ثاسانی دو وه م، ثه ویش ته و مادده یه ی مرؤ قی لیپهیدا بو وه ده بینت ته ویش هم پهیدا بو و بینت چونکه قبولی گوران ده کات، به لام (کؤن) (قدیم) ناگوریت دو ای ثه وه ی که قور ثان باسی فه رمانی پهیدا بو ونی مرؤ ش و مادده و گهردون به م شیوه ساده و ثاشکرایه

ده کات، به ره و به لگه خوازی عه قل ملده ننی، له سه ر بنه مای (یاسای هزو هز کار) نه و یاسایه ی که عه قل به ناشکر ۱ به کاریده هینیت و له هزو هز کاری پهیدا بوونی گهرد و ن و هز که ی ده یر سیت.

به شیّوازینکی جوان و رازاوه و رهوان و کورت و پتهوو پر مانا پیشکه شی ده کات همهموو شهو گریمانه مه حالانه ی که بی باوه ران و ثینکار که ران ثاماژه ی بو ده که ن و موجاده له ی نه به بی زانست و ریّبیشاند هری، کاتیك که دهلین: -

–گەردوون بەبنى ھىچ ھۆو ھۆكارنىك پەيدا بووە.

-ياخود لهخودي خۆيدا پعيدا بووه.

-یاخود گهردون و خودا یهك شتن.

-ياخوود ماددهي گهردون كۆنه وەك كۆنيتى خودا.

-یان دروستکراوه کان پهیدا بـووي ناچـارين بـهبێ هـيچ ويسـتێـُك و قورــُـان پـــٚـيان هغهم نــت:

﴿ هَلْ أَتِي عَلَى الإِلْسَانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْ ِ لَمْ يَكُنْ شَيِئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿ أَمْ خُلَقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور: ٣٥

﴿ أُوَلا يَذْكُو ۗ الْالسَانُ أَلَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ مَنْيُناً ﴾ ريم: ٦٧

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كُمَنْ لا يخلق أَفَلا تَذَكَّرُونَ ﴾

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلِ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

سه رنج بده که چون به م ره و انهیژیی به راز اوه به عمقلی بنی باوه ران و ثینکار که ران به بازگاده که چون پال به عمقله و ده نیت به تاگا ده کاته و مخ کاری تمواو بکات و به دو ایدا بگه رینت، و به یاری پنویسته بوونی بکات و به دو ایدا بگه رینت، و به یاری پنویسته بوونی بکات و پنویسته خاوه نی سیفاتی تمواو بن بو په یدابوونی ثه م گه ردونه و در وستکردنی.

سه رنج بده چون به تاگایده کاته وه بو جیاو ازیکردن و جیاکردنه وه له نیوان خود آو گه ردوندا سه باره ت به حمقیقه ت و خودو سیفاتیان بو مه حالکردنی به وه ی که (هو کارو هوی یه ك شت بن پاخود هو كار به شیك بیت له هو، پاشان سه رنج بله که خودا چون له هه ندی تایه تی تردا تاماژه ی پوو چهلی ته و و و تانه ده کات که ده لین (دروست کردنی گه ردون له لایه ن خود او هیویسته) (ضرورة). چونکه دهبینت وهسفی خودای بهخشنده بهویستی بکرینت که تهنها بههنری ثهو و ویستوویهتی گهردوونی و ویستوه ههاراردنی دیاریکردنی کاتی دیاریکراوی داناوه، که ویستوویهتی گهردوونی تیادا پهیدا بکات... و (پیویسته دروستکردن) دهمانگیریتهوه بو نهو ووتهیهی که دهلینت: گهردوون و مرفیف کونن.

﴿ هَلْ أَنِّى عَلَى الْمَائِسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

تایا به بنی هیچ شتیک دروستکراوه؟ یان به پنی هن و هن کاری ته و پهیدا بووه؟ و تهمهش مهحاله که لایبنز و زور له زانایانی تر ووتوپانه و قورثانیش پیش تهوانه بهههزار سال دهفهرمویت

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور: ٣٥

ثایا دروستگراو دروستگهریه کشتن؟.... و ثهمهش دووباره مهحاله، چونکه ئهمه پنچهوانه له عهقلدا دروستده کات وه ک لایبنز و ثهوانی تر ددان دهنین بهمهحالیتی یه ک بوونی و یه ک شتی هر و هر کار.

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا ثَلَكُرُونَ ؟ ﴾النحل: ١٧

ئايا (خودا گەردونى بەبنى ھىچ ويستىڭك پەيدا كردوه؟)

چونکه سیفاتی تهواوی پنویسته بوونی خودا لهلای ععقل پوچهل ده کاتهوه، تهوهی که ووی که دروستکراو که و ویست و هه تبرار دنی نه بنت خواوه ند نییه، و ووتهی به وهی که دروستکراو (پنویست) دروستیکردوه نه ک وویست، و اده گهیه نیست که مروّف کوّن بیست... و سملینراوه که مروّف پهیدا بووه

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

ئایا گهردونی ئهزهلی وهك دروستكهره كهی وایه، (وهك ههندی باوه پیان وایه) و ئهمهش دووباره مهحاله، چونكه (پیویسته دروستكراو) نییه به لكو به هنری وویستینكی ئهزملیهوهیه كهدیاریكردنو ناوی كاتی دروستكردنه كهی بردوه.

گەر (پیْویستە دروستکردن) بوايە دەبوايە كۆن بوايە، بەلام (پەيدا بورە) ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمِّىً﴾الاحقاف:٣ ئهمه به ووته ی راستی که هیچ گومانینکی له خنز نه گرتووه، و ههموو ووته یه کی تر جگه لهم ووته یه لاوازو بنی هیزه، ههروهك (مالی جالجالنزکه) که به رووکهش رینکخراوه و رینك وورده کاربی به که جالجالنزکه که له ناو خزیدا ده پچینینت، تا.. به هزیه وه راوی میروه بچووکه کان بکات.

ه مروهك چنون موجاده له كهره كان سه باره ت به خودا به بن هیچ زانست و رینمای یه ك و و ته ی نابه جن ده چنن و ده ینه خشینن به نیمچه گومانی لاو ازیان كه ته نها له سكی خویاندا ده ریده هینن تاكو خاوه ن ئه قلی لاو ازی پن راو بكه ن.

بهم چهشنه شهی حهیران قورشان باسده کات که نیراوه بو مروفیکی نهخویننده وار له دوورگهیه کی نهخویننده وار شهم همموو به لگه بره رانهی عهقل، و به لگه روشنه پتهوه کان که زانایان و دانایان تهمه نی خویان تیادا به سهر بردوه تا پنی گهیشتوون و تیایدا به یه ك گهیشتوون (به هوی رینمایی قورثان یان خودا که عهقلی بو رووناك کردونه ته وه)

که به ره و انترین ده ربسرین و کورتسرین ثاماژه یی ناسکترین ثاگاداری و راستترین لیکچوون به شیوازیك که موعجیزه ی لهخو گرتبیت، و تیایدا ثه و به لگانه به ده رده خات که بگونجیست له گه ل ده رك کردنی نه زاندا، و هه ندیکی به شار راوه یی ده مینیسته وه له قولایی یه کی زور دا بنو وه چه یه ك که ته نها زانایان بتوانن بچنه ناخیه وه.

حَمَيرانَ / تمنها زانايان.... تمنها زانايان.. ﴿ وَتِلْسَكَ الْأَمْثَالُ نَصْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقَلُهَا إِلاَّ الْعَالِمُونَ﴾العنكبوت:٤٣

شَیَخ/ سُـوپاسَ بـوٚ خُـودا ، تُـهـی حهیـران تیّپهرِ بوویـن بهسـهر تاقیکردنهوه کهدا و خهریکه دهرکـی ثهوه بکهیت که چوّن عمقلّ و زانسـت و قورئان یهکیان گرتووه.

بەشى رنىگەوت

حهیرانی کوری نهزعهف ده تیت: نه و روزهم برده سه ربه پیدا چوونه وهی نایه ته کانی قورئان و به راورد کردنیان له گهل و ژنه کانی ئیبن سینا و غهزالی له سهدده ی دوانزه و سیانزه ی زاینی، و دیکارت و باسکال و لایبنز له سهده ی حه قده همدا، موچ که یه کی خوشی و سه ر سور هینه ره به له شمدا هات له نه نجامی به یه ك گهیشتنی نه م عه قلانه له گهل قور ناندا که هم ردو و لایان یه ك ریگای به تگه خوازیان گرتبوه به ر.

شیخ: چیته ئهی حهیران، لات و ایه شیخت له مامؤستاوه بؤته بهرگدروو فالچی؟!.

حەيران/خودا نەكا گەورەم.

شیخ ا بمدلی ته مانمه ده رزیس، به لگم کانی پیشه دورم، دوومه ل و بریسنی خماوه ن ته ندیشه ویله کانی پیتیمار ده کهم و خه و الوه بی تاگاکانی پیماگادار ده که مهوه، و سیحری فالچمی و جماد و کمه رانی پستی پووچمه لده که مهوه.... و زؤر کماری تسری پسیده که م... له دوایدا، بزت به ده رده که ویت ته ی حمیران!.

حەيران: ئايە بە بەلگە دەدوى گەورەم؟

شیخ ابدانی، بدلگه هدروه ف قوماش پیویستی بددانانی پیوه رو شیوه هدید، به گویره ی پیوه ری عدقلی که سی به رامبه ر، وه ف چون بدر گدوریف قوماشه که به پیوه ری لهشی خاوه به کمه ی دهبریست، و به هوی بنه ما سه رتایی یه کانی دوورین و وورده کاری بدر گدرو که پارچه کانی پینکه وه ده لکیننی ثایا... ثیمه فه رمانمان پینه در اوه که گفتو گو بکه ین له گهان خه لکدا به گویره ی تهقلیان؟

حەيران:ئەمە شێوازێکى نوێى بەلگە ھێنانەوەيە.

شیخ ائهمه شیوازیکی نوی نی یه به لکو هه ندی له زانایان باسیان کردوه تا به لگه به نندوه بو دور خستنه وهی (له بیرو کهی ریکه و ت) به لام من به شیوه ی مهتمالی تازه بوم

دارشتوويت.

حەيران/ئەو مەتەلە تازەيە چىيە گەورەم؟

شینخ/ ئەسە مەتەللینکە کۆتىايى دینت بىە بەلگەيـەكى ژمــارەيى كــە ئەمــەش بىرۆكــەى ریکــەوت دوور دەخاتەوە.

ئەو رىكەوتەي كە ماديەكان سەبارەت بەدروستكردنى گەردوون و ئەوشتە جۆراو جۆرانەي كەلەخۇي گرتووە باسيدەكەن.

حدیر ان/ مه تعلیک که به به لگه ی ژمیره یی کو تایی دیت!

شیّخ/ تـا... ئیْسـتاش گالـتهت بهمهتهـله عمقلیه کان دیْت... ثایا نایهتهوه یادت مهتهـلی کاغـهـزه پارچـه کـراوه کـان.... بـزم بهدهرخستنی جیاو ازی نیّوان ثهندیّشهو به گهـرخستنی عمقـلـٔ؟

ئيستا با... دەستېيبكەين و لەدەفتەرەكەتدا ئەم پرسيارە بنووسە.

گهر پرسیار کهریّك پرسیارى لیْكردیت سهبارهت بهم ههموو شته بینراوهانهى گهردون، چنون پیْکهاتوون و چوّن یه کیان گرتووه؟ چوّن دروستكراون؟ و ثهو گريمانانه چين كه بتوانين ئهنديشهيان بكهيت؟

حدیر ان/ مدبدستی ثـهم پرسـیاره تیّنه گدیشـتم گـدورهم، پـاش ثـهم تاقیکرندوهیدی کـه بدسدرمدا تیّپدری ددتوانم بلیّم ثدم شتانه هدمووی بدتوانای خودا بووه.

شیخ/ جاری با.... باوه رهینان بخهینه ئهو لاوه، وای دابنی که گهراویتهوه بۆ گومانی یه کهبحارت کهلهدنتدا پهنگی خواردبۆوه،/و ثهو رۆژهی که هاتیته لام.

حمیران/ ئایا شیخم دهیموینت تاقیکردنهوه سمبارهت به چمسپاندنی پهیدا بوونی گمردون و پوو چهالکردنهوهی کونیتی یه کهی دووباره بکاتموه؟

شیخ انه خیر... نه خیر، من پرسیارت ده رباره ی ته مه ت لینا که م، و از له و ما دده بنه ره ته هیو لانیه بهینه که دروستگر اوه کانی لیپهیدا بسوون، و دووباره و از له و لیکو تینه و انه بهینه که گوایه پهیدا بووه یا خود کونه، من ئیستا پرسیارت لیده که م وه ك چون قور ئانیش پرسیار ده کات، له و انه ی که له باره گای ئاسمانه کان و زه ویدا همیه له و شمخ پیکها ته و جور او جورانه ی که همیه، چون ده گونجیت نه م شتانه دروستگر او و پهیدا بووین؟

ئهم ویّنه و شیّوازه جوّراو جوّره پینکهاتانه بهگشتی زیندووه کانیان وهك رووهك و نازهل و مروّف بهتایبهتی، نهعمقل دهلیّت نهمانه كوّنن، چونکه مهحاله لهبهر نهوهی تیکه له و گورانیان له خوگر تووه مه حاله کونیتیان. و نه زانستیش ده لیت کونن، چونکه چینه کانی زهوی به ده ریخست که پهیدا بوون وه پهیدا بوو، ثهوه ده گهیه نیت که ثهمانه پیکها ته و دروستکر اون پاش ثهوه ی نه بوو بوون، که و اته چون ده گونجیت بوو تریّت ثهمانه دروستکر اوو پیکها ته ناییره دا ته نها سی گریمان (فرضیة) هه یه و هه رگیز نابیت به چوار. یه کهم / ده بیّت له دروستکر اوی خود ابیّت.

دووهم/ نهمانه ههمووی دروستکراون له گهردیله و بهش و توخمه کانی مادده به هنری (وویست و نیازو مهبهستهوه) واته توخمه کانی مادده بنه پهتیکاندا . بیریان کرده وه و ره خساندنیان و ریکهوتن له سهر دروستکردنی جنوراو جنورایه تی شته کانی ناو گهردون به م وینه و شیّوازانه ی که ده بینین .

سیههم/ ده شینت نهم جور او جور ایه تی یه به (ریگای ریکه وت) دروست بوو بینت و اته گهر دیله به یه گه که شینت و کومه لیموون له سه ریزه ی حالاتی تایبه تی به ریگای ریکه و ت به مه شده تو خمه ره سه نه به به به کان دروستبوون پاشان تو خمه کان یه کیانگر تو و کومه ل و تیکه لیمون به رینکه و ت به ریزه ی له بارو گونجاو به (ریکه و ت) و له ماوه یه کی پیویستدا به (ریکه و ت) و بارو دو خی گونجاو به (ریکه و ت) به مه ش جورایه تی دروستبوو و ژیانیش له م (ریکه تانه وه) په یدا بوو.

حهیران/ بهراستی گریمانی چوارهم نیه تا بتوانیّت ئهندیّشهی بکریّت؟ شیخ/ سهبارهت به گریمانی یه کهم باوه پرداران بهخودا باوه پیان پیّی ههیه.

ئیتر، باوه برهینانیان له رینی ثاینه وه بینت یاخود له رینی عهقله وه، گریمانه ی دووه م ههر گیز هیچ که سیک باوه پی پی نی به نه باوه پرداران و نه ماددیی یه کان، به لکو زیاد له وه ماددیی یه کان ئینکاریکی بره ری ده که ن، به وه ی که تو همه کانی مادده له خودی خویاندا خاوه ن ویست و نیاز و مه به سین که واته ئیمه له به رده می دو و گریمانین که سیهه می نی یه، یان ده بینت گه رون و جورایه تیه کانی ته نها له ده ستکردی خود ابینت، یا خود له ئاکامی بیکه و ت بینت.

چـــىيە، حەيــران، لـــه چـــاوەكانتا هــەندى تــەمو مـــژى بيرەكانـــت دەخويـــنـمەوە كەلـــه كەلـيــنـەكانى عەقلـدا ھاتوو چۆدەكەن... ئايا لەم باسانەى كە ئيســتا دەيلـيــــم هيــچ كەلـيـنـيـــكى تــادا بەدى دەكەيـت كەبەرەو كەمـــريـن بنى باوەرپــت بەريـــت. حمیران/ نهخیر گهورهم... سویند بی بهخودا... همموو ووته کانت ناشکرایه، به لام نایدا (ریکهوت) کاریکی مه حاله له لایه ن عهقلهوه و یاخود کاریکه له چوارچیوهی تو اناهایه؟

سیخ ده توانیت نه همه مان کاتدا به به نه نی و به نه خیر وه لام بده یته وه، ریکه وت هه ندی جار شیاوه، و هه ندی کاتیش نه لایه ن عمقلموه کاریکی مه حاله، که واته ده بیت شیوازی پر سیاره که ت بگوریت و چاکتر وایه بلیست، به های ریکه و ت چه نده نه پیوه ری عمقلی ساغدا ؟

حدير ان/کهواته به هاي رينکهوت چهنده له پيوهري عمقلي پوختدا؟

شیخ / ئیستاً... نورهی دهرزیی یه کان هاتووه، ثهم له و حهیه بگره و دهرزیه کی تیا بچه قینه و له کونی ههمان دهرزی، دهرزیه کی تر دابنی.

ئیستاً پیم بلی نهی حهیران/ گهر مرؤفیکی ژیر نهم دوو دهرزیی به به جهشنه ببینی و پرسی چؤن دووه دهرزی چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و مرؤفیکی راستگوی به ناو بانگ پنی راگهیاند کهوا پیاویکی کارامهی لیهاتوو له دووری (۱۰م) دهرزی دووهمی همالداوه کهوتؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و پیاویکی راستگوی تر پنی راگهیاند کهوا مندالیکی به راگماك کویر، دهرزی دووهمی همولداوه به ریکهوت چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، نایا چ کام لهم دوو همواله شیاوی باوه پن.

حه بران/ گومانی تیادا نی یه که باوه پههه والی یه که مده پنرینت به لام به رامبه ر راستگویی هه ردوو هه والنیره که، ده بینرینت ریکه وت شیاو بینت، و ناتو انرینت راستی هه والیکیان بسه پینرینت به سه رراستی هه واله کهی تریاندا.

شَيْخ / گـهرديمان دەرزى سيههم لههـهمان حالـهتدا كـراوه بهكونى دەرزى دووەمدا، ئايا نەبوونى ئەم زالبوونە وەك خۆى دەمينىيتەوە.

حه برآن/ نه خیر .... لایدنی مهبه ست و نیاز به سهر ریکه و تدا زالده بیست به لام هم ریزک و تدا زالده بیست به لام هم ریزنیک بیت زالبوونیکی لاوازه.

شینخ/گهر پیاویک (ده) دهرزی بینی یهك بهدوای یه کدا کراون به کونی یه کتردا، ثایا بیروکهی زانبوونی مهبهست و نیاز بهلاوازی دهمینیتهوه؟

برر حمیران/ نمخیر، قمو کاته زالبونی بیروکهی مهبهست و نیاز پتهو دهبیّت بهچهشنیْك که و هخته بیروکهی ریکهوت له ناوبچیّت. شینخ/ بــهلام گهرپــیاویْك ئــهم فهرمودهیــهی قورئــانی بهراســتی تــیادا بهدیكــرا ﴿وَكَــانَ الْأَلسَــانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلاً : مروّـف له ههموو شتى زیاتر موجادهلهی لهخوّ گرتووه﴾الكهف: ٤ ه

دهستیکر د بهموجاده له کردن له گه تیدا ده رباره ی مانای مه حالی له لای عه قل و مانای مه حالی ناسایی له لای عه قل و مانای مه حالی ثاسایی له گه تیدا، و به به تگه بنزی به ده ربخات که (ریکه و ت) مه حال نی یه نه له لایه ن نه دیده و هاوری نه له لایه نه نه ده و ده و ریکه و ته دووره، و هاوری ژیره که مان پیویسته ملکه چی ثه م راستیه بیت.

حهبران/ بمالی، عمقل ملکهچی دهبیت بمالام دل همر بمالی معبهست و نیازدا دهروات.

شیخ اگه ر زیاتر ئالۆزی مهته له که ئاسان کهین، و تمان ههر ده دهرزیی یه که نمرهیان شیخ اگه ر زیاتر ئالۆزی مهته له که ئاسان کهین، و تمان هید اوه، به هیلینگ که هه ریه کهیان ژماره ی خویان پیوهیه، له (۱) تا.... (۱۰) و پیمان را گهیه نرا که وا منداله کویره که کیسه یه کی دراوه تن که (۱۰) دهرزیی یه کهی تیدایه به تیکه لاویی و پرشو بالاوی و دهستده کات به کیسه که دا و هه ر (۱۰) دهرزیی یه که یه که مه دوای یه که به پینی ژماره کانیان ده رده هینیت به ریگه ی ریکه و ت. و هه لیده دات و ده کهوینته کونی ئه و ده رزیی یه که واله له و حه که دا چه قینراوه و دووه م ده کهوینته یه کهمه وه، و سینه م ده کهوینته چوارههمه وه... و به م چه شنه تا (۱۰) دهرزیی یه که یه که به دو ای یه کدا ده که و نه ناو یه که وه به پینی ژماره کانیان ده رده هینیت به ریگه ی ریکه و ت، به دو ای یه کدا ده که و نه ناو یه که وه به پینی ژماره کانیان ده رده هینیت به ریگه ی بیسه لینیت که و ئه و مروقه که ههمیشه هی گری موجاده له یه و مه حال نی یه بی عه قل، جا هه لویاستی هاو پی و شیره که مان چی د ده بین نه گه نه موجاده له گیره دا.

حەير ان/ گوماني تيادا ني يە كە باوەرى پيناكرين، چونكە ريْكەوت بەم يەك بەدواي يەكەدا، گەر مەحال نەبين گومان ليْكراو دەبينت.

شیخ/ به لکو له بواری ژمیره زؤره کاندا ئهم مهحالی یه به ثاشکرا دهرده کهویت.

حهیران/ بساوه رم و ایسه تسمم بهلگسه قاشسکرایانه دهسستمانده کهوینت لسه قسهنجامی قهزموونه کانی ژیانماندا که زور به کهمی (رینکهوت) بهم چهشنهیهك بهدوای یه که دووباره ده کاتهوه. شینخ/ نەخیر، ىەلام ئەم ئاشكرايىيە لـە نـاخى عـەقلىي نادىـاردا پـەنادەبات بۆ ياساي عەقلىي ژمیرەيي كە دەربار بوور نیه لیني.

حەيران ئەو ياسايە چىيە گەورەم.

سیح نهو یاسای ریکهوته کهدهالیت ابهشی ریکهوت واناسراوه که زیادو کهم ده کات بهریزهی پنچهوالهیی ژمارهی (هاولهبار) (متکافئ)و (بهیه کدا چوو) (متزاحم) جهند رمارهی شته به یه کدا چووه کان کهم بینتهوه، شهوهنده بهشی ریکهوت لهسهر کهوتندا رؤر دهبینت، و بهپیچهوانهوه چهند زیادی کرد ئهوا بهشی ریکهوت کهم دەبيىت، گەر ئەم مىلملانى يەلەنىئوان دۆستى ھاولىەباردا بوو ئەوا كەم دەپىت، گە ئەم معملانينيه لمعنيوان دووشتي هاوله باردا بوو ئموا بهشي ريكموت بمريّوهي (يمك بمدوو دهبینت. و گهر ململانی لهنیوان) (۱۰) شتدا بوو بهشی ریکهوت به ریژهی (۱ بز ۱۰) دەبئت، چونكە ھەريەكەيان ھەلى سەركەوتنى وەك ھەلى سەركەوتنى ئەوي تريان دەبئت. بيْگومان بەبنى كەمىزىن جياكردنەوە، ئاليْرەدا سەركەوتن بۆ بەشى ريْكەوت نزيك دەبيْت ، لهو دوو ستهی کهململانی کهیان لهنیواندایه گهر (۱۰) بن یاخود (۱۰۰۰)، بهلام تا.... رینژهی ژمیرهیی زمارهیه کی زور و بن کوتایی بینت بهشی رینکهوت نهبوو دهینت، بهتکو مهحال دهبینت، گهر ریکهوت بو منداله کویره که یه کهمجار زمارهی یه کهمی بهیه کدا چووه کانی تردا بهریژهی (۱ به ۱۰) گهر بۆ ریکهوت که **دو**و ژماره رابکینتینت (۱، ۲<u>)</u> یه که مهروای په کدا ده لیین، ریکهوت بو ژمارهی دووهم بهریژهی (۱ به ۱۰۰) دهبیت. پسهی دههه ممملانینی پسهی دووهم ده کات کهدری دههمه، نهو کاته ململانی لهنیّوان پلهي سهدايدا دهبينت، و گهر بو مناله كويره كه ره خسا كهوا ههرستي ژمارهي (۱، ۲، ۳) به ئا مهدو اینه کدا را کیشا، ده نمین به شی ریکهوت به رینژهی (یه ك به همزاره) چونکه ههريه كه لهدهيه كان معملانني خانهي سهددان ده كهن گهر دو و باره و امان دانا كهمناله كه ده دهرريي په کنهي بهيني ريز بهندي ژماره کان راکينشا، نهو کاته بهشي ريکهوت بهريزهي (يەك بە دەمليار) دەبيت.

حەيرات يەك بەدەمىيار!!....

سینخ، نهمهیه مهتملی ژمیرهی ساکار، ههروهك مهتملی كاعهره تهنكه پارچه كراوه كه سو ٤٨ كهرهت مهمش قهوارهی ده گاته مانگ تاقیبكهرهوه و ههموو جارینك ئهنجامه كهی زمارهی (۱۰)ی كه. حهیرانی کوری نهزعهف دهلیّت/ دهستم کرد به ژمیّره کردن له کوّتایی دا رِاستی و ته کانی شیخم بو مهدهر کهوت و پیم ووت.

حهیران/ بهراستی گهورهم به شی رینکهوت بهریژه ی یهك به (۱۰) ملیار دهبیت له گهل بووسی شهم رینژه له به ك دووره له گهل ئهوه شدا و ائهندینشه ی ده کهم که رینکهوت له رامینشانی ئهم (ده) دهرزیی یه دا به پینی ریز به ندی ژماره کانیان، شیاوه و مه حال نی یه.

شیخ / نیستا ده چینه سهر ریز به ند و شیوه یه کی ترو ژماره یه کی زورتر. گهر گریمان تق . حاوه می چاپخانه یه کی (بریستی بسی له (نیو ملیون پیست) و شهو پیستا به دانر ابنی له باو سسدو فه کاندا، گومه له رزه یه کی گهوره هات و سندوقه کانی قلبکرده وه و پیته کانی برش و سلاو و نیکه ل به یک کرد، گهر ریکخه ری پیته کان هات و بینی له نه بحامی تیکه لبوو بی شمه پینامه مه ریکه وت (ده) و و شهی جیاو ازی پیکهیناوه که مانا که یان له یه کتره و ه دو و ر ب ناب باوه رت ده کرد؟

حهیران, به ننی، باو هرم ده کرد.

سبنخ بهلام گهر ووُترا نهم (ده) ووشهیه یهك رستهی چرو تیری دروستكردووه، ثایا عودرت ده كرد؟

حەيران/ ئەمە بەدوور دەزانم بەلام وەك نموونەي (١٠) دەرزىيى يەكە بەمەحال نازانم.

سیخ ابه لام گهربیت راگهیه نراکه و ایسته کانی چاپخانه که به گشتی نه دوای نیکه لبوو نیال به ریکه و تیبینی (۰۰ م) لاپه رهبی پیکهینا که همه موویه ک پارچه هو سراوه یه کی ته و اوی رینگ و پیکی پرمانا و یه ک قافیه و یه ک کیشه، تایا باوه رت به مه ده کرد نه ی حمیران؟

حەيران/ ھەرگىر باوەرى پيناكەم گەورەم.

سبح نوچی باوهری پیناکهیت نهی حهیران.

حەيرات چولكە، ليرەدا مەحال بەئاشكرايى دەبيىم.

سیح نوچی ئهی جهیران؟

حمیسر به سار نم گموره می سه لام مموونه می (۱۰) ده رزیی یه کمهو را کیشانیان به پسیی ترمره کاسیال مهریکموت، مه حالی ثاشکرا نه بوو تیایدا، به لام له نمووسه می ثمم کتیبه دا مه حال روز تاشکرایه.

> شیخ ا دەر ىيت هۇى ئەمە چىيە ئەي حەيران؟ حەيرال ساخبر گەورەم.

سیخ اهو کهی ده گهرینتهوه بو یاسای رینکهوت خوی بهیه کدا چوون لهنیوان (ده) دهرریی یه ژماره کراوه کاندا روودهدات بو (۱۰) پله، بهمهش بهشی رینکهوت بهریژه یه ك به (۱۰) ملسار ده بینت، و نهم ریژه یه له گهل بوونی دووریان لهیه کتر نهوه نده نی یه تا کو له عهقلتدا نهو ناشکرایی یه دروستبکات که ده رك بهمه حالیه کهی بکهیت.

بهلام بهیه کدا چوونی پیته کانی کتیبه که لهنیوان (۰۰۰) ههزاردا بوّ دروستبوونی سزیکهی (۱۲۰) همهزار ووشمه، بهشمیواز و ریسزبهندیه کی وهها کمه نهژمیرهو نمثامار بکریت.

ئەمىەش وا لەبەشىي رێكەوت دەكات كەيەك بەرامبەر ژمارەيەكى زۆر زۆر بێت گەر بڵێيت ژمارەكە مليار مليارە ھێشتا ھەركەمە.

ته نها ئه وه ت به سه که زوری ژمیره که ده رك بکهیت به وه ی که نه گهر ژمارهی : ده رزیی یه کان له جیاتی (۱۰) ، (۱۲) بیت نه و کاته به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه ر هه زار ملیار) ده بیت و گهر ده رزیی یه کان (۲۱) بن نه و ا به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه ر هه زار ملیار) ده بیت، تالیره دا نه ندیشه بکه نه ی حه یران به شی رینکه و ت چه ند ده بیت گهر به یه کدا چوون روو بدات له نیوانی (۰۰۰) هه زار و و شه دا به شیواز و ریز به ندی یه کی و ا دا که به ژمیره و نه نامار بکریت ...

حهیرانی کوری نهزعهف دهانیّت/ ئالیّرهدا، شیّخ بیّدهنگ بوو و ههردوو چاوه کانی نوقاندو خوّیدا به دهست خاموّشیه کی زوّر قولهوه بهشیّوهیهك کهوای لیّکردم منیش بوّ چهند ساتیّك بیّدهنگ بم و بیر کهمهوه....

بەلام ئەوەندەي پېنەچوو بېدەنگىيەكەي بچراندو ووتىي

شینخ/ ئەمـه سـهبارەت بەكتینبى چماپخانەكەو ووشـه دیاریكـراوه ژمـیراوه كان ئـهى حەيـران، ئـهى ووتـهت چـۆن دەبینت بەرامـبەر بـه كتینبى خـوداى مـهزن و ووشـهكانى كـه دەربارەيان خوداى گەورە دەفەرموينــ:-

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِّمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَداً ﴾الكهف: ١٠٩

دەفەرمويىت:-

﴿ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةً أَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾لقَمان:٢٧ حەيران/ ئايا مەبەستى شيخى گەورەم لەكتيبى خودا قورئان و ووتەكانيتى؟.

شیخ / تکام و ایه تیگهیشتنت بو قور ثان لهمه قوت ترو به رزتر بینت، نه ی حهیران و و شه کانی قور ثان که له نیزه ندی نه م دو و به رگه دایه، دیاریکراو و ژمیراوه، له به به به به یویستی به و ههمو و مهره که به نییه که ده فهموییت ثاوی ده ریاکانیش هیشتا کهمه بو سو سینه و هیان، و یان پیویستی به و ههمو و قه تهمه نی یه که ده فه رمویت گهر داره کانی سه روی ههمو و بینه قه تهم.

حەيران/ سويند بينت بەخودا منيش ھەمان رام ھەبوو.

شیخ انه خیر ته ی حهیران، به لکو مه به ستم له کتیبی خودا، لیره دا هه موو گهردونه به گشتی و مه به ستم له ووشه کانی خودا، هه روه ك خودا خوی ده یه ویت هه مو شته کانی ساو باره گاکانی تاسمانه کان و زهوی شبته له و هه ستدارانه ی که تاییه ته به جیهانی دروستگراوه وه، یاخود ثه و شتانه ی که عه قل باوه پی پیانه و نه بیراون و چون ووشه کانی خودا له بن دینت ته ی حهیران گهر هه موو گهر دیله یه کی ناو ته م ده ریایانه و دره خته کانی سه رزه وی به گشتی له و و شه کانی خودا بن، به لکو هه موو شته کانی گهردون له گهر دیله و تو خمه و ریخ خستن و یاسا و سیستم و به ریژه و به ستن و پهیوه ندی و دیرایکراو قه واره و کیشه و ماوه و کات و چه رخ و و ینه و شیواز و ره نگ و جووله و بی جوله و حاله تی خورا و جور و مرو و جور و مره گه زه کان و پولینه کان و جوره کان هه مو و به گشتی له و و شه کانی خودا

حهیران/ حودای مهزن راستی فهرمووه.

شیخ/ ئیستا گهیشتینه ناوه رو کی باسه که مان، وه ره نه می حهیران، با... پیکه وه نه مدیشه و پیشبینی ژمیره ی گهردون بکهین له و شته دروستکراوانه ی ناو باره گاکانی ئاسمانه کان و ره وی هه رله گهردیله وه تاکو... مهجه ره کان، و ژمیره ی نه و پهیوه ندیانه بکه که له جیهانی نه ندیشه و فه رماندا ههیه به گوییره ی به ستن و پهیوه ندیان له سه جیاوازی سیستمه کانیان و دیاریکراوه کان و ماوه و وینه و جووله و حالاتیان، له پاشدا له سه ر رؤشنایی (زانست و قورئان) ههندی له شته کانی ناو گهردونه سه باره ت به ریژه و کیشه و ریک خستن و پولین نکردن و بریارو و ورده کاریی، تاکو بزانین به شی ریکه و تجه نده له ینکه اتنیاندا؟!.

هەندى لەو كۆمەلە ئايەتانەي كە تىپەربوو بەسەرماندا ئەمانەن:-

وْإِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾القمر: ٤٩

﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيراً ﴾الفرقان: ٢

﴿ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴾ الرعد: ٨

﴿ وَالْأَرْضَ مَٰدَدُنَاهَـــا وَأَلْقَيْـــنَا فِـــيهَا رَوَاسِـــيَ وَأَنْبَتْــنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَــــــيْءٍ مؤزُون﴾اخجر: ١٩

﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴾ الحجر: ٢١

﴿ وَأَنْوَلُنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾المؤمنون: ١٨

﴿ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ النمل: ٨٨

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْء خَلَقَهُ ﴾ السحدة: ٧

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ التين: ٤

﴿ مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ﴾ الملك: ٣

﴿ قُلِ الْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ يوس: ١٠١

﴿ وَكَسَأَيَنْ مِسنُ آيَسةٍ فِسي السَّسَمَاوَاتِ وَالْلَّـ رُضِ يَمُسرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾يوسف: ١٠٥

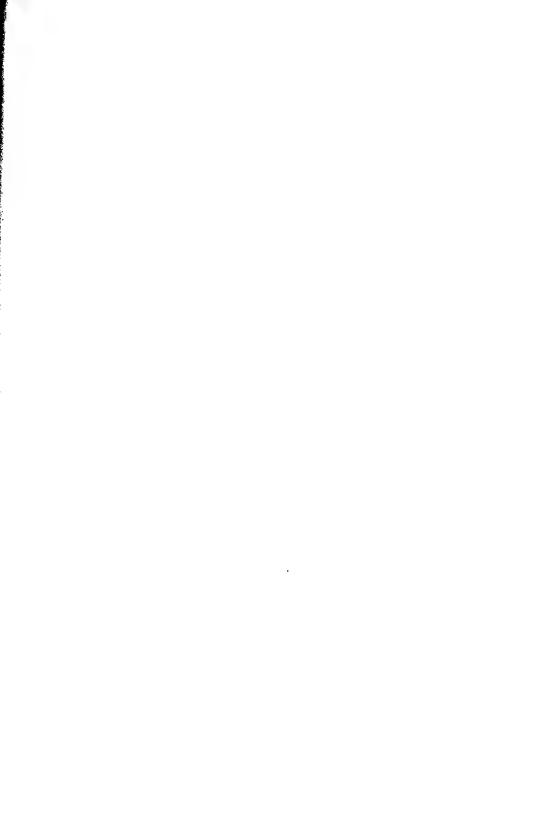
﴿ سَنُويِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾فصلت:٥٣

ئەمە ئەى حەيران ھەندى لەفەرموودە كانى خودايە كەبۆ بەندەو نيراوى خۆى محەممەد (درودى حـواى لەســەر بيــت) كــه پيغەمــبەريكى نەخويسندەوار لــه زنجــيرەى خــيلــه نەحوينىدەوارەكان و پەروەردەى كۆمەلگاى نەخوينىدەوارە پيش چواردە سەددە.

وهره با... سه رنجین بده بین وه ک خودا فه رمانمان پیده کات له هه ندی له شته کانی ناسمانه کان و زهوی له سه رو شنیای زانست تا... ببینین ثایا له دروستکر اوه کانیدا ئه و دیر ایکر اویی و کیشه و ورده کاری و قه شه نگی و راست و ریکی ههیه، که خوداله قور ئاندا ناویان ده بات، تا ببیته به نگه بو مه به سته دروستکر اوه کانی در به ریکه و ت و ه تا کو ببینی رمیزه ی ئه و شتانه چه نده که به یه کدا چوون (له گه ردیله و تو همه کان و شیوه پیوه رو کیشه و تایه به تمه ندی و سروشتی و سیستم و ما لات و بارود و خ و ماوه و چه رخ و که ش و هه و ا) بو دروست بوونی ئه م گه ردونه و له پاشدا ده پرسین:

ئایا لای عمقل مهره نده ده کریت که سهر که و تن به ده ستیت بو ههمو و ئهم ریز به ندی یه سهر تاسه ریی به به نمویی و و رده کاریی و دیر ایکراوی و هاو کیشه یی و و رده کاریی و رزاوه، تمه به به به به به رامبه ر ژماره یه کی زوری ممکناتی تر، که دژی یه كیست سرکی ده که ن رانست چی ده لینت به شته کانی ناو گهردون له دیاری کراویی و ریر به ندی و کیشه داری و و رده کاری و رازاوهی و همروه ها ئه و یاسا و سیستمانه ی که تیایه تی ؟

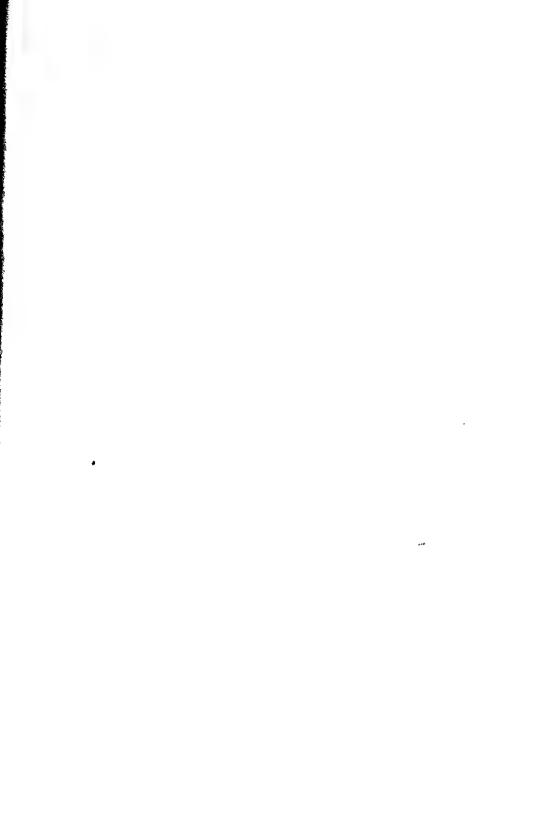
من ناتوانم نهی حهیران ههموو نهو شتانهت پی بلیّم که زانست باسیده کات چونکه من ههموو شتینگی زانست ناگادارنیم تو شتیّك دهزانیت و منیش شتیّكی تر دهزانم، لیر ددا ته بها باسی نهوه ده کهین که ههردو کمان دهیزانین له سنوری نهو ناماژهیهی که قور نان پیی راگهیانوین له نیشانه پرشنگداره دروستگراوه کانی خودا خوّی، تا... سهینی چاوه روان به نهی حهیران.

له مُاسِوْکا ندا

﴿ سَنُرِيهِ مَ اَيَنِنَا فِي ٱلْآفَاقِ وَفِي آَنفُسِمِ مَ حَتَىٰ يَنَبَيَنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُفِ مِرَيِكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءِ شَهِيدُ ﴾ فصلت: ٥٣

رینجرا وه کانی دهستی راستی - برشسی پیرکم - برشسی پیرکم

شیخ/ ئیستا ئهی حهیران به چ ئایه تینکی خودا له سهر دروستکراوه کانی ده ستپیبکهین. حهیران/ هه تبر اردن به ده ستخوته، گهورهم و دروستکراوه کانی خودا له ئاسمانه کان و له سهر رهوی، و گهلینگ لهوه زورتره که ئامار بکرین، ئایا هیچ رینگایه ک ههیه بنو باسکردنی ههمووی به گشتی؟

شیخ/ هەلبژاردى بۆ من نى يە بەلام لەسەر پەيرەوو پرۆگرامى قورئانى پيرۆز دەرۆيىن، و . ئـەوە ھەلدەبژيــرم كــە خــوداى زانــا و كاربــەجى ھەليــبژاردو، قورئــان ھانمــان ئــەدا بـــۆ ســەر بحدانینكى سەرتاســەرى تــەو او كاتـینك دەفەرمویــت: - ﴿أَوَلَــــمْ یَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَات وَالْأَرْض وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مَنْ شَــىء ﴾لأعراف: ١٨٥

ــهم ســهر بحدامه سهر تاســهرىيه تــهو او دابـهش ده كــات كاتــيْك كــه دهفهر مويّــت: -﴿سَنُريهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ ﴾فصلت: ٥٣

ئه و ئایه تانه ی هه نده بر نیزیت سه باره ت به ئاسؤو خودی خومان و چه ند شتیکی تر، که تایبه تمه ندیان ده کات به ناو بردنیان له به رئه وه چاکتر و ایه بو ئیمه هه مان دابه شکردن و ریز به ندی بگرینه به ربه لام هیچ ریگا چاره یه کمان نیه، وه ك و تت ئه ی حه بران، نه لینکدانه وه و تسیكردنه وه ی ئه و و و تانه ی که سه باره ت به و شتانه ی که له ئایه ته قور ئانیه کاندا ها توون، پیویسته و و ته کانمان تایبه تمه ند بینت له چوار چیوه ی ئه و شتانه ی که قور ئان ناویان ده بات، تا کو بیانکه ینه ریباز بو سه رنجدانه سه رتاسه ریه که مان هه روه ك خودای زایا و کار به جی ده فه رمویت.

حەير ان/ كەو اتە بادەست بەو ئايەتانە بكەين كەتايبەتمەندن بە ئاسۇ كانەوە شيخ/بەلى لە ئاسۇ كاندا.

حەيران/لە ئاسمانەرە دەستېيىدە كەين.

شیخ/ به لی له تاسمانه وه دهستپیده کهین تهی... حهیران تاکو ببینین لهسهر روِ شنایی قور تان و زانست به شی ریکه وت چهنده لهم دروستکراوه مهزنانه دا.

خودای مهزن له کتیبه پیروزه کهیدا دهفهرمویت:

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بَأَيْد وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴾الذريات:٤٧

﴿ أَوَلَسَمْ يَسَنْظُرُواً فِسَيَ مَلَكُسُوتِ السَّسَامَاوَاتِ وَالْسَارُضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءَ﴾ لأعراف: ١٨٥

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾ق:٦ ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بغَيْرِ عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾الرعد: ٢

﴿ وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آياتها مُعْرِضُونِ ﴾الانبياء: ٣٢

﴿ الَّسِذِي خَلَسِقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورِ ﴾ الملك: ٣

﴿ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴾ النازعات: ٢٧-٢٨ ﴿ إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السموات وَ الارْضَ أَنْ تَزُولًا ﴾ فاطر: ٤١

﴿ ثَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٠ ﴿ وَالشَّــمْسُ تَجْرِي لَمُسْتَقَرِّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَـــتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلِّ فِي فَلَكِ يَسْبَحُونَ ﴾يّــس/٣٨-٤٠

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾الواقعة/٥٥-٧٦

وهره شهی حهیران باسه رنج بدهین، وهك خودا فه رمانی پیداوین له سه رو شنایی زانست بو نه و شتانهی که له تاسماندا ههیه به بی جیاوازی، باره گای به رزی بی پایه ی پیداوه له گهل بنمیچی پارینزراوی دوور له قلیش و نه ستوریی یه کی به رزی بی درز و له سه ر نه مانه وه نه و فراوانی و پانتایی یه ی که پینی به خشراوه خودای دروستکه ری ناسمان به همه موو ده سته لات و مه زنی خوداوه ندیتی خویه وه ده فه رموییت ﴿ وَالسَّمَاءُ بَنَیْنَاهَا بِأَیْد بِهُ مُوسِعُونَ ﴾ الذریات: ٤٧

لهههمان باره گادا چهندهها ثهستیره همیه که نهژمیرهو نهثامار ده کرین و جیّگهیان شایانی ثهوهیه که سویندی پیّ بخوریّت وهك چوّن خودا سویّندی مهزنیان پی دهخوا.

سهباره ت به چی... له پانتایی ئاسمان باست بو بکه م، ئه ی حهیران؟ ئه و پانتایی یه ی که ئیستا زانست پنی گهیشتو وه هیچ کاتینك به خهیالی هیچ که سینکدا نه هاتو وه له و سهرده مه ی که قور ثانی پیروزی تیا دابه زیووه. تو ده زانیت که روناکی له چر که یه کدا . ۱۸ همزار میله و اته (۱۰ ملیون و ۱۸۲ همزار میله و اته (۱۰ ملیون و ۱۸ همزار کلم) ده برینت و اته له ده قیقه یه کدا (۱۱ ملیون و ۱۸ همزار) میل ده برینت ی نیمه (۱ ملیون ملیون) میل ده برینت یا خود نزیکه ی (۱ همزار ملیار) میل ده برینت .

ئهم ماوه دورو دریزه له زاراوهی زانست پهروه راندا به سالی روناکی ناو دهبریت تاکو به ماوه دورو دریزه له زاراوهی زانست پهروه راندا به سالی و ترا ئه ستیره یه ساله به هزیمه و تری دوورییه کانی ئاسمانی پیده ربیریت، گهر پیمان و و ترا ئه سیل لیمانه و ه دوره و اتبه به مانای ئه وهی که (٦ ملیزن ملیزن میل) لیمانه و دووره.

مانگ کهنزیکترین همسارهی تاسمانی به له گؤی زهوی رووناکی یه کهی له ۲ چرکه کهمتر پیمانده گات، چونکه دوریی یه کهی لهزهویی یهوه ۲۶۰ ههزار میله.

به لام خور رووناکیه کهی لهماوهی ۸ دهقیقه دا پیمانده گات چونکه دوریه کهی له زهویی یه وه نزیکهی (۹۳) ملیون میله، ثایبا ثهزانیت ثهی حهیران نزیکترین ته ستیره لیمانه وه دوای خور چهند لیمانه وه دووره؟

حهیران/ دینتهوه یادم لهقوتابخانه دا فیر بووم که رووناکی خور دوای (۸) دهقیقه پیمانده گات و مهبیرم نایهت که چیمان پیوتراوه ده رباره ی مانگ و ثهستیره.

شیخ/ نزیکترین ٹهستیره بۆ زەوى نزیکهى چوار سالىي روناكى دوره.

واته: دووریییه کهی نزیکهی ۲۳ ملیوّن ملیوّن میله.

حەيران/ ئەمە شتىنكى سامناك و زۆرە

شيخ/ ئەمەشتىكى ھىچە لەچاو (ھەلۆي بەرزە فر) (النسر الطائر).

که لهدوای نهمهوه دیّت و دووریی یه کهی لیّمانهوه ۱۶ سالی روناکی یه وه ک (هه لوّی وهستاو) (النسر الواقع) که نهمیش ۳۰ سالی روناکی لیّمانهوه دووره و (ماسیگری رمدار) (السماك الرامح) که ۵۰ سالی روناکی لیّمانهوه دوره واته نزیکهی ۲۹۶ ملیوّن ملیوّن میله.

حەيران، بەراستى شتىككى كەمبوولە چاو ئەماندا.

داستانی ئیمان

شیخ ا همروه ها تهممت شتیکی هیچه و لهدوای تهمانه وه تهستیره ی وهها ههیه که همزار سالی روناکی لینمانه وه دووره و لهدوای تهم کومها ههسارانه ی تیمه وه بوشایی سهدیم دینت، و یه کینك لهوانه سهدیمی (تافره تی زبحیردار) (المراة المسلسة) که ملیؤن ساله روناکی لینمانه وه دووره، و له پشت تهمانه شهوه سهدیمی تر ههیه که به بو چوونی زانایال روز دووره لینمانه وه و تایا تهمه دادت تهدات بو تینگهیشتان تهی حهیران!؟

مانـای ئـهم هـهموو دووباره کردنهوهیه، که دروستکهری مهزن که سهبارهت به پانی و بهرینی ئاسمان دهفهرمویّت ﴿وَالسَّمَاءُ بَنَیْنَاهَا بِأَیْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾الذریات:٤٧

حهیران/ پاك و بیگهردی ههر بو حودای دروستكهرو مهزن... چهند پاكو بیگهرده. سیخ/ نهمه سهبارهت به پانتایی ناسمانه و هیه به لام دهربارهی ژماره نهستیره كان چیت و باسبكهم... ؟ لـه كوبدا ژمیرهی نهستیره كانیان به ههزارهها داده نا و له پاشدا به ملیوبهها باوبان ده برد تاگهیشته (۲ملیار) و نهمرو ته بهاله مهجه به ی خومان که تیایدا ده ژین ترمارهی نهستیره کان به ۳۰ ملیار ریژه ده کریت.

حهيرات/ ٣٠ مليار تهنها لهمهجهره كهى خوماندا؟

شیخ / به تن ۳۰ مییار لهمه جه پو که ماغدا که به (رینی کاکیشان) (درب التبان) ناو ده بریت الله و تا ۲۰ مییار لهمه جه په و تا ۱۰ میی شیری ناو ده بریت) (الدرب اللبنسیة) و تهم مه حم په و به و تا ۲۰ که که و تو ته الیه کیه وه که له دوای تهم مه جه په وه و هم دیم و تیت که (تافره تی زبحیر دار) یه کیکه له تیک پایی ته و سه دیمانه، به لکو ... جیهانی سه دیمه کان که تاکو ... تیستا به هوی تامیری وینه گرتنه و (۵۰) هه زار سه دیم وینه گیراوه له پاشدا و و تو ویانه گه رئم تامیرانه پیشکه تو و ترو زیاتر و ورده کاریی تیا بو وایه الم میونیث سه دیم رباتر مان ده بینی ..

حميران جمد سامناكه، پاك و نيگهردي بو دروستكهري مهزنه.

سیح سدماره ت به حینگهی نهستیره کانه وه چیت بو باسبکه م نهی حدیران؟ زانایال و دهیس که نه م نه ستیرانه جینگهی تایبه تی خویبان هدیه که نه جینگورکی ده که و دهیس که نه مینگورکی ده که و سهده گوری نه نه مه فریس نه به و ایسوو که چه سپاون له جینگاکای حویباندا و دب (جه سپاوه کان) ناویبان ده بردن، که خوری نیمه یه کینکه له وان، که چه سپاویت می به و داك چون سه سهر ده مه دارانایال به ده ریا خست، مه لكو هه موویان به گشتی ده خولینه و ه دبس و ده چس و هه ریه که یال سه سسوری قه رارگای حویباندا سه دوو ها توو چوی

حیاو اردان، که ههریه کهیان ده چینته ناو شهوی تریان ههروه ک دوو له شکری هه نگ تیکه لاو بووبن و ایه، به لام شهم هاتوو چویه ههمیشه و بهرده و امه له جینگه و مهداره کانی حویاندا که به حینگور کی ده که ن و نهده گورین، به ریژهی تاییه ت بو ههریه کینگیان مدریژایی نه م چه رخه نه م سیستمه سه رسورینه ره جینگه ی سویندی مهزنی خودایه.

حەيران/ ھەروەھا خۇرىش لەھاتو چۇدايە لەگەلياندا.

شیخ / چون نیا... که خور نه ستیرهیه له تینکرای نه ستیره کانی نه م مهجه ره ره به و همه رو و هم و مهجه رو و همه و همه و و همه و و همه و کومه تیندا و ده کیشیت، و زهویش یه کینکه له و کومه ته یه.

حه بسران / خودا ده روت لینبکاته وه وه که ده روت لهمن کسرده وه، و زانست و ا ده ریخستووه که نهستیره کان جینگیرو چه سپاون، و هه روه ها خوریش چه سپاوه، و من موجاده له ماموستاکانم ده کرد له مانای فه رمووده ی خود ا (والشمس تَجُرِي لِمُسْتَقَرّ لَهَا ذَلِك تَقْدِیرُ الْعَلِیمِ ﴿ یَسس: ۳۸

هەرودها قەرموودەي ﴿وَكُلُّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس: ٤٠.

مهوی حبگهی تهستیره کامهوه رانست مهده ریخستووه که هه ریه که یان قه رارگهی است. خوسان سو دانسراوه، و جینقه رارگهی چه سپاویان ههیمه که مهموی روناکی و زماره یاست و راسر وه، له جه رخیکی رور کوندا له سهر شهش قه رارگه وه ستا بوون و است. همار سه دور سه وه دایه سال گهیشتنه ۲۸ قه رارگه، و له پاشدا گهیشتنه ۲۸

قهرارگه، و ئهوه ی که جینی سهر سورماندنه لهم قهرارگانه دا به شینوه یه کی بهرزوو نزمی جووله ده که نه به گوینره ی ژماره ی ئه ستیره کان له هه ندی کاتدا و هه ندی کاتی تر به گوینره ی روناکیان به ریزه یه کی سهیر به پنی زور بوونی ژماره ی ئه ستیره کانی یه ك له دوای یه ك جینه درارگه ی زور بوونی ثه ستیره کانی جینه درارگه ی له دوای یه که ۱ ئه ستیره بوو و له پاشدا به ره و زیاد بوون چوو تا ... گهیشته قه رارگه ی (۲۰) که ژماره ی ئه ستیره کان تیایدا بوو به (۷۶) ملیون نه ستیره.

له جینقه رارگهی (۲۱)دا ده گاته ۲ ملیار ئهستیره و توانایی روناکی شتیکی سهیره کهله و جینقه رارگانه دا به رده و امی له جینقه رارگهی یه کهمه وه به ره و ریاد بوون ده چینت و ههر کاتینك ژماره ی ئهستیره کانی قه رارگهیه ك زیاد ده کات، به لام دوای جینقه رارگهی (دههم)ی به پینچه و انه و ه توانای روناکی به ره و کهمبوون ده چینت.

همان ریروی دووری له کومه له ی خوردا ده بینی، تو ده زانیت که له کومه له ی خوردا ده بینی، تو ده زانیت که له کومه له کوردا ده خوردا ده شد که بچو کترینیان خوردا ده شد که و دوای شه و مه ریخ و قینوس و زهوی و ئورانموس و نیپ تون و زوحه ل و رعمتارد) و دوای شه و مه ریخ و قینوس و زهوی و ئورانموس و نیپ تون و زوحه ل و موشته ری و بلوتو یه که دو زراوه ته وه و به سال ده بیت که دو زراوه ته وه موشته ری و بلوتو یه که دو زراوه ته و دین و (بلوتو) ۳۰ سال ده بیت یکه ینه مه مساری کی نه شازه له بچوو کی قه واره و دووری له خوره وه له به رئموه ناگو نجیت بیکه ینه هویه کی (بره ر) بو پوچه لکردنه و می شه و ریروه سه رسو پهینه ره ی که له پاشدا بوت باسده که م سه باره ت به دووری هه ساره کان له خوره وه ئه مه ده رباره ی قه باره کانیان، به لام دووریان له خوره وه هه ساره کان به م پولینه دین، نزیکترینیان (عه تارد) ه که پیژه ی مام ناوه ندیی یه دووریی که ی ۲۷ ملیون و رام ملیون میله، له پاشدا (فینوس) که پیژه ی مام ناوه ندی یه دووریی که ی ۲۷ ملیون و موشته ری دوریی یه که ی مام ناوه دیی یه که ی مام ناوه دیی یه که ی مام ناوه دی مله و موشته ری دوریی یه که ی مام ناوه دیی یه که ی مام ناوه دیی یه که ی مام ناوه دیی دوریی یه که ی له خوره و ۲۷ ملیون میله، ئورانوس (۲۸۸ ملیون میله، و روحه له دوریی یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله، نورانوس (۲۸۸ ملیون میله، و روحه له دوریی یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله، و روحه له دوریی یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله، و روحه له دوریی یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله، و روحه له دوریی یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله دوری دوری ده دوری یه که ی له خوره و ۲۵ ملیون میله دوروی دوروی ده دوروی ده دوروی ده دوروی ده که ی دوروی ده دوروی ده دوروی دوروی ده دوروی دوروی دوروی دوروی ده دوروی ده دوروی ده دوروی ده دوروی ده دوروی د

ئهمانهی که ناوم بردن سه باره ت به دووری قه باره کانیان تاکو به شتیکت بناسینم که توش ده تو اسی که ساکار ترین کتیبه کانی گهردوو ناسه کاندا به ده ستبهینیت و مه به ستم له باسکر دبیان بوت تا به ده ریبخه م که دووریی یه کانیان به ریزه یه کی وا دیاری کراوه که عمقل به رامبه ری سه رسام ده بینت و زانایان به ده ریانخست که دووری ثه م هه سارانه له خوره وه به ریزه یه که میان که یه که میان

بن نموونه ههسارهی (عه تارد) نیوه نده دوریی یه کهی له خوره وه ۳۸ ملیون میله همروه که باسکرا، و لهبهر تهوهی پلهی یه کهمه له دووریدا ژماره کهی (٤) ده کات، گهر ۹ ملیون میل ده کات، بهم چهشنه ریژهی ۹ ملیون میل ده کات، بهم چهشنه ریژهی دووری هه ساره کان له خوره وه دیاری ده کریت له گهل جیاوازیی یه کی کهمدا.

به لام سهرسام بوون که چون ئهم پلانهی کهبو ریژهی دووری دیاریکراون (۹) پلهن له کاتیکدا کهوا ناسراوه (۸) ههسار بیت دو زیویانه تهوه که پلهی (۲۸) هیچ ههساریکی تیادا نی یه به لکو لهدوای مهریخهوه کهلهژمارهی (۱٦) دایه ههساری مشتهری دیّت که خاوهنی ژماره (۲۰)ه، ثایا نهینی چی بیّت، له بوونی ئهم بوشایی یه دا؟

یان ئهوه تا ئهم ریژه ی یه که دو زر او ه ته وه به به رده و امی نی یه، و یاخود هه ساریک هه یه له پله ی نه دو را ته به دو را و ه ته به دو و اته به نیز او ه نه به را و که دو ری ۲۵۲ ملیون میل له خوره وه، و اته له نیز و ن (مهریخ و موشته ریدا) و له شته سه رسورینه و کانی شهم گهر دو نه عمقل رفینه وه شتیکیان له م بو شایی یه دا دو زیی یه وه نه به لام هه ساریکی گهوره نه دو زر ایه وه به لکو هه ساری بچوو کی زوریان تیادو زیی یه وه که ده که و نه نیز ان مه ریخ و موشته ری و ، له و بوشایی یه ی که و ایان ده زانی هیچ هه ساریکی تیادا نی یه .

ئایسا ئسهم ریزانسهی کسه دو زر او نه تسهوه سسه باره ت بسه جسینگهی ئه سستیره کان و جیقه رارگه کانسیان و جسینگهی هه سساره کان و دووریی یه کانسیان هسه موو له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه یه ئهی حهیران؟

حەيران/ زياتر باسى ئەم شتە سەرسورھينەرانەم بۆ بكە گەورەم.

شیخ / لهمهزیاتر چیت بز باسبکهم، کتیبیك لهبارهی گهردونهوه بخوینهرهوه، باوهرو · ملکهچیت بز خودا پتر ده کات، ئهی حهیران چیت بز باسبکهم؟ ثهتهویت باسی قهبارهی ئەستىرەكانت بۆ بكەم ياخود ئەو خۆرانەي كە عەقل دەرڧىنىن؟ ياخود ئەو روناكيانەي كە رۆشنايى چاو دەرڧىنىن؟ ھەروەك باسى خۆرى خۆمانت بۆ بكەم وايە.

حەيىران/ كەواتىە ئەستىرەي وەھىا ھەيىە كەروناكىيەكەي رۆشنايى چاو زياتر دەرڧىننى وەك لەخۆرى خۆمان

شیخ / روناکی و قدباره ی خوری خومان چی یه بهرامبه ر ئهستیره گهوه ره کانی تر؟ به بو چوونی زانایانی رووناکی خوری خومان (۳) هه زار ملیون موناکی مومه، ثه ی وته چون ده بیت که برانیت روناکی نه ستیره ی خوری خومان زیاتره.... و له ته به روناکی خوری خومان زیاتره... و له ته به روناکی یه که ی تردا خوری وایان هه یه که رووناکی یه کهی به (۱۰۰) کهره ت له رووناکی خور زیاتره...

حەيران/ چەند سامناكە!!

شیخ / دەربـارەی ئەمـه چــی دەلـیّیــت که زانسـت ئەمرۆ ئەستیرەی وای دۆزیوەتەوە که روناکی یهکهی به (۰۰۰) هەزار جار له روناکی خۆری خۆمان زیاتره... ؟ حەیران/ لەھەمووی سامناکترە؟

شیخ/ سامناکی زور سهباره تبه قهباره و کیشی نهستیره گهوره کان بلی نهی حمیران... قهباره ی زوری نیمه له (ملیون ملیون کم۲) زیاتره.

خور له قهباره کهیدا له زهوی به (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار گهوره تره، چونکه ناوه نده تیرهی خور له ناوه نده تیرهی خور له ملیونیک و ۲۰۰ همزار) که ناوه نده تیرهی خور له ملیونیک و ۳۹۰ ههزار) کلم له کاتیکدا که ناوه نده تیرهی خور له ملیونیک و ۳۹۰ ههزار) کلم، بهمهش ریرهی تیرهی زهوی بهرامبهر ریرهی تیرهی خور ریره که قیباره ی بازنه ریده کهویت له گهل سی جای تیره کانیدا بهمهش قهباره ی خور (۱۰۹ سی جا) و اته (ملیونیک و ۳۰۰ همزار) جار له قهباره ی زهوی گهوره تره.

کیشی زهوی (۵ ههزار ملیون ملیون ملیون) تهنه، به لام خور ناتوانم پیت بلیم کیشی چهنده، به لام کیشی بیت بلیم کیشی چهنده، به لام پیت راده گهیه نم که بارستایی خور (Massa) بهمانای بارستایی ره وی گهوره تره به ریزه ی (۳۳۲) ههزار جار، کهواته کیشی زهوی له (۳۳۲) همزار بده، و دوای ئهوه بزانه که ئه نجامی لیکدانه کهت بوده خوینریتهوه.

ئیستا دوای ئهوهی که قهبارهو تیرهو کیشی خورت زانی به گویرهی زهوی چهنده، من پینت دهالیم تیرهی ئهستیرهی نباو بىراو به (شانی دوانه) (متکب جوازء) به (٤٦٠) جار دریژتره لـه تیرهی خور بهمهش قهباره کهی نزیکه ی (۱۰۰ ملیوّن جار) له قهبارهی خوّر گهورهتر دهبیّت.

حەيران، ئاي لەم ھەموو سامناكىيە!

شیخ نهمهش دو وباره کهم و بی نرخه به رامیه ربه قدباره ی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) که رانایان به نموونه ده یه پنت بنا کو نه و جیاو ازی یه گهوره یه که که نیز ان قدباره ی خوردا) هه یه پنت بناسینن، پنت راده گهیهنن (نه و و و رده توزو خاك و خولانه ی که له ناو خوردای هه یه خوردایه و به کلاو رو شنه ی ژووره که دا دیته ژووره و ه ، نایا ده زانیت قدباره ی نه و و رده توزو خاك و خوله چه نده گهر به راور د بكریت له گهل ریزه ی قدباره ی زه و یدا ؟ به م و رده توزو خاك و خوله چه نده گهر به راور د بكریت له گهل ریزه ی قدباره ی زه ویدا ؟ به م چه شنه ده بیت قدباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) و ناهه قیان نی یه که نه م نموونه یه بهیننه وه ، چونکه بارستایی سه دیمی نافره تی زنجیره دار) به لام قدباره که ی نه ی حمیران گهلیك زور تره ... و بو نه وه وی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) به لام قدباره ی خور به نزیکه ی هدزار ملیون جار ، به لام (نافره تی زنجیره دار) به گویره ی قدباره ی خور به نزیکه ی هدزار ملیون جار ، به لام (نافره تی زنجیره دار) و هواند نه مدور بیش باسکرا که دریزی یه که ی ملیونی که ی برانیت به گویره ی تیمه که ی زنیکه ی تیم که ی نزیکه ی (۳۹۰) هدزار کیلومه تره ، نیستا ده زانیت دریزی تیمه ی سه دیمی نافره تی زنیکه ی را ده قدباره که ی نزیکه ی (۳۹۰) هدزار که دریزی تیمه که ی ملیونی نمیون ملیون ملیو

حمیران/ ئـای لـهم ههموو سامناکییه... پاك و بیْگهردی ههر بوْ خودای مهزنه.. چوْن ئهم قهبارهو كیْشه زوْرانه لـهم بوْشایه بهو ئاسته یه كسانانه راگیراون؟

شيخ/ قورئاني پيروز وه لامي دهداتهوه و دهفهموينت: - ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِعَيْرِ عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾ الرعد: ٢

دەنەرَمونِـت: - ﴿ إِنَّ اللَّــةَ يُمْسِــكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدِ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً ﴾فاطر: ١ ٤

به لام زانست دهلیّت ته و وهستانه به هزی هیزی راکیشانه و هه زانایان کاریگه ره کهیان بینیه وه و ناماری قوناغه کابیشیان کردوه، و به رجهسته ی روته خته کانیان کردوه، بهلام نهچوونهته ناو قولاییهکانیهوه و یاساو سیستمهکانی شارهزا بوون بهلام تا ئیستا نهینی ئهم هیزهیان نهزانیوه.

سویند بینت به خودا، راسته ووتوویانه / هیزی راکینشان راسته و یاساکانی زانراوه و پیوراو و دروست و پتهوو وورده، ثایا ده گونجینت ثهی حهیران ثهم یاسا ووردو پتهوه له گاریگهری ریکهوتی کویرانه بینت.... ؟

﴿ وَمَسَا قَسَدَرُوا اللَّسَةَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْمَارْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقَيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطُويَّسَاتٌ بِيَمِيسَنِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ: خودايان نهناسى به گويْرهى راستى رادهى خوى و زهوى هممووى له چنگى دايه دوا رؤژ، ئاسمانه كانيش پيْچراونه تهوه لهلاى راستى، چهند پاك و بيْگهردو بهرزه، و دوره لهوانهى هاوه لى بؤ دادهنيْن. ﴾الزمر: ٦٧

رایکی گزماده مان _ برشنی دووم _

شیخ/ وئیستا ئهی حهیران با بیینه سهر باسی زهوی، و لهسهر رؤشنایی قورئان و زانست له رووی پیکهاتن و دروستکردنیهوه بهدهریبخهین که چهنده نیشانه کانی سیستم و بریارو پیچراو وورده کاریی و کاربه جی یی و به خشنده یی له خو گرتووه و له پاشدا، بپرسین تا چ. راده یه ك بهشی ریکموتی کویسرانه ی جموتی تیادا بمدی ده کمین لم پیکهاته ی شمم دروستر کراوه سەرسورھىتەرە مەزئەدا.

خودای گهوره دهفهرموینت:-

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشمرَات رزْقاً لَكُمْ ﴿ ابراهيم: ٣٢

﴿الَّذِيَ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾الزحرف:١٠ ﴿ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلْهُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ كِالانبياء: ٣١

﴿ الَّـــذِي جَعَـــلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتِ شَتَّى﴾طـــه:٥٣

﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَاراً ﴾غافر:٦٤

﴿ وَالْمَارُضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِي وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾الحجر: ٩٠

﴿وَالْلَارْضَ مَدَدْنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴾ق:٧ ﴿وَالْـــاَرْضَ فَرَشْـــنَاهَا فَـــنِعْمَ الْمَـــاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلْكُمْ تَذُكُّونُ فِ فَالذريات / ٤٨ - ٤٩ ﴿ أَلَسَمْ نَجْعَسَلِ الْلَهُ رُضَ كِفَاتِ اللَّهِ أَخْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُوَاتاً ﴾المرسلات/٢٥-٢٧

﴿ أَمَّــنْ جَعَــلَ الْأَرْضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خِلاَلَهَا أَلْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْن حَاجزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّه بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴾النمل: ٦١

﴿ أَوَلَكُ مُ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائِنَا رَثْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ ﴾الانبياء: ٣٠

﴿ وَتَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُوُّ مَوَّ السَّحَابِ ﴾ النمل: ٨٨

﴿إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتِ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾الحائسية:٣

یکه اُنده ا ایده تی تر که ناوی پیکها آنی زهوی تیدایه و به جوریک دروستیکردووه که ژیان گویاو بیت تیایدا، و هره الهی حدیران! همروه که خودای گهوره پیمان ده فهرمویت و همهروها له سمر رو شنایی زانستیش بزانین چون و بوچی زهوی ته نها هه ساریکه کهره خساوه بو گونجاندنی ژیان تییدا و تایبه تمهند کراوه له چری و هیزی راکیشان و جونه و او هموا ا و چهنده ها هو کاری تری ژیان، ایا اله مهموو شته له کاریگهری ریکه و ته یاخود له کاریگهری مهبه ست و بایه خدان و سیستم و بریاره ا

ئیمه له بهرامبهر حموت ههساری گهرو کی گهوره ی ترداین، که تیایاندا ههیه له زهوی نزیکتره بو خو یاخود دوورتره و ههروه ها تیایاندا ههیه گهوره تر نوی به دهوره به ینچه و انه وه به پیچه و انه وه به بینچه و انه وه همیانه خیر اتره له خولانه وی به دهوری خور و به ده وری خور و به ده وری خویدا له زهوی، و یان به پیچه و انه وه و ههموویان به گشتی به گوییره ی شهو رادانی تهقدیر انه ی ساخیانی کر دو ته وه یکمن و اده زانم که زانست به همه ه دا نه چووه همو و هه ساره کان یه کیکه له م دو انه یا له ناسمانه وه که و توو نه ته وه ، و ها فور نان ده فه رمویت و یا خود له خور جیابو و نه ته وه و ها زانست ده لینت.

هەردوو كيان يەك مانـا دەبەخشىن، كەواتـە بۆچى تـەنھا زەوى ئىێمە لەناو ئەو ھەموو ھەسارانەي تردا شياوە بۆ ژيان؟

بسۆ نموونسه (عسمتارد) هسمروهك زهوى بسمدهورى خسۆى و خسۆردا دەخولىستموه، خولاندنموه كىمى بىمدمورى خۆيىدا بىم (٨٨) رۆژ تمواو دەبىيت، و بەھممان ماوه بەدەورى خسۆردا دەخولىستموه واتسە هسمروهك (خولاندنسموهى مسانگ لەگسەل زەويسدا) ھەمىشسە رووهیه کی (عهتارد لـه خوّره، هـهر لهبهر تهوهشـه نیوهی زهمههریره و نیوه کهی تریشی ههتاوه.

چریی یه کهی نیوهی چری زهویی یه لهههر فهوه هیزی راکیّشانی کهمه، و ههروهها همو ایشی تبادا نی یه لهبهر فهوه شیاوی ژیانی تیّدا نی یه.

زوهره که ووتراوه ماوه کولاندنهوه ی بهدهوری خویدا به راده ی ماوه ی خولاندنهوه یه و تراوه ماوه ی خولاندنهوه یه تا به دهوری خوردا که (۲۲) روّژ ده خایه نیست، که ته میش همیشه همروه له مانگ روویه کی بهره و خوره که گهرمایی یه کهی (۹۰ پله) و رووه کهی تری به بهرده و امی (۲۰ پله) له ژیر سفردایه و ته میش بنی تاو و هه و ایه به تکو هه تمیکی چری تیدایه زوّر به ناشکرا به ده رده که ویت که شیاوی ژیان نی یه. و سه باره ت به مه ریخ هه ندی له لیکو له رووان ته ندیشه یان و ابوو که زینده و هری تیادا ده ژی و همروه له زووی له ماوه ی له لیکو له رووان ته ندیشه یان و ابوو که زینده و هری تیادا ده ژی و همروه له زووی له ماوه ی کاتر میردا به ده و ری خویدا ده خولاندنه و هی به ده و ری خوردا (۲۶) کاتر میرد ایده و گهرمایی یه که ی له روژ ده خایه نیست و دوری له خوره و (۲۶) ملیون میله و گهرمایی یه که ی له روژ ده جه ند پله یه له له سه رو سفره و هیه ، به لام له شه و دا پله ی گهرما ده چینته (۷۰ پله) ژیر سفر .

رووته ختی و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه در استیشد اوای بو نه چن که ناوی تیادا نه بی، و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه که چر تره له گازی نو کسجین و هیزی . راکیشانی سی یه کی هیزی راکیشانی زه ویی یه له به رئموه ناگو بخیت بو هیشتنه وهی نو کسجین له هموا که یدا، له به رئمه هو کارانه همرگیز، ژیان تیاید اشیاو نی یه، و نهمه راو بو چوونی لیکو له وه ره کانن له زانایان، و مشته ری خولاند نه وه ی به ده و ری خورد ا به (۱۲) سال ته و او ده بیت و له همه موو (۱۰) کاتژمیریکد اکه ره تیک به ده و ری خویه اده خور (۱۸) کاتژمیریکد اکه ره تیک به ده و ری خویه اده خور (۱۸) میلین میله و پله ی گه رما تیاید ا (۱۳۰) پله رئیر سفره . . . . و چربی یه که ی چواریه کی چربی زه وی یه و زانایان و ای بو ده چن که بر یتیبیت له توییکی گازی و مادده توینه ره و کان، هه روه ها نه میش زور ناشکر ایه که ژیان ناگ بخیت تیاید ا

(زوحهل) خولاندنهوهی بهدهوری خوّردا له ماوهی (۲۹) سال ونیودا تهواو دهبیّت، و خولانهوهی بهدهوری خوّیدا (۱۰) کاتژمیر دهخایهنیّت، و دووری له خوّرهوه (۸۸۷) ملیونه میله (۹/۱) ی گهرمای خوّر که ده گات بهزهوی بهزوحطییش ده گات و چریبی یه کهی کـهمتره لهچـواریه کی چـری زهوی و بـــۆ زانایان بهدهر کهوتووه که ماددهی رووبهره کهی شلهیهو دهجولێـت ههروهها زوّر ثاشکرایه که شیاوی ژیان نـییه.

(ئۆرانوس و نيپتۆن و بلۆتۆ) هۆكار زۆره بۆ نه گونجاندنى ژيان تياياندا، بهتايهبتى (ئۆرانوس) كه خولاندنموهى بهدهورى خۆيدا (٤٨) سال و (٧) رۆژ دهخايهنيت، و لهماوهى (١٠) كاتژميردا بهدهورى خۆيدا دهخوليتهوه، و دورى له خۆرەوه (١٧٨٢) مليؤن ميله، و خولاندنموهى نيبتۆن بهدهورى خۆردا نزيكهى (١٦٩) سال دهخايهنيت و له (١٠) كاتژميردا بهدهورى خۆيدا دهخوليتهوه، و دوورى له خۆرەوه (٢٧٩٢) مليؤن ميله، و پلۆتۆ، خولاندنموهى بهدهورى خۆردا (٢٤٧) سال دهخايهنيت و دووريه كهى (٣٦٧٠) مليون ميله، مليون ميله... رات چى يه ئهى حهيران... سهبارهت به ژيان له ههساريكى ، گەرۆكدا كه زستان تيايدا ٤٢ يان ٤٨ يان ٢٣٠ سال بيت و ههروهها هاوينى بهههمان شيوه بيت، و رۆژ (٥) كاتژمير بخايهنيت و شهويشى (٥) كاتژمير بخايهنيت؟

ئه و زهویی یدی که خودا پینی به خشیوین چه نده ها نیشانه ی ئاشکرای زور له به نگه کانی مهبهست به نگه کانی مهبهست و کاربه جی یی و سیستمی له خوگر تووه و ته نها هه ساریکه که خودا گونجاندنی بو ژیان.

له بهرئموه دووری له خورهوه مام ناوهندیی یه همروه ها ئه و گهرمایی یه ی که پیمان ده گات مام ناوهندیی یه که ی له همهوو ههساره کانی تر زیاتره تهنانهت له خوریش، و هیزی راکیشانی مام ناوهندی یه، و خولاندنه وهی روژانهی دووباره مام ناوهندیی یه و گونجاوه بو رودانی روژوو شهو کهمام ناوهندین و شیاون بو کوشش و حموانه وه، و خولاندنه وهی سالانهی شیاوو گونجاوه بو روودانی وهرزه کان کهشیاوه بو سهوز بوونی کشتو کال و پیگه پشتنیان، و به ناو و ههوای شیاو جیاده کرینه وه.

ئایـا کـز بوونـهوهی ئـهم هـهموو هۆکـاره شـیاوانهی ژیان لـه کاریگهری ریْکهوتن ئهی . حهیران؟

حهیراد/ پاکی و بینگهردی بؤ دروستکهری مهزن.... به لام شیخی گهورهم ثاماژهی بؤ حموت سیفهت کرد کهوای له زهوی کردوه شیاوی ژیان بینت، و قورئان ته نها دانایی له دروستکردنی زهوی و گونجاندنی بؤ ژیان به گشتی باسده کات.

ثاماژهی نیزیکی و پلسهی گسهرمی و چیری و همیزی راکیشان و همهردوو خولاندنهوه کهی ناکات. شیخ/ نهو سیفاتانهی که بزم باسکردی نهی حهیران، نهوانه به گشتی سیفاتی سهرکی بسوون، و لهمه دوا باسی شهو شار اوانهت بیز ده کهم که نهپشت شهم سیفات و تایبه تمه ندانه وه دین، و سهباره ت به حهوت سیفاته که قور ثان به جوریک باسیکردووه که زانایان له ناوه رو که کهی تیبگات، و نزیکی و پلهی گهرمی مام ناوه ندی یه کهی به شیوه یه کی نار استه و خو ناماژه ی بو کراوه، به وه ی کهرمی شیاوی ژیان و کشتو کاله.

چری و هیزی راکیشان به ئاشکرا ئاماژهیان بو کراوه بهفهرموودهی خودا (اللّهٔ الَّـــذي جَعَلَ لَکُمُ الْلَرْضَ قَرَاراً ﴾غافر: ٦٤، گهر هیزی راکیشان نهبوایه، نهئیمهو نههیچ شنیک ههرگیز نهمان دهتوانی سهقامگیر بین لهسهر رووی ئهم زهمینه.

خولاندنـموهی رؤژانـمی بـه ئاشـکرا ئامـاژهیٰ بـۆ کـراوه بهناوبـردنی (شــهوو رۆژ) و هـمروهها دهفهرموینـــ:-

﴿ وَتَـــرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثْقَنَ كُلَّ شَيْءِ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾النمل:٨٨

رَّتینَهر بو ونکی کینوه کان وه ک تیپه ربوونی هه وره کان) و به ناوبر دنی سیبه رو ثاو ابوونی خور، و خولاند نه وه سالانه ی به ناشکرا ثاماژه ی بی کراوه به ناوبر دنی باران، ثایا ده تموییت خودای زانا و کاربه جی به ووردی لیکدانه وه ی یاساکانی هیزی راکیشان و چری و خولاند نه وه ی سالانه و شیره ی جینه را گه و لاربوونه وه ی زه وی شیتال و شیکار بکات، له سهر ده میکدا مروّف هیچ زانیاریه کی له م بوارانه دا نه بووه و تا خاوتن له گه لیکدا که خاوه نی هیچ جوره زانستیک نه بوون تا .... ده رکی ماناکانی بکه ن.

ئەو ئاماۋالىدى كەباسىي خولاندنىدوەي رۆۋانىدى تىپدايە كەبەھۆيانىدوە شىدوو رۆۋ دروست دەبينت ئايەتى قورئانى رۆر لەسەر ھاتووە، بەتايبەتى ئەم ئايەتانەي خوارەوە،

ُ ۚ ﴿ إِنَّ فِــي خَلْــقِ السَّـــمَاوَاتِ وَالْــدَرْضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآياتٍ لِأُولِي الْمَائِبَابِ﴾آل عمران: ١٩٠

﴿إِنَّ فِي إِخْتِلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللهُ فِي السَّمُواتِ وَ الْأَرْضِ لآياتٍ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ﴾يونس/٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ﴾لقمان: ٢٩

﴿ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ﴾ الزمر: ٥

﴿ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ﴾ لأعراف: ٤ ٥

﴿وَلَهُ اخْتَلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقَلُونَ﴾المؤمنون: ٨٠

﴿وَمِسنْ آيَاتِسهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالْشَمْسُ وَالْقَمَرُ لا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا للَّه الَّذي حَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾نصلت:٣٧

﴿ وَ تَـــرى الجِـــبالَ جــــامِدَةً وَهِــــيَ تَمُوُ مَوَّ السَّحابِ صُنْعَ اللهِ الذي أَثْقَنَ كُلُّ ا شَيءَ﴾النمل/٨٨

﴿ أَلَـــمْ ثَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِـــيلاً، ثُـــمَّ قَبَطْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضاً يَسِيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالتَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً ﴾الفرقان/٥٤-٤٧

﴿ وَالشَّــمْسِ وَصُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾الشمس/ ١-٤

﴿ أَلَـــمْ يَرَوْا أَلَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمَنُونَ﴾النمل:٨٦

يوسوك السنا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْسِلاً مِسْسِنْ رَبِّكُسِمْ وَلِستَعْلَمُوا عَسدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ﴾الاسراء: ١٢

﴿هُسُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾يونس:٦٧

 ده دروستکردنی شهوو رؤشنایی زانست بزانین له دروستکردنی شهوو رؤژدا چ سیستم و دانایی یه کی تیدایه، و بهشی ریکهوت لهم دروستکردنه دا چهنده؟

تؤ دهزانیت ئهی حهیران، قهبارهی زهوی ملیؤنینگ و (۳۰۰) ههزار جار له خور بچوو کتره، و بارستایی یه کهی، واته کیشه کهی له خور بهنزیکهی (۳۳۲) ههزار جار کهمتره.

له همه موو هه ساره کان ته نانه ت خوریش چرتره چونکه چری (خور) چواریه کی چری زوویی یه و قورسایی جورایه تی جوری ده و جورسایی جورایه تی جورایه تی همه موو جه ستیه ك له خوردا سو کتره له قورسایی جورایه تی همه مان جه سته کاتیك که له سهر زهویی یه و دووریی یه که ی له خوره وه (۹۳) ملیون میله وه خولاندنه وه ی روژانه ی له (۲۱) کاتومیر دا رووده دات و خولاندنه وه سالانه به ده وری خورداله (۳۲۵) روژو چاره که روژیکی ته واو ده ینت.

شیره ی جیقه رارگه ی به ده وری خور دا هیلکه یی یه ، خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خوید ۱۰۰۱) میله له کاتؤ میریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، ۱۰۱) میله له کاتؤ میریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، ۱۸) میله له چرکه یه کدا ، واته به ریزه ی (۲۵) هه زار میل له کاتؤ میریکدا ، وهستانی له جیقه رارگه ی به گؤشه (۲۳ پله) لار ده بیته وه ، زانست ده لیت گه رقه باره نی خور گهوره تر بوایه یا خوود به و کتر بوایه یان بارستایی و چری یه که ی که متر بوایه یان زور تر بوایه ، نه و کاته مانای ژیان ده گور او تیکده چوو ، چونکه قه باره که ی گونج اوه له گه ل خیر ایی و خولاند نه وه که یدا و قور سایی یه که ی ده گویت له گه ل هیزی راکیشانیدا .

گهر قدباره کهی زیاد کهمی بکردایه (خیراییو ماوه) ده گورا، گهر هیزی راکیشانی کهم بینت ثموا توکسمجینی تیادا نه ثهما، و ثه گهر خولاندنهوهی روّژانهی نهبوایه شهو و روّژ بههمیشهیی و به چهسپاوی نهده بوون.

گهر خیرایی خولاندنه وه ی به ده وری خویدا له (۱۰۰) میل له کاتژمیری کدا زیاتریان ، که متر بووایه، وه ک له همه موو هه ساره کانی تر دا هه یه، بخ نموونه گهر (۱۰۰) میل زیاد بکات، دریزی روز ده بووه (۱۲۰) کاتژمیر، نمو کاته همه موو کشتو کالمان به گری ناگر ده سوتا و له زه مهه ریری سار دی شهو دا ده یبه ست ، به مه ماوه ی کار کردن له روز دا و حه وانه وه و نوستن له شهو دا تیکده چوو، به لام شهم خیرایی یه چه سپاوو نه گوره، له همه زاران ملیون ساله وه یه کی چرکه گورانی به سهر دا نه ها تووه، و گهر هیزی راکیشان نه بوایه که نیرای مالمان پرش و

بلاو دهبووینهوه و دهفرین و گهر ئهم هاویه کبوونه سهرسوریّنهرهی نیّوان هیّزی راکیّشان . (کهبههوّیهوه بهزهویییهوه بهندین) و هیّزی دووری له بنکهوه (که دوورمان دهخاتهوه له رووتهخته که) نهبووایه ثهوا خوّمان و مالّمان دهفرِین بهرهو ههردوو جهمسهره کانی زهوی دهروّشتن.

ئایا ئهم ههموو دروستکراوه مهزنانه و وورده کاریییه سهر سورپنهره پیوراوه ووردانه... له کاریگهری ریکهوتن؟.

حمیران: پاکی و بیْگەردى بۇ خودای مەزن.

شیخ: گهر سهرنج بده پین له و ئایه تانه ی که ناوی (خربوونه و و چوونی شه و بؤ ناو رؤژ و به پینچه و انه و و چوونی رؤژ بؤ ناو شه و ، و داواکاری هه ریه که یان بؤ ثه وه ی تریان به به رده و امی، و تیپه ر بوونی کیوه کان وه گ تیپه ر بوونی هه ور) به ئاشکرا پیش (۱۹) سه دده به رونکردنه و هی ده تبینی، هیلکه ی زه وی و جووله ی رؤژانه ی که به هی هم ردو و کیانه و ه شه و و رؤژ پیکدیت و جیاواز ده بن، چونکه خربوونه و هیمی به بی هیلکه ی زه وی و جووله ی روزانه ی مانای نابیت و هیچ ئاشکرا نابیت.

گهر ئیمه و ائهندیشهی بکهین که زهوی راخراوو رووتهخته و خور تیایادا ههالدیّت و ئاوا دهبیّت، وهك ههمان رای زانایانی پیشوو.

جونكه فهرموودهى خوداى بهرز ﴿يُولِسِجُ اللَّسِيْلَ فِسِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾الحج: ٦١، ﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾لأعراف: ٤٥

له مه دا هه موو مانا کانی یه ک به دوایه کی تیادا به ده رده که وینت و خربوونه و هه مه ربه که یال به دوای شه وی تردا له یه ک ساتدا روو ده ده ن هه رکاتیک شه و خزی پینچایه و مه ناو روزدا له لایه کی زه وی به هه مانایه ناگو نجیت به گه ل شه ددا خوی ده پینچیته و هم مانایه ناگو نجیت له گه ل شه ندیشه کردنی زه وی که را حراو و رووته خت بینت، چونکه گه رخور له یه ک سات و به یه که که ره وی که رووناکی یه که ی هه موو زه وی ده گرته وه ، و به هه ممان شیره شاوا بوونه که ی هه موو زه وی بیه که جار تاریک ده کرد، و سه باره ت به فه رمووده ی خودا (وَهِی تَمُرُ مَرُ السّحاب: بیه به به ربوونی کیوه کان وه ک تیپه ربوونی هه ور) السنمل: ۸۸، شه مش ده قیکی شه کرایه . سه باره ت به خولاند نه وی که ده وی که ده وری به ده وری خویدا سه رنج بده شه ی حمیران.

حهیران/ گهورهم، زیاترم پی ببه خشه، زیاتر.

شیخ/ به لام خولی سالانه ی سهر سو پهینه رکه و هرزه جیاو ازه کان، به هویه وه پهیدا ده بیت و لای ژیرو زانایان ناماژه ی بو کراوه.... به دو وباره بو و نه و هی ناوبر دنی باران له زور له نایه ته کانی قور نان، که له دو ایدا باسیان ده کهین، و گهر نهم خولی سالانه یه نه بوایه، و هرزو باران و ژیان نه ده بوو.

وهره لهسهر رؤشنایی زانستهوه سهرنج بدهین چ سیستم و پؤلینیك ههیه لهدوای تهم بارانهوه، سهبارهت به شیوه و خولاندنهوه و شیوازی زهوی... تماكو برانین بهشی ریكهوت چهنده له دروستكردنی تهم سیستم و پیكهاتانهدا؟

زانست دهلیّت خیرایی زهوی لهخولاندنه وه کهی به دهوری خویدا که (۱۸) میله له چرکه یه که که ده که (۱۸) میله له چرکه یه که که که این که سالیّکدا چرکه یه که بکات بو (۱۰) سال تهم سیستمه. تیکده چوو، چونکه خولاندنه وهی پاش ملیوّنه ها سال یان زوّر دریّر ده بو یان کورت ده بوو، به مه به ش سیستمی چوار وه رزه که تیکده چوو به تیک چوونی شه و ریّره دریّر بو رنه و یه یک که بوی دانر اوه به مهش سیستمی بارانی سه سور هینه رتیکده چوو.

گهر ئهو گهردونهی کهزهوی بههۆیهوه بهدهوری خوردا دهسوریِتهوه دریژتر وهیان کورتر بوایه، وهك چون له ههساره كانی تردا ههیه ثهو كاته تیْکچوون لهوهرزو باراندا روویدهدا.

گهر شیوهی شدم گهردونه که زهوی به هویه وه ده خولیته وه به ده وری خوردا هیلکه یی نه بوایه، سیستمی ههر چوار وه رزه که تیکده چوو و گهر زهوی شم لاربوونه وه یه نه بوایه و اته شیوازی زهوی له جیفه رارگه که ی به گوشه ی (۲۳ پله) لارنه بوایه وه سیستمی هه ر چوار وه رزه که تیکده چوو که به سهر زه ویدا ده گویزریسته وه، و به مهش ناوه راستی زه وی ده شت و بیابانی ده بوو و به هوی هه میشه هاوینه و ده سوتا، و با کورو باشو و ری زه وی ده چوونه ژیر سه هول به ندان و به فره وه.

گهر پلهی ئهم لاربونهوهیه زیاتار بوایه لهوهی که ئیستا تیایهتی، ههردوو باکورو باشور هاویهك دهبوون وهك ههردوو جهمسهره که، یان لهشهویکی دورو دریژو زستان دریز یاخود رؤژیکی دریژو هاوین دریژ دهبوو.

پلەي خواربوونەوە، پلەي پيويستى بړياردەرە بۆ ئەم سيستمەي سەرسورھينەرە.

کوبووسه وهی تهم ههموو هو کارانه به گشتی له خیرایی یه وه بن پانتایی و بن ماوه و شیوهی رهوی و شیوهی جینهمرار گه کان و خواربوونه وه چهنده ها شتی تر کهله مهو پیش باسکران چوار و مرزو هه ردوو هاویه کبوون و به هه لمبوونی تاوه کانی ده ریاکان

داستانی ئیمان

رووی نه شهدا که باکان شاوه به هه المهبووه کان به هنری تنوزو خواله وه هه الیان ده گری و بلاویان ده کان به مهش دانو په کان ده کانه دیان زیاد بکات، به مهش دانو په باران پهیدا ده بیت و ههوره تریشقه کان به ده نگ دین و بروسکه ش تروسکایی شهدا، له کو تایدا باران ده باریّت که زهوی زیندوو ده کاته وه پاش مردنی.... شایا شهم هه مووسیستم و ریز به ندی و بریارانه له کاریگه ری ریّکه و تن شهی حه یران؟

حمیران/پاکی و بینگهردی بغ خودای مهزن... بهراستی دایکی زهویمان چهماوه و لاره، پاکی بغ ئمهو خودایهی که چهمانزیهوه تاکو بهسۆز بیّت بۆمان.... و بیّگهردی بغ ئمو خودایه که بۆمانی چهمانزتهوه.... تاکو ئیْمهو زیندهوهران بپاریزیّت.

برای بچودکمان

برکشسی سیٰ پیم

شیخ ائه ی ثهم مانگه، برای بچوو کمان، جوان و رازاوه دارفیننه وه تا ئیستا لینی نزیکده بینه وه به بیزار کردن و موشه ك نزیکده بیندا ده کهوین وه ده ستمانکرد به بیزار کردن و موشه ك باران کردنی....

قورئانى پيرۇز سەبارەت بەمانگ دەفەرمويت.

﴿ أَلَـــمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سرَاجاً ﴾نوح: ١٦

﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦١ ﴿وَمِسنْ آيَاتِسهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾نصلت: ٣٧

﴿ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمِّي ﴾ الرعد: ٢

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ابراهيم:٣٣ ﴿وَالشَّــمْسِ وَضُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالـــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا

يَغْشَاهَا كِالشمس / ١ - ٤

﴿ فَسَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَليمِ﴾ الأنعام: ٩٦

والشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانِ ﴾الرحمن: ٥

﴿ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيم ﴾ يس : ٣٩

﴿هُــوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾يونس: ٥

ئه مه هه ندی له فه مرمو و ده کانی قور شانی پیروز سه باره ت به مانگ و زانایان هاتن ناماژه کراوه کانی نهینی یه کانیان به ده رخست، و بزیان ده رکه و ت، نهم مانگه له خودی خزید اهه ساریکی روناك نی یه به لکو روناکی له روناکیدانه وه ی خور و ه رده گریت که له خودی خویدا روشنه و مانگیش دو و باره نه و رووناکی یه له لای خوی ده داته وه به زهوی، وه ك قور شان ده فه رموییت، به م شیوه یه زانر اکه مانگ تایبه تمه نده به زهوی که به دریژایی له گه لیدا و هه روه ك زهوی ده خولینته وه له خور شاو اوه بن خوره لات، و به هه مان شیوه دو و خولانه وه ی هه یه خولاندنه و هیدا ده سوریته و ه. .

به لام خولی مانگ به ده وری خوی و زهویدا یه له (مانگی قهمه ری) ده خایه نیت، واته ، له و ماو هیه ی که به ده وری زهویدا ده سوری ته وه یه له که ره ت به ده وری خویدا ده خولی ته و ه میشه به به به ده و راهی یه له رووی به ره و دایکی زه ویی یه و هه رگیز پشتی تیناکات زانایان بویان به ده رکه و ت که یه کیک له دروستکر او ه قه شه نگه کانی داهی نه ری دانا ته و ه ه که مانگ له خوله مانگانه که یدا همو و روزیک (۱۳ پله) ده بریت و (٤٩) چر که دو ا ده که و یت له خوره ه لات تاکو ... به شه روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قوناغ به قوناغ به قوناغ به خوره از که دو ا به ره و به ره به ره ... قوناغ به تاکو ... به شه روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قوناغ به تاکه ... ده بینته مانگی (٤٩) و اته (به در) و پاشان ده گه ریته وه بو په لی یه که می دار خور ما، تاکو ... وود بیت و پاش (۲۹) روژ و هه شت سه عات به شیره ی هیلالینکی نوی تاکو ... وود بیت و پاش (۲۹) روژ و هه شت سه عات به شیره ی هیلالینکی نوی در به که که ریته و یه مه شر ژماره ی سال و ژمیز می پیده زانین .

هدروهها زانیان کهمانگ لههمموو ههساره کانی تر نزیکتره بوّ زهوی و تهنها نزیکهی (۲٤۰) هـهزار مـیله دووریه کـهی، و بارستایییه کهی بهشـیّکه لـه ۸۰ بهشـی بارسـتایی زهوی.

ه دروه ها بؤیان به ده رکه و ت که هه نساره کانی تریش مانگی خزیان ههیه که تیایاندا ههیه زور بچووکه و تیره کهی چهند میلینکه، و تیایاندا ههیه زور گهورهیه که تیره کهی (۳۲۰۰ میله، و تیایاندا ههیه زور خیرایه که خوله کهی به دهوری هه ساره کهیدا به (۳) کاتژمیر تعواو دهبیّت و تایایندا همیه زور هیّواشه کهخوله کهی لـه مـاوهی دووسالدا تعواو دهبیّت.

بریان بهده رکه و ت که جگه له مانگی زهوی هیچ مانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگیکی زهوی به گویره ی چوار و مانگ ده خایه نیت ، خودای گهوره و به خشنده سالیکی زهوی به گویره ی چوار و و روره که کر دو و ته کر دو وه بریان به ده و ر بریان به ده و ر نین له کاربه جی یی و به خشنده یی خودا له به ر نهوه ، و تیان: - گهر خولی مانگ به ده و ری خوی و زهویدا له یه کاتدا نه بوایه ، و گهر ههمو و ر قرین گه ۱۳ پلهی له خوله کهی نه بریایه و ه به ره و خوره ها لات کاتدا نه بوایه ، و گهر ههمو و ر قرین گه ۱۳ پلهی له خوله کهی نه بریایه و ه به ره و خوره ها تو کاتدا نه و که دو انه که و تایه همر گیز له جیقه را رگه جیاوازیه کانیدا ها تو و چوی نه ده کر د تاکو رووه گوراوه کانی بیینین ، و کاتین که له مانگیکدا خوله کهی ته و او ده کات، و خو ناماده ده کات بو مانگیکی نوینی تر تا .... به هویه و ه راه وی مانگ و سال و ژمیره فیربین .

گەر ماوەي نيوان مانگ و زەوى زياتىر يان كەمىر بوايەلموەي كە ھەيەتى ياخود قهبارهی گهورهتر یان بچوو کتر بوایه، و یاخود خوله کهی دریژتر یان کورث تر بوایه، ئهم سیستمه تیکده چوو تهنانهت لهوانهیه مانگ ههمووی نهمایه، چونکه گهر زموی زیاتر نزيك بو وايه ئه وا هيزي راكيشاني زهوي بو مانگ زيادي ده كر د بهمهش هه ليچو و ني ثاوي دەرياكان راڵ و زۇر داردەبوو و ھەموو وشكايين دەگرتەوە، و گەر زياتىر نزيك بووايە رهوی رایده کیشا بولای خوی به جوریک کهبه سه ریدا بکه و تایه، و گهر دو و ربی په کهی له زهویی پیموه زیاتر بووایه بهمیش ههالچوونی و داچوونی دهریا زور کهم دهبوو بههوی کهمی هیزی راکیشانی زدوی بیز مانگ و گهر دوورثیر بووایه لیه زدویی پیهوه ثیموا هەسارىكى تر بەلاي خۆيىدا مانگى رادەكىشا و ئىمەشى بىبەش دەكىرد لەبەخشىندەيى مانگ وه گهر قهباره که ی لهمه گهوره تیر بواییه هیزی راکیشیانی زیاتیر ده بیوو و گهر قهباره کهی بچوو کتر بوایه هیزی راکیشانی کهمتر دهبوو، و گهر خولاندنهوهیه کی وهك خولاندنموهی مانگی ههساره کانی تری ههبوایه، کمه زور زور خیران و لهچهند كاتزميريّكدا تهواو دهبيّت و ياخود زور زور هيواشن كه چهندهها سال دهخايهنن و ثهم سیستمه تیکدهچوو که خودا بوی کردوینه ته ژمیرهر بهمهش مانگی قهمهری همفتهیهك دهبوو یاد دوو سال دهبوو ثایا ئهم ههموو سیستم و بریارانهی که خودا تایبهتمهندی کردوه بهمانگسهوه لسه جوولسه ژمسیرراوه کانی خولسه بسریاردراوه کانی و جسیقهرار گه دیاریکراوه کانی، و ریسژه ی رامکراوه کانی و رووناکیه وهرگیراوه کیانی و قوناغه چاوه روانکراوه کانی همموو له کاریگهری ریکهوتی کویرانهیه ثهی حمیران... ؟

حهیران/ بینگهردی بو دروستکهری مهزن، سویند بی به خودا ثهم ههموو شتانه به ریکهوت کونابنهوه، به لام من والهقسه کانی شیخ تینگهیشتووم که نزیکه گالتهی بهو زانایانه بینت که ههول و کوششی گهیشتنه سهر مانگ ده کهن.

شیخ/ چۆن ئەمەت زانى؟

چون نهندیشه ده که یت که من گالته م به زانست و زانایان بیت له کاتیکدا ناماژه ی بوونی خودات به هوی و و ته کانی زانست و زانایانه و بر ده که م و گهر گالته م بیان بیت، ته نها به وانه یه که زور زانسته که یان همایانده خهایی و هلایان و ایه ناردنی مووشه که بر سه رمانگ یا خوود ناردنی مروشیک بو گهر دوون، جوریکه له هاو به شی کردنی خودا به مه زنیتی و ده ستی و دانی باره گاکه ی . . . . جگه له زانایان و گهر نه و انه ژیر و عاقلبو و نایه ده رکیان ده کرد که مه زنیتی و لیه اتووی ته نها بو نه و خود ایه یه که مروشی در و ستکر دووه به جو انترین شیوه و به روناکی عه قلی ریگای راستی نیشاند او ه.

دروستکهری نهو مانگهیه که نیوه خوتانی بو ناماده ده کهن بو چوونه ناوی، و بو پنگهیشتنی هیواو ناواتی لهسهر بنهات دهنین، و ههر کاتیک خودای بیگهرد بیهویست کهرت و بلاوهی پیده کات و له گهل نهستیره کاندا ووردو خاشیان ده کات، بهمهش دیاردهی ناهیلیت، نهو کاته نهم مروّقه نرخ و ریژهی دانراوه کهی خوی دهزانی.

ئىينىيقى مەزن ئىشىي چوارەم ئىرىشىي چوارەم

			·
•			
	•		
٠			

شیخ اسم نینبیقه (نامیری دلزیه کهری ناو) مهزنه نهی حهیران که خودای مهرز که روه چه سیاندویتی و دایناوه و بهرزیکر دو تهوه له نیوان ناسمان و زمویدا، دهریاکانی له ناویدا روو ته خت کرد، و ناگره کانی داگیر ساند له ژیریدا و هه تمه کانی بالاو کرده وه، و هموره کانی قورس و بارگاوی کرد و ریره و کانی ناسانکرد، کیوه کانی بی قهرارگه کرد و تیایاندا روباری هه تقولاند و به هویانه وه جیقه دارگه کانی نوی کرده وه، نایا... کی بریارده ری نهم نهینیانه یه؟

ُ لـه کاتی باسکردنی خولانهوهی سالانهی زهوی باسی بـارانم بـۆ کردیـت و هـهندی . لـهنهینیه کانیـم بهدهر خسـت، ئیسـتا گویبیسـتی قورشان به بزانه چی دهفهرمویـّت سهبارهت به کرداری باران کهبههؤی ثهم ثینبیقه مهزنهوم روودهدات.

﴿ أَفَرَ أَيْتُهُ الْمَاءَ اللَّذِي تَشْرَرُبُونَ ، أَأَلْتُمْ أَلْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴾ الْمُنْزِلُونَ ﴾ المُنْزِلُونَ ﴾ المنزلُونَ ﴾ المنزلُونَ ﴾ المنزلُونَ ﴾ المنزلُونَ المنزلُونَ اللهَ

﴿ اللَّهُ الَّهِ اللَّهَ اللَّهَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِن السَّمْرَاتِ رِزْقَاً لَكُسمُ وَسَـحَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ ابراهيم: ٣٢

﴿ اللَّهِ الْسَدِي يُرسِلُ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كسَفاً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ ﴾ الروم/ ٤٨

َ ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرِسلَ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيْتٍ فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتَهَا كَذَلكَ النَّشُورُ﴾فاطر: ٩ ﴿ وَاللَّـــةُ أَنْـــزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾النحل:٦٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلُّ شَيْءٍ ﴾ الأنعام: ٩٩

﴿ وَهُوَ الَّذَي يُوسِلُ الرِّيَاحَ بُشُواً بَيْنَ يَدَيْ رَخْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لَبُلَد مَيَّت فَأَلْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثُّمَرَاتِ كَذَلِكَ لُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾الأعراف:٧٥

﴿ وَهُـــوَ الَّذِي أَرِسلَ الرَّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَٱلزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْـــيِنَ بِـــهِ بَلْـــدَةً مَيْتاً وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَٱلْنَاسِيُّ كَثِيراً، وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لَيَذَّكُرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً ﴾الفرقان/٤٨ - ٥٠

﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا ﴾ ق: ٩

﴿ وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾ المؤمنون: ١٨

﴿وَٱلْزَلْسَنَا مِسنَ الْمُغْصِسُرَاتِ مَساءً لَجُّاجًا، لِتُخْرِجَ بِهِ حَبَّاً وَلَبَاتًا، وَجَنَّساتٍ الْمُفَافِسَاً ﴾ ١٦-١٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتِ مُخْتَلِفاً أَلْوَالُها ﴾ فاطر: ٢٧ ﴿ أَلَمْ تَنَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ نَنَاسِعُ فِي الْأَرْضَ ﴾ الرم: ٢١

َ ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكُهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ﴾الزمر: ٢١ ﴿ أَلَـــمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مَنْ خلاله ﴾النور: ٤٣

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَلَا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً ثَاكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ ﴾ السحدة: ٢٧

بیربکه رهوه ثمی حمیران لهم ثایه تانه و ثایه تانهی که تپه پهورون و له سهر رؤشنایی زانست سه رنجینکی قولبده له کرداری بارینی باران، وا راها تووین که زور به سادهیی ده بینین و به لایدا تیپه په ده بین بینه ثه وهی بزانین چ سیستم و بریارینکی سهر سو پهینه ری له خوگر تووه.

تایا جنی سه رسورمان نی به تهم ئینبیقه دانوپینه ره تاسمانی به مه زنه که خوا در وستیکردو ریکی خست، و به هوی ته و سیستمانه ی که باسمانکردن، و به هوی نیهنی یاساکانی گه رماو به همه لمبوونی چری و تواندنه وهی هه موو به گشتی وایان له کرداری باران بارینکردوه که رو شتنیکی تاسایی و کاتی دیاریکراوی هه بیت له زنجیزه گورانیکا، که هه میشه نوی ده بینه که هه ندیکی تریان و هه ندیکی تاریان و مه ندیکی تریان و هه ندیکی تریان و هه ندیکی تریان و هه ندیکی تریان و هه ندیک به یک به دواکه و تریان و به یک هم و و ریاد له دانوپین به یک هم و زیاد له دانوپین به اسپارده که ی خوی ددانه و هدانه و د

هدرگیز ئدم بارانه سدرسوریندره گدورهیه بدو شیّوهیه ریّك و دیرایكراو نددهبوو گدر ئدم هوّكاراندی تیّدا كوّندبووایه لهنمووندی جووله و جیّقدرارگه و دانان و لاربووندوه.و پانی و بدریـنی رووتدخـتی دەریاكـان و پلـدی گـدرمایو خـوّر و بدهدلـمـبوون و چـریو تواندندوه و كوّبووندوه و ئارەزوومدندیّتیو بارگاویكردن و باو بروسكه.

ئایا باوه ر ئه کریّت ئه می حهیران کوّبوونه و می ئهم ههموو هو کاره و سیستم و یاسایانه بهتیکی ای و بهیه کجار له کاریگهری ریّکه و تی کویّرانه بن؟

حمیران/ پهنا بهخوا... هاوار بۆ ئەو كەسانەي كەخۇ بەزل دەزانن..

﴿ اللَّهُ الَّذِي سَخَرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ وَلَقَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ الحائسية: ٢٢

﴿ رَبُّكُ مُ السَّذِي يُسرَّجِي لَكُسمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِلَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيماً ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنَعْمَتِ اللَّهِ ﴾لقمان: ٣٦ ﴿ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرَيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْخُونِ ﴾ يسس: ٤١ ﴿ وَمَنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ ﴾ الشورى: ٣٢ ﴿ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾البقرة: ١٦٤

﴿ وَمَسَا يَسْتَوِي ٱلْبَحْرَانَ هَذَا عَذَبٌ فُرَآتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَرِيّاً وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةٌ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلُه وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ فاطر: ٢١

ئەم ئايەتانە ئەي حەيران زياتر بەخشىندەيى و كاربەجىّىيى لەخۇ گرتووە:

له و انه کاربه جی پی درو ستکردنی ده ریا له خودی خویدا و له سه ر قه و شیوازه ی که همیه تی . و کاربه جی پی به وه ی که سویره له گه ل قه وه شدا تاوی ده ریاچه و روباره کانی سار گار کردوه، و به خشنده یی پر کردنیان به ماسی که باشترین خوارده مه نیه بو مروف، به لکو به گه و ره ترین و ده و له مه نترین عه مباری خواردن داده نریت که به دریزای چه رخ ده مینینه و ه و دانی ی به وه ی که گهمی همالده گریت و به خشنده یی همالگر تنی مروف فه لایه ن ته و گهمیانه و ه بوده ستهینانی رق و روزی له ریگای بازر گانیه وه .

حهیران/ لهبهخشندهیی دروستگردنی ماسی تنگهیشتم، و همهروهها بهخشندهیی رو شتنی خهالک لمده ریاکاندا بن بازرگانی بهالام لمدروستکردنی ده ریا لهخودی خویدا تینه گهیشتووم ههروهها بهخشندهیی بهوهی که گهمی ههالده گریّت.

به لام ناو بردنی گهمنی و رؤشتنی له دهریاکاندا به بهخشندهیی خودا، قورثان بهمه دهیهویّت ئاماژهی شارراوهی دانایی و نهیّنی ثهو یاسا سهرسورهیّنهره بکات کهبه (یاسای نه شیمه اسراوه که له سه ربنه مای نه میاسایه گه می دروستبووه و ماسی مه له ده کات نایا نه میاسا بریار ده ره پیوراوه و و رده کاربی یه ، که واله هممو جهسته یه که ده کات که نوقمی ناو بیت هم یاسا بریار ده ره پیوراوه و و رده کاربی یه ، که واله هممو جهسته یه که یه کسان ده بیت به به قد باره ی جهسته که نور تربوو له کیشی ناوه که نه وا نوقمی ژیر ناوه که ده بیت ، و گهر کیشی جهسته که که متر بوو نه وا جهسته که سه رئاو ده گهوین ، نه میاسایه که ده به هوی نه به میان ده توانیت پاپور باسایه که به هوی نه بنی یه که وه ماسی یه کان مه له ده که ن و مروّف ده توانیت پاپور به هینده کیو دروستبکات له کیشو قه باره و به به ری و فراوانیدا ، و گه رحه زبکات له ناسن دروستیده کات و له ناویدا چی بوویت له بارستایی هه تیده گریّت ... بتوانیت به می همهمو کیش و باره و ه دو و ربیت له ناویدا چی بوویت نه بارستایی هه تیده گریّت ... بتوانیت به می همهمو کیش و باره و ه دو و ربیت له ناویدا و ن

ئايا ئەم ياسايەش يەكىكە لەكارىگەرەكانى رىكەوت؟ ئەي حەيران..

حهیر ان/ مهراستی تینمه بنی تاگابووین لهنهیننی گهمی و هملگرتنی لـمدهریادا و بـه ناماژه کردنی نهم یاسایه بویان.

شیخ ابه بحوّره ده بینینت شدی حهیران خودای بیگهرد، داهینه و دروستکهری سیستمه کانه، و به هوّی تواناو کاربه جی پی خوّی و ای نهم سیستمانه کردووه که به یه بگه ن، و سه پاندنی هه ندیکیان به سهر هم ندیکی تریاندا و یا خود هه ندیکی تریان پشتیوانی هه ندیکی تریان ده کات، نه به مدوه و ای نهم گهردوونه مه زنه تاوی هم ندیکی تریان ده کات، نه به مدوه و ای نه به کردو ته هو کاریک بو تاوه ای کردو ته به می گهردوونه مه زنه تاوی کردو ته بنه مای ژبیانی رووه کو تاژه آن، و بارانی خولی کردو ته هو کاریک بو تاودانی زه وی نه کانیدا، هه میشه ده ریای کردو ته سهر چاوه ی باران، و به هه تمبون و چرینی کردو ته دوو هو کار بو دروستبوون و به رزبوونه و گه پاندنه و میان، و ده ریای نه خودی خویدا کردو ته عه مباری خوارده مه نی و رینگای بازرگانی و به هه تگری گهمی و که شنی که ده روات بو سودمه ندی خه تك نه سه ریاسا یه ك که تاو و هه و ا پابه ندیتی، به بی که شیچ جیاواری یه کی پایوری مه زبی قورس هه تله گریت و های چون به هه تمبوه و سو که کان هم تمه و ه هموه هو کارو سستمی هه تده گریت، ده گونجینت ته ی حه سران کوبوونه و می ته م هه موه ه هو کارو سستمی په یوه ستمی دی ران به به کروه و له کاریگه ری ریکه و تبین ته ی حه سران کوبوونه و می دیران ؟

حدير ان/ سويند بيت بهخودا ثهمه شتيكي مهحاله ثهي گهورهم.

شیخ /: ئـهی، ئـهم کینوانهی کـهقورئان لهچـهند ئایهتینکدا ئاماژهیان بـۆ ده کـات، ئایا مهشی رِنکـهوت چـهنده لـه پینکهاتن و وهستاندن و بهرز کردنهوهو ئهستورییو لـهتکردن و قو لاییه کانی ؟

قورئانى پيرۆز دەڧەرمويىت:

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَاناً ﴾النحل: ٨١ ﴿ وَهُو َ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَاراً ﴾الرعد: ٣

﴿ أَلَـــمْ نَجْعَـــلِ الْــدَرْضَ كِفَاتَـــاً، أَحْيَاءً وَأَمْوَاتاً، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَات وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُوَاتاً ﴾المرسلات/٥٥-٢٧

﴿وَجَعَلْــنَا فِـــي الْـــاَرْضِ رَوَاسِـــيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾الانبياء: ٣١

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَقْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾الحجر: ٩

تهمه ههندی له فهرمووده کانی قور تأنه سهباره ت به کیوو شاخه گان، به راستی تاماژه ی .

ته وه ده کات له شیوه ی سنگ و پیچ که دابن که چون بیشکه و لانکه کانی پیوه بهنده، و

بو و نه ته ثه وه پشتگرو به ربه ستی باوه جیگه ی به فری سهر کیوه کانان له به رزاییه کانیانداو

پالیوه ری تاوه رو کانی قه ده کانیان، و له شانه کانیان و قو لایی یه کانیان و ته شکه و ته کانیان

عهمبارن بو تاو، و له خواره و هیان و قه راغه کاندا سه رجاوه و رووبارن، به لام زانست

ده لینت: گهر کیوه کان نه بو و نایه کانی و سه رچاوه کان هه میشه و به رده و ام نه ده بو ون به

ته و رووبارانه ی که زه ویی یه کانمان تاو ده ده ن به دریژای روزه کانی سال نه ده بو ون له

کو تایدا به پاک و بیگه ردی ده پر ژینه ناو ده ریاکان، گهر زه وی ههمو وی له شیوه ی بیشکه ی

نزمدا بو و ایه یا خود رو و ته خت و راخراو ثه وا به فرو با ران و سار دو سولی به تاسانی

ده بارینه سه ری و پرش و بلاو ده بو و نه و یان له به شیکی قو لایی زه و یدا کو ده بو و نه و نه و ده یا کانه و ریوباره کان تاکو برژانایه ته ناو

ده ریاکانه و ، به لکو به و هستاوی و نه جو و لاوی ده مانه و »

سیستمی تاودانی زاوی و کرداری باران لهبنه مادا تیکده چوو گهر ته مکیوانه. نه بوونایه.

حهیران/ سویّندبنی به خودا ههرگیز نهدههات بهخهیالمدا کهوا شاخ و کیّو ثهو ههموو سودانهی ههبیّت. شیخ/ منیش، سـهرم سـهورِما بـوو لهمـنهتکردنی خـودای پـاك و بـینگهرد بهسـهر بهنده كانیدا سـهبارهت بهناوبردنی كیوه كان، و قورثانی پیرۆز بـۆی بهردهرخسـتم، ههر كهناوی كیوه كان دهبات له گهالیاندا ناوی رووبارو ثاوو روه كدهبات.

حهیران/ چهند پاك و بينگهرده خوای پهروهردگار.

شیخ ایستا و ازبهینه له و هه موو ریکخستنه سهر سورهینه رهی که کرداره بارانیان ناسانکردووه، و له خوت بیرسه نه ی حدیران، سهباره ته به و ناوه ی که قور ثبان ده فه رموینت: ﴿وَجَعَلُسنَا مِسنَ الْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيّ ﴾الانبیاء: ۳۰، و زانست ده لینت: ناو سهر چاوه ی ژیانه بو هه موو زینده و هریکی سهرزه وی نایا به شی ریکه و ت چه نده له پیکهینانی دو و ره گه زه کهی که بوته سهر چاوه ی ژیان؟

نهم ناوهی کهسهر چاوهی ژیانه، وهك زانست دهلیّت پیکهاتووه له (ئۆكسجین و هایدرؤ جین) به لام نهم دوو ره گهزه له پلهی گهرمای زوّردا یهك ناكهون وهك چوّن لهبلهی گهرمای نزمدا یهك ناكهون.

 نهبینت به ژماره ی به تالی بارگه ی په گه زی به رامبه رئایا ئه میاسایه له کاری رینکه و ته ؟ و له کاری رینکه و ته ؟ و له کاری رینکه و ته که نه که کاریگه ری رینکه و ته که په که زی تو انینت په گه نه که نه که نه که نه که نه که نه که مه روستبکه ن که سه رچاوه ی ژیانی هه مو و زینده و هریکی زه و یی یه !! ؟

دیاری دراوسی برشسی پنجم برسسی پنجم

شیخ اله مهوایه که به هزیه وه زیندوین و ده ژین له گه ل ههموو زینده و ه و اسه ر مهرو کانی سه ر ره وی له شاژه ل و رووه ك تایا به شی رینگه و جهنده له پیکهینانی شهم ههوایه و . ده سته به ركردن و تاسانگردنی بن ژیان، له كار گهیه كدا كه و هستانی نی یه، و ه تا كوتایی ژیان به خشنده یی یه كه ی به رده و امه . ژیان به خشنده یی یه كه ی به رده و امه .

حهیران/ نهی شیخی گهورهم باسی نینبیقی مهزنت بن کردم (کارگهی ناو)ی سهر سورهینه، به لکو نهوه دهزانم که ههوا سورهینه، به لکو نهوه دهزانم که ههوا شتیکه و بوونی ههیه چواردهوری زِهوی گرتووه... کهوانه مانای چییه که (کارگهی) ههیه نهله جووله دهوهستیت و نه سوودمه ندیی یه کهی کوتایی دینت... ؟

شیخ/ نه ی حمیران ده زانیت که نو کسجین له پیژه ی (۲۱) له هه و ادا همیه و ه نایتر و جین به پیژه ی (۲۱) له هه و ادا همیه و ه نایتر و جین به پیژه ی (۷۸)، و هه ندی له گازه که ای تر و نو کسجین گازیکی سو که و به خیرا به رز بینته و و له لایه ن زه وییه و به به خیرا به رز بینته و و له لایه ن زه وییه و هماره کانی همایم رینت که واته بوچی ته نها له سه ر نهم هه ساره ی نیمه ده مینینته و هه له سه ره همساره کانی تر نامینینته و ۱۹ بوچی که به پیژه ی (۲۱) له هه و ادا بی زیاد و کهم بمینینته و که نهمه و رینده و مرینگ گهر ریزه که ی زیاتر بو و ایه نه وا هه مو و کشتو کال و دره خت و با خمان ده سووتان به که مترین گر له هه و ادا، و گهر ریزه که ی که متر بوایه نه و اه مو زینده و هر ده خنکا، نایا دیار یکر دنی نه م ریزه یه له کاریگه ریزی که ریزه یه نه ی حمیران؟

بهلام کارگهی ههوا نهینی دروستکردن و ریکخستنی زوّر وردتر و مهزنتره، و دانایی لهبهرههمهکهیدا گهلیّك سهرِوهیّنهرتر و داریّژراوتر.

چونکه چهستهمان ههمیشه پیویستی به دروستبوونی وزهی بهردهوام ههیه، و بینگومان وزهش پیویستی بهسووتهمهنی ههیه، و سووتهمهنیش بریتییه لهو ئۆکسجینهی که بههۆی هـهردوو سـیهکانمانهوه ههلـیدهمژین بهمـهیش خواردنهکـهمان دهسـووتین، بـهلام ریـّـرْهی ئۆ كىسىجىن لەھمەوادا، دىارىكراوە لەبەر ئەوە واچاوەپوان دەكريىت، كەدواى چەرخىڭكى زۆر كۆتايى پىبىيىت، چونكە ئەو ئۆكسىجىنەي كە ھەلىيدەمۇيىن بەھۆي سوتاندنەوە لەگەل ئەو كاربۆلەي كەلە خواردنەكانماندا ھەيە يەكدەگرن.

دووهم ئۆكسىيدى كساربۆن دروسىتدەكەن كە ژەھىرىكى كوشىندەيە و بەھۆي ھەناسەدانەوە خۆمانى لىدەربازدەكەين.

گەر بىمە شىپوەيە بېروات (ئۆكسىجين)ى ناو ھەوا بەرەو نەمان دەپروات ئەو كاتە چارە ىيە؟

لـهدانایی دروسـتکهردا وای لـهروهك کردوه کههممیشه پیّویستی به (کاربۆن) ههبیّت بۆ ژیان و خواردنهوهی و بهرهممهیّنانی بهروبوومهکهی.

ناتوانیّت رِاستهخوّ لهسروشتهوه وهریبگریّت بهانکو وای بـوّ دانـراوه کهلـه (دووهم ئو کسیـدی کاربوْنـهوه) وهریبگریّت بهالام ههر ثهبیّت ریّژهی (دووهم ئوٚکسیـدی کاربوّن) . بهرهو تهواو بوون بچیّت. ئهو کاته چارهی چییه؟

ئا... لیرهدا دانایی داهینهری مهزن زوّر بهسهرسورینهری له کرداری ئالوگوّر کردن لهنیو ئیمهو رووه کدا بهدهرده کهویّت دووهم ئوّ کسیدی کاربوّن وهك زانیت ژههریّکی کوشندهیه و لهههمان کاتدا ژهمه خوّراکیّکه، که ژههر بوّ ئاژهلّ وه خوّراکه بوّروهك و ئهمهش بهیهگرتنی کاربوّن لهگهل ئوّ کسجیندا پهیدا دهبیّت به کاریگهری سوتاندن.

ئیمه کاتیک نو کسجین همالده مژین و خواردنه که مان ده سوتینین و دووه م نو کسیدی کاربون دهرده کهین و به هوی همناسه دانه و خومان لهم ژه هره کوشنده پرزگار ده کهین و ده یکه بین به رده و امی ژیبانی و خوراك و ده دیکه بنانی به روو بوومی و گهلاکانی شهم ژه هره کوشنده یه همالده مژن به به هوی شیکاریکی کیمیایی سهرسو رهینه ری سه و زه مادده ی گهالا که له گهال روناکی خوردا یه کده گرن که به مهم دووه م نو کسیدی کاربونه که ده بینه و دو و ره گهز (نو کسجین و کاربون) کاربونه که ده توره که ده مورن تاکو به هوی نه و ناوه ی که ره گی روه که که همالی ده مژیت تاکو به هوی مان ده دانه و و دیاریی یه نایابه کانمان پیشکه ش بکات له گول و به رو بوم، و شهویش رفت کسجین) مان ده دانه و و ده کاربونه که شهه گهان و به دو به و شهویش دانو کسجین) مان ده دانه و و ده کانه شنه ی ژیان.

ثابهم چهشنه (توانای دروستکهری) ثهم رینکخستنه سهرسورهینهرهی داهینناوه (کارگه) کههمیشه ئوکسجین به نیمه دهدات و (کاربون)یش بهرووهك ئهدات، و گهر ئهم ئالو گؤره سامناکه نهبوایه ژیان لهسهر زهوی نهدهما. ثایا... ثهمانه ههمووی له کاریگهری ریْکهوتی کویْرانهن ثهی حهیران؟ حهیران/ پاك و بیْگهردی بۆ خودای مهزنه، بهراستی کاریگهریه کی سامناکه وهخته سهرسورِهیْنهر ترو دارِیْژراوتر بیْت له (کاریگهری باران).

شیخ/ ثایبا... ثه مُمش یه کینکه له کاریگهره کانی رینکهوت ثه ی حهیران، که قورثان پیش سیانزه سهده به خهالکی فهرموو ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ کُلَّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَاكِباً ﴾الأنعام: ٩٩

حەيران/ گەورەم تىنەگەيشتم.

شیخ / چونکه به ته و اوی سه رنجی ئایه ته که ت نه داوه، خود اده فه رمویت (فَا عُرْ حَنّا به)

(به هزیه و ده رمانه ینا) و اته به هزی ثاوه و ه رووه کی ههموو شتیکمان ده رهینا، و هه روه ها ده فه رمویت (فَا عُرْ حَدْ الله و الله الله الله (پرووه کمان ده رهینا) (خضرا) ده فه رمویت (فَخْ رِجُ مِنْهُ حَبّاً) (ناو کی لیده رده هینین) ثه م پاناوه بو کی ده گه رینته و ه به فه رمووده ی (فُخْ رِجُ مِنْهُ حَبّاً) ثایا ده گه رینته و ه بو ثاویان بو پرووه کی بان بو پرووه کی بین بو کی ده گه رینته و ه به لام مانای چی یه یان بو سه و زه مادده ؟ حه یران: دیاره که بو (سه و زه مادده) ده گه رینته و ه به لام مانای چی یه که خود اناو که له سه و زه ده ربه ینینت.

شیخ الله الیزهدا نهینی موعجزه کانی ثایه تبه کانی قور ثان به ده رده که ویت، شه ی حمیران، به لکو تاماژه به بن قه و نهینی یه ی که تا .. فیستا لای زانایان به شار اوه یی ماوه ته وه و مرانست و اده ریخستوه وه ک پیم و تی: پیکهینانی پروه ک و خوراک له کاربزنسه و وه رده گریت، و هم وه هم از انست به ده ریخست که پروه ک دووه م توکسیدی کاربزن شیکار ده کات بو هم ردوو په گهزی (فوکسجین و کاربزن) کاربزنه که وه رده گریت و به مه خوی به هم شخوی شه و ناوه ی که له پیدروستده کات و به مه شخوی پیدروستده کات و به ره هم که شی به رده گریت، به لام پروه ک چون دووه م توکسیدی کاربزن شیکار ده کات بو دو و ره گهز ؟

سهرسورهینه ره که تالیره دایه، زانایان به ده ریانخست که تهم شیکاره روو ده دات له ته نامی کارلیکی کیمیاوی سهرسورهینه رله نیوان (رووناکی خور) و (سهوزه مادده) که له خانه ی گه لاکاندا همیه و به (کلوروفیل) ناو ده بریت. و تهم و شهیه و و شهیه کی یونانی یه که ینکها تووه له دوو برگه (کلورو) و اته سهوز، و (فولون) و اته گهلا.

به لام چون شهم کارلیکه کیمیاییه رووده دات له نیوان روناکی خورو سهوزه مادده دا، شهم نهینیه کهزانست به یه کیك له سهر سورهینه ره کانی خودای دروستکهری داده نیت.

زانایان تهنها ئهوهیان زانیوه گهر سهوزه مادده نهبوایه ثهم کارلیکه کیمیایه روی نهنهدا، و دووهم ئزکسیدی کاربزن شیکار نهدهبوو بن ههردوو رهگهزی (کاربزن و ئزکسجین) و روهکیش خزراکی وهرنهده گرت و بهرو بوومیشی نهدهبوو.

ئایا دروستوونی ئهم کارگهی ههوایه و دروستبونی ئهم سهوزه ماددهیه و گورینی ژههر به مهوزی نه مهوزه و گورینی ژههر به مهوزی نه مهوزه و بی کخستنی نهم گورینه وه دیاری به له ناو دراوسیکاندا به شیوه یه کی خولی، ناوا به ریک و بی کهم و کوری نایا نهمانه ههموو له کاریگهری ریکه و تن نهی حهیران؟

میوانخانه ی گه وره برشنی شهریم برشنی شهریم

		١

شیخ نهی نهم میوانخانهیهی که خاوهنه کهی بؤمانی دروستکردووه و چهسپاندۆیهتی و پاریزراوی کردوه، و جیایکردۆتهوهو نهخشانلىۆيهتى و بهرزو نزمی تیادروستکردووه، و بههمموو پیویستی و بهخشندهیی یهك ناماده یکردوه، نایا بهشی ریککهوت چهنده تیایدا؟ حدیران: کام میوانخانهیه، گهورهم؟

شیخ میوانخانه ی نمم زهویی به له هاتنماندا تیایدا داده به زین هم له بیشکه وه تاکو گزر. نم میوانخانه یه ی نمه زه ویی به له هاتنماندا تیایدا داده به زین هم له بیشکه وه تاکو گزر. نمه میوانخانه یه ی که نارامگا و سوّز و گهرمی و ناگرو پوتناکی له خوّگر تووه له گهان نمو چیشتخانه یه ی که جوّره ها خواردن و خواردنه و مان پیشکه شده کات و جوّره ها گوشت و شیرهمه نی و میوه و سهوزه، ته نانه ت شیرینیش مان پیشکه شده کات و جوّره ها پوشاك که له سهرمای زستان و گهرمای هاوین. ده مانپاریزیّت، نایا نه خشه دانان و بایه خدان و وورده کاری تیادا به دی ناکه یت نه ی حهیران ؟

سه رنجیده له به رده زور بچوو که کانی. که ثهم میوانخانه گهوره یان لیپینکها تووه، نه و مادده یه ی که وورد و خاش و شیکار کراتا گهیشته گهردیله که ی و به ره و ناوکی گهردیله کان چون و توانیان له تی بکه ن ووزه ی لیبه ده ست بهینن به مه ش کاولکاری سوتاندن و له ناوبردن و کوشتاریان کرد.

تاییا پاش ئهم ههموو کیاره راستی ماددهیبان بۆ به دهر نه کهوت یاخود تا ئیستا نهزانن لیّی؟

ثایا بینینی هموو شهو پیکهاتووه ریکخراوه سهرسودهینه رانه و شهو لیکچوونه دلرفینانه و نهخشه رازاوانه، ناماژه ی نهوه ده کهن کهله دیار ده ی ریکه و تی کویرانه بن؟ مخیر و نه خیر . شهی حهیران، پیاوانی زانستی سهرده می پیشوو ته نها سه رنجی رو که شبی مادده یان شه دا نه ده چوونه ناو نماوه روك و قولایی یه وه و ره گهزه کانیان به شیره جیاکای مادده به دیان ده کرد، و نه ده زانرا هو کاری لیک جیابوونه و هیان و پیکه وه لکانیان، و ره نگه جورا و جوره کانی رووناکی ده بینی به لام نهیده زانی هوی نهینی جورا و جوره و لیهاتوویی جورا و جوره و لیهاتوویی

خوای بو به رده رده که ویّت گه ر زانایه کی سه رده می کوّن پر سیاری لیّبکرایه له چ مادده یه که به گه ردیله ی چوار ره گه ز در و ستبوه (خاك و ناو و ناگرو هه وا)، پاشان زانست په رهی پیّدراو پیشکه وت، و بویان به ده رکه و ت که نه م چوار ره گه زه خویان له خویاندا له چه ندین ره گه زی تر بویان به ده رکه وت که نه م چوار ره گه زه خویان له خویاندا له چه ندین ره گه زی تر پیکهاترون و نه م ره گه زه زورانه ش له به شی هی جگار بچوو که پیکدین که نه ده به بین نز ده هه مدا زانست هه نگاویکی گه و ره ی نه و به ده روی نه و له سه ده ی نززده هه مدا زانست هه نگاویکی گه و ره ی نه و به ده و کانه ی که لایان و ابو و که رت ناکریّت له به ر نه وی به بچوو کترین شتن گه ر نه دنیشه بکریّت، نه مانیش پیکهاترون له به شی زوّر بچوو کتر که به بچوو کترین شتن گه ر نه دنیشه بکریّت، نه مانیش پیکهاترون له به شی زوّر بچوو کتر که به (گه ردیله) ناو ده بریّن، و راده ی بچوو کیان نه ی حمیران که تیره ی هه ریه که یان به ریّزه ی (پیّن به ملیوّن به ش) له نین جین و کیشه که ی به گویّره ی ره گه زه کانی ده گوریّت به نزیکه ی له نیّوان دو به ش و (۹۹ ه) به ش له ملیوّن ملیار به ش له گرامیّك.

حهیران/ چهند سهیر و سامناکه!.

شینخ/ ئهم قهبارهیه شرزانایان به گهوره ی داده نین به گویسره ی فعله کترونه کان و ، پور تونه کان که گهر دیله یان لیپینکدیست، و تاکو بزمانی نیزیك بکه نه وه و بتوانین ته ندیشه ی نه و جیاو از یی به بکه ین، نمو و نه یه کیان بو هیناوینه ته وه گهر ثه له کترونه کان دابنین به گهردی، پروتون له چاویا به قه د گوی زموی ده ین، گهر دیله ش له چاوی دا به قه د سه دیمی ثافره تی زنجیره دار ده بین، گهر بینته و هیادت، و ده لین: جیاو ازی نیوان قه باره ی گهردیله هه مووی به گشتی و شه و ثه له کترونانه ی که تیایه تی، وه ك جیاو ازی نیوان که روان گهردیله ی توزو نه م ژوره ی که نیمه ی تیاین و ایه نه ی حه یران؟

حهيران/ تاي لهم سهرسورهينهره سهرسورهينهره!!.

ده گونمینت ئهم گهردیله بهو ههموو بچووکیهوه (بزشاییو بهشی)ههبینت؟

شیخ به تنی ته ی حهیران بویان به ده رکه وت که وا گهردیله به رگی ههیه و له ناویدا ناوکینگ به ناویدا ناوکین به ده خولینه وه و بارگه کانیشیان ته نه کتر نیك یان چه ند ته کتر نیك یان چه ند ته کتر نیك به گویره ی ره گه زه کانیان هه لده گرن، و ناوکیش له لای خویه وه پیکها تو و له پرو تونیک و یان چه ند نیو ترونینک و یان چه ند نیو ترونینک ته نها له هایدر و جیندا نه بین که نو ترونی نیه .

حدير ان/ ئەم ئەلەكترۇن و نيوترۇن و پرۇتۇنانە چىن

شینخ/ ئەلـه كترۆن بریـتىيە لــه يەكەيــه كى بارگــاوى ســالــ، و پرۆتۆنــیش بریــتىيە لەيەكەيـه كى بارگـاوى موجەب، و نيوترۆنيش بريتىيەلــه لەيەكەيەكى بارگاوى بنى لايەن نەموجەبەو نەسالـــ.

حدیر ان/ که واته مادده و گهردون به گشتی و ثیمهش له گه لیاندا بریتین له چه نده ها . به کهی بارگاوی کاره با؟

شیخ/ نهمه، راستیه کهیهتی نهی حهیران، و نهو ماددهیهی که گهردوون و نیمهی لیپینکهاتووه، بریتی یه له وزهی کارهبای جامکرا و بهشیوهی گهردیله و ره گهز، و زانای گهوره (نهنیشتاین) تیوری (نسبی) دوزیهوه و بهجیهانی ووت (ماددهو وزه یه ششن) راستی ووته کهی بهده رکهوت کاتیک که توانرا نه توم له تبکریت و مادده کهی بگوردریت بو ووزه، وه ک چون به کردهوه بهده رخرا له نه نجامی له تکردنی گهردیله دا، هیچ ریگریک نی یه که نهمرو ووزه بکریت به مادده ؟

شنیخ استه بهدوور ناز انرینت، ئالیرهدا نابینیت که زور نزیك بووبیتهوه لهباوه رهینان به ئیمكانی دروستكردنی مادده ی گهردون لهنهبوونه وهمه و وزه و هیزیك به گشتی بؤخودایه) ئه ی حمیران (إن الله قوي عزیز) (خودا به تواناو به هیزه).

حدير ان/ شيخي گدورهم تا ئيستا باسي فهلسهفي (نسبي) بۆ نەكردوم.

شیخ/ (نسبی) فهلسه فه نی یه، به لکو تیوری زانستی روته، گهر ثاره زووت لیبیت بوتی باسده کهم، به لام ئیستا باسی گهردیلهت بوته و ده کهم تاکو بزانیت چه ند ریکخستان و کرداری له خو گرتووه، رینه نمایمانکردن بو دهر ککردنی بوونسی ریکخستان به ته نها مههست و نامانجه.

حديران/فەرمان بۇ تۆيە گەورەم.

شینخ / یه کیک له سهرسو رهینه ره کانی سیستم و رین کخستن نه وه یه که ژماره ی شدنخ / یه کیک له سهرسو رهینه ره کانی سیستم و رین کخستن نه وه یه که ژماره ی که لکتر و نه کانی به رگی ده ره وه ی گه ردیله یه کسانه به ژماره ی پروتونه کانی ناو که گهر دیله ، گهرله ناو که ده بینت ، ته نها له هایدر و جیندا نه بینت و گهر دو و پروتون هه بو و نموه دو و نه لکتر و نیش ده بینت ، به محوره یه که لهدوای یه که ژماره کان به ره و ژوور ده پروات ، له سو کترین بارستایی گهر دیله ی پره گه زی یورانیوم قورسترینیانه ، و گهر دیله ی پروتونی موجه یی ناوک به هوی که و پروتونی موجه یی ناوک بارگه ی کاره بایی گهر دیله یه کسان ده بینت ، به لام نیوترونی بی بارگه له ناو کدا ژماره ی زور بینت یان که م بینت یه کسان نابینت به ژماره ی نه له کترونی بارگه ، چونکه نیوترون بی

لهمهش سهرسورهینه رتریه کگرتنی نهم ره گهزانهیه له گهل یه کتردا لهسه ربههای پولینی ههشتی کهزور لهنه ریتی میوانداری تیادا بهدی ده کرینت چونکه یه کگرتنی ره گهزه کان رووده دات به گویرهی یه کگرتنی نه له کترونه کانیان.

گەر ژمارەى ئەلكترۆنى بەرگى رەگەزە مىوانەكە لەھەشىت كەمتر بېت، واتە خانەپ كى بەتالى ھەبىئىت، ئەو كات بەسىنگىكى فىراوانەوە دەتوانىت مىواندارى رەگەزىكى تىر بكات بەمەر جىڭ ژمارەى ئەلەكترۆنەكانى يەكسان بىت بەخانەى بەتالى بەرگى رەگەزەگە كەلەھەشت ئەلەكترۆن كەمترى ھەيە.

ثمو ره گهزهی که له به رگی ده ره وه یدا ته نها (۸) نه له کترون هه یه ناتوانیت میوانداری هیچ ره گهزیکی تر بکات، که به مهش لیبور در اوه به لام نه وهی (۷) نه له کترونی له به رگی ده ره وه یدا هه یه، ده توانیت یه ك بگریت له گهل ره گهزیکی تر دا که له به رگی ده ره وه یدا ته نها یه ك نه له کترونی له به رگی ده ره وه دا هه بیت، به م چه شنه.

لهبهر تهوهی جیاوازی ره گهزه بنه ره تیه کان به گویرهی جیاوازی نهله کترو نیه کانیان، وه ک باسکرا، و چ کاتیک بارستایی گهردیلهی ههر ره گهزیک زانرا، نهوا ههموو سیفاته تایبتمه ندیه کانی ده زانری.

(مەندەلىيىف)ى رانساى روسىي توانىي پۆلىنىنى رەگسەزەكان بەگويىرەي بارسىتايى گەردىلەكانىيان بكات، بەممەش خشىتيەكى نمىرەدارى بەرەو ژوورى دانسا، بەلام زۆر به کتوپری بـهرهنگاری ئـهو بۆشـایییه بـۆوه کـه گـهردوون ناسـهکان دووچـاری بونـهوه کهلهنیّوان مهریخ و موشتهریدا بوو، گهر بیّتهوه یادت... حهیران.

(مەندەلىف)ى زانا دۆزىى يەوە كەنمرەى بەرەو ژوورى ھەر رەگەزىك بەشىوە يەكى ئاسايى دەرواو ھىچ بۆشاييەكيان تيادا نى يە، تەنھا لەسى رەگەزدا نەبىت، يان ئەوەتا ئەم (ياسايى خولەيى يە) ئاسايى و راست نى يە، و ياخود راستە و بوونيان ھەيە ئەو كاتە دەبىت بوونى ئەم رەگەزە ونبوانە بەگويرەى بۆشاييەكانيان بن.

جیگای سهر سور مانه که (مهندلیف)ی زانا که باوه ری به راستی (یاسای خوله یی) هه بوو، چه سپاندی که ثهم سنی ره گه زه و نبوانه پیویسته بوونیان له سه رزهوی هه بیت به لکو توانی له سهر بنه مای بار ستایی گهر دیله کانیان که له پله کانی بوشایدا هه ن سیفاته کیمیاییه کانیان دیاریبکات، که هه یانه هه روه ك خوی بینیبیتی و ابیت.

له وه سه برتر حه بران (مه ندلیف) زور خوشه ختانه توانی پیش مردنی له ساللی ۱۹۰۷ دا راستی پیش مردنی له ساللی ۱۹۰۷ دا راستی پیشبینیه زانستیه کهی ببینی سه باره ت به دو زینه وهی په گذره و ونبوه کان له لایه ن زانایانه و مه به که دیله و سیفاتی کیمیاییان هه بووه که (مه ندلیف)ی زانا پیشبینی کر دبوو ثایا، ده شیت شهی حه بران شهم سیستم و پولینه سه رسو پهنه رانه له گهردیله و مه جه په کاندا، به بی هیچ جیاوازیی یه که له نیوانیانداهه مووله کاریگه ری کویرانه بن؟

حەيىران/ شىيخى گەورەم راسىتى فەرموو، كەوتى: زانىا بەچىونى لىەماددەوە بىۆ ناوەرۆكى، خوداي بەدىكرد

ُ شُیْخ اَ ثَمُو رِوناکیهی که قورثان لـهزوّر لـه ثایهته کانیدا، ثامـاژهی بنوّ ده کـات، ثایـا..بهشـی ریْکـهوت لهدروسـتبوونیو پینکهاتن و ریْکخسـتنی یاسـاو سیسـتمه کانی و جوْرایهتی رِهنگه کان و گوّرانیان لهبهرچاو دا چهنده؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ اللَّهَ مَلْدُ لِلَّهُ اللَّهَ اللَّهَ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورَ ﴾ الانعام: ١ ﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْله عْمَى وَالْبَصِيرُ، وَلا الظُّلُمَاتُ وَلا التُّورُ، وَلا الظُّلُّ وَلا الطُّلُّ وَلا الْخَرُورُ ﴾ فاطر / ٩ ١ - ٢١

﴿ اللهِ عَلَىٰ اللهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَداً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهَ غَيْرُ اللَّهِ يَأْمُ بضيَاءِ أَفَلا تَسْمَعُونَ ﴾ القصص: ٧١

﴿ فَلَا أُقُسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ ﴾ لحاقة/٣٨-٣٩

جیاوازی شه پوله کان له در پریاندا ده بیته هؤی جیاوازی له په نگ و کاریگه ریاندا، و در پرترین شه پول که به چه نده ها میل پروه کراوه و کور ترینیان (۱) شه پوله له ثینجینکدا، که کار ده که نه سه ر (ثامیری لاسلکی) گهر له مه کور ترینیان (۱) شه پوله له ثینجینکدا، رشه پولی گهرمایی تاریك) ناو ده بریت، و نه بینراوه چونکه دریژه شه پوله کهی بریتی یه له به شهریا له ۳۰ همزار به شی ثینجینک، و گهر به ههمان خیرایی خودی له و سنوره تیپه پی، نه و کاته کاریگه ری له سهرمان ده بیت و و ثه مه شه به (شه پولی پروناکی) ناو ده بریت. و به هوزیانه و حموت پرهنگی کولکه زیرینه درو شتده بیت، وه پرهنگه کانی شهم شه پوله بینراوانه ده گورین به گویره ی جیاوازی له خیراییه کاندا گهر له یه ك ثینجدا خیراییه کهی بینراوانه ده گورین به گویره ی جیاوازی له خیراییه کاندا گهر له یه ك ثیم شه پوله بینراوانه ده گورین به گویره که و اموا رهنگی (سور) دروست ده بیت، گهر له مه که متر بوو پرهنگی وه نه و شه یو رهنگی وه نه و شه یو که متر بوون به چه شنیك بگاته (۲۰) همزار شه پول له نینجیکدا ثه وا پرهنگی وه نه و شه یو دروستده بیت، گهر له مش کور تر بوو ثه و کاته نه بینراو ده ییت.

ته و رهنگانه دروستدهبن کهبه (لمسهرو وهنهوشهیههوه) ناو دهبرین و کاریگهریبان لمسهره مادده کیمیایه کان بهدهرده کهویت.

لهدوای نهمانه شهپوله پولیننکراوی تر زور دینت و جیهانی بینراوه کان رور کهمتر لهچاو جیهانی نهبینراوه کاندا و شهپوله ورشهداره ناسراوه کان تا.. نهمروش زیاتر له (۲۷)) پلهدا، رِیکدهخرین، که بینراو تیایاندا یهك پلهیه، و پله کانی تر نهبینراون.

ئِيستاً تَيْده گهيت، تُهي حهيران ماناي فهرموودهي خواي مهزن ﴿فَسلا أَفْسِمُ بِهَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ﴾. ئایـا جـنـی بروایه ثهی حهیران ثهم ههموو پۆلـیْن و سنوردای و ریْکخستنه لهکاریگهری ریْکهوتن بن؟

ُ حَمِيرَ انَّ/ پاکی و بینگهردی بۆ دروستکهری مهزنه، بهلام شیّخی گهورهم وادهبینم که ئینکاری بوونی (ورشه) (اُلاثیر) بکات که زانایان لهسهر بوونی رِیّکهوتوون.

شیخ اهیچ کامیاك له و زانایانه ی که ووتوویانه (ورشه) بوونی ههیه، نازانن پراستی شیخ اهیچ کامیاك له و زانایانه ی ک وورشه چی یه به لام به گریمان بونیان سه پاندووه، چونکه خوّیان بهرامبهر ههندی شت بیسیموه که لایان وابوو ته نها هو کار بوّ بوونی ثهم شتانه (ورشهیه) و پیّوهری پوناکییان له سهر ده نگ کرد، بوّیان به دهر کهوت که پیّویسته، بوونی نیّوه ندیّك هه بیّت له نیّوان ثهم شتانه دا بوّ گواستنه و می کاریگه رله ته نیّکه و ه بو ته نیّکی تر.

بو غوونه کاتیك له جینگهیه کی دوره وه توپیك ده ته قینریت و ده نگه که ی ده گاته ئیسه، ده پر سین چی شهم ده نگه ی له له توپه که و همیاندو ته گویی ئیسه، هیچ شتیك نابینی، به لام دیاره که نیوه ندی له نیوه نیستان انیسه و توپه که دا ههیه که ثه ویش هه و ایه، به هوی ته قاندنی توپه که وه دو و چاری له رینه وه بو و ، به مه ش له رینه وه که ده گاته گویی ئیسه و ثه و هه و ایه ی توپه که و و چاری له رینه وه ی نیم ده نگه نیوه ندیکی گونج اوی نی یه بو گواستنه وه ی که گری این مه دو نامی گلوپینکی کاره به بده ین له جینگایه کی دو و ره وه و ه شتیك ده بین ی گه رسم نخی روناکی گلوپینکی کاره به بده ین له جینگایه کی دو و ره وه ه شتیك ده بین هیچ کاریگه ریکی نی یه له سه ر روناکی ثه م گلوپه وه و ثه و کاریگه ریه ی که همیه تی له سه رده نگی توپه که ، گه رتو و و یه که و ه به ست به هیچ جوری ک گلوپه که داده گیر سینت، به مه ده رك ده که ین که همه و اشه و نیوه نده گونچه که به ست کتوپ گلوپه که داده گیر سینت، به مه ده رك ده که ین که همه و اشه و نیوه نده گونچه اوه نی یه بو گلوپه که داده گیر سینت، به مه ده رك ده که ین که همه و اشه و نیوه نده گونچه اوه نی یه بو گواستنه وه ی روناکی ، و شه نیوه نده که زانایان به (ووشه) (الاثیر) ناوی ده به نبه به نوده ی و این به و شه نیوه نده که و راستیه که ی بزانن.

. به لاّم تاقیکردنهوه زانستیه کان نه بوونی و شهیان سهلاند و پیّوه ر لهنیّوان دهنگ و رهنگدا له گهل جیاوازیدا.

َ له ِ استیدا ده نگ بریتی یه له پیکدادانی له گهل ههوادا و به له رینهوه ی جوّراو جوّر ده یله ریّنینه وه تیا . ده گاته گویّمان گهر ههوانه بوایه ده نگیش نه ده بوو، به لام پوناکی شه پوّل تیشکه کانی به پیّویستی به هیچ نیّوه ندیّك به ناسانی به بوّشایدا ده پوات. هیچ جیاوازی نی یه گهر (وورشه) بوونی فیعلی ههبیّت و یاخوود بوونیّکی گریمانی سهپینراو بیّت، ثهوهی کههمیشه لای من گرنگه ثهی حمیران، ثهوهیه که لهلایهنه کانی دانایی و سیستم و دروستکردنت بو بهدهرنجهم، ثایا لهو جیاوازیییه بهثاگایت که خودا لهگواستنهوهی دهنگ و روناکیدا دروستیکردوه.

ئایا چۆنت ئەندىنشىـه دەكىرد گـەردەنگ وەك روناكى بگەيشىتايە گويىمـان، لـەخۆر و ھەسـارو ئەجـرامە ئاسمانىـەكانى تىرەوە ياخود بەپىنچەوانەوە بووايە روناكى بەھۆى ھەواوە بگەيشتايەتە بەئىمە، بەمەش بىستن و بىنىنمان تىكدەچوون.

ئایا ئەم جیاكارىو سیستم و دانايىيە ھەموو لەكاريگەرى ريْكەوتى كويرانەيە ئەي حەيران.

حەيران/ بەخشىندەيت زياتر بينت ئەي گەورەم.

شيخ/ ئەي ئەم ئاگرە، ئەي حەيران.

حەيران/ بەلام شيخي گەورەم پەيمانى داپيم باسى (ريىرەيي) (نسبيه)م بۆ بكات.

شیخ / دهبینم زور سوری لهسهر بیرو کهی (ریزهیی) وهك میشکت خولیای بوو بیت وایه.

حدیران/ چنون خولسیای نسایم که شه و هسه مو سسه رتایی یه عمقلسیه ناشکراکانی سسه رو ژیر کرد، کاتینك ثینكاری ثه وه ده کات که کورتترین هیّلی راست ثه و هیّله یه که ده که ویّته نسیّوان دو و خالسه وه و لای و ایسه کسه دووریی یسه کان سسی دووری نی یسه بسه لکو چواره و یه کیّکیان له و چواره (کاته) و زوّر شتی تری سه رسور هیّنه ره.

شيخ/ ئەمانەت لەكوپوه زانى؟

حمیـران/ لەرۆژنامــه گەرۆكــهكان خوێـندوومەتەوە، و يــاخود لەلايــەن خەلكــەوه گويبيستى بووم.

شیخ/ راستی زانسته کان له هه والی رو ژنامه کانه وه وه رمه گره، و بینجگه له زانایان له که سسی تیر وه ری مه گیره، و مه هی له عمقلت چه واشه ی لایه نه سه ره تایی یه کان و ئاشکراکان بینت، گهر به گشتی هه مو و زانایان هه والی چه واشه ی عه قلت بکه ن با وه رت نه بینت که زانایه کی مه زنی وه که نه نیشتاین پینچه وانه ی عه قلی خوی بکا و ئینکاری شته سه ره تا و ئاشکراکان بکات، چونکه نه نیشتاین بیروباوه ری سه رو ژیر نه کردوه، به لام هه ندی لایه نی تیدا راست کر دو ته وه، ئینکاری ثاشکراکانی عه قلی نه کردوه، به لام به ناگامان ده کاته و که واله تینگه یشتنو و ده رک کرد نماندا را ده یه ک بو جیگا و کات و جور نه دابنین که ده رک کراوه کانیان تیادایه، بیر و کهی (ریزه یی) کاتیک ده نیت (هیلی

نه دور که م گو نجاند نه چه سپاوه له نیوان و و زه و بارستایدا و اته له نیوان هیزو مادده دا همر دو و کبال ده کا به یه که ست و همر کاتیک بارستایی زیادیکرد و و ره ش زیاد ده کات و همر کاتیک و رستایی نه که ی که مده بینته وه و به مه ش مادده شیاوی هم کتب و و ره به و نه نه را نه وه ی (کات) حیاوازی هه یه له نیوان دو و که سی ده رک که دا که یک کیان له هه ساری که نه وی کردا که هه ساری حیاوار بیت، چونکه وه که ده زانیت کات به دوای جووانه دا دینت، و به مه ش دو و نه مه ش دو و نه مه ش ریزه یمی ده بینت و به مه ش ریزه یمی ده بینت ده بینت که وی ده زانیت کات به دوای جووانه دا دینت، و به مه ش ریزه یمی ده بینت ده وانه ئه ندیشه مان به وه ی دو و ری ته نه جوانوه کان ناگو نجیت به کارهیای که شمانه (درینوی)، (پانی) به کارهیای که ده زانین، مه که کوری پویسته له گهل نه م سیانه دا ره گه زی (کات)یش هه بینت، و اته ره گه زی خیرایی که درینوی بارستایی ما ده و و و زه که ی پایه ندینتی، به مه ش کارده کاته سه دریزی ما وه ی مانه وه و له ناو چوونی ...

مه چهتمنه سهرنجمان بنو ماددهو دریّری و بارستایی و ووزه و جینگاو کات ناتوامین سهر عدانیکی حیاو از و چهسیاوی به رادهمان ههبیّت، به لکو پیّویسته سه رنجدانمان بز شته

دهر ککر اوه کان، سمرنجدانینکی ریزهیی بینت له گهل دووریییه کاندا راده بنو کات و حینگا و جووله و کات و حینگا و جووله و خیرایی مادده دابنین، و تعمده مانای (ریزه دسی) (النسبیه) (Relativite) تایا حدیر ان هیچ شتیکت تیادا بینی که مهعقول و تاشکر اکان تینکار بکات؟

و ادهزانی خوم لهباسی (ریژهیی) دوورده خهمهوه لهبهر ګهوهی باوه پهینان دوورم ده خاتهوه.

حمير ان/ بهلني و ام دهز اني.

شیخ انه خیر، نه خیر شه ی حمیران (رییژهیی) بریاری نه بوونی بنی رادهیی کات و جیگای نه داوه، به مهش و و ته که ی غهزالی رو و نکر ده وه که پیش ههزار سال و و تبووی و نزیکی خسته وه له باوه رهینان به خوداوه بریاری بوونی یه کگرتنی نیوان مادده و هیزی داوه، و به گذرانی مادده بر و و زه و له ناو چوونی، و به مه گهیشته نه مریی که مه حال نی یه دروستکردن و نه مان له نه بوونه و به پینچه و انهی ثه و و و ته یه که ده نینت: (هیچ شتیك میسروشندا نه دروستده کرینت و نه نه ناو ده چینت)

شه و بیرو کهیمه ی که زالبوو به سه ر عمقلماندا و زه همه ت بوو له لامان باوه پرهینان به درو ستکردن له نه بوونه وه ... شهم (پیژه یمی)یمه نیزیکی کردینه وه به م همه موو شته بیز باوه پهینان و نزیك بوونه وه ی زیاتر له خودا.

حەيران/كەواتە ئەنىشتاين لەباوەږداران بوە بەبوونى خودا.

شیخ انه که ته نها باوه ردار بوو به تکو لای و ابوو هموو زانایه کی دانا که ده چیته ناو قولایی هه ندی نه به بوونی خودا مه زنتر در وستکردنی باوه رهینانی به بوونی خودا مه زنتر ده بینت، به تکو و ای بو ده چینت که زانست ریزه وی راستی نابین گهر باوه ری له گه تدا نه بینت، و باوه ریش به بی زانست پرشنگدار نابینت، و لهم روانگه یه وه ده تینت و چه ند جوانه و و ته که ی:

جوانترین موچور که که به له شماندا دیت ثهو کاته یه که ده وه ستین له سه رسه کوی شاراوه ی به رده رگای نهینی یه کان، که ناوه رو که بو زانینی راستی یه کانی بو هه مو هو نه رو هه موو زانستینگ و ثه و که سه ی مردوه گهر ثهم هه سته له لای نه برویت، و زه له ژیانینکی داخر او و تر سدا ده ژی، بنی ثه وه ی به شداری جوانی سه رسو و هینه رینت، ماوه رو کی جه و هم ری هه شاین، له ناین، له ناخدا ثه و هیه که ده بیت بزانین ثه و که سه ی کونهی ثه و شته بوونی رینگای زایینی کونهی ثه و شته بوونی هه یه ده یه ده یه ده یه و ناز انرینت، و هیچ رینگایه که نیه بو زانینی کونهی ثه و شته بوونی

بهداناترین نیشانهوه بهراز اوه ترین جوانی زاتی ئهو بهده رده کهویت لهم جیهانهدا، که ئامیره داماوه کانی عمقلمان ته نها دهر کی وینه روو که شیه کان ده کات له روو ته خته کاندا بی چوونه ناو وورده کاری قو لایی یه کانهوه.

بانگیشی باوه پی نمو زانایه ده کات که ده رکی هاو کاری نیوان باوه په بوونی خوداو زانست ده کات، (واته بوونی نه به باوه په به بوونی نه به باوه په به به باوه په به به دو دانایی یه ی که نه م گهردونه ی به به به دروستکر اوه، نه وه ش باوه پی کلیه رو نیوتن بوو، چ تامه زر ویه ك ده گاته تامه زر و گرداره کهی نه م دوانه بو بینینی تروسکای نه و بالیسه که ده رده که ویت له پوناکی عهقل له م گهردو و نه دا؟

مس هدرگیز ناتوانم نهندیشه ی زانایه ک بکهم کهنهزانیت به بنه ما دروسته کانی بوونی گهردوونی کهوهستاوه لهسه ر دانایییه ک و نهوهش له لای عمقل ده رک کراوه، (زانست) بی باوه پر پر پر وی کی چهوت ده گریت و باوه پیش به بی زانست، ههروه ک کویر دهست نه کووتی.

حەيران/ ئەمە زۇر گرنگە گەورەم.

شیخ / نیستا ئهی حهیران بابگه ریینهوه بن میوانخانه کهمان که خاوهنه کهی تاگری له چیشتخانه و ژووره کانیدا داناوه.

ثمو تاگرهی که قور تان له هه ندی تایه تدا تا ماژهی بن کردووه، و منه تمان به سه ردا ده کات تاکو به یادمان به ینینته وه مه به سته بوون و دانیایی له دروستکر دندا، پیم بلی ته ی حمیران به شمی ریکه وت چه نده له دانانی تامراز و تاماده کردنی په گهزه کانی، و به ده سته ینانی ماده کانی و تاسانکر دنی به شیوه یه کی شار راوه، و به کار خستنی مرفی به کارهینانی له کاتی پیویستدا، به گویسره ی سیستمه دیار کراوه کان و سیفاته تایه تمه نده کانیان؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ، أَأْنَتُمْ أَلْشَاتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ، نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةُ وَمَتَاعاً لِلْمُقُويِنَ، فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾الواقعة/٧١–٧٤

وْالَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ مِنَ الشُّجَرِّ الْأَخْضَرِ نَارًا ۚ فَإِذًا أَلْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ﴾يّــس: ٨٠

بهلاَم زانست دهلیّنت: ئاگر بریتی به لَهدیاردَهی ثهو زَیاده گهرمیهی کهله تُهجُامی سوتاندنی ههندی لهتهنه کان بهدهر ده کهویّت، و (سوتاندن) بهمانا گشتی یه کهی بریتی یه لـهدیارده کیمیاویه کان که روودهدات له تُه نجامی یه کگرتنی تهنیّك له گهل نُو کسجیندا

داستانی ئیمان

سه الام شه و سوتاندنه ی که گهر می پهیدا ده کات له نه نهامی یه کگرتنی نو کسجینه له گهان کاربود، و شه کاربونه ش له ته نه جیاو ازه بی گیانه کان و گیانله به ره کانی ناو سروشتدا ههیه، به الام زور ترین و گهوره ترین بوونی کاربونی له پووه کدا ههیه وه الاه ده زانیت خانه کانی رووه له به گشتی له کاربون پینکها تو وه به به الکو ده تو انین بلین کاربون ته نها به گهره له پینکها تنین کاربون ته نها نهی حهیران که نه م ثایه تا نه که خوی و خوراك و به روو بوومه که ی نیستا ده رکت کرد ته که حهیران که نه م ثایه تانه چیان له خو گر تو وه ، چه ند مه زن و ناشکران ، بو به رده خستنی تو انایی و کاربه جی یی خودا (ناگر گهوره ترین پیویستی ژیانی مروفه بو گهر مکر دنه وه ی خوراك و کاره کانی ، و گهر به شیره ی ناو ابوونی زور بووایه ، ژیان له ناو ده چوو ، یاخود مه ترسیه کی هه میشه یی ده بوو له سه ر ژیان سه رنجیده چون خودا سیستم و په گهزه کانی بو داناوه ، و دره ختی سه وری بو په خساندووه ، و کردو تیه شوینی حه شاردانی وزه و نیمه ی زانگر دووه به سه وری بو په کارهینانی له کاتی پیویستیدا به گویره ی پیویست، و کردو تیه جنی حوشحالی بو و نمان بو نه وه ی وه کا یادنامه یه که یکییته وه که هم رگیز له یادمان به چین .

(کاتنی که دهریده هینین لهشوینه شار اوه کهی خزیدا که نهویش له ثاو دره ختی سهوز و تهرو ته کاندایه که ههرگیز بهیادماندا نایهت کهلهو شوینه دا خزی حهشار دابینت)

ئسه و تواسا مسه زن و دانساو دلرفیسنه ی کسه داری تاگری بیق دروستکردووین شه به به ده به به به ده به به به دی لادی نشینی ساده سه رسام ده کات و توانایی خودای پیشان ده دات، همه روه ک چون زانایه کیش سه رسام ده کات و ده رکی ته وه ده کات که له پشت ته توانایه و مینست و نه به به تابی و سیستم و مهبه ست و نه خشه دانان ههیه ته می گه و ره و دانیایی و سیستم و مهبه ست و نه خشه دانان ههیه ته حه سران تایا شهم تاگره و راسته و خوند له کردارین که وه دروست نه بووه تابوتریست له دروست که ری که و تی کوینر انه به به تاکو تاماده و دانر اوه بو پینکهینانی و زهیه که و ه ستاوه مهسه رکاتین که به ته که امه که دا ده ریده هینیت له شوینه شار اوه که یدا له کاتی یویستدا به گویره ی سیستمینکی و و رو ژینه ر).

ئایا ئـهم ئاگره کهخودا پینی بهخشیوین و کردۆتیه بهلگه لهسهر بوونی خزی، دهشیّت لهکاریگهری ریکهوتی کویرانه بیّت ئهی حهیران؟

حهبران یاك و نیگهردي بو خوداي مهزنه.

شیخ ا نمه رووداوامه که اله قورنانی پیروزدا له گهلیک تایه تدا تامازهیان بوده کات. و حیاواری المهره نگو به روبوومه کانیاندا دووباره ده کاته وه، تایا به شی رینکه و ت چهنده المدروستوو بایدا مه و حورو شیوارو چیژو بون و تایبه تمهندی و سووده ی کهههیامه، و

قورئان دەفەرمويت:

﴿ وَفِـــي الْأَرْضِ قَطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِـــنْوَان يُسْقَى بِمَاءَ وَاحِدٍ وَنُفَصِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لقَوْم يَعْقَلُونَ ﴾الرعد: ٤

َ ﴿ أَلَــَمْ تَــرَ أَنَّ اللَّــةَ أَلْــزَلَ مِــنَ السَّــــمَاءِ مَاءٌ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفاً أَلْوَالُهَا ﴾فاطر: ٢٧

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْــرِجُ مِــنْهُ حَــبًا مُتَرَاكِباً وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابِ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَّانَ مُشْتَبِها وَغَيْرَ مُتَشَابِهِ الْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَ لَآيَاتِ لَقَوْمُ يُؤْمِنُونَ ﴾ الأَنعام: ٩٩

﴿ هُ ۚ وَمَنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾النحل/. ١ – ١١

﴿ وَالْكَ رُضَ مَدَدُنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً . وذَكْرَى لَكُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً . وذَكْرَى لَكُلِّ عَلَى بَهِ جَنَّاتُ وَحَبَّ وَخَبَّ الْخَصِيدَ، وَالنَّخُلُ بَاسِقُاتٍ لَهًا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقاً لِلْعِبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ الْخُووجُ ﴾ فَالاسْتَابُ بَهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ الْخُووجُ ﴾ فَالاسْتَابُ لَا اللهِ اللهُ اللهَ اللهِ اللهِ

﴿ وَٱلْزَلْــنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرِ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِ بِهِ لَقَادرُونَ، فَأَنْشَـــَانَا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكُهُ كَثِيرَةٌ وَمُنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَشَحَرَةً تَخُرُحُ مِنْ طُور سِنْنَاءً تَلْتُتُ بِاللَّهُ هِنَ وَصَنْعِ لِلْآكِلِينَ كِاللَّهُ مِن رَكِمَ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ هِن وَصَنْعِ لِلْآكِلِينَ كِاللَّهُ مِن رَكِمَ اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَىٰ الْعَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى الْ والْعَلَى الْعَلَى الْ

وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءً تَنْبُتُ بِاللَّهُنِ وَصَّبْغِ لِلْآكلينَ ﴾المَومنونَ/١٨ – ٢٠ ﴿ فَلْيَـــنْظُرِ الْأَلْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَلَا صَبَبْنَا الْمَاءُ صَبّاً، ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَّا، فَأَلْبَتْنَا فِـــهَا حَـــبّاً. وَعَنِباً وَقَطْباً، وَزَيْتُوناً وَلَخْلاً، وَحَدَائِقَ غُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَبَاً، مَتَاعاً لَكُمْ وَلَأَنْعَامِكُمْ ﴾عـــــ/٢٤ حـ٣٠ سه رنجبده که چنزن قورئانی پیروز به لگه برره به رزه کان له سه ر بوونی خوداو تو اناکانی به ده رده خات به جوزه ها ئایه تی جیاو از که ئاماژه ی دروستکردنی ده ده نه به به های که له کاریگه ری مه به ست و وویست و داناییه، نه ک له کاریگه ری ریکه و تی کویرانه.

نزیك بو رینکهوت ئهوهیه که ههموو رووهك به گشتی، پهك جوربن، کهواته ئهو. نهینی یه پهك جوربن، کهواته ئهو. نهینی یه چییه کههمندینکیان جیاو ازین لهههندینکی تریان لهبهرووبووم و خواردنیاندا وهك قورئایی پیروز ده فهرموینت، تهنانهت لهپانتاییه کدا کهله مهترینکی چوار گوشه زیاتر نهبینت، شیرین و ترش و تال و ژههراوی بچینریت و بهیهك ثاویش ئاو بدرین، ههریهك لهم رووه کانه بهبی هیچ تینکه لاو بوونینك بهروبوومه جیا کراوه تایبه تمهنده کهی خویان به بهرده هینین.

انستی ئەمرۆ بەدەریخستووه كه چۆن خودای بهتوانا له گهرای ئاژهلدا ره گهزی نەخشـه بــۆ ماوهيــیه سەرســورهینهره كانی دانــاوه ، هــهروا هــهمان نەخشــهی لــهتۆوی روه كه كاندا داناوه جا ئایا ئهم نەخشه كیشانه له كاریگەری ریكهوتن، ئهی حهیران؟

ســهرنجبده کــه چــوّن قورئــان لهملــيوّنهها جــوّرى رووهك و دانهويّلــه و زهيــتوون و دارخورمـاو تـرێو ههنارى ههــراردوه بهتايبهتى لهنيّو ههموو رووه که بهسووده کانى تردا باسيکردوون بو ئاماژه کردنى بوونى (مهبهست)و (بايهخدان) لمدروستکردندا.

تۇ دەزانىت ئەو خۇراكەى كەلەشمان پۆيسىتى بىلىەتى پىلكھاتووە لەماددە نىشاستە شەكرىي يەكاربۇنىيەكان، و چەوريەكان و سەبارەت بەپرۆتىنىيش، قورئىانى پىيرۆز لەباسكردنى ئاژەلدا ناوى دەبات.

سه لام سیانه ی یه کهم ، له و انه نیشاسته کان له همه مووجوره کانی دانه ویله ده رده هنزیت و در ده هنزیت و ده رده هنزیت و چورما و هه نار دا ده رده هنزیت و چه و رییه کان له رزویته و ه) ده رده هنزیت.

بیربکه رهوه ئهمی حمیر ان له نهیننی ثهو وو تانه، خودای مهزن گفتوگو لهگهل عهرهبدا بـهو خستانه ده کـات کهتینی بگـهن و ههرتیایدا گفـتوگو هـاتووه بو نهتهوه کانی پاش ثهو ان کـهخودا بهپهیدابوونیان دهزانینت کهلـهدو ای نـهوهی بهزیاتر لـه ههزار سال پهیدا دهبن و لەتنىگەيشىتنى باسىكردنى ئىم جۆرانى لەلايىەن قورئانىەوە بىزى بەدەردە كەويىت كىەچ رەگەزىكى خۆراكىي سەرەتايى گرنگىيان لىەخۆ گىرتووە بىز مىرۆىڤ بىيىجىگە لىەئاۋەل كەخودا لەباسى گژووگىادا ناويان دەبات.

حهیران/ دهبینم قورثان ناوی زهیتون زؤر ثهبات، و به پیرۆزی دادهنیّت، و کردۆتیه نموونه لهسهر هیّنانهوهی روناکی خودا.

شیخ ا هم اله کونه و آلی هموو نه ته وه جینشینه کانی ده ریای ناوه راست ثهم دره خته پیروز و مووقه ده سیوه الای ثه وان نیشانه و هینما بووه بو (دانایی)و (پیت و به ره کهت) و هزیات را له و ده قدره ناوه نده دا ده رویت که خود اسه باره ت ته م جینگایه ده فه رموینت (نه خور هه لاتیه و نه خور تا و ایی یه و شه و ده و روبه ری زه ویی یه پیروزانه ده گرینته وه که جینگه ی له دایک بوون شارستانیه ت و تاینه تا سمانیه کان بووه به گشتی ؟

چنون پیروزنابیست کهخودا پسیروزی پیبهخشیوه کاتیك له جیهانی پروه کدا سهرسورهینه ترین نیشانهی دروستگردنی خوی تیدایه له توانایی و كاربه جی یی و بایه خدان که به گشتی خوراك و گهرمی و تاگرو پرووناکی تیادا کو کردوته وه، هیچ کاتیك به خهیاتماندا نه هاتووه و ثه ندیشه مان نه ده کرد که ثم هه مووشته شاراوانه له مدره خته هه میشه گه لا سهوزه دا كو بووبیته وه، که چهوری لیوه ده رده هینن که سهر چاوه ی خوراکی له شمانه و تام و چیزه بو خواردنه کامان و گهرمیه بو ده رو فان و تاگرو پروناکی له زهیته که ده رده که ین که به بی تاگریش نزیکه زهیته که خوی پروناکی بخاته وه وه ك خودا ده مهرمویت (نور علی نور یه دی الله لئوره من یشاء: پروناکی له سهر پروناکی ده یکاته رئیمایی بو نه و که سانه ی که به ویت الله لئور و آگری ده به ی ده به یک ده یکاته ده به یک به یه ویت که به یک به

حديران/ ﴿ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴾لنور: ٣٥

شیخ ائه م ئاژه لانه تهی حمیران له پیدارو بالنده کان، که قورثان لهزور ثایه تدا ناویان ده بات به ناژه لانه ته تحمیران له پیدارو بالنده کان، که قورثان لهزور ثایه تدا ناویان ده بات، و ثاماژه ی جیاوازی کانیان ده کات له گهل نه دروستکدرنیان و پیکهاتنیان و که ناوازی له جوریان و شیوازیان و ریزه یان و تهندامیان و هیزیان و رهنگیان و دهنگیان و سودمه ندیان و زهره مهندیان؟

قورئان دەفەرمويىت: -

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلُّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى

رِجْلَـــيْنِ وَمِــنْهُمْ مَـــنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلّ شَيْءٍ قَديرٌ﴾النور: ٥٤

﴿ أَفَلا يَنْظُرُونَ إِلَى الإِبلِ كَيْفَ خُلْقَت ﴾الغاشية: ٧ ١

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلا طَائرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَالُكُمْ ﴾ الأنعام: ٣٨ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدَّعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ﴾ لحج: ٧٣

﴿ أَلَــمْ تَــرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلْوَائَهَا وَمِنَ الْجَــبَالِ جُــدَدِّ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوائَهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَّ الْجَــبَالِ جُــدَةِ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوائَهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَّ وَالْأَنْفَــامَ مُخْــتَلِفٌ أَلُوائِسهُ كَذَلِكَ إِلَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَفُورٌ ﴾فاطر٧٢-٢٨

زانست ده لابت: شهو ره گهزانه ی که شهم لاشانه ی لین پیکدیت زانر اون و هه موو
اژه لیک له بنه ره تدا له او و خاکی شهم زه ویی یه دروستبووه پاشان جزرایه تی و گهشه
به سه ردا ها تووه به پینی یاسای (پینکها تن و گه شه کردن) که له مه و پیش باسمان کرد، و
له و انه یه شه بز چوونه راست بینت، چونکه دروستکردنی راسته و خز زیاتر به لگه ی تیادا
نی یه له سه ربوونی خودا له دروستکردنی به پینی یاسایی پینکها تن و گهشه کردن، همروه
حسر ده لینت: (شهم سیستمانه ی که ژیان ده به نبه ریوه له پینکه تنی زینده و هر و
گه شه کردیان و له جیاو از یان و له یه کچوونیان و بو ماوه پیان و جورایه تیان هم موو
به گشتی یاسا و سیستمن وه ك ده لینت یاساو سیستمن و اته ، دیارده ن له دیارده کانی
نه ختسه دانان و و ویست و دانایی ، ایا جینی بروایه نه مانه له کاریگه ری رینکه و تی
کویرانه بن ، نه ی حمیران ؟

تو ده زانیت هه موو گیانله به رین له هیلکه ی می په و پیتاندنی له لایه نیره که ی دروست ده بینت، و زانست به ده ریخستوه که هه موو جوّره کانی گیانله به ربو ماوه یی به په و تیانله به ربو ماوه یی به په و تیانله به ربوه که هه موو جوّره کانی گیانله به ربوه یه موره نه به په و تیانله به ربوه که دا همیه ، هوّی نهم نه خشه بو ماوه ییه سه رسو په هینه رانه و هه موو په گه زین به سیفات و تایمه تماندی خوّی جیاده کریته وه له په گهره کانی تر ، هم په چه نده که هه موو گیانله به رین له ناو دروستبوه وه که و رئیان ده نه رمویست ، جیا نایسا ده گونجیست نسم رین کخست نه و تایسه تمه ندی و حیا که ره و هی یه له دیارده ی رینکه و تر بن ؟

چ ریکهوتنیکه که فیل و میشوولهو نهسپی دهریاو بوق و نهههنگ و کرمی ههانواسراو تیمساح و ناست و کهرکهده و وشترمهل و کوترو پهپووله و بازو کوللهو تاوس و شیرو مهرو میرووله ووشترو دووپشکی ژههراویو ههنگ بهههنگوینه سوود مهندتره کهی دروستده کات نهی حهیران؟

حهیران: پهنا بهخوا لهری وونبوونی، سویندیی بهخوا ههر له مندالیمهوه بیرده کهمهوه که چون هه نگره مهنوه که چون ههنگ تهم ههنگهوینهمان بو دروستده کات که زوّرم حهز لیده کرد تهنانهت کاتنی یاریه کانم ده کرد له کیلگهدا دهمپرسی بوّچی پهپوله وهك ههنگ ههنگوین دروست کاتنی یاریه و ایم کات: گهروابوایه دهرهینانی بو ئیمه ئاسانبرو کهمتر مهتر سیدار دهبوو.

شیخ/پهپووله له کوی ههنگوینی بز دروست ده کرینت؟ کیشه که ته نها مژینی شه کری دوو توی گول نییه تاکو پهپووله و ههنگ وه لیه کبن به لام زور له غهریزه ی سه سورهینه رههیه کهخودا تایم ته ندی کردووه به ههموو گیانله به ره کان به وویستی خوی پیی به حشیوو د که همریه کهیان له گهل شیوه له شیاندا بگونجینت بو گهیشتن به و ئامانجه نی که ئاراسته یکردوون.

قورئانی پیرور ئاماژه ی ئهم غهریز انه ی کردووه به تایبه تی له باسکردنی هه نگدا، چونکه ئاشکرا ترین به لگه یه به به وه ی که خودا، دروستیکردوه و رینی پیشاندا و پهیام و نیگای پی به خشیوه و شارراوه کان و خوشیه کان به هه لمه ت بوون بوشته ئاسووده کانیان به مروقه و به به سته وه ، تاکو بینه وه یادی که خوی مه به سته بو ریپیشاندان، و بیر بکاته وه له مدروست کراوه سه رسورهینه رانه که مه حاله دروست کردنیان به مشیوه یه ته نانه مخوره کانی میشیش ناتو انریت به ریگای ریکه و تی کویرانه دروست بکرین.

ُ وُوَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخذي مِنَ الْجَبَالِ بُيُوتاً وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشونَ، ' ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سَبُّلَ رَبِّكِ ذُلَّلاً يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهَ شَفَاءٌ للنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾النحل/١٨-٦٩

حميراًناً پاك ُو بينگُمردي بو خُوداي مُهزنه .

شيخ ا ئايا چيشتخانهي ئهم ميوانحانه گهورهيه مهزن نييه ثهي حهيران.

حەير ان/ هيچ خودايەك نى يە تەنھا خۆى نەبيت.

شینخ ا سه رنجیده نهی حهیران لهغهریزهی ههنگ و گیانلهبهره کانی تری گهردون و پیم بلی بهشی رینکهوت چهنده تیایاندا؟

به مه ش غهریزه، ریسایه کی تایبه همندی نابیست و عهقلی ساغ ناچارده بیت که ماوه ربه وه بهینیت که فه مانه ههمو و به گشتی له کاریگهری وویست و کاربه جی یی خودایه که به ویست فهم جیا کر او انه ی به خشیوه به ههندی گیانله به ری لاواز تاکو و ببنه به لگه بز بوونی خوداله تورئاند و دهستی وه ردان له دروستکر اوه کان به ویستی خوی ئهم ههنگه که خوداله قورئاندا فاماژه ی بو کردو سه رنجیده ثه ی حهیران که چون ههنگوینمان بو دروستده کات، و چون شانه دروسده کات و به سیستمیکی ئه ندازه یی سه رسو رهینه ردامشی ده کات بو چهند ژوورینی ههندیک له و ژوورانه بچوو کن بو کریکاره کانیان و یال گهوره بو نیره ههنگ و ژووری تایبه تی بو شاهه نگه دوو گیانه کان، و سه رنجیده وه کیال گهوره بو نیره ههنگ و ژووری تایبه تی بو شاهه نگه دوو گیانه کان، و سه رنجیده وه کو شیریبی دوو توی گوله کان کو ده که نه وه ههندین کی تریان خواردن بو بینچوه کانیان فی شیریبی دوو توی گوله کان کو ده که نه وه به منازداری به ده میننه وه تاکو بو پووردان ناماده ده که بیویستیان به و دایکانه نامینیت، و به منازداری به ده میننه وه تاکو بو پووردان ناماده به برین، و ئه مهم هم وه وه و دایکانه نامینیت، و به منازداری به ده میننه وه تاکو بو پووردان گورینیک، به دریزایی ساله کان و روژه کان به ووردیه که ناتوانریت ببینریت، که باشتره نه و فه رمانگه ی کومه لایه تی یعی که مروقی ژیر سه ربه رشتی ده کات.

ئه ی میرووله که شتی زوّر سهرسورهینهری لیده بینین وهك هاو كاریسان بوّ كوْكردنه وهی خوّراكیان و دروستكردن و پینگهینانی مال و شاره كانیان و دابه شكردنی كارو كاسپیان و ئارامگرتن و فروفیلیان بوّ گواستنه وهی خواردنه كانیان و ههلگرتن و بلاو كردنه وه و شكردنه و هیان و كوّكردنی دانه ویله كان تاكو له شوینی شیّداره كاندا نه روینه وه به چ عمقلیک و به چ غهریزه یه که همانده ستیت به م کارانه ی که نه و ناژه لانه ی که زور به رزد له بله ی گهشه کردندا و هاک فیل و نهسپ و شیر و مهیموون ناتوانن پینی همستن.

جالاجالزکه ماله کهی بهلیکی خوّی بهو شیّوه ئهندازه سهرسورهیّنهره دهچنی، تاکو بیکاته توّرو دهزوله و خوّراکی پیْراو بکات.

پلـهی چـهنده لـهپلـهکانی گهشـهکردندا تـاکو بتوانی بهم کاره ووردو سهرسوږهیّنهرو فیّلاویییه ههستی.

ئهى ئهو بالندهى كه باسده كرين تيمارى خۆيان ده كهن گهر لاقيان شكا گرتنهوهى بۆده كهن گهر لاقيان شكا گرتنهوهى بۆده كهن، لهشوينى شكاندنه كهيدا قوړوپوش كۆده كاتهوه و لهبهرخۆر دهوهستينت تاكو ووشك ده بينهوه و ئهو قوړو پووشه زۆر بهتوندى يه كده گرن ههروهك بۆى گيرابينهوه و ايسه، و ايسه دوو پارچه ئيسكه شكاوه كه يه كده گيرنهوه ئهو قوړو پووشهى لهسهر ده مينينهوه.

اسه و از داره او ویدی که به قوندر ناو دهبریّت، وای ده گیرنه وه که کاره سهرسورهینه ره کانی له دروستکردنی مال و پهندا و بو هه لگرتنی خوراك تیایدا مدریژایی زستان دره خته کان به ددانی دهبریّت و له پاشدا لق و پرّپی داره که له پیّره وی اوه که داره که داره که داره که نیادا در وستده کات، تاکو پهنداوه که داره که به بداوه که ی به نداوه که به در و ستده کات، تاکو پهنداوه که به در و بخایه و قور و گه لا و تویکلی داره کهی به لق و پرپی داراکه و ده لکینیّت و هم دوو نیرو مینی قندور له سهر به نداوه که همالده ستن به در و ستکردنی ماله که یان به هم و یان به هم و و بال و به ردو لق و که هم و یان به یه که وه ده چنن و به مه روریکی گومه زی به قور در و ستکراوی دوو ده رگا در و ستده که ن، و زهوی ژوره که شده خته ی و و شك را ده خه ن و خوراکیان له لق و پرپ ده هینن و ده یخه نه حه و زی ریّر ژور و که که شویّنی هم انگرتنه، و چ کاتیک پرسیان بیّت خوراك له وی ده هینن ده گهریّنه و بو شوینی حه و انه و ه و خورتیان که به بیده نگی و دانه و ایی و گهری ده هیننه و .

چ عَمَّقلْــیْك و چ غەریـــزەیەك كەبەھۆیـــموە ئـــەم ئاۋەلانـــە ھەلدەســــىن بـــەم كـــارە سەرسورھینەرانە كەفیل و ئەسىپ و مەيموون نەتوانان لەئەنجامدانى، ئایا پلەی گەشەكردن چ پەيوەندىيىيەكى ھەيە بەمیروولەو ھەنگ و جالاجالۆكەو سەگى دەریاوە...؟

حمیراد/فهرموودهی خوا راسته ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ : پهروهردگارت دروستكردد به ويستي خزي ده كات و ههاليان دهېژيري القصص:٦٨. سینخ ائه ی نهم چوار ناژه آنه که (بزن و مه پر و حوشتر و په شه و آن که قورنان له چه نده ها نایه تدا ناویان ده بات له به به سوو دمه ندی زوریان پیم بانی نه ی حه یران به شی بیکه و ته چه نده اله دروستکر دن و پیکهاتن و دهسته مؤکر دنیان و خوراکیان گژوگیابیت که ده بنه عه ماریک بو پروتین و چه و ربی یه کان و به تواناکر نمان بو وه رگرتنی جوره ها سودمه ندیان له تسیره مه نی و گوشت و خوری و موو پیست و نیسکیان، جگه له مه کارهینایان بو کیلاندنی زهوی و بو هه آنگرتنی خومان و بارمان و پاکیشاندنی قورساییه کان.

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا اللَّهَ خَلَقْنَا لَهُ مَ مَمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامَا فَهُمْ لَهَا مَالكُونَ، وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ ﴾ يَسْر ٧١ – ٧٧

﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْمَانْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنا خَالِصاً سَائِغاً لِلشَّارِبِينَ﴾النحل:٦٦

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَناً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَلْعَامِ بُيُوتاً تَعْتَنخفُونَهَا يـــوْمَ ظَعْـــنِكُمْ وَيَـــوْمَ إِقَامَـــتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثاً وَمَتَاعاً إِلَى حين﴾المحل: ٨٠

ُ ﴿ اللَّــــُهُ الَّــَــذِي جَعَـــلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَوْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴾غافر: ٩٧–٨٠ ٨

ئەمـە ھەندىڭكـە لــەو سـود مەندىيانـەي كـە قورئـان بەئاشـكراو بەچـرى باسـيان دەكـات لەگەل كورتە فەرموودەيەك بۆ سـوودمەنە نهيــنىيەكان)

زانست سەبارەت بەم چوار ئاۋەلە چى دەلىنت:

زانست وهك فـهرمووده ي قورئـان دهليّـت : ئـهم ئاژه لـه شـيرده رانه كـه خوراكـيان . گژوگـيايه لهيلهيـه كي سـوودمهندي بـهرزدان بـو مـروفـ لهيـه كـرّهوه شـيرو گوشـت و حـورى و مـووى دهداتـي ، جگـه لـه پيسـتو ئيسك و شـاخه كانيان، و زانسـت دهليّـت: مـروفـ ـو پاراستني ژياني پيويستي زوري به پروتين و كاربوهيدرايهت چهوري و خوي كانزايــيه كان و فيتامــيهنه كان ههيـه، و پـروتين بهشـي (تـهواو) و (ناتـهواو)ي ههيـهو و گهوره ترین سهر چاوه بیز (پرؤتینی تـهواو) گۆشـت و شـیرهمهنییه و مـاددهی چـهوری . دهوتهمه نیزین خوّراکه بوّ بهرههمهیّنانی ووزه که باشترین سهرچاوه بوّی (پوّن و کهرهو شـیرو گوِشـته) کـه ئهمانهش لـهم چـوار ئاژهلـهدا هـهن، و هـهروهها گرنگترین جوّره کانی قینامین دووباره لـهگوِشت و شیردا ههیه.

رانست دهانیت: ته نها ئهم چوار ئاژهانه لهنیّوان ئاژهانه شیردهره کانی تردا به بهردهوامی شیردهده، و ته بها ئهوان سیفهتی توانایی کیّلاندن و بارههانگرتن و رِاکیْشانیان ههیه.

چ توانایه که ئهم توانایه ی که تایبه تمهنده بهم چوار ئاژه آمه و له نیو ان ئه وه ی خوراکیان گروگیابیت و به ئاسانی به ده ست بیت بویان، و ده سته مو کردنیان ئاسان بیت و له گه ل ئه وه ی عهماریکی همیشه یبن و کاریکی چالات بن بو ده سته به رکردنی شیرو رون و گوشت که همه مو و به گشتی سه ربه مادده پر و تینه کان و و ا چاوه روان ده کرا له به رئه وه ی که خوراکیان ته نها گروگیایه (که بریستی یه له کاربون) مادده کاربوه هیداراته بیشاسته یه کان به مهرهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گوشت و شیرو رون و که ره و به دا هه یه ؟

ئايا ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رِيْكەوتنن ئەي حەيران؟

چ توانایه که ئه و توانایه ی که ئه م سیفاتانه ی له م ئاژه آله دا کو کردو ته وه وه ك قور ئان ئاماره ی بو کردو وه له می ده سه ته آلاتی و ده سته مؤیی و لیخورین و ئاسان ده ستکه و تنی حوراکیان به ی ئه رك له گژو گیادا، و ئه و هیزه مه زنه ته و او که ره بو کیالاندنی زه وی و راکینتایی قور سایی و بار کردیان، و هه روه ها تیایاندا کویکردو ته وه خوراکی مروف و بونساك و گه رمکردنه وه ی مال و که ل و پهلی، و هه لگرو کیله ری، به شیوه یه كه ریستیك ته نها مانگایه کی هه بینت ده تو انیت پیویستیه کانی ژیانی پی ئه نهام بدات، به بی که سیک ته نها مانگایه کی هه بینت به ره آلای ده شت و نزاری کات بو خواردنی ئه و حوراکه ی که خوا پینی به خشیوه که ده فه رموین (و مَا مِنْ دَابَة فِی الْأَرْضِ إِلّا عَلَی اللّه حزراکه ی که خوا پینی به خشیوه که ده فه رموین (و مَا مِنْ دَابّة فِی الْأَرْضِ إِلّا عَلَی اللّه و رُقُهَا ﴾ هود: ٦

ئايا ئەم ھەموو تىتە بەگشتى لەدياردەي رِيْكەوتە ئەي حەيران؟

حهیر ان/ حوا په نامان بدات له گومرایی فاشکرا، خودا پاداشتی فهم داناییهت بداتهوه گهورهم کاتین رهویسی جینشینمانت به (میوانخانهی گهوره) ناو برد، بهراستی وایه میواحامهه کی گهورهیه. خودای گـهوره ههموو هزکاره کانی پشوودان و حهوانهوهی بز تیادا ثاماده کردووین لهجینگهو پزشاك و گـهرمیو تاگـرو پونـاكی، و هـهموو بهتام و چیژینك بز دروستكردنی خواردهمهنی و خواردنهوه و میوه و تهنانهت شیرینیش.

شيْخ/ لەيادت چوو باسى وينه جوانه كانى بكەي ئەي حەيران.

حهیر ان/ لمهیادم نه چمووه گهورهم ثمهم وینه جوانمه دلرفینانه و ههر گیز پشتگوییان خهم؟

شیخ انه زانم پشتگویی ناخهیت و لهیادت نه کردوه، به لام نایا بهیادتا هاتووه جاریک بوهستیت به رامبه رئیه مهخشو نیگارو سیبه رانه به دلیکی پرخوش و خروشه به سه رنجه ده بته کازیوه ی یاقوتی و خور ناوا بوونی زیری و سهوزی زموردی کیلگه کان و ناوه ریویی یه کان و گهلای گوله کان، و بالی په پووله کان و په پی مهله کان و کلکی تاووسه کان، و بپریت له حمیقه تی جوانی نهمانه، که نیشانه پازاوه کانی سهرسامان ده کات، یاخود بپرسی ناخو به شی پیکهوت چهند بیت له پیکهاتنی وینه و په و رده کاریی هیل و پیوه ر و وینه کانیان و فهو شتانه ی که له خویان گر تووه له به خشنده یی و ورده کاریی و پیکو دروستی هه لسه نگینی و هاویه کبوونی و هاو گونجاوی هاو شیاوی و هاو جوانی و هاو جیزی.

حەيران/ نەخير گەورەم.

شیخ ائه و جوانی یه چی یه نه ی حدیر آن انها مانه یه که نسبی و راده یی له خو گر تووه یا خود و رده یی له خو گر تووه یا خود و رینه که و له لای عه قلمان دروستبووه یان شتیکه و بوونیکی خودی و ده ره کی هدیمه که هه ستیاره کانمان چیزی ده که ن و عه قلمان ده رکیان ده که ن وه ک چنون وینه دروستکر اوه کانی تر ده رکده کات ایا نه م ناسوو ده پیه مان له نه نجامی جوانی نه م وینانه یه که له خودی خویاندا به سه رماندا ده سه پینن وه ک قور نان ناماژه ی بوده کات ا

یاخود ئهم دلخوشیهمان له ثهنجامی جوانی ئهم هاوسودمهندیمان لیبیان وه ئارهزوو چیژو سۆزو ههستمان بویان و ۱ راهاتووین له کاریگهری ئهمانه بهجوان ناویان بهرین؟ حهیران/ تیناگهم چون جوانی بوونی خوودی ههیه لهدهرهوهی؟

شیخ/ مهبهست ئهوه نی به لیره دا شتیکی ده ره کمی سه ربه خو هه بینت و به جوانی ناو ببریت به وینه ی ئاوو هه و ا بینت، به لام ئالیره دا ده پرسین ئایا شیوه و پیوه رو ره نگی به را ده و به ریزه ی دیار یکراو هه یه کاتین کوبسنه و هو ها و گونجاوبن، جوانسی له خودی خوید ا دروست ده بینت یا خود ئه م جوانی و را ده یی یه و به ته نها له عه قلماند ا دروست بووه، به په په به و نیگای هاو سوو دمه ندی و ئاره زوو سۆز هه ستمان بۆیان، بۆ نموونه ره نگی سور لامان جوانه چونکه هه میشه و اراها تووین هیمایه ك بینت بۆ رووی ئه و که سانه ی که ته ندرو ستیان باشه، و ره نگی سه و زه موردی لامان جوانه چونکه و اراها تووین کیلگه سه و زه پر موژده کانی تیراو به پیت و فه ر بینین، وه یان ئه م (جوانی) یه تیکه له یه له بوونی کی راسته قینه ی ده ره کی له گه ثه و خه یالانه ی که هه ست و سۆزی یادگاریه کانمان دم روستی ده که ن وه پان به عه قلمانه وه ده نین که باوه ربه بوونی ئه م راستی یه بکات له راسته و له جینی خویه تی . زور جار جوانی راسته قینه ده بینین که عه قلمان ده رکی پیده کات و هه ستیکی ماددی پیده که ین، و گه رخه یالمان بوزیاد کرد که له هه ست و سۆزویادگاریه کاناندا دروست ده بن به مه ش هه ستمان به و جوانی یه زیاتر ده یک اله هه ست و سۆزویادگاریه کاناندا دروست ده بن به مه ش هه ستمان به و جوانی یه زیاتر ده یک ده یک به ده رده که ین و نالیزه دان و گه و به دانی و ده ده ده یک به ده رده که ین و نالیزه دان و گه ده و ره دا

به لنی زور حاله ت ههیه که خهیالی سنزو چیژه کان زالده بن به سهر حهقیقه تیکی جو انبی په سهندا به جوریک که نزیکه هه ستکردن و ده رکردغان نهمینیست به پیوه ری دروستی نه و جو انبی یه.

سهمهش ههستمان بهرامبهر (جوانی) تیکه لاو ئالؤز دهبیت به لام ئهم جوانی یه له هه ندی و یسه می تریدا به پرون و ئاشکر ایی دهمینیته وه گهر نه که ویته ژیر دهسه لاتی زهوق و عاده ته و که نیایدا له گه لا مرزفینی نیادان و منالیکی شیره خوره دا به لکو ته نانه ت له گه لا ئاژه لیکی بی زماندا به رامبهر ده بین به رامبهر ره نگه دلرفینه کان و جوانی گول و په پووله بالنده کان که واته له ده ره کیدا جوانی راسته قینه ی ره سه نه هیه و ئیمه له ده رك کردنی ئه م جوانی یه رهسه نه یه به گه پر ده خه ین وه چون ، هه ست عمقلمانی بو به گه پر ده خه ین وه چون ، هه ست و عمقلمانی بو به گه پر ده خه ین وه که چون ، هه ست و عمقلمانی بو به کانی تر .

كەواتە ئەو جوانىيە رەسەنە چىيەو رەگەزەكانى لەچى يېكىھاتوۇە؟

دیاره بریتی یه وینه کانی هاوریکی (تناسق) و هاوبینایی (تناظر)و (هاوسترانی) (تناظر)و (هاوسترانی) (تناغم) له شیوه و رهنگ و دهنگ اله ژیر سیستمیکی چه سپاو دا به ریزه ی دیاریکراو پیکدین که کهمترینه له پارچه مؤسیقایه که پیکهاتووه له چهنده نگیکی رهسه نی چیاوازی دو ور له یه که و ثیمه به ریزه ی دیاریکراو له مؤسیقاوستارن تیکه لاویان ده که ین به پیی سیستمیکی چه سپاوی ناشکرا.

داستانی ئیمان

بهمهش سترانیکی به سؤزو هه ستی لین پیکدیست، به بحوره ره نگ و وینه کان بؤ درو ستبوونی وینه ی جوانی که له سرو شتدا به به رجاو ده که ون که ملکه چی ریزه ی دیار یکراو یاسای چه سپاون که به کاریگه ری توانایه که درو ستبووه بز پیکهاتنی (جوانی) که واته ناتوانین نه و جوانی یه ی که له گهر دو ندا ده یبینین بلیین نه ندیشه یه و عه قلمال درو ستی کر دوه، به لکو بوونیکی راسته قینه ی ده ره کی یه هه ستی پیده که ین وه ک چون هه ستی بیده که ین وه که شتی هه ستی بیده که ین وه که گشتی به ریزه ی دیاریکراو له ره گه زوگه در دیله کان درو ستبوون.

گهر ئینمه به پۆشاکینکی چنراو سۆزو یادگاریه کانمان وینهی ئهم جوانییه رهسهنه دا ' بپؤشسین، سهم ریادکسردنه خۆشسیو کامهرانسیمان زیساد ده کسات، وهك چسؤن مندالسینک مهپوشاکینکی سور دانخوش دهبینت گهرپینی ووترا ئهمه پؤشاکی جهژنته، و له رۆژانی تردا لای حو د دوره مهلام بههوی یادگاری حهژنهوه زور زیاتر لای جوان دهبینت.

نابا ده سیت نه ی حهیر آن نه میاسا چه سپاوه دلر فینه که جوانی دروستده کات به م به حسمده یی و وورده کاریی و رینک و دروست و پیوراوه، و هاو ریزه و هاویه کسمایی و هاو حوانی یه، له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه بینت؟

حهير ال/ خودا په نامان بدات له گومرايي.

شینح ا ده گونجیست شهم میوانخانه مهزنه، بهو ههموو شتهی که تیادایه لهسیته و دهسهلات و بایهخدان و داهیننان و تهواویو جوانییه له پیکهاتهی ریکهوتی کویرانه بیت؛

حەيران/ بەراستى ميوانخانەيەكى مەزنە.!!

شیخ / لهمه مهزنتر ثهوهیه که خاوهنه کهی داوای کریمان لیناکات و تهنها سوپاسی . دهویت.

حەيران/ چەند كرييەكى ئاسانەو چەند رەزامەندە.

شیح / ئای چهند نهیادی ده کهین و له و انهشه لهیادی نه کهیت چونکه ئیمه له کو تاید ههربو لای ئهو ده گهرنیمهوه.

نه حودى حزيالدا: ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ الْمُصِدِت: ٥٣

لەسى تارىكىدا (۱)

شیخ المه سیستمه سه رسو رهینه ره (سیستمی دوانی یه) سه رتاسه ری و ئاسایی له همه و زینده و هرینکدا که زور، له ثایه ته قور ثانیه کاندا باسکر او ه تا ثاماژه ی مهبه ست و دانایی بکات له دروستکر دندا، به شی رینکه ت چه نده له دروستکر دن و پینکهاتن و رینکخستی و همیشه یکر دن و ثاسایکر دنی له ثاره ل و رووه کدا؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأَلْثَى ﴾النحم: ٥٤

﴿ سُـبْحَانَ الْـبذِي َ خَلَــقَ الْمَازُوَاجَ كُلُهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْمَارْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُونَ﴾يّــس:٣٦

﴿ وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْواجاً ﴾فاطر: ١١

﴿ وَهُ ۚ وَ اللَّذِي ٰ مَٰذَ ۗ الْمَرْضَ وَاجَعَلَ فِيهَا ۚ رَوَاسِيَ وَأَنْهَاراً وَمِنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾الرعد:٣

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾الذريات: ٩ ؟

نه مه هه ندی له و ئایه ته قور ئانیانه یه سه باره ت به سیستمی جوو ته یی ، که ئاماژه ی سه رتاسه ری و ئاسایکر دن له هه موو زینده وه ریکدا ده کات ، چ ئاژه لا و روه ك یا خود مرزف بینت زانست به رامبه ربه مسیستمه سه رسو رهینه ره چی ده لینت ؟ ئه و سه رسو رهینه ره ی که له لای ئه و ان جینی خوی گر تو وه زانایان ده لین سیستمی جوو ته یی ئاسایی و سه رئاسه ری یه بو هه مو و زینده وه ره کانی ئاژه لا و رووه ك ، که به گشتی به یه ك رنگ و یه ك گوندن ، نزیکه ئه ندامه کانیان ها و وینه بیت و هم روه ها پیتاندنه کانیشیان نزیکه وه ك یه ک بیت و ده پرسی چون ئه مسه رئاسه ری و ئاسایی و ها و وینه یه وینه یه کیانگر تو وه له هم مو و زینده و هر و هر و در یک دا و وینه یه وینه یه کیانگر تو وه له هم مو و زینده و هر و در یک دا و وینه یه وینه یه کیانگر تو وه له هم مو و زینده و در یک دا و در یک دا و در کانوش یه کیانگر تو وه له هم مو و زینده و در یک دا و در که دا که دا که در که دا و در که دا که در که دا که دا که دا که دی دا که در که دا که در که دا که دا که در که در که دا که در که دا که در که دا که در که در که در که در که دا که در که در که دا که در که در

تهم ناسایکردن ههمیشه سهرسو پهینه ره زیاتر هوشمه ند و ژیری کردووم، ههروه ها لهمه و پیش باسمانکرد نهی حهیران به هوی خویندنه وه م بو نووسراوه کانی فهیله سوفی نهم سهرده مه (هنری برگسون) له وه پیش ده رکی نهم داناییه م نه ده کرد له دو و پاتکردنه وهی و و شهی (دو انه یی) له قور نانی پیروزدا له نیرو می دا، و امده زانی نهم دو و باره کردنه و هیه ته نها بو نه و و دد به خود ا به خشنده یی خوی به سه ر به نده کانید ا به ده ربخات.

تینه ده گهیستم که روو داوه کانی به خشنده یی له دروستکردنی (جوو ته یدا) که هؤکار ن بخ مانه وه ژیان، تا خودا ویستی هه بیت بؤ به رده و امی ژیانیان له سهر گؤی زهوی به هؤی پیتاندن و زؤر بوونه وه، به لام له پاش ئه وهی بیرؤکه کانی (برگسون) حالی بووم و ده رکم کرد که دووباره کردنه وهی و و شه ی (جوو ته یی) مه به ستی خودا منه تکردن نی یه به سه ربه نده کانیدا به لکو مه به ستی شتیکی مه زنه، تاکو به ناگامان بکاته وه له ناسایکردنی (دوانه یی) له روه ك و ناژه ل و مرؤ قدا تابینه به لگه بؤ بوونه مه به ست و پوو چه لکردنه وهی ریکه و ت.

تهم ناسایکردنه هممیشه یی یه ی که دویننی باسمکرد بوت له تیوره کانی برگسون و هرگیراوه، دوای نهوه ی باسی ههستیاری بینینی کرد و به دوری زانی نهم ناسانکردن و هممیشه یی یه له مروف و ههمون ناتی نهم ناسانکردن و هممیشه یی یه له مروف و ههمون نازه ندا هاو وینه و هاو دروستکراو بن، دیارده له کاریگهریه کانی رینکهوت، گهروامان دانا که نهم رینکهوته دهشیت رووبدات له دروستبوویی ههستیاری بینیندا له گشت ناژه ندا و بلیین که ناژه نه کان به گشتی بویه و روه می بویه و مروز ده گهرینهوه و سهباره ته بهرووه که چی بلیین که له ره گهرینی ترهوه شیوازه کانی دروستبوونی ناژه ن گهر نیمه و امان دانا که رووه ک روه ک ناژه ن که داری بیتاندن و زور بووندا یه کل شیوازیان گرتوته به ر، چون ناژه ن و رووه ک ریکهوت که به ههمان شیوازوو ریکهوت نیرو می پیکهینن؟

حديرا/ فدرموودهى قورئان ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفُسهمْ وَمَمَّا لا يَعْلَمُونَ ﴾ يَسس:٣٦، سبحانه.

ُ (بینگهُرُدی بُوّ ئـمو کهسـهیه که جووتهی دروستکردووه لـهوانهی کهلـهزهویدا دهږوین وهلهخودی خوّیاندا) چهند پاك و بینگهرده.

شیخ / ئهم پیکهاته مندالیهی مرؤف که قورئانی پیروز ناوی بردووه زیاتر له (۱۰) ئایه تدا به ئاشکرا، ئهی حهیران ثهیا بهشی رینکهوت لهوینه کردن و پیکهاتنی له هیلکهو سپیرم و پارچه گزشت و ئیسك و داپوشین سمقامگیر كردن له جینگاي تایبهتیدا، بو دیاریكردن و كاتي خوي..له كهلینه تاریكه كاندا چهنده... ؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ يَكَ النَّاسُ إِنْ كُنتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُـمَ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُضْغَة مُخَلَّقَة وَغَيْرِ مُخَلَّقَة لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءً إِلَى أَجَل مُسَمَّى ثُمَّ نُحْرِجُكُمْ طِفْلاً ﴾ الحج: ٥

﴿ إِنَّا خَلَقْنَا الْأَلْسَانَ مَنْ تُطُفَةَ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً ﴾الانسان: ٢ ﴿ يَــا أَيُّهَــا الْأَلْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورُة ماشاءَ رَكَبَكَ ﴾الانفطار: ٧

﴿ أُولَمْ يَرَ الْأَلْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ يــــــــ:٧٧

﴿ قُــيِّلَ الْأَلْسَــانُ مَـا أَكْفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَــَيْءٍ خَلَقَــهُ، مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَــهُ فَقَدَّرَهُ ﴾ عَس:١٧-١٩

﴿ قَــالَ لَـــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطُفّةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقادرُونَ﴾المرسلات/٢٠–٢٣

وَّوَلَقَدُ خَلَقْنَا الْمُانْسَانَ منْ سُلالَة منْ طين ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطُفَةً في قَرَارٍ مَكِين، ثُمَّ خَلَقْنَا السَّفَةَ عَلَقَنَا الْمُضْغَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ السَّفَاةَةَ عَلَقَنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ الْمُنْفَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ الْمُنْفَةَةُ عَظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ الْمُنْفَانَاهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالقينَ ﴾المؤمنون: ١٢ - ١٤

﴿ اللَّهِ مَ اللَّهُ مَنْ طَيْنَ كُلُّ شَيْءِ خَلَقَهُ وَبَدَأً خَلْقَ الْمَالِسَانِ مِنْ طِينِ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلِلَةً مِنْ اللَّهُ مِنْ مَاء مَهِينٍ، ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَابُوبَارَ وَالْمُفْتَةُ قَلِيلاً مَا تَسْمُكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩

﴿ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلاث ﴾الزمر:٦

نه مه هه مندی له فه مرمووده کانی قور ثانه ثایا زانست چی ده لیّت؟ هیلکه یه ك له مینلکه کانی مریشك زور بچو کتر بیّت تیره کهی له نیّوان به شیّك و دووبهش له (۲٤٠) به شی میلیمه تریّك، و کیّشی یه ك به به شی میلیمه تریّك، و کیّشی یه ك به به شی سان دووبه ش له (۱۰) به شی میلیمه تریّك، و کیّشی یه ك به شی سان دووبه ش له (۱۰) ملیوّن به شی گرامینك که زهردیّنه کهی تیدایه و له زهردیّنه کهی دا زینده وه ری یه ك خانهی زوّری تیّدایه که تیره که یان ده گاته به شیّك به (۷۰۰ به شه قیراتیك و له ویّدا چه قی زینده وه ره یه ك خانه یه کان هه یه، که تیره ی ده گاته به شیّك له (۳) هه زار به شی قیراتیك.

ئایا ئهم هیلکه خنجیلانه فهریکه به پیرزه به ته نها له و تاریکییه دا بو کوی ده چی؟ چاوه پروانی ئه و کاته دیاریکراوه یه که تیدا له گه ل هاو ده مه که یدا ده گهیه نه یه ك بینه وه ی یه کتریان بینبین و له پیه و که پیه و که بینه وهی یه کتریان بینبین و له پیکه و همه که یه به گهیشتن و له پیگادا به یه کده گه د، پیکه وه ده ست له مل و ئاویزان به دوانه یی به ره و لانه ی جووته یی پیده که و تاکو شوینیک بری وه ک خویان تاکو شوینیک بره خسین و ئاماده ی بکه ن بغ دروستبوونی مروقیکی تری وه ک خویان به لام ئه م ریگایه که تیایدا به یه کده گه ن شیره یه کی دریژ کوله ی تاریکی زور ته سك و باریک تیره ی موویه که ، که له پشت مندالدانه وه خوی حه شارداوه و دریژ ده ینه و به ره و هیلکه دان ، له کوی و بوچی ئه م دو و خوشه و یسته به یه کده گه ن ؟

تهم سپیرمه زینده وه ری نیره زور زیره ک و به تاگایه و چالاک و فیبلبازه و سهرکیشه نهی حمیران... زور چاک ده زانیت که هیلکه که چاوه رییه تی له ده می شیوه دریژ کوله که دا و اته: له ده می بووقه که دا و ده زانیت ته نها ریگا بوی مندالدانه هه ربویه تاو رناداته و اله سیچ تا ده گاته هیلکه که خوی زور به بچووکی ده بینیته وه به رامیه رئه مهیلکه گه و ره یه دریژی هه رسیرمیک بریتی یه له (۲۰) به شهدار به شی ملیمه تریک.

سييرمه كه دهزانيت گهر ئهو سهره قوچه كىيه تيژه نهبوايه نهيتده توانى ديوارى ئهو هیلکهیه ببرینت و گهر مهله کرنه کهی سست و هیواش بوایه وهك مهله کردنی هیلکه ثهوا دوا ده کهوت لـه کـاتي دياريکـراوي بهيه کگهيشـتنيان و دهرانيـِّت مهله کـردنه کهي خيرا دەبینت گەر جوولەیەكى پینچاو پینچى ھەبینت و بىۋى دەركەوت كەمەلەكردنى خیزا تەنھا بە خۇ پيادانە بەشلەييەكەيدا.. و زانى كە چالاكى مەلەكردنەكەي لەسەرىدايە نەك لـه کلکيدا پـاش تـهوهي تـهم سپيرمه زيـندهوره بچـوو که تـهم هـهموو شـتهي زانـي واي لەسەرى كرد شيوەيەكى قووچەكى تيژى ھەبينت و مليككى پيىچاوپيېچى بەسەرى بەخشى و كلكينكي درينژي بهمليهوه بهست تاكو بهو شلهيهدا بكيشينت كهمهلهي تيادا دهكات، و ئەم كلكە بەگرى بەملەوە بەسىراوە بۆ ئەوەي لەكاتى چوونەناوەوەي ھىلكەكە بىرازى و ئـەم ھـێلكـەي مێيينـه ژيرو به وەفاو بێگەردوو پارێزراوە ئەي حيران، ئەميش دەزانێت كە خـــؤى تەنھايــه و نــــْرەكان زۆر زۆرن و ژمارەيــان دەگاتــه (٢٠٠٠) ملــيـۆن كەمــلـملاني و و پهروِ شـن بـوّ گهیشــنن پـنِــي، و بــهدهوري ديواره کـهيدا دهخوليـنـهوه گــهر يه کــيْـك بــهتواناو خیرایی پنی گهیشت، رازی دهبینت بیکاته هاوو جوتی خوّی و دهر گایه کی تایبهتی دلّی خوٰی بۆده کاتەوە کە بە (دەرگای رِاکێشەر) ناو دەبرێت ھەرکە سپێرمەکە ھاتە ژوورەوە دهرگاکه داده حیات و هیزی رِ اکیشانه کهی نامینینت و به پاریزراوی خوی دههیللیتهوه و بەرپەرچىي مليۆنەھا سپيرمى داواكارى تىر دەداتموه ئەوانىش لەلاي خۆيانەوە لەغەم.و يهڙار هذا سهر دهنينهوه.

ئهم مندالدانه (لانهی دوانهیه) بر میوانه کهی زور بهسوزو به بهزهیییه نهی حهیران، ههمو مانگیک نامادهیه بر پیشوازیکردنی نهو بووك و زاوایهو پهنادانیان و خوراك دانیان، بهمهش خانهی پهردهی دهوروبهری دهناوسیت و دهزووله و موولوولهی خوینه کانی گهوره ده بیت.

رژینه ره کانی چالاك دهبن، گهر هاو جووت بوون رویدا، شهوا ههردوو كیان به خوشحالیه وه پیشوازیان لیده کرینت، و گهر رینگر ههبوو بنز هاوو جووت بوونیان به ههر هز كارینك بیت ئهوا به رق و كینه وه جیاده بنه وه و له داخدا هیلكه دانه كه ده درینت و قریانیکی خویناوی ده رژیت بزنه مانی هیلكه كهی.

حهیر آن/ نای... چهند سهرسورهینهره، پاکو بینگهردی بودروستکهری مهزنه.

شیخ/ ئەوەي كەلەمە زیاتر بەسەر سورھینىترو سامناك ترەكە ئاماۋەي زیاتر تیادایە بۆ موعجزەكاسى قورئان و یارمەتىدەر بینت بىز تیگەیشتنى نھینیەكانى، ئەوەندەي پیناچینت

حهیران/ تهم کرؤمؤسؤم و جینانه چین؟

شیخ/ وه که پیناسهم بو کردیت پیکهاتووه له په گهزی نهخشه دانان و دروستکردن و دروستکردن و دروستی کهبه هویانه وه پارچه گزشتی جوّر او جوّر پهیدا دهبیّت تاکو ببیّته مروّفیّکی نوی و جیاکراوه لهوانی تر له پرووی سیفاتی جهسته و عمقلی شیّوه و قهدو بالاو پرهنگ و نیّری و میّی و جوانی و توانایی و ژیری و پهوشت، ههمو و به شدار ده بین بیر دانانی هیّلی یه کهمی به ختی نه م مروّفه له ژیانیدا.

له کوندا خه لك وایان ده زانی که (جنین) له (پیتینی نیّوان هیلکهی میّیه و شلهی نیّره) دروست ده بیّت و زوّر له سیفاتی باو باپیرانی وه رده گریّت، به لاّم نه یانده زانی سپیرمی رینده وه ر چیه و ه هیلکه چیه و پیکهاتنیان چی یه و خانه کانیان چی یه و جوّرو کاریان چی یه و پیتابدن چوّن رووده دات و بوّ ماوه یی چوّن ده بیّت، و لیّکده ره وه کانی قور ئان سه ریان سورما بو و له لیّکدانه وهی (پارچه گوّشتی جوراوی دروستکراو دروستنه کراو) را لم المحلقة و به مای که خانه کانیان دوّزیه وه و کاری هه ربه شیّکیان به ده رحست، و به چاوی خوّیان بینینان نه و شتانه ی که سپیرم له سه ری دا هه تی ده گریّت له ره گوشتی خوراوی دروستکراو که رجنین) له و شیاد دروست ده بیت و پارچه گوّشتی پارچه گوّشتی بارچه گوّشتی بارچه گوّشتی بار و که پاراستن و خوّراکدانی پیده سپیری به م دوّزینه و هیه زانایان جوراوی دروسته کراو که پاراستن و خوّراکدانی پیده سپیری به م دوّزینه و هیه زانایان زیاتر ملکه چی خودا بوون، که خودا نه م ملکه چی یه ی تایبه تمه ند کر دووه به به نده زاناکانیه وه نه ی حه یا نا!

حهیران/ له پیناوی خودای مهزندا زیاتر بهخشنده کانتم بو بهدهر بخه.

شينخ/ ئهم هيلكهيه كهده بينته تنؤكيلك بههيواشيي و سستي لهشيوه دريز كۆلەكەدا دەروات پاش (۸) يان (۱۰) رۆژ دەگاتە مندالدان لـەويدا دەست بەدابەشكردنى خۆي ده کات زیاده زیاده، لـهدواي زیاده تاكو ههموو به شیك ثاماده بكات بوئهو رولهي كه پنی هەلىدەستىنت لەكاتى بىنكھاتنى (جنين) ياخود ئامادەيان بكات بۆ پاراستن و چاودىرى خۇراكدانىي (جنيەنەكە) و تنۆكەي ھىلىكەكە دەگاتە لانەي دوانىيە كە بۆي ئامادەكراوە به دیو اره که یمه وه ده لکیست و خانه دابه شکر اوه کان هه تدهستن به کاره مه زنه کانسیان ۴ بههاو کاری له گهل خانه کانی دیـواری مندالدان، لـه چـواردهوری جهنینه کهدا پـهرده لمدواي پهرده دروست ده كهن پهردهي په كهمي دهر كهوتووه كه چواردهوري ههموو حانمه و پمرده کانی تمری داوه، و به کیسمهی مندال (السملی) ناودهبریست لهولایسهی كەبمەديوارى مىندالدانەوە لكىاوە كردۆتىيە ھۆكسارنىك بىۆ خۆراكىي سىمرەتايى.و دروستبوونی ویلاش ئمو لایمی که بمدیواری مندالدانموه لکاوه دهیکاته هؤ کار بۆ پاراستن و چاودیری (جهنینه که) ساوا شاراوه که، و پهردهی دوهمی ناوهوه که لهژیر (كۆربۆنمەوە) دروستدەبينت تاكو بەتمواوى چواردەورى جەنينەكە بىدات لىمدواي پەردەيــەكى شــلەيى كــە راسىـتەوخۆ چــواردەورى جەنيــنەكە دەدات تــاكو لەگــەل دووپهرده کهي تردا لهههموو کتو پر و کاردانهوهيه کي دهره کي، (جهنينه) بپاريزن تهي خودایه ئهم خانانه چهند ژیرو چهند بهئاگان بنز ژیبانی ئهم جهنینه، و لهههمان کاتدا خابهی، رینده و هره دروستکراوه کان) که جهنین شینوازی گهشه کردنیان دهداتی لەتنۇكىڭ بۆ پارچە گۆشتىكى ھەلۇاسراو بۆ چارچە گۆشتىكى جوراو

به و ریزبه ندیه ی که قور ثان ناوی ده بات، و له م گوشته جور اوه دروستکر اوه نه خشه هه نگره وه و به م کرو موسسومه تیکه نه یه وه له گهان جه نیسنه کاندا، ده سستده که ن به دروستکر دنی ئه ندامه کانی و سك و ناوه خنه کهی، وه ك چون په رده کانی پاراستن و چاو دیری و خور اکدان له خانه دروستکر اوه روو کاره کان و هه ندی له خانهی (زینده وه ره دروستکر اوه کان هه نده ست به پیکهاتنی ناوه خنه کانی سك وه ك گهده و ده سگای هماسه دان و میر کردن و روز بوون. و له لایه کی تره وه ده ست ده که ن به دروستکردنی ئیسکه کان هه ریه که له چوار چیوه ی پسپوری خویدا ناگاته مانگی دو و که نزیکه گوشته حوور اوه که بینته مروقی کی تمواو به همو و ئه ندام و ناوه خن و ده ماره کانیه وه ئه ی خودا چی ئه م خانانه ی فیری شه م کاره ی دروستکردنانه کردووه و به توانایی پنی به خشیون ،

داستانی ئیمان

ئهى حەيران، چەند بەتوانايە كاتىڭك كە ئەم مرۆقە تەواو دروسىت دەكات ئەم مرۆقە نەتوانايە لەدروستكردنى مىشىكدا.

حەيران/خودا چەند پاك و بېگەردە.

شیخ اسویندبی به خودا ، چه ند ژیر ن خانه کانی کوریوون و خانه کانی دیوارو وینالاش بز جه نینه ناز داره که و ، زؤر باش ده زانی که ساوا نویکه گهر بووه گزشتی جوراو و ثه ندامه کانی پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزراکدانی جگه لم پیگاکانی مژینی ساکاری دلزیه یی که پرووده دات له نیوان ریشوه کانی لا کزربون و گیرفانه خوینیه کانی مندالدان ، چونکه پیویستی جه نین بو خوین تاگهوره بیت زیاتر پیویستی بیده بین خوین که پیویستی به زور به ونی خوینه کهی زور ده بیت دیاتر

دەزانینت که خوي،ی دایك نابینت راستەوخۆ بەجەنین بگات بەلكو پیویسته ئەو خوینهی که دهگات بەجەنینه که پالیوراو بینت لەھەموو ئەو ژەھرو پیسیانهی که تیایهتی وەك چۈن ھەموو ئاژەلینك خۆی لىن رزگار دەكات.

پنویسته که وا نامیریکی گهوره دروستبکریت بو نهم پالاوتن و وه رگرتن و ده رچوونه له بنوان خوینی دایکی وه رگیر او و خوینی جهنینی ده رچووی ژههر اوی بو نهم مه به سته ویلاشی سه رسو و هینه رپیک هات که له له به و ریشه کانی (کوریون) و گیرفانه حوینیه کانی مندالدا دروستبووه به شیوه یه کی گیه نر او بیت به ناو کی جهنینه وه به هوی په پکینک که خوراکه بنه ماکان و نو کسیجین له ناوك بگویزیته وه بو وییلاش که خوی له خوینی ژه هر اوی دایك ررگار ده کات له پاشان به هوی په تکیکه وه له جه نینه که وه به ره وییلاش ده چیت له موولووله یه کی تر دا و نه و ژه هر وو پیساییه ی که له پیکهاتنی جه نینه و در وست بوه له و ویلاشدا کو ده بیته وه تاکو جه نینه که له سی تاریکیه که به ره و دونیای رووناکی و همو او شیری مه مك بچیت و بتوانیت به هوی سیه کانیه وه هم ناسه بدات و حور اك به هوی هم دو و لیوه کانیه وه میمونیت و بتوانیت تاوای لیدیت وییلاش ده پریت و بخور اك به هوی میمونیستی به و ویلاشه نامینیست، و به م جوره نه و په تکه له منداله که ده پخریت و ده رگای ناوك تاهه تایه داده خریت.

حەيران/ پاكو بيْگەردى بۆ خوداي مەزن.

شیخ/ ئهم ههموو به هرهمه ندی و ریکخستان و داهینان و نه خشه دانانه ی که قور ثان ئاماژه ی بنز کر دوون له پیکهاته ی مرؤف و شیوه پیدانی له هیلکه و تنزکیک و پارچه گوشتیکی ههانواسراو و پارچه گوشتیکی جوراوو ئیسك و داپوشینی، ویلاش و ناوكی، و شارام گرتن و، بهتواناكردنی بو كات و ماوهی دیاریكراوی خری له كهلینه تاریكه كاندا.

ئهمانه ههموو به گشتی له کاریگهری ریکهوتی کویرانهن ئهی حهیران. حهیران/ پاك و بیگهردی بو خودای مهزن.

شیخ/ ئـهی ئـهو خوشهویستیهی کـه هـهموو کهسیّك دلرفینن و سـهرخو شـده کات سوزیان دهیان سوتینینت ثایا بهشی رینکهوت له پینکهاتنیدا چهنده؟

نه و حوشه ویستیه ی که راده بو ریژه که ی دانه نراوه، و نه و ناگره ی که هه النه کراوه، ته مها بو مه به ستیك مه بینت که قور نان به جوانترین و ناسکترین و داناترین و دروسترین و شهره فمه نترین و ساکارترین و قوالترین و ده ربرین که ده فه رموییت (وَمَنْ آیاته أَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ أَنْفُسکُمْ أَزْوَاجاً لِتَسْکُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَیْنَکُمْ مَودَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلَكَ لَآیات لَقَسوْمٍ یَستَفَکَّرُونَ ﴾ السروم: ۲۱، نه م خوشه ویستیه ی که له کاردانه و هیدا سوزو هه ست لَه هه موو ثامیز رو دالیکدا دروستده کات و له دانیای یه که یه وه دانه و ایی و نارامی له هه موو دریک به خشنده ده کات. ده روونیک ده و دانیک به خشنده ده کات.

ئه و خوشه ویستیه ی که دووها و سه رله پیشال و ده زوله کانی لانکی ساواکهیان. دروستده که ن..که جوانترین و رازاوه تسرین و پیروز تسرین به خشنده یی خودایسه که به زینده و دره کانی تاسمان و زهوی داناوه.

كاتيك كه پياوه كه وهك درندهيمك رهوشت دهنيونني لـه پاشـدا دهبيّـته مرؤ فميّك و ئافرهتيش وهك بووكه شووشهيمك له پاشدا بهههشت دهچيّته ژير پيّيهوه.

ئمو هیلانهیمی که تارامی بالنی بهسهردا راده کیشتی و بهزهیی تیایدا گهشه ده کات و سور تیایدا گهشه ده کات و سور تیایدا گوشه که بارانهوه ی سور تیایدا گول ده کیات لهویوه پهرستنی خودا به بهرهه مدیّت، یه کهم پارانهوه ی راسته قینه دهست پیده کات بو داو اکردنی بارانی بهزهیی خودا بو سهر جگهر سوزه کانمان که خودای دروستکهر خوشهویستیه کهیان لای تیّمه له خوشهویستی جگهر مان زیاتر کردووه.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفاً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَّ حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفاً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَ

من الشّاكرين ﴾ الأعراف: ١٨٩، ثه و خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه وه فيرى خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه وه فيرى خوشه ويستيه ى منداله كانمان و هاوسه رو خيز انمان و دايك و باوكمان و كه س وكارو خوشك و برايان و دوستان و هاوسينكانمان بوين بو هه موو برايه كى هاو مروقيمان تهشه نه دهكات، ته نانه ت بو الماره لا وازيش كه چاومان پييان كه ويت كاتيك كه هاو ده و به چكه كانيان و و نكر دبيت به چه شنيك كه به زه يكه مان وه خته بمان گرينيت بويان،

ئه و خوشه ویستیه ی که له پیناویدا خودا هه مو جوانی به گشتی دروست کردووه و له پیساوی خزمه تکردووه الله نازایسه تی و له پیساوی خزمه تکردووه له نازایسه تی و به خشنده یی به دری و دوستی و ریزلینان و به سوزی ووته ی شیرین و ووتنی سرودو گزرانی و هونراوه و داتاشین و وینه گرتن.

به مانیه شی و آده را آنی که ته وین و خوشه ویست ده په رستیت بی ته وه ی برانیت که نه ناخیدا نه و که سه ده په رستیت که نه و نهینیه سه رسو پهینه ره ی به م خوشه ویستیه یی به خشیوین و نه سه ره وه که تیز بوونی ناره زوویه ک نه و خوشه ویستی یه ی که خود ا پینی به خشیوین و نه سه ره تادا وه ک تیز بوونی ناره زوویه ک نه کلامان ده ست پیده کات، و به خود ا په رستی کوتایی دیت پیم بالی نه که حهیران، به شی ریکه و تی کویرانه چه نده نه دروستکردنی نه م نیشانانه دا، و بوونی زور کردنی هو کار و هو کان، و پالپیوه نانی بو به رزترین و مه زنترین نامانج و ناوات؟

تایا شه مهموو سیستم و نهخشه دانانه سهرسودهینه رانه له دروستکردنی دوه هاست و سوزه غهرین ایه دروستکردنی دوه هاوسه و سوزه غهرینوی و استه و خون استه و خون استه و خون است و سوزه غهرینوی و دهسه لات داره زور دارانه بو دروستکردنی مروف له پشتی پیاواله و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی نافره تانه وه... و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی نافره تانه وه.

ئایا ُلهمانه به کاریگهری ریکهوتی کویرانهن ثهی حهیران؟

لرجیگا وشوینی جنوکا ندا (۲)

•		
	•	

شیخ/ ئهی ئهم (بیستنه) ئهی حهیران! که قورثانی پیروز لهگهلینك له ئایهته كانیدا لهگهل (بینیندا) ناویان دهبات که دهفهرموینت:

﴿هَـــلْ أَتَى عَلَى الْمَالِسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْوِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْمَالِسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً ﴾الانسان: ١-٢

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْشَا لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَابِصَارَ وَالْمَافِيدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ المومنون: ٧٨ ﴿ الَّـــذِي أَحْسَـــنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْمَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُــــلالَة مَـــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوُّاهُ وَلَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَأْبُصَارَ وَالْمَافَنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩.

ئه میستنه ئه ی حمیسران، به شی رینگهوت چهنده له دروستکردنی که لینه سهرسو پهینه و که کینه سهرسو پهینه و کانی له ده رکه و به ستنه کانی و له کلاو ریژنه و پهرده و ئیسکه کانی، و نهشکه و تویره و پهیکانی، و ریپچکه و رینگاکانی، و ده مارو په تکه به ستنه کانیان و له و شکه هه لات و ناو داره کانی و له پلیکانه و که ناله کانی و له پینچ په ناکانی و له کیسه و گیرفانه کانی و له به دو چه وه کانی ... ؟

حەيىران/ ئەم ئەشكەوتە سەرسورھىنەرە چىلايە كەلەئەشكەوتى جنۆكەكان دەچىنت لە پىنچى روتەختى دەريا ياخود ئەشكەوتى شەيتانەكان لەگومرى چۆلەوانيەكانىدا.

شیخ/ ئەي حەيران دوورنيت لـ بۆ چوونى ئەندیشە كانت، ھاوبەشى ئەو خەيالەت ئەكەم.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ بهزمانحالی تهجیسته و شهیتانه کان بۆتى وهسف ده کهم زور جار خهیال یارمهتیده ره بوده رککردن و به گهر خستنی عهقل.

شەيتاننىڭ لىمە شىيتانەكانى ھۆنىراوە وتىي: پرسىيارم لىم جىنۆكەيەكى كۆمەللەي سرودوستان كرد، لەكوئ نىشتەجنىت؟

وتى: ئىنمە دەفىرىن و سەمادەكەين لەنىپوەند ئاسمان و زەويىدا لەسەر بىال و رىشە ئەبۆلەكاسى د..

گهر وویستمان بحهوویینهوه دهچینه گویکه کانی ثهو مرفقه میوانداره به بهزم و کهیفی که ههندی جار بهشادییهوه پیشوازییمان ده کات و ههندی جاریش بهفرمیسکهوه.

وتم: وەسفىكى ئەم جىنىشىنانەم بۆ بكە بارودۇخيان چۆنە؟

وتى: من نەتوانام لە وەسفكردنيان، چونكە لەكون و كەلەبەرو كوچەو ئەشكەوت و پەنجەرەو كلاورۆژنـەكانى لـە نيشـتەجيكانى ئەجيـنەكانى دەريـا دەچىيت لــە قولـتريــن شوينياندا... و بيستن وەك بينين نىيە..

وتى: ينم ينهدهي يه كجار سهردانت بكهم تابيبينم؟

وتی: خوشی و بهزهیت هیننا، بهلام دوای نیوهی شهو وهره بنو لام، کاتیک که هاوریکهم له ناخی نووستندا بینت و ههستت پی نه کات.

سه یتانی هو نسر اوه و تسی: لسه کاتی دیاریکر اودا له به درده م گویچکی پیاوه که دا له به درده رگایه کی مه زندا که چوار چیوه کهی ده وری جیگای چوونه ژووره وه یه کی ته سکی دابوو ، له هیچ ده رگایه کدا ها و وینه م نه دیبوو له که وانه یی چه ماوه یی دا و له په تکو پیچر اوه کانیدا و تم: ئه مه سه ره تای سه رسو پهینه ره هه و تی پیچ کردنه وه مه دا بز بیسی هاو پیکه م ، ده بینم له ده رو ازه ته سکه که دا وه ستاوه ، له پشمه وه پر قشت و به دو ایکه و ته به رده میدا خوی حه شار داوه ناماژه ی بیده نگی کردم ، له پیشمه وه پر قشت و به دو ایکه و تم چووینه که ناته و هه روه ک ته هم روه ک توویک تیلیک و ابوو یه که به از به ره و ژوور و پاشان به ره و خوار له نیوه یدا ته سک ده بینته وه له پر وو ته خته که یدا شله یه کی زه ردی لینج هم یه ، کاتی گیشتن به کوتایی توویی ته نکی په رده ی ته پل به لام که میک چه ماوه ، و کاتیک له په رده که نزیک بو و مه وه هاو ریکه م، وه ک بترسی چرپانی به گویمدا و پینی و تم: تو لیره وه و پیگای نزیک بو و مه وه و روه و مت نی یه .

وتم: ئه مى تىن مىن هه دروه ك پيشه مى خوم ده چه ژووره وه، و سه باره ت به تو ده گه رئيسته وه و له كه له به دريكى تره وه ده ينيسته ژوورى چون ده بينت به ته نها بگه رينمه وه چ به يالمه وه باكونيك له م په رده يه بكه م. هه رگيز نه كه مى ئه و كاره بكه مى، گه ركردت گونچكه مى ئه م پياوه له كار ده خه يت و تو ره مى ده كه يت و بنى به شى چوونه ژووره وه مى ئه م جينگايه م ده كه يت بو هه تا هه تايه.

وتم: نهی رنگای دووه م له کویوه یه؟ وتی: دهرده چیت و له به رده م لیوه کانی نه م پیاوه دا ده وه ستیت گهر کرانه وه نه وا ده تو انی بچیته ژووری و کاتی داخستن هه ردوو نیوه کانی مهیواشی مهره و گهروی ده چین، و له ویدا که نالینك ده بینیت له سهری بوسراوه که نالی (ئوستا کیوس) ته نها رینگایه که گوینچکه به هه و اوه ده به ستینت، تو له ویوه ده چیته نه و هوله ی که له پشت نه م په رده یه وه دینت، ده بینیت چاوه روانت ده که م.

لهنیوهند تهم دیوارانه دا زنجیره ئیسکی سهرسورهینه رهه تواسراوه، که یه کینگ له و بیسکانه نه شیوه ی چه کوشه و دو وه م ئیسک نه شیوه ی سندانی ئاسنگه ردایه و سیههم نه سهر شیوه ی ئاوزهنگی رینی فهره نگیدایه که ههمو به یه کهوه لکاون، شیوه چه کوشیکه ده کیست به یه ده ته یه ده که وه و ده چیته نیوان ههر دو و چینه که یه وه و پیوهیان ده به ستیت و به ده که سو ساوه وه ی ژو و ره که راده کیشیت به شیوه یه که وای نیده کات که نه ناوه و مینکه یونه که نیوان ههر دو و تو تر بیست و ناوزه نگی شیوهش ده لکیست به کونه هیمکه یه که ی به را مبهری، به لام سندانه که نیوهند یکه نه نیوان ههر دو و ئیسکه که ی تر دا مهموی ئیسکی حیاکه ره وه به هه ردو و کیانه وه ده به ستریت به هاو ریکه م و و ت نهم ئیسکه همی و سرا وا به چین؟

و تى: ئارانىم بەلام ئەوەندە ئەزاىم گەر ئىنمەلە پەردە تەپلەيەكەيانەوە چووينە ژوورى ئەور ئەھ ئېسىكانە بەھنواشىي دەلەرىنەوە ئەي نھىننى چىيە كەوالەھەوادا ھەلواسراون؟

وتي: نازانم بهلام ئهوهنده ئهزانم گهر يه كيكيان نهما و ياخو د پارچه ئيسكه جياكراوه كان له کار کهووتن نهوا بیستن کزوو لاوازده بیت وتم نهی نهو کونه بازنه بیه پهرده بیه چی په و بو کـوێ سەردەکێشـنى؟ وتـى: ئەمـەيان رێـرەوى دووەمـە بۆ گەيشتن بە دەمارەكانى بيستن وتم چىي ھەيــە لەپشــت ئــەم دوو كوونــەوە، وتــي: ئــەو ھۆلەرووتەخــتە كۆتايىيــە ھەيــە کەلـه کۆتايى گەشتە كەماندا تېپىدا جىڭگىر دەبىين، كە مەزنىزىن و ئازىزتىرىن ھۆلە لەلاي خاوهنه کهی که زور کهلهبهروو بهرزایی و پلیکانهی تیدایه که مروڤی تیادا وون دهبیّت، و هدر لدبدر ئهمدیه که پینی دەووترینت (بیابانی ویلل)- واته توونی بابا) وتم: له کویوه بچینه ناوي؟ وتي: من له كونه هيْلكهيه كهوه ياخود له كونه بازنهييه كهوه دهچمه ناوي، بهلام توّ . ناتو انيت لييانهوه بچيته ژووري چونکه وهك دهبينيت بهپهرده داخراوه؟ وتم: كار چيپه؟ وتي: لـهم كاتـه دا هيچ ريْگايـه كم لانيـه بـؤت، بهتوورهييهوه وتم ئايـا لـه كاتي تـردا ريْگـا دەبىت، وتى: بەلنى بەلام بىويستمان بەكات و ھەلىنكى گونحاو دەبىت، وتم ئەو ھەلە چییه؟ وتی ده گهریین به دوای مرؤفیکی شاعیردا که خولیایی مؤسیقا بیّت، تؤ ده چیته لای و چهند بهیهته هونراوهیه کی پیدهبهخشینت کهتهنها بو ستران و گورانی بگونجینت و منیش ده چم بو لای چهند تاو ازیك كه بگونجین له گهل ته و بهیتانه دا فیرده كهم گهر هۆنراوه كەي تۆ ئاوازەكەي منى بەدل بوو ھەردووكيان كۆدەكاتەوە بەمەش تۆو لە ئاميزم ده گریت و منیش له ثامیزت ده گرم، و دهبین به یهك و دهتوانیت له گهالما بییته پیروزگای ساىانەكان.

وتم ثمو شاعیره ی که من شهیتانی ثموم که گهوره ترین شاعیره به لام سرودوو گورانی نازانیست وه گئی تسفر فی ده کهیست، و کسی شهم جنوره هونسراوه به دابنیست؟ و تسی شاره که مان بنی به ش نیه لهم غوونانه به لام ثموه ی بوی په خسا ببیته شاعیریکی به هره مه ند نایه ویت ببیته گورانی بیز. و تم: ثهمه ت چون زانی؟ به زهرده خه نه یه کی مه کراویه وه و تی نایه ویت به می براده ره و زانیم که ثیمه له گوین کهی داین چونکه هونراوه و گورانی زور باش ده زانیست گهر چی له خه لکیشی بشاریته و هم: چیته لینکو لینه وه و توژینه وه کانمان لئی نالور ده که بیت .

وتی: نهترسم گهر به ناگای بهننم تووره ببینت.. وتم گوینی مهدهری من له کاتی خهونه کانیدا چهند بهیته شیعریکی گریاناوی پیراده گهیه نم و که به ناگا هاته وه دهیالیته وه، تؤش له گهروویدا سه مای بوده کهیت و نهویش دهیکات به گورانی.

و تی: بؤچی هۆنر او هې گرياناويت بۆ هەڭبژارد؟ وتم: نابينيت تەمەنى بەرەو پيرې دەروات، و زۇر ھۆنىراوەم بەگونىي ئەوانەدا ووتىووە كەپىيان لەرۆخى قەبرە بەلام تەنھا تهم هو نراوانهیان لاپهسهند بووه که رازوو گلهیی و سوزی لاویهتی تیابووه. شهیتانی هزنراوه وتيي: همهوو نمهوو، پياوه كه به گريانهوه به ثاگا هاتوو لهبهر خويموه بهيته هۆنىراوەكانى دەووتەوە، ئەوەندەي پىنى نەچوو گويىيسىتى وورتە وورتى بەيتە ھۆنراوەكە بوويىن بـه ثـاوازەوە، بـهم شـيّوەيە ھـەردووكمانى لـه بازنەيـەكدا كـۆكـردەوە، ھـەروەك و ویستمان پهك گرتني لهنیّوان ئیّمهي ثاوازوو هؤنراوهدا كرد، بهیه كگرتووي دهرپهرين له که نالی گهرووه و و و و بنگهیهی که تیایدا بوویس که هۆلنی گویچ کۆلهی ناوهراسته، به برادهره کهمم ووت: ئيستا له چ کونيکهوه بچينه هۆلى بياباني ويل؟ وتى: ئهم دوو ريسرهوه ههميشه بهچه كووشه ئيسكيه كه لسيدراوون، به لام باشتر وايسه بەسەرپەرشتى ئەم ئىسكە ھەلواسراوانەدا بەرينەوە ، بەھۆى لەرىنەوەكانيان بچينە ناو پـهردهی کونـه هـیٰلکهیهکهوه، ثهمـه چـاکترین رِیْگایه بهم جوٚره رِوْیشتین تا خوٚمان دیتهوه نه كەلەب درە شىيوە ھىلكەيە كەداك لەدىوارە كانىدا چالو كون و سىتاق ھەبوون، لەيەكىكىانەوە چووين ژوورى لەكەناڭ شسىيوە ھىلالىيەكاندا خۆمان ديتەوە كە تىيدا دوو که نال همیه به کیکیان له شیوهی شاقولی و تمویتر یا تاسنوییه، و له کهله به ره کهوه چىوويىە ھۆللىنكى سەرسىورھىنەر كە شىيوەيەكى خەللەزۇنى ھىەبوو... بەھاورىنگەمم ووت:بەراستى ئۆ لەوۋتەكەتدا زيادە رەويىت نەكرد كە ووتت جى و رېمان وەك جى و ريني ئەجينەكان وايە و ئەم ھۆلە چيە كەلەقاقلە جنۆكە قەوقەعى حەلەزۇن دەچيت؟ . و تي: بهههاله دا نه چو ويت. و ئهو انيش ههر قهو قه عه ناوي ده به ن، پيدا رؤيشتين که پنکهاتبوو لهسهنتهرینکی تهوهرهیی لهشیوهی سیتوون و کهنالیک کهبهدهوری پایه کهدا دەخولايمەوە لەشىنوەي لوولېنچى دۆرىلىندا كە بىز دووخول يان زياتىر كە بىد رِووتهختيكي تهنك ثهم كهناله ثه كاته دووبهش به شيكيان ثيسكي بهشه كهي تري . پهردهيييـه، و كهناله كـه به گومـهزينكي داخـر او كۆتـايى ديــت كهبريـتييه لــه ســهري قەوقەعەكە (ھێلكە شەيتانۆكە) بەيەكێك لەكەناڭە لىوولپێچە بەچەكوش لێدراوە كە بەناو کون و کهلهبهره که دا رِوْشتین تا گهیشتینه سهری قهوقهعه که بینینمان ئهو بهشهی که ئېمهي تياين بەلېداني بەشى دووەم دەنگ دروستدەكات بەھۆي كونېكەوە كە دەكەوپتە

۱ جارونو، په پنجگه

نیوان دووبه شه کهی له سه رقه وقه عه که دا، له ویوه دابه زین بو به شی دووه م تاگه یشتینه کونه بازنه یه که همروه ك له مه و پیش باسکرا به هاو پیکه م ووت گه راینه وه ثه و جیگایه ی که لیوه ی ده ستمال پیکرد، و تی: به لای ئه م دوو پلیکانه ی ناو که ناله لوولیی چه که یه کیکیان به پلیکانه ی کون و که له به رناو ده بریت چونکه به لیدانی (کون و که له به ره که) ده نگ په یدا ده کات و دووه م به (پلیکانه ی ته پلی) ناو ده بریت، چونکه به لیدانی ژووری ته به لی له کونه بازنه یه که وه ده نگ دروستده کات و هه ردوو پلیکانه که له لووتکه ی قه وقعه که له یه که ده ده ن و ده نگ دروست

ده که د، و نمو روو ته خته ی که بینیت به شیان ده کات به (ته خته ی لولپینچ) ناو ده برینت و نیوه نیسکیکه ی له ده هلیز دا ده سبیده کات، و شله یه کی رون ده رژینیت، که به (لیمه ی ده ره وه) ناو ده برینت، و نیوه په رده بیه که ی بریتی یه له کوپه له یه کی په رده بی داخراو، ئه ویش دو و باره شله بی تیدایه که به (لیمه ی ناوه وه) ناو ده برینت، و نمه کوپه له یه له مه ده و ترینت مه شکه، و به وی تریال ده و ترینت تو و ره گه، و مه شکه که به لیندانی که ناله هیلالیه کان ده نگ در و ستده کات که دو و ژووری بچوو کی تیدایه که له کاربونی کلسی پیکها تو وه که شیوه ی کریستالیان دو و رو رو وه وه به (دو و ژووری گویچکه له) ناو ده برینت و شهیتانی هونراوه و تی ده هاوریکه م و یستی دریژه به وه سفکر دنه که ی بدات و تم: به سه، به سه، سویند بی به خود اوه سفه که ت میشکی پر کردم و چاوی لیک کردم و هوشی نه هیشتم له م جیگه یه دا که به راستی له حینگه ی خویایه تی به بیابانی ویل ناو برینت ای به لام به کورتی پیم بلی نه م به به و د در زوه و و ردانه چین که له هم مو و کون و که له به مریکدا هم نو له که ناله کان و در زوه و و ردانه چین که له هم مو و کون و که له به ریکدا همه نو له که ناله کان و در زوه و در زوه و در داده که دا مه له ده که نو له این و شهیه کاندا نو قو و مه و در نود و ده ده ده ده که دا ده له ده که نو له ناو شه به کاندا نو قو و مه و در نود و ده ده ده که دا ده که ناله که کان و در زوه و در داده که که دا ده که ناله و که که دا ده که دا ده که ناله و که که دا ده که دا ده که دا ده که دا ده که ناله و که که دا ده که دا دو که که که دا ده که ناله ده که دا دو که که دا ده که دا ده که دا دو که که دا ده کورت که دا دو که که دا ده که دا ده که دا دو که دا دو که دا دو که دا که دا دو که دو کورت دو که دا دو که دو که دا دو

وتى: ئەمانىـ ھەندىكىيان دەمارو شاخوينبەرن و ووردەكاريەكانىيان كـ نوقمىي شىمىيەكان بوول لەكەناللەكان و قەوقەعەكەدا ھەموو دەمارى بىستنين كە بەرەو دەماغ دەرۆن و دەنگ بۆ مرۆف دەگوينزنەوە، و دەبىتى بۆچى بىتى ئەم ھەموو ئىسك و كون و كەلەبەرو كەنال و لوولپىنچ و قەوقەع و پلىكانەو پەردەو رووتەخت و دەھلىزو شلەو يەردەو... ھىد؟

ئەوەندە نەس نەنوۇ گەر دەمارەكانى بىستى لەتەپلىدا بوەستايە. كەلەرىنەۋەي دەنگى ۋەردەگرت ۋ نەرەۋ دەماغى مرۇقى دەگواستەۋە؟. وتی: سهبارهت به شارراوهی نهینییه کانی هیچ نازانم تهنها ثهوه نهینت گهر یه کیکیان تیکبچینت یاخود دابخریت و یان له کاربکهوینت بیستنی ثهم پیاوه دهوهستینت و له کارده کهوینت و لهقرهو بره ده کهوینت.

شهیتانی هوسراوه وتی: پیش ئهوهی هاورینکهم ووته کان تهواو بکات له که مالی ئوستاکیوسه که هاتبوومه ژووری چوومه دهرهوه، به سوپاسهوه به جیّم هیشتوو پیّم ووت: بهراستی ئیّمه له مالیّك له ماله کانی ئه جینه کاندا بووین؟.

حەيران, بەلام داىايى چىيە لەدروستكردنى ئەم ئاميرە ئالۆزە سەرسورھينەرەدا؟

شیخ , به کورتی پین اده گهیه نم گهر نه م پؤلین و رین کخستنه داری شراوانه نه بووایه که له ده روازه یه کی ده ره کیهوه ده روات و به (سه کن ناو ده برینت بن نامیری (بیسه ر) به ره و (په رده ی ته پلی) بن (گوینچکه له ی ناوه وه) و له ده ما ره کانی بیستندا کوتایی دینت هه رگیز چاوه روان نه ده کرا، نه م ده نگانه به و شیوه تینگه یشتوویی ه بگویزی ته وه بن ده ماغ، نه م هه موو به رزوو نزمی و پینچاو پینچه و کون و که له به ره پینچاو پینچه و هونه ناویه که کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که ستر اوه کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که به ستر اوه کان و به رزی و نرمیه کان و به مده و اسر اوه کان و ته خته لینکدر اوه کان و په رده و رده کان و به مرزی و نرمیه کان و شله مه نیه وه ستاوه کان و کیسه ته نکه کان و په رده و رده کان و همه موو دروستکر او دارین راون له پیناوی به رز کردنه وه ی بلاوبوونه وه و له رینه وه کانی ده که شیرویه ک که بتوانیت به رزو نزم بکات وه ک خوی ده یه ویت تاکو نامیری بیستن ده که موو کتو پری و شه که تو راکاویه که بیاریزیت به مه شده ست به سوزی گورانیه که نه همه موو کتو پری و شه که تو راکاویه که بیاریزیت به مه شده ست به سوزی گورانیه که ده که ی زیاتر ده بیت.

حهیران/ مین لمه و باوه ره دام که شهم تامیره بنی همووده دروستنه کراوه و دهرکسی سودمه ندی له به شه کانی ده کهین، به لام له شیخی گهورهم ده پرسم ثهو دانایی یه چی یه لمه دروستکردنی ثهم ریکخراوه ثالززانهی له تیسك و روته خت و کونو که له به رو ده رکه و شله مه نی و قه و قه ع و که ناله و پلیكانه کان؟

شیخ اله (ریکهوت) بپرسه که دروستکمری ثهم ثامیره سهرسو هینهرهیه. حهیران / پهنا به خوا لهم گومراییه ثاشکرایه. شیخ گهر باوه رت به رینکه وت نی یه، له خانه کانی پارچه گوشتی جوور او بپرسه که گوینچکه ی دروستکر دوه، و اده رده که وینت شهم پارچه گوشته ژیر و ده رکه ر و دانا و زانابینت به سرووشتی شته کان و تایبه تمه ندی و سیستم و نهینی یه کانیان...

ده زانیت که ده نگه کان به هوی شه پؤله کانی هه و اوه به نیمه ده گه ن نه م شه پؤلانه تیایاندایه زور تیژو سه ختن و تیایاندا هه یه لاو از و سوك و نه رمه، و هه ندیکیان به شاقولی دیس و هه ندیکی تسریان له لاوه دیس، که جالایی گویچکه ی در و سستکر دووه، و پیکها ته یه کی کر کراگه یی هه بیت نه نیسك بیت و نه گؤشت، پینچراوه و نه رمی له خو گرتیت تاکو شه پؤلی ده نگه کان له پینچراوه وه بگه رینه وه بؤ به شمی نه رمی تاده گاته تامیری بیسه ر، و ده رانیت نه و پایه ی که ده نگه کان هه لده گریت له و انه یه گیزه لوکه یه کی توند و تیژ بیت له و انه یه له گه ل خویدا شتی ره ره رمه ند هه لیب گریت له خاك و خول و میکر و ب، له مه رئه وه وای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یه کی چه ماوه یی که و انه یی هه بیت به ره و ژوور، و له به رده رکه که یدا په رژینیکی له مو و بو کردووه و له ناویدا لینجی در دردی میویی هه یه، و به هوی چه ماوه یه که یه وه خوی له زه ره مه ندی به رزین و لینجی زه رده مؤمیه که یه وه خوی له زه ره مه ندی به رزین ترده می نور ده مؤمیه که یه وه خوی له زه ره مه ندی به ریزینت.

دهزانینت که همهندی لهدهنگه کان نهرم و بهچرپهن، لهبهر ئهوه تامیری بیسهر شیوهی ئهشکهوتی پر لههموای لمخز گرتووه تاکو ببیته هزکارینك بز بههیزکردنی دهنگه کان و دوو ئمهوهنده کردنسیان بمؤ دهنگدانمهوهیان بمهو جنورهی کهلهگهرماو ئهشکهوته کاندا گویبیستی دهبین که له کهناریکی دهنگی لاواز دهنگدانهوه دروست دهبینت.

دهزانیّت که پهردهی تهپلی شپرزه چاکترین رِهقه ئهندامه بز گهیاندنی دهنگ لهبهر ئهوه پهردهی تهپلی و پهردهی کونه هیلکهیی و پهرده کانی تـری لـه گویّکـهی نباوهوه دروستکراوه.

دهرانیّت گهر رِهقه ئهندامیّکی بچووك لهلایه کی پهرده شهرزه بهستراوه که چهسپیّنرا لهرینهوه کانی دهنگ بهباشترین شیّوه ده گویّزریّتهوه، و زنجیرهی پارچه ئیّسکه ههاتواسراوه کهی دروستکرد. و بهستیهوه به پهردهی گویّ و پهردهی کونی هیّلکهیی.

دەرانئىت ھەموو رەقە ئەندامىئك بەنسئوەندئكى جىياواز لسەخۆى دەوردراوە لەناوەرۇ كەكەى خۇيىدا لەرپىنەكان تىود تىر دەنئرئىت وەك لىەناردنى لەرپىنەوەكان بىۆ چواردەورى واى لەسنى پارچە ئئىسكەكە كىردوە كە ھەلواسراو بئت لەھەوايەكدا كە چوارده وری گرتبینت تاکو له ئیسکی سهری جیابکاته وه و دووباره له رووته ختی نوولیی پیداده که رووته ختی نوولیی پیداده کاره یکردووه به شله یه کی جیاو از له خوی چوارده ویداوه تاوه کو له رینه وه به به ده و امه کان له ئیسکه کان و رووته خته لووله پیچه کا نه گواز رینه وه به فرسکه کانی سهر و له ناو بچن.

ده زانینت که زنجیره ئیسکه کان دوو چاری ههندی شت دهبن که له کاریان ده خه ن بؤ گواستنه وهی ده نگه کان له په ردهی گویوه بو په ردهی کونی هیلکهیی ههر لهبهر ثهوه کونی بازنهیی دروستکردووه و به په رده یه ك دایپؤشیوه کهیار مهتیده ر بیت بو گواستنه وهی ده نگه کان بو گویکهی ناوه وه.

وای لمهموردوو کونه کمه کردوه کمه ریّگه کمهان پلمیکانهیی بسن بموّ چوونه نماو قهوقهعموه.

هه ردوو کپه له ی په رده داری پر لیمنی دروستکرد و لهیه کیکیاندا هه ردوو په رده ی دوو گویچکه که ی له سه ریه ك دانا، تا کو به هنری ده نگدانه وه یان له رینه وه ی ده نگه کان ریاد که ن و له سه رو ئه مانه شهوه ده زانیت، ئه و خانانه ی که هزشمه ندن و ده رکه رد ئه ی حمیران، که و اهم و ایاله په ستویه کی ده ره کی توندو و تیژ و رالی هه یه له سه رپه رده ی گوی و زه ره رمه ند ده بیت بنری گه ر به رامه و نه بیت له گه ل ئه و هه و ایه ی له ناو گویکه ی نو هندا هه یه و ده بیت به به رده و امی ها و کیش و یه کسان بیت له گه لیدا له پاله په ستزی هم و او پله ی گه رمایدا وه كرتنی قو و ل

و دوورودریشودا و گهر کونه کانی لوت و دهم داخراویی پهرده ی گوی ده شپرزی و له کاتی هه ناسه دانه و هدا به ره و ده چه میته و ه و له کاتی هه ناسه و هر گرتندا به ره و ناوه و ده چه میته و ه و له کاتی هه ناسه و هر گرتندا به ره و ناوه در و ستووه ، مه مه شبستان ناریک ده بیشت هه رله به و ئه وه لووله ی تؤستا کیوس در و ستووه ، و له و ینوه هه و ا ده حاته ناو گویکه ی ناوه نده و ه و له هه مان کاتدا و ای له م لوو ه تؤستا کیوسه کر دوه که ده نگه کان رون و تا شکر ا بکات و ه ک چون کونی تامیره مؤسیقیه کان ده نگه کان تا شکر ا و ره و ان ده که ن و هه روه ها کر دویه تیه ریوره و یک بود ده ها ها و یشوی شبه ی ناویه رده ی گوی .

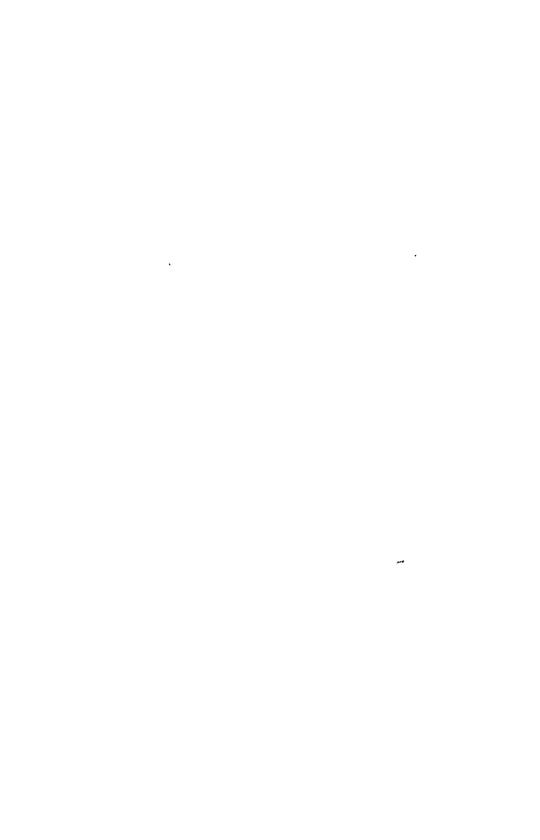
ئایا حانه کانی ئهم گوشته جور اوه ژیرو ده رك کهرو داناو زاناو بهتوانا، که توانای ئهم همهموو سهینی و تایبه تمهندی و سیستمانهی بزانن کهزانایان به ده ریانخست دوای ئهوهی چه نده ها چه رخ به سهر دروستکردنی مسرو قدا تینپه پی، ئامیری ئالوزی گویمی به پینی پنویستیه کانی ئهم نهینیانه دروستکرد.

حهیران/پاك و بینگهردي بن خوداي مهزن و داناو زانا و به توانایه. چهند پاك و بینگهرده.

شیخ/ به ننی چهند بینگهر دو مهزنه ئهی حهیران.

مه مرت له بين ثاكايان لسن ثهوانه ى كه ﴿ لَهُ سِمْ قُلُوبٌ لا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنَ لا يُبْصِسرُونَ بِهِا وَلَهُمْ آذَانٌ لا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَلْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُ أُولَئِكَ هُمُ الْفَافُونَ ﴾ الْفَافُلُونَ اللهِ ال

زمانت ببارنزه (۳)

حەيىران/شىنخى گەورەم ئەمشەو دەيەويىت سەبارەت بەچ ئايەتىنك لە ئايەتەكانى خودا باسم بۆ بكات؟

شيخ: سەبارەت بەچ ئايەتىكى خودا دەتەوەيىت باست بۇ بكەم؟

هـموو ئەندامـەكانى لەشـت ئامـاژەي بوونـي خودا دەكـەن، چـونكە ھەرچـى لـەتۆدا دروستیکردووه رازاوه و ریک له پیکهاتهو ریکخستندا، بهرزی کار و ووردی ههلسمنگاندنی شیاوه هاویه که و لـه ثامانج و جولهدا و گهر به کهمترین تـهندام بیّنه بهر چاوت وهك موويمك و سمرهنينؤ كينك و ياخود ممزنترين و ترسنا كترين ثمهندام وهك چاوو گویچکه و دل و جگهر و گهده و ریخوله و زمان و لیو وهیان نه و شتانهی که به چاو نابینزین له ملیزنه ها خانسه و دهمار که زور سهر سور هینه رترو رازاوه ترن لەنھىنى يەكانىاندا بەلام ئەي جەيران بەكورتى ئەو ئايەتانەت بۇ باسدەكەم كەخواي گەورە و كاربەجى خۆي ھەلىبىژاردوون، و لــه قورئـاندا زۆر ئاماژەيان بۆ دەكات تاكو بهانگهی برهر بهیننیتهوه لهسهر بوون و توانا و کاربهجییی خوّی، بهبی وهسفکردنی ئهو ئەندامانىمى كەئمو سىمردەمە ناويان نەدەزانىرا، نەخوازە كارەكانيان گەربمانەويىت ئەي حەيىر ان لىەم گفتوو گۆيە دا باسىي ھەموو دروسىز كراوەكان بكەين كەخودا لىە ئىيمەدا خستزیهوه لـه تـهندامي گـهورهو بچـووك و شمارراوهو بهدهركـهوتووهكان، هـهموو نووسراوه کهت سهرهو ژیر دهبوون که دهمویست بیکهینه ریپیشاندهریک بو باوهر هینانت بمهزى بهانگه كاني قورئان و نوسراوه گهوره كاني بواري پزيشكيو تۆژەرەوەو سوودي ئەىدامەكان ھەرگىز لام وانىيە كە تەمەنم بەباسكردنيان ماوەم بدات، و ھەروەھا كاتى تەرخان كراويش بۆ تۆ نىيە كە بەشت بكات تەنھا ئەوەت بەسە كە سنگت فراونكات بۆ لیْکوْلینهو هو گهران بهدوای داناییه کانی خودادا کهلهخوّت و ئاسوّ کاندا ههیه. ده شینت یه کینك بینت له وانه ی که فه رمووده ی خودایان به سه ردا ده گو نجینت که ده فه رموید و دایان به سه ردا ده گو نجینت که ده فه رموید و به رموید و به رمانخالی الله و عَمِل صالحاً و قال إنّی مِن الْمُسْسلمین فصلت: ۳۳، و به زمانخالی (جسر) باسی چاوم بو کردیت، و هه ندینگ له ایه ته کانی قور نانم بو باسکر دی که سه باره ت به ناسو کان ها توون له پاشدا لاماندایه باسکر دنی هه ندینگ له و نایه تانه ی که له سه رخوت ها توون، باسی بینین و دروستکر دنی جه بینم بو کردیت له مندالدانی دایکیدا و نیستاش باسی زمان و لیوت بو ده که م.

حهیران/ بهلام من وای دهبینم ثهم دوو ثهندامه ماسولکهیییه بچووکه شایهنی ثهوهبی که شیخم له باسکردنیاندا ماندوو بکهن.

شینخ/ حبودا لیمقورئاندا ناویبان دهبا تباکو بسیانکاته بهانگه بمؤ بموون و توانبایی و کار مهجیٰیی خوّی، کهچی توش به کهمیان دادهنیّیت؟

حەيران/ پەنا بەخوا.

شیخ / رمانت بگره نهی حهیران، و ناگادار به گالتهت به پازاوهی پازاوه کان نهیهت، په رستگارو په رستکایه که خاوه نی چوار وه زاره نه، گه رپاراستت نهوه پاریزراو ده بینت و گهر زمانت به ره لاکر د نه و ازه ره ره مه ند ده بینت، و گهر خواردنت دایه نه ویش مخواردنت ده داتنی، و گهر بیدوینیت نه تدوینی و گهر پرسیاری لین بکهیت فیرت ده کات، پیش نهوه ی بزانی نهینی دانایی له جورایه تی و کارو پیشه کانی و گو پاندنی پیت و وو ته کانی و رمیزه ی مهمیله کانی، و جیاوازی جواله کانی له نیو هه ردوو لیو و مه لاشود دا، و جیاکردنه و ده ماره کانی و بوونی به رده و امی و ناسانکردنی لیك تیایدا.

حەيران/ نەمدەرانى ئەم ماسوولكە بىچووكە خاوەنى ئەم ھەموو پلەو پايەيە.

سیخ/ ههموو نهندامیکت له نهندامه کانی ههست نهی حهیران یه ک کاریان ههیه، ته نها رمان به بیت، چاو بر بینینه، گوییچکه بر بیستنه، لووت بر برنه، و سهری په نجه کانت ریاتر له هموو نهندامه کانی تری پیستی ههست به لیخشاندن ده که ن، به لام نهم زمانه رینکه و ت وای بر ره خساندوه که ببیته ، نامیر بر چیز کردن و جووین و قوتدا ههر سکردن و ههستکردن و خشاندن و قسه کردن، و بو نهوهی ببیته نامیریک بو چیز کردن، رینکه و مهمیده ی له همر دوولای رووته خته کهیدا را خستووه تا کو خواردن عربیتو بیگهیه نیته دهماره بلاو بوه کانی ناوه وه ی و ههروه ها رینکه و ت ناره زوی کردوه که دو و جور لهم مهمیلانه

تایبه تمهندن به چیز کردنه وه به بی هه ستکردن به کرداری لیخشان، تاکو تیکه ل نه بن به مه ش به وه ستانی یه کیکیان کاری ئه وی تریان تیکبچینت گهر هه مو و هه سته گشتی یه کانی تری مرؤ قیلک نه مینیست شه و ا هه ستی چیز کرنی به به ده و امی بمینیست، یا خود به پیه و انه و ه چیز کردیی نه مینی و هه سته گشتیه کانی تری بمینی.

له سهر قهوه ی که قهم مه میلانه خواردن نامژن تبا تواوه کیان شیکار نه بن، ته نها له مانیکدا که رمان شیدار بینت ریکهوت قاره زووی وابوو، که زمان به پهرده یه کی ده رووله یی پر له کیس داپؤشینت و چه ند رژینیک به سهر لیکه رژینه کانی تردا، و گهر و انه بووایه رمان سه توانا ده بووله چیز کردنی خواردندا و تسه نها ده بتوانی هه ست به نیخشاندنی خواردن بکات، و ده توانیت له خوتدا قهم کرداره هه ست پیبکه یت.

کاتیک تووشی هه لامه تبیت و زمانت ووشک بیت هه ست به چیزی خواردن ناکهیت گهر تواوه شیست، و لهبه رئه وه ی خواردنه کان چیزه کانیان جیاوازه و لهبه یه گهیشتنیاندا هاوه لیی و دوور که و تنه وه ههیه، رینگه و تاره زوویکر دووه که ئه مهمیلانه به راده یه کی کهم جیاوازین له چیز کردن دا و توانای پاراستنی ههندی هه مندی چیز کردنیان بمینی هه مهندی هه پیشتکه ره چیز کردنیان بمینی نه نانه ته پیشتکه و هی در به هیزی ئهمه وه یه چیشتکه ره لیها تووه کان جو ره ها خواردن تینگه لاو ده که ن و لهبه رئه وه ی زمان به گویزه ی جینگا و کاره کانی پیویسته زور هه ستدار بینت، تاکو پاروه که بهووریت و ئه ملاو لای پینکات مهشی حواردنه که به ماو هه موو ده م و دداندا بگویزیته وه و به هوی هه ستیاریه زوره که یه وه حوی ده باری بینکات به شی حواردنه که به ماو هه موو ره ره ره ره مهندیک وه ک سوتاندن و داخ و تیز و تینه الی چینه رو حوی ده باری، ریکه و تو و ای وویست که مهمیله ی تایه تی هه بیت بو هه ست و لیخشاند دم روک باسکرا، و ئه مهمیلانه ده روک هی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری رانه و در و دی هه ستیاریدا ته نها ئه ملاولاکانی په نجه ی گه و ره نه و هه متیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری رانه و ردی هه ستیاریدا ته نها ئه ملاولاکانی په نجه ی گه و ره نه و هده ستیارن ده که و نه و نه هملاوئه و لاو سه ری رانه و در دی هه ستیاریدا ته نها ئه ملاولاکانی په نجه ی گه و ره نه و هده ستیارن .

نه بسه رئه وه ی زمان ئامیریکه بو جوویس و قوتدان به کاردیست ریکسه و ت و ا ئاره روویکردوه که ماسبوولکه که ی زور زور پته و بیست، چالاك و ووریا و لیکاوی رزینه ری لیك و لینجاوی هه بیت، و گهر و انه بووایه نهیده توانی کاری جووین و قوتدان ، بکات ... ته بها زمانه که بتوانیت یاری به پاروو بکات و بیجوریت و به هوی لیکه که یه وه بیکات به همه ویر، گهر جووینه کهی ته و او بوو شیاوی قوتدان بوو ئه وا به هوی لینجیه که وه لوولىيدەدات و پالـه پەستۆى دەخاتـه سـەر لـهنينوەند هەردوو رووتەخت و مەلاشوويدا و بەتووندىيىيەكـەى خۆى پالپينوەدەنينت و خل دەبينتەوە تاكو لـه كـەوانەى مەلاشوو تيەرينت، بەم شينوەيە قوتدان لـەژير وويستى كەسە خواردنەكەدا نامينينت.

لهبهر نهوهی زمان، نامیریکه بو ههسکردن ، پیکهوت وای ویست و ههرسکردنی خواردنه کان به گویسره ی په گهزه کانسیان لهیه که جسیاو ازبن ، ههندیک بیان له گهده ده ههرسده کرین، وه تیایاندا ههیه لهریخو لکاندا، تهنها شینک همیه لهناو نهم خواردنانه دا که مویش نیشاسته به گهده دا ههرس ناکریت، به لکو پرژینه کانی ناو گهده ده بنه پیگر بو همرسکردن و نه هیشتنی گورینیان، ههربویه پیکهوت و اثاره زووی کردووه که ته مها ریگایه ک بو گورینی نهم نیشاستانه بو شه کر، به هوی لیکهوه بیت، و گهر زمانه لیکاوییه نه بو ایه که کیل به پارو ده کات و ده یکاته ههویر، ههرسکردنی نیشاسته پووی نهده دا که گرنگرین خوراکه.

لهبه رئموه زمان تامیریکه بن قسه کردن وهك دهزانیت ودهنگه کان لـهژووره کانی قور گهوه دهینه دهری، و لهبه رئموهی ژووره کانی قور گ بهتهنها ناتوانن دهنگی ههموو پیته کان دروستبکهن به لکو بهتهنها کاری دروستکردنی دهنگی پیته بزوینه کان به بی پیته کانی تر.

همربزیمه رینکموت و ۱ تارهزوویکردووه زمان له گهل دوو لینوا دروستبکات تابینه . تامرازینك بو برینی همواوو دهر کردنی دهنگی پیته نهبزوینه کان و گهر وانهبووایه تموا راستهی رهوانمان بو نهدهوترا، به تکو وهك تباژهل دهبوویس، دهنگمان دهرده کردوو دریژمان ده کردهوه، و تهنها لووره و باراندن یا خود ووژهو ژو قیراندن و یان حیلاندن و رهراندنمان بو ده کرا.

چـهند سهرسـورینهرن ئـمم رینکهوتانـه کـه زورو بسهك بـمدوایــهك و هـاورینکل و بهیه کگهیشتوون تاکو بتوانن ثهم زمانه سهرسورهینهره دروستبکهن.

حەيىران/ بەلىنى گەورەم راستە زمان ئەندامىڭكى سەرسورھىننەرە بەلام سەبارەت بەلىنو، تەنھا يارمەتىدەرن بۆ دروستكردنى ھەندى لەدەنگى بىتەكان.

شیخ / رازی دهبوویت ثهی حهیران گهربه بی لیو بوویتایه ددانت ریچ بووایه لیکی پیابهاتایه ته خواره و به ناسانی ته پ و تؤز سهرسنگی بگرتیتایه ، و میش به ناره زووی خزی به مه لاشوو ته وه بنوسایه. ئایا سوپاسی نهم رینکه و ته ناکه یت که به جو انترین شیّوه مروّقی دروستکردوه، و دوو لیوی داوه تی، ده م و چاوی پیرازاندو ته وه و دهمی پیدا پوشیووه و کردوّیه به رگریّك بو لیوی داوه تی، ده م و چاوی پیرازاندوّ ته و وه وه ی تیزا بیو نساو سی یه کانی و میش بیو مهلاشووی تا... هه ناسه ی به سوود له لووتیه وه وه ربگریّت وه زه ره ر مهنده کان له قور گ و گه روویه و ه دو و ربخاته وه.... ؟

ئایا سوپاسی رینکهوت ناکهیت که وا ئهم دوولیّوهی چه کدار کردوه به هوی هیزینکی همستیارو ناسکهوه تاکو به رامبه رهموو زهره راو داخ و سوتاندنیّك بوهستیّت، و له ژیر پهرده لینجه کهیانهوه رژینه ری لیکی پیداون تاکو به ته ری و شیّداری بیننه وه، و به ووردی دهماره وه به ستوونیه وه تاکوو همو و جووله یه کیان له کردنه وه و داخستن و پینچانه وه و گرژ کردن و خاو کردنه وه به وویست و هه لیژاردنی مرفیق خوی بیّت، و هه رساتیّك بیمویّت بیکاته وه و دایخات به هویانه و هه وا وه رده گریّت و ده یبریّت و ده نگه کان لای خوی ده هیایی ته کانی لیّوه در وست بکات.

و گهر ئهم ههموو رینکهوتانه نهبوونایه ئهی حهیران ئهم مروّقه جوان و قهشهنگ و رهوانمیْژو پاك و خاوینه ده گنورا بو مروّقینکی سیما بهدی ددان ریچی پیس و پوخل، و لیك دههاته خواری بهسهردهم و چهناگهو پوشاكیدا، و میش ومه گهز لهسهر لیكی كومهایاد دهبهست.

حهیران/ بزچی شیخی گهورهم ههرناوی رینکهوت دهبات وهك گالتهم پیبکات وایه؟ شیخ/ ئهی حهیران من گالـتهت پیناكهم، بهلام دهمهوینت تو بخهمه ناو كۆسپهكان، و خوشم بگهیهنمه لووتكهكان.

حەيران/ چ كۆسپىڭ و چ لووتكەيەك؟

شیخ / کۆسپی گومان که خودا دەيەوينت ئیمهى پیوه بتلینتهوه بچینه ناخى، و لوتکهى باوەږدارى که خودا دەيەوينت بەماندويىو گەړان بەدوايدا بگەين پینى.

حەيران/ لووتكەي باوەر ھێنان چىيە كەتۆي باوەردار دەتەوێت پێى بگەيت.

شَيْخ / بريتىيه لــه رِيْنمايى و داواكارييه كانى هـهق ثـهى حهيران... ﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَـــيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ، فَلا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةٍ، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيماً ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِسْكِيناً ذَا مَتْرَبَةٍ، ثُمَّ كَانَ

داستانی ٹیمان

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴾البلد: ٨-١٧

ئەمەيە لوتكەي بارەرھينان

هـهر لـهبـهر ئهمهشـه و ام لـهسـهر رِوْخـی قهبر و به درێژايي شهويش شهو نخووني ده کهم تاکو بانگهێِشتهي لاي خودات بکهم ئهي حهيران.

مُارا مگری کوّلنه ده ر (٤)

;			
•			
		•	
	•		
•			

حهیرانی کوری نهزعهف ده الی اسیخ مهوزون پاش نویدی به یانی چووه ناو باخه کهی، ههروه که پیشه یه باخه کهی، ههروه که بیشه یه پیشه یه باخه کهی، ههروه که بیشه یه پیشه یه بر برگزیت و پاش نهوه ی لهمز گهوت ها ته دهره وه پنی راگهیاندم که خوّم نانی نیوه روّی بو بهرم و نهم فهرمانه ی زوّر داخو شیکردم، چونکه لهمیژه ناواتم بوو روّژانیکی لهگهاده بهرمه سهر و بینینم نه و روّژانه ی چوّن ده با ته سهر ههر له کازیوه ی به یانه وه تا سهره تای شهو.

کاتیک بحیوره که هاتوو خواردنی شیخی هینا وه سهرکهوت بو سهر مناره که بو بانگدانی نیوه رو وتم نه مرو کاره کهت من نه یکه م و خواردنی شیخ وه ک روژانی تر له پهرژینی باخه که دا داده نیم، و له پاشدا ده چم بو گوندی (خهرته نك) بو کاریکی پهله، سوپاسی کردم و تی: نه که ی هه ته بکه ی له جینگادانانی خواردنه که ، و تی: هه ر نه و جیگایه که یه که بجار هاتی ، نایا له یادت ماوه.

تاوم دایه خواردنه کهی تابیبهم بو باخه که، چوومه ناوه و بو شیخ گهرام، له و جیگایه نهم دینه وه که لام و ابوو له ژیر دره ختیکدا بیت یاخود له قه راغی جو گه کان بیت... ده ستمکرد به بانگردنی تاکو گویبیستم بیت... و پاش دووباره کردنه وهی بانگردنه کهم، گویم له هیچ وه لامیک نه بوو، موچر که یه کی ترسناك به له شخدا هات، به بازدان به ره و کوتایی باخه که چووم تاگه یشتمه زهوی یه کی ووشکی به رفر او آن، ده بینم شیخ له کوتایی لایه کی زه ویی یه که دا دانیشتووه، که گهیشمه لای به زه رده خه نه یه که وه و تی فه رموو لام دانیشتم سوپاسی کردم و داوای لیبوردنی کرد له به رئه وه ی بوته هوی ماندو بوخ.

حدیران، زور بانگم کردی بهلام گویم لههیچ وهلامینك نهبوو تهنانهت ترس دایگرتم. شیخ/ گویبیستی هاواره کهت بووم وهلامیشم دایتهوه بهلام دهنگی پیاویکی پیر ناگاته دهنگی تزی گهنج ثهی حدیران. حهیران وتی/ پاش ثهوهی شیخ خواردنی نیوهروی خواردو نویژی کرد لیم پرسی. حهیران/ بوچی شیخی گهورهم ثهم جیگایهی ههالبژاردووه دوور لهباخ و ثاوه که.

شیخ به ادره زوی خوم ایرهم هه النه از ادووه، به الکو له سه رخواستی یه کیاك له دانیشتوانی گونده کهم که وویستی سه باره ت به زهوی یه کهی پرسیارم لیبكات و رینمایی چونیتی او دانکردنه و ی بکهم.

حمیران/ چ کاتینك شیخی گهورهم جوتیارینكی زانا بووه به کشتو كال و زهوی و ناو هدانكردنهوه؟

شیخ/ داوای زانیاری لینهده کردم، به لکو داوای موعجیزهم لیده کات.

حدير ان/ موعجزه...! داواي چي ده کات؟

شیخ/ خاوهنی ئهم زهویمی ووشکه بهرفراوانه دهیهوییّت دار و درختی تیادا برویّنیّت و ئاوی بدات.

حهیران، ئهمه ئاسان رواندنی درهخت و ئاودانی کاری موعجزه ی ناویت.

شیخ/ ئەمە راسىتە سەبارەت بەرواندن، بەلام ئاوەكە دوورە و زەويەكە بەرزە، پیم راگەياند. تەنھا دەتوانینت بۆ ھەلگرتنى ئاوى زستان و بەكارھینانى بۆ ئاودان ئەستیلایك دروستېكات.

وتی/ مه لام ناوی نهستیله که ته و او ده بینت، و منیش ده مه وینت به به رده و ام هه بینت. و تم/ چؤن؟

وتمی/ دهمهوینت رینگایه که بدؤرینه وه که ثاوه که بگاته ثامیرینکی جولینه رکه پال به ثاوه که وه بنینت بو سهر زهویی یه که و ثاوی بدات و پاشان بو ثهستیله که بگه پیته وه و دووباره بو رهوییه که و له پاشدا بو ثهستیله که و دووباره بو ثامیره جوولینه ره که و بهم چه شنه هه تا هه تایه ثاوه دان و به رده و ام ده بی.

وتم/ ههتا ههتايه! بۆ تا... ههتا ههتايه ؟

وتي/ بؤ درێژايي ژيانم کێ ئەزانێت، لەوانەيە سەد سال بژيم.

وتم/ خوا ویستی له سهر بیّت تهمه نت دریّر دهبیّت، به لام نهو ناوه ی که ده تهویّت بگریّته وه، گهر توانرا هه ندیّکی بگهریّنیته وه له قورو گله وه ده گهریّته وه که دهبیّته هزکاریّك بز پهك کهوتنی نامیّره بزویّنه ره که.

وتی/ ناتوانین پالیّوهر (مصفی) یه کی بـۆ دابنیّین کهلـهو خلتهو خاك و خوله پاکی بكاتهوه پیش ئهوهی بگهریّتهوه بۆ ئەستیله که.

وتم/ چي بهرهو پاکهرهوه کهي بهريت؟

ُ وْتَى/ ئاميْرِه جَوْلَيْنَهُره كَه خَوْى، ئايا ناتوانيْت لهلايه كى ترەوە ئاوەكە ئاوەرۆ بكات بۆ ئاميْرى پاكەرەوەكە.

وتم/ گهر بنز مانکرا دروستکردنی ئهم ئامیره بهمچهشنه کی ثاوه کهمان لـه ئامیری پاکهوه کهرهوه که ده گهرینیتهوه بنز ئامیره جولینهره که دووباره بنز ئاودانی زهوییه که.

وتی/ ئامیره جوولیننهره که به پاله پهستۆیه کی توندهوه بهرهو ئامیره پاکهرهوه کهی دهنیرینت بهجوریک که له کونه کانیهوه دووباره بهرهو ئامیره جولینهره که بگهریتهوه.

وتم/ بهلام ئهم ثاوه ههر كۆتايى دىنت چەند ئەستىڭلەكە گەورەش بىنت.

وتی/ ئایا رینگاچارهی تر نییه بۆ بەردەوامی ئەو ئاوە؟

وتم/ چۆن؟

ووتي/ ناتوانين كه ثەستىلكە ئاوى تيادا نەما ئاوى ترى تىبكەين.

وتم/ له کوينوه ثاوي تري بنز بينين؟

وتی/ ناتوانین له سهریکی ئهستیله کهوه ئامیریکی جولینه ری تر دابنیین و بزرییه کی دریژی بو دروستبکهین تا... ئاوه کهی لیوه بینت له کون و کهلهبه رو ئاوو گژوگیای زهوییه وه و به هویه وه ئهستیله که پی پربکهین، بهمهش ئاوه که کوتایی نایهت؟

ُ وَتَمْ بِهَلَـٰىٰ تُهبیٰت بهڵام چ ٹامیریّک ٹهم ٹاوی گژوگیاو که لهبهرهی زەویمان بۆ ٹامیْری جولیّنهری سهرٹهستیّلهکه بگهیهنیّت.

وتی/ نماتو آنین و المهیزی نامیری جو لینه ری یه کهم بکهین شاو بگهیه نیسته نامیره جولینه ره کانی ترو بهرده و امیان بکات.

وتم/ بــهـلني دەتوانــين، بــهـلام ئايــا ئامــيْرى جولٽيــنهرى يه كــهم بهرگــهى ئــهم هــهموو پهلهپهستۆو ماندوو بوونه ده كات.

. و تی/ ناتوانین به شیوه یه کی و ا ووردو پتهوو به هیز دروستی بکهین که چرکهیك · نهوه ستیت.

وتم/ بـهـلــنى، ئەمــه ئەشــنِـت لـهئامـنـرنيكدا كەبۆ رۆژنيك يان مانگيك ياخود سالٽيك و يان دوو ســال كاربكـات بـهـلام تـــۆ دەتەونىت ئامـنـرنيكـى وەهــا بنيــت كه بەبەردەوامى بۆ ماوەى ١٠٠٠ سال بجوولنيــت و چركەيەك لـه كارنەوەستىيـّـت.

وتي/ بۆ ئەمە مەحالە؟

وتم/ نه خیر، نهمه بو عهقل مه حال نییه، به لام نهم جولینه و سه رسو رهینه و انه ، پنویستیان به نه ندازیاریکی شاره زای به توان ههیه، بزانیت چون دروستیان ده کات، و چون به یه کیانه و ببه ستیت، و هه ندیکیان به هه ندیکیان ثاو بدات، و چون له کانزایه ک دروستیبکات که ژه نگ هه ل نه نهینیت و دوو چاری داخور اندن نه بیت، یا خود له جوره گه ردیله یی دروستی بکات که خاوه نی عهقل و ریک خستن بیت تاکو بتوانیت له جیی گه ردیله داخوراوه کان گه ردیله ی تر دروستیکات.

وتی/ و ایده زانی که گالته ی پیده کهم، و ثایا گهردیله و کانزا عمقل و ریخه ری همیه؟ وتم/ له ئهندازیاری مهزن بهرسه.

وتى: ئايا كارەكە پيويست بە ئەندازيارى مەزن دەكات؟

وتم/ ئايـا... وا ئەبيـنى ئـەو ھـەموو داواكاريانـەت و نەخشـە دانانـەت لەخودى خۆيدا بەبنى ئەندازەو ژميرەو بيركردنەوە روودەدات؟

حدیر امی کوری نهزعهف ده لیت: ثالیره دا شیخ خوی بینه گیرا دهستیکر د به بیکه نین. حدیر ان/گالته م پیده که یت، گهوره م.

شینخ / گالـتهت پینـناکهم ثهی حهیران، به لام چیرو کی (دلـت) بو ده گیپرمهوه سهبارهت به کـردارو کاریگـهرو مهبهست و پینویستیه کهی، و پرده و توانایی دیوارو بهرد وه پهنجهرهو ژورهکـانی و دهرگـا و پـهردهکانی و ئهشـکهوت و چـهالهکانی و جو گهلـهو پینچـهکانی و پونیو لیـّلی و چالاکیو شهونخونی و ثارامی و به تاگایی و مهزنی و مهترسی زوّری...

حميران/ ئەمە ھەمووى لەم دلله بچوو كەدايە؟

شیخ / ئەمە ھەندیك لەو ریکخراوانەیە كەھاوكیشه ى وەسفەكەى ماوەمان پیدەدات و له گیرانەوەى رازاوەكانى خودا وویستى ئەم ئاژەلە بۇى و زیندوو بیت، و ژیان بریتى يە لىه خوراك و گەرمى و ئەو حوینه ی تیا دروستكردین كه خوراك و گەرمى له ش ھەلدە گریت بهلام ئەم خوینه پیویستى به بەردەوامى خوراك ھەیم، لەبەر ئەوە گەدە و جگەرو ریخونه ی بو دروستكردین و لهخوراكماندا ره گهزى كاربونى تیادا جیگر كردووه كه خوراك و گەرمى له ئەنجامى سوتاندنى بەیەكگرتنى لهگەل ئۆكسجیندا، كردووه كه خوراك لهناو لەشدا ژەھر دروستده كات كه ئەویش دووهم ئۆكسیدى كاربونه لهبەر ئەوە پیویسته خومانى لىي رزگار بكهین لهگەل ئەو ھەموو ژەھرانەدا، چۇن خومان لەم ژەھرانە درگار بكەین لهگەل ئەو ھەموو ژەھرانەدا، چۇن خومان

خودای دانا ویستوویهتی له له شماندا دوو پالیوه نه ری مه زن دابنیت، به لکو دو سوتیه ری گه و ره، دو وسسی بو در وستکر دووین پری ده که بن له هه و ا به هؤی هه ناسه و هر گرتنه و تاکو به هؤی تؤکسی جینه که یه وه خور اکه که مان بسوتینین، و اته کار بونه که مان، و هم و فه و پاشه رو و ژه هرانه ی له خوینماندا هه یه، و له پاشدا ته م ژه هره سو تاوانه به هؤی هه ناسه دانه وه فری ده ده یه ده ره و هی له شمان به لام گه ر ته م خوینه به وه ستاوی و نه جو لاوی له له شدا مایه وه رینگای نابیت به ره و پاکه ره وه کان بروات تاکو ژه هرو لاشه ی خانه مر دوه کانی تیادا فرینبدات جگه له پاشه رو و پیسیه کانی تر، و زه مه ت ده بو و لای که خوراکی نوی له گه نمینه کانی گه ده و ریخو له و جگه روه رگریت. به تکور زه حمه ت به و و لای که خوراکی نوی له گه نمینه بلاو بکاته و ه و به خیر ایبه کی پیویست به تک و ده می نوی این در ای نوی به نوراکه نوی بانه بلاو بکاته و ه و به خیر ایبه کی پیویست

به لکو زه همه ت بوو لای نهم خوراکه نوییانه بلاوبکاته وه و به خیراییه کی پیویست دابه شی بکات به سهر همه و نه ندامه کانی له شدا، گهر به وه ستتاوی له له شدا، یمینیته وه له نه نجامی ندم وه ستانه ی جه سته ده مرد: چونکه له لایه که وه ناتوانیت نهم خوراکه له گه نجینه کهی خوی به ناسانی و هر گریت ته نانه ت گهر بوشی ببیته شیر له دیواره کانی گه ده و جگه ردابوی بیته خواری نایگاتی ته نها چه ند دلویدی کهم نه بیت و له به ر نهوه ی وه ستاو و نه جولاوه پاش چه ند روزیکی زور به سه ر له شدا دابه شده ده بیت.

سه حالی و اشدا لهبرسامردن روودهدات و لهبره تهوه ی له حاله تی وهستان و نهجوله دا ناتو انریّت ژههرو پاشه پروّکانی بگهیه نیّته پاکهره وه کان بو سوتاندنیان و تهمه شده بیّته هوی مردنیکی کتوپر به هوی ژههراوی بوونیه وه، و له بهر تهوه ی دووباره ناتوانیّت له گهل ته م وهستانه دا توکسجینی نوی به پیّی خیرایی پیویست و هرگیّت له سی یه کانه وه تاکو خوراکه که ی پیّی بسوتینیت له بابه تی ته و توکسجینه کوّنه ی که به سوتاندن گوراوه بو ژههریکی کوشنده، و لهم کاته شدا مردن به هوی خنکانه وه پرووده دات.

که واته پیویسته ئه م خوینه بجولیت و بروات، و له رؤیشتنیدا خیراییه کی مهزنی همینت، و سه هوی شهراک کاندا ده روات و همینت، و سه هوی نهم خیرایی به زوره و به سه رگه نجیسنه خور اک کاندا ده روات و پیویستیه کانی خوی لیوه رده گریت.

به چاو ترو کاندنیک ده یگه یفته هموو به ش و لایه نه کانی جهسته و به هوی شهم خیرای به مهزنه و مهوی شهم خیرای به مهزنه و ی ده گاته پاکه ره وه ی ژه هرو پاشه رو کانی تاکو فرنی بداته ناویان خیراتر له چاو ترو کانینگ، و له سی یه کانه وه سوو ته مه نی تبازه له ۳۵ نو کسبین و وه رده گریت و ده سته کات به دو و باره کردنه و هی کرداری سوتاندنی خوراکه که ی مهمش خوراك و گهرمی بوله شداین ده کات.

حەيىران/ پــاك و بيْگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... بەلام ئەم ھەموو خيْراييە بۆچى لە رۆيشتنى خويْندا، و چۆن بەچاو تروكاندنيْك تەواو دەبيْت... ؟

شیخ/ بؤچی ثـهم هـهموو خیراییه... ؟! چـونکه سووتاندن ههر بهسروشت خیرایه و ژههراوی بوونیش خیرا پـودهدات.

تاقیبکهرهوه ههناسیه ت بگرهو چهنده دهتوانی لهپیشدا سیهکانت پرکه لهههوا ئهوجا سهرنج بده، تا چهنیک دهتوانیت، که ههناسه نهدهیت.

گهر بشتهوینت سی یه کانت هینده ی کوپه له یه که بینت بنو نهوه ی نو کسجینیکی زور بگرینت که به شی نه و بکات خوین به هیواشی بروات و پاش کاتژمیریک بگاته وه سی یه کان هه رنابینت.

زانست دەریخستووه کـه دلۆپیــُك خویــٰن پیٽویســتی بهنــزیکهـی (۲۰) چــرکه ههـیـه بـــۆ . دەرچــوونـی لــه دلــّــهوه و گـــهــــرانـی بهســهر ههمـوو ئهندامه کانـی لـهشدا و دووباره گــهـرانهوهـی بــؤ شــوینــی دەرچــوونــی.

و اتبه بمه ادهی ریسته السیدانی داست به نسزیکهی (۲۵) اسیدان بساخود بسه پژه ی دو و پاتکر دنه و هی رسته ی (لااله الا الله) بز (۱۰) جار.

حەيرانت/ هيچ خواوەندينك نىيە تەنھا خوداي دروستكەرى مەزن نەبينت.

شیخ/ ثهمه لهحاله تی حهوانهوه و مام ناوهندیدا، تاقیبکهرهوه و ههناسهیه کی قوول وهر گره: واته زورینهی توکسجین وهربگره دهبینیت لیدانی دلت هیواش دهبیت.

تاقیبکرهوه و همناسمت بگره بـۆ کـهم بوونـهوهي ئۆکسـجين و يـان مـاوهي هاتـنه ژوورهوهي ئۆکسجين زۆر بده.

تـاکو سـوتاندن زوّر بیّـت دهبینیـت دلّـت زوّر بهخیّرایی سهرسوڕهیّنهر لیّدهدات تاکو ریّژهی پیّویستی خوّی بو ثوّ کسجین له خویّن وهر گریّت.

حەيران/ پاكو بېگەردى بۆ دروستكەرى مەزنە.

شیخ/ئیستا، ئهی حمیران، بۆت بهدهرکهوت که خوین پیویستیه کی زوّری بهخیرایی جووله همیه، و بهجوولیّنمریش و ئهم جوولیّنهره مهزنه دله.

وهتا... ئیزه کرداره که ساکاره گهر وامان دانا دل بریتییه له پهمپیک پال بهخویوه دهنیّت بو ئهندامه کانی لهش دهروات و ده گهریتهوه بوّلای و دووباره پهمپی دهداتهوه.

بهلام کاره که زوّر لهمه تُالنّوزتـره: پيٽوينسـتي بـهدوو پهمـپ تهبيّـت يه کيٽکـيان پــالّ بهخويّنهوه دهنيّـت بـهرهو لـهش و تـهوي تـريان پـالّ بهخويّنهوه دهنيّت بهرهو سيه کان تاکو لـمویدا پـاك بینهوه و بـهرهو دل بـه پـاكو بـیْگهردی و بههیزو بهچالاكی و بهئاماده كراو به · ســوتیّـهری پیویســت، و تــهنها پهمپـیّك بهشــی ناكــات بــۆ پالپــیّوهنانی خویّــن بــهرهو ئهندامه كانی لهش.

گەياندنى بۆ سيەكان و پاش گەرانەوەي بۆ دل چونكە كاتيْك كە خويْن لەپەمپ دانى یه کهمهوه دهردهچینت لبه شاخوینبهری گهورهدا کهبه (ئاورت) ناو دهبرینت، دابهش دەبئت بۇ چەندەھا لىق پاشان بەھۇي ھىزى پەمپدانى يەكەمەوە دەگەريتەوە بۆ دەمارە خوینهیننه ره کان، و لهوانه وه له گهوره دهماره بؤشایی خواره وه دا و له گهوره دهماره بۆشايى سەرەوەدا كۆ دەبنەوە بەم ھاتوو چۆ دريىۋەو تىككەل بوونە ھىزى پالپيوەنانى پهمپداني يه کـهم کـهم دهبيّـتهوه، ثـيتر ناتواميّـت دووبـاره بگاتـهوه سـيهکان و لـهويّشـهوه بگەرنىتەوە بىز دل، كەواتىە پيۆيىستى بە پەمپىي دووەم ھەيە، بەرەو سيەكان پالىي پيروە بنينت، تَـاكُو لمويّدًا پاك ببنموه و بمرهو دلّ بگەريّتەوە، وەك دەبينين بەھۆى ئەم كردارەوە وەك پيّم وتى: پيويستى بەدوو پەمېي ھەيە چارە چىيە؟ ئايا دروستكەر دوو پەمپى دوور و جيا لەپ كىز دروسىتدەكات؟ ئەمە ئاسانە بىزى، بەلام ئاشىكرايى دانايىيەكەي و مەزنى تواناییه کهی، همردوو پهمپه کهی لهیهك دلدا دروسكردووه، و ههردوو كیان لهیهك كاتدا كارده كەن لەبەر چەندەھا دانايى زۆر: يەكەميان خۆمان بەدووردەخەين لەو مەترسيەي كەلەوانەيــە رووبــدات، كــە ئــەويش نەخۆشـــىو هــەرس نەكردنىيان دلـــە راوكـــنى و دەمار گیریی په لـه پچـراندني په کیْك لهپهمپه كان كەدەبیتە هۆي تیْکچوو نیْکي كوشنده لـه رۇشىتنى خويىنەكەو سىوتاندنى و دووەم دانىايى يەك پەمىپ لىھ بۆشىايى سىكدا سىوك و ئاسانترو جینگا کهمتر ده گرینت و دانایی سیههمی که خودای بهتوانا ههموو شتیک به جوانی و رینکی دروستده کات.

یه که پهمپی که دروستکر اوه کاندا زور سهرسو پهینه رتره و گونجاندنو شیاوی تیا سهیر تره، و به به لگه تره له سهر تونایی خودا، و نهمه به نهینی داهینان که عهقلی سهرسام کردوه، گهردروستکهر ویستی ههردوو پهمپه که لهیه که دلدا دابنیت و له کاتی پهمپدانی و پر کرندا یه کبگرن و خوینی نالی بیگهردتیکه ل به خوینی پهس نه بیت، چار چیه بو نهمه خودا دلی کردو ته وه دو و به شهوه، یه کیکیان له لای راست نهوی تریان له لای چه په و دیواریکی بی کون و دهر که ی خستو ته و نیوه ندیان و گهر بو ههریه کیک له و پهمپانه ته نها ژوریک هه بوایه کتوپر ده بووه هنوی و هستانی پهمپه که و هیان ده رچوونی خوینه که له ده و هستانی پهمپه که و هیان ده رچوونی خوینه که که ده و هستانی

حەيران/ تىننە گەيشتىم ئەي گەورەم.

شیخ/دن لههمر چرکهیه کدا نزیکهی (۲۰) سانتیمهتر له خوین دههاویژیت واته به خیراییه کی زورو بنی وهستان پهمپی دهدات گهر ژوره که جنی یه که پهمپی بووایه و گهر ژوره که بنی یه که پهمپی بووایه و گهر ژوره کهی بگوشیت بو پهمپدانی خوین بهم گوشینه پوشتنی خوینی پاک بو سیه کان ده وه سینت و به هوی شهم گوشینه وه خوینه که به ره و دواوه بو لای خویان ده گه پایهوه و همروه ها شهو پهمپهش که خوینی پیس به ره و سییه کان ده بات به مجوزه و ده گوشرین و هاتنی خوینی پیس ده وه سینت له خوینه پنه ره کانی هم ددوو ژووره که بو دل و خوینه که تایاندا ده گه را نه وه که و کاته چار چیه ؟

ده بینت لنه دلنی چه پدا خوینه الله بینگهره که خاوه نی دوو ژوور بینت یه کیکیان له سهره وه نه وی تریان له خواه وه ده بینت له دلنی پاستدا خوینه په هه پیسه که خاوه نی دوو ژوور بینت ژووری سهره وه ی لای چهپ که به (گوینچ که لهی چهپ) ناو ده برینت پیشوازی ده کات له خوینی په شی پیسی هاتوو له دوو خوینه پنه به کانه وه و له وینو هو خوینه پیشنه ره کانه وه و له وینو ده کرینه ژووری خواره و که به (سکوله ی پاست) ناو ده برینت، و اهمیش له لای خویه و ده یکوه شیری ده یکوه بینی همردوو سیی کانه وه به پاکی و بینگهردی به ره و (گوینچ که لهی چهپ) ده چن و پاشان به ره و (گوینچ که لهی چهپ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چهپ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چهپ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چهپ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چهپ) ده پن و پاشان ده پنه ره و رسکوله ی په به ره و شده و به ره و شده و پاشان ده په به ره و به ره و شده و پیشنه و به به ره و پیشنه و به به ره و شده و پیشنه و به به ره و پیشنه و پیشنه و به به ره و پیشنه و پ

گهر ئهو شوینی هاتنه ژوورهوهی نیوان گهوینچکه تهو سکوله ههمیشه کراوه بوایه کاره که تیکده چوو، چونکه ئهو گوشینه کهماسولکه کانی دل پنی هه لده سینت به هیزینکی ئه و مده پته و که بتوانیت خوینه هاتووه کانی هه ردووسی و خوینهینه ره کان به ره و دوا بگیرینه و و ئینمه ویستمان دوو ژووربن بنو پاراستنی ئهم پاله پهستویانه ی کهله نیوان خوینی هاوریژر او خویی گهراوه دا هه یه بو ئه مه کار چی یه ؟

پنویسته له نیوان نهم دوو ژووره دا ده کهیه کی داخراو هه بیت تاکو نه هیلایت له کاتی پنویسته له نیویسته له نیویسته له نیویسته له نیویسته نه دوو ژووره دا ده کهی بگه پنته وه به هنوی بوونی نه و ده گایه وه کرینه که که پنه و نیم نه و ده رگایه وه گوینچ که له ی پنشوازی له خوینی هه دوو سیه کان بکات، و سیکو لهی چهیش ده توانیست خوینه که بگوشیت و بیهاویسته شاخوینه دوه به بی هیچ بیزار کردنیکی دراو سیکه ی که گوینچکه له ی چه به .

به لام دبینت نهم دهر که یه ههمیشه داخر او بینت؟ نهمه لای عهقل شیاو نی یه له کویوه خوینی نالی تازه بچیته سکولهی چههوه، خوینی ره شیش بچیته سکولهی راستهوه. ناره روی دروستکه ری مهزن و ابوو نهم دوو دهرگایه به شیوهی دوو ماسولکه یی دهمار اویی به یه کدا چووین که بتوانن له خویاندا بکرینه وه و داخرین چرکه له دوای چرکه به یی وهستان به لام دوو صهمام بو دوو دهرگاله دوو دالی جیاکر اوه له یه کتر به هوی دیوارینکه وه، نایا پییوست ده کات کردنه وه و داخستینان پیکه وه بیت له یه ک کاتدا؟

ئەوانــه دوو دلـــى ســـەربەخۆن، ئايــا ئەتوانريـــت كــردنەوەو داخســـتن لـــه دوو لــيـــدانى . جياوازدا بيــت؟

ىەخىير ھەرگىيز نابىيت، چونكە لە راستىدا يەك دل ھەيە، بەگويىرەى جولەو گرژ بوون و گووشىن و پەمپدانى، و ئەگەر لەبەشەكانىشىياندا دوو دل بن.

گـهر دل هـممووی گوشـرا چـی روودهدات لـه کاتـیْکدا داخـهری دلّـی لای راسـت داخـراو بیّـت کـه خویّنی رهشـی لـیّوه دهردهچیّت بوّ ههردوو شادهماری سییهکان... ؟ نهمهش دلّ دهتهقیّنیّ و دهیدریّ.

کهواته دهبیت همهردوو داخهره که بهیه کهوه بکریتهوه تاکو ناسان بیت هاتنه ژوورهوه ی خوین بو همهردوو گویچکه ه و بهیه کیشهوه دابخریت تاکو ههردوو سکوله بهیه کهوه پال به خوینهوه بنین بو دهرهوه ههر به بحوره یه لهشوینی هاتنه دهرهوه ی خوینی ئال له سکوله ی چههوه بو شاخوینه و لهشوینی هاتنه دهرهوه ی خوینی رهش له سکوله ی راسته و بو دهماره خوینه ده کانی سیه کان.

دو دووباره پیویسته لهشوینی هاتنهدهرهوهی ثهم دوو خوینهدا کهدا داخهریک ههبینت بو ههریه کهیان تاکو خوین لهشاخوینهبهرو دهمارهخوینبهره کانی (سی) یهوه ثه گهرینهوه بو دواوه و پیویسته ثهم دوو داخهره بهیه کهوه دابخرینت و بهیه کهوه بکرینهوه.

وهك ئەو دوو داخەرەي كەلەگەرودا ھەن...

ئالیره دا هاتیمه کوتایی فهرمانی کرداری پهمپدانی (هاویشتنی) خوین و وهر گرتنه وهی سهباره ت به همردوو جوره که بزانین چون سهباره ت به همردوو جوره که بزانین چون خوین ده گاته ههموو به شه کانی له ش، و له له شدا پهلی به رز همیه وه ك سهرو همردوو قول، و پهله كانی خواره وه، وه ك همردوو قاچ سك له ناو بوشایی له شدا ههیه، چون به هوی یه ك شاخوین به روه و خوین ده گاته شهم سی به شه ؟ ثابا و ای لیبکهین که له سهره تادا سهر بروات و له پاشدا بو ناو به شه كانی سك و ثینجا بو همدوو و قاچه كان، شه و كاته شه و

خویّنهی کهده گاته ناوه وهی سك و ههردوو چاچ بریتییه له خویّنی پیس و ژههراوی، چیونکه خویّن لهستهردا به بهشکراوی دهروات و لهههردوو قوّلیشیدا دووباره به دابهشکراوی دهروات.

لهسهرو قول دا خوین ده گاته ههموو کون و که لهبهرو خانهیه که بههوی جهنده ها ده مراه وه که تا نیستاش دابه شکر دن و وور دبونی له خو گر تووه، تاکو ده بیته (تاله موولوولهی وور دی خویسن) و لهبهر زور وور دیسیه کهی واناو ده بریست، و پاشان ده گهری تهوه بو شاخوینه و تا... جاریکی تر کو بینه وه تیاید ا تاکو له ویوه بگاته ناوه وه ی سک که لویشد ا دووباره به شده بینت بو به ش و ده مارو تاله ده مار؟ و چون جاریکی تر ده گهری ته وه و له شاخوینه و دا کو ده بینه وه بو ثه وه ی بنیر ریست بو هه ر دوو قاچ... ؟ نه و کاته چهند بیسی و ژه هری له خوی ده گریست؟ که واته، ده بینت و ای لینکریت که به شی گهوره له شاخوینه ده وه جوی ده گریست که و اته به ده و سه می هوره و سه و هم دوو قاچ بروات و به شی گهوره ی تریش به ره و ناوسک بروات و به شی گهوره ی سینمیش به ره و هم دوو و قاچ بروات و ثالیزه دا توانیمان خوراکو گهرمی پیویست بو له شداین به ره و به داین با داین به در به دی به داین به داین به داین به در به داین به داین به داین به در به در به در باین به داین به در به در باین به در با

دروستکهری داناو بینگهرد بو شهم گه انهوه به دهماری تایبه تی ساز کردوه که پینی ده و ترینت حوینه پنه ده کان، که خوینی پهشیش له سه ره وه ده چینه بو شایی خوینه پنه ری خوارو، و شهم دو و خوینه پنه ده پنه وی خویان ده گرن تا ده گهنه (گوینچکه لمی پاست) و له پاشدا بو (سکو لهی راست) و له ویشه وه خوین به ره و سیه کان ده چینت ده سوتینریت و له پاشدا بو (همرو پاشه پو پر گاری ده بینت، و قو کسجینی نوی وه رده گرینت، و به خوینی شاتی گهشی پر له و زه ده چه ناو هم ردوو خوینه پنه ری سیه کان و به ره و دل پیده که ناتی گهشی پر له و زه ده پاتی کردنه و هی دالدا له هم و چرکه و په مهدانی کدا له گوینچکه له ی چه په تاکو بچینه سکو له ی چه په وه و له ویوه ده به اویژینه شاخوینه و ه و جه حه شنه ...

حمیر ان/ پاك و بنگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... چەن بنگەردە.

شیخ / لـهلای تــــز و ایــه ثــهم شـــه سهرســورهینهره ناموّیانـه لـهم ریزهی دهمارو خوینبهرو خوینهینهرانهدا کو تاییان دینت؟ نهخیر ئهی حهیران، به لکو خوینبهرو خوینهینهری تر ههیه له دلدا، حهیران/چؤن؟

شیخ/ ئایا دل مافی ئەوەي نىيە كە خۆراك بەھەموو لەش دەدات، خۆيشى خۆراك وەربگریت.

حهیر ۱۱/ مه لنی له و خوینه ی که تیایه تی خور اك و هر ده گریت.

شيخ/ بهلام دل وه كو ههموو ثهندامه كاني ترى لهش كهلهههموو ثهندامه كاني تر مەرنىزە، جۆرەھا دەمارو موولوولەي ووردى تىندايە كەدەگاتە قولىزىس خانـەكـ پنکهاته کهیدا، که خوراکی دهداتنی و پیسبی ژههرو پاشهرو ده گهرینیته وه و دهبیت ئهم خوينه پيسه ژههراويه ههمان ريْگاي پيشوو بگرينت، بهخوين هينهرهي تايبهتي ده گهريتهوه بز دنه که دهرژیته گوینچکه لهی راسته وه له سکولهی راست بو پالاوتن بنیرریت و ههر به بحوره حودای دروستکهری کاربهجی خوین ده گیریتهوه بو دل خوی ، دوو خوینبهری که پنیان دەوترینت (دوو شاخوینبهر) که له شاخوینهبهری گهوره جیادهبنهوه له شوینی دەرچوونى خوين لـه دلـدا، واتـه لـهو كاتـهى كه خوين بهووزەترين و بهپاكترين شيوهيه، چۆن، نەء كە دلاخۇي خوين دەبەخشىنت بەھەموو بەشەكانى لەش كە خۇي بەمافىرىن و به پیویستی ترین نهندامه بو خوین به خوراك و ریژهو پاكیو بهووزهیه كهی بهتهنها پینچ يه كى خوينى لـهش وەردە گرينت، له گـهل ئـهو هى كەقەبارە كەشىي ئەگاتـه يـهك لـهســهدى قەبارەي لـەش و زياتر ئۆكسىجينى لەخۇ گرتووە، و ئەندامەكانى ترى لەش لەچواريەكى ئۆ كىسجىن رياتىر نابن كەلــە خوينىدا ھەيــە، و ھــەر بۆيىە خـوداى دروسىتكەر بـۆ ئـەم دــــــە خوێنهبەرو خوێىھێنەرى تايبەتى دروستكردوه ئەمەيبە دڵئەي حەيران... ئەمە يە دڵلە کردار و چالاکیه کهی دا، لهمهبهست و پیویستی و رادهو رینژهی، و دیوارو لیواری، و پهنجــهرهو ژووره کــاني و دهر گــهو پــهرده کاني، و ئهشــکهوت و چــاله کاني، و جو گــهو گزلاوه کانی، و بینگهردی و لیلیه کانی، و نهریت و شهونخونی، و ئارامی و بهئاگایی و مهزنی و مهترسیه کهی.

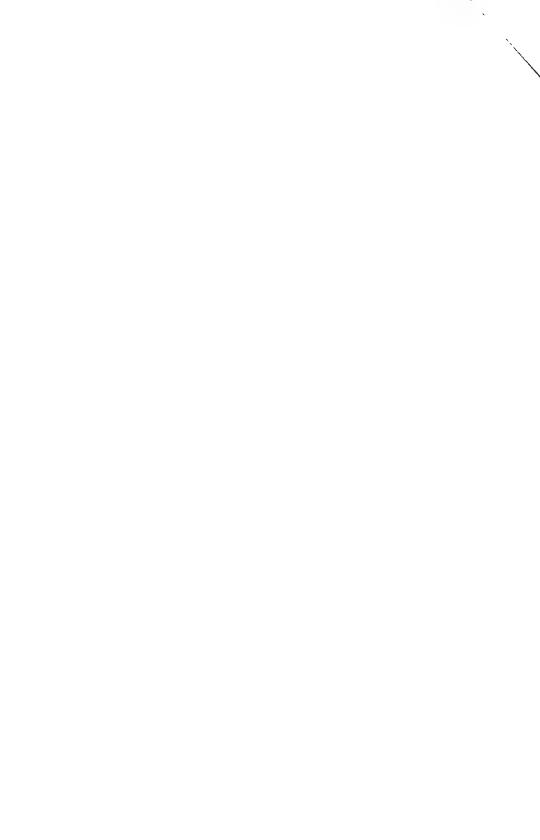
ئەمە ئەو دىلە ھەۋارەيە كە ٧٠ سال يان ٩٠ سال لىيدەدات بەشەوو بەرۆۋ كە چاو تروكاندنىك ناوەستىنت... ئەي حەيران...

هه موو ئه ندامانی لهش به ئاره زووی خوت ده تو انیت زوّر بیحه ویّنیه ته وه یان که میّك ته سها ئه م دله هه ژاره نه بیّت که هه میشه شه و نخونیت ده کات به دریّرایی ته مه نت، نه و هاه و ته و دایده گریّت نه له یادی ده چیّت و نه هه ته ده کات، نه هه تده تو و تی و

نه ته شکه و یت نه دا ده مرکیت و نه ده کو ژینه و ه نه بیزار ده بیت و نه گله یی ده کات و تؤش سته مکاریت ئازاری ده ده یت و به غهم و په ژاره تووشی ده که یت، و به پی و کینه کانت داخی ده که یت و به ئه وینت خوشحالی ده که یت و به فرمیسکت ده یگرینیت و به غهمت دایده پرزینیت... و ئه و لینبوردن و لیخو شبوونه چالاك و به ئارامه ، به فه رمانی ئه وه ی که باشترین شیوه دروستیکردوه، و که ره سه و پیویستیه کانی بن ئاماده کردوه پشکووی تیدا داگیرساندوه، و ه راده و ماوه ی بن داناوه گه رماوه کهی ته و او و له کاره کهی که و ت ناموده ده بیت.

(هاو ار بو ئەو كەسانەي كە داليان بەرامبەر ناو هينانى خودا رەقە). ئەي جەيران ﴿فَوَيُلَ لِلْقاسِيَة قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾الزمر: ٢٣

به ردیکی پیکه نیناوی وگریا ناوی (۵)

ئهی ئهم ژیانه ئهی حهیران تۆن چووزانیت ئهم ژیانه چییه خودا دروستیکردوه له سهنگیکی مردوی کهری رهقوته ق و له پاشدا بؤته زیندوویه کی تیکوشهرو دهر ککهرو به با گاو تووره و ره گری خوزگه به ناگاو تووره و ره گری خوزگه بمزانیایه بهشی ریکهوت چهنده له دروستکردنی له خاك و له ناو نهی حمیران؟

﴿ أَوَلَسَمْ يَرَۚ الَّذَيْنَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائَتَا رَّثُقَاً فَفَتَقْنَاْهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلُّ شَيْء حَيَّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ﴾الانبياء: ٣٠.

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلُّ دَابَّة منْ مَاء ﴾النور:٥٤.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌّ تَنْتَشِرُونَ ﴾ الروم: ٢٠

﴿ هُلَوَ الْلَذِي خَلَقَكُلُمْ مِلْ طِلْيَنِ ثُمَّ قُضَى أَجَلاً وَأَجَلُ مُسَمَّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَلْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾الأنعام: ٢.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابِ ً وَلَـــوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لا يَسْتَثْقِذُوهُ مِنْهُ ضَغَفَ الطَّالِبُ ' وَالْمَطْلُوبُ، مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٍّ عَزِيزٌ ﴾الحج:٧٣–٧٤.

﴿ فَاسْــتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينِ لازِب، بَلْ عَجبْت وَيَسْخَرُونَ، وَإِذَا ذُكّرُوا لا يَذْكُرُونَ، وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾الصافات: ١١-٤٠.

تهمهش ههندی له فهرمووده کانی قورثانن سهبارهت به دروستکردنی ژیان له (قوریّکی لینج) زانست ههمان بو چوونی ههیه.

کهواته ثهو ژیانه چی یه که زانایان و قورئان ریکهوتوون لهسهر ثهوهی که پیکهاتهیه له (ثاوو له قور) و له روّخی شاراوهی نهینی یه کانیدا دهستهوستانن و ثهو زانایانهی که شتی زوریان زانیوه له بهش و سهرچاوه کهی و رهگهزو سروشتی یه کهی و ریکخستن و سیستمه کانی و زانیان همموو زینده و هریک له خانه پیکلییت و یهك خانه لهتنو کی یه کهم

پیکدینت (پرۆتۈپلازما) و زانیان ئەم تنۆكى يەكەمە پیکھاتووە لە كاربۇن و ئۆكسجین و هايدرو جين و ىايترو جين... و تاقيانكردهوه كه له شتيْكدا ژيان دروست بكهن و له پاشدا دانیان نا به نه تواناییاندا، و له گهل قورثاندا ریکهوتن تهنانهت دروستکردنی میشك مەحاڭە.

ئايا نايەتمەوە يادت ئەي حەيران وتەكەي (بوخنەر) (خودى خړۆكەلە ساكاريشدا خاوهنی بنهماو پیکهاتهیه که، کهناشینت لهبنی گیانهوه دروستبوو بیست: بهالکو دروستبوویی لـه بـێ گـيانهوه بـهرِاي زانسـت بـه موعجـيزه دادهنريْـت وهك چـۆن عـهقل` ىاو ەرناكات گيانىمەبەرە گەشەدارەكان راستەوخۇ لە بىي گيانەوە دروستبووبن

حەيران چون نايەتەۋە يادم.

شینخ ، و ته ی (نؤماس ئه کویناس) ت نایه ته وه یاد که دهالیت (هیچ زانایه ك نی یه له راباکانی سروشت همموو شتیّك سهبارهت به سروشتی میّشك بزانیّت)

حەير ١٠/ چۈن نايەتەرە يادم.

شَیْخ/ بهلام ئهم قور ثانهی که دهفهرمویّت بهخهانکی ﴿یَسَا أَیُّهَا النَّاسُ ضُربَ مَثْلٌ فاسْتمعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾الحج:٧٣ که پیش همموویاں کهوتووه ئهی حهیران...

حەيران/گەورەم وايان دەبينيت كەلە قورئانيان وەرگرتبينت؟

شیخ/ عەقلىم ساغەكان لىم رەوا و حەقىقەتەكاندا بەيەك دەگەن ئەي حەيران، و چەند رانست زیاتر بنت، گهیسشتن به حهقیقهته کان ئاسانترو نزیکتر دهبنت.

هـەر لەبـەر ئەمەيـە كـە دەبيـنين زاناكىان پـاش نوشسـتە مادديــەكان كــە ھەندىكــيان دو و چاری بـوون لـه کوتایـیه کانی سـهددهی نوزدههـهم ده گهریّنهوه بـهرهو گهیشـتن بـه حدقیقهت، و سریکه ههموو یه کنن به رمانحالی گهوره کهیان له سهر نهوهی که نهم سیستم و پاسابانه که لنه سنمر بنهمایان ژیبان دروستبوو، گهشمی کردووه و، یهکینتی لنه خو گرتووه بو مەنەست و وويست و نايەخدان و دانايي كەمەحال دەينت لەلاي عەقلىكى ساعي حاوهن بير باوهږ مهوه بكات كه ئهم ژيانه بههۆي ريْكهوتي كويْرانهوه پهيدا بوو ببت، راسای گهورهی لینگلیزی (لورد کلفن) ئهم باوهره لهناو خهالکدا بالاوده کاتهوه و گالىدى بەوانە دېت كە دەللېن دروستبونى ئەم ژيانە لە رېڭەوتەوەيە و، سەرى سورماوە لە هـهـديٰ لـهو رانايانـهي كـه چـاو دهپـۆش لـه بوونـي ديارده كـاني دانـايي و سيسـتـم بههـزي بهانگهی تمواو برهرهوه له سهر بوونی حوداو تهنهاییه کهی کاتیْك دهانیّت (زهحمهته بو مرویق تهدیشه ی سهرهتایی ژیان و بهردهوامیه کهی بکات، به بنی بوونی هیزیکی

دروستکهری سهرپهرشتیاری بالادهست، و له ناخی دهرونمه وه سهرم سورده مینی له هه ندی زابایان هه بی له تو ژینه وه فه لسه فیه کانیاندا له سهر ناژه لله و زایانایانه ی که تویژینه وه ی پر له فه لسه فه و حیکمه تیاندا چاو ده نوقینن سه باره ت به سیسته مه کانی نهم گهردوونه، له به نگهی بره رو نه و شتانه ی که هه مانه و له چوار ده و رماندایه به هوی به لگه ی سه هیز و سرره وه سه باره ت بوونی سیستمیکی دانر اوی هه لیبریز او، و نهم به لگانه به هوی سروشته وه ناماژه ی دیارده کانی ویستیکی نازاده و فیرمان ده کات که هه مو و شتیکی مه زنید و مینید که له مه مووشتیکی شهرنه که مه میشه یی فه رمو و نه وه نه نیشتاینی مه زنین نه و که سه ی که ریگا چاره ی پی نی یه بو زانینی حه قیقه ته که ی له گه ل نه وه شدا بو نین نه و که به به رز ترین نیشانه و به پرشنگترین روناکی جوانی یه وه نه و زاته مان بو به ده رده که وی یک به نه توانیت ده رکی جیهانی به ده رده که وی ناتوانم نه نه ندیشه ی زانایه ک بکه م که نه توانیت ده رکی جیهانی بو را بیات که پایه ندی نه و داناییه یه که وای لیده کات له لای عه قر ناست وه ک کویر بینت و زاست به بی با وه پر و و تیکی شه لی ده بینت و با وه پیش به بی زانست وه که کویر ده ست ده کویر).

ئایا لـمم بهیّهك گهیشتنه باشترت دهوی ئهی حهیران له نیّوهند عهقله مهزنه كان و زانا مهر به كان و له نیّوان ئهو قورئانهی كه دهفهمویّت:-

﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ منْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾فاطر: ٢٨؟

حميران، راسته ثموانهي له خودا دهترسن زانايانن.

سیخ ائه مروقه نه ی حهیران که دهرباره ی نهو، خودا دهفه رمویت به باشترین شیوه دروستمانکر دووه، به شه ریکهوت چهنده له دروستکردن و ریکهی و جوانیدا، و چاو دیری و ریز پیدانی و عمقل پیدان و فیرکردنی... ؟

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَن تَقْوِيم ﴾ التين: ٤

﴿ يَا أَيُّهَا الْأَلْسَانَ مَا غَرَّكُ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَرَّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَرَّكَ ا فَعَدَلُكَ ﴾ لانفطار / ٢ -٧

الله عنه الله عنه عنه عنه الله عنه عنه الله عنه السحدة: ٧.

هِ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطَّفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رُجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿ هُــوَ الَّــذِي خَلَقَكُــمْ مِــنْ طِــينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَلْتُمُ تَمْتَرُونَ ﴾ الأنعام: ٢.

﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مَنْ طَينَ لَازِبِ ﴾الصافات: ١١.

﴿ هَـــلْ أَتَى عَلَى الْمَالِسَانَ حَيِنَ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا، إِنَّا خَلَقْنَا الْمَالِسَانَ مِنْ نُطْفَةِ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان/١-٢.

َ ﴿ اقْــُـرَأَ بِاسْمُ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْانْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بالْقَلَم، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾العلق/١-٥.

(وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلِّهَا)(البقرة: من الآية ٣١))إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرَأُ منْ طين (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَحْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجَدِينَ) (صّ:٧٢).

تُهُمه هه نُدَیْکه له و فهرموودانه ی قور تُان ثاماژه ی بن کردووه که مروّقی دروستکردووه . له ناوه که مروّقی دروستکردووه . له ثاوه له ناوه که هیچ جوّره بوونیکی نه بوه که هیچ جوّره بوونیکی نه بوه که سهر زهوی که نزیکه له و ته کانی زانست سه باره ت به دروستبوونی مروّف له خاك و له ثناو له تنوّکی یه کهم، له چه ند ماوه یه کی دیاریکراوی گهشه پیکردندا دوای ثهوه ی کههیچ دیارده یه کی نه بووه له چینه کانی ژیر زهویدا، ثایا به شی ریّکه و ت چه نده له دروستکردنی ئه م مروّقه دا ثه ی حه یران ؟!!

ته م مروقه سهرسورهینه ره که ریانی ده ست پیده کات له خاك و شاوو تنو کیك، همروه کو هه مو ناوه کان فیر همه و ناوه کان فیر ده بین ده مین ده بینه نه بین ده ماد ده بینه نه بین ده او کان فیر ده بینت بو ده رك کردنی همه و شینکی شهم گهردوونه له بوون و مادده و سیستم و ره و او چاکه و جوانی و له مانه وه زانست و اته هونه رو شه ده ب و هونراوه و سیران و دانایی و فه لسه فه و تصه و ف دا شهریژیت و له سه ر روشنایی شه مانه وه حه قیقه تی به و ده کری بی شه و می بزانیت.

ئايىا دروستكردنى ئەم مىرۆۋە بەم شىپوەيە دياردەيەكە لە دياردەكانى رېڭكەوت ئەي حەيران؟ ئەم مرۆۋە چىيە و چ لەسەر سورھىنەرەكانى بھىنىمەوە يادت؟

چنوں لمو سنی تاریکیه دا دروست دهبینت چنون له سکی دایکیدا گهشه ده کات له تنوکیکهوه بنوگیدا گهشه ده کات له تنوکیکهوه بنوگزشتیکی همالواسراو پاشان بنوگزشتیکی جوراو و له کوتایدا بنو مروفیکی تهواو، دروستکردن لهدوای دروستکردن...!

ر . چنز نهم مرزقه نه و خوراکه له جگهریدا دهیگوریست و راستی ده کاتهوه و هملیده گریست.

ته م جگه ره چی یه ... ؟ و نهم رژینه ره مه زنه تا شکر ایه چی یه سه خی و ره زیله سه نگین و ژیره ، راستکه ره و و راستکاره ، هه لگر و به ده ستهینه ره حه شار ده رو چاو چنو که ، گهر شه کر له حویندا یه ك به ریزه ی یه ك له هه زار دا زیاد بکات نه و قه ده غهی ده کات بی به شی ده کات ، و گهر که می کرد به خشنده و سه خی ده بیت ، و گهر له سنوری خوی زیاتر بو و هه نیده گریت بو کاتی پیویست ، پاش گورینی تاکو به تریاك خوراکت بداتی و بتهاریزی له ژه مره کانی نه م رژینه ره هو رمونیانه چین که خاوه نی رژینه ری کیمیای شار راوه ن که رائن و فه رمان ده که ن به سه رده مار و ماسول که و نیسك و عمقل و دل و خوینبه ره کان و نمواد و مورتی ده کات و سارد نابیته و پاله ده کاته وه عمقل ژیر ده کات و سارد نابیته و پاله په ستوی خوین به رز و نزم ده کات و سست نابیت ، جه سته گهرم ده کات و سارد نابیته و پاله خوین ده پاره و راده که ی راده گرین و راده که ی راده گرینت و شه کر زیاد ده کات له که مهوونیدا و له زور خوین ده پاره کانی و کلسی نیسکه کان راده گرینت و نه ژادیی ده دات به خانه کانی یشدا ده یوه ستینی و کلسی نیسکه کان راده گرینت و نه ژادیی ده دات به خانه کانی نه رادی حدیران؟

داستانی ئیمان

ئهم خانانه چین که به چاو نابینرین و ژمیرهیان له له شی مروّقدا ده گاته چه نده ها ترلیون. و چون کومهل کومهل ریکده کهون بو ئهوه ی لایه له له شه پنکبهینن، ههروه له همنگ و میرووله و ان که دهرانن به و روّلهیان هه ستن که پنیان سپیر در اوه له روّمانی ژیاندا... ؟

ئهم هاویه کبوونه میکانیزمه کیمیاییه دهمارییه چییه کهوا له ههموو ئهندامه کان و خانه کان و پژینه کان ده کسات گویبیست و هاو کساری یه کتربن بو د فرزیه نهره کان هاو کیشینکی چهسپاوی وورد له خوین و ئاوو گهرمی و سیچکاوه کان و گوشینه ره کان هاو کیشینکی چهسپاوی و ورد له خوین و ئاوو گهرمی و سیچکاوه کان و گوشینه ره کان همموو و حوی و ترش و چهوریه کان و شه کره کانی له ش و هه لده ستیت به چاکبوونه و همموو حرایبوونین و دروستکردنه وهی همموو رامالکراوه کان و به جینگرتنه وهی همموو کهمیه که و ساریز کردنی همموو نهتو اناییه ک، و راستکردنه و هیمموو زیاده رهویه ک، و دوورینه وی همموو شکاوییه که و و نههیشتنی همموو خوین به ربوونین هموو گونیک و گرتنه و هیزیک و تیژ کردنه و همموو چه کیک و دروستکردنی همموو ژههرو دژه همرییه که بو به گردا چوونی هموو دو ژمهمو و چه کیک و دروستکردنی همموو ژههرو دژه همرییه که بو به گردا چوونی هموو دو ژمهنو یا به سهربازی نوی، له جیاتی شههیدانی نیشتمانی به فرید یا

ئه م عهقله ی که ههموو عهقلینکی سهرسام کردووه، و تا ئیستا راماون له نهینی یه کانی ئه ی حمیران، له چ سهرسورهینه ریبه کی باست بغ بکهم؟ چنون ملیؤنه ها ملیؤن له زانسیاری گه بحینه بکهین، و له کوی ههلیسبگرین و چنون له کاتی پیویستدا له گه بحینه کانیاندا ده ریان بهینین.

چۆن شت بهینینهوه یادمان و چۆن بهراوردو شیکارو ئاکامخوازی و فهرمانرهوایی بکهین نهی حهیران؟

و ئمم پارچه گوشته چی یه و ئمم رمانه کهچه پکی دهماره چی یه که خوا به هؤیانهوه همه ناوه کالی فیر کردووین و به هؤیانه وه شمو ناوه کالی فیر کردووین و به هؤیه وه خراوینه ته سمروو فریشته کانه وه ئهی حمیران..؟ ئه منامیره دهمار اوییه سمرسور هینه ره سامناکه چی یه که رالین به سمویدا، و راله به سمویدا، و راله به سمویدا این رالین به سمویا لایه نیکیدا له هه ندی له ئه ندامجاندا.

بهردیکی پیکهنیناوی و گریاناوی

به گاکه مهوامیه هه له بکات به لام بی ناگا ههر گیز هه له ناکات چونکه (به ناگا) ناگاداری کاره کابی هاوریکهی نی یه ههر گیز خوّی تیهه لناقور تینی و گهر ناگاداری هموو کاره کانی حوّی تیهه لقور تینی و گهر ناگاداری هموو کاره کانی حوّی تیهه لقور تینی نهوا تینکیده دات و به پیچهوانه وه بی ناگا ناگاداری هموو کاره کانی (به ناگایه) و ده ستیوه ردانی ده کات به نهینی بو رینک خستنی، و گهر (به ناگا) و هستا و له کار که و تنه کهی نه و هه ماسولکه کانمان له جوله ده و هستیت و میشکمان به تو انا ده بیت له بیر کردنه و هی راست و حالمان و های نوستو و ده و همروه ها جگهرو گوی و ده بیت، و گهر بی ناگاله کار و هستا (دل و گهده) تیکده چیت، و نه و کاته مردنی بینگومان چاوه رینمان ده کات، نایا نه م جیا کردنه و هسهر سور هینه ره ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو و ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو ده سه لاتداره دانایه له نیوان نه ه دو ده سه لاتداره داداره داداره داد دیار ده کانی ریکه و تی کویرانه نه که حمیران؟!

ئەم مادە چىنراوە كەرياتىر لېە ١٢ مليۇن خانەن كە ھەريەكەيان بەھۇي لىيمقە دەمارەكالەوە نەژمىرەو نەئامار دەكرىن.

به ووردی و هاویه کبوونیککی بنی شومار کارده کهن، ههروهك یهك خانه بن وان، ئهی حهیران؟

ئهم (پهرده سهحایه)ی میْشکه چییه ههروهها بنکهیه کی سهر کردایهتی و ایه لهههمو مالّینْث لـه ماله کانیدا، ریْکخهریّك کهبهههزارهها نامهي هاتوو لهدهرهوه وهرده گریّت له ریْگهی ههستیاره کانهوه و ههوال ده گهیهنیّنه سهر کردایهتی بهرزتر... ؟

ئه و سهر کرده بهرره کنیه که رینگخستنی نه و ههموو نامهیه ده گریته نهستنی خنی، نهمهیان دوا نهخات و نهوی تریان دهخوینیته وه و یان فرینی دهداته قولایی ناخیه وه، و بهراوردو شیکار و راستکردنه وه ده کات تاکو ناکام خوازی لی بهدهست ده هینیت و له ههسته کون و نوی هه لگیراوه کاندا ده رککردنی سه رسو رهینه ری عمقالی پیکده هینیت و له له و گیانله به ره بی زمانه خوین ریزه ناژه آلی یهی ده رده چیت.

هماندی حار و ۱ بمارز دهبیته وه و هخته بگاته سهر سه کوی نه و خودایه ی که کردویه تیه حملیفه ی حوی له سهر زاه وی و ه رینزی لیناوه و به هوی قه لهمه و ه فیری کردوه... نه ی حمیران... ؟

ئایا ئهم ههموو بهخشندهیییه وورده کاری و دروستکردنی راست و رادهو ئهندازه دانان و رینکحسته، فهرمان و راستکردنهوهی و پینکهوه لکاندن و گویبیستی یه کتر و هاو کاری و هاوشیوهی لـه نیوهند ملیونهها ملیوّن و لـه گهردیلـه و خانه و دهماردا ئایا ئهمانه ههموو بهگشتی دیاردهن لـه دیارده کانی رینکهوت ئهی حمیران؟ (ئایا باوهر دار نابیت بهوهی کهلهخاك دروستیكردیت و كردووىتیه پیاو) ئهى حهران

﴿ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿ بَكُ عَجْبُ تَ وَيَسْ خَرُونَ ، وَإِذَا ذُكَّ سُرُوا لا يَذْكُ سِرُونَ ، وَإِذَا رَأَوْا آيَ لَهُ يَسْتَسْخُرُونَ ﴾الصافات/١٢-١٤.

(به لکو سهرت سورماو گالته مان پیده که ن، و گهر بیهینینه یادیان، ناهیته وه یادیان و گهر نیشانه یه کیان دی گالته ی پیده که ن).

حهیرانی کوری نهزعهف ده تیت... تالیره دا شیخ چاوه کانی پر بوو له فرمیسکو گریا، خوم دا بهسه رهم دروو دهستیا ویستم ماچی بکهم و بهفرمیسك بیان شوم به ده نگیکی گریاناوییه وه و تی، نه ی حهیران (هاوار بو نهوانه ی دل ره قن به رامبه ریاد کردنه و ه ی خودا).

... چـهند جـارێك دووبـارهى كـردهوه تـا... خامۆشى دايگرت و خۆيدا بەدەستى بێ . دەنگيەكى قولـەوه.

هدربهبی ده نگی ماینه وه تا تیشکی خوری رؤشنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و هدربهبی ده نگی ماینه و ه تا تیشکی خوری رؤشنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و دره خته ی که سیبه ری بو نارامگای نیمامی بوخاری کردبو و، شیخ به ده نگیکی لاوازی گریاناویی یه و و تی به نهی حمیران من ماندووم، پیویستی ده ست نویز هه لگرتنم بو ناماده بکه .... دوای نه وی ده ست نویزمان هه تگرت و نویزی به یانیمانکرد شیخ چووه جینوستنه که ی و و تی دامپؤشه، دامپؤشه، نه ی حمیران، نه م شه و سه رمام بووه و شه و غونیش ماندوویکردووم

ئامۆژگارىيەكانى شىنخ (٦)

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ ﴾ (فصلت: ٣٣)

دوو حور له خهالك ههیه كه ده شیت به ژیر ناویان بهرین) تهوانه و تهو كه سانها كه خودا ده په رستی له به رئه وه ی دهیناسن و تهوانه ی كه به راستی لینكو لینه وه ی له سه ر ده كه ن له به رئه و هی نایناسن) با سكال.

حهیرانی کوری نهزعهف ده لیّت: پاش نهوهی که شیّخم دا پوشسیو له لای هاتمه ده روه ده به نه می الله هاتمه ده روه ده ده نیک ده ده ده ده ده ده و می خواه بیکه و تنم همبوو له گهل پیاویکی خه لکی خه رته نکدا چووم بو لای نهو روزهم له لای نهو برده سهر، و پاش نهوهی گهرامه وه و نویزی خه و تناخم له گهل محیوره پیره که دا کرد.

وتی ائه مروّ شیخت بینینوه ؟ وتم انه خیر نهم دیوه چونکه له گه ل کازیوه ی به یاندا چوومه دینکه و ٹیستا گهر اومه ته وه و تی امن زوّر دلم له لایه تی، دوای نویژی ئیّواره چووم تویّشه به ری خواردنه کهی بهیّنمه وه، ده بینم همه روه ك خوّی به پهرژینی باخه که وه همانواسراوه که بوّم دانا بوو.

حواردنه کهشی هـ هروهك خـوّی مـابوو، ئايـا دهتوانيت بچيت لـه باخه کهدا به باشی لـه دوی نگهرييت، چونکه ئهم ئيوارهيه زوّر سارده.

وتم/پینویست به وه ناکات، چونکه به م سه رمایه له باخه که دا نامینیته وه لام و ایه له ژووره که ی خویدا بیت و له وانه به نه خوش بیت به ره به یان که به جینمهیشت بی ئارام و ماندوو بوو، ئیستا ده چمه لای، تو بی خهم و په ژاره بچوره وه بو لای مال و خیزانت و پاش ئه وه ی خوا حافیزیم له م پیره میرده کرد، ده رگای مزگه و تم داخست و گه رامه وه رووره کهی شیخ، ده بینم تاریکه موجر که یه کی ترس دایگرتم کاتیک به خه یاللمدا هات که توشی ناره حه تیه ک بوو بیت، و ترسانم کتوپر بچهمه سه ری به هیواشی پشتاو پشت گه رامه وه ی نام میزگه و تا هاید ده ره و و به حه و شه که داگه رام تا ... گه یشتمه باخچه یه کی بچووکی په رژینکرا و که ئارامگای ئیمامی تیادایه تاکو له ویوه سه یری . په نجه ره که ده روانینته سه رئارامگای نیمامی تیادایه تاکو له ویوه سه یری .

گويْبيستى نانهو بزركاندن بووم ههروهك پارانهوه وا بوو، و كاتيْك له پهنجهره كه نزيك بوومهوه گويْبيستى نانهو بزركاندن بووم ههروهك پارانهوه وا بوو، و كاتيْك له پهنجهره كه نزيك بوومهوه گويْم لهده نگه كرت دهيووت (رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَمْ فَعَلَمْ فَالْحَالُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرَيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ عَلَمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾الاحقاف: ١٥.

رپه روه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یت بکه م نه و به خشنده یه ی که به من و دایکم و باو کمت به خشیوه و به رده و ام به لهسه ر کبر داری چاکه که تنز ره رامه ندیت پنی هه بینت و وه چه کانم باش بکه یت، من بؤلای تؤگه راومه ته وه ده یه کینکم له موسلمانان)

لَ باشدا ناله مَكَى قولْى كرد، كُويْم ليْبوو دەيووت، دواى ئەوە ﴿وَلْيَخْشَ الَّهْ مِنْ لَوْ تُسَرِّكُوا مِسْنُ خَلْفِهِ مَ ذُرَيَّةٌ ضِعَافًا خَسَافُوا عَلَسَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلاً سَسَديداً ﴾ النساء: ٩.

باترسیان ههبیّت نه وانه ی که پاش خویان وه چه ی لاواز به جیّده هیّلن که ترسیان لیّیان بووه، با له خوا بترسن و بیپه رستن و گوفتاری راست بده ن) له پاشدا دهسته کانی بو تاسمان به رز کرده وه و کولیه ی گریان دایگرت و ده یووت خودامان په روه ردگارمان دو و رمان بحه ره وه له مدملانی خرابه کاری به به زهبی خوت که هم رخوت خاوه ن به زهبی ،

ليرهدا پشتاو پشت به پهله بۆ مزگهوته که گهرامهوه.

سهرمای زور ترساندمی چوومه لای شیخ، پیش نهوه ی موّله تی چوونه ژووره وه بدا، و کاتیک چاوی پیم کهوت وتی مهترسه... من.. نا ئیستا زیندووم... به لام نه خوّشم... چراکه روّشنکه رهوه، هه ندی ماستم بو بهینه تاکو برسینیه کهمی پی بشکینم، روّژم به راکشاوی له ناو جیدا برده سه ر، دوای نهوه ی ماسته کهی خواردو فهرمانیدا یارمه تی ده ست نویّژ گرتنی بده م له پاشادا نویّژی خهوتنانی یه دانیشتنه وه کرد و گهرایه وه جینووستنه کهی و دانیشت و پالیدایه وه، به زهرده خه نهیه که وه سهیری کردم و وتی می حهیران! خودا نهیفه رمووه (سیخوری مه کهن)؟ نهیفه رمووه: ﴿ أدخلوا البیوت من أبوا هساد له ده رگاوه بچنه مالانه وه ﴾، به لام سیخوری من به رابه ربه تو خوشه ویستیکی یه

پەرۈشمەوە بوو ئەي گەورەم، توو خودا پيم بلني چي تۆي گريان و لە بەر چي نالەو ئاھت دەكرد!.

شینخ الهمه بیزاری تهنهایی پیرهمیردیکی بهرهو نهمان چووه ههست به نزیکردنهوهی نهمانی بکات له ژیاندا تهی حهیران...

حەيران/ تەمەنت دريژ بينت ، ئەي گەورەم.

شینخ اتهمهن دریز بوو نهی حهیران... و یه کیک له بهخشنده کانی خودا بن بهنده کانی سیاته وه بن خوی پیش نه وه ی بگاته تهمهنی پیری و په ککه و تهیی و داماوی و کهسیفی و له ترسی مردن نهده گریام به لام په نام بن خودا دهبرد له تهنهایه کهمدا... و نه و چهند بینگهردو پاکه و احدرده کات که بهنده کانی به ترس و لهرزه و هاوار و پهنای بن بهرن.

حەيران/ ئەي ھۆي پارانەوەت چى بوو ئەي گەورەم؟

شیخ اهمریه ك له ئیمه نازارو هیواو ترس و یادگاری خوی همیه نهی حدیران و ههموو که سیخ اهمریه ك دهپاری تموه بو نه و شتانهی که پهیوه ندیی به خودیی یه وه همیه، پاشان شیخ رووی كه سین وه رگیز ا به ره و په نجه ره که، و فرمیسك چاوه کانی پر کردبوو، و خوی خدریك ده کرد به داخستنی په نجه ره کان تا سه رنجدانی من له خوی به دوور بخاته وه، دایبخه نهی حدیران، چونکه سه رمای پاینز زه ره رمه نبزه له سه رمای زستان. له جینوستنه که یدا نزیك بوومه وه، دانه و یم به سه ریدا تا کو په نجه ره که دا نجه م شیخ و اه هستی کرد ده گریم.

وتى / مرؤف بيده سه لأت دروستكردوه ثهى حديران.

حەيران/باوكت كىٰيە گەورەم؟

شیخ/ باو کم و باپیرم دوو بهنده ی باش بوون له بهنده چاکه کانی خودا.

حهيران/ماله كانت له كوين و ههواليان چييه؟

شيْخ/ ئەوان لە سەمەرقەندن و لەژير چاكەو بەخشىندەيى زۆرى خودا دادەژين.

حەيىران/ كەواتىە بۆچىي دەبىنىم زۆر بىە پەرۆشىي بىريىان دەكەيىت و لىـە دوا رۆۋيان دەترسىيت.

شیخ/ پـاره هـهموو شتیّك نییـه ثـهی حهیـران..خودایه بهدووریان بخهی له ملـملانیّی خراپه كـاری و به پهردهی جوان و رازاوهی خوّت دایان پوشه.

حهیر ان/ بزچی دووریت ههالبراردووه لیبان و وازت له خهال هیناوه لهم مزگهوتهدا بهتهنها دهژیت؟

داستانی ثیمان

شینخ/ دوورنیم لیبیان و سممهرقهند هیندهی فهرسهخینك دووره له خهرتهنكهوه بهلام بو دابینكردنی بژیویان (٤٠) سال همولمدا و نیستاش هاتووم تیبكوشم بو بژیوی دوا روزی دیاریكراوی خوم.

حهیر ان/ ثایا تیکوشان له پیناوی مال و مندال و ههالس و کهوت لهناویاندا، مهزنترین چاکه نم یه لهلای خودا؟

سیخ / به لای ، به لای ... ئه ی حهیران . ، .. به لام مرق ش که ههستی به نزیکبوونه و ه ی رفزه دیاریکراوه که ی کرد ، حه زده کات دا بیری بو خودا .... و ئه مه ش له قه ره بالغی ساردا به ئاسان به ده ست نایه ت و له م مزگه و ته دا له نیوه ند ئه م باخ و بیستانه دا ، یادگاری رفز اسی لاوی تیدایه و دینه و ه یادم و خوشحالم ده که ن و له هیچ شوینیکی تر به ختیار نایم ته به اله م حیگایه دا نه بیت و به دریزایی ژیانم کاتی که دو و چاری به لاو نه هامه تی ده بو و په یمانم به خوم ده دا که ئاواته خوازی ئه و رفزه بیم که دابیرم بو په رستنی خوداله مرگه و تیکد لای ئارامگای پیاو چاکیک، خودی مروق شهی حه یران گه رئاواته حوازی دو وری و ته نه یا به و له خه لك ته نها به ختیاری و خوشحالی به په رستنی خودا دیت، و هه ست به نزیک بو و نی له خوداوه ناکات گه ربه ته که به نده یه کی نزیك له خوداوه نه نه بیت.

حهیر ان/ ئهمه راسته و ئیمه و ا راهاتووین گهریمانهوینت له پادشاکانی ئهم زهمینه نزیك ببیمهوه پهنا دهبهینه بهر خهانكانی نزیك لهوان.

حهیران: ئهمه راسته و ئیمه وا راهاتووین گهر بمانهویت له پادشایه کی ئهم زهیمینه نزیکبینهوه پهنا دهبهینه بهر خهانکانی نزیك.

سینح/ ئەمـه گەلـینك جیاوازو دووره ئـهى حەيـران (كـێ دەتوانـێ سـوزو لینبوردەنى حودامان بو بەدەست بهینێ، تەنھا بەفەرمانى ئەو نەبینت...).

سه لام له گهل نهم راستیه بینگومان نه شدا، هه ست به چیزی ملکه چی ده که ین بن خودا نه ریگای به ده سته پنالی سوزو به ره یی خودا به هنری پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوداوه و همهروه ك ددان پنییل به گوناهه کانجان وایه، خومان به ملکه چ و بنی نرخ ده بیسین، به رمیه رحودا بیسهوه بی خوحه شاردال له پست پیاو چاكان و بزیكانی خودا.

حهیراد/ ئیستا مانای و تـهی ئـهو رِوْژه تینده گهم کـه هـاتم و بینزارم کردیست و لـینم تیکدایت چینژی چـوونه قولایی ملکهچی و پهروّشیت بوّ خودا بهرِاستی گهورهم بارینکی قورس بووم له سهرت و له خودا پهرستی بهدوورم خستی.

شینخ اخود پهرستیت زور تر کردم ئه ی حهیران... و به پیچهوانهوه باشترین حوره کانی حودا پهرستیت بو ره خساندم.. ثه ی حهیران ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعَا إلى الله ﴾فصلت:٣٣ ؟

حەيران/ خودا پاداشتى چاكەت بداتەوە ، گەۋرەم.

شيخ: بهلام ئەمشەو بە باسكردنى خۆمەوە خەريكت كردم.

حه يُسران/همهمو گوفتاريك لـه گه لـتا چاكهيه..و به ماندوى و بيزارى تـؤم بيـنى، و ئـارهرووى شـهو نخوونى ناكـهم، چـونكه لـهو كاتهى كه خوّر هه لـهات و توّم به جيّهيشت نه نووستووم و چـووم بـو خـهرتـهك به هـيلاكى و مـاندوويى گهرِامهوه وهك تام ليّهاتبيّت و ١ بـو.

شبخ / خوت ماندوو كرد كاتيك هاتيه دهرهوه له باخه كهدا له دووامدا گهرايت بهم سهرما تهرينه..ههسته ههستهو برۆ جينوستنه كهت... و ئهم داپؤشهره بگرهو خۆتى پيدا يوشه.

 بیت به لام له تو باشتر جوره کانی تا ده زانم، ئه و تایه ی که له سه رماوه ده که و ینه وه به م کتو پرییه دوای رو ژیکی ته واو، پیویستی به تیمارو چاودیری ههیه، و پشتگوینخستی ئه نحامی باش نی یه نه گهیشته کاتی نیوه رو تاکه م زیاتر به رز بووه وه، و ههستم به وو رپیه ك ده کرد له سه رمدا له پاشدا له هو شخوم که و تمو پاش دوو رو ژ به تاگا ها تمه وه، خوم له نه خوشحانه بییه وه له دوایدا بوم ده رکه و ت که شیخ مه و زون خوی منی بو ئیره هیناوه و فه رمانی به چاودیری کردنم داوه، فه رمانیشی به جیهینرا و بوو.

دوو هدفتهی ته و اوم لدنه خوشخانه که دا برده سه ر ... تا مه ترسی نه خوشیه که م له سه ر لا چرو و پزیشکه که ماوه یدا که سه ردانم بکریّت، یه که م که س که سه ردانی کردم بخیوری مزگه و ته که بوو، هه و الی پینگه یاندم که شیخ پاش گه راندنه وه ی له سه رمه و قدند دلسی کتوپر دو چاری نه خوشی بووه، له و روزه و له جینگادا که و توه، پزیشکه که م بانگرد تکام لینکرد فه رمانی ده رچوونم له نه خوشخانه که بدات، مؤله تی نه دا و تی / تو تازه به ره و چاکبوون ده چیت و به لایه نی که مه وه ده بیت هه فته یه کی تر بمینیته وه، تاوه کو مهتر سیت به ته و اوی له سه ر لاده چیت پیم را گه یاندی که دلم له لای شیخه، و تی / ئیستا نه و با سید به ته و اوی له سه ر لاده چیت پیم را گه یاندی که دلم له لای شیخه، و تی / ئیستا نه و با شیزه و به سه لامه تی نه م جه نده یه مو و تو ره بوون و گرژ بوونین خوی به ریزینت، جینوسه ته که ی به جینه پزینت و له هه مو و تو ره بوون و گرژ بوونین خوی به ریزینت، نه مهیشت برای میز رمان هه و ال بگه یه نیته که سو کاری شیخ تا کو سه ردانی منداله کانی غه مباری نه که ن و نه بیته هوی تازه بوونه و ی جه نده که ی و بیکوژیت و پیم راگه یاند غه مباری نه که ن و نه بیته هوی تازه بوونه و ی جه نده که ی و بیکوژیت و پیم راگه یاند که و از له خویندن و نوسین به پینیت.

بَحْيُوره پِيرَه که به گويبيستى قسه کانم وتى / به لام بهدريژايى رۆژ خەريكى نوسينه، گهورهم، و بنى هوده ههولم ئهدا نههيلم، نوسينه كانيشى ههموى له پيناوى حهيرانى گهورهم دايه.

ووتم/ لـه پیّناوی مندا؟ وتی/ به لیّ لـه پیّناوی توّدا، بهدزیوه سهیری نووسینه کانیم ده کرد دهبینم ناوی توّی زوّر تیادا دووبات دهبیّتهوه.

وَتُمَ / ئەمە سەيرە، كتيبەكە لەكويىيە، و بۆچى بۆي نەناردووم.

وتی/ نازانم، نوسینیکی دوورو دریژو گەورەيە.

پاش چهند رِوْرْیْك بحیوره پیره که هات بوّ لام و (دهفتهری تامالی) بوّ هیّنام و سهلامی شیّخی پینگهیاندم، دهفتهره کهم و هر گرت و لـه دوّ لابه کـه دا هـه لـم گـرت و دهر گـایم داخست. له پاشاندا له پیره میرده کهم پرسی/ بو چی شیخ نهم ده فته رهی بو نار دووم/ وتی/ نازانم به لام رایسپاردم که بیگه به نه ده ستی خوت، بو هه ندی خهیالی ناخوش چووم... پیره میرده کهم سویندا که هه والی راستی شیخم پی بلینت سویندی خوارد که ده ژی و ته ندروستی باشه و تم/ نهی نه و نامه به کوا که ده تووت بو توی ده نوسینت؟ و تی/ نازانم، بو ماوه ی پینچ رو ژ بحیوره که دا برالیم، غهم و په ژاره ی شیخ دایگرتم، و کاتیك هه والی شیخم له پریشکه که پرسی خوی که رکرد له وه لامدانه و م و بو رو ژی شه شهم پیره میرده که سه ردایی کرده، به روویه کی غه مبارو زویسرو سه رکزو پیلو و و شک میرده که سه ردای کرده، به روویه کی غه مبارو زویسرو سه رکزو پیلو و و شک هما تا توه و هو و و هد به ای که چون منداله کانی خوی له یاد بو و وه کو چون منداله کانی خوی له یاد بو و و و

هـهردوو کمان بـهده نگی بـهرزهوه ده گـریاین تـا هـهموو نهخوشخانه که پیـیزانین، پزیشکه که هات و دهستیکرد به سهرزه نشتی پیرهمیرده که و به ههوالدانی کوچی شیخ بهمن پاش ئهوه ی که نهختی ثارام بوومهوه پیی پاگهیاندم که شیخ دو چاری جهلته ی دووه م بوه و دلتی لـه توانایدا نهماو مالئاوایی لیکردین و لهسهر و تهی خوی له باخچه ی نزیك مزگه و ته که نیررا که روزانی دوایی لهوی ده برده سهر.

پاشان پزیشکه که ماوه ی در چوونونمیدا، جله کانم له بهر کردو ده فته ری نامالیم همنگرت، له گهل پیره میرده که دا بؤ خهر ته نگ چوین له پاشدا بؤ مزگهوته که، له ویدا له سمر نار امگای شیخی خوشه ویست دانیشتم به فرمیسکه کانم خاکه کهیم ناو نهدا، تا... شهو داهات من ههرده گریام که هه ستم به کاریگه ری سه رماکر د بؤ مزگهوته که گهرامه وه له گهل بحیوره که دا چووینه ژوره که ی شیخ که نهیده ویست نه و شهوه به جینم بهیلینت، پاش نه وه ی که بحیوره که نووست ده ستمکر د به پشکنینی دو لابه که ی شیخ بو نمو نوسراوه ده گهرام که ده یانووت بو توی نوسیوه، هیچ دیار ده یه کم نه دید ته و حوله چاو مدا شکابو و له به رو په ژاره ی شیخ مر گهوتم لاته نگ بو و له گهل فراوانیه که ریم ده کرد.

شهوی رستانم لـي دريژ بوو له دووی کتيبيك ده گهرام تاشهوی پيبكهمهوه.

به لام که سوکاری شیخ هه موو که ل و په ل و کتیبه کانیان بر دبوو و ته نها ده فته ری ئامالیم له بهر ده ستدا بوو که خومی پیوه خه ریك بکه م ده ستمدایه و ئه و گرییانه م کر ده و ه که شیخی خوا لیخوشبوو به ده ستی خوی به ستبووی، هه رکه دوو تویی ده فته ره که م کردهوه چاووم بهنوو سینیک کهوت که به دهست و خهتی شیخ نووسرا بوو دهبینم ثهو نووسینهیه که نومنی نووسیبوو.

ئەمەش نوو سراوە كەيە:-

كوړى خۆم حەيرانى كوړى ئەزعەف!!

سلاُّو بەخشىندەيى خودات ليْبيّْت: سوپاس بۆ خودا بۆ تەندروستى باشت.

دوای تهوه من ههست به نزیکبونهوهی مردنم ده کهم له و کاتهوهی که تو لیره دووریت، تووشی جهلده ی دلبووم و چاوه روانی چاکبوونهوه ناکهم... زوّر مهبهستم بوو پیش مالاوایی و مردنم و پیش گهیشتنم به خودا ثهو نامانجه ی له نهستومدا بوو بهرامبه ر به تو تمواوی بکهم، له به ر تموه ته نامه یم بن نووسیت که هیوادارم بیکهیته پاشکوی ده نعتوری نامالی نه ی حهیرانی کوری نه زعه ف! هاتیه به لام به سه ر لینشیواوی و گومر اییهوه که دوو چاری قورینکی زانیاری پچرپچر و زانستیکی کرچ و کال بوو بویت که همردوو کیان له عهقلیکی خوبه زلدا کوك بو بوون، به خورسکی ناواته خوازی ده ر کردنبو و مدخوبه زلی خویهوه سهر کیشی و ملی دریژ ده کرد بو زانینی شته کانی دوای ده ر ککردن... و ههموو ههولیکم له گهاتا به گهرخست تاکو بهره و راستی بی گومانت بهم، و و ابزانم سهر کهوتوو بووم له رئییشاندانت چونکه وه ناوینه یم خودی خومه له کاتی گاتی گهنجیمدا، له تو به دی کرد و زانیم ده رده که تو چی یه و چونیش تیمار ده کریت تاب به گهرنی وه ناوینه یمار ده کریت تاب به گهرنی وه ناوینه وه ناوینه نواتی خومه ده کرد و تیمارمکردی وه کون خود به خون موداراتی خوم ده کرد و تیمارمکردی وه که چون موداراتی خوم تیمار کرد، خوازیارم ده رباز بووبیت لینی وه که چون من دورباز بووم لینی.

ئەي جەيرانى كورى ئەزعەف:

بزانه چؤن که باوه رت به خودا (ههق و راستیه) و (مهرج و پیویستیه) که دهلین (ههقه) بؤت به دهر کهوت له و باسانهی که لهشهوانی دریژدا تؤژینه و هیان لهسه ر ده کرد.

که دُمْسیر (مهرج و پیویسته) تو دهزانیت ئهی حمیران، کاتیْك دهرکی ده کهیت وهك دهرك کردنی بـاوهردارانی و بـنی باوهران به گشتی به بنی جیـاوازی و باوهر هیّنان به خودا بریتییه له بنهماکانی چاکه کردن.

-بهستهنهو هي خراپه کاري.

- پايه كاني ويژدان.

-پاتپشتي سووربوون له سهر کاره لهتهنگانهدا.

-دەرمانى ئاراميە لەبەلاو نەھامەتىدا.

كۆلەكەي رەزامەندى و قەناعەتە لە بەخت و بەشدا.

رووناكي هيوايه له دەروندا.

دامر کانهوهی دهروونه گهر ژیان زویری غهمباری کردین.

– ئاسودەيى دڭە بۆ مردن و نزيكبوونەوەي رۆژانى كۆتايى.

-قوتفه ی نه بساوه یه له نیو مرو قایه تی و نموونه به رزه کانیدا و ته ی نه وانه هه تت نه خه له تنیخ که ده لین زه و شتی به رز مرو ف بی پیویست ده کات له باوه پ ، چونکه نه و په و شته به رز انه ی که و شته به رز انه ی که نیمه له سه ری پاها تووین بو گونجاند نه له نیوان غه ریزه و پیویسته به کانی کومه ل ، پیویسته له چاره سه رکردنی ناره زووه کان له ته نگانه و نه هامه تیدا ، پیویسته به باوه په و شه ی که به ویژدان ناوی ده به ین نه ویش له ناوه پو کیدا په ناوه پر ده باوه پر ده بات . ,

ریره و کردنی خه لک بو رهووشتی به رز نه ی حه یران... یان به هه ره شه و توندو تیژی کاربه ده ستان ده بینت و یبان به ناموژگاری قورشان و یبان ناپه سه ند کردنی له لایبه ن کومه لگاوه گهر ره ها بوویین له ده ست ده سه لاتی یا ساو شاین و کومه له وه ته نها ناموژگاریکه ریکمان بو ده مینیته وه که نه ویش ویژدانه و نیمه نیستا له ململانی ناره زوی غهریزه کانداین له گه ل وویژداندا، ته نها له لای خه لکانیکی که م ویژدان سه رکه و تن به ده ست دیئیت و ته نانه ته نه و کومه له که مه ش زور په یوه ست نابن به ویژدانیانه وه له کاتی را لبوونی ناره زوه کان به سه ریاندا ته نها نه وانه نه بینت که له خود ده ترسن.

گهر رِهوشتی بهرز بخهینه لاوه سهرنجبدهینه پنویستهیکانمان بو باوه پر و لهو روه وه که پالپشستیکه لمه ته تعنگانه دا و دهرمانسمازه لمه نههامه تمیه کاندا، و دامر کیمنهری دهرونه و دلنه و دلنه و دلنه و تیماره بو ناخوشیه کانی ژیان، دهبینین له کاتی وونبونی باوه پردا، زوّر بنی مخت دهبین لمه کانی بوونه و هردا بهرامبهر بنی محت دهبین لمه کانی بوونه و هردا بهرامبهر بنی مرحتین نازه ن و بنی دهسه لاترین جانه و هرو درنده.

ئاژه و واك ئيمه برسى دهبيت، به لام بن غهمه له پهيدا كردنى رسق و روزى نهدارى و ههروهك ئيمه وه چهى له ههرارى و پيويستيه كانى ترى ژيان وهك ئيمه له دايك دهبيت و ههروهك ئيمه وه چهى له دهست ده چيت به لام دووره له هات و هاوارى غهم و پهژارهيى بن تهنگانهو كهسانى مردوو و هه تيوانى بيده سه لات.

ههروه ها ناژه نیش وه ک نیمه نازار ده چیزیت و فرمیسک ده پیزی و بی خه و ده بیت و واز له سورو خوشه و بستی خزم و که سان ده هینیت و نیوانیان تیکده چیت و به هوی در فو و چاو پیسی و دوو زمانی و دلپیسی و رق و کینه و ناسوپاسی به خشنده یی و سپله یی به رامیه ر چاکه مالیان لیتیکده چیت و به هوی جوزه ده رککردنیکه وه سودمه نده کان و ره ره ره مه نده کان و مهاده کان و مورمه نده کان جیاده کان جیاده کاته وه به لام ده رباز بووه له به رپرسیاریتی و قورسایی هه لگری گوناهه کان گری گومان و ناخوشی رامهاتن و نازاره کانی ویژدان...

وهك ئيمه مهنخوش ده كهويت و دهمريت، بهلام دووره له بيركردنهوه ى دهرئه نجامه كانى مهنخوشك و دوا پۆژى مهنخوشك و دوا پۆژى مردووان...

درنده کان خوین ده رینون بو تیر بوونی ئاره زوه کانیان، به لام خوین ناریون له پیناوی خو به گهوره کو بی چاوو رووی و رابواردن و خوشی، و بو پلهو پایه و دهسه لات له سهر گوی زهوی به لام ئهم گیانله به ره فهیله سوفه، لاوازه هاوار که ره، ترسنو که، ته ماعکاره، فیلبازه خو به گهوره زانه ئاره زو بو رابورادن و خو به زلی و توندو تیژی ، خوین ریژی ده کات که زیاتر له بیر کردنه وه کانیه وه دوو چاری گرفت و ناخوشی ده بینت.

ته نها باوه ره به هیزی ده کات و دلنه و ایی و خوشحال و ثاواته خواز و ره زامه ندی ده کات، هه در باوه ره ده یکات مرز قیك که تیکوشه ربیت بو نموونه ی به در نهی، و مریسته کال کرنووشی بو به رن... و به بی قهم باوه ره قهم مرزقه بی ده سه لاته بی به خترین بونه و در ده بیت و دوو چاری زور ترین به لاو نه گهه تی ده بیت مه زنترین و سو کترین پله ی

ئه و بیر کردنه و انهی که ناخوشیه کانی ده خسته وه ته نها رینگاچاره بوی باوه پر بوو. مرفیش عهبدی بیر کردنه وه کانیتی پیش ثه وهی به نده ی پهروه ردگاری بیت و ته نها بهم بیر کدیه وهیمه ده بینسته به نده یمه کی پراتسته قینه ی خصودا کمه زورتسرین به خسته و هری و به دبه ختیه کانی ژیانی ثهم دونیایه و دونیای کوتایی پی نه خش ده کات.

خودا ئهم مروِقهی دروستکردو بهرزی کردهوه و ریزی لینا و جیایکردهوه بههوی عهقاله ژیره بیر کهرهوه کهی که بههوی عهقاله ژیره بیر کهرهوه کهی که بههویهوه ههموو ناوینکی فیر کرد وه کردیه جینشینی خوی لهسهر زهوی و پلهی سهرو فریشته کانی پیبه خشی و سهرکهوتنی بهوانه بهخشی که فهرمانه کانی بیشیل ده کهن

﴿ وَنَفْــسِ وَمَا سَوًّاهَا، فَٱلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾الشمس/٧-١٠

کەواتە ئەی حەيران چۆن ئەو نەفسە پاکژ و پاکسيْز دەكەيت... ؟

ئیمه به بیر کردنه وه پاکژی ده کهین تا... ده گاته غونه ی باوه پی بیگومان و ته و او به بیر کردنه وه پاکژی ده کهین تا... ده گاته غونه ی باوه پیز و خوشی باوه پ به راستی و چاکه و جوانی که تیایاندا خودا به دی ده کهیت و له چیز و خوشی باوه پ ده رکی به نی خوشی و ناخوشی و لاوازی و به هیزی و نه توانایی و توانایی و کویله یی و شازادی ده کهین ، به لکو ده رکی نهینی در و ستکردنه که شده کهیت و دانایی له سهر دو و رییانی (ریبره وی چاکه و خرابه) (النجدین) و بینکهاتنی له سهر نه و شیوه ی که بشیت بو (هاو دژی) که به بین نه و مانای عه بدایه تی بو خودا نه زانراو ده بیت و ریروی راستی مانای به رست و خواراست و له پیناوی در و سستی عسمقل و دل و و و یوردان و مروقایه تیه که مان و غوونه به رزییه کهی و در و ستی کومه له وه نه بیت به گشتی باله پوو بانگیشه ی باوه په هینان بو خودا بکه ین و ناسان و ناشکرای بکه ین بو عمقل و هه روه ها ده رونیشی بو فراوان بکه ین نه ی حه یرانی کوری نه زعه ف.

ئازاریدام دەستەوەستانى ھەندى لىە پىياوانى ئاييىنى و ھەروەك تىز منىش دابرام لىە ئىكۈلىنەوە و تۈژىنەوەكان.

رؤژان و سالان تیپه پین به نازاره کانی ژیان ده تلامه وه له خودی خوم و نه وانه ی حوشده ویستن که دو و باره گومانیان لام تازه ده کرده و به چه شنیک له بی باوه پیه وه نزیکتر بووم وه که له باوه پیوه ده نام بر خودا و به دبه ختی هاوه لم بوو، و پالی پیوه ده نام بو گومان و ویلی و که و تبوومه نیوان پوخی باوه پر هینانی بوماوه یی (الموروث) و بی هیوایی که به خشنده یی خودا پوژگار ها توو چوو، تا بوومه یه کینک له هاو ده مانی نه میر، بوومه هاوه ل و خوشه ویستی و له گهانیا چووم بو حیجاز له مه دینه ی منه وه ره پینمایی شیخینکی به پیزی پیاو چاک به شیخ عبدالقادر ده ناسرا له مزگه و تی پیغه مبه ردا گار بینینم پاش نوری بیانی ده رس به کومه کینک زانایانی هیند ده نین نه وانه ی بو حجکردن ها تبوون، و

داستانی ئیمان

منیش وهك ئه وان بۆ دەرسه كه دانیشتم، گویم بۆ شیخ ده گرت سه رم سو رما كاتی ده بینم كتیب ناخود كتیب یا خود كتیب یك له به رده میدا ده یخوید نده وه به بی وه ستان بۆ مه به ستى ده ربرینیك باخود لیك و لیده و هیك و یان شیكر دنه و هیك و یاخود ره خینه یك، و ئه وه ی كه جینگای سه رسو رهینه ربوو زیاتر ئه و كتیبه ی كه ده یخوینیته وه بریتی بوو له كور تكراوه ی و ته ی ریبازی فه یله سوفه سروشتی یه مونكره كان بۆ بوونی خودا.

هدرگیز ندم بیستوه که ته مجوّره باسانه له مزگهوتدا بخوینریّته وه و کاتیْك ماوه ی و انه که ته و او بوو ده و ربه ری شیخ چوّل بوو نزیك بومه وه لیّی ناوی ته و کتیبه م لی پرسی و سهرسامی خومم بو به ده رخست و تی: کورم ته مانه کومه لیّك له زانیانی هیندن، هه ریه کیّك له وانه له من زیاتر زانایه له بابه تی فقه و ته فسیر و حه دیسد ا و اراها تو و به دریژایی مانه و میان له مه دینه همه و و روّریّك گویبیستی و انه یه ک بن له یه کیّك له زانا کانی ته مشاره ته نها بو مه به ستی پیروّری ، و له پاشدا داو امان لیّده که ن ماوه یان بده ین ته مانیش بیروّری و ریزییدان، و به مه ش باشترین پاداشتمان ده ده نه وه.

نه موزی شیخی جسره وه سوو دمه ندی پیروزی ده ستگیر بووم له خویسدنه وه که م کتیبه، و سال به سال ریاتر سوو دی لنی و هرده گرم قوتابی و زانا نی یه له هینده وه نهیه ت و داوای حویدد به وه کتیبی (جسر)م لینه کات، و چه ند به رگیکی لنی ده کریت و ده یکاته دیاری بو شاره که ی خوی.

پاش ئەوەى شىنخ باسى رەچەتەكى وولاتەكەى خۆى بۆكردم و چۆن كۆچى كردوە و ھاتۆتە نزىك مەدىنە، داواى بەرگىنكى (رسسالة الحميدة)م لىنكرد، بۆي ھىنام سوپاسم كىردو گەرامەوە بۆ ئەو مالەي كەلىنىدا بەزىبووم دووشەوم تەرخان كرد بۆ خويندنەوەي ئەم كتىنبە و خوينىدنەوەيم دووبارە كىردەوە پاش ئەوەي لىە جىسر بىنىيم بەرزى فكىرو مراوانی زانست و تیبینینه دروست و راسته کانی و دهرك كردنی گهورهیی عمقلی، و دووری له دهسته وهستانی و پهنابسردنی بنو عمقل و ریّنزی زانست و بلسیمهتی بنو هاوریكخستنی له نیوان حهقیقهتی زانسته برهره کان و حهقیقهتی ثاینی روّشن،

کاتیک حوم پناساندو باسی ره چهاله کو باو باپیرانی خوّمم بو کرد و چیرو کی خویندنه و هیرو کی خویندنه و هیا کتیبه کهیم باسکرد بو شه و مهبهستمه شهم سهردانهم بو کرد وهزانی که ده نالینم بهدهست نازاره کانی گومان و ناخوشیه کانی سهرسامی.

پیشتوازی کردم و پرسیاری زانایانی و لاته که می کردیه ك بهیه ك، ریزی لینگرتم و له مالیك له رؤخی حدله بدا جین حدوانه وهی بن ته رخانکردم، که ده روانیته سهر مزگه و ت و باخچه کهی چوارده وری و له پاشدا هه موو رؤژیک بن مزگه وت هاوه لیم ده کرد تا.... گویبستی و انه کانی بیم له گهل کن مهلیک له گهوره زانایانی قوتابیانی.

پاش ئهوهی مانگینك له میوانداری ئهو مامهوه، مؤله تی رؤشتنم لی وهر گرت بؤ گهرانهوه بز وولاته كهی خوم و به هانهی خومم بو هینایه وه و پهیوه ندی زورم به ئهمیره وه، و وتی/ ئه با نور ئهم چهند روزه كهمه دادت نادات به لام ئاموژگاریت ده كهم بو زیاتر خویدنه وهی فه لسه فه، تا... هیچ شتیكی لی به جینه هیلیت و زیاتر زانسته كانی سروشت و قورئان خوینه ره وه...

وتم/ چون حویندنهوهی فهلسه فهم زیاد بکهم که من نهم گومانهم له وهوه بو هاتووه، و تم کورم نهما نوره مولهوان تیایدا دو چاری مهترسی ده بینت له روخ و قهراغیدا، و له ناخ و قولایددا دلنیا و باوه پ دار ده بیت بیحوینیته وه نه با نور به نارامی و له سهر خویی، هیچ به جینه هیلیت له و و تانهی که مهیده سوفه کال سه باره ته به بوون و ته نهایی خودا و توویانه.

له پاشیدا و ته کانیان کوبکهره و و به راوردو مهزهندهیان بکه و ههروه ها ثهو تایه تانه کو بکه ره و ههروه ها ثهو تایه تانه کوبکه ره و ه که له قور تاندا سه باره ت به بوونی خودا ها توون.

بهووردی بیانخویّنهرهوه لهژیّر تیشکی شهو فهلسهفهو زانستانهی که خویّندوتهوه دووباره مهرهنده له نیّوان زانست و ثایندا بکه بههوّی عهقلّهوه لـه پاش شهوه خوّت دهبینیته وه نمه نامیزی باوه رو دلنیایدا و سوره تی (الضحی) و سوره تی (الأنبیاء) زور بخوینه ره وه، همرگیز بن هیوا مه به له بهزهیی خودا، گهر تو به راستی بگه رییته وه بو لای خودا تو به کاربیت...

﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ الضحى: ٥

له پاداشدا خودا نُموهنه دهت پی ده به خشیّت که ره زامهندبیت...و ریّگای راستت پیشان ده دات کاتنی گهرِ امهوه بی وو لاتی خوم چاوم کهوت به شیّخی ئیسلام له (طهشقهند) ماسی جسرو کتیّبه که ی سهردانم بو وولاته که ی گهرِ أنم به دو ایدا کرد.

لـه وتـه کانم تهواو نهبوو بووم دهيبينـم فرميْسـك به چاوه کانيدا ديْته خوارێ، پاشان پيي وتم/ نـمو کتیبْـهی جسر لـه وولاتی ئیْـمه بهناو بانگه وهرگیْرِاوه بۆ زمانی تورکی، زانایهکی ولاته كهمان نابينيت كه ثهم كتيبه نهناسيت، و هيچ كتيبخانهيهك نييه كتيبي (الرسالة الحميدة)ي تيادا نهبينت له گهل ئەصلە توركيەكەشى و ھەروەھا خاوەنى كتيبيي (الحصون) له علمي كه لامدا له ژير ناوي (العقائد ألأسلامية) له ولاتي ثيمه چاپكراوه و پاشان شيخ دهربـارهی جـــر دریــْژهی به باسه کهیدا سهبارهت به باوهږو دلسـوّزی و بهرگری لـه ثایینی ئیسلام، کاتینك داوای رۆشتنم كرد كوره كهی تا لای دهرگاكهی گهیاندم و لیم پرسی ہـزی گـریانی شـیْخ چی بوو؟ وتی/ باوکم جسری زۆر خوّش دەویّت، خووگرتنی پیّوهی و ئەندىشـەي زۆرى بـۆي گەيشـتووەتە رادەيـەك ھەركاتـىك دلـى تـەنگ بىيــت كىە زۆر جاریش دلنی تـهنگ دهبیّت بـه تایبهتی لـهم تهمهنهیدا که بهسالا چووه و تهندروستی باش نی یه، ههموو کاتیك ئهو هؤنراوهیهي بـۆ دهخوینندمهوه كـه شیخ جسـر لـه يـادي لـه دایکموونی پیغهمبهردا ﷺ دایناوه، و ههمیشه که بۆی دهخوینمهوه فرمیسك به چاویدا دینته خواری و پیم دهانی/ خودا پاداشتی چاکهت بداتهوه ثهی (ضیائهدین) دل و دهرونت تارام و حوشحال كردم سويند بـهخودا ثـهم هؤنـراوهيهم ثـهوهنده بۆ خويندۆتهوه دەرخم كردوه تهبابور و دواي گهرانهوهمان لـه حيجاز بـه دوومـانگ داوام لـه تـهمير كـرد كـه عبه خشــيٰ لــه خزمه تكـردني، ئــهـي حهيــران حــؤم تهرخانكــرد بــۆ خويــندنهوه ئــهوهندهم فهلسمفهو قورئان خويندوتهوه تاخودا ثارهزوو بكات لهو چهند سالهدا.

کتیبم تیدا نوسنی، و ثمه و ثایه تانهم کو کرده وه که ثاماژه ی بووننی خودا ده که ن و دو و باره به راووردم له نیوان زانست و ثایندا ده کرد به هوی فهرمانی عمقله وه وه ك چون به لام رئینیشاندان و باوه پری بیگومانم به ده ستمهینا به هوی به راورد کردنی له نیوان و تهی زورینه ی بلیمه ته کان له گهوره فهیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و و تهی کهمین بلیمه ته کان له گهوره فهیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و قهر تاندا، و به کو کردنه وهی هه موو ته وانه ی له قور تاندا ها تووه له و تایه تانه ی که له در و ستکردن و پیکها تندا ناما ژه ی بوونی خودا ده که ن و تیپوانینی ته و تایه تانه له سه روشنایی حه قیقه تی بره ره کانی که زانست چه سپاندونی، به چه شنیک دلم رؤشن بووه و که خودا م تیدا ده بینیی.

بەووردى لەنپوان وتەي فەيلەسوفە رەسەنەكان كەپەيوەسىن بەمەرجى فەلسەفەوە كە ئەمىم (تيْرِو انيىنى عەقلىيىم و دووو و رووتىه لىم ھىمموو ئارەزووپىيەك و مەبەسىت و لايىم ںگر ہیبہ ک تمنھا گمران بمدوای حمقدا نمبیّت) بممانا*ی ثموہی ک*ه بنی باوہریان تیانی یه بههمموو مامای وتهیهك كه مهبهست و ئامانجیان تهنها ئینكاری بوونی خودایه، ثینكاریْكی رههایی یاخود به ثارهزوو لکاندنی ههندی سیفات پیوهی، که پیچهوانهی تهنهاییو تهواو یه کهیهتی، له ههمانکاتدا (شکاك) یان تیّدایه که بهدووی هه**قدا ده گ**هریّن به بیّ چوونه ناو شارراوه و نهیدیه کان، دووچاری گومانی وا دهبیست که دهرباز بوونی نییه وهك لـنِكوَلهرهوه و فهلسهفهچي و مفكره كان ههرچهند پايهشيان بهزر بيّت له باوهرداريدا، چونکه لـه سورشـتـی (تویْژیـنهوه) لـه دوای نهیّنی و شارراوه گهر ثاشکراو رِوونْ بوونایه توژینهوه و بیرکردنهوه و تیروانین و سهرنجدان و گومان و بهلگه خوازی پی نهدهویست بهلام لیکولاهرهوه کان له نیوان خویاندا جیاوازیان ههیه له عمقل و گومان و ژیری و ئارامىدا، ىليمەتى بەتوانايان تىدا ھەيە كە ململانى و بەرەنگارى تارىكى گومان دەبىت، تا ده گاته سیپیدهی دلنیاییو باوه ِ ، له دوای ئهم دلنیا بوونه گوی ناداته ویلی گومان، و هیچ پیچهو الهیه کی عهقل لای دروست نابیت له گهل ئهو با**وهرهی کهبهدهستی هی**ناوه و لاو اریان تیدا ههیه که دهنالیننی له ژیر قورسای گومانهوه بیرده کردنهوهیان دهپچریت بی ئەوەي بچنە قولايىي و ناخىيەوە و كولىبوونى عەقلىيان سەبارەت بە ئەندىشەي شىتەكان ده کهنه بهانگه بنز نهتوانایی به گهرخستنی عمقل یاخود نهینی و شارراوه کانی دانایی و حیکمهت ده کهنه بهشیّك لـه بهشه كاني دروستكردن و مهبهست و دهیانكهنه هو كاریّك

بو گومان له بنه ره تدا که باوه ری ته و او دانی بیاده نیس، سه رسام و دهسته و هستان ده و هستن له نیوان ترو سکایی عهقل و دامر کاندنیدا:

﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ ۗ اللَّهِ اسْتَوْقَدَ نَاراً ۚ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتِ لاَ يُبْصِرُونَ﴾البقرة:١٧.

﴿ يَكَادُ ۚ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَلِصَارَهُمْ كُلُّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا إِهَالِيقِرة: ٢٠.

دەستەوسىتان دەبىن بەرامىبەر گومانىيان و دەلىين/ئىيمە نازانين و(لانىدرى)، و بىه (یه کگهیشتن) ئاماژهی کردم بو ههق و باوهر تهواوو باوهر له نیوهند بلیمهته کانی ههموو گەلانىنىڭ و ھەموو چەرخىنىڭ لەسەر ئەوەى كە راستى يەكە و ھىچ عەقلىنىڭ بە پىنچەوانەي ئەوەوە نىيە لاي گەلىنىڭ كە بىر بكەنەوە و دەرك بكەن و عەقل بەگەربخەن و باوەردارو بنى گومانین همروهك چنزن قورثان وهسفیان ده كات ئهي حميران و بهراوردكردن له نيوان بەلگەكانى عەقلدا بەدەريخسىت بۆم ھەروەك چۆن قورئان لەسەر بوونى خودا ناويان دهبات (دروستکهری دهسهلاتدارونهخشه کیشو زاناو داناو بهتواناو وویستراو دادوهرو به بـهرهیی لـهم دونیاو لـهو دونیا یـهك و تهنهایـه، تاكو بهنیازو مهبهسته نُهوهي كهلهكهس نـهبوه و کـه سیشــی لـــی نابیــت، و هــیچ هاو چهشنیٰکیشــی نییــه) و ثــهو بهالگانــهی کــه فهیلهسوفان و زانایان له موسلمان و ئهوانیتر کرد وویانهته بهلگه خوازی له سهر بوونی خوداو تمنهایی و همموو تهواوی سیفهته کانی له سهر ئهوهی که همق یه که وه ریْگاکانی بەلگە خوازيش بۆي ھەريەكە، گەر رِيْنمايى عەقلْ بۆ بيركدنەوە لە خودى خۆيەوە بيْت و یاد لـه قورئانهو و در گیراو بیّت، و ثـهم بهیـهك گهیشتنه لـه نیّوهند پهیامو نیگاي عمقل كه خودا پنی بهختمیووین و پهیامی قورئان بیّ که خودا ناردویهتی بهلگهیه کی راست و برهره لـه سـهر ئايني راسـت كـه هـهر گـيز لـه هـيچ شـتيْكدا پيْچهوانهو دڙايهتي عمقل ناكات، و ئەمەش مەرىترىن شىتە كە جىسر رېنىمايى كردووم خودا پاداشتى بداتەوە، ئەي حەيرال و هاوریکیو هاویه کی لـه نیوال ئەوانەي كـه قورئـان ئامـاژەي بـۆ دەكـات لــه ئايەتەكانى دروستکردن و پیکهینانی لـه دیارده کـانی مهبهسـت و دانـایی و چـاکهو ورده کـاریی و سـهنگاندن و رِیْژهدامـان و رِیْکخهرو چاودیْری و که ههموو ثاماژهی بوونی خودا ده کهن، و لەنپوند ىھيىيەكانى رانست كە زانايان لە پاش ھاتنى قورئان بە ھەزار سال زانيان ، كە ئەم قورئانە لەلايەن خوداوەيە كەپاش چەند چەرخيىك بۆي بەدەرخستىن ھەروەك چۆن

پهيماني پني دابووين، نيشانه كاني له ئاسۆو خودى خۆماندا تا... بۆمان بهدەر كەويىت كە ئەم قورئانە راستە.

ئهی حه بران له مو عجیزه کانی قور ئاندا هه ندی شتم بو به ده رکه و ت که له وه و پیش نهم ده زانی ئه ی حهیران پاشان هو کانی گومان و به نگه کانی باوه پرم ئامار کردوه بیا کردنه وه و گهرانه وه بو سه چاوه کانیان له سهر ئه و پوشنایه یی که له ئه زموونی تایبه تی بروم له و ته ی خومدا به ده ستم هیناوه و له وه ی که خودیند و ومه ته وه و گوینیستی بووم له و ته ی ئه واله ی موناقه شه گیریان بووه له سه ر بوونی خودا ، و بوم ده رکه و ت و باوه پری ته واوم هینا ، به وه ی که به لگه کانی باوه په به ده رده که وینت له هه موو نه و شتانه ی که خودا در وستیکر دوو و و هو کانی گومان په نگ ده خواته و له و شتانه ی که له نیز وان خه لکدا در وستیکر دوو و و هو کانی گومان په نگ ده خواته وه له و شتانه ی که له نیز وان خه لکدا پاده ی بیا و اری به ش و به ختدا له پرستی و پروزی و مال و مسال و مسال و ته ندر و ستی و نه خوشی و به در زی و نیزمی و سه رکه و تووی و دو اکه و تووی و خوشی و ناخوشی .

ریرین که بوی ریکهو تبینت بیبینیت به سه به کدانیکی تیرو ته سه ل بو هه موو نه و شتامه ی که له گهر دوندا هه به له داهینان و مه به ست و چاو دیری و دانایی و وورده کاری و چاکهو فه رمان و راستکر دنه وه و راده دانان و سه نگاندن و رین کخست و جوانی و شکو داری باوه ر ناهینیت چه ند گومان و به دبه ختی رووی تیبکات که وا نه گهر دوونه له خودی خویدا در وستبووه و پینکها تووه به هوی رینکه و تی کوینرانه وه به بی هیچ در و ستکه رینکی نه خشه کیش و راده ده رو زانا و دانا، هه روه ها هیچ باوه رداریک نی به همر چه نده یش باوه ری پته و بینت جگه له م دوو ها و رییه، بتوانیت شتی سه رسو رهینه ر له بیر کر ده و هید الابیات له جیاوازی به خته کان، بوم به ده رکه و تک تو ژینه وه له بیری که تو ژینه وه له به بیری که کانی قه ده رعونی به دو و دانان ده بات .

به لام به راوردیم ده کرد له نیوان گومان و سهرسامیدا و له نیوان نهوانهی که ژمیره و نامار ناکرین، زؤریسهی به لگهی بره ر له سهر بوونی خودا له پاش سه رنجدان و تیبینیه کی رؤرو راست و رووت بیت له ههموو ناره زوکارییه کی و ههموو خوپاراستنیکی خود له گوناهه کان جیاوازی به خت و به شده توانین بیگیرینه و ه بو لیکدانه وه ی هیمای و گهرانه وهی بو هیکیرینه لامان و یاخود که رانه و هاریک که شاراوه به لیمان یا خود دانایی یه کی نهینی یه لامان و یاخود تینه گهرشتنی هه له راستی مانای قهده ره هرچه نده نهمانه هه رجوریک بن شاراوه ن

گومانی لینکهوتنهوه لـه شارراوه و نهیننییه کان زوّر لاوازتره لـهوهی کـه یهقینی تـهواو بروخینی کهوا دهبینرینت و پابهنده به بهانگه برهره کانهوه.

به آنی، حهیران، رو داوو ته نگ و چه آنمه به ته و اوی باوه رده هر ژننی، و اله عه قل ده کات که هه میشه پرسیار بکات له نهینی دروستبوونی نه م مرؤ قه لا و ازه و هات و هاو ارکه ره، ناره زوه کانی نه فسی هه آنپه که رده ستدریژ ده کات تاوه کو چاو به سمان لی بکات له ناست به خشنده یی و دانایی خود ا... به لام نه م گومانه هه روه کو هه وری کی خه ماوی کاتیه و ده ره وینته و ه له سه رئه و دله خه ماوی و ماته مینه ... به لکو گه ربته ویت پاریز گاری له و گومانه ی نه فست بکه ین و، به ناره زو و رازی بکه ین و، بیکه یته یاوه ری خوت، و تیری بکه یت له گومانی خراب به رانه ربه خود ا، نه مه دریژ خایه نابیت، گه روانه سته ی نابیت به هه را ران په ت له م به لگانه ی که خوت رستوتن و به ست به و مه و شه و انه ی که له گه ل مندا به سه رت برد...

نَهُم ههموو به لكه عهقليه بره رانه بو سهلاندنى بوونى خودا گهلى زور ترو، رونترو الشكرا تره لهوهى كه عهقلى سهليم بتوانيت ليى ده رباز ببيت، له بيناوى كارينكدا كه پهيوه سته به جيهانى ناديار كهوا هه لده گرينت هيما (تأويل) ى بكهين و بگهريينه وه بو گهلى هيرار، يان بو گهلى حيكمه ت و دانايى شاراوهى خودا ليمان هه روه كو ههزاره ها شتمان لىي شاراوه يه لهم جيهانه ههستيارهى كه تييدا ده ژين، ئهوهى بهدواى راستيدا ويله ئه گهر له ئاره زو كارى بهدورينت و از له يهقين ناهينيت له بيناوى گوماندا، گهر ئهمه شي كرد ئهوه به زمان ده يكات نه كه بدل ئه و باوه پدارهى يهقين له دليدا جيگير بوو بينت له سهر قه لاى ههق بهمه رج و بيانوو نيه له خودا ناسيندا ﴿ وَمِنَ النّاسِ مَنْ يَعْبُدُ بوو بينت له سه و قه لاى ههق بهمه رج و بيانوو نيه له خودا ناسيندا ﴿ وَمِنَ النّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّه عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَتُهُ فِئْنَةٌ الْقَلَبَ عَلَى وَجُهِهِ خَسِرَ الدّينَا وَالْهُ خَيْرٌ الْمُبِينُ ﴾ الحج: ١١.

خودای پهرُوهردگار زانایه بهوهی که نیمه ههندی جار بههوی مهینه تیه کانی ژیانهوه، له پهر سستش و باوه رپیهینان دهوهستین، به ناگای هیناو بنه تهوه و چاك ده زانینت که نیمه تووشی گومان و دله راو کی ده بین فهرمانمان بیده کات که پابه ندی نهو زانیاریانه بین که فیری بووین له به نگه یه قینیه کان، و به دوربین له و شته نالوزانهی که جگه له خودا که س فیری بووین نه به نگه یه قینیه کان، و به دوربین له و شته نالوزانهی که جگه له خودا که لیکدانه و میان نازانین، و ه ده ده ده ده ده ده ویشت فی الذی آلزل عَلَیْك الْکتاب مِنْهُ آیات مُخْکَمَات هُانَّا الَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ زَیْغٌ فَیَتَّبِعُونَ مَا مُخْکَمَات هُانَّا الَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ زَیْغٌ فَیَتَّبِعُونَ مَا

تَشْـــابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفَتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْغِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهَ كُلِّ مَنْ عَنْد رَبِّنَا وَمَا يَذَكُّرُ إِلَّا أُولُو الْمَالْبَابِ﴾آل عمران:٧.

ئهی حهیران که نایه ته هه ره موحکه مه گرنگه کانه نهو نایه تانه ی که به نگه ن له سه ر بوونی خودا به به نگهیه کی چه سپاو، واله و زانا شاره زایانه به نهینی نایه ته کان ده کات، ، که راوه ستاو بن له سه رقه لای یه قین به هیچ جوریک شه پولی گومان نایان هه ژینی هم رچه نده سه رکه ش و به رده و ام بن، له قو لایی ژیان و ناخو شیه کانیدا، و نه و زانا شاره زایانه به رانست هم شهوان ددان ده نین به لاوازی عه قلدا له ده رککردنی زوریک له نهینیه کانی غهیب، نه و کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له ریکه ی به نام کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له ریکه ی به ناوی چه ند شتیکی لهیه که چوو که ناتو زبووه له لایان تیکه یشتنی و وابه سته بوون له پناوی چه ند شتیکی لهیه ک چوو که ناتو زبووه له لایان تیکه یشتنی و هینما کردنی، و نه یان توانیوه یه قینینکی تری پیچه وانه دروست که پاده و هستن له ناست یه قیمی یه که م کات یان دری بین به وانه ن خاوه ن عه قلی پوخت که پاده و هستن له ناست یه قیمی یه روزی (الله)دا نه ی حمیران..

به لام نهم به لگانه ی که نهم نایه ته موحکه مانه ی له خو گر تووه نه گهر به پشو بلاوی مینینه و نهینیه قوله کانی رون نه کرینه وه، هیچیان به ته نها هیزو پیزیان نابیست بو چه سپاندنی قه لای باوه رو، و ا به سته بوون به لو تکه ی یه قینه وه، به لام گهر نهو نایه تانه کو بکرینه وه له گهل راستی کو بکرینه وه له گهل راستی کانی زانستدا له پانتایه کدا، نه و کاته به شیوه یه ک راستی به ده رده که وینت که گومان ناتو انیت جیگه به یه قین له ق بکات، بو نهم مه به سته نایه ته کانم مؤت کو کر دو ته وه نهی حمیران به لگه قور نانیه کان و به لگهی فه یله سوفه کان له گهل نموسه کانی زانستا له یه له گوره پاندا، تابوت به ده ربکه وینت، به همه مو جوانی و به هره مه ندیه کانیه وه نه و رئانی له پناویدا دابه زیوه و عمقلی سه لیم پشتگیری ده کات.

چهند جار دوعای خیرم کردووه بو شیخ جسر که رینمایی کردوم بو سهر ئهم ریبازه تایسه ته در بینازه تایسه تای

زیهنماندا وایان لین ده کات که همه ریه کمهیان بهتمنها بهرامبهر تموژمی گومان کەنەھامەتيە کانى ژيان داى دەبرينت بەسەرماندا ئەمانە لە شيۆوەي دلۆپە ئاودان لەنەرمى و لاوازیدا، به لام گهریه کیان گرت و لهیه کی سهرچاوه و هاتنه دهری لافاویک پیک دهمیشن جاري وا دەبيّت شاخ رادەمالـن، يان وەك تابلۆيەك وايە كە مەبەست بەدەستەوە نادات و هیچ واتایهك نابهخشیت نه گهر بینت و پارچه پارچه بیت جوانیه كاني خوى ون ده كات، مه گهر کاتیّك نیشان بدریّت له شیّوهیه کی تهواودا به بینهران.

كاتيك رينمايي كرام بـ كوكردنهوهي ئـهم زانياري و ئايهتانـه لهيهك سهرچاوهداو، بهيمك چهپك و، لـمناو يـهك چـوار چيوهدا، گهياندميـه ئـهو يهقيـنه پرشنگداره كه بو توم گڼږ ايهوه لهم (داستاني باو هړ)هدا بهزماني فهلسهفهو زانستي قورئان....

ئەي خەيرانى كورى ئەزغەف:

پاریز گاری لهم نوسراوانه بکهو کهپیم نوسیتهوه، له گهل نهم ناموز گاریهی دوایمدا لمناو خەلكىدا بلاوى بكەرەوە، بەئومىدى ئەوەي خودا سەرلىي شىواۋەكان بەرەو ئىمان ریْنمویی بکات و فیکریان چاك بكات، و هیدایهتی ئهوانهیان بدات که دمیانهویّت بهرهو . وتهی باش و رینگای راست برون.

ئەي جەيرانى كورى ئەزعەف.

گهر تهمهن ما بهیهک ده گهینهوه، و گهر نا دوعای خیرمان بو بکه.

پيرست

٥	پیشه کی مامؤ ستا نوری فارس حهمه خان
٧	پیشه کی
شت)	پیشه کی نوو سهر (چؤن ئهم کتیبه بهدهستم گهیا
١٧	راکردن بهرهو شیخ مهوزون
	ویْل بوون بهدو ای دوزینهوهی خودادا
	له فارانهوه بز پیرانیه
	رۇشنايى لە دواي رۆشنايى
	نیوانی دوو سروش
۸۹	ناكۆكيەكاي برواداران
119	جیاوازی بهخته کان
171	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(١)
107	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٢)
179	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٣)
199	لەنپوان دارون و جسردا
	شەوى تاقىكردنەوە
	و ته کانی پهروهر دگارم
	پیش همزار سال
	لەسەدەي حەقدەھەم
	بەشى رىككەوت
	له ئاسۇ كاندا
	پینچر او ه کانبی دهستی ر استی/ بهشی (۱)

داستانی ٹیمان

TE1	The state of the s
ToT	دایکی کؤماو همان /بهشی(۲)
T09	برای بچوو کمان/بهشی(۲) ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
T79	ئینبیقی مهزن/ بهشی (۶)دیاری در او سنی/ بهشی (۵)دیاری در او سنی/ بهشی (۵)
TVo	دیاری در اوسی/ بهشی (۵)
٤٠١	میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱) ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
٤١٣	میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱) لهسنی تاریکی دا (۱)
٤٢٥	لهجینگا و شویننی جنو کاندا (۱)
٤٣٣.	له جینگا و شوینی جنو کاندا (۲) زمانت بپاریزه (۳) ئارمگری کولنه دهر (٤)
£ { Y	تارمگری کۆلنەدەر (٤)
ογ	ئارمگری کۆڭنەدەر (٤) بەردکی بیّکەنیناوی و گریاناوی (°)
	بهردکی پیکهنیناوی و گریاناوی (۵) ئامۆژگارییه کانی شیخ (٦)

والصدعة (ال

قات تيدسيس تدنده

فالبلا معمد فالبد

واطواقاتوا

و شوکت الشبالي - والکؤی و پيدشق